

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חֶלֶק קל"ה

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה
וְיִסְדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְרָגָה וְדָרָגָה מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיָה.

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרַי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּזִי וְהַצֶּפּוֹן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, אֲדוֹנֵנּוּ, מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמוּדוֹ מוֹרְנֵנוּ הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלְאָה, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אֵנִים

לִיָּה

רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, גְּבוּיָאִים, כְּתוּבִים וּמְאֻמְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִגְּמֵרָא מוֹדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבֵא לְדַמּוּם עַל יָדַי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקְּדוֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְבָּא

שְׁנַת תְּשׁע"ה לַפ"ק.

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדוש
Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדוש חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל ידי עמותת 'ישמח צדיק' - קהלת ברסלב בגליל
בנשיאות כ"ק מוהר"א ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 42 יבנאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה הרב רבי נתן
זכרונו לצרכה הפליא
לעשות צוה כל ימיו לקרב
צני אדם לעבודת השם
יחצקן, ולהודיע להם
מנוראות נשגבות מעלת
קדש רבנו זכר לדיק
לצרכה, ומעלת קדש
מורחו ושיחותיו וכו' וכל
עניני הקדושים והרצה
לקרב ספרים קדושים צוה
ולהדפיסם, צדי לקים
'פולו מעינוחין חוזה'."

(הקדמת ימי מוהר"ן)

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר פְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-פֶּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֶךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמְנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפַּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפִים בְּיוֹתֵר מִשְּׂבָעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכַּתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעִנְיָנִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וְלֹאֲחֵר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ קִלְחָה,
וּמִקְנִיִּים לְהוֹצִיא אֲחֵרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אֲחֵר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאֵד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֻדְשָׁה בְּפִרְוִשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוֹשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֻדְשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיֹתֵר, יוֹכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלָא וְנִעְלָה מָאֵד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מַעִילָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבַרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמְתִי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זִיוֹלְתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאלָה שְׁלִמְיָה', אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מִוְהַרְרִין, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגָּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנֵדְבִקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינִי שִׁיחֻת-הַרְרִין, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קָטָן, דְּרֵי מַעֲלָה וְדְרֵי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשּׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים לְכָל הַשְׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וּלְבִלִּי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפֵּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָן, מִכָּל שָׁפָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פָּגַם אֲמוּנַת חַכְמִים, וּבִשְׂאֵחַד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבַר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזָה מְשִׁיב וּמִתְרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זָה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זָה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׁכַל הַכוּלָּל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: יֵשׁ כַּמָּה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כַּמָּה סְפָרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאָסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינִי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהִרְחִיקָם כַּמִּטְחָוֵי קֶשֶׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וּשְׂאוֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרֵאווִי לְגֹזֵר שְׁלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּוִדְאֵי מַעֲזָה גְדוּלָּה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים כַּחֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשׁוּט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֹז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוֹר, אוֹ סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כולם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כולם אהובים, כולם קדושים, כי כולם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שניים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ-ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סִפְרִים לְאֲלָפִים
 וְלִרְבּוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלְיוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כִּדְּרֵי לְמַצָּא יַעֲצֶה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שֶׁכָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לְגַע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן
 וְכָל שָׁפָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנָּה, עַדִּין אֵינָם חֶלֶק אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעְמֵק
 רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוּי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סִפֵּר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיזִין אֶת עֶצְמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחִיזִין אֶת עֶצְמָן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, בפאשר יראה הרוואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, ובדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מבמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקנים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בַּעֲתֵי־הַלָּלוּ נְסִיווֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שְׁעָרוּם אַבּוֹתֵינוּ
 וְאָבוֹת אַבּוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כְּלָל, מִמָּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל,
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאִין מִי שְׁיַרְחֵם עֲלֵיהֶם כְּלָל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי
 מִינּוֹת וְנֶאֱוָף לְאַלְפִים וְלָרַבּוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיוֹדְעִים
 וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְחִבְרָא
 דְּחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְאַחַד מְכַשִּׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ
 יִשְׁיָבָה וּמִשְׁגִּיחַ אִינוּ יוֹדַע מְזַה כְּלָל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עַצְמוֹ כְּאִינוּ
 יוֹדַע), וְעַל־יְדֵי־זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחֵם;
 עַל־כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּכַמָּה מֵינֵי דְבוּרִים, כְּאֲשֶׁר
 אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל', לְמוֹהַרְנ"ת ו'ל': כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנְיֵן "אֲמוּנָה"
 אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל וְלְצַאת
 מִהַחֲשֶׁף, כִּי אִם עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁר
 מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמַתָּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא
 הָרוּפָא הָאֲמֵתִי, הָרוּפָא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק
 א', סִימָן ל'), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מֵינֵי צְנוּרוֹת שֶׁל
 הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהָרִים אֶת
 הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח').

עַל־כֵּן אֲשֶׁר־י הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת מִיַּחֲדֵי
 הַדְּוּרוֹת, שֶׁהוּא גָמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּנַת כָּל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּנַת כָּל הַדְּוּרוֹת וְתְּקוּנַת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נִחַל
 הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת
 דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים
 שֶׁבְּכָל דוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֲמֵת שְׁבִדוֹר, כִּי כָּל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו
 הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהַתְּחַבְּרוֹתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאִי יִזְכָּה לְתִקּוּן אֲמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז,
 אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֻקִּים זוֹלְתָהּ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֻאֲלָהּ
 שְׁלָמָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן!

ספר

אֲשֶׁר בְּנַחֲל

פְּרֵךְ קֵלָה

לג קעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ג סִיּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵין שׁוּם טִבֵּעַ, מִקְרָה וּמִזָּל, הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת, וּבְמַחְשָׁבָה כְּזוֹ אֵין יִרְדָּה וְעֲלִיָּה וְכוּ', עֲלִינוּ רַק לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂאֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

רַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל לְמוֹד שְׁלֵחַן עֲרוּף יוֹתֵר מִכֹּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִיּוֹן כ"ט), שְׁפָל יְהוּדֵי מְחִיב לְלַמֵּד שְׁלֵחַן עֲרוּף בְּכָל יוֹם, וְאָסוּר לְגַעַת בְּסַעֲיָף קָטָן אֶחָד בְּשְׁלֵחַן עֲרוּף, זֶה עֲקָר הַיְהוּדוּת. וְאִם כֵּן מָה לָּךְ לְהִיּוֹת מְמַרְמֵר וּבִדְפֹאוֹן וְעֲצוּב, הַדְּבִק עֲצֻמָּה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אִתָּה צְרִיף לְדַעַת, כִּי יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, כָּל יוֹם וְכָל שְׁעָה שְׁעוֹבֶרֶת, אֵף פַּעַם לֹא תַחֲזוֹר לָךְ. וְלִכֵּן מָה לָּךְ לְהִיּוֹת מְמַרְמֵר עַל לֹא דָבָר.

מְלֻכוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא הִיא מְלֻכוֹת שְׁחוֹשְׁבִים שֵׁישׁ קִיּוּם בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ, אֲבָל בְּרַגַע שְׂאִתָּה מוֹסֵר אֶת עֲצֻמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה נִקְרָא מְלֻכוֹת דְּקִדְשָׁה, וְאִז אֵין לוֹ מָה לְדַאֲג' כְּלָל, כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ זֶה דְמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל הַמְכַסֶּה אֶת הַקְדוּשַׁת־בְּרוּךְ־הוּא. בְּשִׁבִיל זֶה נִקְרָא

'עולם' לשון העולם והעלמה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן 120): הצדיק נעלם מכלם, מפרסמים כל מיני מפרסמים של שקר ליצנים, אבל את הצדיק מסתירים.

ראה להדפיס פָּרָךְ אחר פָּרָךְ "אָשֶׁר בַּנְחַל", כי ספר זה חשוב אצלי יותר מכל הספרים שזפני הקדוש-ברוך-הוא להדפיס, כי זה סתם מכתבים שאני עונה לבחורים ואברכים, וזה אחד ממאה שיש לי לענות, אבל אין זמן, וכל המכתבים שיכים לכל בחור, ולכן אשרי מי שידפיס אפלו פָּרָךְ אחד, תהיה לו ישועה מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג קעג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר גשא, י"ג סיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח, שאתה מקבץ קבוצה גדולה של בחורים העוסקים בח"י פָּרָקִים משניות בכל יום, וכן לומדים ביחד "שיחות-מוהרא"ש", שנכתב על-ידי אברך ירא שמים גדול, ועל-פירוב פון מאד אל דברי, וכן יש פמה פְּרָכִים שנכתבו על-ידי שאר התלמידים. והעולה על הכל הם ספרי "אָשֶׁר בַּנְחַל", זה נכתב בישועת ה' וברוח-הקדש ממש. ומי יתן שתעזר לי להתקדם עם המקוה שאני בונה עכשו, ותתרים את הבחורים.

המאחל לך שפת שלום...

לַג קַעֲד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נִשְׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֵת נּוֹסַעַת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְתַפְעָלִי שֵׁם
יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת בֵּן זָכָר.

הָרַב הַחֲסִיד ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל הִיָּה רְגִיל לֹמֵר: אִם
מִתְעַקְשִׁים בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — פּוֹעֲלִים.

וּבִוֶּדְאֵי תִזְכְּרֵי גַם אוֹתִי, דְּרַךְ הַצְּלָחָה.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג קַעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי וַחֲבִיבֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתַּחְתֶּם לִי טְשֵׁעַק עֲבוּר עֶשֶׂר אֶלְף ש"ח מְעֻמּוֹת
"בֵּית לְצַדִּיק", כְּדֵי לְשַׁלֵּם לַחֲרָסִינוֹת, לְמַקְוֶה, שֶׁ ... גֵּרוֹ יְאִיר, צְרִיף.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה הַיּוֹם לְשַׁחֲרַר אֶת הַבְּחוּרִים,
שֶׁיַּעֲזֹרוּ לְסֵדֶר אֶת הַדְּבָרִים בְּמַהֲרָיוֹת, כְּדֵי שֶׁהֲרֻשְׁעִים לֹא יִתְפָּסוּ מֶה
אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים שֵׁם.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג קעז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר נשא, י"ג סיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ידידי, חביבי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אבקש אותך, שתשחרר היום את הבחורים שיעזרו לפרק את הקרמיקה מהמשאית בזריוות עצומה, כדי שהרשעים לא יתפסו מה אנחנו עושים שם, ולא ילכו להלשנות.

והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה להקים מקנה מפארת, וישמר אותנו מכל אלו הרשעים הארורים, שם רשעים ירקב.

המאחל לך שבת שלום...

לג קעז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נשא, י"ד סיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אני מקנא אותך, איך שאתם ביחד זוכים להדפיס ספרים כאלו, אשר עוד יבוא יום, שיתפעלו מי חבר אותם, ובפרטיות חלקי "אשר בנחל", זה עולה על הכל, מי שרק ידפיס כרך אחד, תהיה לו ישועה מן השמים, פי הספר הזה הם מכתבים שגכתבו לבחורים ואברכים, והציל אותם ממנות, פשוטו כמשמעו, ולכן גם מי שידפיס את זה, יצילהו הקדוש-ברוך-הוא מכל רע, וימשיך על עצמו ברכה והצלחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג קעט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נשא, י"ד סיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן את מכתב אשתך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיו לכם ישועות רבות, ותזכו לקדש ולטהר את עצמכם, ותתנהגו בקדשה ובטהרה, ותראו שהבית יתנהג בקדשה ובטהרה, ואז תראו נסים ונפלאות שיעשה אתכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג קעט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נשא, י"ד סיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמשך רפואה שלמה לכל בני ביתכם, ויהיה לכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, ובזכות שאתה מתיגע כל-כך בנטיעות והפרחים בגני, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגם בגן שלכם יצאו פרחים יפים עד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י"ד סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה תִּרְאֶה לְעֵשׂוֹת אֶת שְׁלָךְ, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם מֵהֵיכָן לְקַחְתָּ אֶת
זֶה, וְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, יַעֲזֹר שֶׁהֵפֵל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נְגָלִים, שְׂיַעֲשֶׂה אִתְּךָ
הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י"ד סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לִפְלֵל בְּיָאוּשׁ וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה, הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְעֵינַי הַרְבֵּה
בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, כִּי הַמִּכְתָּבִים הֵם כָּלֵם
נִקְתְּבוּ רַק בְּשִׁבְלֶךָ, וְלִכֵּן אִם תִּסְתַּכֵּל בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִז תִּרְאֶה נִסִּים
נְגָלִים, שְׂיַעֲשֶׂה אִתְּךָ הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב". הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצִילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

אַבְקֶשׁ אֶתְכֶן בְּמָה דַקּוֹת שְׁתַּטִּינָה אֲזַנִּיכֶן לְאֲשֶׁר אָנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִדְבַר אֲלִיכֶן. כָּל-כֹּף חָבֵל, שֶׁהִבְעֵל וְהֵאֲשִׂה יָרִיבוֹ. הָאִשָּׁה חוֹשֶׁבֶת
שֶׁבַעֲלָה צָרִיף לְהִיּוֹת הַמְשָׁלֵם, וּכְאֵלוֹ הִיא הַמְשַׁלֶּמֶת בְּיֹתֵר, הַבַּעַל
חוֹשֵׁב שְׂאִשְׁתּוֹ צָרִיכָה לְהִיּוֹת הַמְשַׁלֶּמֶת כְּאֵלוֹ הוּא הַמְשָׁלֵם בְּיֹתֵר,
הֲלֹא כָּלֵנוּ נוֹלָדְנוּ עִם חֲסָרוֹנוֹת, וְכָלֵנוּ צָרִיכִים לַעֲבֹד עַל הַשְּׁלָמוֹת,
וְלָכֵן לָמָּה הָאִשָּׁה לֹא תִדוֹן אֶת בַּעֲלָהּ לְכַף זְכוּת. וְהַבַּעַל יְדוֹן אֶת
אִשְׁתּוֹ לְכַף זְכוּת, לָמָּה צָרִיכִים לָרִיב? מִפְּנֵי שְׂאִין כֶּסֶף?! כֶּסֶף הוּא
עָגֵל, חֲכָמֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תְּמוּרָה טו:): אִשָּׁה — כִּיֵּן שְׂאִין
תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ — מִיָּד צוֹעֶקֶת. עַל-יְדֵי עֲצוֹת רַבֵּנוּ ז"ל הָאִשָּׁה
אֵינָה צָרִיכָה לְטוֹבֶת בַּעֲלָהּ, הִיא יְכוּלָה לְדַאֵג לַפְּרֻנְסָה, אִם רַק תִּצָּא
לְהַפְיֵץ, לֹא תִזְדַּק לְטוֹבוֹת בַּעֲלָהּ וְכוּ', וְלָכֵן אַבְקֶשְׁכֶן מְאֹד, בְּקִהְלָהּ
שְׁלָנוּ שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם-בֵּית, וַיַּעֲזְרוּ זֶה לָזֶה, תַּפְסִיקוּ עִם הַמַּחֲלָקֶת
וְהַמְרִיבוֹת וְתִשְׁלִימוּ עִם בַּעֲלֵיכֶם, וְאִזּוֹ הַבַּעַל יִשְׁלִים אֶתְכֶם.

כְּמוֹ-כֵן אַבְקֶשׁ אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְכַנֵּה בְּצַנִּיעוֹת, מַה יֵשׁ
לָכֵן לְהַתְּבַיֵּשׁ?! מֵאֲפַנֵּת הַגּוֹיִים וְכוּ', מִהַעֲרַב-רַב?! הֲלֹא לֹא שְׁמְרוּ
שִׁבְתָּ, וְלֹא שְׁמְרוּ שְׁבִיעִית, עַד שֶׁכָּל פְּרוֹתֵיהֶם נִרְקָבִים, זֶהוּ עֲנָשָׁם!
מִמָּה עֲלִיכֶן לְהַתְּבַיֵּשׁ וּמִמֵּי?!

שְׁמְרוּ מְאֹד מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם וְאִשְׁתּוֹ זָרֵשׁ, הֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים לָנוּ
כָּל הַסֵּבֶל שְׂאֵנוּ סוּבְלִים, הֵיִינָה חֲזָקוֹת מְאֹד וְאֵל תִּתְּפַחְדָּנָה.

גַּם אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, שְׁפֹל אַחַת מִכֶּן תְּעוֹרֵר אֶת בַּעֲלָהּ
שְׁיִלְמַד עִם הַיְלָדִים לְכָל הַפְּחוֹת פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ, יֵשׁ לָנוּ בַּשֶּׁבֶת 'אֲבוֹת
וּבָנִים', וְלָמָּה שְׁלֹא יִכְחֹן הָאָב אֶת בְּנָיו?! וְלָמָּה הָאֵם לֹא תִדְאָג
לְבָנוֹת?! וְאֵיךְ יִהְיוּ לָכֶם אַחֲר־כֶּף טַעֲנוֹת עַל הַמְלַמְּדִים וְהַמּוֹרוֹת,
בַּשָּׁעָה שְׁאִינְכֶם מְשַׁקִּיעִים כְּלוּם בְּיַלְדֵיכֶם — הֵן הָאָב וְהֵן הָאֵם?!

וְכֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, פֹּה תִהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", הַגַּם שְׁנוֹרָאָה
כְּחֵלוֹם, אָבֵל הַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם בְּכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ נִכְנָסוֹת מִשְׁפָּחוֹת
חֲדָשׁוֹת, אָבֵל אֲנִי מִכְרַח לוֹמֵר לָכֵן כִּמְהַר נִקְדוֹת יְסוֹדִיּוֹת שְׁאֲנִי עוֹמֵד
עֲלֵיהֶן בְּקִהְלָתִי: אֵינְנִי רוֹצֶה אֲנָשִׁים שְׁמִפְרִים אֶת הַחֵק וְכוּ', שְׁיִשׁוּבוּ
מִהֵיכָן שָׁבְאוּ, לָנוּ אֵין שׁוּם עֶסֶק לְהִתְעַרֵב בְּעִנְיֵי מְדִינָה, אֵינְנוּ
רוֹצִים לְהִתְעַרֵב בְּפּוֹלִיטִיקָה, אֵינְנוּ מְעִנְיָנִים בְּשׁוּם דְּבָר שְׁקִשׁוּר
בְּמִשְׁלָה, אָנוּ רוֹצִים דְּבָר אֶחָד — הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְגִלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אֵינְנִי רוֹצֶה שְׁבִין אֲנָשִׁי קִהְלָתִי
יִמְצֵא אֶחָד שְׁיִסְתּוֹבֵב עִם אֵילוֹ מִחֲשָׁבוֹת לְהַפִּיר אֶת הַחֵק אוֹ לְקַחְתּוֹ
בְּיַדִּים וְכוּ', וּמִי שְׁעוֹשֶׂה כֵן — שְׁיִלָּף מִהֵיכָן שָׁבָא וְכוּ'. אֲנִי נֶגֶד
דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, רָצוּ לְסַבֵּף אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים נֶגֶד הַחֵק,
וְאֵינְנִי נוֹתֵן דְּבָר זֶה, אֲצַלְנוּ הַכֹּל רַק עַל-פִּי חֵק, עַל-פִּי הַחֵק מִתָּר
לָנוּ לְשִׁים שְׁלֹטִים עֲנֻקִיִּים עַל הַבָּתִּים: "הַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם, יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב תִּבְנֶה!" וְשֶׁאֵר מִינֵי סִיסְמָאוֹת וְכוּ'. אֵינְנוּ נוֹגְעִים בְּאֵף אֶחָד.
רְאוּ לְהַרְבּוֹת בְּסִטְיָקָרִים עַל כָּל רֶכֶב — זֶה הַחֵק, אֵינְנוּ נוֹגְעִים
בְּאִישׁ, אָנוּ מְגִלִּים וּמְפָרְסְמִים שְׁפֹה תִהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ! עִיר
שֶׁל שְׁמִחָה וְעֶזְרָה הַדְּדִית!

אֲבָקֶשׁ אֶת כָּל הַנָּשִׁים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שְׁתַּבְּאֵנָה בְּכָל לַיִל
שְׁלִישִׁי לַלַּיִל שְׁמִחָה, וְשֶׁרַק יִהְיֶה לָכֵן שְׁמִחָה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְכָל
טוֹב אֲמַתִּי וְנִנְצָחִי.

וְכֵן אֲבָקֶשְׁכֶן, שְׁפֹל אַחַת תִּקַּח קְפוֹת לְבֵית, וְכֵן תִּתְּנֶה לְאֲחִים
וְגִיטִים וְגִיסוֹת וְתַחֲלָקְנָה בֵּין קְרוֹבֵי הַמְּשֻׁפָּחָה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה
לְהַגְּאֵל.

הַמֵּאֲחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קפג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

ראה לקדש ולטהר אַת השבועה גרות שלך: העינים, האזנים, החוטם והפה, שעל-ידי-זה נמשך לאדם מחינ נקיים תמיד.

תודה על כל היגיעה והטרחה שטרחת בעבורי, ישלם לך הקדוש-ברוך-הוא בעבור זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג קפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

ראה לשמח על נעם חלקך, על אשר בנחל שם חלקך וגורלך.

תודה על כל העזרה שעזרת לי, ראה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור הוא הצלחה נצחית, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג קפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סיון ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה עַל כָּל מָה שֶׁיִּגְעַת וְטָרַחַת בְּשִׁבְלִי, בְּזָכוֹת זֶה יְאִיר עָלַיךָ
מְלֶךְ הַכְּבוֹד אֲוֵרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתוֹזָכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ כָּכָר
לֹא תִחַשֵׁב מִשְׁקָר הַחֵן וְהֶבֶל הַיָּפִי, רַק תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל יוֹם אֶפְלוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סיון ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַיְגִיעָה וְהַטָּרַחַת שֶׁטָּרַחַת בְּעִבּוּר הַמְּקֻנָּה, יַעֲזֹר
לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתּוֹזָכָה לְהַטְהֵר בַּמְּקֻנָּה הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהוּא שֶׁעַר
הַחַמְּשִׁים, מַחֲיִין דְּגַדְלוּת לְהַשִּׁיג אֶת הָאוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא
הַמֵּאִיר תְּמִיד.

וְרְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קפז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל מַה שֶׁעָשִׂיתָ בְּעֵדִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שְׁתַּהַיֶּה תְּמִיד שְׂמֵחַ, תִּלְמַד בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָּה, וְכֵן תִּתְבּוֹדֵד בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

חֹזֵק וְאַמֵּץ תְּמִיד, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אַחֵרִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, ט"ו סיון ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל מַה שֶׁעָשִׂיתָ בְּשִׁבְלִי, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עִם אִשְׁתְּךָ בְּיַחַד, לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלֵיזִים, וְהַהֲרִיזוֹן יַעֲבֹר
בְּקִלּוֹת, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחַתְכֶם תְּמִיד.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְבּוֹדֵד תְּמִיד עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל,
אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹק בְּזֵה!

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינֵן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמַּכְתָּבִים לְכָל אֵלוֹ שֶׁעֲזָרוּ, אֲבָל יֵשׁ הַרְבֵּה מַכְתָּבִים שְׁלֹא יֵצֵא הַשֵּׁם שְׁלֵהֶם בְּרוּר, וְלִכֵּן לֹא עֲנִיתִי לָהֶם.

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִתְחַזֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְמוֹ שֶׁעָשָׂה דָוִד הַמֶּלֶךְ בְּשָׁעָה שֶׁעָבַר עָלָיו מִבֵּית. כְּתִיב (שְׁמוּאֵל-א' ל, ו): "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהֲוִי"ה אֱלֹהֵיו", אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְהִתְחַזֵּק וְלִצְחַק מִכָּל הַרְשָׁעִים וְהַמְתַּנַּגְדִּים, יִפְלוּ הֵם וְכִיּוֹצֵא בָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינֵן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה לָךְ עַל כָּל מֵה שֶׁעָשִׂיתָ לְמַעַן הַמְּקוֹה, רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְתַטְהֵר עֲצָמְךָ מִכָּל מִינֵי שְׁגֵעוֹנוֹת שֶׁל חֲמֵרוֹת יְתֵרוֹת, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִבְקֵשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּמוֹהַרְנֵי"ת ו"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד: אִם תִּהְיֶה שְׂמֵחַ בְּכָל יוֹם, לֹא תִהְיֶה רוֹאֵה פְּנֵי גִיּהֲנוּם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל מַה שֶּׁעָשִׂיתָ בְּשִׁבִיל הַמְקוֹה הַקְּדוֹשָׁה, בְּזִכּוֹת
זֶה תּוֹזֵפָה גַם-כֵּן לְהַטְהָר מִכָּל הָעֹבֵר שְׁלָךְ.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל מַה שֶּׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, בְּזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד.

רַק תְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲפִלּוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם, אֵין לְמַעֲלָה
מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָלִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַפֶּל, בְּזִכּוֹת זֶה תִּמְצָא בְּקִרְוֹב מְאֹד אֶת בֵּית זוּגָךְ,
 רַק תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבֹר
 וְדִבּוֹר, זֶה צִנּוֹר הַמְּשִׁיב אֱלֻקוֹתָו יִתְבָּרַךְ עַל הָאָדָם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַיְגִיעָה שְׁיִגְעָתָ, בְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לִהְיוֹת אָדָם
 הַשָּׁלֵם, וְאִזְכֶּה לִהְיוֹת בְּחִפְתְּךָ פְּלִילֵת שְׂמִיחָתְךָ בְּקִרְוֹב, רַק חֲזוֹק לִהְיוֹת
 בְּשִׂמְחָה, וְתִדְבֵר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ תְּמִיד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וּמָאֵד מְאֹד שְׂמַחְתִּי אִיךָ שְׂאַתָּה מִתְחַזֵּק, בְּזָכוֹת זֶה שְׁעוֹרֶת לִי, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂתַצְלִיחַ בְּלִמּוּדִים, אִם תִּלְמַד בְּסֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׂאַתָּה לוֹמֵד בִּישִׁיבְתָנּוּ. אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן!
תִּתְחִיל לְלַמֵּד כְּפִי סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, וְאִז לֹא יִחְסַר לְךָ כְּלוּם, וּבְכַפְרֻטִיּוֹת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, זֶה צְרִיךְ לִהְיוֹת אֲצִלְךָ קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצָּחִי.

תּוֹדָה עַל מַה שְׁעָשִׂיתָ בְּעִבּוּרִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג קִצוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל מַה שְּׁעֲוַרְתָּ, בְּזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, שְׁתַּתְּמִיד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שְׁזֶה יִטְהַר
אוֹתָךְ מִכָּל מִיגֵי חֲלָדָה, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

תִּתְבַּוֵּד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג קִצוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל מַה שְּׁעֲשִׂיתָ בְּשִׁבְלִי. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁאֲזַכֶּה תָּמִיד לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָתְךָ, וְאֲזַכֶּה לְחַסֵּן אוֹתָךְ בְּקִרּוֹב
מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ו"ל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵל תִּפְחַד
מִשּׁוֹם בְּרָיָה שְׁבַע עוֹלָם, יִהְיֶה מַה שְּׁיִהְיֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג קצט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, ט"ו סיון ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה עַל כָּל הַיְגִיעָה שִׁיגַעְתָּ, חֹזֵק וְאַמִּץ, וְתַהֲיֶה רַק שְׂמֵחַ תְּמִיד, וְתִדְבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלְהָ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְתִרְאֶה שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ תְּמִיד, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (ראש השנה ו.): אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה; וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמֻחָה תִּשְׂיִגּוּ חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג ר.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ז סיון ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ שְׂמֵעָתִי שְׁחַתְמָתָּ זְכוֹרֹן דְּבָרִים עַל הַדִּירָה אֵיפֹה שֶׁ... אֲנִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, אֵיךְ תִּפְסָתָּ אֶת הַדִּירָה מֵהֵיךְ שֶׁל הַנִּ"ל, כִּי הֵם הָרִי הָיּוּ בְּמִשְׁאֵל וּמִתָּן, וְלָכֵן זֶה לֹא נִכּוֹן עַל-פִּי הַהֲלָכָה לַעֲשׂוֹת דְּבָר כָּזֶה, וְזֶה עוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, זֶה בְּכֻלּוֹ 'עֲנִי הַמְהִיפֵךְ בְּחִרְרָה, וּבֹא אַחֵר וְלִקְחָהּ, נִקְרָא רָשָׁע'; וְלָכֵן אִם אַתָּם יְכוּלִים לַחְזוֹר בְּכֶם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ז סִיּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

אֶתְמוּל לֹא הָיִיתִי בְּבֵיתִי, וְלִכֵּן לֹא הָיִיתִי יָכוֹל לַעֲנוֹת לָךְ, אָבִל הַיּוֹם שְׁמַעְתִּי מֵהַ קְרָה, לִכֵּן בָּאתִי לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד אֶתְכֶם שְׁלֹא תִפְחָדוּ. אֶל תִּצְאוּ מִהַדִּירָה, אֲנִי פִתְחֵתִי לוֹ מִכְתָּב, שְׁאַתֶּם רְצִיתֶם לְקִנּוּת קֶדֶם אֶת הַדִּירָה, וְאֵין לוֹ שׁוּם זְכוּת לְהִקְדִּים אֶתְכֶם, וְזוֹ רְשָׁעוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד וְאֶל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּהַיְהֶה לָכֶם דִּירָה שֶׁל עֲצָמְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ, י"ז סִיּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, יַעַן שְׁשָׁמַעְתִּי שְׁמִשְׁפַּחַת ... שְׁיַחֲיוּ, נִמְצְאוּ בְּמִצּוֹקָה מְאֹד גְּדוּלָה, וְרוּצִים לְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַדִּירָה, מֵאֲחֵר שְׁלֹא שָׁלְמוּ כְּבָר שְׁלֹשׁ מִשְׁכַּנְתָּאוֹת, וְזֶה יִהְיֶה חֲלוּל הַשֵּׁם גְּדוּל, וּבוֹשָׁה גְדוּלָה, וְהֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְלִכֵּן פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לָכֶם מִכְתָּב הַמְלָצָה, שְׁתַּלְכוּ לְכָל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה שֶׁל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹאֲסֹף מֵהֶם סְכוּם נִכְבֵּד, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת מִצָּעֵר וּמִבוֹשָׁה, וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת, אֶתֶם אַף פַּעַם לֹא תִצְטָרְכוּ לְהִגִּיעַ לְדְבַר כְּזֶה.

בְּקִשְׁתִּי מ... נְרוּ יְאִיר, שְׂיִמְסֹר לְכֶם חֲמֶשׁ-מֵאוֹת שְׁקָל לְמִצְוֶה
הַזֶּה, וְזוֹ הַתְּרוּמָה מִמֶּנִּי, וְאֵל תִּגִּידוּ מֵאִיפֹה זֶה בָּא, כִּי אִם הֵם יֵדְעוּ
שֶׁזֶה מִמֶּנִּי, הֵם לֹא יִרְצוּ לְקַחַת.

הַמֶּאֱחָל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגָּרִים בְּיַבֵּנְאֵל,
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מִשְׁפָּחָה אַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִקְלְעוּ לְבַעֲיוֹת כְּסָפִיּוֹת, עַד
שְׂרוּצִים לְהוֹצִיאָם מִהַדִּירָה, וְלָכֵן אֲנִי פּוֹנֶה לְכָל מִשְׁפָּחָה מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנֵא תִרְמוּ בְּעֵינַי יָפֶה לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, שֶׁהֵם אוֹסְפִים
אֶת הַכֶּסֶף. זֶה מִמֶּשׁ פְּקוּדָה נֶפֶשׁ וְחִלּוּל ה' גְּדוֹל, מִשְׁפָּחָה מְכַבְּדַת
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִמְצְאִים בְּצָרָה גְּדוֹלָה, וְלָכֵן כָּל הַמְרַבָּה שְׂיַכְרֹךְ
מִהַשָּׁמַיִם, אֲנֵא אֵל תִּשְׁיָבוּ פָּנַי רִיקָם, גַּם אֲנִי נִדְבַתִּי סְכוּם הַגּוֹן,
וּבְזָכוֹת הַמִּצְוֶה תִּתְבָּרְכוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְבָרֵךְ אֶתְכֶם...

לַג רַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ח סִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

הֵאֵם קִבַּלְתָּ אֶת הַכֶּסֶף?!

וְהֵאֵם נִשְׂאָר עוֹד חוֹב עַל הַעֲשָׂרִים אֶלְךָ ש"ח?!

נֵא לְהוֹדִיעַ לִי דְחוּף, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִשְׂאָר חָבִי אֶפְלוּ אַגוּרָה

אחת לאף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, פִּי עַל זֶה מְקַבְּלִים עֲנֹשׁ גְּדוֹל מְאֹד,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִצִּיל אוֹתִי מִשְׁעוֹת הַרְעוֹת, וְאֶזְכָּה לְשֵׁלֵם אֶת כָּל
חֻבוֹתַי עוֹד בַּחַיִּים חַיּוֹתַי, וְאֶזְכָּה לְהַפְּלִל בּוֹ יְתַבְּרֶךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ח סִיּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּסְּעוּ לְחַיִּים וּלְשֵׁלוֹם, וְתַחֲזְרוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשֵׁלוֹם, וְתִשְׂאוּ חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיכֶם, וְתַהֲיֶה הַנְּסִיעָה הַזֹּאת
מְצַלַּחַת עַד מְאֹד.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד מְאֹד, פִּי רַק בְּזָכוֹת זֶה שְׂאֵת מִשְׁמֶשֶׁת אֶת
רַבְּנוּ ז"ל תִּזְכְּרֵי לִילָדִים יְרֵאֵי ה', וְעוֹד תִּרְאוּ שְׂנֵיכֶם רַב נַחַת מִבְּנֹכֶם
... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ח סִיּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, שְׁתַּתְּחִיזֵק בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שְׁבַעֲוֹלָם,
פִּי הַנְּסִיּוֹנוֹת כָּל־כֶּף קָשִׁים וּמְרִים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל, בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, וְעַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם — כִּשֶׁהוּא חֲזָק

בְּאֱמוּנָה, כִּי הָאֱמוּנָה הוּא הָעֵקֶר, כִּי בְּלִי אֱמוּנָה אָדָם אֶבּוֹד לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן לב), אֲשֶׁר מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה — חַיֵּיו חַיִּים חֻזְקִים מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אֲפִלּוּ שְׁחַס וְשָׁלוֹם, בָּאִים עָלָיו יְסוּרִים; כִּי הָאֱמוּנָה זֶה מֵה שֶׁמְּחַזֵּק אֶת הָאָדָם, וְאֲפִלּוּ אִם הָאָדָם נִכְשָׁל כְּבָר בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁל, בְּכָל הָעוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּפְאֲשֶׁר מְצוּי הַיּוֹם. עִם כָּל זֹאת גָּלָה לָנוּ רַבְנוֹךְ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סימן לג): עַל-יְדֵי אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל עוֹנוֹתֶיךָ; וְזֶה מֵה שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יִרְמְיָה ה'): "מִבְּקֵשׁ אֱמוּנָה וְאִסְלַח לָהּ". וְלָכֵן הָעֵקֶר הוּא אֱמוּנָה, וְאִיךְ מִתְּבַטֵּא שְׂאָדָם יֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה? עַל-יְדֵי שֶׁמְדַבֵּר תָּמִיד אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה, כִּי לֹא יְדַבֵּר אָדָם אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא אִם אֵין לוֹ אֱמוּנָה. וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב): אִם אָדָם הִזֵּה יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא נִמְצָא עִמּוֹ, אִתּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְשׁוֹקֵד עַל שִׁפְתָיו, תָּמִיד הִזֵּה מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא. וְלָמָּה אֵין הָאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא? כִּי אֵין הָאֱמוּנָה שְׁלוֹ שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא; וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי זָבָל וְעֲרִיּוֹת, תְּאוּוֹת וּמִדּוֹת רְעוּת. כִּי אִם אָדָם הִזֵּה מְכַנֵּס בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה בְּהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, וְיוֹדֵעַ שֶׁמְּלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּמְצִיר בְּדַעְתּוֹ אִיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ זֶה אֱלֻקוֹת, אִזּוֹ הוּא מְסַבֵּב עִם הָאוֹר אֵין סוּף בְרוּךְ הוּא, וְשׁוּם דְּבָר אֵינוֹ יְכוּל לְקַרּוֹת לוֹ.

וְלָכֵן רָאֵה לְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ בְּאֱמוּנָה בְּהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא.

הִזֵּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְהוּדֵי שֶׁקָּרְאוּ אוֹתוֹ ר' זִישָׁא גָאט (הַשֵּׁם), כִּי כָּל פַּעַם רַק דְּבַר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם כָּלָם, אֲפִלּוּ עִם אֲמוֹת הָעוֹלָם, אֲפִלּוּ עִם גּוֹיִים, וְלָכֵן קָבַל אֶת הַכְּפוּיָה הַזֶּה (ר' זִישָׁא ה'), וְאִף שֶׁהִיָּתָה לוֹ חֲנוּת, הִזֵּה תָּמִיד דְּבוּק בְּהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, וְהִזֵּה תָּמִים מְאֹד, וְכָלָם אֶהְבּוּ אוֹתוֹ, הִזֵּה גַר בְּכַרְסְלָב, וְהוּא כְּבָר לֹא הִפִּיר

אֶת מוֹהַרְנָתָ ו"ל, אֶלָּא אֶת תַּלְמִידָיו, וְהוּא אֲשֶׁר הִכְנִיס חַיּוֹת בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה.

וְלָכֵן רָאָה גַם אֶתָּה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ח סִיּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ דֵּי כָּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם לְהִתְקַבֵּץ יַחַד, וּלְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, כָּל זְמַן שְׁאַנְחֵנוּ מְלַבְּשִׁים בְּגוּף גִּשְׁמִי וְחֲמָרִי, אֵינָנו יְכוּלִים לְתַאֵר מַה זֶה הַתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וּמִיָּהוּ רַבְּנוּ ו"ל. בְּאַמַּת מִי שֵׁישׁ לוֹ קֶצֶת שְׂכָל, הוּא כָּכָר יְכוּל לְהִבִּין מַה זֶה לְהִיּוֹת מְקַרָּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וּמִמֵּילָא יָבִין מִרְחוֹק, שְׁאַיִנָּנו מִבֵּין מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְכִיצַד? אָדָם צָרִיף לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ חֲשׁבוֹן פְּשׁוּט, אֵיךְ נִרְאִיתִי לִפְנֵי שְׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵיךְ אָנִי נִרְאָה עֲכָשׁוּ, וְאַפְלוּ יֵאמֶר אָדָם שְׁלֹא זֶה לִי שׁוֹם דְּבָר, אֲבָל זֶה רַק דְּמִיּוֹן, כִּי מִי שְׁרוּצָה לְהוֹדוֹת עַל הָאֲמַת, מְכַרַח לְהוֹדוֹת, שְׁמַהֲרָגַע שְׁזָכָה לְהַפִּיר אֶת רַבְּנוּ ו"ל, כָּכָר נִשְׁתַּנּוּ כָּל חַיּוֹ מִהַקְצָה אֶל הַקְצָה, וּמְכָל שְׁפָן כְּשֶׁהִתְחִיל לְהַפְּנִס יוֹתֵר בְּדַבַּר רַבְּנוּ ו"ל, הַתְחִיל יוֹתֵר לְהִשְׁתַּנּוֹת, וּמְכָל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן כְּשֶׁהִתְחִיל לְהִתְמַיֵּד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֵילוּ שְׁנוּיִים יֵשׁ לוֹ בְּחַיִּים! בְּוַדָּאִי גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, אֵף אֶחָד אֵינוֹ פְּטוּר מִגְּסִיּוֹנוֹת, אֵין מִשָּׁג פְּזָה, כָּל זְמַן שְׁאַדָּם חַי, יֵשׁ לוֹ גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, אֲבָל כְּשֶׁאַדָּם זוֹכָה וּמְקַרָּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וּמִיָּהוּ הַהִתְקַרְבוּת? רַק עַל־יָדֵי לַמוּד סְפָרְיוֹ הַקְּדוּשִׁים, בְּלִי לַמוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, הַפַּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוּל, וְצָרִיף לְלַמַּד כָּל־כָּף הַרְבָּה סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, עַד שִׁיְהִיוּ שְׁגוּרִים עַל פִּיו. אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל

(לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן קצב): פְּנִיּוֹ, שְׁכָלוֹ, חֲכָמְתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר; וְלִכֵּן אִם רוּצֵה אָדָם לְהַשִּׁיג אֶת רַבְּנוֹ וְ"ל, הַהֲכָרַח לוֹ לְלַמַּד סִפְרֵי רַבְּנוֹ וְ"ל, וְכָכֵל שְׂיִתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ וְ"ל, יוֹתֵר יִשְׁיֵג אֶת רַבְּנוֹ וְ"ל, אַחֲרַת זֶה דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, הַיּוֹם מְטַעִים אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכָל מִינֵי שְׂטִיּוֹת וְהַבְּלִים, וְכָכֵר אָמַר רַבְּנוֹ וְ"ל (שיחות־הַר"ן, סימן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֶה מְאֹד; עוֹבְדִים עַל בְּנֵי־אָדָם, וּבְנֵי־אָדָם מְקַבְּלִים אֶת זֹאת תְּקוּנֵי נְשָׁמוֹת, תְּקוּנֵי נַפְטָרִים, תְּקוּנֵי חַיִּים, הָעֶקֶר לְהוֹצִיא מִהָאָדָם אֶת הַכֶּסֶף, אֲנָשִׁים רָצִים אַחֵר כָּל מִינֵי מִפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר, כִּי כֹף גָּלָה רַבְּנוֹ וְ"ל בְּפִרוּשׁ (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן סז): הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּחִינַת יוֹסֵף, הוּא נֶעְלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, הוּא הַחֵן וְהַפֶּאֶר וְהִיפֵי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, אִם הוּא הִיָּה מִפְרָסָם בְּעוֹלָם, הִיָּה הָעוֹלָם מְתַקֵּן, אִם הָיָה הָעוֹלָם טוֹעֵמִים טַעַם הַצַּדִּיק, כָּל הָעוֹלָם הִיָּה מְתַקֵּן, אֲבָל זֶה לְעֵמֶת זֶה נִתְגַּבְּרִים מִפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר, שְׁעוֹבְדִים עַל בְּנֵי־אָדָם בְּכָל מִינֵי שְׁקָרִים, מְרָאִים מוֹפְתִים, דְּמִיוֹנוֹת, חוֹזֵי כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת, קוֹרְאֵי כְּתוּבוֹת וּמְזוֹזוֹת, וְכָלֵם קוֹנִים אֶת זֹאת. אוֹמֵר רַבְּנוֹ וְ"ל: מַה הַהֲפָרֵשׁ? הַמִּפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר זֶה מְאוּרֵי אֵשׁ, גּוֹרְמִים שְׂאֵשׁ הַתְּאוֹוֹת תֵּעָבֵר בְּאָדָם, גּוֹרְמִים מִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת, מוֹנְעִים הָאֶרֶת הָאוֹר הָאֱלֹקִי, מַה שְּׂאִין כֵּן מִפְרָסְמִים שֶׁל אֵמֶת, הֵם וְרַק הֵם מְאוּרֵי אוֹר, מְגַלִּים הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת יוֹסֵף, הַחֵן וְהִיפֵי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.

וְהִנֵּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַנֶּעֱם וְהַעֲרִבוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, זֶה רַק עַל־יְדֵי לְמוֹד סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אַחֲרַת מְטַעִים עַצְמָם, וְכִמוֹ שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם מְטַעִים אֲנָשִׁים, עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, יֵשׁ כָּל מִינֵי שְׁקָרָנִים, רְמָאִים, צְבוּעִים הַקּוֹרְאִים עַצְמָם רַע־בְּנִים, כְּמוֹ־כֵן גַּם בְּדָבָר רַבְּנוֹ וְ"ל יֵשׁ מִפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר, אֲנָשִׁים הָעוֹבְדִים עַל הַזּוּלָּת, גַּם בְּתוֹךְ בְּרִסְלָב עוֹבְדִים עַל בְּנֵי־אָדָם. וְהַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, אָדָם צְרִיךְ לְחִיּוֹת עִם חֲשָׁבוֹן, מַהוּ הַחֲשָׁבוֹן? מִצָּפֶן. כְּשֶׁאָדָם מְפַלֵּג בְּאֵנְיָה, יֵשׁ לְרַב הַחוּבֵל הַמּוֹלִיךְ אֶת הָאֵנְיָה מִצָּפֶן גְּדוֹל, כִּי כְּשֶׁעֲדִין הוּא עַל הַיָּם אֵינוֹ

יודע היכן מִזְרַח היכן מַעֲרָב. בְּיָדָאֵי יְכוּלִים לְדַעַת, הֵיכָן שְׁעוּלָה
הַשְּׁמֵשׁ — זֶהוּ מִזְרַח, הֵיכָן שְׁשׁוֹקַעַת — זֶהוּ מַעֲרָב. וּמִמִּילָא
יִודְעִים הֵיכָן דְרוֹם וְהֵיכָן צְפוֹן. פִּי עוֹמְדִים מוּל הַשְּׁמֵשׁ, אָז מַצֵּד
יְמִין זֶה דְרוֹם וּמִשְׁמָאל צְפוֹן, אָבֵל יֵשׁ עֲנָנִים, אֵין רוֹאִים הֵיכָן
הַשְּׁמֵשׁ מִתְחִילָה לְזַרַח, וְאֵין רוֹאִים הֵיכָן הִיא שׁוֹקַעַת, אָזִי אֵין
יִודְעִים הֵיכָן גְּמַצְאִים, וְכֵן נוֹסְעִים בַּיָּם יָמִים, וְאֵין יִודְעִים הֵיכָן
גְּמַצְאִים, רוֹאִים רַק יָם מְלֻמְטָה וְעֲנָנִים מְלֻמְעָלָה, וְאֵין יִודְעִים הֵיכָן
מִזְרַח וְהֵיכָן מַעֲרָב, וּבְעֵבֹר זֶה בְּכָל אֲנִיָּה יֵשׁ מַצְפֵּן, שֶׁהוּא תָּמִיד
מוֹשֵׁף עַל צְפוֹן. זֶה סוּד שֶׁל מַגְנֵט שְׁמוֹשֵׁף לְכוּוֹן צְפוֹן, וְאִם יִודְעִים
צַד אֶחָד כָּבֵר יִודְעִים כָּל הַצְּדָדִים. כְּמוֹ-כֵן הַתְּבוּדוֹת זֶהוּ הַמַּצְפֵּן
שֶׁל הָאָדָם, כְּשֶׁאָדָם מִתְּבוּדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ, עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יִודְעַ
מִי אֲנִי, אָדָם מְלַכְלָךְ, עֲשִׂיתִי כָּל הַעֲבֹרוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וּמִמֶּךָ אֵינְנִי יָכוֹל
לְהַעֲלִים מַעֲשֵׂי, דְּבוּרֵי וּמַחֲשָׁבוֹתֵי, לְפָנֶיךָ אֵינְנִי יָכוֹל לְהַסְתִּיר
מְאוּמָה, גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ הַכֹּל, וְלָכֵן תַּעֲזֹר לִי, שְׁלֵא אֶטְעָה אֶת
עַצְמִי, וְאֶפִּיר מָה עָלַי לְעֲשׂוֹת בְּזַה הָעוֹלָם, וְהִנֵּה שְׁלַחַת אֶת הַצְּדִיק
הָאָמֵת, שֶׁהוּא יִגְלֶה שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְעָלַי לְדַבֵּר רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִם אֲשִׁיחַ בִּינִי לְבִין קוֹנִי, אָזִי כָּל רַגַע
אֲנִי נִדְבָק אֵלָיו, וְכָכָל שְׂאֲנִי נִדְבָק יוֹתֵר — יוֹתֵר אָמֵת נִכְנָסֶת בִּי".
וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נא), שְׂאָמֵת זֶה רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הַכֹּל שְׁקָר, שְׂאָף
אֶחָד לֹא יֹאמֵר לָכֵם שֶׁהוּא אוֹחֵז בְּאָמֵת, הוּא מִסְכֵּן בְּדַמְיוֹן אֶחָד
גְּדוֹל, אָמֵת זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְלָכֵן כָּל מִי שְׁמַדְבֵּר יוֹתֵר
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — יוֹתֵר אָמֵת יֵשׁ בּוֹ.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְגַלוֹת אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ! אוֹמֵר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), שֶׁהַצְּדִיק הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוֹף
בְּרוּךְ הוּא, שְׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ מִשְׁתַּף בְּשֵׁם הַצְּדִיק, בְּזַה שְׁנִגְלָה וּנְפָרְסָם
אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אָנוּ מְגַלִּים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְלָכֵן אֶסוּר לָנוּ
לְחַיּוֹת בְּאֲשָׁלִיּוֹת וּבְדַמְיוֹנוֹת, שְׂאָנוּ כָּבֵר מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אִם
נִלְמַד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אָז אָנוּ מְקַרְבִּים אֵלָיו ז"ל, וְרַק מִה שְׂרַבְּנוּ

ו"ל אומר זה קובע, כי רבנו ו"ל זכה לברור וזכוף המדמה בתכלית השלמות, כי פלגו מלאי המיונות וכו'. אומר רבנו ו"ל, שעצות הצדיק הן עצות מעולם הבא, כי הוא חי שם למעלה, וממילא נותן עצה מה שנה למעלה. ולכן צריכים לשאל עצה רק מצדיק הדבוק בהקדוש-ברוך-הוא, שאין לו שום אינטרס עצמי ורוצה לעזור, אבל עצות המון-עם, אומר רבנו ו"ל, זהו שקר, כי יש לאדם אינטרסים, כל זמן שיש לו אינטרס — נצל אותך, ולכן עלינו לבקשו יתברך, שנבין בספרי רבנו ו"ל, תורות רבנו ו"ל, מדות של רבנו ו"ל, ספורי-מעשיות של רבנו ו"ל, עלינו להיות שמחים, שאנו מקרבים אל רבי כזה, מה היינו עושים בלעדיו? ! היינו משתגעים, עוברים עלינו משברים כאלו, על כל אחד ואחד מאתנו, ולמה נחיה באשלות.

בלכם צריכים לזכר דבר אחד, אם אדם אומר שאין לו צרות — הוא השקרן הכי גדול, אם אדם אומר לכם, שעליו לא עוברים משברים, הוא השקרן הגדול ביותר, וצריכים להשמר ממנו, כי השקר שלו, רחמנא לצלן, ידבק בכם; ולכן לא בחנם שאמר רבנו ו"ל: את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם הזה מטעה מאד; על פלגו עובר מה שעובר, מי יכול לעזור לנו לקרבנו אל הקדוש-ברוך-הוא? רק רבנו ו"ל. זה כל הענין של רבנו ו"ל, אנו בצרות ובקבעיות, זה אין לו פרנסה, זה אין לו שלום-בית, זה מלחיצים אותו, זה לוחצים אותו, ולרבנו ו"ל יש פתרון לכלם, ואם רק נטה אנן קשבת לרבנו ו"ל, תהיה לנו ישועה גדולה, אבל עלינו לעשות כל מיני פעולות בעולם לצית את רבנו ו"ל, וכיצד? על-ידי שנלמד ספרי רבנו ו"ל; ולכן אל יטעו אתכם, גם בכרסלב יש מפרסמים של שקר, ומטעים את הבריות, ואם-כן מאין יודעים? אלא כמו בכל העולם פלו אומרים חכמינו הקדושים (ישעיה נט, טו): "ותהי האמת נעדרת", מלמד שהאמת נעשית עדרים עדרים, וכל אחד צועק שאצלו האמת, כל מפלגה אומרת שהיא האמת והזולת שקר, כל חסידות אומרת שרק הם אמת ואחרים שקרנים, כל השיטות, כל אחד אומר ששטתו אמת ושל זולתו שקר, ומהיכן

יודעים היכן האמת? ! אומר רבנו ז"ל (לקוטי חלק א', סימן נא): אמת זה רק אחד, ואין הרבה אמת, ונדבר כזה לא היה ולא יהיה, אמת זה רק הקדוש-ברוך-הוא; ולכן אם מדברים רק מהקדוש-ברוך-הוא ורוצים רק אותו לתברך, אז מתגלה שכל היהודים צדיקים, כמו שכתוב (ישעיה ס): "ועמך כלם צדיקים", וכל המפלגות בלי יוצא מן הכלל שקר אחד גדול, כל הדעות כל השיטות, כל השמות והפנויים, הם שקר, אנחנו נשמות קדושות בני הקדוש-ברוך-הוא, באנו מהקדוש-ברוך-הוא, ועוד מעט נחזר אליו לתברך, זה הלמוד של רבנו ז"ל! כמו-כן בכרסלב, ברגע שאומרים פתה זו היא הגדולה ביותר, פתה זו מבינה יותר וכו', פה מתחיל להיות שקר אחד גדול. רבנו ז"ל אינו רוצה מאתנו מאומה, רק שנוזכה לישוב הדעת, לישב דעתנו. באנו לזה העולם, ועוד מעט אנו יוצאים מכאן, כל-כף חבל, אנו מקרבים אל רבנו ז"ל, וגם אצל רבנו ז"ל שפתיה מחלקת? ! איך יתכן דבר כזה? סימן שאיננו אצל רבנו ז"ל. אם אחד יכול לומר, שספרדים אינם שיכים לרבנו ז"ל, הוא יכול לקרא עצמו "חסיד ברסלב"? ! [חסר], ומכל שכן שאינו יכול להנהיג אחרים, אם את עצמו אינו יכול להנהיג; רבנו ז"ל הוא מתנה לכל נשמות ישראל, רבנו ז"ל איננו מצמצם אצל אדם אחד, מצאצאי רבנו ז"ל ברוחניות ורגשיות יצא משיח צדקנו, שייכבש את כל העולם כלו, לא רק את עם ישראל יקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, שכלם יתחילו לדבר אליו לתברך, ודברים באין סוף ברוך הוא, כמו שכתוב (ישעיה נב, ח): "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון", "כי אז אהפך לכל עמים שפה ברוכה לקרא כלם בשם ה'" (צפניה ג, ט), אלא אפלו אמות העולם יקרב, ויראה להם שיעזבו שטיותיהם ועבודה זרה שלהם, כי כל ענן הגאולה תלוי בדבר אחד — שנוזכה להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, ונעזב את השטיות, שיקים (ישעיה ג, ד): "ולא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה". שאפלו חיות יחיו ביחד, "וגר זאב עם כבש" (שם יא, ו), שתהיה אהבה בין נשמות ישראל, שייבנו אחד את השני, וכך יצליחו.

כל העולם כלו, אומר רבנו ז"ל, מלא מחלקת, כל אמות

העולם נלחמים זה בזה, ואם לא די בזה, בכל מדינה ומדינה בעולם יש תחריות, מחלוקת, מילא, היכן שיש דיקטטורה, שם מדכאים בני-אדם, אבל היכן שלא, גם-כן יש שחיתויות ומריבות, ואם כבר אחד נבחר לנשיא ולמנהיג המדינה, תמיד העם מפלג לחצי או לשלשה חלקים או לארבעה חלקים או לעשרה, כל אחד מחזיק אחרת, רק רבים ביניהם, וכן נעשה בכל העולם כלו, אומר רבנו ו"ל: פן הדבר בעם ישראל, וכן הדבר בכל בית-הפנסת ובכל משפחה, כל הילדים רבים זה את זה וכו', ובולעים איש את רעהו, אומר רבנו ו"ל: זה יהיה התקון — שיכניסו בעולם את הקדוש-ברוך-הוא, וממילא נתבטלות כל השטיות והדמיונות, אין עוד מלבדו, וזאת עלינו לדעת, רק זה הסוד של רבנו ו"ל — גלוי אלקות, אין לנו פלום, ברגע שאחד יאמר לכם אחרת — הוא שקרן.

עכשו לצערי הרב, ולבשתי הרבה שאני מתבייש מאד מאד לומר את הדבורים, אבל ההכרח לומר אותם, גם שאני מדבר דבורים אלו, כבר ארבעים שנה אני מדבר אותם דבורים, וכותב אותם ספרים, אבל בכל פעם בלשונות אחרים, אין לי שום פגנה רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, לא אכפת לי משום דבר, רק שכל יהודי יכיר את הקדוש-ברוך-הוא, ולהוציאו מהזהמה שנפל לשם, ויזכה להתחזק, ויהיה לו שפע פונסה, ומה קורה? שגם פה מסתובבים שקרנים, רמאים צבועים, שעובדים על בני אדם, זה אומר בשמי כף, כאלו זה מבין אותי כף וכו', זה מבין פשטים אצלי כף וכו', בשעה שאין לי שום פגנות, אין לי רק את הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם אחד אומר שמבין אותי יותר, והשני אומר שלא מבין וכו', זה גם-כן שקר, כי אף אחד אינו מפיר אותי ומבין אותי, אין לי שום פגנות אחרות — רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא! רק איך זוכים ללמד בכל יום: מקרא, משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, ספרי הזהר והתקונים, כל המדרשים כלם, ספרי חסידות, ספרי קבלה, ספרי מוסר, והעולה על הכל — ספרי רבנו ו"ל. מה יש לי למכור, מה אני רוצה למכור,

ומה אני מוכר?! [חסר]. מה רציתי, ומה אני רוצה? לקחתי את אנשי שלומנו חוץ לישוב, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שאזכה לבוא ולגור חוץ לישוב, ולהפיר את הקדוש-ברוך-הוא, ולהתבודד אליו? תברך, ולחיות חיי קדשה וטהרה, מה לעשות שהסמ"ך-מ"ם בא ותפס אותי גם שם, איזו מלחמה, אבל, ברוך השם, כל מה שהצלחתי, זה כבר היה לי כדאי, שחתנתי, ברוך הוא וברוך שמו, מאות רגלים ורגקות, הצלתי אותם מחטאים ועוונות, זו אצלי השמחה הכי גדולה, [איי, באמצע יש משפחה כפוית טובה, שאני עשיתי אצלם שלום-בית, ומה לא עשיתי, ומסרתי נפשי בעבור ילדיהם, ומדברים עלי עכשו כל דבר אסור, אבל זה מתן שכרה בצדה, כך צריך להיות, אך דא עקא, שבני אדם במקום לבוא לעזר, עוד חושבים: אולי הוא צודק וכו'. בסדר, אם הוא צודק — לך אליו, למה תבוא אלי?! כשיש לך צרה אתה בא אלי, וכשנושעת אתה בורח ממני ומדבר עלי כל דבר אסור?!] ולכן אני מתבייש ומצטער לומר שגם סביבי מסתובבים כל מיני שקרנים, רמאים וצבועים.

יש לי שליח אחד בשם ... שהקמנו יחד קרן הדפסה "היכל-הקדש", הדפסנו כבר מליונים ספרים, ויש היום אנשים שחותרים תחתיו להפילו על לא דבר, רק מתמת קנאה, "הוא מרויח המון כסף" — הם אומרים, איי האדם הזה מסבב בחובות, ההוצאות לאור הכי גדולות שמוציאות לאור ספרים, לא יכולות להתחרות אתו, אני מדבר מהוצאת ספרים הכי גדולה בעולם, שמדפיסים ש"סים, תנ"כים, משניות ושאר ספרי קדש לרבות, לא יכולים להראות מה שאדם זה מראה, ורוצים לשבר אותו, ומי? אנשים שהם בעצמם גנבים, כי מי שעדין חייב כסף לקרן הדפסה "היכל-הקדש", הוא חייב לרבנו את הכסף, והוא גנב גמור, וישלם על כך מחיר כבד מאד, אדם חושב — גנבתי ואני שמח, לבסוף הוא נתפס, כי סוף גנב לתליה, גנב משלם כפלים. כל אלו שגנבו ממני כסף, תזכרו היטב מה שאני אומר לכם, עוד ישלמו מחיר כבד מאד מאד, הקדוש-ברוך-הוא מאריך אף, ולבסוף גבה דליה.

הוא סבלן, אָבֵל לְבִסּוּף הוא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה. הִיִּתְכַן שְׁאֲנָשִׁים לִוְקָחִים סִפְרִים וְאִינָם מְשַׁלְּמִים? ! לְמִי גִנְבָתָּ? לְרַבְּנוּ ו"ל! לְקַחְתָּ פֶסֶף צְדָקָה וְגִנְבָתָּ אוֹתוֹ. וְאִינְכֶם שְׂמִים עַל לֵב, שֶׁלְּבִסּוּף מְשַׁלְּמִים עַל כֶּף מְחִיר גְּבֵה מְאֹד. אוֹי לוֹ לְמִי שְׂגוּב צָרְכֵי רַבִּים, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בִּיצָה כֵּט): גִּזְלֵנוּ וְאִינוּ יוֹדְעֵי לְמִי גִזְלֵנוּ, יַעֲשֶׂה מֵהֶם צָרְכֵי רַבִּים, וּמָה נַעֲשֶׂה אִם אֶחָד גּוֹנֵב צָרְכֵי רַבִּים? אֵינן לוֹ תִּקְנָה, כָּל־כֶּף חֲמוּר כְּשֶׁאֲדָם נוֹטֵל סִפְרִים וְאִינוּ מְשַׁלְּמִם. מִמִּי הוּא גִנֵּב? מְרַבְּנוּ ו"ל! אֶחָד גִּנֵּב מִבֵּית־הַכִּנְסֹת, מִעֲנִיִּים, וְאִינוּ יוֹדְעֵי בְּעַצְמוֹ מִמִּי שֶׁהוּא גִנֵּב, וְלִמִּי יִשְׁלַם אֶת זֹאת? !

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲנִי מִתְפַּיֵּשׁ וְאֲנִי מִצְטַעַר לִוְמַר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂגַם סְבִיבֵי מִסְתּוֹכְבִּים שְׁקֵרָנִים, רַמָּאִים, צְבוּעִים, וְלִבֵּל יִטְעוּ אֶתְכֶם. מָהִי הַתִּקְנָה? בָּאוּ וְנִבְנֶה מִחֲדָשׁ אֶת עֲנֵן רַבְּנוּ ו"ל! רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן נט), שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֶה "הֵיכַל־הַקְּדוֹשׁ", אָבֵל צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁלֹא יִתְאַחֵז שֵׁם עֵין הַרְעָה בְּתוֹךְ הֵיכַל־הַקְּדוֹשׁ" הַזֶּה, כִּי בְּנָקֵל לִפְלֵ בַפֶּה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֲזָרְנוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, שְׂבָנֵינוּ וְאֲנַחְנוּ בּוֹנִים קְהֵלָה יְפָה, וְעוֹד קְהֵלוֹת בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲנִי רוֹצֶה לִפְתּוֹחַ בְּכָל עִיר וְעִיר בֵּית־הַכִּנְסֹת "הֵיכַל־הַקְּדוֹשׁ", שֶׁשֵּׁם יִתְפַּלְלוּ יַחַד סִפְרָדִים וְאֲשְׁכְּנָזִים, תִּימָנִים, תּוֹנִסָאִים וּמְרוֹקָאִים, אֵינן אֲצִלְנוּ גִזְעוֹנוֹת, אֲצִלְנוּ רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ו"ל, אֵינן לָנוּ שׁוֹם כּוֹנֵה אֲחֵרֵת. וְאֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל. וְאֲנִי יוֹדְעֵ שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם חוֹרֵק שְׁנָיו וְלוֹטֵשׁ עֵינָיו עָלַי, רַק לְהַפְּלִינִי, אָבֵל לֹא יִצְלִיחַ! חֲבַל עַל הַעֲבוּדָה. הוּא לֹא יִצְלִיחַ לְשִׁבֵר אוֹתָנוּ! אֲפֹלוּ שְׂיַעֲמַד עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, הוּא לֹא יִצְלִיחַ לְשִׁבֵר אוֹתִי! רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר: נִצְחָתִי וְאֲנִצַּח כִּי מִדְּתוֹ נִצַּח; כִּי אִם רַק רוֹצִים לְגַלוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזוֹ מְנַצְחִים, וְלִכֵּן בְּרַגַע שֵׁשׁ כְּוֹנוֹת פְּרֻטִיּוֹת, אֲזוֹ יֵשׁ מִחֻלְקֵת. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, בָּאוּ נַעֲזֹב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, הַשְּׁקָר, הַרְמָאוֹת וְהַצְּבִיעוֹת, אֵף אֶחָד לֹא יֹאמֵר שְׂמִבִּין אוֹתִי יוֹתֵר, אוֹ פָחוֹת, שֶׁהוּא מִבִּין אוֹתִי וְהַשְּׂנִי אִינוּ מִבִּין אוֹתִי, זֶה גַם־כֵּן שְׁקָר, אֵינן מָה לְהַבִּין,

בֹּאוּ תִטּוּ שְׂכָם, בֹּאוּ נִגְלָה וּנְפָרְסָם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בֹּאוּ נַחֲזֵק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כָּל יוֹם יֵשׁ לַיּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כָּל בְּתֵי חֻלּוֹתִים מִלְאִים עִם חוֹלִים, בֹּאוּ וְנַעֲזֹר לָהֶם, נִבְקֵר חוֹלִים, נִנְחָם אֲבָלִים, נַעֲזֹר לַעֲנִיִּים, לְחַזְקָם וּלְעוֹדָדָם וּלְשִׂמְחָתָם, בֹּאוּ שְׁיִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה.

נִקְלַעְתִּי בְּצָרוֹת, נִקְלַעְתִּי לְחֻבוֹת עֲצוּמִים, שְׂאִינִי יוֹדַע אִיךָ אֲצַא מְזֶה, אָנִי לֹזֶה וּמְשַׁלֵּם לֹזֶה, וְלֹזֶה מְזֶה וּמְשַׁלֵּם לֹזֶה וְכוּ', הַחֲלַטְתִּי לַעֲשׂוֹת קְפוֹת, אֲבָל הַקְּפוֹת הִלְלוּ אֶת הַכֶּסֶף תַּמְסְרוּ בְּיָדִי, וְאִז תִּהְיוּ בְּטוֹחִים שְׁזֶה הַגִּיעַ לַיָּדִים שְׁלִי.

אָנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִהְיוֹת בְּתַחֲלַת הַשָּׁבוּעַ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ לִי רְשִׁימָה אֲרַכָּה שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂאִי מִבְּטִיחַ לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם, וּמִי שְׁרוּצָה יְכוּל לְשַׁלַּח לִי פֶּאֶקֶס, וּצְרִיכִים לְפַעַל הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּסַכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, עָשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל אֵינָם נָחִים, וְהַפֵּל סוֹבֵב סְבִיב עִם יִשְׂרָאֵל, הֵם רַבִּים בִּינֵיהֶם, הֵם גְּלַחְמִים בִּינֵיהֶם, אֲבָל כָּל כְּנֻנְתָם רַק עִם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מֶה שְׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֵילוּ תִכְנִיּוֹת יֵשׁ לְאֲמוֹת הָעוֹלָם עַל עִם יִשְׂרָאֵל, וּצְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, אֵיזָה גְזִים הֵם רוּצִים לְהַשְׁלִיךְ, שְׁיִזְרְקוּ אֶת זֹאת עַל עֲצָמָם וַיִּנְיחוּ לָעַם יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, אִף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוּ בְּטוֹחַ שְׂיִצֵּא מִהַבַּיִת, וַיִּחְזֹר בְּשָׁלוֹם. וְלִכֵּן הַחֲלַטְתִּי לְנִסְעַ, וְכֵן עוֹד דְּבָרִים נוֹסְפִים, שְׂאִין כָּאֵן הַזְּמַן לְהַאֲרִיךְ. אֲבָל בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יִתֵּן לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, אֶהְיֶה בְּשִׁבְתַּת בִּיבְנָאֵל, וְאִנִּי מִזְמִין אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּיַחַד, וְנַעֲשֶׂה שִׁבְתַּת הַתְּאַחֲדוֹת, שִׁבְתַּת פְּרֻשַׁת קֶרֶח, שִׁבְתַּת מִסְפָּר מֶה שְׁסֻבַּל מִשֶּׁה רַבְּנוּ, אַחֲרַי כָּל הַטּוֹבוֹת שְׁעָשָׂה לָעַם יִשְׂרָאֵל, מִי קָם עָלָיו? קֶרֶח עִם מְאֵתִים וְחֲמֵשִׁים רַע-בְּנִים, וְחָשְׁדוּ אֶת מִשֶּׁה בְּהִכֵּי גְרוּעַ, עַד שִׁכְתוּב: "וַיִּפֹּל עַל פְּנָיו", אוֹמֵר הַתְּרַגּוּם: מַחְמַת בּוֹשָׁה. לִכֵּן אָנִי אוֹמֵר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא נִהְיִיתִי מֵאִף אֲגוּרָה מִכֶּסֶפִּי צְדָקָה, וְלֹא אֶהְנֶה מְזֶה, אָנִי רוּצָה לְכַנּוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בֵּית-הַכְּנֻסֶת בִּיבְנָאֵל, מְקוּנָה גְדוֹלָה, וְאַחֲרֵי-כֵן מְכַנְּנִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה, בְּרַכַּת שְׁחָה גְדוֹלָה, אֲבָל קָדָם לִכֵּן עָלִי לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת, שְׁמַעֲיָקִים עָלִי מְאֹד מְאֹד, וְאִינִי יוֹדַע אֵימְתִי אֲצַא מְזֶה, אָנִי

בוש להסתכל בפני הרבה מאנשי שלומנו שאני חייב להם כסף, עוד הבטחתי להם לפני ראש השנה, שאגמור את זאת, ומי אאמין שבמוצאי ראש השנה הרשע מרשע גנב ממני מאה אלף שקל במזמן, שהיה כסף של פדיונות, כסף של עניים, כסף תרומות לצדקה של אנשים שבכו על ציון רבנו ו"ל, שנתנו לפני ה'תקון הכללי, מי האמין שיכול להיות גנבים, שקרנים כאלו, זה הצער הגדול שלי, שאני מכרח לספר לכם. לכן בקשתי, שכל אחד יקח קפת צדקה או כמה קפות, וכן יחלק לקרובי משפחה, אחים, אחיות, גיסים, שכנים וכו', וכשאני אבוא תוריקו את הקפות, ותתנו לי ביד, אל תאמינו לאף אחד! ובוזה אתם עוזרים לי באמת לצאת מהצרות והחובות. וכן אני מאד מאד מבקש, קרן הדפסה "היכל-הקדש" זה שיף אלי, ושליחי הוא ... גרו יאיר, ומי שגונב ממנו, גונב ממני, אני מממן את כל הכסף, ממילא מי שחייב לו כסף — חייב לי כסף, ואל יחיה באשליות, ואף אחד בעולם לא יכול להראות — לא המחירים הללו, ולא היפי, יכולים כן להדפיס חד פעמי איזה קונטרס אחד או שנים, והרויחו כמה אגורות, אבל אחר-כך מה קורה? נשברים לגמרי ולא מדפיסים, וברוך השם, אנחנו מדפיסים ב"היכל-הקדש" את ספרי רבנו ו"ל כבר ארבעים שנה עד עתה, כשרבם עדין לא נולדו, או שהיו פעוטות כבר הפצנו את ספרי רבנו ו"ל מסוף העולם ועד סופו, וכך נמשיך. ולכן איני רוצה שאף אחד יתערב בהדפסת הספרים של קרן הדפסה "היכל-הקדש", אשרי מי שעושה לעצמו הוצאת קבע, כדי שנוכל להדפיס את כל הספרים, יש פרוש על כל "לקוטי-מוהר"ן", "ספר-המדות", "ספרי-מעשיות", על התורה, על המועדים, על תרי"ג מצוות, על אבות, על תהלים, על שיר השירים, על הפטרות, ועוד אין ספור קונטרסים, על הזהר והתקונים, על כתבי האר"י ו"ל, ושואלים: למה אינכם מדפיסים את זאת?! איני יכול לשלם את החובות שאני חייב לאנשים שהגנב גנב ממני, ואיך אוכל לקפץ ולהדפיס וכו'?! ואנשים אומרים: אנחנו נדפיס את זאת, אבל יש לי כבר נסיון מאלו שאומרים כך, שאחר-כך קוראים אותי לדין תורה, וזה ארע כבר לא פעם אחת, ולכן אינני צריך שתפיים.

לכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו וחוזר ומבקש, אין לנו בזה העולם כלום, רק את הקדוש-ברוך-הוא! אין לי בזה העולם כלום רק לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל, אין לי רצון אחר כלל ועקר, לכן הסמ"ך-מ"ם רוצה רק לבלע אותי. ומביא עלי כל מיני רשעים ארורים נואפים ככלבים שחולקים עלי, וזה הכלל שאני אגיד לכם, ותהיו חזקים בזה, מי שמדבר עלי ומי שחולק עלי — הוא נואף, ומגלה מה שהוא עושה!!! אף שילך עם כובע ירושלמי, או עם חליפה כזו או אחרת, עם כל השמונה בגדים, מי שמדבר עלי או מתחצף כנגדי, הוא עובר על נאוף!!! לצערי הרב, מה שקורה היום בדור, אינכם יכולים לתאר בחלום השחור ביותר, מה קורה אפלו בין הכי חרדים, וכבר אינני מדבר מחילונים, ומה מצילם, מי מצילם, מה מביאם לאימן, ומי מביאם? אם לא אלו הספרים והקונטרסים. תערכו סקר, ותשאלו בתמימות אנשים שבאים אל הצינן, איך באת? ויתגלה אליכם, ולכן כל המדבר עלי, זה סתם נואף הרוצה להחליש אתכם, שליח הסמ"ך-מ"ם, ואינני מפחד לומר זאת ואמר זאת, לי אין כבר ממילא מה להפסיד, לא אפסיק להדפיס ספרי רבנו ז"ל, וקרן הדפסה "היכל-הקדש" שיה לי, והשליח שלי הוא רק ... והכל אצלנו חקי, איננו גונבים וגוזלים, חס ושלום, ובכלל איננו נגד החק, לא אכפת לנו מאומה! איננו מתערבים מה קורה בממשלה ואיך שמנהיגים אותה, בודאי אנו מתפללים, שהקדוש-ברוך-הוא ישמר את עם ישראל, שלא יקרה שום אסון לשום יהודי, אבל אנחנו מגנים את כל דרכי האלימות, אין זו דרכנו, וזאת לא למדנו אצל רבנו ז"ל — לעשות מחתרות ומלחמות עם הערבים, ימח שם, אין זה עניננו כלל וכלל! ברוך השם, אני מדבר פתוח — מה יש לי למכר ומה אני מוכר — אני רק מגלה את הקדוש-ברוך-הוא! רק מגלה אתה בין עם ישראל, רק עוזר ליהודים שיהיה להם קדשה וטהרה, שילדיהם לא יטעמו טעם חטא, ומה אעשה? שאחר-כך קמים עלי רשעים ארורים ומעלילים עלילות? זה חלק מהנסיונות.

ולכן אבקש אתכם, מי שבאמת מסור אלי ואוהב אותי, אני

נמצא עכשו בצרה גדולה מאד, שאי אפשר לי להסבירכם כלל וכלל, ולא בחנם שאני בורח להיכן שאני בורח, למקום חיותי, כי אני רואה שאין כבר שום פתרון, אם יכולים להתקומם עלי אנשים שאני הוצאתים מהשואל, ועזרתי לילדיהם להתחתן וכו', אז זהו נורא ואים, ולזאת אבקש אתכם, אם אתם באמת אוהבים אותי, תשמרו שלא יהיו ביניכם מריבות ושנאות, באו נעזר זה לזה, שיפסיקו כל ההסתות הפרועות שאחד מסית נגד השני, להפסיק מפל השקרים, אין שום עסק, שאף אחד לא יאמר שמבין יותר או פחות, אין מה להבין, אני מגלה רק את הקדוש-ברוך-הוא!

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שכל אלו הדבורים יפנסו בתוך לבכם, ונתחיל באמת להתקרב מחדש אל רבנו ז"ל, ואני מבקש כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, מי שיכול לקחת קפה לצדקה, לפנות אל ... הרי כל יהודי מחיב כל יום להכניס פרוטה לצדקה כשקם, פרוטה לצדקה לפני התפלה, פרוטה לצדקה לפני ה'תקון הכללי, פרוטה לצדקה כשאוכל, וכך במשך היום כל מיני פרוטות לצדקה, זה ממתיק את הדינים, עם האגורות האלו אבנה את בית-המדרש, את המקווה, התלמוד-תורה, הבית-ספר, זה נראה מגחך, אבל עם אלו האגורות אבנה הכל. אבקש את כל אנשי שלומנו תעזרו לי לצאת מהחובות, שהקדוש-ברוך-הוא יתן לי את החיים, נתאחד יחד בשבת קרח, ונעשה שבת התאחדות, שנתאחד כלל אנשי שלומנו מפל ארץ ישראל תלמידי "היכל-הקדש". ואגב אבקשכם מאד, עכשו זו הזדמנות פז לבוא לגור ב"בנאל" עיר ברסלב, בונים שכונות חדשות, יש המון בתים למכירה, רק תראו שלא ינצלו אתכם, שלא יעבדו עליכם, הם מפקיעים את המחירים, אל תתנו להם, תורידו כמה שאפשר וכו' וכו', ואיננו מפקחים מאיש. אנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, ואיננו מפרים את החק, לנו יש את השלחן ערוך, איננו מענינים להתערב באף אחד, איננו שיכים לשום מפלגה, ולא אכפת לנו כלום, כל עסקנו רק לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא, וזכרו זאת היטב היטב, ומי שאומר שרק אנו אמת ואחרים שקרנים, זה גם-כן שקר, כלל

נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם אָמֶת, כָּל יְהוּדֵי הוּא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה חֶלֶק אֱלוֹן מִמַּעַל, צְרִיכִים רַק לְהַדְלִיקוֹ וּלְקַרְבוֹ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם גִּלְף בְּדֶרֶךְ זֶה — נִצְלִיחַ.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲזֹר לִי — לֹא אֲשַׁכַּח אֶת זֹאת לְעוֹלָם. הֲרֵי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֵימָתִי יִגִּיעַ הַיּוֹם שְׂאֵעֶזֶב אֶת זֶה הָעוֹלָם, אֲכַל מִי שְׂעֶזֶר לִי בַעֲת צָרָה, אָנִי מִבְּטִיחְכֶם שְׁלֹא אֲשַׁכַּח לוֹ זֹאת, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ לִי אֵיזוֹ זְכוּת לֹמַר הַבְּטָחָה כְּזוֹ, זְכוּת קִטְנָה יֵשׁ לִי לֹמַר, שְׁמִי שְׂעֶזֶר לִי בַעֲת צָרָה — לֹא אֲשַׁכַּחנּוּ. יֵשׁ לִי תְהִלָּה לְאֵל, זְכוּת אַחַת קִטְנִטְנָה — הַסְּפָרִים שֶׁהִשְׁאֲרִיתִי לָכֶם יִרְשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַח.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ח"י סִיוֵן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזַל טוֹב, אֵל תְּדַאֵג עַל הָעֶבֶר כָּלֵל, הָעֶקֶר שֶׁהִיא יְרֵאת שָׁמַיִם, וְהִיא רוֹצֶה בְּעַל תּוֹרָה וְעוֹבֵד ה', וְלִכֵּן רְאֵה לְהַפְגִּישׁ עִמָּה עוֹד פְּעָמִים.

בְּשִׁבְתְּ הַבָּא פְּרִשְׁתָּ קִרְח (כא"י), אֶהְיֶה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְשִׁבְרוּ שֵׁם צִלְחַת ל'סִימָן טוֹב וּמְזַל טוֹב", וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַט.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, כ' סִיוֵן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות אַחוּתְךָ תַחֲתֶיהָ, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁלֵא תַעֲשֶׂה שׁוּם שְׁטִיּוֹת וְכוּ', הוּא רַק רוּצָה לְנַצֵּל אוֹתָהּ וְכוּ', וְאִם הִיא עֲדִין לֹא מִסְפִּיק נִפְלֵה בַפֶּח מֵהָ הִיא צְרִיכָה אֶת הַצָּרָה הַחֲדָשָׁה?! וְלִכֵּן שֶׁתְּבוֹא לְשַׁבֵּת הַבָּאָה בִּיבְנָאֵל, וְתִסְפִּים אֶל כָּל מֵה שֶׁיֵּאמְרוּ לָהּ, וְתַהֲיֶיהָ הִכִּי מֵאֲשֶׁרֶת בַּחַיִּיהָ.

אודות הַדִּירָה זֶה בֶּן, מִ'שָׁנָה מִ'קוּם מִ'שָׁנָה מִ'זֵּל, בְּסוּד ד' עוֹלָמוֹת ס' סְתוּמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ז בְּסִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", מַעֲדַת הַתִּימָנִים, הַיְקָרִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת רוּחַ שֵׁישׁ לִי, שְׁעִשִׁיתֶם מִנֵּן נִפְרָד, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ גְדֹלָה, וְאֲנִי מַעֲנִין שְׁיִבּוֹאוּ לְכָאן לְכָל הַפְּחוֹת עוֹד מֵאָה מִשְׁפָּחוֹת מַעֲדַת הַתִּימָנִים בְּשִׁלְבֵי הַרְאִשׁוֹן.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקָשׁ אַתְכֶם, תִּרְאוּ לְהַתְאַחֵד יַחַד, וְתַתְּפַלְלוּ כְּפִי הַנִּסְחָ שְׁלָכֶם, כִּי יְדוּעַ, שְׁרַבְנוּ ז"ל מֵאֵד הַקְּפִיד לֹא לְהַחֲלִיף אֶת הַנִּסְחָ, וּבְכִפְרֵט שֶׁהַנִּסְחָ שֶׁל עֲדַת הַתִּימָנִים שׁוֹנָה, וְלִכֵּן תַּהֲיֶי חֲזָקִים מֵאֵד לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּשַׁבַּת־קֹדֶשׁ.

אֲנִי רוּצָה מֵאֵד לְבָנוֹת אַרְוֹן־קֹדֶשׁ חֲדָשׁ כְּמוֹ בִּישִׁיבָה וְכְמוֹ בְּכוּלָּל, עֲלוֹת שֶׁל אַרְוֹן קֹדֶשׁ — שְׁלֵשִׁים וּשְׁלֹשָׁה אֶלְפֵי שְׁקָל. מְלַבֵּד

זאת, אני רוצה לעשות במה ושני סטנדרים. ולכן אני מאוד מאוד מבקש אם יש ביניכם או בין משפחתכם מי שמוכן לתרם אסף או אלפים שקלים, וכל המוסיף — יוסיפו לו מן השמים. כי הולך לי בחיים לשפץ את המקום הזה, שיהיה בית-הכנסת של עדת התימנים, שיהיה מכבד מאוד.

בענין הכספים לארון קדש, לבמה, לסטנדרים, נא לפנות ל...
גרו יאיר, ול... גרו יאיר.

רציתי לבצע את זה מה שיותר מהר, שלכבוד החגים יהיה לנו
כבר.

המאחל לכם שבת שלום...

לג ריא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ז בסיון ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל
אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבשר לכם, שהנה נפתח פרויקט חדש, בשלב ראשון
שלשים ושתיים דירות, כאשר תראו פה בתכנית.

המחיר מאוד זול, וכדאי לקפץ על זה, כי הדירות רק עולות
פה. וזאת זכרו, שגם מבחינה עסקית — זה שונה, כי פה תהיה
"עיר ברסלב"! ויבנסו לגור כאן אלפי משפחות, ומי שרק יקנה —
ירויח גם מבחינה עסקית.

וכמו-כן עלי לבשר לכם, שיש לנו כבר רשימה של ארבעים
וחמשה אנשים מתושבי המקום הוותיקים, שרוצים למכר דירותיהם.

וּכְדֵי שְׁלֹא תִהְיֶה הַפְקַעַת מַחִירִים, נָא הָיִו בְּקֶשֶׁר עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תְּאֲמִינוּ לִי, שְׂזוֹ הַזְדַּמְנוֹת פֹּז, וַיִּפֶּה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם.

אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִכְנַס לְגוֹר פֶּה בְּ"עִיר בְּרִסְלָב", וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג רבי

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ז בְּסִינּוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַגִּזְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! יַעַן שֶׁכָּל שָׁבוּעַ נִכְנָסוֹת לְפֶה מִשְׁפָּחָה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם חֲדָשׁוֹת, וְהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ מִתְרַבֵּה, לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּלְכֶם, רְאוּ לְקַבֵּל אֶת כָּל־מִסְכָּר פְּנִים יְפוֹת. וּבְרַגַע שְׂרֹאִים פְּנִים חֲדָשׁוֹת — לְהַקְדִים לָהֶם שְׁלוֹם, וְלִהְתַּעֲנֵן בְּשְׁלוֹמָם וּבְמִצְבָּם, וּבִמָּה יְכוּלִים לַעֲזָרְם, כִּי זוֹהִי מִדְּתוֹ שֶׁל אֲבִרָהֶם אֲבִינוּ, וְכֵן שֶׁל אֶהְרֵן הַכֹּהֵן, שֶׁהָיָה אוֹהֵב שְׁלוֹם וַיְרַדֵּף שְׁלוֹם.

כָּל הַגְּלוּת הַמְרָה שְׂאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים כְּכֹר אֲלֵפִים שָׁנָה, זֶה רַק מִשְׁנֵאת חֲנָם, שֶׁהַכְּנִיסוֹ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל הָעַרְב־רַב, וְכַמוֹכָא בְּזֵהָר (פֶּרֶשֶׁת נִשָּׂא) עַל הַפְּסוּק: "הִיָּתָה צְרִיָּה לְרֹאשׁ", אֵלּוֹ הַצְּרִים עוֹשֶׂה אוֹתָם הַסֵּמ"ך־מ"ם לְרֹאשׁ, שְׂאֵלּוֹ הֵם הַרַע־בְּנִים, אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם לְהִשְׁפִּין שְׁלוֹם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵם רַק מְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶחָד נֶגֶד הַשָּׁנִי. וְדָבָר זֶה נִמְצָא גַם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְאֵת זֹאת אֲנִי רוֹצֶה לַעֲקֹר, שְׁלֹא תִהְיֶינָה הַסְּתוֹת אֶחָד נֶגֶד הַשָּׁנִי — לֹא מִבֵּית וְלֹא מִבַּחוּץ. בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה בְּיַזַּע וּבְכֶדֶם, וְלָכֵן אֲנִי עוֹמֵד עַל דְּבַר זֶה

מאד חֶזֶק, שְׁבִקְהֶלְתָּנוּ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם קִנְיָה וְשִׁנְיָה, וְתַחֲרוּת וְכַבּוּד, כָּל מַגְמַתְנוּ רַק לַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלִהְמַשִּׁיף בְּדַעַתְנוּ וּבְמַחֲנוּ אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתָיו יִתְבַּרְךָ. וְלֹא לְשִׁכַח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, לְזַכֵּר שְׁיָבוֹא הַיּוֹם שְׁנִצְטָרֶךָ לַחֲזוֹר אֵלָיו. וְלִכֵּן כְּדָאֵי כְּבָר עֲכָשׁוּ לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחֹת־הַר"ן, סִימָן צו), שְׁצָרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ לְגוֹר בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה אֵין שׁוֹם תַּחֲרוּת וְיִשׁוּת וְכַבּוּד, כִּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת מִכִּירִים אֶת מְקוֹמֵנוּ, מִי אֲנַחְנוּ? ! וּמֵאֵין אָנוּ בְּאִים? ! וּמָה עֲשִׂינוּ עַד עֲכָשׁוּ? ! וּמָה תִּפְקִידְנוּ בְּחַיִּים — רַק לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁלֹא יִהְיוּ חַתְרָנִים, לַחֲתוֹר נֶגֶד הַשָּׁנִי, וְשְׁלֹא יִסִּיתוּ זֶה נֶגֶד זֶה, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו): כְּצֵל יִמִּינוּ עַל הָאָרֶץ, וְלֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עֹף; וְדוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צ, י): "יָמִי שְׁנוּתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה". וְאוֹמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב, סִימָן סא) שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רַבֵּעַ שָׁעָה. וְלִכֵּן לְמָה לָנוּ לְרִיב וּלְהַתְנַפֵּחַ וּלְחַתֵּר אִישׁ כְּנֶגֶד רַעְהוּ, כְּשֵׁישׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם סָף הַכֹּל חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה דְקוֹת, וְגַם מִזֶּה כְּבָר עֵבֶר יוֹתֵר מִחֲצִי.

גַּא וְנָא זָכְרוּ אֶת הָעֵתִיד שְׁלָכֶם, וּמִי הוּא הָעֵתִיד? אֵלוּ הַיְלָדִים שְׁלָכֶם! וְלִכֵּן שְׁמְרוּ מְאֹד עַל יְלָדֵיכֶם, עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְהִיכֵן מְסֻתוֹכְבִּים בְּשַׁעוֹת הַפְּנָאֵי. אֵינְכֶם יְכוּלִים לְהַטִּיל אֶת הָעַמָּס עַל הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרוֹת, שֶׁהֵם יִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים מִחוּץ לְתַחוּם הַתְּלָמוֹד תּוֹרָה וּבֵית־הַסֵּפֶר. לֹא יִקְרָה כְּלוּם אִם תִּתְאַמְצוּ, סוּף כָּל סוּף אֵלוּ הַיְלָדִים שְׁלָכֶם! וְהַיּוֹם צָרִיכִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל הַיְלָדִים יוֹתֵר מִהָעֵינַיִם, וּכְמוֹ שְׁנוֹזְהָרִים לְבַל יַחֲדוּ גְרָגַר אָבָק לְעֵין, כִּי אִזּוּ הִיא מִתְחִילָה לְדַמֵּעַ, כְּמוֹ־כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן בְּעֵינַיִן חַנוּף הַיְלָדִים, אִם רַק כְּתָם אֶחָד נִכְנָס בְּיָלֵד אוֹ בְּיָלֵדָה מִחְבְּרִים רָעִים, אִבְּדַתֶּם אֶת יְלָדֵיכֶם. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ אֲדִישִׁים! שְׁמְרוּ עַל יְלָדֵיכֶם! הַיּוֹם הַדּוֹר הַפְּקָר, וְעֲלֵינוּ לְחַסֵּן אֶת יְלָדֵינוּ מְרוּחֹת זָרוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְבוּדָּד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ, עַל-כָּל-פְּנִיִּים
חֲמֵשׁ-דְּקוֹת, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, לְדַבֵּר עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְהַתְיַעֵץ
עִמוֹ, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל כָּל פָּרִט וּפְרִט, וְאִז תֵּרְאוּ אִיךָ תִּשְׁתַּנּוּ
לְטוֹבָה.

נָא וְנָא לְהַקְפִּיד לְבּוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְפַּלֵּל בְּחִלְפָה וּבְכוּבַע
עַלְיוֹן, כִּי אֲנַחְנוּ נִכְנְסִים אֶל בֵּית-מִקְדָּשׁ מְעַט, שֶׁהוּא בֵּית-הַמְדַרְשׁ,
וְצָרִיכִים לְבּוֹא בְּכַבּוּד גָּדוֹל, כִּי זֶהוּ בֵּית-הַמֶּלֶךְ.

הָרִי כֻלְכֶם יוֹדְעִים שְׂאֵנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּחוֹבוֹת אֲדִירִים, וְלִקְחָתִי
אֶת הַכֹּל עַל עֲצָמֵי לְשֵׁלֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקִשׁ אֶת כָּל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִקַּח בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת טַפְּס שֶׁל הוֹרָאת קָבַע שֶׁל
עֲמוּתת "יִשְׂמַח צְדִיק", וּבְזֶה אַתֶּם עוֹזְרִים לִי מְאֹד לְהַתְקַדֵּם לְבִנּוֹת
אֶת הַקְּהֵלָה. עוֹד תֵּרְאוּ פֹה נִפְלְאוֹת! תִּלְמוּד תּוֹרָה לְתַפְאֶרֶת,
בֵּית-סֵפֶר לְתַפְאֶרֶת, מִקְנֵה לְתַפְאֶרֶת, בֵּית-הַמְדַרְשׁ הַגָּדוֹל לְתַפְאֶרֶת
וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקִשׁ שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח קַפּוֹת,
וּבְזָכוֹת הַצְּדָקָה נִזְכָּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם....

לג ריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קִנְיָה, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ
עַל זֶה.

עֲכָשׁוּ חֲזוֹרָתִי מִנְסִיעָה שֶׁהֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי
אֶל צִיּוֹנוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי לְמַעַן/בוֹד' אֶל צִיּוֹנוֹ שֶׁל
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי אֶל הָעִיר שְׁפִיטוֹבְקָא
אֶצֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הָרַב הַקְדוֹשׁ מְקוֹרִיץ זי"ע, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי לְפוֹלְגֵנָה
אֶל ה"תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף", וּמִשָּׁם נִסְעָתִי לְאַנְפוֹלִי אֶצֶל הַמַּגִּיד

הַקְּדוֹשׁ מִמַּעַרְיִטָּשׁ זי"ע וְכוּ', וּמִשָּׁם נִסְעָתִי לְבְרֵדִיטְשׁוֹב אֶצֶל הַרְבֵּה
הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לִוִי יִצְחָק מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע, וּמִשָּׁם נִסְעָתִי לְאַרְצָנוּ
הַקְּדוֹשָׁה, וְעַכְשָׁו חֲזַרְתִּי, וְלִכֵּן לֹא יִכְלָתִי לַעֲנוֹת לָךְ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁנֹזְכָה
לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת אֶצְלָךְ תָּמִיד.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג ריד.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קִנְיָה, א' דְּרֵאשִׁיחֵי דְּשׁ תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאַתִּי בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלּוּ לְהוֹדִיעַ לָךְ, שְׁתַּתְחַזֵּק וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוֹם
דְּבַר, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִגִּיד בְּכָלֵל שְׁאַתָּה לּוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל,
וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁאַתָּה מְקַרֵּב אֲלֵינוּ, כִּי מֵה לָךְ וְלַצָּרָה הַזֹּאת, וְאִין לָךְ
יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת הַכֹּל, וְרַבְּנּוּ ז"ל
אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶמֶת, סִימָן ב'): מִתֵּר לְשָׁנוֹת בְּדַבַּר הַשָּׁלוֹם; וְלִכֵּן
תִּגִּיד שְׁאַתָּה לּוֹמֵד אֶת כָּל סִפְרֵי הַחֲסִידוּת, וְאַתָּה מְקַיֵּם (תְּהִלִּים קִיט,
ג): "חֵבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". וְהַעֲקָר תְּהִיָּה חֲזֵק בְּזֶה.

אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׁכָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, זֶה רַק גְּלוּי
אֲלֻקוֹת, אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוּלִים לְמַצֵּא בְּכָל מְקוֹם, וְתָמִיד
יְכוּלִים לְהַתְּבַדֵּד, הֵן עַל הַרְחוֹב, וְהֵן בְּבֵית כְּשֶׁאִין אַף אֶחָד, וְכֵן
לְלַמֵּד תּוֹרָה, זֶה בּוֹדָאֵי יְכוּלִים לְפָנֵי כָּלֵם, וְלֹא צָרִיכִים לְהַתְּבַלְּבֵל
מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִכֵּן תְּהִיָּה חֲזֵק וְאַל תִּפְחַד, אִם תִּדְבַּר
בּוֹדָאוֹת אִזּוֹ אִסִּין לָךְ מֵה לְפַחַד כָּלֵל.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מָה אֲנִי רוֹצֶה? ! כָּלוּם ! רַק שְׂיִתְנֶהֱלוּ הַמוֹסְדוֹת כְּדָבְעֵי, וְכֵן הִקְהִלָּה, אֵינן לִי שׁוּם טְעֵנוֹת וּמַעֲנוֹת, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מְדַמְיוֹנוֹת, אֶף אֶחָד לֹא רוֹצֶה לְחַתֵּר תַּחַת הַשָּׁנִי ! מֵהַיּוֹם אֲנִי עוֹמֵד עַל הַפֶּל, וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְשֹׁמֵר כָּכֵל אֲשֶׁר בִּיכְלָתִי לְשֹׁמֵר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא אֶפֶל עוֹד פַּעַם בְּפַח שֶׁל חוֹבוֹת וְצָרוֹת.

אֵתָה צָרִיף לְדַעַת, שְׁפֶל מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר מְדַבְּרִים עֲלָיו, וּמָה בְּכֹף וְכוּ', אַחֲרֵי שֶׁקְּרָאתִי אֶת וְכוּ', אֲנִי כָּבֵר מִסְתַּפֵּל עַל כָּל הָעוֹלָם בְּצוּרָה אַחֲרֵת, אֵיף שְׂיִכּוּל אָדָם לְהַתְּהַפֵּף מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה, זֶה לֹא נִתֵּן לְהֶאֱמִין שִׁישׁ דָּבָר כְּזֶה, מְחֻזְּקִים אָדָם חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְאוֹהֵב טוֹב, וּבֵן לִילָה לְיוֹם יָכוֹל לְהַתְּהַפֵּף כְּמוֹ הַרוֹצֵחַ הַכִּי גְדוֹל, אִם כֵּן זֶה סוּף כָּל הָעוֹלָם, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְכַל אֶחָד וְאֶחָד.

בְּזֶה שְׁעֵשִׂיתִי אֶת ... גְּרוֹ יָאִיר, מִשְׁגִּיחַ לְרֵאוֹת, כִּי אֲנִי צָרִיף פְּשוּט לְדַעַת כְּמָה מְטֵר עֲשׂוֹ וְזֶה הַפֶּל, וְאֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה אֵתָה צָרִיף לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, אֶף אֶחָד לֹא רוֹצֶה לְקַחַת מִמֶּךָ שׁוּם דָּבָר, אֵתָה צָרִיף לְהַבִּין, שְׁאָדָם אֶחָד לֹא יָכוֹל לְקַחַת עַל עֲצָמוֹ אֶת כָּל הַנִּטְל הַגְּדוֹל, וְצָרִיכִים לְהַתְּחַלֵּק, וּבַפְּרָט בְּדַבְּרִים שֶׁל מַה בְּכֹף, אִם יֵשׁ סֵלֶר אוֹ אֵינן סֵלֶר, מָה אַכְפַּת לָךְ, שְׁעוֹד אֶחָד יַעֲשֶׂה אֶת זֶה, וְלְמָה אֵתָה צָרִיף לְהַכְנִס כָּל-כֹּף בְּלַחֲץ, תְּמִיד כְּשֶׁאֲנִי מְמַנֶּה אַחֵר? ! מַה זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת? ! אָדָם אֶחָד לֹא מִסְגֵּל לְקַחַת עַל עֲצָמוֹ הַפֶּל, צָרִיכִים לְהַתְּחַלֵּק ! וְאִם אָמְרוּ אֶת זֶה עַל מִשָּׁה רַבָּנוּ: "נְבוּל תַּבֵּל" וְגו', עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה קִטְגִי עֶרֶף וּפְחוּתִים כְּמוֹנוּ, בְּוֹדָאֵי נְאֻמֵר גַּם עֲלֵיהֶם, וְלָכֵן אֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה אֵתָה צָרִיף לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב כָּל-כֹּף אֲרִיף, כְּאֵלּוֹ חוֹשְׁדִים בָּךְ, כְּאֵלּוֹ רוֹצִים מִשָּׁהוּ מִמֶּךָ.

אֲשַׁתַּדֵּל יוֹתֵר מְאֹד לְדַבֵּר אֵתָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג ריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחַ, ב' תמוז ה'תשס"ב.

הִכְתַּב וְהַמְכַתֵּב בְּיַד מוֹסֵר כְּתַב זֶה, הָאֲבִירָךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, הוּא לְאוֹת וְלְרֵאֵיהָ שְׁאֲנֵי מִפִּירוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ פְּמָה יְלָדִים, וְהוּא נִמְצָא בְּמִצֵּב פְּסָפֵי קֶשֶׁה מְאֹד, עוֹד מְזַמֵּן הַחֲתֻנָּה, וְלִכְּן בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְדִיבֵי עַם, חָמְלוּ עַל הָאֲבִירָךְ הַזֶּה, וְתִקְבְּלוּ אוֹתוֹ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְתִתְמַכּוּ בוֹ, וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, בְּשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמִּצְוָה...

לג ריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קִרְחַ, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעַתִּי, אַתָּה יְכוֹל לְצַאת עִם הָאֲבִירָךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, לְחוּץ לְאַרְץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְשִׁנְשַׁמֵּעַ רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְכֶם תָּמִיד, הַעֲקֵר אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף תִּצַּא מִהַצְרוֹת, וְהַדִּירָה תִּהְיֶה שְׁלָךְ, אֵל תִּדְאָג, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגַלִּים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג ריט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קִנְח, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת
 "דַּמְשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל תְּלַמִּיד מֵהַיְשִׁיבָה, בְּלִי יוֹצֵא מִן
 הַכָּלָל, שְׂיַחְזִיקוּ אֶת הַסְּדָרִים, אֲצַלְנוּ זֶה לֹא עָרִי מִקְלָט, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן
 שְׂיִסְתּוֹכְבוּ אֲצַלְנוּ בַּחּוּרִים הוֹלְכֵי בְּטֵל, אֲנִי צָרִיף רַק בַּחּוּרִים
 רְצִינָיִים, שְׂרוּצִים עֲבוּדַת ה', כְּפִי שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ אִם תִּהְיֶה
 חֲזָקִים בְּזֶה, אִזּוֹ אֲנִי אֶחֱתֵן אֶתְכֶם בְּקָרוֹב מָאֵד וְתִהְיֶה אֲבָרְכִים, הַעֲקֹר
 תִּשְׁמְרוּ עַל הַסְּדֵר, כִּי אֵין פֶּה הַפְּקֹר, וְשִׁמְתִי מִשְׁגִּיחַ אֶת הָאֲבָרָה ר'
 ... גֵּרוֹ זָאִיר, וּמִי שְׂיִמְרָה אֶת פִּיו, אֲנִי שׁוֹלַח אוֹתוֹ הַבֵּיתָה, בְּלִי שׁוֹם
 רַחֲמָנּוּת.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, כִּי
 הַנְּקִיּוֹת זֶה הַיְסוּד בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְלִי נְקִיּוֹת הָאָדָם עוֹמֵד
 בַּחוּץ, וּמִרְאֵה שֶׁהַמַּחֲמֵשׁ מִחֻשְׁבָּה שְׁלוֹ מְלַכְלֵף עִם זֶה־מָה וְנִאוּף, רַחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן כָּל בַּחוּר שְׁלֹא יָכוֹל לְהַחְזִיק אֶת הַמְּקוֹם נְקִי, אֲנִי
 מִבְּקֵשׁ אוֹתוֹ בְּצוּרָה יָפָה שְׂיַעֲזֹב אֶת הַמְּקוֹם, וַיִּחַפֵּשׂ יְשִׁיבָה אַחֲרַת,
 וְאִם הוּא לֹא יִרְצֶה לְצֵאת בְּטוֹב, אִזּוֹ הוּא יֵצֵא בְּכַח, וְאִתּוֹ עִמּוֹ אֲנִי
 גַם שֵׁם מִשְׁגִּיחַ, אֶת הָאֲבָרָה ... גֵּרוֹ זָאִיר, אֵין בְּרָצוֹנִי לְהַכְפִּיד עַל
 אֶף אֶחָד, אֲלֹא אֲנִי רוּצֶה שֶׁהַמְּקוֹם יִהְיֶה נְקִי, בֵּין בְּרוּיַחְנִיּוֹת בֵּין
 בְּגִשְׁמִיּוֹת.

חָמְלוּ מָאֵד עַל עֲצַמְכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אִפְנָים שְׂבָעוֹלָם
 לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי רַק זֶה מָה שְׂיִשְׁאֵר מֵהָאָדָם,
 כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף
 וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֹא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 בְּלִבָּד. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְשֵׁם אֶת

אֲשֶׁר לַג רַכּוּ בְּנַחֲלֵי נַח

תְּכַלִּיתוּ הַנְּצַחִית לְפָנַי עֵינָיו, וְלוֹמַד בְּכָל יוֹם בְּהַתְמַדָּה רַבָּה: מְקַרְא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכָה וְאַגְדָּה. וְאֵז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֲצַלְנוּ זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט, וּמִי שֶׁלֹּא יַחְזִיק אֶת הַסְּדָרִים, נוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַיְשִׁיבָה, וְאֵין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת פֹּה בְּיַבְנָאֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַכּוּ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִרְחָ, בִּי תַמּוּז הַתַּשְׁס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַבַּחֲוֹר הַיְקָר ... גֵּרוּ יְאִיר, תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַתֵּן, כִּי כָּבֵד הַגַּעַת לְגִיל הַנְּהָ, וְאַסוּר לָךְ לְחַכּוֹת יוֹם אֶחָד, אֵל תַּהֲיֶה בְּרַרְן, וְאֵז תִּמְצָא אֶת זְוִיגְךָ:

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלַמּוּד מְקַרְא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְשִׁלְחָן עָרוּף, וּמְכַל לַמּוּד תְּלַמֵּד אֶפְלוּ קִצָּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ תַּמִּיד.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתַּחֲזֹק אֶת סְנִיף "הַיְכַל-הַקֶּדֶשׁ" בְּעִיר נְתִיבוֹת, וּבִזְהָ גַם-כֵּן תִּקְוֶה מְצוֹת כְּבוֹד אִם, רַק תִּתְחַזֵּק וְתַחֲזֹק אֶת אַחֲרִים, וְתִרְאֶה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל כָּלֵם — תִּרְאֶה הַרְבֵּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רכא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים! ראו לעשות כל מיני מאמצים בעולם להתאחד יחד באחדות אחת, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשעם ישראל מתאחדים יחד, כי כל הגלות שאנחנו סובלים בזה העולם, זה רק מחמת פרויד לבבות, ועל זה עובר הסמ"ך-מ"ם מאד מאד, לפלג את העם, שזה כלל המפלגות, פלג פלג, דור ההפלגה, ועל זה נאמר (במדבר טז, א): "ויקח קרח", ותגומו ואתפלג קרח, ויאמרו על זה חכמינו הקדושים (תנחומא קרח): אין 'ויקח' אלא לשון פליגה שלבו לקחו, כענין שִׁנְאָמַר (איוב טו): "מה יקחך לבך, ומה ירמוזן עיניך"; ועקר פגמו הנה, ששמע לעצת אשתו, כמאמרם ו"ל (תנחומא קרח): 'ויקח קרח' — לקח טליתו והלך לטל עצה מאשתו; ורבנו ו"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן סא), שעצת נשים הן עצות נכערות, ונעשה לבו מטנף כמו בית הכסא, שהוא מקום עצת הנשים, כמאמר רב עִילָשׁ (גטין מה:): נשי כל מלי מסדרין בבית הכסא, ששם כל עצתם וכו', עין שם. כי רואים בקהלה שלנו, שכבר קרה כמה פעמים, שדיקא כמה נשים הסיתו את בעליהן לעזב את הקהלה, ולבסוף תראו איך שהם נראים, ואיך הילדים שלהם נראים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת לג:): נשים דעתן קלה; וזה הנה הפגם של קרח, ששמע אל עצת אשתו, ועל זה צריכים התחזקות עצומה, לא להמשיך אחר ההבל והריק, אלא דיקא להתאחד יחד. וידוע הספור, שהאריז"ל רצה להביא את הגאולה, ואסף את תלמידיו, ואמר להם, שעלה נעלה לירושלים וכו', אבל בין כך נעשה ריב בין נשי תלמידיו, וצעק: וי, בשביל זה החמצנו את הכל. כי הנשים שרבו ביניהן,

מִשְׁכוּ אֶת בְּעֲלֵיהֶן, כָּל אֶחָד לְצַד אַחֵר, וּבִזְזָה נִתְפָּרְדָּה הַחֲבִילָה.
רוֹאִים מִזֶּה מָה נָשִׁים יְכוּלוֹת לְבַלְבֵּל אֶת דַּעַת בְּעֲלֵיהֶן.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית
שְׁלָכֶם, וְלֹא בַחֲנָם שְׂאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי, וְהִקְמַתִי אֶת כּוֹלֵל גִּ"ס,
בְּשָׂבִיל הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶן מִשְׁעָמָם, וַיִּתְאַחֲדוּ יַחַד,
וְעַל-יָדַי שִׁיְהִיָּה בִּיגִיָּהן אַחֲדוּת, אֲזִי גַם יִהְיֶה בֵּין הַגְּבָרִים אַחֲדוּת,
וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיִּבְקֵשׁ וַיִּשְׁתַּדֵּל,
שֶׁאֲשֶׁתוֹ תָּבוֹא אֶל הַשְּׁעוֹר בְּכָל יוֹם רֵאשׁוֹן בְּשַׁעַת תְּשַׁע בְּדִיוֹק, וְזֶה
יִהְיֶה גַם תּוֹעֵלַת עֲבוּרְכֶם, כִּי הַשְּׁלוֹם-בֵּית זֶה הִסּוּד בְּקִיּוּם הַיְהוּדוּת,
וְרַבְּנּוּ ו'ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן
רסג), שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד, לְקַלְקֵל אֶת
הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי לְתַפֵּס אוֹתָם בְּמַצּוּדָתוֹ, וּבֹא
בְּעַרְמָמִיּוֹת; וְלָכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד. וְאֲנַחְנוּ מוֹצְאִים,
אֲשֶׁר קִדְּם קִבְּלַת הַתּוֹרָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמֹשֶׁה (שְׁמוֹת יט,
ג): "כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב וְתֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל", קִדְּם שִׁיִּדְבַר עִם
נָשִׁי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י 'לְבֵית יִעֲקֹב': אֵלּוּ הַנָּשִׁים. וְאַחֲרֵי-כֵן
'וְתֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל': דְּבָרִים הַקָּשִׁין כְּגִידִין. רוֹאִים מִזֶּה שֶׁקִּדְּם
צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַנָּשִׁים, וּכְשֶׁהֵן תִּהְיֶינָה מוּכְנָנוֹת לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה,
אֲזִי יִמְשְׁכוּ גַם אֶת בְּעֲלֵיהֶן.

נָא וְנָא, שֶׁכָּל אֶחָד יִהְיֶה מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ו'ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עט): כְּשֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, עָקַר
הַשְּׁפִלוּת הוּא שִׁיְהִיָּה מַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְמַטָּה מִמְּדַרְגָּתוֹ, שְׁזֶה
(שְׁמוֹת טז, כט): "שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתֵּיּוֹ". הֵינּוּ, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַחְזִיק אֶת
עֲצָמוֹ תַּחַת מְקוֹמוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ, וְעַל-כָּל-פָּנִים "אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ",
שֶׁלֹּא יִהְיֶה עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמָרִי, וּמִבְּקֵשׁ שָׂכָר כְּפִנְחָס, כְּמֵאֲמָרְם ו'ל
(סוּטָה כב:): אָמַר לֵה יֵצֵא מִלְּפָא לְדְבִיתִיה: אֵל תַּתִּירָאִי מִן הַפְּרוּשִׁין,
וְלֹא מִמֵּי שְׂאִינָן פְּרוּשִׁין, אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִין שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין,
שֶׁמַּעֲשִׂיהֶן כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי, וּמִבְּקֵשִׁין שָׂכָר כְּפִנְחָס; וְהַיּוֹם רוֹאִים
אֲנָשִׁים, שֶׁעָבְרוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַתְּגַעְלוּ
בְּנִאוּף, וְעוֹשִׂים מַעֲשִׂים מְגַנְּיִים עַד מְאֹד, וְהִרְגַע שְׂנֹכְנָס בָּהֶם אֵיזָה

מחין, כְּבֹר רוֹצִים לְהִנְהִיג אֶת הַצְּבוּר, וְאֲנָשִׁים כָּל-כֶּף חֲלוּשֵׁי מַח, שְׂנֵמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם, בְּשַׁעַה שְׂבַפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שְׂאֵלוּ הָאֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאִיךָ יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרֵיהֶם? ! אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, וְאוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן טו), שְׂיֵשׁ שְׂמֵת־פְּאָרִין עֲצָמָם בְּשֶׁקֶר, בְּגִדּוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת, וְכֹאֲלוּ אֵין שׁוּם דְּבָר נִמְנַע מֵהֶם, וְהִכַּל בְּיָדָם, וַיֵּשׁ מֵהֶם שְׂמִנְהִיגֵי הַדּוֹר וְכוּ', אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, אִיךָ שְׂמוּלִיכִין אֶת אֲנָשִׁים שׁוֹלָל, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂלֵא יִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ כָּלָל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׂלֵא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעֶה מֵאֵד; וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִפְלָעַל פְּגִינּוֹ בְּכָל יוֹם, בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלַיִם, וְלִצְעַק וְלִזְעַק, וְלִהֲתַחַנֵּן אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, מֵאַחַר שְׂכַל-כֶּף פְּגִמּוֹ, וְנִתְלַכְלַכְנוּ בְּחִטָּאת נְעוּרִים, וּבְכָל מִינֵי עֲבֵרוֹת שְׂבַעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאִיךָ יְכוּלִים עֲכָשׁוּ לְהִטְעוֹת אֶת עֲצָמּוֹ בְּדַמְיוֹנוֹת שֶׁל שְׂוֹא וְשֶׁקֶר, וְלִילֵךְ שׁוֹלָל אַחֲרֵי שְׂלִיחֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אִישׁ שְׂעֵבֵר כֹּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְהוּא נוֹאֵף כְּמוֹ כֶּלֶב, וְסָפֵק שֶׁהוּא שׁוֹמֵר שַׁבָּת, וְרוֹאִים שֶׁהוּא אוֹכֵל בֶּשֶׂר פְּגוּל שְׂאִין עַל זֶה הַכֶּשֶׁר, וְהוּא אוֹמֵר דְּעוֹת, הָאֵם אֵין זֶה צְחוּק?! אֶף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לוֹ כַח הַשְּׂפָעָה עַל בְּנֵי אָדָם, וְהֵם נִמְשָׁכִים אַחֲרָיו, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, וְלֹא בְּחִנָּם שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן לט), וְרֹאֵי לָנוּ לּוֹמֵר זֹאת בְּבִכְיָה וּבְדַמְעוֹת שְׂלִישׁ, לְבִכּוֹת וְלִהֲתַגַּעֵגַע לְבַקֵּשׁ וְלִהֲתַחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ — מְתֵי גִזְפָּה לְזֶה, שְׂיִהְיֶה לָנוּ זוֹ הַדְּעַת, שְׂנוּכַל לְדַעַת וְלִהְפִיר אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ מִכָּל דְּבָר שֶׁל זֶה הָעוֹלָם בְּפִרְטֵי פִרְטֵיוֹת, עַד הַתְּכֵלִית, וְכִפִּי הַמְדַרְגָּה פְּחוּתָהּ שְׂלָנוּ עֵתָהּ, וְכִלְנוּ אֵין פְּגִינּוֹ יְפוֹת כָּלָל, אָנוּ צְרִיכִין שְׂיִרְחַם עֲלֵינוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, לְתַן לָנוּ מִנְהִיג רוּעָה נְאֻמָּן, שְׂיִוְכַל לְהַאֲרִיבָנוּ יְדִיעָה זוֹ בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת, כְּדֵי שְׂנוּכַל לְעַבְדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כְּרֹאוּי, וְלְבוֹא אֶל הַתְּכֵלִית הַזֶּה, לְהַפִּירוֹ יִתְבַּרֵּךְ פָּנִים אֶל פָּנִים מִכָּל פִּרְטֵי הַבְּרִיאָה וְכוּ', עֵינֵן שָׂם. וְאֵם רַבְּנוּ ז"ל צְעַק, שְׂכַלְנוּ אֵין פְּגִינּוֹ יְפוֹת כָּלָל, וְצְרִיכִים מִנְהִיג רוּעָה נְאֻמָּן, מֵה נֹאמַר אָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ שְׂבוּרִים וְרִצּוּצִים, מְלֵאִים עוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, אִיךָ יְכוּל לְבוֹא

אדם שהוא בעצמו פגום מאד, ומחו מנח בזבל ובנאוף, ועדין עושה מעשים מגנים, איך הוא יכול להתימר להיות מנהיג ומשגיח על הזולת, ועל דא ודאי קא בכינא. איך נסתם מחנו ונדעתנו ללקת שולל אחרי בורים ועמי ארצות, ואחרי קלים וריקים, ספק ששומרים שבת, וכוונאי אוכלים טרפות ונבלות, והם יהיו היום המנהיגים שלנו, איך יש לנו מח קטן כל-כך, שכל פרחח שפסח, ועכשו מלכלך עלינו, שיהיו אנשים שיהיו שומעים בקולו, כשפלים יודעים מיהו, גנב וכו', משתמש בסמים וכו', נואף ככלב וכו', ואף-על-פי-כן מתפעלים מדבוריו הטמאים, ובפרט שאשתו מסיתה את הנשים וכו', ולכן אני מאד מבקש אתכם את בקשת משה רבנו, שאמר (במדבר טז, כ): "סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה, ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם", כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא קרח): כמה קשה המחלקת, שבית-דין של מעלה אין קונסין אלא מבין עשרים שנה ומעלה, ובית-דין של מטה מבין י"ג, ובמחלקתו של קרח תינוקות בני יומן נשרפו ונבלעו בשאול תחתית; ובעיני ראיתי דברים כאלו, שכל אלו שהתערבו במחלקת, מתו במיתות משנות, וגם תינוקות נעקרו מן העולם, רחמנא לישזבן.

ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, נא ונא תברחו מפל מיני מחלקת, תחזיקו את עצמכם ביחד, כי רק כך נבנה "עיר ברסלב", ואני רואה בעיני שכלי כבר, שפאן יגורו עשר אלה משפחות מאנשי שלומנו, ואל תחשבו שזה חלום, אלא זה יתגשם, העקר תלוי כפי האחדות שביניכם, כי בלי אחדות ואהבה — הכל יתפרד, חס ושלום, ולכן אני מאד מתחנן אליכם, תחזיקו את עצמכם ביחד, ואל תחתרו אחד תחת השני, ראינו שכל אלו שברחו כבר בהתחלה, היתה להם טינה בלב, על-ידי הזהמה של גאוף שבערה בהם, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קנג): מי שמקרב את עצמו להצדיק, וקרבתו אינה בתמימות, על-ידי-זה נתהפך אחר-כך לרודף; וזה מה שקרה אצלנו.

נא ונא חמלו על נפשכם, ותדברו בכל יום אליו יתברך,

על-כל-פְּנִיּוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצָמָם חֲשֶׁבֶן הַנֶּפֶשׁ אִיף
 עוֹבְרִים לָכֶם הַחַיִּים, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה
 הַצְּלָחָה גְּצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְכַמּוּבָא
 בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהַרְ"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), שֶׁהַדְּבוּר הוּא הַכְּלִי
 לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע; וְלִכֵּן רָאוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל
 שִׂיחַתְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם, שְׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר יִצְטָרֵף לָכֶם
 לְחֲשֶׁבֶן גְּדוּל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה דְּבוּר אֶחָד לְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵייתֶם מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ
 ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַתְּבוּדוֹת, חֶלֶק ב', סִימָן א'): הַשִּׁיחָה שֶׁהָאָדָם
 מְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, הַשִּׁיחָה הַזֹּאת, נַעֲשִׂית אַחַר כֶּף גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה
 לְבָנָיו; וְלִכֵּן אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וּכְבָר אָמַר אֵלָיו הַנְּבִיא (תְּנֵא
 דְּבִי אֵלֵהוּ רַבָּה, פָּרָק טו): לְפִי שְׁכָּל הַמְּרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם
 הַמְּלֻוִים אוֹתוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; רואים בְּחוּשׁ, כְּשֶׁהָאָדָם
 נַעֲשֶׂה זֶקֶן וְחָלֵשׁ, וְכָלֵם עֲזָבוּ אוֹתוֹ, אֲשֶׁתּוֹ וּבָנָיו וּבְנוֹתָיו וּנְכָדָיו וְכוּ',
 כָּל הַיְדִידִים וְהַחֲבָרִים שְׁלוֹ עֲזָבוּ אוֹתוֹ, וּמִכָּל שֶׁפֶן כְּשֶׁשׁוֹכֵב
 בְּבֵית-חֹלִים, וְאִין מִי שְׁיִבְקֵר אוֹתוֹ, וְהוּא גְּלַמּוּד שׁוֹכֵב לְבַד, תִּתְאַרּוּ
 לַעֲצָמְכֶם מַה הוּא חוֹשֵׁב אָז: "אִי לִי, אִי לְנַפְשִׁי, עַל מַה וְלָמָּה
 יַגְעִתִּי וְיִטְרַחֲתִי כָּל הַשָּׁנִים, וְרָצִיתִי כְּמוֹ חֲמוּר וְסוֹס לְהִבִּיא טָרֵף
 לְבֵיתִי, וְאִין מִי שְׁיָבוֹא אֵלַי עֲכָשׁוּ וְנִשְׂאָרְתִי לְבַד", אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
 וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לוֹ, זֶה אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל. אֲכַל כְּשֶׁהָאָדָם
 הַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ מִגִּיל צָעִיר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אָז הוּא כְּבָר לֹא
 צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, אֲפֹלוֹ שֶׁהוּא יִהְיֶה לְבַד, שׁוֹכֵב בְּבֵית-חֹלִים אוֹ
 בְּבֵית אָבוֹת, וְאֵף אֶחָד לֹא מְבַקֵּר אוֹתוֹ, יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, לָמָּה לֹא תִחַשְׁבוּ עַל דְּבַר זֶה, שְׁיָבוֹא הַיּוֹם, שְׁגַם אֶתֶם תִּהְיוּ
 בְּמַצָּב כְּזֶה.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְגָּנִים! תִּתְגַּדְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 אֲשֶׁר אִין טוֹב מְזֵה, וּמִי שֶׁחֲזַק בְּזֵה, כְּבָר גָּר בְּעוֹלָם הַחַרוֹת, כִּי אִינוּ
 מְפַחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי יוֹדַע, אֲשֶׁר הוּא צָרִיךְ לְצֵאת מְזֵה
 הָעוֹלָם, וְלַחְזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ הוּא חוֹזֵר אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ, וְכַמּוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַרְ"ן, סִימָן צו), שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ

לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לַחַיּוֹת בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ כְּדַגְמַת עוֹלָם הַבָּא, וְשׁוּם דְּבַר שְׁלֵא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּחֲדִירוּ בְּעֲצָמְכֶם אֶת דְּבָרִים אֱלוֹ, וְאֵל תִּהְיוּ חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם, תַּחֲעוֹרְרוּ עֲכָשׁוּ לִפְנֵי שְׂיֵהִיָּה מְאַחֵר.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂאַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה: שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, שְׂתַרְקָדוּ בְּרִקּוּדִים, וְתִהְיוּ מְאֹד בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שְׁעַל-יְדֵי הַמְּחָאֵת כִּפָּה וְרִקּוּדִין, מִמְּתִיקִין אֶת הַדֵּינִים, וּבִפְרִט עֲכָשׁוּ, שְׂשׁוּרִים דֵּינִים עַל עִם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, צְרִיכִים לְרֵאוֹת לְרִקֵּד בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, וּבִפְרִט שְׁבַעַת הַתְּפִלָּה הָאֵדָם זוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל בְּטוֹל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סה); וְכִשְׂחֹזֵר מִהַבְּטוֹל, אֲזִי מִתְגַּבְּרִים עָלָיו הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַפִּילוֹ, וְלִכֵּן כְּדָאֵי לְרִקֵּד אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, כִּי הַשְּׂמִחָה וְהַרְקוּדִין לֹא מְגִיחִים לְאָדָם לִפְלֵ, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ לְעֲצָמְכֶם קְבִיעוֹת חֻזְקָה, לְרִקֵּד אַחֵר כָּל תְּפִלָּה מִהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, וְתִהְיוּ רַק בְּשִׂמְחָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְכוּא לְבֵית-הַפְּנִסַּת עִם מְעִיל עֲלִיּוֹן וְכוּבַע עֲלִיּוֹן, כִּי זֶה הוּא בְּכָלֵל כְּבוֹד בֵּית-הַפְּנִסַּת, וְכְמוּבָא (שְׁלַחַן עֲרוּף, אוֹרַח חַיִּים, סִימָן צא, סְעִיף ו'): דֶּרֶךְ הַחֲכָמִים וְתַלְמִידֵיהֶם, שְׁלֵא יִתְפַּלְלוּ אֶלָּא כְּשֵׁהֶם עֲטוּפִים; וְכֵן צְרִיכִים לְדַקְדָּק מְאֹד, שְׂתִהְיֵה לוֹ חֲגוּרָה, שְׂקוּרִין גְּאָרְטִיל, וְאֵל תַּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי זֶה הִלְכָה בְּשְׁלַחַן עֲרוּף (שֵׁם, סְעִיף ב'): צְרִיף לְאֹזֵר אֹזֵר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, אֲפִלוּ יֵשׁ לוֹ אֲבָנֵט, שְׂאִין לְכוּ רֹאֶה אֶת הָעֲרוּהָ מִשׁוּם הַכּוֹן; וְלָנוּ אֵין לָנוּ אֶלָּא מַה שְׂהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל לֹא לְהַטּוֹת מִהַשְּׁלַחַן עֲרוּף כִּהוּא זֶה, יֵאבְדוּ אֶלַף כִּיּוֹצָא בְּהֶם, וְסְעִיף קָטָן מִהַשְּׁלַחַן עֲרוּף לֹא לְעַקֵּר. וְלִכֵּן אֵל תַּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלוֹת, אִם כְּתוּב בְּשְׁלַחַן עֲרוּף, שְׂצְרִיכִים חֲגוּרָה, שְׂקוּרִין גְּאָרְטִיל, אֲסוּר לְהַתְּפַלֵּל בְּלֵא חֲגוּרָה, וְלֹא כְּפֶאֶר נוֹהֲגִין הַיּוֹם אֲנָשִׁים שְׂבָאִים עִם בְּגָדִים מְלַכְלָכִים בְּלֵי כּוּבַע עֲלִיּוֹן, וּבְלֵי בְּגָד עֲלִיּוֹן, רַק עִם מְכַנְסִים וְחֻלְצָה וְכוּ', וְהֵם עוֹמְדִים לְהַתְּפַלֵּל לִפְנֵי

מִלֶּךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִיוֹ בּוֹשֶׁה וְחֹרֶפֶה זֶה?!
 לְמַה כְּשֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְלַקֵּחַ אֶל אֵיזֶה אָדָם חָשׁוּב, הוּא מִתְלַבֵּשׁ
 בְּלְבוּשׁ יָפֵה, כּוֹבֵעַ עֲלִיּוֹן, וּמַעֲיֵל יָפֵה, מִפְּנֵי כְבוֹד הָאָדָם הַחָשׁוּב,
 שֶׁבְּאֵמַת הַיּוֹם כָּאֵן וּלְמַחֵר הוּא בִקְבֹר, וְדִיקָא כְּשֶׁבָּאִים אֶל בֵּית-
 הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶל מִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בָּאִים
 עִם סְנַדְלִים בְּלֵי גְרָבִים, חֲלָצָה בְּלֵי מְעִיל, עִם כֶּפֶה וְכוּ', וְכִף
 מִתְפַּלְלִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשֶׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ
 חֹרֶפֶה, וְכִבֵּר מוּבָא (שְׁלַחן עֲרוּךְ, אֶרְח חַיִּים, סִימָן צח, סְעִיף ד'): הַתְּפִלָּה
 הִיא בְּמָקוֹם הַקְּרִבָּן, וּלְכֹף צָרִיךְ לְהִזְהַר, שֶׁתִּהְיֶה דְגֻמַּת הַקְּרִבָּן בְּכּוֹנֵה,
 וְלֹא יַעֲרֹב בָּהּ מִחֲשָׁבָה אַחֲרֶת, כְּמוֹ מִחֲשָׁבָה שְׁפוּסָלֶת בְּקִדְּשִׁים
 וּמַעֲמֵד דּוּמִיא דְעֵבֻדָּה וְקִבְיַעוֹת מְקוֹם כְּמוֹ הַקְּרִבָּנוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד
 קְבוּעַ מְקוּמוֹ לְשַׁחֲטוֹתוֹ וּמִתֵּן דָּמוֹ. וְשֶׁלֹּא יַחֲוֶץ דְּבַר בֵּינוֹ לְקִיר
 דּוּמִיא דְקְרִבָּן שֶׁהַחֲצִיצָה פּוֹסְלֶת בֵּינוֹ לְקִיר, וְרְאוּי שְׂיִהְיוּ לוֹ
 מְלָבוּשִׁים נְאִים מִיַּחֲדִים לְתַפְּלָה, כְּגוֹן: בְּגָדֵי כְהֻנָּה, אֶלֶּא שְׂאִין כָּל
 אָדָם יְכוּל לְבַזְּבוֹ עַל זֶה, וּמִכָּל מְקוֹם טוֹב הוּא שְׂיִהְיוּ לוֹ מְכַנְסִים
 מִיַּחֲדִים לְתַפְּלָה מִשׁוּם נְקִיּוֹת; נָא וְנָא אֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה,
 וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שֶׁצָּרִיכִים לְשָׁמֵר לֹא לְדַבֵּר בְּעַת הַתְּפִלָּה, שְׂוִיהַ
 עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אֲשֶׁר כָּל אֵלוֹ
 הַדְּבוּרִים תִּכְנִסוּ הַיֵּטִב בְּלִבְכֶם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מִכָּל מִיַּי שֶׁקְרַנְגִים,
 ר'מָאִים, צ'בוּעִים, שְׂרִיץ' הַשׁוֹרְצִים בְּאֶרֶץ, שְׁעוּבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם,
 בְּמָקוֹם שֶׁיִּשְׁבּוּ בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים, וְיִתְבַּיְשׁוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם, עוֹד זֹאת הֵם
 לוֹמְדִים בְּרַבִּים, וְרוֹצִים לְהִתְנַשֵּׂא עַל הַזּוּלָּת, הֵאֵם זֶה לֹא מְגַחֵךְ?!
 הֵאֵם זֶה לֹא צָחוּק מִצְחִיק?!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שְׂיִהְיֶה לוֹ שְׁפַע בְּרָכָה
 וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדָיו, וְתוּכְלוּ לַעֲזֹר לִי בְּכָל מַה שְׂאֲתֶם יְכוּלִים,
 לְהוֹצִיא אוֹתִי מִהַפֶּחַ יְקוּשׁ שְׁנַפְּלָתִי אֵלָיו. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֶחָד
 מִכֶּם, שְׂיִקַּח עַל עֲצֻמוֹ הוֹרָאת קְבֵעַ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשָׁלֵם עַל חֲשָׁמֶל

בבית-הכנסת, ועל מים במקנה, ויהי כְּלָכֶם מִשְׁתַּמְשִׁים עִם הַמִּקְנֶה, וְכֵן אֲנִי צָרִיף לְשֵׁלֶם לְנִקּוֹת אֶת הַבֵּית-מִדְרָשׁ, וְלָכֵן תַּעֲזֹרוּ לִי אִם הַהוֹרָאת קָבֵעַ, וְתַחֲלָקוּ אֶת זֶה בֵּין בְּנֵי מִשְׁפַּחְתְּכֶם, וְתַהֲיֶה לָכֶם זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי מֵאֲזוּ שְׁהַרְשַׁע וְהַרְוֹצַח גָּנֹב וְעֶשֶׂק אוֹתִי, הוּא אִמְלֵל אוֹתִי, וְנִפְלְתִי בְּפֶחַשׁ חוֹבוֹת, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִתִּי אֲנִי אוֹכֵל לְצֵאת מִזֶּה, וְלָכֵן כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטָרְפֶת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוּל, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תוֹדָה מְאֹד, אִם תּוֹכְלוּ לַעֲזֹר לִי.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ לַמִּקְנֶה צָרִיף לְשֵׁלֶם, כִּי אִם לֹא, הוּא כְּמוֹ טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בְּיָדוֹ, אָדָם שֶׁקוֹנֶה עֲלֶיהָ צָרִיף לְשֵׁלֶם, כִּי אַחֲרַת הוּא מִפְּרֵי גֵדֵר, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׂנֵיהֶם עוֹשֵׂי קֶשֶׁה מְאֹד, וְלָכֵן רְאוּ מַה לְפָנֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּזְכוּת שְׁתִּהְיוּ נִזְהָרִים לֹא לִגַּע בְּכֶסֶף שֶׁל הַזּוֹלָת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּכֶסֶפִי צְדָקָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִנְח, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹז, כִּי בְקָרוֹב מְאֹד תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ כְּבָר לְגוֹר בְּצַפִּיפוֹת וּבְשִׁכְנוּת, רַק צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהַפְקִיעַ בְּמַחֲרִים, כִּי הֵם רוֹצִים לְנַצֵּל אוֹתָנוּ, וְאֲנַחְנוּ אֲסוּר לָנוּ לְתַת לָהֶם לְקַפֵּץ עַל הָרֹאשׁ, הֵם יְכוּלִים לְהוֹרִיד אֶת הַמַּחֲרִיר שֶׁל הַדִּירָה לְמֵאָה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף דוּלָר, וְזֶה שְׂוֵהָ, אִם זֶה מֵאָה וְשִׁשִּׁים מְטֵר מְרַבֵּעַ.

רק תתחזקי להיות בשמחה, וזה ירחיב לך את הדיעת, ויהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רכג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת, שלהתמתן זו אתריות מאד מאד גדולה, לא יכולים להתמתן, ואחר-כך וכו' וכו', אלא צריכים לקחת את זה ברצינות הכי גדולה.

ראה לצאת מהילדות והקטנות, ותקח את עצמך בדיקה, ותלמד ביתר שאת וביתר עז, ועל-ידי-זה יפנס בך בטחון עצמי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רכד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ... ו... שיהיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק, ואל תתנו יותר משלש-מאות דולר לדירה, תהיו בקשר עם האברך ... גרו יאיר, או עם האברך ... גרו יאיר, והקדוש-ברוך-הוא יזמין לכם דירה טובה לגור בה, ולבסוף תהיה לכם דירה משלכם, העקר אל תפחדו, כי גדול אדוננו ורב להושיע,

וְעוֹד תִּרְאוּ נַסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָסוּר לְפַל
בְּדַעַתְכֶם בְּשׂוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִנְּסִים בְּנִסְיוֹן
אֲחֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחֻזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּפְחָדוּ מִשׂוּם דְּבַר, כִּי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, רַק תִּהְיוּ חֲזָקִים מְאֹד, וְאִז
תִּרְאוּ אֵת גְּדֹל הַנְּסִים שִׁיְהִיָּה לָכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִנְחָה, ב' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחָד, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׁהִרּוּפָאִים רוּפְאֵי
אֱלִיל יִפְחִידוּ אֶתְכֶם, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲבְרוּ עַל
הַכֹּל, הָעֶקֶר לֹא לְפַחַד מִשׂוּם דְּבַר, וְאִז תִּרְאוּ נַסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַח לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִנְחָה, ב' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד נִדְעָעוּעַתִּי לְשִׁמְעַ דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', וְלֹא בְּחִנּוּם שְׂאֵמְרָתִי לָךְ אֲזוּ, שְׂתִבְרַחֲתִי מִכָּל זֶה, עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהֲצַדֵּק הִזָּה עִמִּי, וְלִכֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֲנִי מָאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, מִי שֶׁרָצָה לַעֲשׂוֹת לָךְ רַע, שְׂיִפֵּל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה.

אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר, רַק הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמְחֵנִי אֶת בְּעֵלְךָ, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׂתִהְיִי נִכְלָלָת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר קַרְחָ, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, אִם אֶת תַּהֲיִי חֲזָקָה, תִּרְאִי אֵילוּ גִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים מָאֵד עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל-כָּף הַרְבֵּה גִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מִעֲמָד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, וְלִכֵּן אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר, וְאֲזוּ תִרְאִי גִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא ולהתודות אליו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תורת כהנים בחקתי): אמר הקדוש-ברוך-הוא, שמיד שמתודים, מיד אני מוחל להם; ולכן הרגילי את עצמך להתודות אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא ימחל לך. וכן הרגילי את עצמך לקיים מצוות ומעשים טובים ובפרט לשמר שבת, ולשמר מה שאת אוכלת, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לך על כל עוונותיך.

עקר התקון על כל העבר להיות רק בשמחה תמיד, כי אין עוד דבר יותר חשוב בחיי אדם כמו שמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת בין בגשמי ובין ברוחני, ועל-ידי שמחה זוכים לאמונה, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך; ולכן תתחזקי ביותר שאת וביתר עז באמונה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קרח, ב' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתשתדל שבקומה השלישית יהיה נקי, וכן תסדר את הספרים, כי אנשי שלומנו מתלוננים על

הַנְקִיזוֹן, וְאֲנִי מְשַׁלֵּם לָךְ רַק כְּדֵי שְׁתַּנְקָה, אִם לֹא תוּכַל לַעֲמֹד בְּזוֹה, אֲצַטְרֵךְ לְקַחַת אַחֲר־כֶּף אַחֵר, כִּי בֵּית-הַכִּנְסֵת צָרִיךְ לְהִיּוֹת נָקִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקְּנִים אֶת רְצוֹנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רל.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִנְחָה, ב' תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲמַד חֲזָק מְאֹד בְּיִשְׁיבָה שְׁיִהְיֶה נָקִי, וְתַעֲמַד מְאֹד עַל הַסֵּדֶר, וְכֹל בְּחוּר שְׁלֹא יִשְׁמַע בְּקוֹלְךָ, תִּכְתַּב לִי, וְאֲנִי אוֹצִיא אוֹתוֹ מִהִישְׁיבָה, אֲנִי לֹא יְכוּל לְרְאוֹת שְׁבִישְׁיבָה שְׁלֵנוּ לֹא יִהְיֶה נָקִי.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רלא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קִנְחָה, ב' תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תִּלְמִידֵי הַיִּכְל-הַקְדָּשׁ דֵּי בְּכַל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תַּמִּיד.

אֲנִי פּוֹנֶה בְּזוֹה לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּלְמִידֵי "הַיִּכְל-הַקְדָּשׁ", חֲסִידֵי בְּרִסְלָב דֵּי בְּכַל אֲתֵר וְאֲתֵר. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָפְנֵי לְהַקִּים

"עיר ברסלב", אֲנַחְנוּ כָּבֵר הַגְּעֵנוּ לְמִסְפָּר לְמַעְלָה מִמָּאֲתִים מִשְׁפָּחוֹת, וְנִגְיַע עוֹד לְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים מִשְׁפָּחוֹת, זֶה נִרְאֶה כְּחִלוֹם, אֲבָל נִרְאֶה דְבַר מִי יְקוּם, הֵם אוֹמְרִים פֶּן יִרְבֶּה, וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ אוֹמֵרֵת כֵּן יִרְבֶּה, עֲכָשׁוּ יֵשׁ הַזְּדֻמְנוּת פּוֹ לְקִנּוּת דִּירוֹת, בְּתִים, אֲבָל צְרִיכִים לְעַמֵּד עַל הַמְשָׁמֵר, שְׂאֲחָד לֹא יֵגַע בְּשָׁנֵי, אִם אֲחָד רוֹצֵה לְקִנּוּת בֵּית, לֹא יָבֹא אַחֵר וַיַּעֲלֶה אֶת הַמְּחִיר, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (קְדוּשֵׁין נט.): עֲנֵי הַמְּהַפֵּךְ בַּחֲרָה, וְכֹא חֲבָרוּ וְנוֹטְלוּ מִמֶּנּוּ, נִקְרָא רָשָׁע. אִם אֲחָד הוֹלֵךְ בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן עַל דִּירָה, אֲסוּר לְבֹא וּלְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה רָשָׁעוֹת, וּמָה גַם שְׂיִפְקִיעוּ אֶת הַמְּחִירִים, עֲלִינוּ לְעַמֵּד חֶזֶק מְאֹד בַּתְּקִנָּה שְׂתַקְנוּ — לֹא לִתֵּת אֲגוּרָה אַחַת יוֹתֵר לְהַשְׁפֵּרֵת דִּירָה כְּפִי הַשְׂבָּלָה הַתְּלוּיָה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן לְהַפְקִיעַ מְחִירִים. וּמִי שְׂרוֹצֵה לְשֹׁכֵר דִּירָה, שְׂלֹא יִתֵּן אֲגוּרָה אַחַת יוֹתֵר מִמָּה שְׂקִבְעֵנוּ, וְאֲנִי מֵיַעַן לְכָל אֱלוֹ מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂפָכֵר גְּרִים בְּדִירוֹת, וּמִפְקִיעִים לָהֶם מְחִירֵי הַשְּׂכִירוֹת, שְׂיִצְאוּ לְמִשְׁךָ שְׂבוּעַ אוֹ שְׂבוּעִים לְשֹׁכֵן מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִרְאוּ שְׂיִוִּרְדוּ אֶת הַמְּחִירִים וְכוּ'. וְכֵן לְגִבֵּי קִנְיַת דִּירוֹת, מִי שְׂיִקְנֶה עֲכָשׁוּ בֵּית בִּיבְנָאֵל — רַק יַצְלִיחַ, כִּי פֹה תִהְיֶה עִיר גְּדוּלָה מְאֹד, זֶה נִרְאֶה כְּחִלוֹם, אֲבָל יִתְגַּשֵּׁם, וְלִכֵּן שְׁמָרוּ מְאֹד לֹא לְהַפְקִיעַ אֶת הַשְּׂעָרִים, וְלֹא לִתֵּן אֲגוּרָה יוֹתֵר מִמָּה שְׂקִבְעֵנוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שְׂמִי שְׂרוֹצֵה לְקִנּוּת בֵּית אוֹ לְשֹׁכֵר דִּירָה, שְׂיִהְיֶה בְּקִשְׁרַע עִם ... גְּרוֹ יְאִיר, וְכֵן עִם ... גְּרוֹ יְאִיר, שְׂהֵם הַשְּׂלִיחִים שְׂלִי בְּעִזֵּן הַדִּירוֹת, אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים, אֵל תִּתְּנוּ שְׂיַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם, אִף אֲחָד לֹא יַצְלִיחַ לְשֹׁכֵר אוֹתָנוּ [חֶסֶר].

חֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, אָנוּ בּוֹנִים עֲכָשׁוּ מְקוֹה גְּדוּלָה, וְנִכְנָסְתִי שׁוֹב בְּחוֹבוֹת, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שְׂיִכּוֹל לְעֹזֵר לִי — תְּבֹא עָלָיו בְּרָכָה, אִינְנִי צְרִיךְ אֶת הַכֶּסֶף בְּעִבּוּרִי, אֲלֹא בְּאִים לְשִׁבְתַּת חֲמֵשׁ-מֵאוֹת, שְׂבַע-מֵאוֹת אֲנָשִׁים, וַיֵּשׁ לָנוּ מְקוֹה קִטְנָה ד' אַמּוֹת עַל ד' אַמּוֹת, וְהִתְכַרַּח לָנוּ לְסִים בְּנִית הַמְּקוֹה, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲחָד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שְׂעֵדִין לֹא לְקַח הוֹרָאתָ קִבְעָה, שְׂיִהְיֶה בְּקִשְׁרַע עִם ... וְעִם ... וּבְזָה יַעֲזֹר לָנוּ וַיַּעֲזֹר לְעִצְמוֹ, שְׂנִזְכָּה לְגַמֵּר עִם הַמְּקוֹה, הַצְּדָקָה הַזֶּה הִיא צְדָקָה נְצִיחִית, מוֹצִיִם אֶת הַרְבֵּים בְּצְדָקָה זֶה, וְלִכֵּן

אֲבָקְשְׁכֶם מְאֹד מְאֹד, עֲזְרוּ לִי לְצִאת מֵהַחֹבוֹת, אֲנִי צָרִיךְ שׁוֹב לְלוֹת כְּסָפִים, כְּדֵי לְסַיֵּם אֶת בְּנֵית הַמִּקְוָה.

אֲבָקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, תִּקְחוּ הוֹרָאת קָבֵעַ, וְתַפְּיְצוּ אֶת זֹאת בְּקֶרֶב מְשֻׁפְּחוֹתֵיכֶם: הַהוֹרִים, הָאֲחִים, הָאֲחִיוֹת, הַגִּיּוֹסִים, הַיְדִידִים, הַשְּׂכֵנִים, וּבְזֶה אַתֶּם עוֹזְרִים לִי לְצִאת מֵהַחֹבוֹת. כָּל מֵה שְׁאַתֶּם נוֹתְנִים, אִם זֶה לְעֲמוּתָת "יִשְׁמַח צְדִיק", אֲזִי תִדְעוּ שֶׁזֶה מְגִיעַ אֵלַי.

וְכֵן אֲבָקֵשׁ מְאֹד אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַכְשָׁו שְׁאֵנוּ נִמְצָאִים בְּסַכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, עָלֵינוּ לְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל, וּלְהַפְּיֵץ קוֹנִטְרָסִים מֵה שִׁוְתֵר, כְּדֵי לְקָרֵב אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, לְהַרְבּוֹת בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בְּקֶרֶב עִם יִשְׂרָאֵל, תִּתְרַחֲקוּ מֵאֵלּוּ הַרְשָׁעִים הַמְדַבְּרִים עַל הַצְדִּיק, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָכֶם שׁוֹם מִגַּע אַתֶּם, אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מג), אֲשֶׁר רִיחַ פִּיהֶם מוֹלִיד גְּאוּף, הָאֹוִיר שְׁמוּצִיאִים מִפִּיהֶם הַטָּמֵא מְזִיק לְאַנְשִׁים, וְלִכֵּן כָּל אֵלּוּ הַמִּתְחַצְּפִים לְצְדִיק — אֵל תִּדְבְּרוּ עִמָּהֶם, וְתַחְרִימוּ אוֹתָם לְגַמְרֵי, וּמִכָּל שְׂפֵן שֶׁלֹּא תִשְׁכְּרוּ אֶצְלָם דִּירוֹת, זֶהוּ רְצוֹנִי, תִּרְאוּ לְהַפְּיֵץ אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת עַכְשָׁו הַתְּעוֹרְרוֹת לְקָרֵב מְלִיוֹן אַנְשִׁים שְׁיִבֹאוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, בְּאוֹ עֲזְרוּ לִי! יֵשׁ אֶצְלִי בְּכַתֵּב יָד "שְׁפֵת הַנַּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "גַּהְרֵי אֶפְרָסִמוֹן" עַל כָּל "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת", "בְּאוּרֵי-הַמַּדּוֹת" עַל "סְפֵר-הַמַּדּוֹת", סְפָרִים עַל אַגְדוֹת חַז"ל, עַל מוֹעֲדִים, עַל הַפְּטוּרוֹת, עַל תְּהִלִּים, וְעוֹד סְפָרִים נִפְלְאִים, תַּעֲזְרוּ לְקַרֵּן הַדְּפֶסָה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" שְׁמִתְנַהֵל עַל-יְדֵי הַשְּׁלִיחַ הַיְחִידִי שְׁלִי בִירוּשָׁלַיִם, וְכָהּ נוֹכַל לְהַדְפִּיס סְפֵר אַחַר סְפֵר, עִם יִשְׂרָאֵל צְמֵאִים לְדַבֵּר ה', עֲזְרוּ לִי, וְהַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, וְכֵן אֲנִי חוֹזֵר וּמְבַקֵּשׁ, תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת הוֹרָאת קָבֵעַ, כָּל אֵלּוּ שֶׁלֹּא עָשׂוּ עַדִּין הוֹרָאת קָבֵעַ — יַעֲשׂוּ, הַהוֹצָאוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאַנִּי רוֹצֵה לְבַנּוֹת עוֹד מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, תִּלְמוּד תּוֹרָה, בֵּית-סֵפֶר, גְּנִים, וּבְזִכּוֹת הַצְדָקָה הַזֶּה — נִזְכָּה לְגֵאֲלָה.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מְאֹד מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל — תִּקְחוּ

אָשֶׁר לַג רֶלֶב — לַג רֶלֶב בְּנַחֵל עֵא

קפּוֹת שֶׁל צְדָקָה, וּכְשֶׁאֲנִי בָּא — תִּמְסְרוּ אוֹתָן לִי, וּבְזִכּוֹת שְׂאֵתֶם
עוֹזְרִים לִי, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע.

וְכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, מִי שְׂרוּצָה לְהִנָּצֵל — שִׁילָךְ
עִם קְמִיעַ, גַּם אֲנִי הוֹלֵךְ עִם קְמִיעַ, הַיּוֹם זֶה סִפְנָה לְצֵאת לְרַחוּב, אִף
אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִי יִהְיֶה הַקְּרִבָּן הַבָּא, וְלָכֵן כָּל מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ קְמִיעַ,
יְהִיָּה מִבְטָח שְׂלֵא יֵאָרַע לוֹ דָּבָר, הַמְאֲמִין — יִצְלִיחַ. וְהַחֲדַל —
יִחְדַּל, זֶה הַבְּחִירָה. אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמַה
יָפָה יִרְשָׁתְנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה,
טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רֶלֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קִרְתָּ, ב' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְתִצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ,
וְהַעֲקֹר תִּשְׁמְרוּ עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְאִז תִּצְלִיחוּ בְּחַיִּים.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רֶלֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קִרְתָּ, ב' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזֹק, וְשָׁשׂוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְזֶה סוּד הַחַיִּים, לְכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּחֲזֹק וְתִשְׁמַר עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְּךָ, אִם הֲרוּפָא גַּתָּן לְךָ תִּרְוּפָה — תִּשְׁמַר לְקַחַת אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, ג' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל בַּחוּרֵי חֲמֵד, הַלּוֹמְדִים בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּמִידוּ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמִכְנִיעַ אֶת הַיָּצָר הָרַע, כְּמוֹ לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְכַתּוּב הַרְמַב"ם ו"ל (פֶּרֶק כ"ב מֵהַלְכוֹת אֶסוּרֵי בִיאָה, הַלְכָה כֹּא): שְׂאִין מַחֲשֶׁבֶת עֲרִיוֹת מִתְגַּבְּרַת אֶלָּא בָּלֵב פָּנוּי מִן הַחֲכָמָה, וּבַחֲכָמָה הוּא אוֹמֵר: "אֵילַת אֲהָבִים וַיַּעֲלַת חֵן, דְּדִיקָה יָרוּךְ בְּכֹל עֵת בְּאַהֲבָתָה תִּשְׁנֶה תָּמִיד"; וְלִכֵּן תִּכְנִיסוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְכֹל בַּחוּר בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׂיִקַּח עַל עֲצָמוֹ חֹק וְלֹא יַעֲבֹר לְגִרְסַּם בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל גַּתָּן תִּקּוּן לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְמוֹהַרְנ"ת ו"ל, פְּמוּבָא (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), לְגִרְסַּם בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וְלִמּוּד מִשְׁנֵה מוֹצִיא אֶת הָאָדָם מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית שְׁנַפֵּל לְשָׁם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים ל): "הָעֵלִית מִן שְׂאוּל גַּ'פְּשִׁי", רֵאשֵׁי תְבוֹת מ'שְׁנֵי ה', כִּי מִי שְׁלוֹמְד הַרְבֵּה מִשְׁנֵה, מוֹצִיא אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית שְׁנַפֵּל אֵלֶיהָ.

גַּא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוּר עַל הַנְּקִיּוֹן בִּישִׁיבָה, וְתַצִּיטוּ אֶת הָאֲבָרָה

הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁרַק הוּא הַמְשַׁגֵּיחַ שְׁשִׁמְתִּי אוֹתוֹ עִכְשָׁו
 לְהַשְׁגִּיחַ עַל נִקְיוֹן הַיְשִׁיבָה, וְעַל הַסֵּדֶר שֶׁל הַיְשִׁיבָה, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ
 בְּכַבּוּד הַרְאֵשִׁי יְשִׁיבָה ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְלִשְׁמֵעַ
 בְּקוֹלָם.

רַק בְּיוֹם חֲמִישִׁי אָנִי מִתִּיר לְבַחֲוֵרִים לְצֵאת לְהַפְצָה, וְלֹא יוֹתֵר,
 וּמִי שֶׁיִּפְרֹ אֶת הַסֵּדֶר, וְלֹא יִשְׁמַע בְּקוֹל הַמְשַׁגֵּיחַ, אוֹ בְּקוֹל הַרְאֵשִׁי
 יְשִׁיבָה, אָנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ, שְׂאֲנִי אֲשַׁלַּח אוֹתוֹ מִכָּאֵן מֵהַ שְׁיִיתֵר
 מִהַר עִם בְּזִיוָנוֹת, וְרֹאוּ שְׁלֹא אֲצַטְרֹךְ לְהַגִּיעַ לָזֶה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל,
 לֹא חֶסֶר לִי בַּחֲוֵרִים, וְאָנִי רוֹצֵה לְהַקִּים יְשִׁיבָה לְתַפְאֶרֶת, רַק עִם
 בַּחֲוֵרִים יִרְאִי הַשֵּׁם וְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְשִׁרְוִצִים רַק עֲבוֹדַת הַשֵּׁם וְהַתְּמִדָּה
 בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף לֹא יִשְׁאַר מֵאַתְנֹנוּ רַק הַלְמוּד
 תּוֹרָה שְׂאֲנַחֲנוּ גִלְמָד, כְּמֵאֵמֶר הַתַּנַּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת, פֶּרֶק ו'): אֵין מְלוּיִן
 לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה
 וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, לְרֵאוֹת
 בַּחֲוֵרִים מִתְמַיִדִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אָנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּעֲזְרוּ הַיּוֹם ל... גֵּרוּ יְאִיר, בְּמִקְוֵה, כְּכֹל אֲשֶׁר
 בִּבְקֵשׁ מִכֶּם, כִּי הַשְּׁבוּעַ הַמִּקְוֵה צְרִיכָה לְהִיּוֹת גְּמוּרָה.

נָא וְנֹא רְאוּ לְהַדְבִּיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִשְׁקֹד
 בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂאִינוּ
 מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן
 נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם
 מִטְעָה מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד, וְנִשְׁמַע
 וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רְלָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ, ג' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

מָאָד מָאָד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּשְׁלִימוּ אִיחָד עִם הַשְּׁנִי, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁקוֹרוֹת הַיּוֹם, זֶה רַק הָאֵי הַבְּנוֹת שֵׁשׁ בֵּין זֹוג, וְזֶה מִה שֵׁשׁ אֶצְלָכֶם, לָכֵן אֲנִי מָאָד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּמְחִלוּ אִיחָד לַשְּׁנִי, וְתַשְׁמְרוּ עַל הַפְּכוּד שֶׁל אִיחָד עַל הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת נִפְלָא מָאָד מָאָד, כִּי תִכְף-וּמְיָד כְּשֶׁרַק רַבִּים בֵּינֵיכֶם, מִזֶּה בָּא כָּל הַצָּרוֹת וְיִסּוּרִים וְכָל הַמְרִירוֹת וְכָל הַדִּינִים וְעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים מָאָד, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, כִּי אִם מֵתְגַרְשִׁים — הַמְזַבַּח בּוֹכָה, וְלָכֵן אֲנִי מָאָד מְבַקֵּשׁ מִכֶּם, שְׁתַּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַיְשׁוּעוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי מָאָד מָאָד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם חֲמָלוּ עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ, ג' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיָּקָר לִי מָאָד ... נְרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם רוֹצִים שְׁתַּהַיְיָ לָנוּ יְשִׁיבָה רְצִינִית, צְרִיכִים לְרְאוֹת שְׂיִהְיֶה רֵאשׁ יְשִׁיבָה לְפָנֵי הַצְּהָרִים וְרֵאשׁ יְשִׁיבָה אַחַר הַצְּהָרִים, אִי אֶפְשֶׁר שְׁהֵרֵאשׁ יְשִׁיבָה יִלְמַד שְׁעָה אַחַת,

וַיַּעֲזֹב אֶת הַבְּחֹרִים לַעֲשָׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁעוֹת לְבֶד, זֶה לֹא יֵלֵךְ, זֶה לֹא יָכוֹל לָלֶכֶת כָּכָה, אֲפֹלוּ שְׂיִהְיֶה מְשָׁיִחַ, כִּי גַם הַמְשָׁיִחַ מְגָבֵל, הוּא לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת אִתָּם כָּל הַיּוֹם, וְלָכֵן תִּטְפֹּס עֲצָה כַּדַּת מֵה לַעֲשׂוֹת.

הַעֲקָר רְאֵה לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַבְשֹׁר לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רִלֵז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחַ, ג' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי בְּעֵנֶן הַהוֹרְאוֹת קָבַע, אַתָּה פְּשׁוּט מְצִיל אוֹתִי, שְׂאֲנִי לֹא אֲפֹל עוֹד הַפַּעַם בְּפֹחַ יְקוּשׁ שְׁנַפְלָתִי עַד עַכְשָׁו, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַמְשִׁיךְ לַעֲזוֹר לִי, וְאֲזוּ תִרְאֶה מֵה שְׂתַקְבֵּל חֲזָרָה מִמֶּנּוּ יְתַבְרֵךְ, שְׂכָר כְּזֶה שְׂלֹא תֵאָרֵת, וְהַעֲקָר שְׂיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת, וּבִנְךָ יִגְדֵל צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד.

נָא לְהוֹדִיעֵנִי אִיפֹה אִתָּם אוֹחֲזִים עִם הַהוֹרְאוֹת קָבַע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רִלֵח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחַ, ג' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנַכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּעֵינַי הַדִּירָה, אִם זֶה מְאִתִּים וְשֵׁשִׁים מְטָר מְרַבֵּעַ בְּנוֹי, וְהַשְׁטַח
זֶה שֵׁשׁ מְאוֹת וְחֲמֵשִׁים מְטָר מְרַבֵּעַ, בְּשִׁבִיל מְאִתִּים אֶלֶף דּוֹלָר, זֶה
מְצִיָּאָה, וּכְדָאֵי לְכֶם לְקַפֵּץ עַל זֶה, כִּי הַמְּחִירִים פֹּה בִּיבְנָאֵל רַק יַעֲלוּ,
וְאֲנִי אוֹמֵר לְכֶם, שְׁפֹה תִהְיֶה עִיר גְּדוֹלָה, וְאֲנִי רוֹאֶה בְּעֵינַי שְׁכָלִי
כְּבָר עֶשֶׂר אֶלֶף מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת, זֶה נִרְאֶה גְזֻמָּא, אָבֵל זֶה יִתְקַים
בְּרַצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

בְּעֵינַי ... גֵּרוֹ יְאִיר, אִם הוּא יָכוֹל לְקַנּוֹת דִּירָה, שְׁלֹא יִכְנַס
בְּחֹבוֹת — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי זוֹ הַשְּׁקָעָה טוֹבָה, וְאֲנָשִׁים
מְשֻׁלְמִים שְׂכָר דִּירָה, וּבְזֶה יִשְׁלַם אֶת הַמִּשְׁכָּנָתָא.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֵׁשׁ לְכֶם, בְּזֶה
שְׂאֵתֶם עוֹסְקִים בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּחֲזְרוּ
וְתִדְפְּסוּ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַיְשָׁנִים, שְׂכָבֵר הִיוּ מְדַפְּסִים, עִם עֲטִיפוֹת
חֲדָשׁוֹת, וְזֶה יִלְךְ מְאֹד, כִּי הַיּוֹם אֲנָשִׁים צְמֵאִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, וְכֻלָּם
רוֹצִים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְזֶה יוֹצֵא כָּל-כֶּף יָפֹה, אֲשֶׁר אַתֶּם צָרִיכִים
לְהִיּוֹת גָּאִים עִם מַעֲשֵׂיכֶם, וּבְזְכוּת זֶה תִּרְאוּ נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּעֵינַי לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, כִּי אֵין
עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, כְּמוֹ זְכוּי הַרְבִּים, וּבְזֶה שְׁמוֹזְפִים אֶת
הַרְבִּים, הַבְּטִיחוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ, חֲזָקוּ
וְאִמְצוּ, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֵחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רלט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר קַרְח, ג' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נַצַּח.

חַפְּשֵׁתִי אַתְּכֶם הַיּוֹם כְּמָה פְּעָמִים, וְלֹא מְצֵאתִי אַתְּכֶם, וְכֵן פְּלֵא
שְׁלֹא רָאִיתִי אַתְּכֶם כְּשֶׁהִיִּיתִי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהִנֵּה אַחֻתְךָ ...
תַּחֲיֶה, בָּאָה אֵלַי וְרַצְתָּה שְׂדוּךְ, לְדַעֲתִי הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, זֶה יִהְיֶה

שְׂדוּךְ טוֹב מְאֹד, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהַפְגִּישׁ בֵּינֵיהֶם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, מִלְחַתָּן אֶת בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְהַצִּילֵם מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

גַּא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים שְׁנַפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם, וְכַמָּה הִשְׁקַעְתִּי בְּכֶם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלָכֵן תִּמְשִׁיכוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְעַקֵּר הַהֲצִלָּחָה בַּבַּיִת תְּלוּי רַק כְּפִי הַשְׁלוֹם-בַּיִת. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת הַנְּשִׁים שְׁלָכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ]. וְאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּשֵׁי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), שְׁכָל הַפְּסָף בָּא לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה; וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוּלָם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשׁוּאֵיכֶם. וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁבַפְעָם הַבָּאָה שְׁאֲבוּא תִכְנַסוּ אֶצְלִי, כִּי נַפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַנְחָה, ג' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד הַכְּנַסְתָּ שְׂמִיחָה בְּלִבִּי, שְׁמַצַּאתֶם דִּירָה יוֹתֵר זוּלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּקְּנוּ אֶת זֶה, וְיִהְיֶה הַבַּיִת שְׁלָכֶם בַּיִת שֶׁל חֲכָמִים, וְיִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם תָּמִיד.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם (סוֹטָה יז), וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת ט): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר

לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשֶׁר לְשְׁנִיָּהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ
שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רמא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַנְחָה, ג' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד אִיךָ שָׂאֲנִי מִשְׁתַּתָּךְ בְּצַעֲרֶךָ, וְזֶה מֵה
שְׂאֵמֶרְתִּי לָךְ וְכוּ', כְּדֵי לְבַדְּךָ וּלְפַקְּךָ אֶת דַּעְתְּךָ, שֶׁלֹּא תִמְשָׁכֵי אַחַר
הַצַּעַר, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מוֹעֵד קָטָן טז): כָּל
הַנִּמְשָׁךְ אַחַר הַצַּעַר — הַצַּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו; וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁעָבְרוּ
עֲלֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ, אָסוּר לָךְ לְהִמְשָׁךְ אֶל הַצַּעַר, כִּי
זֶה סֵתֵם יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-גִּיּוֹת, וַיִּמָּה לָךְ וְלַצָּרָה הַזֹּאת,
רַק רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְתִכְנִיֶּסֶי אֶת עֲצֻמְךָ בְּזִכּוּי הַרְבִּיּוֹת, וְתִקְרָבֵי אֶת נַשִּׁי
וּבְנֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַחֲדִירֵי בָהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

וְאִם תּוֹכְלִי לְהַפְיֵץ בְּכֹל הָעִיר שְׂאֵתָה גְּרָה בָּהּ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים,
וּבַפְּרָט קוֹנְטְרָס "גְּרוֹת שְׁבֵת", וְכֵן "בֵּית יִשְׂרָאֵל", אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב זְכוּי הַרְבִּיּוֹת.

הָעֵקֶר הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
רַק הוּא מִבֵּין אוֹתְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל
לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִז תִּצְלִיחִי בַחַיִּים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רמב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ג' תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק, ותדעי שכל מה שקרה לך, בודאי הכל לטובה, ואל תדאגי, כי סוף כל סוף הכל יסתדר, רק תחכי עוד קצת, עד שהרופאה תמן תוצאות הבדיקה וכו' וכו', צריכים סבלנות והכל יתרפא.

את צריכה רק לדאג בשביל הבריאות שלך, אל תחשבי מה שבני אדם ידברו, אין לך עסק עם אף אחד, ואת לא צריכה לתת חשבון לאף אחד, תעשי מה שבצלך אומר, וזה מה שקובע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רמג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, ג' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה. וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, כי אין זו עצה להשבר מכל דבר, ובפרט שהקדוש-ברוך-הוא זכה אותך שהתחנת, וזה עקר התקון של האדם כשמתחנת, שאז נעשה אדם השלם.

הַעֲקָר רָאָה לְהַפְיִץ מֵה שְׁיֹתֵר לְבַחֲוֵרִים, הֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְהֵן אֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר זֶה זְכוּי הַרְבִּים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוּ.

רַק חֲזוּק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֶךְ צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת — אֵיךְ זֹכִים לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה, וּכְשֶׁהָאָדָם בְּשִׂמְחָה, זֶה עָקָר הַרְפוּאָה, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רִמָּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַנְחָה, ג' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַעֲקָר בָּזָה הָעוֹלָם רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לְזֶה הָעוֹלָם, לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַזֶּה, וְלִכֵּן צְרִיךְ תָּמִיד לְצִיֵּר בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לַג): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מֵה מְאֹד גָּדְלָה שִׂמְחָתִי, שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּבַפְּרָט לְבַחֲוֵרִים, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד תַּקּוּן לְנִשְׁמָה יוֹתֵר מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רִמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַנְחָה, ג' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְנֶכֶד, וְתָרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב
נַחַת דְּקַדְשָׁה, וַיְהִיָּה בְּרִיא וְשָׁלֵם.

אֲנִי כָּבֵר כְּתִבְתִּי מִכְתָּב לְבָנְךָ, גֵּרוּ יְאִיר, אִיךָ לְהִתְנַהֵג, וְאֵל
תְּחַשְׁשׁוּ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הֵכֵל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אִם הוּא יִתְנַהֵג כְּמוֹ
שְׁכִתְבְתִּי לוֹ, כִּי לֹא צְרִיכִים לְגִלוֹת וְכוּ', וְלֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם
עֵסֶק מִכָּל זֶה וְכוּ'.

אוֹדוֹת תְּאָרִיךָ הִחַתְנָה, אֵינן לָכֵם בְּרָרָה, וְתַעֲשׂוּ כְּמוֹ שֶׁהֵם
רוֹצִים, כִּי הָרִי הַתְּאָרִיכִים תְּלוּיִם בָּהּ, וְדִי לְחִפְיָמָא. וְלָכֵן אֵינן מֵה
לְהַחֲעֵקֵשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב,
וַיְהִיָּה לָכֵם הַרְבֵּה נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, ג' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקִנּוּת לַעֲצֻמָּךְ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֲשֶׁר אֵינן לָךְ דְּבָר טוֹב מִזֶּה,
וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, אִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם בְּסִפֵּר "אַרְךָ אַפִּים", וְשֵׁם תִּלְמַד
מֵה זֶה סְבָלָנוּת בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט מֵהַחַיִּים, וְאַתָּה צְרִיךָ לְזַכֵּר אֶת הַכָּלָל
הַזֶּה: "לֹא כָּל מֵה שְׂרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מֵה שְׁמַקְבְּלִים רוֹצִים";
וְאִם תִּזְכֹּר אֶת כָּל זֶה, אַז כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת
לְגַמְרִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲחֹתְךָ תִּתְחַיֶּה,

תחזור אֶל הַשָּׁרְשִׁים, כִּי חָבַל שֶׁתֵּאבֵד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת בְּפַעַם אַחַת, נֹא לְחִזְקָה וּלְעוֹדֵדָה, וְלֹא לְלַכֵּת אֶתָּה בְּדַרְךְ קִיצוֹנִית.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רמז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קָרַח, ג' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבְרַכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָת בְּנֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִזְכּוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעַתּוֹ וּבְזַמְנוֹ.

בַּעֲנֵן הַשֵּׁם וְכוּ', תִּרְאֶה לְהִיּוֹת אִתִּי בְּקֶשֶׁר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁיְהִיָּה לְכֶם רַק טוֹב בַּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רמח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרַח, ד' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְּתָב כָּלְלִי, וְתִתְלָה אֶת זֶה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת (תּוֹרִיד אֶת כָּל מַה שֶׁתְּלוֹי שָׁם, רַק מַה שֶׁתְּלוֹי מִצַּד שְׁמֵאל בַּעֲנֵן הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת, וְהַחֹבוֹת לְהַדְפָּסָה — אֶת זֶה תִשְׁאִיר), וְכֵן תִּתְלָה אֶת זֶה בִּישִׁיבָה, וְכֵן תִּתְלָה אֶת זֶה בְּפוֹלֵל.

אֲשֶׁר לַג רֵמַט — לַג רֵנ בְּנַחֵל פַּג
נָא וְנָא תַתְחִזֵּק, וְתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג רֵמַט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר קִרְחָ, ד' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְכֵן אֶת הַהוֹדָעָה בְּטֹלְפוֹן.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ שְׁנִכְנַסְתָּ אֵל עֵבִי הַקּוֹרָה, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי
בְּיִשִּׁיבָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהִיִּשִּׁיבָה שְׁלֵנוּ תַצְּלִיחַ, וְאִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שְׁצָרִיכִים
לְשַׁלַּח אֵיזָה בַּחֲזוֹר מִפָּאָן, אֵל תְּהַפֵּס כְּרָגַע לְשַׁלַּח אוֹתוֹ, כִּי עָדִיף לִי
מִנֵּן בַּחֲזוֹרִים טוֹבִים עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, שְׁרוֹצִים לְלַמֵּד, מֵאֲשֶׁר מְאֵה עוֹבְרֵי
בְּטוֹל, שְׁלֹא עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבָר, וְלֹא לוֹמְדִים כְּלוֹם וּמְסַתּוֹבְבִים סְתָם
כְּכֹה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, שְׁמַהֲיֹם וְהִלָּאָה תִשְׁתַּדֵּל
לְשַׁמֵּר שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ
הַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג רֵנ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר קִרְחָ, ד' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ.

הַעֲקוֹר רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תִּרְצֶה שׁוֹם
מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת וְגֵאוּת, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,

חלק א', סימן עב), אָשֶׁר הָעֵקֶר שֶׁמִּקְבָּלִים מֵהַצְדִּיק הָאֵמֶת זֶה שְׁפָלוּת, וְלִכְּנֵן תִּהְיֶה דְבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רֵאה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיס כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחַל", אֲזַ תִּרְאֶה לְאִיזוֹ דְרָגָה תָּבוֹא, הָעֵקֶר תִּתְמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחַל", שֶׁם תִּמְצָא מְרוּגָע לְנַפְשְׁךָ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְעוֹלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רנא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִנְחָה, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אִתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמִחָה וְהַנְּחִת־רוּחַ שֶׁיִּשׁ לִי, שֶׁלְקַחְתָּ אֶת הַיְשִׁיבָה בְּיָדַיִם, וְשֶׁכֵּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל מִפְּלִיגִים בְּמַעֲלָתְךָ, וְלִכְּנֵן רֵאה לְהַחְזִיק אֶת הַיְשִׁיבָה חֲזָק מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְנַתֵּק אוֹתְךָ מֵהַיְשִׁיבָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁיְהִיָּה לְנוּ יְשִׁיבָה שֶׁל לְפָחוֹת אַרְבַּע מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהַמְשִׁיךְ לְפָקֶחַ עַל הַבַּחוּרִים, וְאֵל תִּלְךָ אִתָּם בְּיַד חֲזָקָה, יָד קָשָׁה, כִּי אֵין זֶה דְרָךְ כָּלֵל לְלַכֵּת בְּאֵלִימוּת, אֲדַרְבָּה עַל הַתּוֹרָה נֶאֱמַר (מְשִׁלִּי ג, יז): "דְּרַכֶּיךָ דְרָכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם".

הָעֵקֶר תִּתְדִיר בָּהֶם אֶת מַעֲלַת לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי לֹא יִשְׂאֵר מִהָאֲדָם רַק מֵה שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה, כִּי יִמִּינוּ כִּצֵּל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ

פּה וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְלֹא יִשְׁאָר לָנוּ רַק מַה שְּׁאַנְחָנוּ זֹכִים
לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם, טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רֵנֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְחָה, ה' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד צָר לִי לְכַתֵּב לָךְ, אֲבָל הַהִכְרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא
יִגְנֶה, עוֹד בְּזַמְנֵנוּ אֲמַרְתִּי לָךְ, שְׂאִסוּר לְעַבֵּד בְּיַחַד עִם אִשָּׁה, כִּי
עוֹבְרִים עַל אִסוּר יַחּוּד שֶׁהִיא דְאוֹרְיִיתָא, וְאִין שׁוֹם הֵתֵר לְשַׁבַּת
לְעַבֵּד בְּחֻדָּר אֶחָד עִם אִשָּׁה, כִּי זֶה אִסוּר חֲמוּר מֵאֵד, הַמְכִּיא לְיַדֵּי
נְאוּף, וְהִנֵּה לֹא לְקַח הַרְבֵּה זְמַן, וְרוֹאִים שֶׁהֵייתִי צוֹדֵק וְכוּ' וְכוּ'.

וּכְבֹּר אֲמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי לֹא, ג): "אֵל תִּתֵּן לְנָשִׁים
חֵילָךְ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ מִשְׁלֵי לֹא, סִימָן א'): לָמָּה —
שֶׁלֹּא יִחְלִישׁוּ אוֹתָךְ וְיִגְנְבוּ דַעְתָּךְ; וְלִכֵּן רְאֵה לְבָרַח מִהַשְׁקוּץ תְּעוּב
זֶהוּם הַזֶּה שֶׁל הַרְהוּרִים רְעִים, רְאֵה אֵל אֵיזָה פֶּח רַע נִפְלֵת, פּה לֹא
רְצִיתָ לְבוֹא לְהַתְּפִלֵּל בְּבֵית-הַכִּנְסֶת כִּי מְדַבְּרִים לְשׁוֹן-הַרַע, וּפּה אַתָּה
לֹא מִתְּבַיֵּשׁ לְרוּץ אַחַר אִשָּׁת אִישׁ, רְאֵה לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שֶׁלָּמָּה לְפָנַי
שֶׁתִּקְבַּל עֲנֵשׁ מִהַשָּׁמַיִם.

אַתָּה מִכְרַח לְנִסְעֵ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רֵנֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְחָה, ה' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֶיהָ.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתעקש בכל מיני אפנים שבעולם להשאיר פה ביבנאל, כי הרגע שאת יוצאת מיבנאל, את הרוסה לגמרי, בין בגשמיות ובין ברוחניות, וזכרי זאת היטב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רנד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר קרח, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, צא מהישיבה, ושלא יהיה לך עסק עם הבחורים, ותשב ותלמד תורה, ותכניס את עצמך רק בלמוד התורה הקדושה, ובהפצת מעינות החכמה חוצה, תקרב אנשים בחוץ דיקא, אבל לא פה, ואתה צריך לשמר מאד מאד, שלא יהיה לך מגע עם גשים, כמו שכתוב (משלי לא, ג): "אל תתן לגשים חילך", ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש משלי לא, סימן א') למה? שלא יחלישו אותך ויגנבו דעתך; ובפרט מי שחוזר בתשובה, הוא צריך לפרש מצ"ט חלקי התר, שלא יבוא לחלק אחד של אסור, ומכל שכן מי שעדין במאה חלקי אסור, איך שהוא צריך להפריש את עצמו. וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה ת): אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות; וכתב הרמב"ם ז"ל (פרק כ"ב מהלכות אסורי ביאה, הלכה יח): אין לך דבר בכל התורה פלה שהוא קשה לרב העם לפרש, אלא מן העריות והביאות האסורות, אמרו חכמים (יומא עה): בפשה שנוצטו ישראל על

הַעֲרִיּוֹת, בָּכוּ וְקָבְלוּ מִצֹּה זֶה בְּתַרְעוּמוֹת וּבִכְיָה, שֶׁנֶּאֱמַר: בּוֹכָה
 לְמִשְׁפַּחוֹתָיו עַל עֶסְקֵי מִשְׁפָּחוֹת. וְאָמְרוּ חֲכָמִים: גִּזְלֵי וְעֲרִיּוֹת נִפְשׁוֹ
 שֶׁל אָדָם מִתְאַוֶּה לָהֶן וּמִחֲמַדָּתָן, וְאֵין אֶתָּה מוֹצֵא קֶהֱל בְּכָל זְמַן וְזְמַן
 שָׂאִין בָּהֶן פְּרוּצִין בְּעֲרִיּוֹת וּבִיאוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ'. לְפִיכָף רָאוּי לוֹ
 לְאָדָם לְכַף יִצְרוֹ בְּדָבָר זֶה, וּלְהִרְגִיל עֲצָמוֹ בְּקִדְשָׁה יִתְּרָה וּבְמִחְשָׁבָה
 טְהוֹרָה וּבִדְעָה נְכוֹנָה כְּדֵי לְהַנְצִיל מִהֶן, וַיִּזְהַר מִן הַיַּחֲוֹד, שֶׁהוּא
 הַגּוֹרֵם הַגְּדוֹל, גְּדוֹלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ אוֹמְרִים לְתַלְמִידֵיהֶם: הַזְּהַרוּ בִּי
 מִפְּנֵי בִתִּי, הַזְּהַרוּ בִּי מִפְּנֵי כַּלְתִּי, כְּדֵי לְלַמֵּד לְתַלְמִידֵיהֶם שֶׁלֹּא
 יִתְבַּיְשׁוּ מִדְּבַר זֶה, וַיִּתְרַחֲקוּ מִן הַיַּחֲוֹד. וְכֵן יִנְהַג לְהִתְרַחֵק מִן הַשְּׂחֹק
 וּמִן הַשְּׂכָרוֹת וּמִדְּבָרֵי עֲגָבִים, שֶׁאֵלֹי גוֹרְמִין גְּדוֹלִים וְהֵם מַעֲלוֹת שֶׁל
 עֲרִיּוֹת, וְלֹא יֵשֵׁב בְּלֹא אִשָּׁה, שֶׁמִּנְהַג זֶה גּוֹרֵם לְטְהָרָה יִתְּרָה, גְּדוֹלָה
 מְכֹל זֹאת אָמְרוּ: יִפְנֶה עֲצָמוֹ וּמִחְשָׁבָתוֹ לְדְבָרֵי תוֹרָה וַיִּרְחִיב דַּעְתּוֹ
 בְּחֻקָּמָה, שָׂאִין מִחְשָׁבַת עֲרִיּוֹת מִתְנַבְּרָת, אֲלֵא בְּלֵב פְּנוּי מִן הַחֻקָּמָה,
 וּבְחֻקָּמָה הוּא אוֹמֵר (מְשִׁלֵּי ה', ט): אֵילַת אֲהָבִים וַיַּעֲלַת חֵן, בְּדִיָּה יִרְוֶה
 בְּכָל עֵת בְּאַהֲבַתָּה תִשָּׂגָה תָּמִיד, עֵינֵי שָׁם.

אם תוכל לעמוד בזה — מה טוב ומה נעים, ואם לא, תדע כי
 רע וקר יהיה סופך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רנה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר קָרוֹחַ, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁסִּגְרַתְּם סוּף כָּל סוּף עִם ... בְּעֵינֵי
 הַרְצוּנִי, וְתִדְחַק אוֹתוֹ מֵאֵד, שֶׁכָּבֵר יִתְחִיל לְעַבֵּד, וְאֵל תִּדְאָג לְכֻסְּךָ,

הכי גרוע מה שִׁיכוֹל להיות, שְׁאֲנִי אֵלֶּנָּה כֶּסֶף וְאֶשְׁלֵם לוֹ, וְלֹאֵט לֹאֵט
אֲנִי אֶשְׁלֵם אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי.

הַעֲקֹר שְׁצָרִיכִים לְרֹאוֹת לְגַמֵּר אֶת הַמְקוּוֹה מִה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רנו.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִדְוָה, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי רוֹאָה בְּחוּשׁ שׁ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יֵשׁ לוֹ שְׁפָה עִם הַבְּחוּרִים, וְכֹל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִפְּלִיגִים אֵיךְ שֶׁהוּא תוֹפֵס אוֹתָם בִּיָּדִים, וְאֵיךְ
שֶׁהִמְקוֹם גָּנִי, וְלִכְנֹן רָאוּ לְשַׁתֵּף אֹתוֹ פְּעֻלָּה, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים
לְהַגְדִּיל אֶת הַיְשִׁיבָה עַד אַרְבַּע־מֵאוֹת בְּחוּרִים, וְאִם הִיסוֹד יִהְיֶה
חֲזָק, גַּם הַבְּנֵי יִהְיֶה חֲזָק. אֲבָל אִם הִיסוֹד יִהְיֶה רַעוּע, אֲזַי גַּם הַבְּנֵי
יִהְיֶה רַעוּע.

וְלִכְנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתְּשַׁתְּפוּ פְּעֻלָּה אֹתוֹ, וְזֶה רְצוֹנִי
וְכִסּוּפִי, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה יְפָה עִם תְּכֵן, וּבְחוּרִים יִרְאֵי הַשֵּׁם
וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַעֲקֹר רָאוּ לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֵמֶת
עוֹבֵר עֲכָשׁוּ הֵן עַל בְּחוּרִים וְהֵן עַל אַבְרָכִים מִה שֶׁעוֹבֵר, וְאִי אֶפְשָׁר
לְהַנְצִיל אֶלָּא עַל־יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם
ו"ל (פָּרָק כב מֵהַלְכוֹת אֶסוּרֵי בִיָּאָה, הַלְכָה כ"א): שְׁאִין מַחְשַׁבֶּת עֲרִיּוֹת
מִתְגַּבְּרֶת אֶלָּא בְּלִב פְּנוּי מִן הַחֲכָמָה, וּבְחֲכָמָה הוּא אוֹמֵר: "אֵלֶּלֶת
אֲהָבִים וַיַּעֲלֶת חֵן, וַיְדַיֶּה יְרוּךְ בְּכֹל עֵת בְּאֲהַבְתָּה תִשְׁגָּה תְּמִיד".

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׁאֲזוּכָה לְחַתֵּן אֶת הַבְּחוּרִים מִה
שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר.

נא וְנא תַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי וְאֵל תִּתְנַגֵּד שׁ ... גֵּרוּ יְאִיר, יִהְיֶה
הַמְשָׁגִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ה' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יְדַעְתִּי גַם יְדַעְתִּי מִכָּל הַסְּפּוּר זֶה זְמַן מָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, כִּי אֲנִי רוֹאֶה
שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם וְכִי רוֹצֶה לְהַפְּךָ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ, וְלֹא יִצְלִיחַ
לְהֵרֵס לִי אֶת הַקְּהֵלָה, אֲךָ שְׂפָה וְשֵׁם יֵשׁ כָּל מִינֵי צְרוּת וּבְעִיּוֹת, אֲבָל
אֲנִי לֹא אֶתֵּן לְהֵרֵס לִי אֶת הַקְּהֵלָה.

תִּדְבֵר הַיּוֹם עִם הָעוֹרֵף-דִּין בְּבִקְרָה, שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְדַחוֹת אֶת
הַמְשָׁפֵט, וְכִּי נוֹכַח בֵּינָם לְגַמֵּר אֶת כָּל הַרְצוּפָה שֶׁל הַמְקוּהָ, וְנוֹכַח
לְהִתְחִיל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּזֶה.

הַעֲקָר לֹא לְפָחוּד מְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ה' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֶה לְהַזְמִין אֶרֶז קֹדֶשׁ יָפָה לְמַעֲלָה בְּמַגְנִן

התימנים, וכן במה ושני סטנדרים, כדי שהמקום יראה מאד מכבד, ולכן אם אתה יכול לתת את הכסף למקדמה — מה טוב ומה נעים, וצריכים לדבר עם ... (אבל אל תתן את הכסף, עד שלא יהיה לך חוזה ביד, וכן רצייתי מאד שאשתך תבחר את הדגמא, לדעת, הדגמא של הפולל ושל הישיבה זה מאד יפה).

רק חזק ואמץ, ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רנט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר קרח, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה ... יש לו שלש־עשרה אלף שקל, שרוצה לתרום את זה לארון־קדש, ולכן לדעתי, תזמין ארון־קדש יפה כדגמת הפולל והישיבה, ואם הוא יכול לכסות את כל הקיר עם עץ, כמו שעשה בישיבה — מה טוב ומה נעים, כי אני רוצה מאד לפאר את הקומה, כדי שיהיה בית־הכנסת יפה למגזן התימנים, ובמשך הזמן אני גם אקנה שני סטנדרים ובמה לספר תורה, תהיה בקשר עם ... גרו יאיר.

כפי שאני רואה אין ברירה, אלא מכרחים ללכת עם הרצף ... כי אני רוצה עוד השבוע לגמר את הרצוף, והוא יכול להביא תגברת וכו', כי אתה יודע שהשבוע יש לנו משפט וכו', ואני מגסה עם העורך־דין לדחות את המשפט, ולכן מה טוב ומה נעים לקחת אותו, לא כדאי להסתכן, אם זה אלף או אלפים שקל יותר, העקר שזו תהיה עבודה יפה וטובה, ואני מאד מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג רֵס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, הֵם יְכוּלִים כְּבֹר לְהַכְנִס לְגוּר, כִּי כָּל מִשְׁפָּחָה אֶצְלָנוּ זֶה קָרָן נִפְלָא מְאֹד, מִי יִתֵּן, שְׁתִּתְּרַבֵּינָה הַמִּשְׁפָּחוֹת, וְאֲנַחְנוּ נִהְיֶה פֹה רַב, וְאִז הִרְשָׁעִים הָאֵלוּ לֹא יוּכְלוּ לְנַפְּנֵף אוֹתָנוּ, וְלַעֲשׂוֹת מֶה שֶׁהֵם רוֹצִים, חֲבוּרַת הָאֲפָרִים, שְׁחוּשְׁכִים שְׁכַל יִבְנְאֵל שְׁלָהֶם, וְאֲנַחְנוּ נִרְאֶה לָהֶם שֶׁהֵם חַיִּים בְּדַמְיוֹן אֶחָד גָּדוֹל מְאֹד, וְלֹא צְרִיכִים לִפְחֹד מֵהֶם כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רֵסָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאֶת הַדְּוִוּוּת שְׁדוּחְתָּ לִי מִהִישִׁיבָה, מֶה טוֹב וּמֶה נָעִים, שְׁתַּעֲזֹר לִי בְּזֶה.

אוֹדוֹת הַנְּתוּחַ וְכוּ', תַּחֲיֵעַץ עִם עוֹד שְׁנֵי רוֹפְאִים, וְאִם הֵם מְמַלִּיצִים אֶתְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, כִּי אַחֲרַת יְכוּל לְהִיּוֹת יוֹתֵר גָּרוּעַ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ רַפּוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף
גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִנְחָה, ה' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ שְׁאַשְׁתָּךְ עִם בְּנֵי נוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַפְעֵלוּ שָׁם כָּל מַה שְׁצָרִיכִים
לְפַעַל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, אֲשֶׁר
אֵין טוֹב מִמֶּנָּה, וְהִיא מַצְלֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע. וְלִכֵּן תְּרַגֵּל אֶת
עֲצָמְךָ לְגִרְסַ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, שְׁזֵה הוֹרֵס אֶת הַיֵּצֵר הָרַע
לְגַמְרֵי. וְרַבְּנוּ ז"ל גִּתָּן תַּקּוּן לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְגִרְסַ בְּכָל יוֹם
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וּבְיַנְיָהֶם מוֹהֲרֵינֵי ז"ל, וְהִלְוֵאֵי שְׁגָם אֲנַחְנוּ
נִזְכָּה לְדַחֵף אֶת הָרָאשׁ, וְלְגִרְסַ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת. כִּי
מִשְׁנֵי"ה הוּא רֵאשֵׁי תְבוּת (תְּהִלִּים ל): "הַיְעֲלִיטָה מִן שְׂאוֹל גִּפְשֵׁי", כִּי
דִּיקָא עַל-יְדֵי לַמּוֹד מִ'שְׁנֵי'ה' מַעֲלִים אֶת הַנֶּפֶשׁ מִהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית
שְׁנַפֵּל אֵלֶיהָ; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וְאֵז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רִסְגַּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִנְחָה, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי שְׁתִּלַּךְ הַיּוֹם עִם בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, אֵל בֵּית־הַסֵּפֶר, וְלָרֶשֶׁם אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וְאַף שְׁלֵא יִרְצוּ בַּהֲתַחֲלָה, תִּתְעַקֵּשׁ וְאַל תַּעֲזוֹב אוֹתָם, וְאִז תִּרְאֶה שְׁלֵא תִהְיֶה לָהֶם בְּרִיחַ, כִּי זֶה מָאֵד מָאֵד נַחוּץ לָנוּ, כִּי אֵלּוּ הִרְשָׁעִים לֹא מִכִּינִים שָׁפָה אַחֲרָת, אֲנִי לֹא מִפְּחַד מָהֶם, יֵאָבְדוּ הֵם וְאֵלּוּ פִּיּוּצָא בָהֶם, וְאַנְחָנוּ נִשְׁמַר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרִיטָה בְּשִׁפְעוֹ, וְשִׁהְחִנּוּת תַּתְּחִיל לְשַׁגְשֹׁג.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רִסְדַּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קִנְחָה, ה' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי שְׁתִּלַּךְ הַיּוֹם עִם אָבִיךָ, גֵּרוּ יְאִיר, לָרֶשֶׁם אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ בְּבֵית־הַסֵּפֶר, כְּאֲשֶׁר עָשׂוּ כָּבֵד כְּמָה מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַל תִּפְחַד כָּלֵל, רַק תִּלַּךְ עִם אָבִיךָ, גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הוּא מִטְּבָעוֹ אָדָם שְׁאִינוֹ מִפְּחַד מְכֻלּוּם, כִּי אֵין לָנוּ בְּרִיחַ אַחֲרָת, רַק לְהִרְאוֹת לָהֶם שְׁלֵא יִנְצְלוּ אוֹתָנוּ, וְנִרְאֶה לָהֶם מִי יִנְצֵחַ פֹּה, הֵם אוֹ אֲנַחְנוּ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי

שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּכָל
הַעֲנִינִים, וּתְדוּחַ לִי עַל כָּל מַה שְּׁקוֹרָה בְּכַתְּבֶךָ. שְׁלֶךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רסה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר קִרְחָה, ה' תְּמוּזָה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא
יִוָּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְזֶה הָעֵקֶר תְּלוּי כְּפִי הָאֲמוּנָה שְׁתִּהְיֶה בָּךְ, הַרְגַע
שְׁתִּהְיֶי תְּחִיָּה בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי שׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יִוָּכַל
לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ. וְרַבְּנּוֹ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לֵג): עַל-יָדֵי
אֲמוּנָה יִסְלַח לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְלִכְּנֹן רַק תִּכְנִיִּסִי אֶת עֲצָמְךָ
בְּאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יָבִיא לְךָ שְׂמִיחַת הַחַיִּים, וְכֵן
תִּשְׂמַחִי אֶת בְּעֵלְךָ, וּבְכָלֵּל טוֹב שְׁתִּהְיֶה בְּבֵית שְׁלֹכֶם תְּמִיד אוֹיְרָה
שֶׁל שְׂמִיחָה, וְתִשְׁמְעֵי כְּלֵי זִמְרָה, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לַעֲבֹר אֶת הַכֹּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתִּלְדִי בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רסו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר קִרְחָה, ה' תְּמוּזָה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא לְלַכֵּת אֶל רוֹפֵא אַחַר וְשֶׁהוּא יְבַדֵּק מֵה שְׁקוּרָה וְכוּ', כִּי לְדַעֲתִי, הַרוֹפֵא ב... לֹא שָׁנָה הַרְבֵּה, וְהוּא סֵתֵם מִלְחִיץ בְּנֵי אָדָם, וּמֵה שֶׁהוּא לֹא יוֹדֵעַ הוּא שׁוֹלַח לְבֵית-חֹלִים וְכוּ', וְהַיּוֹם מִחֲפָשִׁים קַרְבָּנוֹת לְהִתְלַמֵּד עֲלֵיהֶם, וְלִכְן עֲדִיף לְקַחַת רוֹפֵא מִמָּחָה, שְׁיִגִיד מֵה הַבְּעִיָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד עַל יְמִין הַרוֹפֵא, וְיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף לְאִשְׁתְּךָ וְלַבִּתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים, וְתִמְסֹר לְכָל אֶחָד אֶת הַמְּכָתֵב שְׁלוֹ, וְאֶת הַמְּכָתָבִים לְנָשִׁים שְׁאִשְׁתְּךָ דִּיקָא תִמְסֹר, וְלֹא עַל-יְדֵי שְׁלִיחַ, וְדִי לְחַכִּימָא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רֶסֶז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חֲקֵת-בְּלָק, ו' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מְנִיתִי אֶךְ מוֹרָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי מְסַפֵּר לָךְ סְפוּרִים, אֲנִי מְסַרְתִּי אֶת כָּל הַנְּהַלֵּת הַבֵּית-סֵפֶר רַק בְּיַדְךָ, שְׂאֵת תְּנַהֲלִי כְּפִי שְׂאֵת מְבִינָה, וְאֵת תִּקְחִי מוֹרוֹת כְּפִי שְׂאֵת מְבִינָה, וְלִכְן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִגִיד לָךְ שְׂאֲנִי מְנִיתִי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְמַנּוֹת אִיזוֹ מוֹרָה.

בְּעֵנִין מִכְתָּב עֵבוֹר הַבֵּית-סֵפֶר, תִּכְתָּבִי לִי מְתִי אֶת צְרִיכָה אֶת זֶה, וְאִכְתָּב לָכֶם מִכְתָּב יָפֵה מְאֹד.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רסח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חֲקַת-בְּלֶק, ו' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אַתָּה רְגִישׁ יוֹתֵר מְדִי, לֹא צְרִיכִים לְקַחַת אֵל הַלֵּב
כָּל דְּבָר קִטְן שְׁקוּרָה בֵּינֶךָ וּבֵינֵי אֲשֶׁתְּךָ, זֶה סֵתֵם יְהִרֵס לָךְ אֶת
הַשְּׁלוֹם-בֵּית.

אַתָּה תִּרְאֶה לְהֵיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, תָּמִיד תִּחְשַׁב
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּחְשַׁב מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כָּל אֵלוֹ
הַנְּסִיווֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, זֶה רַק כְּדֵי לְרֹאוֹת אֵל מִי תִּבְרַח בְּעַת צָרָה,
וְלִכֵּן תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שְׁכָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ
בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

דֵּם וּשְׂתֵק, וְאִז תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְעַל כָּלֵם — רֹאֵה לְדַבֵּר
אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַחֲוֹתְךָ תִּחְיֶה קַבְלָה אֶת
מִכְתָּבִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רסט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חֲקַת-בְּלֶק, ו' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר,
תְּלָמִיד "דַּמְשֵׁק אֲלִיעֶזֶר".

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שאתה לומד שעורים בסדרן, ועל כלם, שהשדוף נראה לך וכו'.

מאד מאד רציתי שתלך על כוונ להתחתן מה שיותר מהר, פי אצל רבנו ז"ל היה ענין זה יסוד גדול מאד, פי בחור נקרא פלג גוף — חצי גוף, אפה צריך לשמר מאד מאד להיות אדם השלם, והקדוש-ברוך-הוא יוציא אותך מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג ער.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת-בלק, ו' תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת באה בכל יום אל כולל ג"ס, וממש חיים חדשים את נופחת בי.

העקר להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, לידע אשר הקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם פן מכריזין עליו מלמעלה; ולכן העקר הוא רק להכניס בעצמך את האמונה הקדושה בלי שום חכמות והשפלות כלל, אלא בתמימות ופשיטות גדולה, ותמיד תדברי עם בעלך רק דבורי אמונה, וכן עם החברות שלך תדברי רק דבורי אמונה, ותשמרי מאד לא לדבר בכל העולה על רוחך.

וכן לשמר מאד מאד לא לדבר לשון-הרע, רכילות וליצנות, שזה רק גורם צרות ויסורים.

תַּכְנִיּוֹסֵי בְּעֶצְמָךְ שְׂמֵחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ
הַשְׂמֵחָה שְׂהָאָדָם שְׂמֵחַ, שְׂאֵז מִתְבָּרֵךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת
בַּתּוֹרָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׂמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי.

רְצִיטֵי מְאֹד שְׂתִהְיֵי שְׂמֵחָה וְעֲלִינָה, וְתַכְנִיּוֹסֵי שְׂמֵחָה בְּחִבּוּתֶיךָ,
וְכֵן בְּבַעֲלֶיךָ, וְכֵן יִשְׁפַע עֲלֶיךָ שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתִרְאֵי הַרְבֵּה
יְשׁוּעוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר חֲקֵת-בְּלֶק, ו' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַמִּיד תַּחֲשׁוּב רַק מִמְּנוֹ
יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין בְּנֵה הָעוֹלָם רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְפִי שְׂהָאָדָם
מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, אֲז עוֹבְרִים עֲלָיו חַיִּים חֲדָשִׁים תְּמִיד.

הַעֲקֹר בְּעַת שְׂרַע וּמָר לְךָ, בְּרַח לְךָ רַק אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְתַסְתֵּם אֶת
עֵינֶיךָ, וְתִיחַד יַחֲוּדִים קְדוּשִׁים מְעִילָא לְתַתָּא וּמַתָּא לְעִילָא: ע"ב,
ס"ג, מ"ה, ב"ן, וְעַל-יְדִינָה תִזְכֶּה שְׂנַפְשֶׁךָ תִּהְיֶה דְבוּקָה בְּחַי הַחַיִּים,
כִּי זֶה חַיּוֹת כָּל גִּפְשׁ בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּשׂוֹזָכָה לְיַחַד אִינָה יַחֲוּדִים
קְדוּשִׁים, הַעֲקֹר אֵל תַּפְחַד מְשׁוּם דְּבָר, וְאֲז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג ערב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת-בלק, ו' תמוז ה'תשס"ב.
שלום רב אל ... גרו יאיר, תלמיד "דמשק אליעזר".

מאד מאד שמחתי לקראת המכתב ששלחת לי.

ראה להתמיד בתורה הקדושה, ויהיה לך חק ולא יעבר, ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, שנה הורג את היצר הרע, ותשתדל להתפלל את השלש תפלות מתוך הסדור דיקא לאט לאט מלה במלה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

לג רעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת-בלק, ז' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

רציתי שתעזב את הישיבה למשך חדש ימים, אם תצית הרי טוב, אזי אני אחזיר אותך בעוד חדש, אבל אם לא תצית, לא נחזיר אותך אף פעם, ולכן אל תהיה חכם בעיניך, ותקיים כל מה שאני מבקש אותך.

יש לנו המון עגמת נפש ממך, ואני לא אתן שתקפץ לנו על הראש, אני מקווה שתצית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת-בלק, ז' תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, המצב מאוד מאוד חמור, ואת צריכה להזהיר אותה בהזהרות הכי חמורות, כי רחמנא לישזבן, ההרגל נעשה טבע וכוי, ואז היא אף פעם לא תוכל להתחמץ, וזה לא צחוק, זו בעיה רצינית מאוד, וזו מפה שנתפשטה עכשו בכל העולם פלו, רחמנא לצלן, מטמאה זו.

אין מלים בפני להודות לך, שאת עוזרת לי בענין המעון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לך ברוחניות ובגשמיות, ויהיה לך כל טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג ערה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת-בלק, ז' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

זה זמן רב שלא שמעתי ממך, ואני מקנה שהכל בסדר אצלך.

ראה להתחזק, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

צריך להגיע בחור אמריקאי בעל תשובה בשם ... גרו יאיר, והוא בחור מאוד טוב, הוא מדבר בעקר אנגלית, והוא רוצה להכנס בישיבה שלנו "דמשק אליעזר", ולכן ראה לקרב אותו.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר

אָשֶׁר לַג רַעוּ — לַג רַעוּ בְּנַחֵל קֵא

בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִתְמַד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי
רַק זֶה מַה שִׁישָׂאָר מֵאַתָּנוּ.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקֵת־בְּלֵק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הָעֶסֶק בִּישׁ וְכו', כְּבָר שְׁמַתִּי אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם וְכו', וְיָצָא
לְכַמָּה שָׁבוּעוֹת, וְאַנִּי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזָּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ שֶׁלֹּא תִפְחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה לְהִתְמַד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכֹל יוֹם: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה,
גְּמְרָא, מְדַרְשׁ, אָשֶׁר הַד' לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת:
אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ,
וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חֲקֵת־בְּלֵק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת עַצְמְךָ בְּיַדֶּיךָ, כִּי אִם
לֹא תִשְׁתַּנֶּה, יִהְיֶה הַהִכָּרַח לְשִׁלַּח אוֹתָךְ מֵהַיְשִׁיבָה, כִּי אֵין עוֹד הַפְּקָר,

מהיום אני רוצה שהישיבה שלנו תהיה הישיבה הכי טובה בעולם, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתשתף פעולה עם האברך ר' ... גרו יאיר.

כבר הגיע הזמן שתקח את עצמך בידיים, פי הילדות והשחרות הפל הבל, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב): 'יניקותא כלילא דורדא; עקר יפי הפרח כשהוא בצעירותו. וחבל שתבלה את הזמן היקר שלך בשטיות, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יָכוֹל לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת-בלק, ז' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי שאתה לומד בהתמדה, ראה להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, רק חזק ואמן, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

זכור מה שהתנא הקדוש אומר (אבות, פ"ק ו'): 'לפי שבשעת פטירתו של אדם, אין מלווין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד. שנאמר (משלי ו'): 'בהתהלךך תנחה אותך, בשכבך תשמר עליך, והקיצות היא תשיחך', 'בהתהלךך תנחה אותך' — בעולם הזה. 'בשכבך תשמר עליך' — בקבר. והקיצות היא תשיחך' — לעולם הבא. וכן כתוב בספר תהלים על-ידי דוד מלך ישראל (תהלים קיט): 'טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף'. ואומר (תני ב'): 'לי הכסף ולי הזהב נאם

אֲשֶׁר לַג רַעַט — לַג רַפּ בְּנַחֵל קַג
הַיְיָ הַצְּבֹאוֹת; אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא תִטְעֶה אֶת עַצְמָךְ,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁכַשְׁשֵׁי עֵסֶק עִם הָרַבִּים,
בְּהִכְרַח לְסֶבֶל סֶבֶל גָּדוֹל מְאֹד, וְזֶה קוֹרָה בְּכָל מְקוֹם. לְכֵן אֵל תִּקְחִי
אֶת זֶה כָּל-כָּף אִישִׁית, וְאֵל תִּהְיִי רְגִישָׁה, כָּף הַחַיִּים, מִי שֵׁישׁ לוֹ
עֵסֶק עִם הָרַבִּים הוּא צְרִיף לְסֶבֶל, הֵיית צְרִיכָה לְהַבִּין תִּכְף-וּמְיָד
כְּשֶׁנִּכְנָסִים לְנִהוּל בְּבֵית-סֵפֶר, שִׁיְהִיו גַּם מִתְנַגְּדִים וּמִתְקוּמְמִים, הֵן
מִצַּד הַהוֹרִים וְהֵן מִצַּד הַנְּהַלָּה וְכוּ' וְכוּ', לְכֵן רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּאֻמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מֵה שִׁיְחִזִּיק אֶת דַּעְתְּךָ, וְלֹא יוּכַל לְשַׁפֵּר
אוֹתְךָ, אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, אֶת צְרִיכָה
רַק לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְתִרְאִי אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְנַהִיג אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שִׁיְחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּסְפְּרוּ אֶת הַכָּל בְּשִׂמְחָה, רַק תִּתְחַזְּקוּ,

עֲכָשׁוּ עוֹבְרִים עֲלֵיכֶם מִשְׁבְּרִים וְגִלִּים שֶׁל עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעַ יבוא הטוב, שְׂיֵאִיר עֲלֵיכֶם הַטּוֹב הַגָּנוּז, רַק תִּחְזִיקוּ מֵעַמֵּד וְלֹא תִשְׁכְּרוּ, וְאִז תִּרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמִמָּשׁ שִׁמְחַת אוֹתִי.

אֵין דְּרֶךְ אַחֲרַת רַק לְקָרֵב אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה קְדוֹשָׁה זֹאת לְקָרֵב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְהִי חֲלָקִי עִם חֲלָקוֹ.

מִחֲמַת טְרֵדוֹת הַזְּמַן אֶקְצָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ז' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּיִדְאֵי כְּדֵאֵי לָךְ לְהִתְאַרַח אֶצְלָה, וְשָׁמָּה תִּדְבְּרִי מִגְּדֵלַת הַצַּדִּיק וּמֵעֵנִין יִבְנֵאל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה לְהַגְדִּיל אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ עִם יְהוּדִים חֲכָמִים תְּמִימִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

בְּעֵינֵי הַמַּכְלֵת, אָנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁהַמְּחִירִים יוֹרְדִים וְשֹׁלֵא
יִפְקְעוּ הַמְּחִירִים יוֹתֵר, וְשִׁיחָה נוֹחַ לְכֻלָּם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רפג.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת-בְּלֶקֶת, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאָרֵר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתּוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת הַמְּחִירִים, וְתִגִּיד
לוֹ שְׁכֻלָּם מוֹכְרִים אֶת זֶה בְּסִבִּיבוֹת תְּשֻׁעִים אוֹ תְשֻׁעִים וְחֻמֵּשׁ אֶלְךָ,
וְאֵל תְּפִחַד, כִּי אִף אֶחָד לֹא יִתְפַּס לָךְ אֶת הַדִּירָה, כִּי אָנִי אֶעֱמַד עַל
זֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק, וְאֵל תִּתֵּן שֶׁהוּא יַעֲבֹד עֲלֶיךָ, וְאָנִי מְאֹד מְקַנְהָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַדִּירָה תִּהְיֶה שְׁלֶךְ, הוּא לְחוּץ, וְהוּא יוֹרִיד לָךְ
לְמִטָּה מִמָּאָה, רַק אֶתָּה אֵל תְּפִחַד.

הַעֲקֹר רְאֵה 'לְגִנְב' בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתִפְלָה, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישָׁאָר
מֵאֲתָנּוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי שִׁבְשַׁעַת
פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים
טוֹבוֹת וּמְרֻגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְךָ, שֶׁנֶּאֱמַר (מְשֻׁלִּי
ו'): "בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהִקְיָצוֹת הִיא
תְּשִׁיחָךְ", 'בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אוֹתְךָ' — בְּעוֹלָם הַזֶּה. 'בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר
עֲלֶיךָ' — בְּקִבְרֵךְ. 'וְהִקְיָצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךְ' — לְעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן כְּתוּב
בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל-יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל (תְּהִלִּים קִיט): "טוֹב לִי תּוֹרַת
פִּיךָ מֵאֲלֵפֵי זָהָב וְכֶסֶף", וְאוֹמֵר (תְּנִי ב): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נָא
הַיְוִ"ה צְבָאוֹת"; וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנָּא דְּבִי אֱלֵהוּ, פָּרָק
טו): לְפִי שְׁכָל הַמְּרָבָה שִׁיחוֹת וְתִפְלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִים אוֹתוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ
לְבֵית עוֹלָמוֹ; אֵין עוֹד דְּבָר שְׁכָל-כֶּף סְמוּךְ אֶצֶל הָאָדָם כְּמוֹ הַדְּבֹר,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עח), אֲשֶׁר הַדְּבֹר

הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם אֶפְלוּ לְמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִּים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִרְמְיָהּ לֵאמֹר, ט'): "כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ", שֶׁהַדְּבָרִים מְזַכְּרִים אֶת הָאָדָם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּיוֹם, וְלָתֵת לוֹ יִתְבַּרֵךְ דְּוִוּחַ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁקוֹרָה אֵתוֹ, וְדָבָר זֶה גוֹרֵם שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר לֹא עָלוּ עוֹד שֶׁעֲשׂוּעִים כְּאֵלוֹ מִימֹת עוֹלָם, כְּמוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה); וּבִאֲמַת אֵין אָדָם קוֹלֵט מֵהַ זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְזוֹלָזֵל בְּזוּהַ, כִּי אִם הָאָדָם הֵיחָד יוֹדֵעַ אֶת הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל הַדְּבָרִים מֵהַ שְׁפוּעֵל לְמַעַלָּה, הֵיחָד תְּמִיד מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר בְּכַבּוֹד אֲשֶׁתָּךְ, וְתַכְבֵּד וְתִיקַר אוֹתָהּ מְאֹד, וְיִכְבְּרֶנּוּ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תַּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת הַנְּשִׁים שְׁלָכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ]. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), שֶׁעַקֵּר הָעֲשִׁירוֹת בְּאֵה לְאָדָם רַק בְּזָכוֹת אֲשֶׁתוֹ; וְלִכֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד בְּכַבּוּדָּהּ, וְתִשְׁמֹר מְאֹד עַל הַלְכוֹת טְהוֹרָה, וְאָמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יבמות סב): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְכַבֵּדָהּ יוֹתֵר מְגוּפוֹ, וְהַמְדַרְיָךְ בְּנִי וּבְנוֹתָיו בְּדַרְיָךְ יִשְׂרָהּ, וְהַמְשִׂיאֵן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתָּה כִּי שְׁלוֹם אֵהְלֶךְ"; חֲזוּק וְאַמֵץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רפד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵנִין אֲשֶׁתָּךְ אֶל תְּדַאֵג, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, כְּשֶׁאֲנִי אָבוֹא אֵתָּן לָהּ בְּקַבּוּק יֵינ, וְזֶה יוֹעִיל לָהּ וְכוּ', וְכֵן מוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ

ז"ל (ספר-המדות, אות סגלה, סימן ה'): סגלה להחזיר לאשה וסתה — על-ידי הכנסת אורחים; ראו לקיים את זה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת-בלק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה שלך כבר כמה פעמים, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שדיקא לך הולך כל-כף קשה למצא את הזוג, ולכן הייתי מיעץ לך, שתלמד בכל יום את התורה בלקוטי-מוהר"ן (חלק ב', סימן פט), ותאמר על זה התפלה בלקוטי-תפלות (חלק ב', תפלה מה).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת-בלק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה נסע מפה בחור בשם ... גרו יאיר, והוא בעל תשובה שבא ממשפחה חלונית, ומספן אין לא איפה להיות, ורצונו עז לחזור אל השרשים, ואני רואה שהוא בחור רציני, ולכן תקבלו בסבר פנים יפות, ותסדר לו שיהיה לו מקום איפה לישן, ויצטרף לשיבה, ובזה תקיים מצוה גדולה מאד, רק חזק ואמץ תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רפז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת-בלק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי שקבלת את הכחור בשמחה, ותראה לעזר לו, כי הוא לא מדבר רק אנגלית, ובזה תקיים מצוה גדולה מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רפח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת-בלק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך מאד, ותקרב את אשתך מאד, ותוציא ממנה את כל המחשבות והדמיונות של שוא והכל שנדבקו בה, כי צריכים רק לחשב ממנו יתברך, ולא מדברים אחרים, וחבל מאד שפטרסו לעצמכם את החיים עם הדמיונות של שוא והכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג רפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת-בלק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מאד מתפלא עליך, שאני לא שומע ממך, ואני לא רואה

אוֹתָךְ, כָּל-כֶּךָ חָבַל שֶׁתִּפְגַּס בְּתוֹךְ עֲצֻמָּךְ, וְתִשְׁרֶה בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי, כִּי חָבַל מְאֹד עַל יְמֵי נְעוּרֶיךָ שֶׁהוֹלְכִים בְּהֶבֶל נְרִיק, וְלִכְּנֵן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים, וְתִבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּבֵית-הַהִפְּנֹסֶת דִּיקָא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלָק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכַמִּינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו.) אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשֻׁמָּה; וְאִין זֹו עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמוֹ אֵל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, כִּי לְכֹל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, אֶחָד יוֹתֵר וְאֶחָד פָּחוֹת, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְלוֹנֵן כָּל-כֶּךָ כְּשֶׁהֵיִלָּד מִקֶּבֶל חֵם, כִּי זֶה קוֹרָה בְּכֹל בַּיִת, וּבִזְזָה שֶׁתִּשְׁמַח אֶת עֲצֻמָּךְ וְאֶת אִשְׁתְּךָ, תִּהְיֶה הַבְּרַכָּה וְהִישׁוּעוֹת מִצּוּיִים אֲצִלְכֶם.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רִצָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלָק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תִּצָּא מִתְדִירָה הַזֹּו, שֵׁישׁ לָהֶם רַחוּת רַעוֹת, וְזֶה גוֹרֵם לָךְ לְמַחְלַקַת וְלַמְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת בִּינְךָ לְבֵין אִשְׁתְּךָ, וּמֵה גַם שְׂאֵתָה מִנְּתַק אֶת עֲצֻמָּךְ מִרוֹחֲגִיּוֹת, וְנִמְשָׁךְ יוֹתֵר

לְגַשְׁמִיּוֹת, כִּי בְּבֵית הַזֶּה שְׁאַתָּה גֵר יֵשׁ בּוֹ טַמְאָה עֲצוּמָה, וְצָרִיכִים לְכַרֵּחַ מִשָּׁם מַה שְׂיֹתֵר מֵהֵר, תִּמְצָא לְעֲצֻמָּךְ דִּירָה אַחֲרָת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רֹצֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְאַל תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמָּךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, שְׂזָה בְּעֲצָמוֹ גּוֹרֵם לָךְ חֲלִישוֹת בְּגִשְׁמִי וּמְכַל שְׁכֵן בְּרוּחֹנִי, תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שְׂזוֹכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, כַּמּוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנח).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רֹצֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְשִׂמְחַ מְאֹד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּינָּה בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחֹנִי, וְכֹל הַצְּרוּת שְׁלָךְ בְּאוֹת שְׁאַתָּה נִמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְלִכְּנֵן רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְשִׂמְעַ כְּלֵי זָמֵר, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלָק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמָסֹר אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂיִבְדֹק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, וַיִּנְיֵחַ תְּפִלִּין כְּשָׂרִים בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁמְרֵהוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּקַּח אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁהָכִי מוֹשַׁכֵּת אוֹתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלָק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּמְשֹׁךְ אֶת עֲצָמְךָ כֹּל-כֶּף אֵל הַצֶּעֶר, זו גַּם-כֵּן עֲצַת הַיִּצָּר הִרְעֵ לְשׁוֹבֵר אוֹתְךָ, וְלֹהֲכָנִיס אוֹתְךָ בְּפֶחַ יְקוּשׁ, כְּדֵי שֶׁתֵּאָבֵד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת גַּם יַחַד, אַתָּה מִכְרַח לְהִתְחַזֵּק, וְלִילֵךְ עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַנּוֹרְאָה וְהַנִּפְלְאָה שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב) עַל הַפְּסוּק: "אֲזַמְרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי". כִּי עִם הַתּוֹרָה הַזֹּאת צָרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהִגִּיעַ כְּבָר לְמַדְרָגוֹת הַכִּי עֲלִיוֹנוֹת, עֲדִין צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בַּתּוֹרָה הַזֹּה, וּמִוְהַרְנֵי"ת ו"ל תְּמִיד הִיָּה רְגִיל לֹדֵם לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ: 'נֶאֱהָר אֲזַמְרָה', נֶאֱהָר אֲזַמְרָה, הִיָּנוּ שְׁצָרִיכִים לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עִם הַמֵּאֲמָר הַזֶּה, לְמַצָּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְלָדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלָכֵן אֵל

תְּמַשִּׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ כַּל-כָּף אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְאֵל תְּאָשִׁים אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל דְּבָר, רְאֵה תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּרַח לָךְ רַק אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּשְׁכַּח מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְתִתְחַיֵּל לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה תּוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, הָעֵקֶר אֵל תִּתְקַן אֶת אַחֲרִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְתַקֵּן אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה, כִּמְעַט שֶׁנִּפְלַת בְּפֶחַ יְקוּשׁ, שֶׁהִיִּת הוֹרֵס אֶת מִשְׁפַּחְתְּךָ, וְעוֹד כִּפְּהָ מִשְׁפָּחוֹת, וְדִי לְחַכְמָא, אִף אֶחָד לֹא חוֹשֵׁד בְּךָ, אֲלֵא אַתָּה בְּעֲצָמְךָ מְגַלֶּה מֵהַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאִז יִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג רצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וְאִנִּי מְאֹד שֶׁמַּח אֶל הַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שְׁלָךְ, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

אָשֶׁר לַג רַחֵץ — לַג רַצֵּט בְּנַחֵל קִיג

הוא, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרַה אֲמִתִּיִּים, וְתַעֲזֹר לִי לְמַצֵּא עוֹד סִפְרִים נִפְלְאִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַחֵץ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְצֵאת מִהַדִּירָה הַזֶּה שְׂאִין בָּהּ סִימָן בְּרַכָּה, וְלִמָּה אֶתְּה צְרִיף לְקַלְקֵל אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָךְ בְּשִׁבִיל דִּירָה סְרוּחָה שְׁשׂוּרוֹת שֵׁם רוּחוֹת רְעוֹת וּמְזִיקִים וְכוּ', הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל טְהוּרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, שְׁנֵה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַתְקַדֵּשׁ, וְתַעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה, וְתִזְכֹּר אֶת גְּדֵל הַחֲסִדִּים שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזִכִּיתָ לְמַצֵּא אִשָּׁה נִפְלְאָה, תִּקְבֵּל עַל עֲצָמָךְ לְגוֹר תְּמִיד בִּיבְנָאֵל, וְאַף אֶחָד שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג רַצֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק, וְאַל תִּפְחָדוּ, הַבֵּן יִהְיֶה בְּרִיא, וְהַפֶּל יִסְתַּדֵּר, וְתִקְרְאוּ אוֹתוֹ עַל שֵׁם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וְזִכּוֹתוֹ תִּגַּן עֲלֵינוּ, וְיִהְיֶה בְּרִיא וְשִׁלֵּם בְּכָל רַמ"ח אֵיבָרָיו וְשִׁס"ה גִּידָיו,

וְתוֹכְלוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ, הָעֶקֶר לֹא לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ,
וְתִרְאוּ נִפְלְאוֹת שִׁיעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג שׁ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחַד מִהַפְחַד שֶׁל הַשָּׁרֵץ שֶׁמִּפְחִיד אוֹתְךָ עִם עוֹרֶךְ-דֵּינָה,
תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יְסַדֵּר לָךְ עוֹרֶךְ-דֵּינָה טוֹב,
שֶׁלֹּא תִצְטָרֵךְ לְשָׁלֵם שׁוֹם קָנָס, וְאֵל תִּפְחַד, הוּא לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָךְ
שׁוֹם דָּבָר, רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּרְאֵה אֵיךְ
שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה לָךְ גִּס, שֶׁמִּצָּאָתָּה דִּירָה חֲדָשָׁה, דִּירָה טוֹבָה
יֹתֵר מִמָּה שֶׁחָלַמְתָּ וְחָשַׁבְתָּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג שאַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד לְדַעַת מַה קוֹרָה בְּעֵנֶיךָ הַמְשִׁיךְ כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תוֹרָה,
נָא לְהוֹדִיעֵנִי.

הָעֶקֶר אֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דָּבָר, וְתִמְשִׁיךְ לְכַתֵּב כְּדֵי שִׁיחֶיָּה

אָשֶׁר לַג שֶׁב — לַג שֶׁג בְּנַחַל קטו
גְּמוּר בְּזִמְנֵן שְׁדַבְּרָנוּ, וְזָכוּר תִּזְכֹּר שְׁאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְלַכְתָּב
סִפֵּר תּוֹרָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שֶׁב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֵד מְאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ שֶׁקַּבַּלְתָּ אֶת דַּעְתִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר שִׁיגְמֹר בְּכִי טוֹב, וְתִזְכְּפוּ לְבָנוֹת בֵּית גְּאֻמֵּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה לָכֶם
רַק טוֹב בְּחַיִּים, הַעֲקֹר רַק סִבְלָנוֹת, כִּי אֵת זֶה הָעוֹלָם אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר
בְּלִי מֵדַת הַסִּבְלָנוֹת, וְתִבְשָׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שֶׁג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֵד, וְשִׂאף אֶחָד לֹא יִבְלַבֵּל לָךְ אֶת הַמַּחַ
וְהַדַּעַת, וְשִׂאף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב לָךְ בְּחַיִּים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין
לָךְ זְוִיג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, לְפִי שְׂרָשׁ גְּשֻׁמְתֶךָ, רַק אֵל תִּדְאַגֵּי, כִּי הַכֹּל
יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּמִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמַּקּוֹם בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ,
וּדְבָרִים אֵלּוּ הֵם גַּעְלָמִים מִכָּל הָאָדָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, וְשִׁיְהֶיָּה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג דש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יֹתֵר טוֹב שֶׁתְּבַדְּקֵי אֶצְל רֹפֵא מְמַחֶה וְכוּ', כִּי חֵלֶב עֲזִים רַק
יִגְרַם לְךָ הַקְּאוֹת וְכוּ', וְהֵם רַק רְפוּאוֹת סִבְתָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאֵת הַגּוּף, וְשִׁיְהֶיָּה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הָאֵמָא וְכוּ', לְדַעֲתִי, הִיא לֹא צְרִיכָה לְסִבַּל, אֶלֶּא שְׁהָאֵמָא
תְּשַׁלֵּם מָה שֶׁהוּא הַתְּחִיב, וְזֶה בְּרוּר וּפְשׁוּט, לָמָּה הִיא צְרִיכָה לְחִיּוֹת
חַיִּים מִמְרָרִים עַל לֹא דְבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת-בלק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אֵל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי, ותחדירי בלבך את דברים אלו.

ראי להתחזק מאד, פי הקדוש-ברוך-הוא זכה אותך עם בעל טוב, ותראי לכבד ולקר אותו מאד, ותשמרי מאד מעצבות, שזה הסטרא אחרא, ואת צריכה מאד לעבד על נקדת השמחה, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; והשמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, ולכן תהיי תמיד שמחה ועליזה, ואל תסתכלי על שום בריה שבעולם, ואז תראי איך שבזמן קצר תהפכו לך כל החיים לטובה, העקר רק לחשב ממנו יתברך, ולא להתבלבל מאף אחד בעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא אוהב אותנו, וצריכים לדון את עצמו תמיד לכף זכות, ואז טוב לך כל הימים.

גא ונא תעשי כל מיני פעולות שבעולם לדון את בעלך לכף זכות, ואל תהיי שוטרת עליו, כי מסכנ על כל דבר קטן את קופצת עליו, וסוף הכל הוא רוצה רק את הטוב שלך, למה את צריכה לחשוד בו על לא דבר?! אם היית תמיד בשמחה, לא היית באה אל כל הצרות האלו. ולכן תעבדי על נקדת השמחה, ותשמחי את עצמך תמיד, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג שז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ח' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, תִּמְשִׁיכִי עִם הַתְּרוּפּוֹת וְכוּ', וְהַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפּוֹת טוֹבוֹת שְׂיִכּוּלִים לְהַפְטֵר מֵהַמַּחֲלָה הַזֹּאת לְגַמְרִי.

לְדַעְתִּי, כְּדָאֵי לְשֹׁכֵר לוֹ מְלַמֵּד פְּרָטִי, שְׂיִלְמַד אֶתוֹ שְׁעָה, וְשְׁעָה הַפְּסָקָה שְׂיִיצֵא לְשַׁחַק, וְעוֹד פְּעַם שְׁעָה לְלִמּוֹד, וְעוֹד פְּעַם שְׁעָה לְשַׁחַק וְכוּ', אֶת צְרִיכָה עֲכָשׂוּ לְהַסְתַּכֵּל עַל טוֹבַת הַיָּלָד, וְלֹא עַל כְּבוֹד מָה שְׂיֵאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת, כִּי מָה יֵשׁ לָךְ עִם אַחֲרִים, צְרִיכִים רַק לְדַאֵג עַל טוֹבַת הַבֵּן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְדַעְתִּי הוּא אָשֵׁם בְּאֵי הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלוֹ, כִּי הוּא מִתְנַהֵג כְּמוֹ פָּרָא אָדָם, וְלִכְּנֵן אֵין מָה לְעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר, כְּכָר כְּתַבְתִּי לוֹ כְּמָה פְּעָמִים, וְאֵינוֹ מְעַנֵּן לְצִיַּת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר בְּכְבוֹד אֶשְׁתַּדֵּךְ, וְתִכְבֵּד וְתִיַקֵּר אוֹתָהּ מְאֹד, וְכְבֹד אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי

הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וּתִיָּקְרוּ אֶת הַנְּשִׁים שְׁלַכְּם פְּדֵי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּן].
 וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סט), שְׁעָקַר הָעֲשִׂירֹת בְּאֵה
 לְאָדָם רַק בְּזָכוֹת אֲשֶׁתוֹ; וְלִכֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד בְּכַבֻּדָּה,
 וּתְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַלְכוֹת טְהוֹרָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת
 סב:): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגֹפּוֹ, וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מְגֹפּוֹ, וְהַמְדַרְיָה בְּנִי
 וּבְנוֹתָיו בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׂיאַן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר:
 "וַיִּדְעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; חֲזוּק וְאַמֵץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שֵׁט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֵק, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי, רְאִי לְחֻכּוֹת עַד שְׁאֲרָאָה אֶת הַבְּחוּר, וְאֵל תַּהֲיֵי פְּזִיזָה,
 כִּי מֵאַחַר שֶׁכָּבַר נְכוּיֵת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, אֶת צְרִיכָה לֵהְיוֹת מְאֹד זְהִירָה.

בְּנֻדָּאֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ אִם תִּמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל,
 וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

רַק תִּרְאִי לְחֲזוּק אֶת נְשֵׁי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שֵׁי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֵק, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, דֵּי בְּכָל אֶתְר וְאֶתְר! עֲלִינוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיִתְר שְׂאֵת וּבְיִתְר עֹז, שְׂזַכְיֵנוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד שְׂמֻחָה גְדוֹלָה יוֹתֵר מִזֹּו. אִם נִתְבַּוֵּן מֵה קוֹרָה בְּעוֹלָם, נִמְצָא שִׁישָׁנָם אֲנָשִׁים פִּי כַּמָּה וְכַמָּה גְדוֹלִים יוֹתֵר מֵאֲתָנוּ הֵן בְּתוֹרָה, הֵן בְּחֻמָּה, וְכֵן בְּהִרְבֵּה מִדּוֹת. אָבֵל בְּמָה אָנוּ יְכוּלִים לְשַׂמַּח אֶת עַצְמָנוּ יוֹתֵר מִכָּלֵם, וְלִהְיוֹת חֻזְקִים מְאֹד? שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֵינָנו מִתְנַגְּדִים עַל רַבְּנוּ ז"ל. זֹו הַשְׂמֻחָה הִכִּי גְדוֹלָה. רַבְּנוּ ז"ל הוּא סוֹד שְׂנַעְעֵלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת. וְאֲנַחְנוּ קִטְנֵי עַרְף פְּשׁוּטִים, זְכִינּוּ לְהַתְנַדַּע מִרַבְּנוּ ז"ל. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז), שְׂרְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד רַק בְּזָה שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזָה, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?! וּבֵאוּ וְנִתְבַּוֵּן בְּאַמַּת מִי הִיָּה מְחֻזָּק אוֹתָנוּ, מִי הִיָּה מְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, וּמִי הִיָּה מְבִיאָנוּ שְׂנִבּוּא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִדְבַר אֵלָיו אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים. הֲלֹא אָדָם הִנְמַצָּא בְּזָה הָעוֹלָם הַגִּשְׂמִי וְהַחֲמָרִי, הַמְּלֹא תְאוּוֹת וּמִדּוֹת רַעוּת, הַמְּלֹא מַחְשְׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רַעִים, הַסֵּתְפָלְיוֹת רַעוּת, אֲשֶׁר לֶכֶן נִקְרָא עוֹלָ"ם לְשׁוֹן הָעֵל"ם, שְׂנַעְעֵלָם וְנִסְתַּר אֵלְקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, מִסֵּתוּכְבִּים בְּזָה הָעוֹלָם, וְאֵין יוֹדְעִים מֵה יוֹלֵד יוֹם, מֵה יְהִיָּה בְּעוֹד רַגַע, כִּי אֲנַחְנוּ עִידִים, אֲשֶׁר אֵין רַגַע בְּלֹא פְּגַע, אָמַר מוֹהַרְ"ת ז"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת, הוֹנָאָה, הַלְכָה ג'): מֵאַחַר שְׂאֵין רַגַע בְּלֹא פְּגַע, צְרִיכִים גַּם-כֵּן לְקַיֵּם אוֹתוֹ דְּבַר בְּמִשְׁמַעוֹת שֶׁל: 'אֵין רַגַע בְּלֹא פְּגַע' — שֶׁהוּא תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "אֵל תִּפְגַּע בִּי", כִּי פְרוּשׁ פְּגַע לְשׁוֹן תְּפִלָּה, וְלֶכֶן מֵאַחַר שְׂאֵין רַגַע בְּלֹא פְּגַע לְעַנֵּן יְסוּרִים, שְׂעוּבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, צְמָצוּמִים, בְּלִבּוּלִים, זֶה מַעְצָמוּ, זֶה מְשַׁכְּנִים, זֶה מֵהִילְדִים וְכוּ', זֶה מֵהַצְרוּת וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים, שְׂנֵהֲרָגִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, וְאָף אֶחָד אֵינוּ יוֹדַע מִי יְהִיָּה הַבֵּא בְּתוֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֶכֶן מֵהִי הַעֲצָה? רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין פְּגַע אֵלָא תְּפִלָּה.

וְלֶכֶן צְרִיכִים לְהַרְגִיל עַצְמָנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלֵנוּ, אִם רַבְנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כה),
 שֶׁהִתְבּוֹרְדוּת הִיא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ מִהַפֵּל, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ
 לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּל הַעוֹבֵר עָלָיו,
 הוּא מַעֲלָה שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלוֹ לְמַעֲלָה, שְׁלֹא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלוֹ
 מֵעוֹלָם, אָדָם נִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלִפּוֹת נִכְשָׁל בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת: חֲלוּל
 שִׁבְתָּ, טְרִפּוֹת וּנְבִלוֹת וְעֲרִיזוֹת, שְׂקוּץ, תַּעֲוִב וְנֹאוּף, וְהִרְהוּרִים רָעִים,
 הַיֵּצֵר הָרַע עֲדִין בּוֹעֵר בּוֹ, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן מִנְתַּק עֲצָמוֹ כַּמָּה דַקּוֹת
 וְצוּעֵק: "רַבְנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ", "רַבְנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי
 רוֹצֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה", "רַבְנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹצִיאֲנִי מִהַמְצָר לְהִיכֵן
 שְׁנִפְלִיתִי וְנִשְׁלַכְתִּי, אֵינִי כּוֹנֵן לְעֲשׂוֹת נֶגֶד רְצוֹנְךָ, אֵיךְ מָה אַעֲשֶׂה,
 שְׂיִצְרֵי מִתְגַּבֵּר עָלַי". וְכֵן יִרְחִיב אֶת הַדְּבַר, אֵינִי יְכוּלִים לְתַאֵר
 וְלִשְׁעַר מַה דְּבוּרִים הֵלְלוּ גּוֹרָמִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ,
 שְׁעַל-יָדַי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מְנַעֵנֵעַ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, אִזְ הִנֵּה תוֹפֵס
 עוֹד דְּבוּר וְעוֹד דְּבוּר. לָמָּה אָדָם אֵינוֹ מְדַבֵּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?
 כִּי עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ חֲשָׁבוֹן: כִּפִּי הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עָלַי, אִזְ אָנִי צָרִיךְ
 לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁעֵתִים, שְׁלֹשׁ, שֵׁשׁ וְשִׁבְעַת שְׁעוֹת וְיוֹתֵר,
 וּמֵאַחֵר שְׂאִינוֹ יְכוּל, אִזְ אֵינוֹ עוֹשֶׂה כְּלוּם! וּבְאִמַּת צָרִיךְ אָדָם לְדַעַת,
 שְׁלִמְעֵלָה בְּשָׂמִים חֲשׁוֹב דְּבוּר אֶחָד שְׁמִדְּבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אִתָּהּ מִנְתַּק עֲצָמְךָ לְרַגַע מִכָּל הַזְּהֵמָה וְהַהֶבֶל שְׁנִפֵּל אֲלֵיהֶם, זֶה
 עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׂמִים, אֲבָל בְּנֵי-אָדָם אֵינָם מְאֲמִינִים בְּזֶה, אֵיךְ
 יְכוּל לְהִיזוֹת אָנִי בְּזֵהֶמָה, מִהִרְהַר הִרְהוּרִים רָעִים, הַעֵינַיִם שְׁלִי כָּל-כֶּף
 מְלַכְלָכוֹת, שְׂאִנִי צָרִיךְ לְהַסְתַּפֵּל עַל כָּל אִשָּׁה הַעוֹבֵרֶת בְּרַחוּב, פִּי
 מִפְּקַד לְדַבֵּר כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת, אֵיךְ יִתְכַן שְׁמִפֵּל הַחֲשׂוֹף
 שְׁעוֹבֵר עָלַי אֲנִתֶּק עֲצָמִי לְדַקָּה, וְזֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעֲלָה?! אֹמֵר
 רַבְנוּ ו'ל: כֵּן וְכֵן, הַדְּבַר שְׂאִתָּה מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה
 מְקַשֵּׁר אוֹתְךָ אֲלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְאָמַר רַבְנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
 מח), שְׁכָּל תְּנוּעָה וְהַעֲתָקָה שְׂאָדָם נִתְקַן וְנִעְתָּק מִהַגְּשָׁמִיּוֹת אֲלָיו
 יִתְבַּרֵּךְ, זֶה עוֹזֵר לוֹ.

וְאָדָם צָרִיךְ לְעַבֵּר עַל גֶּשֶׁר צַר מְאֹד, וְהַפְּלֵל וְהַעֲקֹר שְׁלֹא יִתְפַּחַד
 כָּלֵל. כִּי אֵיזָה יְסוּד קִבְּלָנוּ מִרַבְנוּ ו'ל? לֹא לְהַתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבַר.

הָרִי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עוֹבְרִים מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים, הֵבֵה לֹא נִטְעָה עֲצִמְנוּ, מֵהִי הַתְּבוּדוֹת? שְׁאֵדָם מִתְּבוּדָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִסְפָּר כָּל לְבוֹ אֱלֹיו יִתְבַּרֵּךְ, מִיֵּשֶׁב דַּעְתּוֹ, אֲשֶׁר עַל זֶה צְרִיכִים בְּאַמֶּת זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד, וְזֹאת אָנוּ מְקַבְּלִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, זוֹ הַמִּתְנַהֵּג הֵכִי יִפְהַ שְׁקַבְּלָנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל — לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵהֵי הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי זֶה? ! הֵינּוּ מְשַׁתְּגָעִים, וְאֶפְלוּ שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, וּמִתְּבוּדָדִים אֱלֹיו יִתְבַּרֵּךְ, אָנוּ צְרִיכִים עֲדִין הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה לְשִׁמּוֹחַ עִם רַבְּנוּ ז"ל, כִּפְּמָה יָמִים חוֹלְפִים עָלֵינוּ בְּעֲצָבוֹת, וְאֵינָנוּ שְׂמִיחִים עַל קִרְבָּתָנוּ לְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֵנוּ מִסְתּוֹבְבִים בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וְנִדְמָה לָנוּ שְׁלִזוּלַת יוֹתֵר טוֹב וְכוּ', מֵהֵ אַתֶּם יוֹדְעִים מֵהֵ עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם? עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מְלֹא מְרִירוֹת, צְרוֹת וְיִסוּרִים, וְאֵין יְכוּלִים לְהִסְבִּיר אֶת זֹאת כָּלָל. רוֹאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, כָּל אֶחָד מְקַנָּא בְּזוּלַת, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׂאֶצֶל הַזּוּלַת טוֹב יוֹתֵר. כִּפְּתִגָּם הָעַמְּמִי: הַסּוּס תָּמִיד חוֹשֵׁב שֶׁהַדָּשָׂא שֶׁל הַשֶּׁכֵּן יִרְק יוֹתֵר; וְזֶה סוֹבֵב עַל בְּנֵי אָדָם, מְסַכְּנִים אִם רְחוּקִים הֵם מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אֵינָם מִחְדִּירִים אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתוֹךְ לִבָּם, תָּמִיד חוֹשְׁבִים שְׁלִזוּלָתָם טוֹב יוֹתֵר, לְהוּא יֵשׁ הַצְּלָחָה עִם הַיְלָדִים וְלִי לֹא, לְהוּא יֵשׁ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּעַ וְלִי לֹא. מִי אָמַר לָךְ כְּזֹאת? ! כָּל אֶחָד צְרִיף לְשִׁמּוֹחַ עִם הַנְּקֻדָּה שְׁלוֹ. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א'), סִימֵן לֵד), שְׁלִכְל יְהוּדֵי יֵשׁ נְקֻדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּתַבְּרוֹ. וְאַתְּ זֹאת צְרִיכִים לְזַכֵּר, שְׁלֹא רַק שְׂאֵין בְּתַבְּרוֹ, אֲלֹא חִבְּרוּ אֵינוּ יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַנְּקֻדָּה שְׁלוֹ, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְשַׁבְּרִים כְּאֵלוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמְדָה עִם הַנְּקֻדָּה שְׁלוֹ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְצְרִיף לְהוֹצִיא שְׁלִיחוֹת מְכוֹנֶת מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, אֲשֶׁר אַחֵר אֵינוּ יְכוּל לְהוֹצִיא, וְזוֹ צְרַת הָאָדָם, שְׂאֵינוּ יוֹדַע שְׁכָל הַבְּרִיאָה כְּלָה עוֹמְדָת עָלָיו, אֵינוּ מְאָמִין בְּזֵה, אֵיךְ יִתְכַּן, שְׂאֵנִי יוֹדַע מִי אֲנִי? פְּגוּם, מְשַׁחַת, מְלַכְלָף, שְׁכָל הַבְּרִיאָה תַעֲמַד עָלַי? ! אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב'), סִימֵן פו): שְׂאֵדָם שְׂאֵין לוֹ אֱמוּנָה, צְרִיף לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת, אֵינָנוּ מְאָמִין שְׁיְכוּל לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם מִתּוֹךְ הַחֲשָׁף שְׁלוֹ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מח:): מִי בְּזוֹ

ליום קטנות, מי בּוֹבּוֹ שֶׁלְחַנָּם שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא? קִטְנוֹת שֶׁהֵיְתָה בָהֶם. הַרְבֵּה פְעָמִים אָדָם אֵינּוּ מֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים אֲמוּנָה בַהֲקָדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהֵאֲמִין שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ גַּמְצָא, וְאֵין בְּלַעֲדוֹ גַּמְצָא, כִּף צְרִיכִים לְהֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ, שְׁגָם לוֹ יֵשׁ כַּחוֹת, וְהוּא יָכוֹל לְהַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בַתְּשׁוּבָה, וְזֶה כָּל יְהוּדֵי יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת בְּלִתי מְגַבְּלִים, וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא פו:): יָחִיד שֶׁשָּׁב — מוֹחֲלִים לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ. אִם אֶחָד מֵרְגִישׁ עֲצָמוֹ הַיָּחִיד, שֶׁכָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו, הוּא יָכוֹל לְהַחְזִיר אֶת כָּלָם בַּתְּשׁוּבָה, לָכֵן צָרִיךְ לוֹמַר אָדָם: בְּשִׁבְלִי נִבְרָא הָעוֹלָם, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'): אִם בְּעִבּוּרֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, עָלִי לְתַקֵּן מֵה שְׁצָרִיךְ תַּקּוּן. וְהִנֵּה כָּל אָדָם נִקְרָא עוֹלָם קָטָן, מֵה שֶׁקּוֹרָה עִמּוֹ, קוֹרָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ. וְלָכֵן עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ, וְעַקֵּר הַתַּקּוּן: אֲמוּנָה, לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵיךְ זוֹכִים לְאֲמוּנָה? עַל-יְדֵי שְׂמֵתִקְרָבִים אֶל הַצְּדִיק, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שְׂעַקֵּר הָאֲמוּנָה מִקְּבָלִים עַל-יְדֵי הַצְּדִיק, שְׂמַחְדִּיר אֲמוּנָה בְּאָדָם, אֲמַת בְּאָדָם, וְאֵז אָדָם חֵי בַצּוּרָה וּבֶאֱפֵן אַחַר לְגַמְרֵי.

וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂזִכְנוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ, וְזוֹ הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוֹלָה בְּיִתְרֵי שְׁלָנוּ, אֲבָל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד, לְשַׂמַּח מִמֶּדֶת הַלִּיצְנוּת, כִּי בְּפָרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, צְדִיק, סִימָן קלד), הַלִּיצְנוּת אֵינּוּ מְנִיחַ אֶת הָאָדָם לִילֵךְ לְצְדִיקִים. וְלָכֵן זֹהֵי שְׂמִיחָה שְׁלָנוּ, שְׂאָנוּ צְרִיכִים כָּל-כֶּף לְשַׂמַּח, שְׂאֵיךְ שֶׁהוּא אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, וְלָכֵן מֵנַח עָלֵינוּ הַחוּב לְהִתְקַרֵּב מִחֲדָשׁ אֶל רַבְּנוּ ו"ל, לְהִתְחִיל לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂזוֹ נִקְדַּת הַחֶבֶר, שְׂאֶחָד צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם הַשְּׂנִי, שְׂאֵמֵר מוֹהֲרָנֵ"ת ו"ל (בְּרַפְת־הַפּוּז, הַלְכָה ג'), שְׂקָדָם צְרִיכִים לְקַבֵּל מֵהַצְּדִיק, שֶׁהוּא הַנִּקְדָּה כְּלִלִית, וְאַחֲר־כֶּף צְרִיכִים לְקַבֵּל מֵהַחֶבֶר, שֶׁכָּל אֶחָד מִבֵּין אַחֲרַת מִדְּבָרֵי הַצְּדִיק, וְצְרִיכִים לְקַבֵּל הַנִּקְדָּה שֶׁל כָּל אֶחָד, שְׂזוֹ בְּחִינַת יוֹמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְאַחֲר־כֶּף צְרִיכִים לְקַבֵּל נִקְדַּת עֲצָמוֹ, שְׂזֵה מֵה שְׂגָלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), שֵׁישׁ שֶׁלֵּשׁ נִקְדוֹת: הַרְבֵּ, הַחֶבֶר

וּעֲצָמוּ. קִדְּם כָּל צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנֵי ז"ל, וְאוֹמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב), שְׁצַרִיכִים לָבוֹא בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם בְּהִתְקַרְבוּת אֶל הַצַּדִּיק, לֹא שְׁאֵנִי לְמַדְתִּי כְּכֹר אֶת הַסֵּפֶר, וְאֵנִי יוֹדֵעַ מֶה שֶׁכָּתוּב, אֲלֵא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִזּוּ מְבִינִים אַחֲרַת, וְאִם יוֹדְעִים שְׁעַדִּין לֹא הִתְחַלְּתִי, אֲזִי אֶרְצֶה לְלַמֵּד עוֹד וְעוֹד, וְזוֹ נִקְרָאת נִקְדַּת הָרֹב, שְׁצַרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", רַבְּנֵי ז"ל הִבְטִיחַ, שֶׁסִּפְרוּ הוּא אֶתְחַלְּתָא דְגֵאֲלָה, וְיִמִּי שִׁילְמַד בּוֹ יִהְיֶה בְּעַל מַח וּבְעַל הַשְּׂגָה, וְיִפְתָּחוּ קְשִׁוֹת גִּידָיו, צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", שֶׁהַסִּפּוּרִים הֵלְלוּ מְעוֹרְרִים מִהַשְּׂגָה, כְּמוֹכָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַסִּפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת הֵם בְּחִינַת עֵתִיק דְּעִתִּיקִין, סִפּוּרִים מְשֻׁנִּים קַדְמוֹנִיּוֹת, שֶׁרַבְּנֵי ז"ל הִלְבִּישׁ בָּהֶם סוּדוֹת תּוֹרָה, וְעֲצָם הַסִּפּוּרִים מְעוֹרְרִים מִהַשְּׂגָה, וְאַחֲרֵיכֶן לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת", כִּי הַמַּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאֲדָם, וְאַחֲרֵיכֶן לַחֲזוֹר הַרְבֵּה עַל שִׂיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְכָל מִי שֶׁלֹּמַד יוֹתֵר סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, יוֹתֵר מְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיף עַל זֶה הַתְּחִיבּוֹת וְהַתְּחַדְּשׁוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם.

וְאַחֲרֵיכֶן יֵשׁ נִקְדַּת הַחֶבֶר, שְׁצַרִיכִים לְהַחֲלִיף זֶה עִם זֶה דְּבוּרִים, וְלְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה, וְדַבֵּר זֶה נְחוּץ מְאֹד. וְאַחֲרֵיכֶן יֵשׁ נִקְדַּת עֲצָמוּ, שְׁאֵנִי בָּא וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב יוֹתֵר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שֶׁבַר יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְדַבֵּר אֵלָיו, הוֹלֵךְ קֶצֶת לְטִיל בְּחוּץ, בֵּין הַהָרִים בְּשָׂדֵה, בֵּין הָאֵילָנוֹת, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֵיזָה נַעַם זֶה! אֲכַל כִּדִּי לְהַגִּיעַ לְזֶה, צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהִתְחַזֵּק זֶה עִם זֶה.

יֵשׁ מְדַרְשׁ פְּלִיאָה: מָה רָאָה אָדָם לְחַטָּא? לְפִי שֶׁרָאָה בְּשָׂתִים, אֲלֵמָּלָא רָאָה בְּשָׁלֵשׁ לֹא הָיָה חוּטָא. וְזֶה פְּלֵא גְדוֹל, אֲלֵא לְפִי דְּבוּרֵינוּ שֶׁדְּבַרְנוּ וְהַסִּבְרָנוּ מֵהִי הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנֵי ז"ל, יְכוּלִים לְהַבִּין דְּבַר זֶה, אָדָם הָרֵאשׁוֹן הָיָה יָצִיר כְּפִיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי הָיָה רַבּוֹ? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיָּתָה לוֹ נִקְדַּת הָרֹב, יְכוּל הָיָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זוֹ נִקְדַּת עֲצָמוּ. אוֹמְרִים תְּכַמְיֵנוּ

הַקְדוּשִׁים, שְׁפַל הַבְּרִיאָה חֲכֵתָה שְׁאָדָם הָרֵאשׁוֹן יְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז יִהְיֶה תִּקּוֹן הַבְּרִיאָה, אֲבָל לֹא הִיָּה לוֹ חֵבֵר שְׂיַחְזִקוּ,
 וְלִכְּנֵן בְּשַׁעָה שְׁחָטָא, נִפְּל בְּדַעְתּוֹ בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְנִשְׁפָּר לְגַמְרִי,
 וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ זֶה סוּף הָעוֹלָם. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂמָאָה
 וּשְׁלֵשִׁים שָׁנָה בָּאוּ קַלְפוֹת וְחֲמֻמוֹהוּ, וְרַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, נִפְּל בַּפְּגָמִים
 גְּדוּלִים. נִקְדַּת הָרַב הִיָּתָה לוֹ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּרָא אוֹתוֹ, נִקְדַּת
 עֲצָמוֹ הִיָּתָה לוֹ, כִּי הִיָּה יְכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָמָּה לֹא
 הִתְקַרַב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ וְלֹא דִבֵּר אֵלָיו? כִּי לֹא הִיָּה לוֹ חֵבֵר, וְזֶה פְּרוּשׁ
 מִדְּרָשׁ פְּלִיאָה: מָה רָאָה אָדָם לְחָטָא? כִּיִּן שְׂרָאָה בְּשָׁנַיִם, אֲלֵמָּלָא
 רָאָה בְּשֵׁלֶשׁ — נִקְדַּת הַחֵבֵר, לֹא הִיָּה חוּטָא. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מח), שְׂמַעְנוּ מִצְדִּיק אֲמַתִּי שְׂאֵמֵר, שְׂאֵלוֹ
 הִיָּה מִי שְׁהִיָּה אוֹמֵר לוֹ: "אֲחִי, חֲזֹק וְאַחֲזוּ עֲצָמְךָ", הִיָּה מוֹדְרוֹ מְאֹד
 מְאֹד בְּעִבּוּדְתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי עָלָיו עָבַר מָה שְׁעָבַר. לְמַדִּים מִכָּאן שְׂאָדָם
 צָרִיךְ שְׂאֲחָד יֵאמֵר לוֹ: "אֲחִי, חֲזֹק", וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ: אִם
 הִיָּה לִי מִי שְׂיַגִּיד לִי בַּתְּחִלַּת הַתְּשׁוּבָה, בַּתְּחִלַּת עֲבוּדַת הַשֵּׁם
 שְׂנִכְנַסְתִּי לְתוֹכָהּ: "אֲחִי, חֲזֹק", הִיָּיתִי רֵץ וּמִתְרוֹצֵץ וְעוֹלָה מַעְלָה
 מַעְלָה, אֲךָ לֹא הִיָּה לִי מִי שְׂיַחְזֹק אוֹתִי, לְמַדִּים מִכָּאן מַעְלַת נִקְדַּת
 הַחֵבֵר.

מִסְפִּיק עוֹבֵר עָלֵינוּ מַעְצָמֵנוּ צְרוּת וְיִסּוּרִים, מִכְּאוּבִים וְסָבַל,
 לָמָּה לָנוּ לְרִיב? ! מִסְפִּיק יֵשׁ לָנוּ שׁוֹנָאִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, לָמָּה לְחַפֵּשׁ
 עוֹד שׁוֹנָאִים? ! עָלֵינוּ לְהַחְזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, רַבֵּנוּ ז"ל
 קָדָם שְׁנִסְתַּלַּק בְּעִיר אוּמָן, הַחְזִיק יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה וְאוֹמֵר: אִם תַּחְזִיקוּ
 עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֵלֵיכֶם.

וְלִכְּנֵן הִגִּיעַ הַזְּמַן אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", בָּאוּ נִתְחַזַּק
 יַחַד, בָּאוּ נַעֲזֹר זֶה לָזֶה, הָעוֹלָם כְּלוֹ מְלָאִים דְּכָאוֹן וְעַצְבוּת, יִשְׁנֵם
 פְּגוּעִים וְצָרוֹת, וְאִין יוֹדְעִים מָה יֵלֵד יוֹם, וְאִישׁ אֵינוֹ כְּטוּחַ בְּעֲצָמוֹ,
 אָנוּ מְסַבְּבִים בַּתְּאוּוֹת וּבְמַדּוֹת רְעוּת, אָנוּ צָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם,
 שְׂנִשְׁמֹר עַל הָעֵינַיִם, הָאֲזֵנַיִם, שְׂהַפָּה יִהְיֶה נָקִי, שְׂלֹא נִהְיֶה בְּכַעַס,
 לֹא נִפָּה וְכוּ', וְאִיךָ זוֹכִים לִישׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה? עַל-יְדֵי שְׂנִהְיֶה
 מִקְרָבִים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וּמָהוּ הַיְסוּד אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל? נִקְדַּת הַחֵבֵר,

שְׁאָחַד יַחֲזֹק אֶת רַעְהוּ, וַיֹּאמֶר לוֹ: "אָחִי, חֲזֹק!" וְזֹאת אָנּוּ צְרִיכִים;
מִסְפִּיק קִנְיָאָה, מִסְפִּיק שִׁנְיָאָה, מִסְפִּיק רִשְׁעוֹת אֲשֶׁר זֶהוּ שֶׁק־ר:
עוֹשִׂים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה עוֹלוֹת לְצַדִּיק שְׁמוֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּעִבּוּרָנוּ וּמְקַרְבָּנוּ,
וּלְבִסּוֹף גּוֹנְבִים וְעוֹשְׂקִים אוֹתוֹ, וְאַחֲר־כֵּף לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְדַבֵּר עָלָיו
כָּל דְּבַר אֲסוּר. לָכֵן בָּאוּ נִתְחַזֵּק יַחַד, נִעְזֵר זֶה לְזֶה וְלֹא נִפְחַד מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם. עָלִינוּ מִנַּח הַחֹב לְגִלוֹת וּלְפָרֵסם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, בָּאוּ וְלֹא נִעְשָׂה חֲשָׁבוֹן עִם אָף אָחַד, אָנּוּ צְרִיכִים לְקָרֵב אֶת
כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינן פְּשָׁרוֹת! כָּלֵנוּ
צְרִיכִים לְהִיּוֹת רְתוּמִים לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, לְקַחַת אֶת
הַקְּוִינְטֵרְסִים וְלְהַפְיֵצֵם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כָּלָם צְמֵאִים לְדַבֵּר ה', כָּל
אִישׁ וְאִשָּׁה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַפְּךָ אֶת הָעוֹלָם
כְּלוֹ, וְלָכֵן אָנִי רוֹצֵה שְׁכָּל אָחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִצָּא מֵעֲצָמוֹ וַיִּתֵּן
הַרְצָאוֹת וּדְרָשׁוֹת לְדַרְשׁ לְפָנָי עִם יִשְׂרָאֵל דְּבוּרֵי אֲמוּנָה לְחַזְקָם
וּלְאַמְצָם, וּבְזֶה שְׁמַחְזֵקִים אֲחֵרִים, זוֹכִים לְהִתְחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ, כְּמוֹבָא
(לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו): כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּקִטְנוֹת הַמַּחִין, מֵהִי
הַעֲצָה? לְהַשְׁכִּיל אֶת אֲחֵרִים, בְּזֶה שְׂאֵתָה תְּחַזֵּק אֶת אֲחֵרִים, גַּם לָךְ
יִהְיֶה חֲזוּק, כִּי אֲצַלְךָ מִנְּחִים הַדְּבוּרִים, אֲבָל לֹא הוֹצֵאת אוֹתָם מֵהַפֶּה
וְכוּ', אֵינֶךָ יוֹדֵעַ אִיךָ לְחַזֵּק עֲצָמְךָ, לָךְ תְּחַזֵּק אֲחֵרִים, וּמִמֵּילָא תִּהְיֶה
לָךְ הַתְּחַזְּקוֹת. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פד): יֵשׁ
אוֹר יִשְׂרָאֵל וְאוֹר חוּזֵר, בְּזֶה שְׁמַחְזֵקִים אֶת הַחוּלָת, הַדְּבוּרִים חוּזְרִים
אֵלָי, אָנִי מְחַזֵּק אוֹתוֹ: "תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, מֵהַיֵּשׁ לָךְ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת? !
עֵרֵם נִכְנָסֶת בְּזֶה הָעוֹלָם וְעֵרֵם תִּצָּא, מֵהַפְּסֻדָּה? ! כְּלוֹ רוּחַ, כָּל יוֹם
אֲתָה זוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, לְלַבֵּשׁ צִיצִית, יֵשׁ לָךְ מְזוּזָה, אֲתָה אוֹכֵל
כֶּשֶׁר, שׁוֹמֵר שֶׁבֶת, לְמָה לָךְ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת? ! עִם כָּל מַצְוָה וּמַצְוָה
שִׁישׁ לָךְ עָלֶיךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד", וְאִם אָנִי מְחַזֵּק אֶת חֲבָרֵי שִׂיחָה
בְּשִׂמְחָה, אִיךָ אָנִי יְכוֹל לְהִיּוֹת עֲצוּב? ! אֵינן זֹאת אֶלָּא שְׂאֵנִי שְׁקָרָן,
אָנִי מְחַזֵּק אוֹתָךְ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְהִנֵּה אָנִי בְּמִרְרוֹת וּבְדִכְאוֹן, הִיִּתְכֵּן? !
וְלָכֵן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲחֵרִים, לְהַשְׁתַּדֵּל
לִילָךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּרִקּוּדִים, שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן י'): כְּשִׁישׁ גְּזֵרוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְרַקֵּד, כִּי עַל-יְדֵי
הַמְּחָאֵת כֶּף וְרִקּוּדִים מְמַתִּיקִים אֶת הַדֵּינִים, אֵילוֹ דֵּינִים יֵשׁ עַל עִם

יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֵילֵינוּ גְזֵרוֹת יֵשׁ בְּחַדְשִׁים אֵלֵינוּ תַּמּוּז וְאָב, נִשְׁפָּךְ דָּם יִשְׂרָאֵל כְּמִים, אֲזַ עֲלִינוּ לְהִיּוֹת עֵינַיִם עַל הַגְּזֵרוֹת הַלְלוּ שְׁנוֹגְזוֹת עֲלִינוּ, בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, שְׁלָכַל הַפְּחוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת אַחַד, בִּי כְּנִישְׁתָּא תְּדָא יְהִיָּה בְּאַחַדוֹת, שְׁכַתּוּב בּוֹהֵר תְּדָשׁ, אִם יְהִיָּה בֵּית-הַכְּנֶסֶת אַחַד שְׁיַחְזִיקוּ עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, וַיַּעֲזְרוּ זֶה לְזֶה, הֵם יְכוּלִים לְהִבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה. וְלִכֵּן בָּאוּ נִרְאָה שְׁלָכַל הַפְּחוֹת בְּחַדְרוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל יְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְכִף אֹמֵר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי, חֶלֶק א', סִימָן נט), שְׁהַצְדִּיק בּוֹנֵה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׁשֵׁם יְהִיָּה אַהֲבָה וְאַחַדוֹת, פַּה וְשֵׁם יֵשׁ רְשָׁעִים אַרְוּרִים שְׁגוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְעוֹשֵׂקִים, אָבֵל אֵין לְהַשְׁבֵּר מֵהֶם! צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ וְלִלְכֵת וְלָקוּם וְלִכְנֹת וְלִהְתַּרְחַב, אִף שֵׁישׁ לָנוּ כָּל מִינֵי צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְנִיעוֹת, אָבֵל אָסוּר לְהַסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, עֲלִינוּ רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁמַח אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, תִּצְאוּ לְהַפְצָה, תִּקְרְבוּ יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תַּתְּנוּ לָהֶם קְמִיעַ, כָּל מִי שְׁיִלְךְ עִם קְמִיעַ, יְהִיָּה בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִקְרָה לוֹ שׁוֹם מִקְרָה רַע, זֶה הַבְּטָחָה! בָּאוּ וְנִתְאַחַד יַחַד וְנַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה כָּבֵר לְשִׁמְעַ בְּקוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְנִגְאָל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שִׂיא.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדְרַת חֲתֻמַּת-בְּלֶקֶת, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל אֲשֶׁר אַתָּה מְשַׁקִּיעַ בְּעֵגֶן הַהוֹרְאוֹת קִבְעַ, מִמֶּשׁ אַתָּה מְצִיל אוֹתִי, כִּי אֲנִי מְסַבֵּב בְּחֻבוֹת, וְעַכְשָׁו אֲנִי בּוֹנֵה מִקְוֵה גְדוּלָּה וּרְחֻבָּה בְּשָׁבִיל, אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,

וְצָרִיכִים רַחֲמִים שְׁלֹא יַעֲשׂוּ לָנוּ מְנִיעוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְפֹּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְכָל הַשּׁוֹנְאִים יִפְלוּ תַחַתְנוּ, וְלֹא יוּכְלוּ לָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שִׁיב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִתְמִיד בְּכַרְךָ אַחַר כַּרְךָ בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְגִוּעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל הַמַּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ בַעֲבוּרְךָ.

הַעֲקֵר בְּזַה הָעוֹלָם הוּא שְׂמֻחָה, וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שִׁיג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה מִמֶּךָ שְׁסִדַּרְתָּ אֶת הַשְּׁלֵט, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַעֲשֶׂה הַפְּעֻלוֹת הַמְּבַרְכוֹת, שְׁיִבְרַחוּ מֵאַתְנוּ הַשְּׂדִינִן יְהוּדָאִין וְכו', וְאֵל נִתְיָרָא מֵהֶם כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְבָנוֹת פַּה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְתַהֲיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשַׁפַּע, וְתוּכַל לְזַכּוֹת אֶת עֲנִיֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ עִם סַעֲדוֹת כִּיד הַמְּלָךְ, אָשֶׁר זֶה חֹסֵד חָנּוּם גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שִׁיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּקַּח אֶת הַסֵּדֶר שְׁלִישִׁי בִּישִׁיבָה "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר"
תַּחַת חֲסוּתְךָ, וְתִלְמַד עִמָּהֶם, וְכֵן לְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי שְׂמִיחָה
וְהַתְחַזְּקוֹת, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַעֲקָר הוּא לְהַתְחַזֵּק, וְלַחֲזֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, שְׂכָל מַה שֶׁקָּרָה, בְּיָדַי
הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי אִם נִגְזַר, חַס וְחִלְיָה, שִׁיְהִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּעַל מוֹם
וְכוֹ, צְדִיף שֶׁקָּרָה כְּךָ וְכוֹ, כִּי בְּיָדַי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ, שְׂאֲתָה מְשַׁקֵּעַ בִּישִׁיבָה, שְׂתִּהְיֶה יְשִׁיבָה
לְתַפְאֶרְתְּ, הַעֲקָר רְאָה שִׁישְׁמְרוּ עַל נִקְיוֹן הַמְּקוֹם, וּבִפְרָטִיּוֹת
בְּפִנְיָמִיָּה, וְלֹא לְתַת לְהַכְּנִס לִישָׁן בַּחֲוֹר שְׂשׁוֹמֵר עַל הַנִּקְיוֹן,
וְעוֹמֵד בְּסִדְרִים.

חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאַז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא תְּמִיד, וְתִזְכֶּה לְבֵן צְדִיק גְּדוֹל...

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

גַּא לְדוּחַ מַה קָּרָה הַיּוֹם. רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד, רְאֵה גַם גִּדְּל
הַמְּגִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים שְׂיֵשׁ לָנוּ, עַד שְׁאַנְחָנוּ בּוֹנִים קֹהֵלָה, כַּמָּה צְרוֹת
וְיִסּוּרִים אֲנַחְנוּ סוּבְלִים, וְכֵל זֶה צְרִיף לְהַגְבִּיר לָנוּ אֶת הַחֹשֶׁק, כַּמּוּבָא
בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֶּהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן טו), כִּי הַמְּגִיעוֹת בְּשִׁבִיל
לְהַגְבִּיר אֶת הַחֹשֶׁק.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, ט' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כָּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי עֲלֶיךָ, כַּמָּה שְׁבִקְשָׁתִי שְׁתַּחֲזֹר, וְלֹא שְׁמַעַתָּ
בְּקוֹלִי וְעוֹד הִתְחַבַּאתָ מִמֶּנִּי, אַתָּה בְּחוּר צְעִיר, סֶף הַכֹּל בְּגִיל
חֲמַשׁ-עֶשְׂרֵה, לָמָּה לֹא תִכְנַס בְּמִסְגֶּרֶת הַיְשִׁיבָה "דְּמַשְׁק אֱלִיעֶזֶר",
וְתִקְבַּל שָׁם טוֹב, וְתִלְמַד בְּהַתְמַדָּה שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, מְשִׁנּוֹת וּגְמָרָא
וְשִׁלְחָן עֲרוּף, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן עָרֵב וּבְקָר וְצִהְרִים, כָּל-כֶּף חָבֵל
שְׁתַּבְּלָה אֶת יְמִידָה בְּהַבֵּל וְרִיק, הֲלֹא אַתָּה יְלֵד פִּקְחָם.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעָה מִמֶּךָ...

לַג שִׁיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר חֲקַת־בְּלֵק, ט' תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תַּעֲסִיק אֶת הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוֹצֵאנוּ מֵהַיְשִׁיבָה, זו פֶּשׁוּט סִכְנָה גַם לְהִבֵּן שְׁלֵף, וְדִי לְחַפִּימָא, אָנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַיְשִׁיבָה מִבְּחוּרִים מְפַקְפָּקִים, וְשֶׁמִּמָּקוֹם יִהְיֶה מִקוֹם תּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שִׁיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר חֲקַת־בְּלֵק, ט' תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּצֵּא מֵהַ שְׁוִיטָה מֵהָר, לְפָנַי שְׁנוּצִיא אוֹתְךָ בְּבִזְיוֹנוֹת, אֶתְּהָ רַק מְפָרִיעַ לְכָל הַבְּחוּרִים, וְאִין כָּבֵד הַפְּקָר בִּישִׁיבָה.

רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְאִם תִּשְׁתַּנֶּה, אִזּוּ יֵשׁ מֵה לְדַבֵּר לְהַחֲזִיר אוֹתְךָ, אֲבָל לַעֲת עֲתָה אֵל תִּחֲזֹר לִישִׁיבָה.

הַמֵּצַפֶּה שֶׁתִּשְׁתַּנֶּה...

לַג שִׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר חֲקַת־בְּלֵק, י' תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי הַכָּאב גָּדוֹל, אִךְ מַה לַעֲשׂוֹת, הֵם לֹא בָּאִים אֵלַי, וּמַה אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת?! צְרִיכִים לְהַעֲמִיד אוֹתָהּ עַל הַמָּקוֹם, וּמַה גַּם לָאִים עֲלֶיהָ בְּגֵרוּשֵׁין, וְאִזּוֹ אוֹלֵי תִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָהּ.

בְּעֵינַי הֵילֵד וְכוּ', מְסַבֵּן הוּא חוֹלָה וְכוּ', וְלֹא כְּדַאי לְהִתְנַכַּח עִם הַהוֹרִים, וְאֵל תְּשִׁים לֵב אֶל כָּל מַה שֶּׁמְדַבְּרִים וְכוּ', כְּפִי שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, כָּל הַהוֹרִים שֶׁל הַכֶּפֶתָה שֶׁלְךָ מְאֹד מְאֹד מְרָצִים מִמֶּךָ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַעוֹלָם, תִּמְשִׁיךְ בְּדֶרֶךְ שֶׁלְךָ, וְאִזּוֹ תִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שכא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, י' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ אִיךָ שֶׁכָּל הַיְשִׁיבָה הַשְּׁתַּנָּתָה לְטוֹבָהּ, וּכְבֹר יֵשׁ לָהּ צוּרָה שֶׁל יְשִׁיבָה, כִּי מוֹסְרִים לִי כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ בְּדֶרֶךְ שֶׁלְךָ, וּבְזִכּוֹת זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ בְּנִים צְדִיקִים עוֹבְדֵי ה'.

הַעֲקֹר רְאֵה מֵצֵד אֶחָד לְלָכַת עִם בַּחוּרִים בְּאַהֲבָה, וּמֵצֵד שְׁנֵי בְּתַקִּיפּוֹת, וְשִׁדְעוּ שֶׁכָּאן זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט, וְלֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מַה שְּׁרוּצִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שכב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, י' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי הַמוֹסֵף שְׁאַתָּה זוֹרֵק בְּסֶף לְמָקוֹם שְׁאַתָּה צָרִיךְ, תִּגִּיד לִי מִטַּעַם מִי אַתָּה צָרִיךְ לְשֵׁלֵם חֲמֵשׁ-מֵאוֹת ש"ח [חֲסוֹר]... אַתָּה צָרִיךְ לְהִיֹּת עֶסוֹק בַּתְּלִמּוּד תּוֹרָה וּבְמוֹסְדוֹת, אֲנַחְנוּ לֹא מְחַיִּיבִים לְאַף אֶחָד כָּלוּם, אִם הַמַּכְּלֵל לֹא תִדְאָג לְמִי שְׁיַעֲשֶׂר, לֹא נִקְנָה שְׁמָה! מִסְפִּיק לְסַחֵט אוֹתְנוּ, אָנִי רוֹאֶה מַה זֶה בְּנֵי-אָדָם, מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרָם, וְלִבְסוּף קָבְרוּ אוֹתִי מִמֶּשׁ בְּמִשְׁפָּטִים וְחֻבוֹת, צָרוֹת וּמַחְלוֹקוֹת וְכוּ', וְעַכְשָׁו רוֹצִים בְּסֶף, מַה זֶה צָרִיךְ לְהִיֹּת? הֲאִם לְסָדוּם וְעֲמֹרָה דְמִינוּ? אָנִי אֶעֱשֶׂה סוּף לְכָל הַדְּבָר הַזֶּה, מִסְפִּיק יֵשׁ לָנוּ חֲרָפוֹת וּבוֹשׁוֹת מִהַסְמִיךְ-מ"ם הַרְשָׁע וְגַגְדִּיהַ דְלִיָּה, שְׁמִדְבָרִים עָלַי כָּל דְּבָר אֲסוּר, וְכֵן מְשָׂאֵר מְקוֹמוֹת רְכוּזִים שֶׁל אֱלוֹ שְׁקוֹרִים עֲצָמָם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב וְכוּ', וּמְשָׂאֵר מִיָּנִי רְשָׁעִים, אָנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיִדְרָכוֹ לִי יוֹתֵר עַל הָרֵאשׁ מֵאַף אֶחָד, וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אַתָּה אַל תִּהְיֶה גְדִיב לְתַת, יוֹתֵר טוֹב לְדָאָג לְכָל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, כְּגוֹן ... לוֹ מְגִיעַ וְכִדּוּמָה, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְכַנּוֹת, וְלֹא לְהַכְנִיעַ לְשׁוּם בְּרִיָּה [חֲסוֹר].

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר עַכְשָׁו.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שכג

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת חֲקֵת-בֵּלֶק, י" תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לֹא לְדַבֵּר מִהַנוֹשֵׂא הַזֶּה, כִּי מִמֶּה שְׁמִדְבָרִים, מְזֶה גוֹרֵם רַבּוּי קְלָפוֹת, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד); בְּנִדְאֵי יֵשׁ לְךָ הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִה לְתַקֵּן, כִּי הָעֲרֻב-רַב, יִמַּח שְׁמָם, לְקַחוּ לְעֲצָמָם מְשִׁימָה אַחַת לְלַכֵּת בְּעֵצַת בֵּלְעָם לְטַמֵּא אֶת בְּנֵי וּבְנֹת יִשְׂרָאֵל בְּנֵאוּף וְכוּ', וְהַעֲקָר תְּמִיד

לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מוֹצִיאִים אֶת עֲוֹנוֹת מְהַעֲצָמוֹת, כַּמּוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן ד'); רְאֵי לְקֶרֶב מַה שְׁיֹתֵר בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּקוּן הַכִּי גָדוֹל עַל הָעֹבֵר.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לַג שְׂכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, י" תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כַּמָּה פְּעָמִים כְּתַבְתִּי לָךְ אֶפְלוּ שְׁיִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה, אֵל תִּסְתַּכַּל אֶצְלֵ אַחֵרִים, כִּי אֶפְלוּ בַלְעָם רָצָה לְקַלֵּל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יְכוּל הָיָה, כִּי רָאָה שְׂאִין פְּתַחֲיָהֶם פְּתוּחִים זֶה נֶגֶד זֶה, אִף אֶחָד לֹא הִצִּיץ בְּבֵיתוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, וְהִבֵּן דְּבַר זֶה הֵיטֵב. מִסְפִּיק לְהוֹלִיף וּלְהִבִּיא לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת מְזֵה לְזֵה וּמְזֵה לְזֵה, רַק תִּשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לִי לְכַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ו"ל, וְלֹא לְהֵרֵס.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לַג שְׂכַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל בַּחֲוָרֵי חֲמַד הַלּוֹמְדִים בִּישִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֶלִיעֶזֶר", חוּז"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּצִּיטוּ אֶת הַמְּשָׁגִיחַ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,

שְׁהוּא דוֹאג בְּשִׂכְלֵכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזֹכָה לְרֵאוֹת
אֲצִלְכֶם הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁה, וְאֲשִׁמַּח בְּשִׂמְחַתְכֶם.

רְצִיטִי שְׂבַמּוֹצְאֵי שַׁבַּת שְׁתִּלְכוּ אֶל וְכוּ', וּלְהִרְאוֹת נּוֹכְחוֹת,
וְנִרְאָה לְחִבּוּרַת הַפְּרָאִים, שֶׁהֵם לֹא הִבְעֵלִי בְּתַיִם פֶּה. וְגַם אֲנַחְנוּ חִלַּק
מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם.

אִם תּוֹכְלוּ לְהִלְבִּישׁ כּוֹבְעִים וְחִלְצוֹת שֶׁל בְּרִסְלָב — מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים, וְאֵת זֶה תִּקְבְּלוּ אֲצֶל הָאֲבֵרָה ... נִרוּ יְאִיר.

הַעֲקֹר רְאוּ לְנֹצֵל אֶת הַזְּמַן, וְתִגְנְבוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע.

הַמֵּאחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג שכו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת-בְּלָק, י"א תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרֶה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם
בְּיַחַד, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מִמַּחְלָקַת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן טו): בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשֵּׁטֶן; וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, שְׂלֹא יִמָּצֵא בְּקִהְלָתֵנוּ אֶחָד שֶׁמִּסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד
הַשֵּׁנִי, מִי שְׂלֹא יְכוּל לַעֲמֹד בְּזֶה, אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתוֹ שֶׁיַּעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה
שְׁלָנוּ. כָּל הַרְצוֹן שְׁלֵי שִׁיחֵיהֶּה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
כִּי זֶה מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (עֲקִיצוֹן פְּרָק ג'): לֹא מִצָּא
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל, אֶלָּא הַשְּׁלוֹם; וְכָל
הַטְּמָאָה וְהַזְּהֻמָּה שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, זֶה רַק פְּרוּדִים, וְזֶה כַּחוֹ
הַטְּמָא: 'הַפְּרָד וּמְשָׁל', וְהוּא עוֹמֵד תַּחַת כָּל הַהֶסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת שֶׁל

כְּנוּפִית הָאֲפָרִים נִגְדָנוּ. וְלִכֵּן אָסוּר לְהִסְתַּפֵּל בְּפָרְצוּפוֹ הַטָּמֵא, שְׁמִשְׁקָץ וּמִתְעַב הוּא.

תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מֵאֲשַׁתֶּם אוֹכְלִים, וְתִבְדְּקוּ אֶת הַפְּרוֹת וְהַיִּרְקוֹת אִם הֵם מְעֻשְׂרִים, וְאֵל תִּבְטְחוּ עַל שׁוּם בְּרִיָּה, אֲלֵא תִבְדְּקוּ בְּעֶצְמְכֶם אִם הוֹרִידוּ מְעֻשֶׁר, וְכִךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ לֵב): בְּעוֹן בְּטוּל תְּרוּמוֹת וּמְעֻשְׁרוֹת שְׁמִים נִעְצָרִין מִלְּהוֹרִיד טַל וּמָטָר, וְהַיִּקָּר הָנָה, וְהַשָּׂכָר אָבֵד, וּבְנֵי-אָדָם רָצִין אַחַר פְּרִנְסָתָן וְאִין מְגִיעִין; וְכֵן אָמְרוּ (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יב, סִימָן יג): אֲבָרְהֶם הַפְּרִישׁ מְעֻשֶׁר תַּחֲלָה, שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית יד): "וַיִּתֵּן לוֹ מְעֻשֶׁר מִכָּל", וְהִקְנָה לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁמִים וְאָרֶץ, וְלָמָּה בִּרְכוּ שְׁיִקְנָה לוֹ הָאֱלֹהִים שְׁמִים וְאָרֶץ? לְזַרְעוֹתֵינוּ! וַיֵּמָּה שֵׁם בְּנוֹ, זֶה יִצְחָק שְׁנַתָּן מְעֻשֶׁר וְנִתְבָּרַךְ, שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית כו): "וַיִּזְרַע יִצְחָק" וְגוֹ', מֵהוּ "וַיִּמְצָא בַּשָּׂנֵה הַהִיא מֵאָה שְׁעָרִים", מְלִמֵּד שְׁמִדְדוֹן לְעֻשְׂרוֹ. 'כִּי תִדְע' וְכֵן הִזְהִיר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵם יַעֲשֶׂרוּ תְּבוּאָתָם, יְבָרְכֶם בְּעֻשֶׁר, שְׁנֹאֲמַר (דְּבָרִים יד): "עֲשֹׂר תַעֲשֹׂר" וְגוֹ', עֲשֹׂר בְּשִׁבִיל שְׁתַּתְעֹשֶׂר; וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה כָּל-כָּף בְּקִלוֹת, כִּי צְרִיכִים הַיּוֹם לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל כָּל מֵה שְׁאוֹכְלִים, וּבִפְרָט בְּשֹׁר, לְהִזְהַר מִנְּבִלוֹת וּטְרָפוֹת, שְׁמוּצָפֶת כָּל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה בְּהַכְּשֵׁר 'רַע-בָּנִים', קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ד'): הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַהֵר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, וְאוֹמֵר לָהֶם: אֵל תִּנְבְּלוּ אֶת עֶצְמְכֶם בְּדָבָר רַע, וְאֲנִי נוֹתֵן לָכֶם שָׂכָר טוֹב; וּמוֹבָא בְּזִהָר (שְׁמִינִי מֵא): כָּל מָאן דְּאָכִיל מֵאִינוֹן מֵאֲכָלִי דְּאִסוּרָא, אֲתַדְּבֵק בְּסִטְרָא אַחְרָא [כָּל מִי שְׁאוֹכֵל מֵאֵלוֹ הַמֵּאֲכָלוֹת הָאִסוּרוֹת, מִדְּבֵק בְּסִטְרָא אַחְרָא]. וְצְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הָאִיטְלִיזִים מוּפְצָיִם עִם בְּשׂוֹר פְּגוּלִים, וְאָסוּר לְאָכֵל בְּשׂוֹר, אֲלֵא מִהַכְּשֵׁר שֶׁל יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, אִם מְפִירִים אִישִׁית אֶת הַשׁוֹחֵט, אוֹ שְׂיֹדְעִים שְׁהִבִּית-דִּין צָדֵק הֵם יִרְאִים וְשִׁלְמִים, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, כָּל הַיִּלְדִים הַיּוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה, זֶה רַק מְפַגֵּי שְׁלֵא מְדַקְדָּקִים מֵה שְׁאוֹכְלִים.

וְעַל כָּלֶם — תִּזְכְּרוּ מֵה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַהֲבָה,

חלק ב', סימן א'): על-ידי שנאת חנם נכשל בטּרפּות; ולכן תעשו פל מיני פעלות שבעולם, שלא תהיה ביניכם שנאת חנם, אלא תאהבו אחד את השני, ותעזרו אחד לשני, ותדונו אחד את השני לכף זכות, וזו כל מגמתו.

גא ונא ראו 'לגנב' בכל יום, קצת מקרא: חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע. משנה: פּרַק או שני פּרַקים משניות בכל יום, זה חיות הנשמה. ואם תזכו לגרס ח"י פּרַקים משניות בכל יום, אין למעלה מזה בתקון הנשמה, והוא סגולה להרג את היצר הרע. גמרא: אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא עם פרוש רש"י ותוספות, שזה חיות ואור ודבקות לנשמה. ומכל שכן מי שזוכה ללמד בכל יום קצת בבלי, קצת ירושלמי, קצת תוספתא, אפלו שיקח שנים על גבי שנים, במשך ימי חייו יזכה לבנות לעצמו ב'ית' נצחי. זכרו היטב אשר ימינו כצל עובר, ורק זה מה שישאר מאתנו.

ועל כלם — ללמד בכל יום הלכה, שהזהירנו רבנו ו"ל על דבר זה יותר מכל הלמודים, כמובא בדבריו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן כט) ואמר, שכל בר ישראל מחיב ללמד בכל יום הלכה; ואז טוב לכם כל הימים. ואשרי מי שגם לומד זהו ותקונים, אשר האריז"ל נתן תקון לבעלי תשובה, לומר בכל יום חמשה דפים זהו, וחמשה דפים תקונים. והיום בקלות יכולים לקיים את זה, פי יש מהדורות יפות עם אותיות גדולות ומאירות עינים ועם נקודות, שדבר זה לוקח עשרים דקות, והתועלת בזה אין לתאר ואין לשער כלל, (תהלים לד, ט): "טעמו וראו פי טוב הן"ה", ואמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט:): אין טוב אלא תורה; ואמרו (תקוני-זהר, תקון כב): אוריתא וקדשא בריך הוא חד הוא; אשרי מי שמקיים דבר זה, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, שאל תפחדו מחבורת האכרים, שהם חושבים שיבנאל זה שלהם, ויש להם את זה בירושה, אני מאד מבקש אתכם, תראו נוכחות על הרחובות, שאתם

על השטח, ואל תפחדו מאלו הרשעים שונאי ישראל, חבורת פוחזים, ורציתי שבמוצאי שבת תלכו לשטח וכו', ועכשו קבלנו כובעים וחלצות עם הסמל של ברסלב, וראוי שכל אחד יקח את זה וילביש את זה, ונראה להם שאנחנו עבדה בשטח, מספיק סבלנו פה חמש־עשרה שנה, ונגמר הסבל, עדיף שהם יכנסו בלחץ ויפחדו מאתנו, מאשר אנחנו נירא ונפחד מהם.

ולכן אני רוצה שכלם ירשמו עצמם בבית־ספר נפתלי, שעומד מבנה ריק, וכך נקבל אותו בעבור ילדינו. מספיק סבלנו על ההר זה שבע שנים, עכשו הגיע הזמן שלהם, שהם יעלו למעלה ויסבלו, ותהיו נחוישים בדעתכם, ואל תפחדו, כי על־פי החק הם מכרחים לרשם אתכם, וזה רצוני.

תשמרו מאד איפה שאתם גרים באיזה בית ודירה, כי יש בתים ששדים ורוחות נמצאים שם, וזה גורם לכל הצרות, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר־המדות, אות בית, סימן טו): יש מקום הגורם לעבר עברות; וכן אמר (שם, סימן ד'): יש מקום מזמן לטובה, והוא הדין להפך; ולכן תשמרו מאד איפה שאתם הולכים להכנס לגור, ומכל שכן שלא תקנו בית לפני שאתם שואלים, כי הדבר הזה מאד מסכן, וגורם מריבות בבית, ועניות ודחקות, רחמנא לישוּבן.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

לג שכז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר חקת־בלק, י"א תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... נרו יאיר.

אֲשֶׁר לַג שִׁכַח — לַג שִׁכַח בְּנַחֵל קֵלֵט

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֶת גְּדֵל שְׂמֵחָתִי אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר,
כִּי אַתָּה צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק עֲצָמֶךָ, כִּי בְּקִרְוֹב מְאֹד תֵּצֵא גַם אֶתָּה
מֵהַגְּלוּת שְׁלֹךְ וְתִתְחַתֵּן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְךָ.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַג שִׁכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשִׁי לְסִדְרֵי חֲקֵת-בְּלֶקֶת, י"א תְּמוּזָה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, לֹא בְּנֶגֶד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, גִּנְבִּי, אֲנִי יוֹדֵעַ מִי גִּנְבִּי, וְזִרְקֹתַי
אוֹתוֹ כְּבָר מֵהִישִׁיבָה, אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר ל... גֵּרוֹ יֵאִיר, כְּמָה שְׂאֲנִי
אוֹכֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְחַתֵּן אוֹתוֹ. רְאֵי לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַבַּת
שֶׁל ... תַּחֲיִיה, שְׁלֹא תִלְךָ בְּדֶרֶךְ עֲקֻלְקֻלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹי, אֵילוֹ
רַחֲמִים וּבְכִיּוֹת צְרִיכִים בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁהִלְדִּים יִהְיוּ מְצֻלְחִים,
וְאֲשֶׁרֵי הָאֵמָא שְׁשׁוּפְכֶת דְּמַעוֹת פְּמִים בְּעֵת הַדְּלָקַת גֵּרוֹת, וּמְבַקְשֵׁת
עַל הַצְּלַחַת בְּנֵיהָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַג שִׁכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשִׁי לְסִדְרֵי חֲקֵת-בְּלֶקֶת, י"א תְּמוּזָה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל אֶהוּבֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אָנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵבִיזִים אוֹתְךָ וְחוֹשְׁדִים בְּךָ שְׂאֵתָה גָּנֵב וְכוּ', תִּקְבֵּל
אֶת הַבְּזִיוֹנוֹת בְּאַהֲבָה, כִּי אָנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה לֹא גָּנֵב, וְאָנִי יוֹדֵעַ מִי
גָּנֵב, וּכְבֹר שְׁלַחְתִּי אוֹתוֹ מִיִּבְנְאֵל.

חֶזֶק וְאַמֶּץ, וְתַעֲבֹד עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאִז תִּקְבֵּל שֵׁם טוֹב, רַק
תִּשְׁמַר מְאֹד שֶׁלֹא יִפְתּוּךָ חֲבָרִים רָעִים וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלָן, שְׁוֵה הוֹרֵס
אֶת הַמַּח לְגַמְרִי.

נָא וְנָא תַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם וְתַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים, וְאַזְכֶּה לְחַתֵּן אוֹתְךָ עִם זְוִיג טוֹב מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג של

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, י"א תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק תִּתְחַזְּקִי, כִּי מָה אַתָּה יוֹדֵעַת מַה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה
מִמֶּךָ, אוֹלֵי זֶה תִּקְוֶן עַל הָעֶבֶר וְכוּ', שֶׁהִיָּה מְאֹד חֲמוּר וְכוּ', כְּפֶאֱשֶׁר
אַתָּה בְּעֶצְמָךְ מְבִינָה כְּבָר הַיּוֹם. הָעֶקֶר לְלַמֵּד אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל טְהַרְרָה
וְאַמוּנָה, וְזֶה תִּקְוֶן גְּדוֹל מְאֹד. מַה שְׂאֵת צְרִיכָה עֲכָשׁוּ רַק לְבַקֵּשׁ עַל
הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְשִׂיְהִי קְדוֹשִׁים וְטַהוֹרִים, וְעַל-יְדֵי בְּכִיּוֹת
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תִזְכִּי לְזֶה.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד שְׂאֵת עוֹזְרַת לִי בְּמַעוֹן.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֵק, י"א תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַמְךָ תַּחֲנִיחַ, שְׁתַּרְבֶּה בְּצַדִּיקָה, כִּי צַדִּיקָה תַצִּיל מַמּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זוֹה מְמַשִּׁיכִים הַשְּׂגָחָה.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַדְּבוּרִים, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אִם הִיָּה לוֹ אֶחָד שְׂיֵאמַר לוֹ: "אָחִי, חֲזוּק!" הִיָּה רֵץ הַרְבֵּה פְּרָסְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא הִיָּה לוֹ גַּם זֶה, וְלִכֵּן טוֹב עָשִׂיתָ שֶׁפְּתַבְּתָּ.

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת כָּל הַמַּכְתְּבִים לְיַעֲדֵם.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לַג שְׁלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֵק, י"א תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ חֲמַשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם, זֶה יִמְשִׁיךְ לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְלַמֵּד הַלֵּכָה הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי מִי שֶׁחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, צָרִיף לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַלֵּכָה, לִילֵף בְּדַרְךְ הַתּוֹרָה.

הַמְּאַחַח לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לֵג שֵׁלֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֵר חֲקַת-בְּלֵק, י"א תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה חוּטֶף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתִקּוֹן הַנְּשֻׁמָּה. וְרַבְּנֵי ז"ל נִתְּן תִּקּוֹן לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹאמֹר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וּבִינֵיהֶם מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל. וְאַשְׁרֵי מִי שִׁיְדַחֵף רֵאשׁוֹ וְגַם הוּא יִקְבַּל אֶת הַתִּקּוֹן הַזֶּה.

וּמָה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי, שְׂאֵשְׁתָּךְ זְכָתָה לִהְיוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, אֲשֶׁרֵיכֶם וְאַשְׁרֵי חִלְקֵכֶם!

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֵג שֵׁלֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֵר חֲקַת-בְּלֵק, י"א תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי, שְׂזֻכִּית לִהְיוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, וּבְיָדָאֵי פְּעֻלַּת שֵׁם פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת, וּבְפִרְטִיּוֹת אִם שְׂפִכְתָּ שֵׁם גַּם כַּמָּה דְּמַעוֹת חֲמוֹת וְכוּ', כִּי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל יְכוּלִים לְפַעַל כָּל מָה שְׂצָרִיכִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

אֲשֶׁר לַג שְׁלֵה — לַג שְׁלו בְּנַחַל קִמַּג

שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ וְעַל בְּעֶלְךָ, שֶׁתִּפְקְדוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא,
הַעֲקֹר שְׁיִהְיֶה בֵּינְכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג שְׁלֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת-בְּלֵק, י"א תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲמִי, אֵת לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג בְּעֵינַי הַקְּיֻטְנָה, אֲנִי אֲדַבֵּר עִם נְשִׁי
אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מִזֶּה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁכַּמָּה מְשֻׁפְּחוֹת יִקְחוּ אֶת זֶה עַל עֲצָמָן.

אֵת צְרִיכָה לְנוּחַ עֲכָשׁוּ, וְלִצְבֹר כַּחוֹת לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְאֵל תְּדַאֲגִי
הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

אֵין לְשַׁעַר וּלְבָאָר אֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תַּלְךָ הַזְּכוּת הַזֶּה לְפָנֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת-בְּלֵק, י"ב תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְעַל נִקְדָּה זֹו
צְרִיכִים הַרְבֵּה לְדַבֵּר, וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי טֹבַע שֶׁל
הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל

(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפט): כי עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות; ולכן טבע של האדם שנמשך ביותר אל העצבות, וצריכים למסור את נפשו בעבור נקדת השמחה, ואם רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שצריכים להכריח את עצמו לבוא לשמחה, ולהתגבר מאד בכל הפחות להיות אף שמח תמיד, כי טבע האדם למשך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן. ולכן בודאי זה לא קל, וצריכים על דבר זה מסירת נפש ממש, לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, וזה רפואה לכל דבר.

עקר השמחה לשמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו מנקדת יהדותו, ולכל בר ישראל יש את נקדת האמונה באין סוף ברוך הוא, שראוי לו לשמח בזה תמיד, ואל יקל בעיניו דבר זה, כי הוא יסוד גדול בחיי האדם, כי עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, הן מצד עצמו והן מצד אחרים, ולכן צריכים למסור את נפשו בעבור מדת השמחה, זה לא בא בקלות, ומכל שפן וכל שפן שאין לדחות את זה מיום אל יום, וכמאמרם ז"ל (תנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר; ולכן אסור לדחף את השמחה ליום אחר, אלא להשתדל לשמח עוד היום הזה, ואל יקל בעיניו דבר זה, כי השמחה היא כלי להרחבת הדעת, ועקר יפי של האדם זה השמחה, ובפרט ששמח בעת שהוא מסבב עם צרות, כי כן אמר החכם: "האמלל מי שידאג", ואמר: "הדאגה אבוד החיים", ולכן למה צריכים לדאג על עולם עובר ועל עולם שאינו שלף?! יותר טוב להדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, אשר כל מחשבה שהאדם רק חושב ממנו יתברך, הוא מקים מצות עשה של "ודבקת בו", וזה מכניס באדם תענוג רוחני, אור אין סוף ברוך הוא. אקנה שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג שלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ג תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב". הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

אבקש מאד את נשות אנשי שלומנו הגרות ב"יבנאל עיר ברסלב".

חסדי השם יתברך, הקמנו קהלה נפלאה, המשתתת על חסד. בודאי יש פה ושם מה לתקן, ובעזרתו יתברך נתקן, אין יכולים לבנות בית ביום אחד, זה אורך זמן, ומפל שפן קהלה שלמה אורך זמן רב, והנה אנו מתקדמים שלב אחר שלב, אף שעוברים עלינו משפירים וגלים פה ביבנאל, כי יש כאן רב מקומי שנקרא 'רע-מקומי', רשע מרשע, טמא מטמא, לא נתן לנשות אנשי שלומנו לטבל במקנה, היודעות אתן מה זה?! רשעות מאין כמותה, הטמא הזה סגר את המקנה לנשות אנשי שלומנו, ולבסוף נתגלה שהמקנה לא היה פשר, ולא היו מים באוצר, והכשיל את כלן באסור כריתות, ואיננו יכולים למחל לרשע הזה, כמורכב הבשר שנמכר פה היה נבלות וטרפות, לא היו מעשרים את הירקות והפרות, ולא היה ערוכ, והכשיל את כלם בחלול שבת שזה בסקילה, ואיך נוכל למחל לו?! ואל תהיינה לפתע פתאם צדקניות לומר: אסור לדבר לשון הרע ורכילות על הרשע, בפעה שאומרים חכמינו הקדושים: קשה המחטיאו יותר מן ההורגו, ששהורגו — בעולם הזה, פעם אחת בלבד, אבל המחטיאו הורגו בעולם הזה ובעולם הבא, ואין חמור מזה. אם אשה לא נזהרת בטהרת המשפחה, מכשלת את בעלה בכריתות, אם אינה נזהרת בקדשת המאכלים, היא נכשלת

בטרפות ונבלות, אם אינה נוהרת ומטלטלת בשבת כשאינ ערוב, היא נכשלת בחלול שבת שזה בסקילה, ונכשלת בזה פעם אחר פעם, ולכן אני מזפירכן שוב ושוב, אסור להסתכל בפרצופו הטמא, וצריכים לירק עליו פעל צלב, מאחר שהכשילנו באסור כריתות, וסקילה וטרפות ונבלות... אנו איננו הולכים נגד החק וכו', ולא נפר את החק כלל וכלל, וזאת עליכן לדעת, אני רוצה שכל הנשים ובפרט מפתה א' ירשמו ילדיהן דרך ר' ... אנו סבלנו שבע שנים שהיינו על הר, בשעה שבית-ספר המקומי "נפתלי" היה ריק מילדים, אך מעתה והלאה בית-ספר נפתלי יהיה בית-ספר ברסלב, כל אחד שיש לו ילד לכתה א', ילך לרשמו במועצה וכו' עם ר' ... וכו', והתנהגו בדרך ארץ גדול, אל תפרו את החק וכו', אבל אחת ולתמיד נשיב להם כגמולם.

והעקר התאחדנה יחד ותעזרנה זו לזו, וכן תלכנה לקברות צדיקים ותגמרנה ספר התהלים, וכן תעשינה ליל שמחה ותשמחנה בצותא. אל תחששנה כלל, ולבסוף אבנה לכן מקוה גדול, רק ראו לעזר לי. וכן תלכנה להפצה גדולה לעזר לבנית המוסדות, מעתה אף אגורה אינה הולכת לאבוד וכו', הכל מגיע אלי, אני רוצה גם לבנות לכם ברכת שחיה, ותהיינה שעות נפרדות לנשים ולגברים וכו'.

העקר במה אתן יכולות לעזרני? שתהיה אחדות גדולה ביניכן, ותרבו בגמילות חסדים, ואבקש אתכן תסתובבו בגנים וכו', להראות נוכחותכן בשטח, ותלכנה בגאון בצניעות כבת ישראל פשרה, ובזכות זה נזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לג שלח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פנחס, "ג תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֶּעַר
וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲבָל זֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי
פֶּלֶא שְׁאֲמַרְתִּי לְךָ כְּבֹר בְּמָה פְּעָמִים, מֵאַחַר שְׁאֲתָה בְּנִית אֶת
הַבֵּית-מִדְרָשׁ, מָה אַתָּה צְרִיךְ שְׁתַּפִּים וְכוּ', וּמָה אַתָּה צְרִיךְ גְּבָאִים
וְכוּ', רְאֵה לְמָה זֶה הֵבִיא אוֹתְךָ, פְּשוּט שְׁעַכְשׁוֹ הוֹלֵךְ הַפּוֹף עַל הַפּוֹף,
רוֹצִים רַק לְזַרֵּק אוֹתְךָ מִשָּׁמָה, וְלִכְנֹן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
לְחֹזֵר וּלְהִיּוֹת הַבַּעַל הַבֵּית הַיְחִידִי, וְאֵל תַּתֵּן שְׁאֵף אֶחָד יִקְפֹּץ לְךָ
עַל הָרֹאשׁ, וְאָז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

בְּעֵינֵי הַהִפְצָה וְכוּ', אֲנִי אַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מִחֲדָשׁ בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂיִתְחִילוּ לְהַפִּיץ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹ, אֲבָל אַתָּה
צְרִיךְ לְהִבִּין, אֲשֶׁר עַכְשׁוֹ הַמַּצָּב בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה מְאֹד מְתוּחַ, וּמִי
יֹדֵעַ מָה יֵלֵד יוֹם, וּבְכַרְט כְּפִי שְׁדַבְּרָנוּ שְׁבַשְׁגֵי הַחֲדָשִׁים הָאֵלוּ תַמּוּז
וְאָב, כָּל הָעוֹלָם כֵּלּוֹ יִצְטָרְכוּ רַחֲמִים רַבִּים שְׁיַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, כִּי כָּל
הָעוֹלָם כֵּלּוֹ נִמְצָאִים בְּסַכְּנָה עֲצוּמָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשׁוּם
בֵּר יִשְׂרָאֵל לֹא יִפְגַּע מִמָּה שְׁהוֹלֵךְ לְקָרוֹת, וְיִרְחַם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וּמִי שְׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמַר לְצָרוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דֵּי, וְנִזְכָּה לְהַגָּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שלט

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת פְּנִיחָס, י"ג תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּחְתָּרוֹת שְׁאֲתָה גוֹרֵם
לִי בְּזֶה שְׁאֲתָה מִחֲזִיק אֶת הַיְשִׁיבָה בְּיַד חֲזָקָה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, בְּרַגַּע שְׁאֲתָה רֹאֵה אֵיזָה בְּחֹזֵר שְׁעוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת וְכוּ', אוֹ לֹא

מציית, קדם תזהיר אותו, ואם הוא לא ישמע בקולך, אז נשלח אותו הביתה.

שמעתי שבחור אחד יש לו את הפלאפון וכו', שאבד במוצאי שבת וכו', ראה שיחזירו את זה כמה שיותר מהר, כדי שלא נסתבך עם המשטרה וכו', ובכלל רציתי מאוד שהבחורים לא יתגרו עם המשטרה בשום פנים ואופן [חסר], כי זה מה שהם מחכים שנתגרה בהם, ולמה אנחנו צריכים את זה?! וכן תזהיר את כלם שלא יבואו בחצוצרות וכו', ולא יעשו רעש וכו', כי למה לנו להעיר אנשים זקנים שפכו ישנים אז. ואפלו שהם פראיים ועושים רעש במתנס עד שעה שתיים ושלוש לפנות בקר וכו', אנחנו לא צריכים לחקות אותם, הם חיות טרף, ואנחנו לא צריכים ללמד מהם.

אם נשמר לא להתגרות בהם, ונלך רק על-פי החק, אז תפלא אימה ופחד על חבורת האפרים, ולבסוף על-ידי אפוק וסבלנות ננצח, אבל צריכים להיות חזק בזה, וכבר אמר החכם: "אין דבר שמחסר מן הרעה כמו הסבל", וכן אמר: "כל מי שהוא סבלן יהיה אדון".

גם אני מבקש אותך, שתראה שהבחורים יעזרו להכניס את הקרמיקה בפנים, ואף שאני יודע שצריכים לבטל לשעה, אין לנו בררה, כי לפעמים בטולה של תורה זהו קיומה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג שמ.

בעזרת השם יהברך, יום ראשון לסדר פנחס, י"ג תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אבקש אתכם, שתקחו את עצמכם בידיכם, ותקנו לכם מדות טובות, ולכן תשתדלו מאד ללמד הרבה "ספר-המדות",

כִּי הַמְדוּת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וּבְלִי מְדוּת אָדָם הוּא תְּחִהּ בְּדַמוֹת אָדָם. וּרְבִנוּ ו'ל גְּלֵה, אֲשֶׁר הַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדִי, וְרָצָה מְאֹד שְׁנַחֲזֹר הַרְבֵּה ב'סֵפֶר-הַמְדוּת', עַד שֶׁיְהִי שְׂגוּר עַל פִּינוּ, וְכֹף הִיָּה בְּמִשָּׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵיוּ שְׂגוּרִים עַל פִּיהֶם פְּתַגְמִים מ'סֵפֶר-הַמְדוּת', וּבְכָל עֵת מְצֵא הַזְּכִירוֹ אֵיזָה פְּתַגֵּם מ'סֵפֶר-הַמְדוּת'. וְלָכֵן תִּתְמִידוֹ מְאֹד ב'סֵפֶר-הַמְדוּת', וְהֶעֱקָר מֵה שְׂאֵנֵי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁבְּרוּ אֶת הַעֲזוֹת, שֶׁהִיא מִדָּה מְגַנָּה מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִהַמְדָּה הַמְגַנָּה הַזֶּה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֵא תִתְגַּרוּ עִם הַמִּשְׁטָרָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל דְּבַר זֶה, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ רַק עַל פִּי חֵק, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁיַפְרוּ אֶת הַחֵק.

נָא וְנָא לְצִיַּת אֶת הַמִּשְׁגִּיחַ ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְכֵן אֶת הַרְאֵשִׁי יְשִׁיבָה ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְכֵן ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וּמִי שְׁלֵא יְצִיַּת אוֹתָם אוּ יִתְחַצֵּף, אוּ לֹא יִרְצֵה לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה, אֵין לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּיְשִׁיבָה.

רְאוּ לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּאַמִּירַת ח' פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיָּצֵר הַרַע לְגַמְרִי, וְאֵף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם וְכו', תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם ח' פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וְאֵז תִּרְאוּ אֶת הַנִּסִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְצֵאת מִהַמִּצַּר וְהַצְּמָצוּם שְׁלָכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם טוֹב מְאֹד.

נָא וְנָא עֲכָשׁוּ פְּשָׁאֲתֶם עֲדִין בַּחוּרִים צְעִירִים, זֶה הַזְּמַן הַכִּי יָפֵה, וְהַכִּי מְצֻלַח לְלַמַּד תּוֹרָה, כְּמֵאמְרָם ו'ל (שְׁפַת קִנֵּב): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְנוֹרְדָא [עֵקֶר יְפֵי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתָיו], וְלָכֵן בַּחוּר צְעִיר יְכוּל לְלַמַּד הַרְבֵּה תּוֹרָה, אִם לֹא יִהְיֶה בְּטָלָן, וְיִשְׁמַר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁיֵּשׁ לוֹ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב כְּמוֹ הַזְּמַן, וְכִבֵּר אֶמֶר הַחֵכֶם: "אָדָם דּוֹאֵג עַל אֲבוּד דְּמִיו, וְאֵינוֹ דּוֹאֵג עַל אֲבוּד יָמָיו, דְּמִיו אֵינָם עוֹזְרִים, וְיָמָיו אֵינָם חוֹזְרִים", וְכֵן אֶמֶר: "שׁוֹטֵה מִתְאַבֵּל עַל אֲבוּד דְּמִיו, וְלֹא יֵשִׁית לְבוֹ עַל אֲבֹדַת יָמָיו", וְלָכֵן רְאוּ מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, כִּי אֵין

אַבְדָּה בְּאַבְדַּת הַזְּמַן, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמּוֹר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, וְאִז
טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכַּא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׂמַא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ג תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

פֶּה תִקְבְּלִי מְכַתֵּב לְבָנוֹת הַתִּיכּוֹן, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר
שְׂנַצְלִיחַ עִמָּךְ, וְהֵן תִּהְיֶינָה הָאִמָּהוֹת הַבָּאוֹת.

תִּמְשִׁיכִי עִם הַתְּכַנִּיּוֹת שֶׁל הַלְמוּדִים לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְכֵן הַסְפָּרִים
שְׂצָרִיכִים לְקִנּוּת, אֵל תִּדְאָגִי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְיִקְרִים
אֶצְלָנוּ: "דִּידֵן נִצַּח", אֲנַחְנוּ נִנְצַח וּבְגִדּוֹל, רַק סְבָלְנוֹת, כִּי עִם
סְבָלְנוֹת יְכוּלִים לְכַבֵּשׁ אֶת הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחִי בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׂמַב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ג תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה אֶל תְּלַמִּידוֹת הַתִּיכּוֹן שֶׁל בֵּית־הַסֵּפֶר "בֵּית פִּיגָא",
חִסִּידֵי בְּרֶסֶלַב יִבְנֵאל, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אֶתְכֶן לְקִרְאָת סִיּוּם שְׁנַת תשס"ב שְׂאֶתֶן מְסִיּוֹת

אֶת הַמַּחְזוֹר שֶׁל הַתִּיכּוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחוּ מְאֹד בְּחַיִּיכָן.

אֲתָן לֹא יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר. אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שֶׁגִּרְמַתָּן לִי כָּל הַשָּׁנָה, שֶׁלְמַדְתֶּן הַלְכוֹת, וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וּמִלֵּאתֶן אֶת עֲצָמְכֶן בְּאֻמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶה יִלְוֶה אֶתְכֶן כָּל חַיִּיכָן.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, יַעֲזֵן שֶׁהֲרַחוּבוֹת עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד פְּרוּצִים, וְצָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, שֶׁזֶה עֵקֶר הַיְפִי שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לְהַחֲזִיק בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת, שֶׁזֶה שִׁבְחָן שֶׁל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וּכְבֹר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מַגִּלָּה יג): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שֶׁהִיָּתְהָ בְּרַחֵל זָכָתָה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוּל, בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שֶׁהִיָּתְהָ בּוֹ בְּשְׂאוּל, זָכָה וַיֵּצְאָה מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר, שֶׁהִיא הַצִּילָה אֶת כָּלִּל יִשְׂרָאֵל מִכְּפִלְיוֹן.

וְלִכֵּן תִּלְמִידוֹתֵי הַיְקָרוֹת! אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַצְּנִיעוּת, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עִם מִי אֲתָן מִתְחַבְּרוֹת, כִּי יְכוּלָה לְהִיּוֹת חֲבֵרָה מְקַלְקֶלֶת, וְזֶה יוֹלִיד אֶתְכֶן לְשְׂאוּל תַּחֲתִית, חֵס וְשְׁלוֹם, וְתִזְכְּרוּ תָּמִיד מֵהַ שְׂאֵמֵר הַחֲכָם: "הַצְּנִיעוּת — שֶׁלֹּא תַעֲשֶׂה בַסֶּתֶר מֵהַ שֶׁתִּתְּבַיֵּשׁ מִמֶּנּוּ בְּגִלּוּי", וְלִכֵּן תִּתְּאָזְרֶנָּה מְאֹד בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְתִשְׁמְרֶנָּה מִדַּעוֹת כּוֹזְבוֹת, וְרוּחַ הַפְּקָרוֹת שֶׁנוֹשֶׁבֶת עֲכָשׁוּ בַחוּץ, תִּהְיֶינָה חֲזָקוֹת בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יָבִיא לְכֵן אֲמִץ לֵב לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְאֵמֵר הַחֲכָם: "אֵין מִדָּה טוֹבָה וַיִּקְרָה כְּאֲמִץ לֵב וּגְבוּרָה", וְאֵת כָּל זֶה צָרִיכִים בְּקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, לֹא לְהַתְּפַעֵל מִהִסְבִּיבָה וּמִהַחֲבָרָה, רַק לְלַכֵּת בְּגִאוּהָ וּבְגִאוֹן בְּכַגְדִּים צְנוּעִים, וּלְהַתְּנַהֵג בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֵז הִזְיָה עֲלֵיכֶם חֵן אֲמִתִּי, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי לא): "שֶׁקֶר הַחֵן וְהֵבֵל הַיְפִי אִשָּׁה יִרְאֵת הַיְוָיָה הִיא תִתְּהַלֵּל".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל עַל כָּל אַחַת מִכֶּן.

הַמֵּאֲחֵל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצִּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות הארון-קדש, רציתי מאד שתזמינו את זה כמה שיותר מהר, כי אני רוצה ליפות את הקומה העליונה, שיהיה בית-כנסת לתימנים לתפארת, וכן תן ל... את הכסף שיקנה מאוררים, ושהוא יתקן אותם למעלה, כי בשבת זה בלתי נסבל לשבת בחם, והייתי אומר שגם את המזגן תפעילו.

העקר תהיה חזק, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אתה לא צריך להשבר מפל דבר שעובר עליך, כי על כל אחד בזה העולם עובר מה שעובר, ועקר גדלת בר ישראל, שמחזיק מעמד ולא נשבר, וצריכים לעבד הרבה על נקדת השמחה, להיות בשמחה עם כל נקדה טובה שמוצא בעצמו. ותהלה לאל, כל יהודי מלא מצוות פרמון, כמאמרם ו"ל (ברכות נו): אפלו ריקנין שפך מלאים מצוות פרמון. ורבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ותכף-ומיד פשרוים לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, עברה גדולה כשהוא בעצבות. וצריכים למסור את נפשו עבור מדת השמחה, וזה דבר שפא לאדם מאד קשה, כי טבע של האדם, שנמשך אחר העצבות והעצלות, ולכן מדת השמחה זה היסוד ביהדות, וכדאי לשמע אפלו כלי זמר בכל יום, העקר להיות בשמחה. כי העצבות והדפאון יכולים להרס את האדם לגמרי, וכן צריכים להכריח את עצמו דיקא להיות בשמחה, כי שמחה היא עולם החרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג שְׂדֵמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחַס, י"ד תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ מִתְּנָה אֲשֶׁה טוֹבָה וְיִלְדִים נְהַדְרִים, וּמָה אַתָּה צָרִיךְ לְדַאֵג, וּמָה גַם שְׂזַכִּיתָ כְּבוֹד לְהִיּוֹת אֲצֶל רַבְּנֵנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְזֶה אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה. וְאַפְלוּ שְׂאָדָם זָכָה רַק פְּעַם אַחַת לְהִיּוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ו"ל, רְאוּי לוֹ לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּבִפְרָט עִם הַבְּטָחָה כְּזוֹ יְכוּלִים לְרַקֵּד כָּל הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׂמָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחַס, י"ד תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל מָה שְׂאַתָּה חוֹלֵם זֶה יִתְקַים, מָה אַתָּה צָרִיךְ לְדַאֵג, אַתָּה רַק צָרִיךְ לְהִכְנִים אֶת הַהַזְמָנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִקְבַּל אֶת זֶה, וְזֶה כָּל הָעִנְיָן שֶׁל הַתְּבוּדָרוֹת, וְכָל מָה שְׂאָדָם חוֹלֵם, הֶעֱקַר שְׂיִהְיֶה חִלּוּם טוֹב, וְאֵז אַתָּה יְכוּל לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִתְקַים, וְתִרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב (תהלים עז): "אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פְּלֵא", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת תָּמִיד עִם הָאָדָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שמו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת פְּנִיחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּאַסְפַּת צְדָקָה, כְּדֵי שְׁנוּזָה לְהִדְפִּיס כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ "אֲשֶׁר בַּנְחַל", כִּי כָּל מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶלֶק בְּהִדְפֹּסֶת כְּרֶךְ "אֲשֶׁר בַּנְחַל", יִרְאֶה יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּבִזְזָה אָנִי מְאֹד חֲזָק. וְלִכֵּן תִּמְשִׁיף בְּזָה, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִדְפִּיס כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וְיִפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֵינוּ חוּצָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שמוז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת פְּנִיחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה כְּבֹר יְכוּל לְשַׁלַּח אֶת הַבֵּן שְׁלֶךְ לְכֹאֵן, וְאָנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיִּצְלִיחַ, הַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה מְמִשְׁמַע, וְשִׁיְהִיָּה עֲצָמָאִי, וְתִרְוֹ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה.

אֵל תִּדְאָג, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׂמַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחָס, י"ד תְּמוּזַה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאִתָּה מְתַנְהַג כְּמוֹ רוֹצֵחַ כְּלָפִי
אֲשֶׁתָּךְ, וְנוֹתֵן לָהּ מַכּוֹת רַצָּח, זֶה מְנַהֵג גּוֹיִים כּוֹתֵיִם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי
מְזוּהָר אוֹתָךְ, אִם לֹא תִשְׁנֶה אֶת הַנְּהַגְתְּךָ תִּצְטָרֵךְ לְהַתְגַּרֵּשׁ, וְזֶה לֹא
יִזְעִיל לָךְ שׁוֹם דְּבָר, אִתָּה מְכָרַח לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
לְשִׁבֹר אֶת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁלָךְ, וְלִבְקֵשׁ סְלִיחָה מֵאֲשֶׁתָּךְ, כִּי אַחֲרַת
אִתָּה מֵאֲבֵד אוֹתָהּ בְּיַדֶּיךָ, וְזָכַר כִּי הַזֹּהֲרֵת.

אֲנִי לֹא מֵבִין אֵיךְ בָּאָה לָךְ רִשְׁעוֹת כְּזוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן
לָךְ מִתְּנָה יְקָרָה כְּזוֹ, וְאִתָּה הוֹלֵךְ בְּיַדִּים וּמֵאֲבֵד אֶת זֶה, אֲנִי מָאד
מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְתִתְקַשֵּׁר לְאֲשֶׁתָּךְ
וְתִבְקֵשׁ סְלִיחָה, וְתִשְׁנֶה אֶת דְּרָכֶךָ לְגַמְרֵי מִהַקְצָה אֶל הַקְצָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׂמֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחָס, י"ד תְּמוּזַה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי שֶׁהוּא לֹא שָׁלֵם אֶת הַכֶּסֶף לְאֲרֻנוֹנָה וּמִס שְׂבַח וְכוּ', אֵל
תּוֹתֵר עַל זֶה, וְאִתָּה יְכוֹל לְתַבַּע אוֹתוֹ עַל-יַדֵּי עוֹרֵךְ-דִּין וּמֵה תְּפִסִּיד,
הַעֲקָר אֶל תְּשֻׁבֵר, כִּי חֲסָדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ לָךְ כְּבָר דִּירָה מְשֻׁלָּה,
וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם מוֹעֵד קָטָן, פָּרָק ב', הַלְכָה ד'): שְׂמִחָה

לְאָדָם בְּשַׁעַה שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ. וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְגֹרֵר אֶצֶל אֲחֵרִים.

זְכוּר הֵיטֵב אֶת הַחֲסָדִים שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמָּךְ עַד שֶׁהִגַּעְתָּ אֶל הַדִּירָה הַזֹּאת.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מַה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם הַתְּלַמִּידִים, שֶׁאַתָּה מְחַדֵּיר בָּהֶם יְרֵאת שְׂמִים, כִּי זֶה רַק מַה שִׁישָׂאָר מֵאַתָּנוּ, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דְּבַרְתִּי עִם ... וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּקְבַּל אֶת עֲצָתִי, וְתְהִלָּה לְאֵל, הוּא הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה, כִּי לְמַעַשֶׂה לֹא מְכִירִים אֶת הַיְשִׁיבָה, הַכֹּל נָקִי וּמְסֻדָּר, רוֹאִים אֶת הַהֶפְרָשׁ שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו, וְאִיךָ נִרְאָה מְעַכְשָׁו, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנְּצַלִּיחַ לְהָבִיא פֶה בִּיבְנָאֵל אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחֲוָרִים. וְגַם אֶפְתַּח מְדַרְשֵׁיהַ גְּדוּלָה לְבָנוֹת, וְנוֹכַל לְחַפֵּן אוֹתָם, וְלְבָנוֹת בָּתִּים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֶזְרַת ... גֵּרוּ יְאִיר, אַתָּה צָרִיךְ לְהִזְהִיר אוֹתוֹ חֵד מְשֻׁמְעִית, אִם הוּא לֹא יִשְׁנֶה אֶת דַּעְתּוֹ, לְבִסּוּף הֵם יִצְטָרְכוּ לְהִתְגַּרֵּשׁ, זֶה מְנַהֵג גּוֹיִים וְכוֹתֵיִים שֶׁמְרַבִּיצִים לְאִשָּׁה, וּמַה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! ?

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שׂנא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּנְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁהֵילְדִים מְצַלִּיחִים בַּלְמוּדִים, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

... גֵּרוּ יֵאִיר! רְאֵה לְלַמֵּד בַּכּוֹלֵל, כִּי חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׂעוּבָר,
שְׁלֹא לומדים תורה, כִּי מֵה יִשְׁאַר מֵהָאָדָם? רַק הַתּוֹרָה שְׂיִלְמַד בְּכָל
יוֹם, כְּמֵאמֶר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא
כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמְצוּוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שׂנב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּנְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל מְאֹד, שְׂאֶחָד יִחַכֶּה לָהֶם בַּשָּׂדֶה הַתְּעוּפָה, אֲכַל אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל בְּקֵשָׁה, שְׂתַזְהִיר אֶת הַיְלָדִים
שְׂיִהְיוּ מְמַשְׁמְעִים, כִּי לִי אֵין כָּבֵר כַּחַ, הַגַּעַתִּי לְגִיל זְקֵנָה, וְלִכֵּן אִם
זֶה לֹא יִסְתַּדֵּר, אֲנִי אֲצַטְרֵךְ לְשַׁלַּח אוֹתָם בַּחֲזָרָה וּחְבָל. וְלִכֵּן אֲנִי

מאד מאד מבקש אותך, שתעשה כל מיני פעולות שבְּעוֹלָם שִׁיְהוּ תלמידים טובים ויציתו, וישתפו פעלה, ואז טוב להם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג שנג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פנחס, ט"ו תמוז (יום הלולא של האור החיים הקדוש) ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, תראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר שבְּעוֹלָם לא יוכל לשבר אתכם, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד כל מיני צרות ויסורים ומכאובים, ואשרי האדם שזוכה להחזיק מעמד, וזה עקר גדלת בר ישראל, שיכול להתחזק בתוך כל הצרות שעוברות עליו.

ראו גם ראו איך שאין יום שלא יהיה עלי משפטים, וממי? מאנשים שאמרו כל הזמן שהם מסורים אלי בלב ונפש... ולא בחנם שאומרים חכמינו הקדושים (אבות פרק ב'): ואל תאמין בעצמך עד יום מותך, כי כל אחד יכול להתהפך מחר ולהיות רודף וכו', ואף-על-פי-כן אני מחזיק מעמד, ואדרבה בורח יותר אל הקדוש-ברוך-הוא, ומקיים את דברי רבנו ז"ל שאמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן יג): כשחולקים על האדם, נמצא שרודפים אותו, והוא בורח בכל פעם להשם יתברך, וכך מה שחולקים עליו יותר, מקרבים אותו יותר להשם יתברך, שזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה כא): "ופרעה הקריב", שהקריב את ישראל לאביהם שבשמים, שעל-ידי רדיפתו אותם, נתקרבו יותר להשם יתברך.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמְד מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וּלְבַקֵּשׁ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא נִכְרַח מֵהַצְדִּיק, כִּי כִּף גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קנג): מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶת עַצְמוֹ לְהַצְדִּיק, וְקִרְבָּתוֹ אֵינוֹ בְּתַמִּימוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפֵּף אַחֲרֵי-כֵן לְרוֹדֵף; וְזֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ, וְכֵן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא נִהְיֶה מֵאלוֹ הַחוֹלְקִים וּמְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה, שְׂזוֹ הַמִּדָּה הַכִּי מְגַנֶּה שָׂרָק אֶצְל בְּנֵי אָדָם, כִּי בְּפְרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא קמא צב:): בִּירָא דְשִׁתִּית מִיְנִיה, לֹא תִשְׁדִּי בֵּיה קְלָא [בוֹר שְׁשִׁתִּית מִשֵּׁם מִים, אֵל תִּזְרַק בוֹ אֲבָנִים], עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ רוֹאִים אִיךָ אֲנָשִׁים יְכוּלִים לִפְלֹ בְּשִׁפְלוּת הַכִּי עֲצוּמָה, וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ וְלִזְרֹק אֲבָנִים, וְלְהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל הַמְּקוֹם שֶׁמִּשֵּׁם יְנִקוּ, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, וּבוֹדָאֵי לְבִסוּף אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ מְקַבְּלִים עֲנֹשׁ קָשָׁה, שְׁלֹא חֲלָמוֹ, יִשְׁמְרָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא נִהְיֶה בְּחֻלְק אַחַד עִם הַרְשָׁעִים הָאֵלוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּשֶׁאַחַד בְּמִשְׂא וּמִתָּן בְּעֵינָי דִּירָה אַחַת לְקִנּוּת, שְׁלֹא יִכְנַס אַחַר בְּאֲמָצַע, שְׂוִה בְּכָלֵל מַה שְׂאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין נט:): עֲנִי מִהַפֵּף בְּחִרְרָה וּבֹא אַחַר וּנְטֹלָה הַיְמָנוּ, מֵאִי? אָמַר לִיה נִקְרָא רָשָׁע. וְכֵן הוּא גוֹרֵם צָרָה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אַחֲרֵי-כֵן מִפְּקִיעִים אֶת הַשְּׁעָרִים וּמְבַקְּשִׁים יוֹתֵר עַל כָּל בֵּית.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַמֵּד חֲזָק לֹא לְהַפְקִיעַ אֶת הַשְּׁעָרִים, לֹא בְּקִנִּית בֵּית, וְלֹא בְּשִׁכִּירַת דִּירָה, הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים רַק מְנַצְּלִים אוֹתָנוּ, הַכֶּסֶף שְׁלָנוּ טוֹב, אֲבָל הַשְּׂנֵאָה כְּלַפִּינוּ זֶה יוֹתֵר חֲזָק מֵאֲשֶׁר גּוֹיִים שׁוֹנְאִים אֶת הַיְהוּדִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסָחִים מט:): גְּדוּלָה שְׂנֵאָה שְׁשׁוֹנְאִין עַמֵּי הָאָרֶץ לְתַלְמִיד חֻכָּם, יוֹתֵר מִשְׂנֵאָה שְׁשׁוֹנְאִין אַמּוֹת הָעוֹלָם אֶת יִשְׂרָאֵל; הָרִי כָּלָם מוֹסְתִים מִהַרְעֵ הַמְּקוֹמִי, הַרְשָׁע מְרָשָׁע, טְמֵא מְטֵמֵא, וְלִכֵּן תַּעֲמְדוּ חֲזָק לְהוֹרִיד אֶת הַמַּחֲרִירִים כְּמָה שָׂרָק יְכוּלִים, כִּי הֵם מְמִילָא רוֹצִים לְבָרַח כְּמָה שְׂיוֹתֵר מֵהָר.

הַעֲקֹר רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה רַק מַה

שׁיִשְׁאֵר מֵאֲתָנוּ, כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הָיוּ רְגִילִים לֹמַר, אִם לֹא זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הָעֲצָה הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת — גַּם כֵּן הָיָה כְּדָאִי, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׁקַבְּלָנוּ עוֹד רַבּוּי עֲצוֹת נּוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת מִמֶּנּוּ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט בְּחַיֵּינוּ.

וְכֵן רְאוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי אִין עוֹד דְּבַר טוֹב מִלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הַלְכָה, מִכָּל דְּבַר אֶפְלוּ קִצָּת, כִּי רַק זֶה מַה שְׁיִשְׁאֵר מֵאֲתָנוּ, וְאִין טוֹב אֲלֵא תּוֹרָה.

תְּהִיוּ חֲזָקִים מְאֹד, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כָּף אָמַר הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: סְגָלָה לְרַשְׁעִים — לֹא לְפָחַד מֵהֶם.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שְׁכָל אֵלוּ שְׁעַדִּין לֹא עָשׂוּ הוֹרָאת קַבַּע בְּשִׁבִיל הַמְּקוֹנָה, שְׁיַעֲשׂוּ אֶת זֶה תַּכְּפִּי־וּמִיד דְּרַף הָאֲבֵרָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי שְׁקוּעַ בְּחֹבוֹת, וּבְכָל חֲדָשׁ בָּא לִי חֲשִׁבּוֹנֵית לְמִים, לְסֵלֶר, לְחֲשָׁמַל, וְהַפִּיס רִיק וְאִין בּוֹ, וְלָכֵן שְׁכָל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִשְׁתַּדֵּל לְשַׁלֵּם דְּמֵי מְקוֹנָה, וְיַעֲשֶׂה הוֹרָאת קַבַּע.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוֹרָה הֶתֶר לְעַצְמוֹ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּמְּקוֹנָה וְלֹא לְשַׁלֵּם, שְׁזֵה בְּכָלָל 'טוֹבֵל וְשָׂרִץ בִּידוֹ'.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁנָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.
לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף וְכוּ', תִּלְפֹךְ רַק עַל הַשְּׂדוּף שֵׁישׁ לְךָ מְשִׁיכָה
אֵלֵיהֶם, הַעֲקֹר אֶל תִּתְבַּלְבֵּל, כִּי הִכִּי גְרוּעַ זֶה בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, שְׁאֲדָם
מִבְּלִבֵּל אֶת עֲצָמוֹ עַל לֹא דָבָר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְךָ בְּזֶה
שְׁאֵתָה מִדְּפִיס כְּרֹךְ אַחַר כְּרֹךְ "אָשֶׁר בְּנַחֵל", כִּי הַסִּפֵּר הַזֶּה נִכְתָּב
בִּישׁוּעַת הַשֵּׁם, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּזְכוּת זֶה, שְׁתַּזְכֶּה לְבְּנֵי
חַיִּי וּמְזוּנֵי רוּיַחִי.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.
הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג שְׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.
לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אַתָּה לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג בְּעִנְיַן הַקִּיטָּנָה, אֲנִי אֲדַבֵּר עִם נְשֵׁי
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִזֶּה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׁכַמָּה מְשַׁפְּחוֹת יִקְחוּ אֶת זֶה עַל עֲצָמָם.

אַתָּה צְרִיכָה לְנוּחַ וּלְצִבּוֹר כַּחוֹת לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְאֶל תְּדַאֲגִי, הַכֹּל
יִסְתַּדֵּר.

אין לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, יעזר הקדוש-ברוך-
הוא שתמיד תלך לפניך הזכות הזו.

המאחל לך שבת שלום...

לַג שָׁנוּ.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

באתי לבקש אותך, שתכריז ברבים, שרצוני שבמוצאי שבת
כלם ילכו אל המגרש בלב יבנאל, אבל שאף אחד לא יהין
להתגרות עם המשטרה, אנחנו אנשי חק, ואין לנו שום עסק אתם.

רק חזק ואמץ, כי סוף כל סוף תזכה לצאת מכל הצרות
והחובות שלך.

המאחל לך שבת שלום...

לַג שָׁנוּ.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באתי לבקש אותך, שתמסר אלה דולר (בשקלים), על הספר
תורה שאני כותב אצלו, ותקח ממנו קבלה כמה נתת, וכמה כבר
קבל ביחד.

רק חזק ואמץ, ואל תפתד משום דבר, כי סוף כל סוף תראו

אָפֿר . לַג שְׁנָח — לַג שְׁנֵט בְּנַחַל קֶסֶג

נְסִים נְגִלִים שִׁיעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזִכּוֹת שְׂאֵתֶם עוֹזְרִים לִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁנָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, "י"ח תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה אֵתִי, שְׂאֵתָה צוֹבֵעַ אֵת הַבֵּית-מִדְרָשׁ, וְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹמְרִים, שְׂוֵה יוֹצֵא כָּל-כָּף יָפָה, שְׂאֵין לְתֵאֵר. וְלָכֵן, אֲשֶׁרִיד וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, יְהִי חֲלָקִי בְּחֲלָקָה.

הַעֲקֹר רָאָה לְחֻזַּק אֵת עֲצֻמָּךְ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עֵז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַ, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמַח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג שְׁנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, "י"ח תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֵת מַכְתְּבָכֶם.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַ אֵת הַבְּשׂוּרָה הַמְּשֻׁמַּחַת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהֵכַל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְשׁוֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת, וּבַעֲת פְּזֹאת צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר אֵת הַבְּרִיאוֹת, וְלֹא לְהַטְלִיט בְּטִלְטוּלִים קָשִׁים בְּנִסְיוֹנוֹת וְכוּ'.

הַעֲקֹר רַק לְנוּחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂהֵכַל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָפְכֶם תְּמִיד, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג שס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הָעוֹרֵף-דִּין, וְאַל תִּפְחָד שֶׁכָּל פְּרָחַח יוּכַל
לְנַצֵּל אוֹתְךָ, וְלְהוֹצִיא מִמְּךָ מַה שִׁיּוֹתֵר כְּסָפִים, תְּהִיֶּה חֶזֶק, אֵין בְּרַחֵה
רַק לְלַכֵּת עִם עוֹרֵף-דִּין בְּכָל דְּבַר.

בְּעֵינַי הַבֵּית-סֵפֶר, יֵשׁ לָנוּ מְנַהֵלַת אַחַת, וְהִיא הַגְּבֵרַת ... תְּחִיָּה,
וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסֵּר לָהּ אֶת כָּל הַסְּמֻכוֹת, וְאִם יֵשׁ אִיזוֹ מוֹרָה שֶׁמִּמֶּנָּה
אֶת פִּיָּה, הַטּוֹב בְּעֵינֶיהָ תַעֲשֶׂה, אִם צְרִיכִים לְשַׁלַּח אוֹתָהּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה
אֶת זֶה, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְעַמֵּד מֵהֵצֵד וְלִרְאוֹת אִיךָ הַמּוֹרוֹת קוֹפְצוֹת
עַל הָרֵאשׁ שֶׁל הַמְּנַהֵלַת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְתַת אֶת הַגְּבוּי הַכִּי חֶזֶק
לְמְנַהֵלַת, כִּי אֵין הַפְּקָרוֹת. וְאוֹתוֹ דְּבַר בְּגִינִים, וְאוֹתוֹ דְּבַר בְּתַלְמוּד
תּוֹרָה. מַה שְּׂאֵתָה מִבֵּין שְׁצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת — תַעֲשֶׂה, אֵין יוֹתֵר
הַפְּקָרוֹת, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
עַל הֵצֵד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

רְאֵה לְדַוּחַ מַה קָרָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג שסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲמַד חֶזֶק לֹא לָתֵת לְבַחוּרִים זָרִים שְׁלֹא שְׂיִכִּים לִישִׁיבָה לִישׁן בְּפִנְיַמְיָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְתַעֲמַד עַל זֶה חֶזֶק מָאד, אֵין יוֹתֵר הֶפְקֵר, וּמִי שְׁלֹא מְשַׁלֵּם, אֵין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת שֵׁם בְּחֻדְרִים.

אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אוֹמְרִים, שְׁמַאז שְׁלַקְחָת אֶת הַיְשִׁיבָה בְּיַדִּי, הַכֹּל יִשְׁתַּנֵּה בְּצוּרָה דְרַסְטִית, וְלָכֵן תִּמְשִׁיף.

וְהַעֲקֵר תִּשְׁמֹר שְׂיִהְיֶה נְקִי, הֵן בְּתוֹף הַיְשִׁיבָה, וְהֵן סְבִיבוֹת הַיְשִׁיבָה, וּבַפֶּרֶט בְּמַטְבַּח וּבִישִׁיבָה, וְעַל זֶה תַּעֲמַד מָאד מָאד חֶזֶק.

רַק חֶזֶק וְאַמֵץ, וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לַג שסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי מָאד לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת

עצמכם ביחד, כי זה סוד הצלחתנו, שאנחנו תמיד מתאחדים יחד, ושום ברירה לא תוכל להפריד בינינו. ורואים איך שהרשעים רק מחכים שיהיה בינינו, חס ושלום, אילו פרוידים, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, מלבד מה שאנחנו מצויים ממנו יתברך להחזיק את עצמנו ביחד באהבה גדולה, ובהבנה הדדית, ולקיים מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך". מלבד זאת, באו ונראה לכל אלו הרשעים, שאותנו לא יוכלו לשבור בשום פנים ואופן, כי אנחנו קהלה מגבשת עם חומה בצורה, ואף שפה ושם חושבים שעשו סדק, זה רק דמיון, כי תהלה לאל, כל הפסלות והזבל נפשות פגומות לאט לאט בורחות מקהלתנו, ועל-ידי-זה נטהרת קהלתנו, ואנחנו זוכים כמו עינינו לראות קהלה קדושה הולכת ונבנית, מפל גנני הקשת, מפל העדות, המחנכים את ילדיהם, בדרך המסורה לנו מדור דור, בתורה ויראת שמים, ושומרים על קדשה וטהרה של ילדינו.

ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, תחזיקו את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואל תפחדו משום כָּלֵב נובח, ובפרט מחבורה רעה: 'פת האפרים'. שהם חושבים שיבנאל שלהם, באו ונעמיד אותם על טעותם עד מהרה, ולהראות להם שפה זה ארץ ישראל, הארץ אשר הבטיח לנו הקדוש-ברוך-הוא. ולכן עלינו לקיים דיקא פה בארצנו הקדושה את התורה ואת המצוות, ונשמח בו יתברך, אשר מאיר השגחתו פאן יותר מפל העולם כלו, כמו שכתוב (דברים יא, יב): "תמיד עיני הוי"ה אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה". ולכן, עלינו למסור את נפשנו פה דיקא בארצנו הקדושה בשבילו יתברך, ולא להתפעל משום רשע, אדרבה, עלינו להראות להקדוש-ברוך-הוא, שיש לו בנים אהובים, שמחזיקים את עצמם ביחד, ואין ביניהם גזענות ושנאת חנם, וזו כל מטרתנו בבנין קהלתנו. ולכן אני מאד מבקש מפל מי שמרגיש שהקהלה לא מתאימה לו, שילך מקהלתנו מה שיותר מהר, ואל יחליש דעת הרבים.

אנחנו קהלה מגבשת שרק הולכת ומתפתחת עד שנוכח לראות כמו עינינו פה ביבנאל "עיר ברסלב" במלא מוכן המלה. אנשים

שְׁלוֹמֵדִים תּוֹרָה וּמִתְבוֹדְדִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרוֹקְדִים וּשְׂמֵחִים,
וּמִתְעַנְּגִים מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שְׁגַם בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת הַזֶּה
תִּלְכוּ אֶל הַמַּגְרֵשׁ בְּלֵב הַמּוֹשְׁבָה, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שֶׁבְּרַבֵּעַ
לְשֵׁתִים-עֶשְׂרֵה, כָּלֵם כָּבֵר יִלְכוּ, וְאִף אֶחָד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן שֶׁלֹּא
יִתְגַּרֶה עִם הַמִּשְׁטָרָה, הֵם לֹא רוֹצִים אֶת הַרַע שֶׁלְנוּ, וְלִכֵּן בָּאוּ וְלֹא
נִפְגַּס בְּשׁוּם עֲמוּת עִמָּהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם. כִּי זֶה מֵה שֶׁ"כְּנוּפִית הָאֲפָרִים"
מְחַפִּים, כְּדֵי שְׂנוּהִיָּה מְסַכְסְכִים עִם הַחֵק. כִּי עֲצָם הָעֲבָדָה שֶׁאֲנִיחֵנוּ
עֲבָדָה בְּשִׁטָּח, זֶה שׁוֹרֵף אוֹתָם לְגַמְרִי, וְאֲנִיחֵנוּ לָהֶם עֲצָם בְּגֵרוֹן, וְלֹא
יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דָּבָר, אוֹ שֶׁהֵם יִחְזְרוּ בְּתוֹשׁוּבָה, אוֹ שֶׁהֵם יִתְקַפְּלוּ,
אֲנִיחֵנוּ נִשְׁאָרִים פֹּה!

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שסג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה
מִשְׂקִיעַ בְּתַלְמִידִים. וּמִי כְּמוֹנֵי יוֹדֵעַ כִּמָּה זֶה קֶשֶׁה לְגַדֵּל וּלְטַפַּח
בַּחוּרִים בְּדוֹר הַזֶּה. וְלִכֵּן תִּדְעַ, שֶׁשְׂכַרְךָ לֹא יִקְפַח מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי זֶה
מִהַמְצׁוֹת הַכִּי גְדוֹלוֹת בְּדוֹר הַזֶּה, לְחַנֵּךְ אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל
לְאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תַּחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֶךָ וּבֵיתֶךָ
עַז, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

בְּעֵנֵן מְנִינְ הָאֲבָרְכִים, אֲשֶׁתְּדַל מְאֹד לְחֲזוֹק אוֹתָם, כִּי חָבַל שֶׁלֹּא
יִתְפַּלְלוּ יַחַד.

קסח אֲשֶׁר לַג שֶׁסָּד — לַג שֶׁסָּה בְּנַחֲל

תּוֹדִיעַ לְבַחֲוֵרִים, מִי שֶׁלֹּא יִתְנַהֵג טוֹב בְּפִתְּהָ שְׁלָךְ, הוּא לֹא יָבוֹא לְכָאן, חַד מִשְׁמָעִית.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מְנַסִּים בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים אַחֲרֵים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעַמֵּד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שֶׁסָּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי זֶה גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, אַדְרַבָּה מְכַל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו הוּא מְחִזִּיק מֵעַמֵּד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלִיחָה נְצַחִית, הַצְּלִיחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שֶׁסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ' תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי שְׁתַּלַּךְ לְתֵת הַרְצָאוֹת, כִּי כָל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ דְבוּרִים
לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל,
כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סח), שְׁרְצוֹנוֹ שְׂאֵלוֹ הַתְּלַמִּידִים
יַעֲשׂוּ עוֹד תְּלַמִּידִים, וְאֵלּוֹ הַתְּלַמִּידִים יַעֲשׂוּ עוֹד תְּלַמִּידִים; וְלִכֵּן זֶה
דְּבַר גְּדוֹל שְׁתַּלַּךְ וְתַתֵּן הַרְצָאוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאת וּבֵיתֵךְ עֵז, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שסו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּתְּפַּלֵּל בְּשַׁבָּת עִם מַנְיֵן הָאֲבָרְכִים, כִּי
אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְזֶה כָּל
חֻשְׁקֵי וּרְצוֹנֵי, שְׁתַּמִּיד תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד.

תִּרְאוּ אִיךָ הַחַיִּים פּוֹרְחִים, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים
מִפֶּה, זֶה לֹא יוֹעִיל לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה. וְלִכֵּן
תִּתְקַבְּצוּ לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם אַחַת בְּשַׁבָּת לְהִתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי הַמַּנְיֵן
שְׁלָכֶם מִתְחִיל בֵּין כֶּף יוֹתֵר מְאַחֵר, וְלִכֵּן חָבֵל שְׂלֵא תִתְפַּלְלוּ בְּמַנְיֵן,
וּבְכַרְט בְּמַנְהָה, בְּמָקוֹם לְצֵאת בַּחוּץ וּלְפַצֵּחַ גְּרַעֲיָנִים, תִּשְׁבּוּ בַּפְּנִים
וְתִשְׁמְעוּ שַׁעוֹר שְׂיִדְבֵר אַחַד מִבֵּינֵיכֶם, וְזֶה רְצוֹנֵי מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאת וּבֵיתֵךְ עֵז, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, זְכְרוּ הֵיטֵב, כִּי יְמֵינוּ כָּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ
כָּאֵן, וְיִכּוּלִים לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרָּא,
מְדַרְשׁ, הִלְכָּה. אֶשֶׁר מִכָּל לְמוֹד וְלְמוֹד שְׁלוּמִידִים כָּאֵן, נִבְנָה הַיְכָלוֹת

למעלה, ובפרט כשאחד זוכה לסיים בבלי ירושלמי תוספתא, הוא בונה לעצמו ב'ית' נצחי. וזה לא צריכים לסיים ביום אחד, יכול לעבר שנים על גבי שנים עד שזוכים לסיים את זה, אבל לבסוף הב'ית' הזה הוא בית נצחי, ולכן חבל מאד שיעבר לכם יום אחד בלי למוד זה. יש לכם הזדמנות פז עכשו להצליח בתייכם, אם רק תדעו לנצל את הזמן היקר, יגיע היום שלא תוכלו להודות לי מספיק על זה שחזקתי אתכם, וזכיתם לסיים בבלי ירושלמי תוספתא, וכניתם לעצמכם ב'ית' נצחי. פי רואים בגשמיות, כל אחד מתנגע שיהיה לו בית, ואם כבר נכנס בבית חדש, הוא כל-כף שמת, וזה רק בית בעולם הזה העובר וכלה, תתארו לעצמכם, אם בניתם לכם בית נצחי, שעל כל מסכת מקבלים עולם שלם, כמובא (הקדמת תקוני זהר יד): כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו. וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, פל שפן מאן דזכי למסכתא חדא או לתרין או לשתיין דאתמר בהון ששים המה מלכות. דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה. ופאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא; רואים מזה מה אדם זוכה כשמיסי מסכת אחת או הלכה אחת. ולכן אל תהיה בטלן, חבל על הזמן היקר שלך, ראה גם ראה כמה סבלתי, ועדין אני סובל וכו' וכו'.

ראה כמה מסרתי את נפשי, פשוטו כמשמעו, שתתחתן, לכל הפחות תשמע בקולי, פי אין לי פה שום בונה רק לטובת גשמתך.

ולכן תקיים את דברי, ואז טוב לך כל הימים, ובפרט שתתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואז טוב לך בזה ובבא כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג שסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ' תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּאֲמִינִי לִי, שְׁאֲנִי לֹא רוֹצֵה כְּלוּם, רַק שְׂיִהְיֶה לְךָ חַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים, וְתִהְיֶי שְׁמוּרָה מֵאֲנָשִׁים שְׂרוֹצִים לְנַצֵּל אוֹתְךָ וּמְנַצְּלִים אוֹתְךָ, וְשְׂיִהְיֶה לְךָ רֹאשׁ עַל הַכְּתָפִים וְכוּ'.

בְּעֵינַי חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', הִלּוּאִי שְׁאֲזַכֶּה אֲנִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, זֶה כְּבָר אַרְבַּעִים שָׁנָה שְׁאֲנִי מְתִינֵעַ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלַיְלָה נִיּוֹם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַדִּין לֹא הוֹלֵךְ לִי, אֲנִי כָּל־כָּפוּ מִשְׁתּוֹקֵק אַחֲרָיו יְתַבְּרָךְ, לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ יְתַבְּרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לִי, אֲנִי מִשְׁתּוֹקֵק לְזִכּוֹת לְרֵאוֹת מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְּרָךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא יְתַבְּרָךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת הַבְּרִיאָה, וְהַכֵּל זֶה אֶלְקוֹת וְאֶלְקוֹת זֶה הַכֵּל, וְעַדִּין אֲנִי רְחוּק מִכָּל זֶה, עַל אִף שְׁאֲנִי יָגַע וְטוֹרַח יָמִים וְשָׁנִים לְזִכּוֹת לְזֶה, וְלֹא עָלְתָה בְּיָדִי. וְאֵיךְ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת, שְׂאִין לִי מֵה לַעֲשׂוֹת רַק לְהַחֲזִיר אוֹתְךָ בְּתִשׁוּבָה, כְּאֵלּוֹ אֲנִי כְּבָר מִתְקַן, וְצָרִיךְ לְתַקֵּן עִכְשָׁו אֶת אַחֲרִים, מִי יוֹדֵעַ כִּמָּה זְמַן עוֹד יֵשׁ לִי בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד דוֹאֵג פֶּן וְאוֹלֵי הַיּוֹם זֶה הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַדִּין לֹא עָשִׂיתִי אֶת רְצוֹנוֹ יְתַבְּרָךְ, וְאֲנִי לֹא כְּמוֹ שֶׁהוּא יְתַבְּרָךְ רוֹצֵה, וְזֶה כָּל הַפֶּחַד שְׁלִי.

וְלִכְּנֹן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְּפַלְּלִי בְּשִׁבְלִי, שְׁאֲזַכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְלְתַקֵּן אֶת־מַעֲשֵׂי, וְשֶׁלֹּא אֶטְעָה אֶת עֲצָמִי, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא אֶטְעָה אֶת אַחֲרִים. שְׁפָלָם טוֹעִים בִּי, כְּאֵלּוֹ מִי יוֹדֵעַ מֵה אֲנִי, וּבְאֲמַת אֵינִי אֶלָּא טָפָה סְרוּחָה, שְׁחוֹזֵר אֶל הָעֶפֶר, וּמֵה יִהְיֶה אֲתִי?! וְלִכְּנֹן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְּפַלְּלִי בְּעִבּוּרֵי תְּמִיד, שְׁאֲזַכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלְךָ שְׂיִהְיוּ חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נֹעִימִים כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רוֹצֵה בְּעֲצָמְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ' תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִית אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עִכְשָׁו
בְּ"בֵין הַמְּצָרִים", שֶׁהֵם הַכ"א יָמִים שְׁמַתְאֲבָלִים עַל חֲרַב־בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁכָּל הַחֲרַבֵּן הָיָה רַק עַל-יְדֵי שְׁנֵאת חָנָם. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא ט:), עֲדִין מְרַקֵּד בֵּינָן, וְכֵן אָמְרוּ (שָׁם ט:): לְלַמְדָּה,
שְׁשִׁקוּלָה שְׁנֵאת חָנָם כְּנִגְדַּ שְׁלֹשׁ עֲבָרוֹת: עֲבוּדָה זָרָה, גְלוּי עֲרִיזוֹת,
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים. וְאָמְרוּ (שָׁם), אֵלֹו בְּנֵי-אָדָם שְׁאוּכְלִין וְשׁוֹתִין זֶה עִם
זֶה, וְדוֹקְרִין זֶה אֶת זֶה בְּחֲרָבוֹת שְׁבַלְשׁוֹנָם. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר מוֹהַרְנָתָּ
ו"ל הָיָה רָגִיל לֹמֵר: כְּשִׁשְׁנֵי סָבְלִים רַבִּים בִּינֵיהֶם עַל הַרְחֹוב, דוֹקֵר
לִי הַצְּדָדִים מְרַב צַעַר, כִּי לֹא הָיָה יְכוֹל לְרֹאוֹת אִיךָ שְׁיִהוּדִים רַבִּים
בִּינֵיהֶם, וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁזֶה לִי חֲמַשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה,
שְׁהַקְמָתִי קָהְלָה קְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, מִמָּשׁ בְּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, פְּשׁוּטוֹ
כְּמִשְׁמַעוֹ, וְנִגְנְבוּ מִמֶּנִּי כְּסָפִים לְרַבָּבוֹת, כְּאֲשֶׁר יָדוּעַ לִידוּעִים. וְעַל
כָּל־מָה — מַה שְׁהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, הִסִּית וְהִדִּיחַ נִגְדֵי
אֶצֶל כָּל הָאֲדָמוּרִי"ם וְהַרְבָּנִים, וְכַמוֹכֵן מֵאֲמִינִים לוֹ יוֹתֵר... וְזֶה
פְּשׁוּט, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּבֵא קָמָא צב:): לֹא לְחָנָם הַלֵּךְ הַזְּרוּרִי אֶצֶל
הַעוֹרֵב, אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵינוּ.

וְיָדוּעַ מַה שְׁרַבְנוּ ו"ל סִפֵּר (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יא), שְׁנַחֲלָךְ הַבֵּן
שְׁפָחָה לְבֵן מְלָךְ, וְהָיָה אֶסוּר לְדַבֵּר מִזֶּה בְּקוֹל רָם, רַק בְּשִׁקֵּט וְכו' וְעַן
שָׁם. וְאִם נִסְפָּר בְּעוֹלָם מַה שְׁקוֹרָה פֶּה אֶצְלָנוּ, אִף אַחַד לֹא יִרְצָה
לְהֵאמִין.

לְדַגְמָא: שְׁתֵּי פְּנִינִים אֲמָרוֹת עֲסִיסִיּוֹת. א. מִפִּי הַסְמָ"ךְ-מ"ם

ה'רע המקומי: "מה שעשה סדאם חוסיין במלחמת המפרץ, זה כסף קטן מה שאני אעשה לברסלבים". ב. מפי ראש המועצה: "מה שהנאצים התעללו ביהודים, זה לא יגיע למה שאני אתעלל בברסלבים" [יש על זה עדים ששמעו את זה מפיהם הטמא]. ובין חיות טורפות כאלו בניתי קהלה יפה, קהלה קדושה, ומה שעבר עלי בשנה הזו, אני לא יכול להסביר לכם, את גדל הפאב והצער והיסורים שרשע מרשע ברח עם כספי צבור יותר ממליון ש"ח. ואם זה לא מספיק עוד באה משפחה שאני מסרתי את נפשי לעשות ביניהם שלום-בית פעמים אין מספר, וגדלתי את הילדים שלהם, וחתנתי את הבן שלהם, ולבסוף הם כפויי טובה [חסר]... ואת גדל הצרות האלו והבושות והתכרות עלבונות ושפיכות דמים שיש לי — אין לתאר ואין לשער כלל, אף-על-פי-כן הפאב הזה לא בא בכלל אל הפאב שיש לי, שיש מריבות ואי הבנות בין שני אנשי שלומנו, כי כמה שאני מחדיר שכל הצרות שעם ישראל סובלים, זה רק מחמת שנאת חנם, ומי סובל? רק אנשים חפים מפשע, שהם מספנים ומספנות הקרבנות, רחמנא לישזבן, ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו הנקרים, בניתי קהלה קדושה עם דם, פשוטו כמשמעו, ואני מסבב בחובות לאלפים ורבבות, מה לא עשיתי לחתן את הילדים שלכם? ! איך מסרתי את נפשי עבורכם? ! בניתי אולם שמחות, שלא יעלה לכם כסף הוצאות חתנה, ולבסוף צריכה להיות מחלקת בין אנשי שלומנו, זה כל-כך כואב לי, אשר אתם לא יכולים לתאר ולשער את הצער הזה.

לכן אני בא בקריאה מעמק הלב, מי שיש לו איזה דין ודברים עם חברו, יהיה מה שיהיה, הקמתי בית-דין בקהלתי, שהם הרב ... גרו יאיר, הרב ... גרו יאיר, הרב ... גרו יאיר, שפנה אליהם, ואיך שהם יפסקו כף צריכים לקבל, ומי שלא רוצה ללכת אל הבית-דין, אני מבקש שיעזוב את הקהלה שלי, אני לא אתן שתהיה הפקרות, שאיש כל הישר בעיניו יעשה מה שירצה, לא יהיה כזאת בשום פנים ואופן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִקְהִילָה שְׁלֵנוּ מְגַבְשֶׁת, וְכָבֵר מִתְחִילִים לְרֵאוֹת אֶת הַפְּרוֹת, הַיְשִׁיבָה מְסֻדָּרָת, וְהַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת מְסֻדָּר, וְהַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה לְבָנִים מְסֻדָּר, הַפּוֹלֵל הַנִּפְלֵא מְסֻדָּר, הַפּוֹלֵל לְנָשִׁים הַצְּעִירוֹת מְסֻדָּר, וְכָבֵר בּוֹנִים אֶת הַמְּקוֹה, וְאֵת הַתְּקוּנִים שְׁאַנְחֵנוּ מִתְּקִינִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וְכוּ', עַל אִף גְּדֹל הַהוֹצָאוֹת הַמְּרֻבּוֹת שֶׁפְּרוּכוֹת בְּזוֹה, וְאִין לָנוּ שׁוֹם גְּדִיב שְׁיַעֲזוֹר לָנוּ וְכוּ', וּבִפְרָט הוֹצָאוֹת לְעוֹרְכֵי דִינִים, שְׁזֵה עוֹלָה לִי הוּן תּוֹעֲפוֹת, שְׁאַנִּי מְסַבֵּב בְּחֻבוֹת וְכוּ', דִּיקָא בְּעַת כְּזוֹאת צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת מְרִיבוֹת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ? אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, אִם הַבֵּית-דִּין יִקְרָא וְלֹא יָבֹא, אַחַר שְׁלֵשׁ קְרִיאוֹת, בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא יִקְבַּל עֲלֵיהָ לַתּוֹרָה אֲצִלְנוּ, וְנִפְרָסֵם אֶת שְׁמוֹ שֶׁהוּא מְסַרְב לְדִין, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְרֵאוֹת שֶׁהִקְהִילָה שְׁלִי, שְׁבִגְתִּי בַּיּוֹעַ וּבָדָם, שֶׁתִּלְךָ לְטִמְיוֹן, כְּשִׁשְׁנֵי אַנְשִׁים רַבִּים בִּינֵיהֶם יִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה, אֲסוּר לְאַף אֶחָד לַעֲמֹד לְשׁוֹם צַד, אֲלֹא שְׁיִפְנוּ אֶל הַבֵּית-דִּין הַזֶּה, וְכִפִּי שֶׁהֵם יִפְסְקוּ כִּף צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַפְּסָק שְׁלֵהֶם, וְזֵה אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, אַחֲרַת אֲנִי מוֹצִיא אֶת הָאָדָם הַזֶּה מִהִקְהִלָה.

מֵאַחַר שְׁיִצָּא מִפִּי שֶׁל רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה 'פְּנִינָה' כָּל-כֶּף יָפָה נִגְדָּנוּ (אִי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אִי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׁפּוֹחֵז יוֹצִיא אִמְרָה כְּזוֹאת). אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שְׁיִזְמִינוּ עִכְשָׁו מִחֲדָשׁ שְׁלֹטִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לִיְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְאֵלּוּ שֶׁהַשְּׁלֹטִים שְׁלָהֶם נִקְרְעוּ אוֹ הַתְּבִלּוֹ מִהַגְּשָׁמִים וְהַרוּחוֹת, נָא לְתַקֵּן אֶת זֶה, אוֹ שְׁיִזְמִינוּ חֲדָשׁ, וְנִרְאֶה לוֹ מִי בַעַל-הַבֵּית פֹּה, וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ שֶׁכָּל הַיְלָדִים יִסְתַּכְּבוּ עִם הַחֲלָצוֹת וְהַפּוֹכְעִים: "אֲנִי אוֹהֵב יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְלֹא לְפָחַד מִהַרְשָׁעִים הָאֵלּוּ, שֶׁהֵם סָף הַכֹּל כְּנוֹפֵיָה קִטְנָה, כְּנוֹפֵי־הָאֲפָרִים, אֲנַחְנוּ אַנְשֵׁי חֵק, וְנִסְדָּר אוֹתָם דְּרָךְ הַחֵק.

נָא וְנָא אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִהַרְשָׁעִים הָאֵלּוּ, גַּם הַסּוֹף הָרַע וְהַמֵּר שְׁלָהֶם יָבֹא מִקֶּדֶם אוֹ אַחֲר־כֶּף, וְכָבֵר אָמֵר הַנְּבִיא (יְשַׁעְיָה נז): וְהַרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרָשׁ, כִּי הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכֵל, וַיִּגְרָשׁוּ מִימִי רֶפֶשׁ וְטִיט,

אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרָשָׁעִים וְגו', אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר
שָׂאת וּבִיתֵר עַז בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אִמוּנָה,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רַע. וְכֵן עָלִינוּ רַק לְהִכָּנֵס בְּתוֹךְ
הָאִמוּנָה, וְלְהֶאֱמִין שְׁמַלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ
בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, הַכֹּל הוּא נְסִיּוֹן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁמַנְסָה
אוֹתָנוּ לְרֵאוֹת אֶל מִי נִפְנָה בַּעַת צָרָה.

וְלָכֵן בָּאוּ וּנְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְנִרְגַּל אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר רַק
אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
וְאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לִבְנוֹ בְטוֹחַ, שֶׁנֶּעֱבֵר גַּם עַל זֶה, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת כְּמוֹ
עֵינֵינוּ כְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שֶׁיִּבְנֶה רַק בְּזִכּוֹת בֵּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא,
בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד שֶׁיִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וּמֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שֶׁזֶה
יִהְיֶה הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְבּוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית
בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְרַק זֶה הַנֶּשֶׁק שְׁלָנוּ, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (גטין ד.) : שְׁלַח לִיָּה
מִר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, בְּנֵי-אָדָם הָעוֹמְדִים עָלַי וּבִידֵי לְמִסְרָם
לְמַלְכוֹת, מֵהוּ? שְׂרִטְט וְכַתֵּב לִיָּה (תהלים לט) : "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרִכֵּי
מַחְטוֹא בְלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מַחְסוּם בְּעַד רָשָׁע לְנִגְדֵי", אַף-עַל-פִּי
שְׂרִשָׁע לְנִגְדֵי אֲשַׁמְרָה לְפִי מַחְסוּם. שְׁלַח לִיָּה, קָא מְצַעְרֵי לִי טוֹבָא,
וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שְׁלַח לִיָּה (תהלים לו) : "דוּם לְהוֹי"ָה
וְהִתְחַלְלַל לוֹ, דוּם לְהוֹי"ָה וְהוּא יִפִּיל לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים", הַשְׂכֵּם
וְהַעֲרֵב עֲלִיָּהוּן לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהֵן כְּלִין מְאֲלִיָּהוּן. רואים מִזֶּה שְׂרַק זוֹ
הַעֲצָה.

וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁכַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ כְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכֶּלֶל, שֶׁיִּזְהָרוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן וּבֵבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה אַף
אֶחָד לֹא יוּכַל לְנַצַּח אוֹתָנוּ, וְזֶה כְּדוּק וּמְנַסָּה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"א תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אַל ... וְ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה המשמחת, וטוב מאד אם תלכי לבדיקה מפעם לפעם אצל רופאת נשים.

בענין הציורים מתר, העקר מה שאסור על-פי ההלכה צורות בולטות, אבל לצייר על בד מתר — אנשים וחיית וכו' וכו'.

העקר תתחזקו, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם, ונשמע ונתבשר בשורות טובות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג שע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"א תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי זה כמזה צפיתי לראותך, ועל-כל-פנים את פתב ירך.

אודות מה שפכת, שהמליצו לך לעשות נחות וכו', לדעת, זה אף למותר, כי אם היית שומר על מה שאתה אוכל, לא היית צריך לבוא לכל זה, כגון: לא לאכל אף פעם דבר מטגן או חריף וכו', כי פנראה שיש לך אוילקויס קל וכו', ואם שומרים על מה שאוכלים זה מתרפא לבד וזה ברור, אבל תכף-ומיד פשמוסרים את עצמם לרופא, הם עושים עם האדם ככל העולה על רוחם. ולכן

שְׁמַע בְּקוֹלִי, וְתַתְּחִיל לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד מֵה שְׁאַתָּה אוֹכֵל, זֶה הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן, וְאִם יַעֲבִרוּ שְׁבוּעִים אוֹ שְׁלֹשׁ, וְחַס וְשָׁלוֹם, לֹא יַעֲזֹר, אֲזַיִשׁ לִי עֲצָה אַחֲרֵת וְכוּ', אֲבָל לַעֲת עֲתָה רַק תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה, וְלֹא תִתְחַרֵּט.

הַעֲקֹר תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), שְׁגִם חֻכְמֵי הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים שְׁפָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, וְאֵל תַּחֲשַׁב שְׁלֵהֲגִיעַ לְשִׁמְחָה זֶה דְּבָר קָל, זֶה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, וְעַל זֶה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, וְכָל הַחַיִּים צְרִיכִים לַעֲבֹר רַק עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, שְׁנֵה שְׂרָשׁ הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁעָא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מִסְעִי, כ"א תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ר' ... גְּרוֹ זְאִיר.

הִנֵּה אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי לְאַחֲרוֹנָה מִבֵּית וּמִבְּפָנַיִם, כָּל מֵינֵי מְסִירוֹת, וְעוֹלָה לִי הוּן תּוֹעֲפוֹת שֶׁל עוֹרְכֵי דִינָיִם וְכוּ', וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִמְשִׁיף צַעַד אַחַר צַעַד לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה וְכוּ', וְשִׁתְּהִיָּה הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה, וְלֹא שֶׁל אֲרָחֵי פְּרָחֵי וְכוּ' וְכוּ', הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים, שִׁתְּהִיָּה לִי קְהֵלָה קְדוּשָׁה בְּלֵי שׁוֹם עוֹלוֹת, וְלִכֵּן בְּשִׁבִיל זֶה נִסְפָּם בְּדַעַתִּי, שִׁתְּהִיָּה בֵּית-דִּין, וְלִקְחַתִּי אוֹתָךְ וְאֶת ר' ... גְּרוֹ זְאִיר, וְאֶת ר' ... גְּרוֹ זְאִיר, שְׁאַתָּם תְּדוּנוּ, וְלֹא יִצְטָרְכוּ כָּל דְּבָר קִטְוֵן לְבוֹא אֵלַי, כִּי אֵין לִי כֶּבֶד כַּח בְּגִשְׁמֵי אֵל כָּל הַדִּין וְדַבְרִים שֵׁישׁ בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וּבֵין אִישׁ לְרַעְהוּ, וְאֲנִי סוֹמֵךְ עֲלֵיכֶם.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲבֹר הֵיטֵב הַלְכוֹת דִּינָיִם בְּחַשְׁן מִשְׁפָּט, לְדַעַת חֲשִׁיבוֹת הַדִּין, וְאַחֲרֵי־כֵן שֵׁישׁ עַל דִּין, וְאַסוּר בְּשׁוֹם

פֿנים וַאֲפֵן לַהֲיוֹת מְשַׁחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי הֵם צְרִיכִים לַהֲיוֹת
 גִּטְרָלִים, וְאָסוּר שְׁתַּהֲיֶה לוֹ מְשִׁיכָה לְאַחַד יוֹתֵר מִהַשְּׁנַי וְכוּ', כִּי זֶה
 מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וּמוֹבָא (שְׁלַחַן עֲרוּף, חֲשׁוֹן מִשְׁפֵּט, הַלְכוּת דִּינִים, סִימָן ח',
 סעיף ב'): צְרִיכִין הַדִּינִים לֵישֵׁב בְּאֵימָה וּבִירָאָה, בְּעֵטִיפָה וּבְכַבֵּד
 ראש, וְאָסוּר לַהֲקַל רֵאשׁ, וְלֵישֵׁב לְסַפֵּר בְּדַבָּר בְּבֵית־דִּין,
 וְיִרְאָה הַדִּין כְּאִלוֹ חֶרֶב מְנַחַת עַל צְנֵאוֹרוֹ, וּכְאִלוֹ גִּיהֲנוּם פְּתוּחַ לוֹ
 מִתְחַתּוֹ, וַיַּדַּע אֶת מִי הוּא דִּין וְלִפְנֵי מִי הוּא דִּין, וּמִי הוּא עֲתִיד
 לַהֲפָרַע מִמֶּנּוּ, אִם נוֹטֵה מִקַּו הַדִּין. וְכָל דִּין שְׂאִינוּ דִּין דִּין אֲמַת, גּוֹרֵם
 לְשִׁכְיִנָּה שְׁתַּסְתַּלַּק מִיִּשְׂרָאֵל, וְכָל דִּין שְׁנוּטֵל מִמּוֹן מִזֶּה וְנוֹתְנוֹ לְזֶה
 שְׁלֵא כְּדִין, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹטֵל מִמֶּנּוּ נִפְשׁוֹת. וְכָל דִּין שְׁדֵן דִּין
 אֲמַת לְאֲמַתּוֹ, אֲפִלוֹ שְׁעָה אַחַת, כְּאִלוֹ תַקֵּן כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְגוֹרֵם
 לְשִׁכְיִנָּה שְׁתַּשְׁרָה בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂמָא יֵאמֵר הַדִּין: מַה לִּי וְלַצָּרָה הַזֹּאת?
 תִּלְמוּד לֹאמַר עִמָּכֶם בְּדַבָּר הַמִּשְׁפֵּט, אֵין לַדִּין אֲלֵא מַה שְּׁעִינְיוֹ
 רואות.

מֵהַיּוֹם אָנִי אֶעֱמַד חֹזֵק עַל דְּבַר זֶה שְׁמִכְרַחִים לְבוֹא לְדִין, לֹא
 יִהְיֶה יוֹתֵר הַפִּקָּר, כִּי אָנִי רוֹצֵה שְׁהַד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ יִהְיֶה עַל-פִּי
 הַתּוֹרָה וְהִירָאָה וְהִיִּשֵׁר וְהַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאָנִי מְאֹד מְקַנֵּה לַהֲקַדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲזֹר לִי בְּזֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"א תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

יַעַן שְׂאִמְרָתִי שְׂאִנִּי לֹקַח אֶת הַבֵּן שְׁלָכֶם לְכָאן, אָנִי מְכָרַח לֹאמַר
 לָכֶם, שְׁמִכְרַח לַהֲיוֹת אַחַר כ"א אָב, כִּי אָנִי נוֹסֵעַ בְּעוֹד שְׁבוּעִים
 לְאַרְץ, וְאָנִי לֹא יְכוּל לְקַבֵּל בְּחוֹר בְּעַת שְׂאִנִּי לֹא אֶהְיֶה פֹה, וְזֶה מוֹבֵן

אֲשֶׁר לַג שַׁעַג — לַג שַׁעַד בְּנַחֵל קַעֵט

מֵאֵלַי, כִּי אִם אֲנִי לֹא אֶהְיֶה פֹה, לֹא יִהְיֶה מִי שְׂיִסְדֵּר לּוֹ מְקוֹם לִישָׁן
וְכוּי, וְשָׂאֵר הַדְּבָרִים וְכוּי וְכוּי, וְלִכֵּן לְפָנַי חֲדָשׁ אֵין מֵה לְדַבֵּר, וְאֲנִי
מְקַנֶּה שְׂתַבִּינוּ, וְזֶה לְטוֹבַת בְּנֹכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שַׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מַסְעֵי, כ"א תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

שְׁמַעְתִּי שְׂבַנְכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר רֹצֵה לְבוֹא לְפָה, וְאֲנִי מִכְרָח
לְהַגִּיד לָכֶם, כֹּל זְמַן שְׂאֲנִי לֹא אֶקְבַּל אֲשׁוּר מִהֶרֶב ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא
בְּמַסְגֵּרַת שְׁלוֹ, וּמִתְנַהֵג טוֹב, הוּא לֹא יְכוּל לְבוֹא לְפָה בְּשׁוּם פְּנִים
וְאֶפֶן, וְחָבַל לְשַׁלַּח אוֹתוֹ, כִּי עִם אוֹתוֹ מְטוֹס הוּא יַחְזוֹר, וְאֲנִי מְקַנֶּה
שְׂתַבִּינוּ גַם אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שַׁעַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מַסְעֵי, כ"א תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד, אִם אַתָּה יְכוּל
לְגַמֵּר הַשְּׁבוּעַ לְצַבֵּעַ אֶת הַבֵּית-הַפְּנֹסֶת, רְצִיתִי מְאֹד שָׂרַק אַתָּה תִּהְיֶה
מְמַנֶּה עַל זֶה, וְאֵל תִּתֵּן שְׂיַגִּידוּ לְךָ דַּעוֹת, כִּי אַחֲרָיִם לֹא מְבִינִים
בְּצַבֵּעַ, וְאִם-צְרִיכִים עוֹד כֶּסֶף לְקִנּוֹת צַבֵּעַ, תִּפְנֶה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר,
וְהוּא יִתֵּן לְךָ, כֹּל אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹמְרִים, שְׂיַצֵּא מְאֹד מְאֹד יִפְהַ הַצַּבֵּעַ

שְׁצַבְעֶתָ אֶת הַבֵּית־הַכְּנֶסֶת, וְלָכֵן אִם תּוּכַל עוֹד הַשְּׁבוּעַ לְגַמֹּר, כִּי יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂאֲנִי אָבוֹא בְּעוֹד שְׁבוּעַ וְחֻצִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁעָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ב תְּמוּזָה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת הַסֵּט הַזֶּה אֲנִי לֹא צָרִיךְ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֶּה לְמִצָּא לִי סִפְרִים, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תַּמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁעוֹ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ב תְּמוּזָה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אַתָּה צָרִיךְ לְהוֹדִיעַ לְבַחוּרָה אִיזוֹ מַחְלָה יֵשׁ לָךְ, כִּי אַחֲרַת זֶה מִקָּח טְעוֹת, וְחֻבָּל שְׁלֵא תִגְלָה לָהּ.

אָשֶׁר לַג שַׁעַז — לַג שַׁעַח בְּנַחֵל קַפּא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שַׁעַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי זֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהִתְחַזֵּק וְלֹא
לְפַל מְשׁוּם דְּבַר, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים,
וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּנֹן תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פָּנִים אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וְתִתְהַיֵּה
חִזּוֹק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שַׁעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל גְּדֻלַּת הַשְּׂמֵחָה, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
שֶׁתִּתְהַיֵּה תְּמִיד שְׂמֵחַ עַל נַעַם חִלְקְךָ, כִּי הָעֵקֶר זֶה הַשְּׂמֵחָה. וְרַבְּנוּ
ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁהַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל

בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי. וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה רְפוּאָה, אָז תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁעֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ב תְּמוּזַת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲנִי שׁוֹמֵעַ נִפְלְאוֹת מֵה שְׁקָרָה בְּיִשְׁיבָה, מִמֶּשׁ מֵהַפְּכָה, רְצִיטֵי לְהִבְיֵא לְכֹל הַפְּחוֹת אַרְבַּע־מֵאוֹת בַּחוּרִים לְיִשְׁיבָה, וְהַתְּנָאֵי הָרֵאשׁוֹן, שְׁפָל אֶחָד מִכְּרַח לְהִרְשֵׁם שֶׁהוּא גֵר בְּיַבְנָאֵל, כִּי אִם הָרִשְׁעִים כָּל־כֶּף מִתְגַּבְּרִים, אֲנִי אֶרְאֶה לָהֶם, שֶׁהֵם לֹא בְּעֲלֵי בָתִּים פֹּה, בְּשׁוּם פְּנִים יֶאֱפוּ.

אֲנִי שׁוֹלֵחַ תְּמוּנוֹת שֶׁל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, עַל־יְדֵי ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאִם תּוּכַל לְמַצֵּא לוֹ שְׂדוּף, אֵין מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כִּי הוּא בְּחוּר מְאֹד טוֹב וְעֵדִין, וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד, וְיִרְא שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שֵׁפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ב תְּמוּזַת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצִיתִי מְאֹד לְשַׁפֵּץ אֶת הַבַּיִת-הַכִּנְסֶת לְמַעַלָּה, עִם אַרְוֶן-קֹדֶשׁ חֲדָשׁ, וְעַם רִצְפָּה חֲדָשָׁה, בְּאִפְסֵי שְׂיֵהִיָּה בֵּית-הַכִּנְסֶת לְתַפְאֶרֶת לְעַדֶּת הַתִּימָנִים.

בְּעֵינַי הַבֶּר-מִצְוֶה שֶׁל הַבֵּן שְׁלֹף ... גֵּרוּ יְאִיר, טוֹב שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּמִרְבּוֹז, כִּדְרִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה מְרִיבוֹת בְּמִשְׁפָּחָה, וְאַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת קְדוּשׁ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֶׁבֶת בִּיבְנָאֵל.

הַעֲקֹר לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי חָבֵל לְהַכְנִיס אֶת הַמֶּחַ בְּבִלְבוּלִים, שְׂגוּה לֹא מְבִיא לְשׁוּם דְּבָר. חֲזֹק וְאַמֵּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שפּאָ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ב תְּמוּזַת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהַתְחַזֵּק תָּמִיד, כִּי אַתָּה צְרִיכָה לְדַעַת, שֶׁיֵּשׁ לְךָ בְּעַל מַקְסִים, וְצְרִיכִים הַרְבֵּה סְבִלְנוֹת לְדַבֵּר אִתּוֹ, וְאֲזוּ תִרְאִי אֶת הַיְשׁוּעוֹת שְׂיֵהִיו לְךָ בַּבַּיִת אִם תִּכְבְּדִי אוֹתוֹ, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שפּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ב תְּמוּזַת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

ראה לחזק את עצמך בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְרָאָה לְעֵבֶד מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי בְּאֵמַת הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת גִּפְשׁוֹ מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת עֲצָבָנִי, וְלֹא לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים בְּתוֹךְ הַבֵּית, וּבְכָל־כֵּן פֶּעַם הִיא מְדָה מְגַנָּה מְאֹד, כִּי בָּא לְכָל־כֵּן פֶּעַם — בָּא לְכָל־כֵּן טְעוֹת, וְלֹא פְדָאֵי לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֲצָבָנִי, שֶׁהוֹרֵס אֶת הַחַיִּים וְהַבְּרִיאוֹת לְגַמְרֵי. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה), עַל-יְדֵי שֵׁשׁ לְאָדָם אָמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמַח, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לְשִׁבֵר אוֹתוֹ; וְלָכֵן תְּמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְהַשְּׂמֵחָה תִּרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא תִּתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֵׁשׁ עֶמֶף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר אֶל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִּתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן דִּיקָא בְּקָר וְעָרְב, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל וְיוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, שֶׁהָאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן, וְזֶה מוֹנֵעַ מִהָאָדָם כָּל מִינֵי צָרוֹת, וְנוֹתֵן לוֹ אַרְיֵכוֹת יָמִים.

רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם. מִשְׁנָה: כְּמָה שְׂתוּכַל, שְׁנֵי פְּרָקִים אוֹ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים וְכוּ' וְכוּ'. גְּמָרָא: דָּף גְּמָרָא רִש"י וְתוֹסְפוֹת לְיוֹם — זֶה חַיּוֹת לְנִשְׁמָה. מְדַרְשׁ: אִם תּוּכַל לְסַיֵּם מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא עַל פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וּמְלַבֵּד זֹאת תְּלַמֵּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנִלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שפּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת־מַסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, הַבֵּן יִרְגִישׁ טוֹב וְיִהְיֶה בָּרִיא וְשָׁלֵם, וְנִזְכֶּה לְהַכְנִיסוֹ
בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתַחֲפִי עוֹד, כִּי הוּא צָרִיךְ
לְגִדּוּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם דָּבָר, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, וְתִכְבְּדִי אֶת בְּעֵלְךָ, וְאֲזוֹ יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שפּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת־מַסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּכִנְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְדַבֵּר עוֹד לִילָה בְּנֵה הָעוֹלָם
מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּבַפֶּרֶט בְּיָמִים אֵלּוּ שְׁנִקְרָאִים 'בֵּין הַמְצָרִים' — בֵּין י"ז
תְּמוֹז לְתִשְׁעָה בָּאָב, אֲשֶׁר הֵם יָמִים קָשִׁים מְאֹד לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְאָנוּ
צָרִיכִים רַחֲמִים גְּדוֹלִים שְׁנַעֲבֹר אֶת הַיָּמִים הַלְלוּ בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה,
כִּי יֵשׁ דִּינִים קָשִׁים מְאֹד מְאֹד, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁלֵא
יֵאָרַע שׁוֹם רַע לְשׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְזֶה כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁלָנוּ, וְזֶה צָרִיךְ
לְהִיּוֹת כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂאֲחַד יִתְפַּלֵּל בְּעֵבוּר הַשָּׁנִי עִם
כָּל הַלֵּב, שְׂתִהְיֶה אֲתֵבָה וְאֲחֻדוֹת בִּינֵינוּ, כִּי חֲכָמֵנוּ הַקְדוּשִׁים

אומרים, שלא חרב בית-המקדש אלא מחמת שגאת חנם, ועדין מרקד בינו, אנחנו עדין שונאים זה את זה, הבה לא נעבד על עצמנו, ונחשב שאנחנו כבר הגענו לאיזו דרגה, אנחנו חיים בדמיון אחד גדול. שחושבים שכבר תקנו את מעשינו, ואנחנו כבר בעלי תשובה, ואנחנו מתפארים ברבים שאנו בעלי תשובה, או לנו ואוי לנפשנו אם זה נקרא בעלי תשובה. אנחנו צריכים למסר את נפשנו, שהמח שלנו יהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא בדבקות כזו, שלא יכולים לנתק, הרי רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לה):
 מה נקרא תשובה? לזרק עצמו חזרה מהיכן שבא, ומהיכן בא?
 מחכמה. אדם צריך להדביק את מחשבתו באין סוף ברוך הוא, זה נקרא תשובה. שאני מחזיר את נשמתי אל הקדוש-ברוך-הוא, ואיני מסיח דעתי ממנו יתברך, האם אנחנו מחזיקים במדרגה זו? על מי אנחנו עובדים?! במה אנו נקראים בעלי תשובה, שקנינו איזו חליפה איזו קפוטטה, והלבשנו עצמנו בבגדים רישלמים וכדומה. וכזה אנו בעלי תשובה, או לנו מיום הדין, כל זמן שמחשבתנו אינה דבוק באין סוף ברוך הוא, באפן שאיננו יכולים להפרד ממנו יתברך, איננו אוהזים בתשובה, והאם אנו אוהזים בזה?! יכולים לעבר עשרים וארבע שעות, שאיננו זוכרים ממנו יתברך, והלואי דקה אחת במשך עשרים וארבע שעות, שנוזקה לחשב ממנו יתברך, וזו נקראת תשובה: תשוב ה', זה מה שהקדוש-ברוך-הוא רוצה מאתנו, אדם צריך לחיות עם חשבון הנפש: "מה עשיתי עד כה, איך התנהגתי עד עכשו", ואחר-כך לבכות להקדוש-ברוך-הוא: "רבנו של עולם, תמחל לי, תסלח לי, תכפר לי על כל הרע שעשיתי לפניך, על כל המחשבות זרות שנתקתי את עצמי ממך"
 וכו' וכו'.

ולכן דיקא בימים אלו בין י"ז תמוז, שאז נשתברו הלוחות ועד ט' באב, שאז חרב בית-המקדש, הם ימי אב, ועקר האבל, בזה שאנחנו רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא. ואיך אנו יכולים לדעת אם חזרנו בתשובה ונתקבלה תשובתנו, או אנו חיים בדמיון? רק אם יש לנו אהבת ישראל, כל זמן שאיננו אוהבים זה את זה, סימן

שְׁאַנְחֵנוּ שְׁקַרְנִים גְּדוֹלִים, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה אַחַת, קוֹמָה שְׁלֵמָה, לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּה, הַתְּעַרְבוּ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַרְב־רַב, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים קו, לה): "וַיִּתְעַרְבוּ בַּגּוֹיִים וַיִּלְמְדוּ מֵעֲשִׂיהֶם", נִתְעַרְבוּ בֵּין הַגּוֹיִים וַלְמַדוּ מֵעֲשִׂיהֶם, עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵינוּ הַתְּבוּלָה מִשְׁפָּךְ כַּמָּה דוֹרוֹת, הָיָה הַמּוֹן מִשְׁפָּחוֹת שֶׁהַתְּבוּלָה בֵּין הַגּוֹיִים, וְהַתְּעַרְבוּ גּוֹיִים בֵּינֵינוּ, וּבִאֲמַת אֵינָם יְהוּדִים, וְזוֹ הַסְּפֵנָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר לְעַם יִשְׂרָאֵל, מֵאִין יוֹדְעִים עַל יְהוּדֵי אִם הוּא טְהוֹר כֵּן יְהוּדֵי, כֵּן בָּנוּ שֶׁל יְהוּדֵי וְכוּ', אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קנא:): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא מִזְרַעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְכֹל מִי שֶׁאֵינוֹ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁאֵינוֹ מִזְרַעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ; כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, מְרַחֵמִים עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם, מִי שֶׁמְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת, מְרַחֵם עָלָיו הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבַּרַךְ מִדַּת הַרְחֻמְנוּת חֲשׂוּבָה מְאֹד, וְזֶה יֵשׁ רַק אֲצֵל יְהוּדֵי טְהוֹר, שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל זוּלָתוֹ, וּמִי שֶׁאֵינוֹ מְרַחֵם עַל הַשָּׂנִי, מוֹרָה שֶׁאֵינוֹ יְהוּדֵי, וּבִפְרָט גַּנְבֵי, גִּזְלָן, עוֹשֵׂק אֶת חֲבֵרוֹ, בְּזֵה מוֹרָה וּמְגִלָּה שֶׁאֵינוֹ יְהוּדֵי, אִם אֶחָד הוֹלֵךְ בְּדָם קָר נִגְדַּח חֲבֵרוֹ, בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ, מֵרָאָה שֶׁאֵינוֹ יְהוּדֵי, יְהוּדִים צְרִיכִים לְקִנּוּת לְעַצְמָם מִדַּת הַרְחֻמְנוּת, וְעַכְשָׁו בְּיָמֵים אֵלֹו אֵין טַעַם לְהֵאָשִׁים אֶת פְּלוֹנֵי אוֹ אֶלְמוֹנֵי, וְאֵין לְפָרֵשׁ כְּאֵלֹו כְּוַנְתִּי עַל זֶה אוֹ זֶה, אֲלֵא כָּל אֶחָד צְרִיךְ לְכַוֵּן לְעַצְמוֹ, הָאֵם קְבֵלְתִי עַל עַצְמִי מִדַּת הַרְחֻמְנוּת, שְׁכּוֹאֵב לִי כְּאָבוֹ. שֶׁל הַזּוֹלָת? מִי יִכּוֹל לְהַתְּפָאֵר בְּזֵה?! רַבֵּנוּ ו'ל אוֹמֵר (לְקוֹטִי-מוֹתֵר"ו, חֶלֶק ב', סִימָן ז'): הַצְּדִיק הוּא הַרְחֻמָּן הָאֲמִתִּי, וּמֵהִי הַרְחֻמְנוּת שֶׁמְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל? שְׁמוּצִיאָם מְעוֹנוֹת, וְעַקֵּר הָעוֹן הַכִּי חָמוּר — שְׁנֵאת חֲנָם. שְׁמוֹ שָׁמַיִם! אֵיךְ יִכּוֹלָה לְהִיּוֹת שְׁנֵאתָ כְּבוֹשָׁה כְּזוֹ, שֶׁיִּשְׁנָאוּ זֶה אֶת זֶה, מֵהֵיכֵן זֶה בָּא, אִם לֹא שֶׁהִשְׁרֵשׁ שְׁלֵהֶם אֵינוֹ יְהוּדֵי, הִשְׁרֵשׁ שְׁלֵהֶם הוּא מְגוּי. וְעַכְשָׁו בְּשִׁלְשָׁה שְׁבוּעוֹת אֵלֹו בֵּין הַמְּצָרִים, יִכּוֹלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר קִלְקַלְנוּ וּפְגַמְנוּ בְּשְׁנֵאת חֲנָם, שֶׁאֶחָד שׁוֹנֵא אֶת זוּלָתוֹ. לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם חֲשׂוּבָה רַק אֲמַת, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פֶּרֶשָׁה א', סִימָן ב'): חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲמַת, כְּשֶׁאֶחָד נוֹתֵן צִ'ק אוֹ שְׁטֵר, אִם אֵין בְּזֵה חֲתִימָה, זֶה חֲתִיכַת גִּיָר, אֵינוֹ שׁוֹה מְאוּמָה, מִתִּי זֶה שׁוֹה כָּל הַכֶּסֶף שֶׁבְּעוֹלָם, כְּפִי הַמְּסַפֵּר

שִׁפְתֵיכוֹ? רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה חֲתִימָה, כִּף יָכוֹל אָדָם לַעֲשׂוֹת כָּל הָעֲבוֹדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אָבֵל אִם אֵין בְּזֶה אֲמֶת, זֶה לֹא שׁוֹה מְאוּמָה. אֲסוּר לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמֵנוּ, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן נא), הָעוֹלָם הַזֶּה מְטַעַה מְאֹד, וְתִשְׁמְרוּ עַצְמְכֶם שְׁלֹא יִטְעוּ אֶתְכֶם, גַּם בְּאֲמֶת יְכוּלִים לְהִטְעוֹת, רוֹאִים בְּנֵי־אָדָם מִתְגַּרְרִים זֶה בְּזֶה: "אֲנִי בְּאֲמֶת אֶתָּה לֹאוּ" וְכוּ', אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין צו.) עַל הַפְּסוּק (ישעיה נט, טו): "וַתְּהִי הָאֲמֶת נִעְדָּרֶת" — מְלַמֵּד שֶׁהָאֲמֶת נִעְשִׂית עֲדָרִים עֲדָרִים, וְכָל אֶחָד צוֹעֵק שְׂאֲצָלוֹ הָאֲמֶת, הוּא שׁוֹטֵים שְׁפִמוֹכֶם, מִי יָכוֹל לְהִבְחִין בֵּין אֲמֶת לְשֶׁקֶר, מִי יָכוֹל לֹמַר מַה זֶה אֲמֶת וּמַה זֶה שֶׁקֶר?! אֵלֶּא אֲמֶת יֵשׁ בְּזֶה שְׁתֵּי מְלִים: א' הִיָּה מ'ת', וּמְלִבֵּד זֹאת הַכָּל שֶׁקֶר, כָּל זְמַן שְׂאָדָם אֵינוֹ מְדַבֵּר מִיּוֹם הַמִּיתָה, וּמִפְּחָד לְדַבֵּר מְזֶה, הוּא שֶׁקֶרן גְּדוֹל, וּמְטַעַה עַצְמוֹ וְאֶת אַחֲרָיו, הַיּוֹם יֵשׁ שֶׁקֶרְנִים, רַמָּאִים, צְבוּעִים, שְׂרִץ הַשׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ, טְמָאִים מְטֻמָּאִים, מְלָאִים עוֹוֹנוֹת, וְכִבֵּר נוֹתְנִים תְּקוּנִים וּמְשַׁנִּים שְׁמוֹת, וּמוֹסִיפִים שְׁמוֹת, בְּשַׁעַה שְׁטַפְּשׁ, אֵינָהּ יָכוֹל לְהִנְהִיג עַצְמָהּ, וְאֵיךְ תִּנְהַיֵּג אַחֲרָיו?! כְּמוֹכָא (לְקוּטִימֹהֶר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), יִשְׁנֵם מְנַהֲיגִים הַקּוֹרְאִים עַצְמָם מְנַהֲיגִים, וְאֵינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג עַצְמָם... אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְכוּ', אֵלֶּא עֵקֶר הָאֲמֶת, שְׂאָדָם צָרִיף לְזַכֵּר מֵהַיּוֹם הַאֲחֵרוֹן שְׁלוֹ, שְׁעוֹד מַעַט יִצְטַרֵּף לַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְלַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכִיצַד אֲנִי חוֹזֵר חֲזָרָה אֶל בֵּיתִי הַנִּצְחָתִי, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְחֲרָפָה.

אָנוּ רוֹאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּשִׁיוֹצֵא שֵׁם טוֹב עַל אֵיזָה אָדָם שֶׁהוּא עֲשִׂיר מִפְּלֵג, וְיֵשׁ לוֹ סְחֻרוֹת לְרַב, אַבְנִים יְקָרוֹת, כָּל מִינֵי אַבְנֵי חֵן וְזָהָב וְכֶסֶף, תְּכֵשִׁיטִים וְכוּ', וְהוּא צָרִיף לְהִגִּיעַ, מְכַרְיִזִים בְּכָל הָעוֹלָם: "הִנֵּה עֲשִׂיר גְּדוֹל יִגִּיעַ עִם סְחֻרָה גְּדוֹלָה, וּבְזוֹל יְכוּלִים לְקַנּוֹתָהּ, בְּאוֹ כָּלָם לְרֹאוֹת אֶת סְחֻרְתוֹ". וְמַה רוֹאִים? מְכִינִים מְקוֹם יָפָה, וּבָאִים כָּל הָעִיר אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, לְרֹאוֹת אֶת הָעֲשִׂיר הַגְּדוֹל שֶׁהִגִּיעַ, וּמִנִּיחַ סְחֻרְתוֹ: יְהֻלּוּמִים, אַבְנֵי חֵן, פְּנִינִים, כָּלֵי כֶּסֶף וְזָהָב וְכוּ', וּמִתְבּוֹנְנִים וּמִתְפַּעְעֵלִים כָּלָם, וּמִתְעַנְּיָנִים אֵיךְ רַכֵּשׁ הַכָּל וְהִיכָן וְכוּ', וּמִתְחִיל לְסַפֵּר אֶת סִפּוּרוֹ. כִּף אָנוּ רוֹאִים בְּמַצִּיאוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַה לֹא נִחְשָׁב מַה שֶׁכְּתוּב בְּזִהָר פָּרַשְׁתַּת מִקָּץ: קִדְּשָׁא בְּרִיף הוּא

עצמו מרוב בושה. כמו־כן בעולם הבא, מסכן, פֶּשׁוּאֵלִים אותו: מה סתבת מהעולם הגשמי והחמרי הזה? ובא עם זבל ולכלוך, לא למד תורה, לא קנים מצוות, שכב במטה כפגור מת, ומתחיל להתבייש, ואין לו היכן להקבר מרוב בושה, זו נקראת אמת! שמתחילים לחשוב מה יש לי לשאת עמי לעולם הבא, ובאלו פנים אראה שם, זו חזרה בתשובה, שחיים רק עם עולם הבא. אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שהעקר לשמר על הזכרון, והעקר לזכר שיש עוד עולם, ועלינו למסור נפשנו בעבורו יתברך, לא להסתפל על אף אחד בעולם, כי אף אחד אינו יכול לעזור לנו, רק אנו לעצמנו, וזו האמת האמתית. ועל זה אנו צריכים לחזור בתשובה בשלשה שבועות אלו בין שבעה עשר בתמוז, שאז נשתפרו הלוחות, לבין תשעה באב שאז חרב בית-המקדש, ולהתבונן כמה אנו שונאים זה את זה, ואיננו יכולים לסבל זה את זה, באיזה שקר אנו נמצאים, על זה עלינו לשוב בתשובה, ואם אנחנו רואים אנשים רעים, מוציאים שם רע על הצדיק, עלינו להתרחק מהם. משה רבנו אמר לעם ישראל סורו נא מעל הרשעים הללו, אומרים חכמינו הקדושים: שכל מה שהיה שיף לקרח — הבתים, המטלטלים, אסור היה לגע בזה, כי היתה על זה רוח טמאה, והכל ירד לטמיון, נבלע באדמה, אפלו היה למישהו מחט של קרח, התחילה לצאת ולהתגלגל עד פתח האדמה היכן שנבלעו. ולכן אם אנו רואים רשעים ארורים המדברים על הצדיק, צריך להתרחק מהם ולא להנות מהם, ולא לגור בביתם, ולא לעשות משא ומתן אתם, ולא לדבר אתם ולא להסתפל על פרצופם השמא.

רבנו ז"ל החדיר בנו התחדשות חדשה, שתמיד נתחדש בכל פעם מחדש, זה הלמוד של רבנו ז"ל. ולכן אמר רבנו ז"ל: חדוש כמוני עדין בעולם לא היה. ואמרו אנשי שלומנו, שזה סובב על התחדשות, צריך תמיד להתחיל מחדש. ואנשי שלומנו מספרים, שהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ספר, שפעם היה מלך גדול, שהיה לו מנגן נפלא, שהיה מנגן בכנורו, והמלך אהב מאד לשמע את נגונו, ועל-כן הזמינו תמיד לנגן את הנגון מחדש, והבעל מנגן

נְהַנְה לַהֲנוּת אֶת הַמֶּלֶךְ, אֲבָל חֲלַף זְמַן רַב מְאֹד, שְׁנַגְּן שׁוֹב וְשׁוֹב אוֹתָן הַמְּנַגְּנוֹת, עַד שֶׁהַחֵל לְהִמָּאֵס לוֹ, וְהַחֵל לְזַלְזֹל בְּנַגְּיָתוֹ. מָה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ? הַזְמִין בְּכָל יוֹם שָׁר חֲדָשׁ, וּלְכַבּוֹד הַשָּׂר הִבְעֵל מְנַגֵּן רָצָה לְהִרְאוֹת אֶת כַּחוֹ, וְעָשָׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְנַגֵּן, וְהַמֶּלֶךְ נְהַנְה מְאֹד, בְּכֵן הִבִּיא הַמֶּלֶךְ כָּל יוֹם שָׁר חֲדָשׁ וְהִבְעֵל מְנַגֵּן נַגֵּן שׁוֹב בְּכָל יוֹם בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה וּבְחַשְׁקֵי נִפְלָא, עַד שֶׁכָּלוּ כָּל הַשָּׂרִים, וְשׁוֹב נִמָּאֵס לִבְעֵל מְנַגֵּן וְכוּ', מָה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ? עוֹר אֶת הִבְעֵל מְנַגֵּן, וְאָמַר לוֹ, שֶׁהִבִּיא לוֹ שָׂר חֲדָשׁ, וְהַחֵל לְנַגֵּן אֶת הַנְּגוּן מִחֲדָשׁ, כִּי חָשַׁב שְׁיוֹשֵׁב שָׁם שָׂר חֲדָשׁ. וְכֵן הָיָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ: הִנֵּה שָׂר חֲדָשׁ בָּא, וּמַחְמַת שְׁלֵא רָאָה, חָשַׁב שֶׁכֵּן הוּא, וְנַגֵּן בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה. סִיִּם הִבְעֵל-שִׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע וְאָמַר: הַתּוֹרָה הִיא תּוֹרָה יְפָה מְאֹד, נַגּוֹן יְפָה, אֲבָל כְּדֵי לְשַׁמֵּעַ אֶת הַנְּגוּן, לְרִאוֹת אֶת הָאוֹר אֵין סוּף, עַל זֶה צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הָעֵינַיִם לְגַמְרֵי מִהֶעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, זֹו נִקְרָאת חֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה, שְׂאָדָם צָרִיף לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׁלֵא תִהְיֶה לוֹ שׁוֹם הִסְתַּפְלוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, תְּמִיד יִסְתַּפֵּל רַק עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֹו נִקְרָאת אֲמַת, שְׂאִישׁ לֹא יַעֲבֹד עֲלֵיכֶם, שְׂיֵשׁ אֲמַת אַחֲרַת, א' מַת — א' הִיָּה מ'ת', אֲצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, לֹא יִשְׂאֵר מְמַנֵּי מְאוּמָה, רַק מָה שֶׁהַכְּנֵתִי לְעֲצָמֵי צְדָה, בְּנֻדָּאֵי הִיָּה לִי מֵר מְאֹד, עָבְרוּ עָלַי מִשְׁפָּרִים וְגֻלִים בְּחַיִּים, אוֹמֵר הַזֶּה, מִי שֶׁיְּכֹוֹל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֲשׂוֹף לְאוֹר, מִי שֶׁיְּכֹוֹל לְהַפֵּךְ אֶת הַמְּנִיעוֹת לְנַעֲמוֹת, זֶה חָשׁוֹב בְּשָׂמִים. אוֹמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוֹשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֲלֵק ב', סִימָן עז): כָּל אֶחָד צָרִיף לְעַבֵּר יְסוּרִים בְּכָל יוֹם, וּמִי שֶׁיּוֹתֵר גְּדוֹל, סוֹבֵל יוֹתֵר יְסוּרִים. וְכִמּוֹ שְׂאָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קִהְלַת א, יח): יוֹסִיף דַּעַת — יוֹסִיף מְכֹאוֹב, אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים: עַל-יְדֵי שְׂאָדָם מְרַבָּה עָלָיו חֲכָמָה, הוּא מְרַבָּה עָלָיו כְּעַס, וְעַל-יְדֵי שְׂמוֹסִיף עָלָיו דַּעַת, הוּא מוֹסִיף עָלָיו מַפּוֹת, אָמַר שְׁלֵמָה: עַל-יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי עָלַי חֲכָמָה, הִרְבִּיתִי דַּעַת, וְעַל-יְדֵי שֶׁהוֹסַפְתִּי דַּעַת הוֹסַפְתִּי מְכֹאוֹב, וְעַל-יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי דַּעַת הוֹסַפְתִּי יְסוּרִים; עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרַת מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְעַקֵּר מַעֲלַת יְהוּדֵי שְׂמַחֲזִיק מַעֲמֵד, שׁוֹבְרִים אוֹתוֹ, מְדַבְּרִים עָלָיו, הַגְּדֵלָה וְהַשְׂמָחָה לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים כְּשֶׁרוֹאִים נִשְׂמָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ מָה שְׁעוֹבֵר,

מִשְׁפִּילִים אוֹתָהּ, מִחְרִימִים אוֹתָהּ, וְקָמָה וְעוֹזֶרֶת לְשָׁנִי, וְשׁוֹב מִחְרִימִים אוֹתָהּ וְשׁוֹבְרִים אוֹתָהּ, וְקָמָה וְעוֹזֶרֶת לְשָׁנִי, נִשְׁמָה כְּזוֹ חֲשׂוּבָה מְאֹד בְּשָׂמִים, וְזוֹ נִקְרָאת חֲזָרָה בְּתִשְׁבּוּבָה.

וְלָכֵן בָּאוּ נִתְחַזֵּק יַחַד, בָּאוּ נִעְזֹר זֶה לְזֶה, וּבִפְרָט בִּימֵי בֵּין הַמְּצָרִים, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּמְסַר נַפְשׁוֹ אֶחָד לְשָׁנִי, בָּאוּ וְנִתְחַיֵּל לְהַפְיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְּגֻלִּים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא יַעֲבֹר יוֹם אֶחָד, שֶׁלֹּא הַפְּצָנוּ עַל-כָּל-פָּנִים קוֹנְטְרָס אֶחָד לִיהוּדֵי אֶחָד, אֵינֶכֶם יוֹדְעִים מַה זֶה גּוֹרֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶה מַצִּיל נַשְׁמוֹת מִכְּלִיּוֹן, מֵאֲבָדוֹן, מִחֲדִיר בְּהֵם אֲמוּנָה, וּבְעוֹלָם הַבָּא זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׂמִים, רוֹאִים אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ. פְּעַם יֵשְׁבוּ תַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע וְדַבְּרוּ מֵאלוֹ שְׂרֹדְפִים אוֹתָם, הִיָּה חֲסִיד אֶחָד שֶׁהֵחֵל לְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַבַּעַל הַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה, שֶׁהוּא חָלַק עַל הַחֲסִידִים, קָפֵץ הַצַּדִּיק ר' דָּוִד, וְאָמַר: אַתֶּם מְדַבְּרִים עַל הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה? אֲפֹלוֹ שְׁחֹלַק עָלֵינוּ, אַתֶּם יוֹדְעִים מִי זֶה? הֲלֹא הוּא מְסַר נַפְשׁוֹ בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּעַבְרוֹ וְיִתְבַּרַךְ בְּשִׁבִיל יְהוּדֵי אַחֵר, וְשֶׁאֵלֹוּהוּ: עַל מַה מְדַבְּרָה, וְסִפֵּר לָהֶם, שֶׁהַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה כִּהֵן בְּרַבְּנוֹת בְּעִיר בְּרָאד, שֶׁבֶת אַחַת רָאָה שֶׁהַשׁוֹאֵב מִים סוֹחֵב דְּלָיִי מִים עַל כְּתַפְּיוֹ, וְהֵחֵל לְצַעֵק עָלָיו: עֲצֹר, אַל תְּזוּז מִמְּקוֹמְךָ עִם הַדְּלָיִים, אֲסוּר בְּשֶׁבֶת. עָנָה לוֹ הַשׁוֹאֵב מִים יְהוּדֵי מִסְּפֵן: רַבִּי, הַמִּים הִלְלוּ אֲנִי מִבֵּיא אֶל הַפְּרִיץ, וְאִם לֹא אֲסַפֵּק לוֹ אֶת הַמִּים אֲפֹלוֹ בְּשֶׁבֶת, הוּא יִרְצַחֲנִי, הוּא כְּעֵסֶן וְרוֹצֵחַ גָּדוֹל. אֲנִי מִפְּחַד מִמֶּנּוּ. עָנָה וְאָמַר לוֹ הַרֵב הַקְּדוּשׁ הַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה: לֹא, אֵינֶךָ הוֹלֵךְ יוֹתֵר, אֲסוּר לְחַלֵּל שֶׁבֶת, וּכְשֶׁתְּבֹא מִחָר, וְיִשְׁאַלְךָ מִדּוּעַ לֹא בָּאתָ? תֹּאמֶר שֶׁלֹּא הִרְשִׁיתִי לָךְ. וְכֵן הִיָּה, בַּיּוֹם רִאשׁוֹן הַגִּיעַ עִם מִים לַפְּרִיץ, שֶׁאֵלוֹ הַפְּרִיץ בְּכַעַס וּבְזַעַם גָּדוֹל: הֵיכֵן הִיָּתָ אֶתְמוֹל? וְשָׁנִי דָא לְדָא נִקְשָׁן, מֵרֵב פִּחַד עָנָה וְאָמַר: הַרֵב לֹא הִרְשָׂה לִי. שְׁלַח תִּכְרַף אֶת אֶחָד מִשְׂרָיו לְקַרְא אֶל הַרֵב, וְהַגִּיעַ. וְהוֹצִיא הַפְּרִיץ אֶקְדָּחוֹ בְּיַד אַחַת וְהִחְרַב בְּיַד שְׁנֵיָהּ, וְשֶׁאֵלוֹ: תֹּאמֶר לִי, הֲאֵמֶת וְנִכּוֹן שֶׁמִּנְעַתָּ מְשׁוֹאֵב הַמִּים לְהֵבִיא לִי מִים? וְעָנָה: אֵמֶת הַדְּבָר! וְשֶׁאֵל: מִדּוּעַ? וְעָנָה: כִּי זוֹ שֶׁבֶת וְכוּ', וְאָמַר הַפְּרִיץ: אֲנִי הוֹרֵג אוֹתָךְ. וּפְתַח הַנּוֹדֵעַ

בִּיהוּדָה חֲלַצְתוּ וְהִרְאָה אֶת לְבוֹ, וְאָמַר תִּירָה בִּי, תִנְעַץ חֲרָבָךְ בִּי, אֵינִי מִפְחַד, אֵינִי מִחֲלַל שְׁבַת! בְּרֵאוֹת הַפְּרִיץ אֶת אִמְץ לְבוֹ, נִרְגַע וְנִתְהַפֵּף לְגִמְרִי, וּפִיִּסוּ וְאָמַר: אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתָה כָּל-כֶּף חֲזַק בְּאַמּוֹנָה, אֲזִי אֶכְבֵּד אוֹתָךְ מְאֹד, וַיֵּשׁ לִי יַעַר עִם עֲצִים רַבִּים, וְאֵינִי רוֹאֶה בְּזֶה הַצְּלָחָה, אֲנִי מֵאֲמִין שְׁלֹךְ תִּהְיֶה הַצְּלָחָה, אֲנִי נוֹתֵן לָךְ אוֹתוֹ לְשִׁלֵּשׁ שָׁנִים, וְהִרְוִיחַ הַצְּדִיק אֶז שִׁשׁ-מֵאוֹת זְהוּבִים וְכוּ', וַיְכַבֵּר לֹא רָצָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף זֶה, כִּי אָמַר, שְׂאֵינוּ רוֹצֶה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף שֶׁל יְהוּדִים... לְמֵדִים מִכָּאֵן, מַה נִּקְרָא יְהוּדִי אֲמַתִּי שְׂמוּכֵן לְמִסַּר נַפְשׁוֹ בְּעַבְוֹר יְהוּדִי אַחֵר. הֵאֵם אָנוּ אוֹחֲזִים בְּזֶה?! הֵאֵם אָנוּ מְפִיצִים אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְהוֹלֵךְ לָנוּ בַּחַיִּים לַעֲזוֹר לְזוּלַת?! אִישׁ מֵאֲתָנוּ אֵינְנוּ דוֹאֵג לְזוּלַת, וְאֵינְנוּ חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ. וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד דִּיקָא בְּשִׁלְשָׁה שָׁבוּעוֹת אֵלּוּ, בְּאוֹ נִמְסַר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשִׁבִיל עִם יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹ וְנִחְרַשׁ מִחֲדָשׁ וְנִזְרַע אֶהְבָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַרֵּב גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עָלֵינוּ לְשַׁרֵּשׁ מֵאֲתָנוּ אֶת הָעֲשָׂבִים הַשּׁוֹטִים שְׂזוּרְעִים שְׁנֹאֶה, אֵל נָא נִפְחַד מֵהֶם כָּלִל!

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַיְקָרִים, הִבֵּה נַעֲשֶׂה רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁבִּקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ שְׁנַעֲשֶׂה כְּרוֹז: מִי שֶׁמֵּאֲמִין בִּי שְׂיָבוֹא אֵלַי לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. בְּאוֹ וְלֹא נִטְעָה אֶת עֲצֵמְנוּ, רֵאשׁ הַשָּׁנָה זֶה שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל מִתְּנָה, וְאָמַר: זֶה קִבְּלֵתִי מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בִּירְשָׁה מֵאֲבוֹתִי, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּאוֹמֵן, וְדָבָר זֶה עָלֵינוּ לְפָרְסֵם לְכֻלָּם, כְּשֶׁבָּאִים לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לַעִיר אוֹמֵן, אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, בָּאִים רַק אֶל רַבְּנוּ ו"ל! וְאֵין זֶה מְשֻׁנָּה בְּאֵיזָה מִנְּגֵן מִתְּפַלְלִים, זֶה דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל לֹאמַר: רַק הַמִּנְּגֵן שְׁלִי זֶה הַקְּבוֹיץ הַקְּדוּשׁ וְכוּ', זֶה שֶׁקָּר אֶחָד גְּדוֹל, לֹא יִתְכַן שֶׁקְּבוּצָה קִטְנָה אַחַת תּוּכַל לְהַעֲזִי וְלוֹמַר, שְׂדָבֵר רַבְּנוּ ו"ל אֵינוּ שִׁיף אֶל עֵדוֹת הַמְּזוּרְחָ, וְכָל הַשָּׁנָה לֹא יִתְנוּ לָהֶם לְהַפְּנֵס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָהֶם, וּפְתָאֵם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵם צְרִיכִים אֶת הַ'גַּעְלֵט' [הַכְּסָף] שֶׁל עֵדוֹת הַמְּזוּרְחָ, הָאֵינְכֶם קוֹלְטִים שְׂזֶה שֶׁקָּר אֶחָד גְּדוֹל?! כְּשֶׁאָנוּ בָּאִים לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, אָנוּ בָּאִים רַק לְאוֹמֵן וְלֹא לְאַף אֶחָד, רַבְּנוּ ו"ל

הַבְּטִיחַ: מִי שֶׁיָּבֹא לְצִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר
 'תִּקְוֶן הַכֹּלְלִי' — יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית, וְלִכֵּן אֵין לַעֲשׂוֹת
 הַפְּרָשִׁים — קְבוּץ זֶה קְבוּץ זֶה וְכוּ', הִבֵּה נְעוּב אֶת הַשְּׂטִיּוֹת, אָנִי
 רוֹצֵה לְהִבִּיא מְלִיּוֹן יְהוּדִים דִּיקָא מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת
 הַמְזוּרָח, וְלִהְרָאוֹת לְכֻלָּם, שֶׁרַבְּנוּ וְ"ל מִתְּנָה לְכֻלָּ עִם יִשְׂרָאֵל, תִּתְאַרוּ
 לַעֲצָמְכֶם, שֶׁיְהִיוּ מְלִיּוֹן אַנְשִׁים אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, נְצַטְרֶךְ לְכֻלָּ
 הַפְּחוֹת אֶלְף מִנְגִּינִים [חֶסֶר].

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְגִּים! דִּבְרַר רַבְּנוּ וְ"ל הוּא מִתְּנָה לְכֻלָּ עִם
 יִשְׂרָאֵל, אָסוּר לְפַחַד מֵאַף אֶחָד, וּבְפֶרֶט מִכַּמָּה רְשָׁעִים אַרוּרִים,
 וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זִי"ע: סִגְלָה לְרְשָׁעִים — לֹא לְפַחַד
 מֵהֶם. וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! לֹא
 לְהִתְגַּרוֹת עִם שׁוֹם יְהוּדִי, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי לֹא לְפַחַד מֵאַף אֶחָד
 בְּעוֹלָם.

זְכִינוּ בִּיבְנָאֵל לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ וְ"ל, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
 מִשְׁתַּגֵּעַ, הוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ. עַד כְּדֵי כַּף,
 שֶׁאָמַר פִּתְגָם נוֹרְאִי: "מָה שֶׁהִנְאָצִּים לֹא עָשׂוּ לַיהוּדִים, אָנִי אֶעֱשֶׂה
 לָכֶם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב". תִּרְאוּ לְאִיזוֹ דַּרְגָּה שֶׁפִּלָּה אָדָם יָכוֹל לְרַדֵּת,
 מִשׁוֹטָה כְּזֶה עֲלִינוּ לְהִתְפַּעֵל?! מִרְשַׁע אַרוּר עֲלִינוּ לְהִתְפַּעֵל?! אִם
 הוּא הָיָה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, בְּשִׁבִיל מְלִים אֵלוֹ הָיָה יוֹשֵׁב בֵּין חֲמֵשׁ
 לְעֶשֶׂר שָׁנִים בְּכֹלָא, וְגַם בְּאַרְץ, אִם חֲרָדִי הָיָה אוֹמֵר זֹאת עַל חִילוּנִי,
 הָיָה יוֹשֵׁב כְּכֹר בְּכֹלָא, וְהִנֵּה רְשַׁע מְרֻשַׁע כְּזֶה אֵינוֹ מִתְּבַיֵּשׁ עִם חֶבֶר
 מְרַעִיו לְרַדֵּף אוֹתָנוּ, אֲבָל אֵינָנוּ מִפְּחָדִים מֵהֶם, נִתְאַחַד בְּיִתְרֵי שְׂאֵת
 וּבְיִתְרֵי עוֹ.

וְאָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּקְנוּ דִּירוֹת בִּיבְנָאֵל, פֹּה
 תִּהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב", פֹּה יִכְנָסוּ בְּמִשְׁךְ הָעֶשֶׂר שָׁנִים הַבָּאוֹת עֶשֶׂר
 אֶלְף מִשְׁפָּחוֹת, וְכֻלָּ מִי שֶׁיִּקְנֶה דִּירָה — יְרוּיחַ, הַדִּירוֹת תִּעֲלֶינָה. אֵל
 תִּהְיוּ בְּטַלְגִּים! בָּאוּ לְקַנּוֹת שֵׁם דִּירָה, לְשִׁכַּר דִּירָה, תִּקְנוּ שְׂטַח
 אֲדָמָה, זֶה רוּחִי, הָעֶקֶר אֵל תִּחְשְׁשׁוּ מֵאַף אֶחָד, מִפֹּה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה!
 כְּתוּב בְּזִהַר: עַל-יְדֵי בֵי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד שֶׁיִּתְאַחֲדוּ

אָשֶׁר לַג שִׁפָּה — לַג שִׁפּו בְּנַחֲל קִצָּה

יחד — תהיה הגאולה. הגיע הזמן שנתאחד יחד, ועל-ידי-זה נזכה
כָּבֵר בָּמוֹ עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת בְּגֵלוֹי שְׂכִינָה, בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שְׂיִבְנֶה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שִׁפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשׁוֹת-מִסְעִי, כ"ג תמוז ה'תשס"ב.
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַדִּיּוֹן שֶׁל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּדַאי לְקַחַת אֶת הָרֵב ...
גֵּרוֹ יְאִיר, וְרַק לְרֵאוֹת שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּמַחְגֵּינוּ.

רְצִיטִי לְדַעַת בְּדִיּוֹק מָה הִיָּה הַדִּיּוֹן וּדְבָרִים אֲצֵל הַדִּיּוֹן תּוֹרָה שֶׁל
... וְ... מַה פִּסְקָתְךָ, כִּי שְׂאוּכַל לְחַיֵּב אוֹתָם לְקַיֵּם אֶת הַפִּסְקָה.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שְׂיִשׁ לָךְ, שְׂאֵתָה מִשְׁכִּינַי
שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שִׁפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשׁוֹת-מִסְעִי, כ"ג תמוז ה'תשפ"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְהַבִּין, שְׂהֵיִתִי עֲסוּק בְּיָמִים אֵלוֹ בְּעֵינַי הָאֶסוּן
שְׂקָרָה וְכוּ', וְגַם עֲכָשׁוּ חֲזוֹרָתִי מִהַקָּמַת הַמַּצָּבָה, וְלִכֵּן לֹא הִיָּה בְּיַדִּי
לְעֲנוֹת לָךְ.

בְּעֵינַי בְּרוּר הַלְכָה, הָעֵקֶר מֵה שְׁפֹתוֹב בְּשִׁלְחַן עָרוֹף מְחַבֵּר
רַמ"א, וְאַחֲרֵיכֶן מְבָרְרִים בְּאַחֲרוֹנֵים.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּצַרְף עֲצֻמָּה מְחַר בְּדִין תּוֹרָה בְּבֵית-דִין שְׁלָנוּ
בְּמִקּוֹם ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הַדִּין תּוֹרָה זֶה גִּיסוֹ, וְאָסוּר לוֹ לְהִיּוֹת
מְעַרְב בְּכָל זֶה, הָעֵקֶר בְּדִין תּוֹרָה צְרִיף לְהִיּוֹת עַל-פִּי הַתּוֹרָה, וְלֹא
עַל שִׁכְל עֲצָמִי, וּמְכַל שִׁכְן לֹא עַל רֶגֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שְׁפֹז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּקַּח יוֹתֵר אֶת הָעוֹרֶף-דִּין שְׁהִיִּית הַיּוֹם וְלֹא אֶת ... לֹא כְּדַאי
לְעַרְב אוֹתוֹ בְּצָרוֹת אִישִׁיּוֹת וְכוּ', וּבִכְפָּרֵט שְׁאִמְרַת שְׁהָעוֹרֶף-דִּין הַזֶּה
הַבֵּין אוֹתְךָ, וּמִכְתָּב כְּזֶה רַק יוֹעִיל וַיִּצְלִיחַ.

מְכַל זֶה תְּבִין וְתִשְׁפִּיל אֶת הָעֲלֻבוֹנוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת
דְּמִים שְׁאֵנִי צְרִיף לְעַבֵּר, וּמִמִּי? מֵאַנְשִׁים שְׁמִסְרִיתִי אֶת חֲלָבִי וְדָמִי,
גּוֹפִי וְנַפְשִׁי, יְמִי וְלִילוֹתִי, וְזֶה הַשִּׁכָּר שְׁאֵנִי מְקַבֵּל חֲזָרָה...

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שִׁפְח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקַת-בְּלֶק, כ"ג תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּבָרִים בָּאֵלֹהִים אֲנִי לֹא יְכוּל לְעֲנוֹת לְךָ עַל הַכֶּתֶב, וְד"ל, וּכְשֶׁאֶהְיֶה
בְּעֶרְךָ בְּעוֹד שְׁבוּעִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי אֲדַבֵּר אִתְּךָ פְּנִים אֶל
פְּנִים.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
אַצְלֶךָ.

רַק חִזּוֹק וְאַמִּץ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲזִי
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת-בְּלֶק, כ"ג תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צְרִיף לְהַבִּין לְמָה אֲנִי רוֹצֶה דִּיקָא, שְׁהֶאֱבַרְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר
יִלְךְ, כִּי אוֹתוֹ לֹא יְכוּלִים לְסוּבֵב, וְהוּא יְכוּל לְסַבֵּב אוֹתָם, וְלִכְּנֵן עֲדִיף
לִי שֶׁהוּא יִלְךְ, וְכִכָּה יַעֲזֹבוּ אוֹתָנוּ פֶּעַם וּלְתַמִּיד, אֲבָל אִם אַתָּה תִּלְךְ,
אֲזִי לֹא יִהְיֶה סוּף לְכָל.

חִזּוֹק וְאַמִּץ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעוֹלָם לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג שצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת-בְּלֶק, כ"ג תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תברר אם הבעל לא כהן, ואז שיחזרו להתחתן מה שיותר מהר, כי כהן אסור לו להחזיר את גרושתו.

אתה תלך על הפרויקט הכי טוב בשבילך, ותעשה את זה מה שיותר מהר, כדי שתצליח, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך בית ודירה משלך, ולא תצטרך לגור בשכנות ובשכירות, ויהיה לך רק טוב בחיים, העקר רק תהיה שמח, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג שצא

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת-בלק, כ"ג תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד, צמוד בפנימיות לכבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך קבלתי כבר כמה פעמים, אף מרב צרותי ויגיעותי וטרחתתי לא היה הפנאי להשיבך תכף-ומיד.

אני מאד מאד שמח, שהילדים שלך לומדים בישיבת "דמשק אליעזר", אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתצליחו, ונשמע ונתבשר מהם בשורות משמחות.

גא ונא ראה ללמד את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד, ותגיד על זה את התפלה בלקוטי-תפלות, על-כל-פנים פעם אחת בשבוע, וזה יועיל לך מאד לנשמתך, ושתזכה לצאת מהצרות והחובות שלך, כי כשמתקנים ברוחניות, ממילא נתקן בגשמיות.

יש נשמות שצריכות לסבל, וכנראה שהנשמה שלך היא אחת מהם, אבל הכל אפשר לתקן, רק עם דעת ושכל.

רָאה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִדַּע אֲשֶׁר בְּנֵה
הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת הָאָדָם בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמָרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק
מֵעֵמֶד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג שֶׁצַב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

חֲפָשִׁיתִי אוֹתָךְ כְּכֹר יוֹמִים בְּטֹלְפוֹן, וְלֹא הִשְׁגַּתִּי אוֹתָךְ, רְצִיתִי
מְאֹד שֶׁתִּרְאֶה תְּכֵנִית לְ... נְרוֹ יְאִיר, אֵיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַסְּפָסֵלִים
בְּמִקְוֵה, כִּי רְצִיתִי שֶׁהוּא כְּכֹר יִתְחִיל בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד
רוֹצֵה כְּשֶׁאֲנִי בָּא אַחֵר תִּשְׁעֶה בָּאֵב, בְּשַׁבַּת שְׁיוּכְלוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם
הַמִּקְוֵה, וְאִם צְרִיכִים לְקַחַת לְהִרְאוֹת לוֹ אֵיךְ זֶה נִרְאֶה בְּמִקְוֵאוֹת
אַחֵרִים תִּקַּח אוֹתוֹ, כִּי חָבַל מְאֹד, עֲכָשׁוּ אֵינִן לוֹ עֲבוּדָה, וְרְצִיתִי
שֶׁהוּא יִתְעַסֵּק עִם הַסְּפָסֵלִים, שְׂיִהְיֶה מְאֹלּוּמִינִיּוֹם אוֹ מְנִירוֹסְטָה.

רַק חֹזֵק וְאַמֵץ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג שֶׁצַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לֵיּוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְגָּאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

באתי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בְּכֹל לְשׁוֹן שֶׁל בְּקֶשֶׁה, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, שִׁיחִיָּה בֵּינֵיכֶם אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וּבִפְרָט עֲכָשׂוּ בֵּין הַמְצָרִים, שֶׁכָּל הַחֲרָבָן מֵה שְׁאַנְחָנוּ סוֹבְלִים, זֶה רַק מַחֲמַת שְׁנֵאת חֲנֹם, וּבִפְרָט אַנְשִׁים כְּפוּיֵי טוֹבָה, שְׁעוֹשִׂים לָהֶם כָּל מִינֵי טוֹבוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, וּלְבַסּוֹף מְשַׁלְּמִים חֲזָרָה רְעָה תַּחַת טוֹבָה, זוֹ הַמַּדָּה הִכִּי מַגִּנָּה שְׂרָק יֵשׁ, וְזֶה מַרְאֵה עַל נֶפֶשׁ פְּגוּמָה.

וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי יו, יג): "מְשִׁיב רְעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמוּשׁ רְעָה מִבֵּיתוֹ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה): שְׂזָה סוֹכֵב עַל בְּלָעַם וּבְלָק, שֶׁהֵם הָיוּ כְּפוּיֵי טוֹבָה. אָמַר בְּלָעַם לְבָלֵק: אֲנִי כְּפוּי טוֹבָה וְאַתָּה כְּפוּי טוֹבָה, אֲנִי מִבְּנֵי בְּנֵי שֶׁל לָבָן, וְאַתָּה מִבְּנֵי בְּנוֹתָיו שֶׁל לוֹט וְכוּ', וְאַנְחָנוּ מִחֲזָרִין עַל רְעֻתָן; וּבִקְאֻמַּת לְבַסּוֹף נַעֲקְרוּ מִן הָעוֹלָם, וְזֶה קוֹרָה עִם כָּל אֶחָד שֶׁהוּא כְּפוּי טוֹבָה, שֶׁלְּבַסּוֹף נַעֲקָר מִן הָעוֹלָם בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן.

וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזָּהֵר לֹא לְשַׁלֵּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדָקָה, סִימָן יג): צְרִיף לְהַחְזִיק טוֹבָה לְהַנּוֹתֵן, וְאֵל תֹּאמַר שֶׁלֹּא נָתַן לָךְ מִשְׁלוֹ; הִינּוּ עָנִי שֶׁהוֹלֵךְ לְקַבֵּץ צְדָקָה, יְכוּל לְטַעַן לְעֶשִׂיר, שֶׁאַתָּה לֹא נוֹתֵן לִי מִשְׁלָךְ, אֲלֹא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לִי, עִם כָּל זֹאת אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל אֵל תֹּאמַר כֶּף, אֲלֹא רֵאָה לְהַחְזִיק טוֹבָה לְהַנּוֹתֵן, זֶה נִקְרָא הַפְּרַת הַטוֹב. אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ לְאָדָם שֶׁמְשַׁלֵּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה, שֶׁלֹּא תִמוּשׁ רְעָה מִבֵּיתוֹ.

זְכָרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר כָּל אֵלוֹ שֶׁהִתְחַבְּרוּ עִם קִרְח, לְבַסּוֹף נִפְלוּ בְּאֵין תוֹמָךְ וְנִבְלָעוּ בְּאֶדְמָה חַיִּים, וְלֹא רַק הֵם, אֲלֹא גַם מְטַלְטְלֵיהֶם יָרְדוּ עִמָּהֶם חַיִּים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא קִרְח): אֲפִלּוּ הִיָּה לָהֶם כְּלִים בְּיַד הַכּוֹבֵס, הָיוּ מִתְגַּלְגְּלִים וּבָאִים וְנִבְלָעִין עִמָּהֶם. אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי, אֲפִלּוּ מִחַט שֶׁהִיָּתָה שְׂאוּלָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל מִיָּדָם, אִף הִיא הִיָּתָה נִבְלָעַת עִמָּהֶם, שְׁנֵאֲמַר (בַּמִּדְבָר טז, לג): "וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה"; וְאִיךְ יְכוּלִים לְגוֹר אֲצֵל רְשָׁעִים אֲרוּרִים שְׁמוּסְרִים אֶת הַצְּדִיק, הָרִי הַמְּקוּם הוּא טְמֵא וּמְסַכֵּן וּמְזִיק מְאֹד.

נָא וְנָא אָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם רַק שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְהִקָּים קִהְלָה קְדוֹשָׁה, שְׂאוּכַל לְהִתְפָּאֵר
עִמָּה בְּבֵית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה, רְאוּ גְדוּלִים שְׂגָדְלִיתִי, וְלֹא אֶתְבַּיֵּשׁ מִכֶּם,
אִם יֵשׁ מַחְלָקֶת, אִיזוֹ בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה יֵשׁ לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵת
מִי יֶאֱשִׁימוּ? רַק אוֹתִי. וְלָכֵן אָנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לָכֶם, שְׂאֲנִי מִרְגִּישׁ
שְׂפִחוּתִי אוֹזְלִים, כִּי מָה שְׂעֵבֵר עָלַי בְּשָׁנָה זוֹ, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יֹדֵעַ, וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, רְאוּ שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
אַהֲבָה וְאַחֻדוּת, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם רָשָׁע שְׂפוּעֵר פִּיּו וְכוּ', וּמְדַבֵּר
כָּל דְּבַר אֲסוּר נִגְדֵי וְכוּ', וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׂתִרְאוּ לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר
בְּרִיאוֹתִי, כִּי תִפְלַת רַבִּים מִקְבַּלֶת לְמַעֲלָה.

זְכְרוּ הֵיטֵב שְׁלִמְעֵלָה זֶה עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, כָּל מָה שְׂהָאָדָם מְכִין
אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה מָה שְׂלוֹקֵחַ עִמוֹ, וּמִסְפָּר בֵּין אֲנָשֵׁי
שְׂלוֹמְנוֹ, שְׂמוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל דְּבַר פֶּעַם עִם אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמְנוֹ שְׂיַחָה מְאֹד
נִלְהַבֵּת, שְׂבַעוֹלָם הִבָּא מִקְבָּלִים אֶת הָאָדָם בְּדִיוֹק כְּמוֹ בַּעוֹלָם הַזֶּה,
כְּמוֹבָא (וְהָר מִקֵּץ קִצְוֹ): קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבַד מְלַכוּתָא דְאַרְעָא כְּעִין
מְלַכוּתָא דְרַקִּיעָא. כְּמוֹ שְׂנַהוּג בַּעוֹלָם הַזֶּה, כְּשֶׁמְגִיעַ אָדָם עֲשִׂיר גְּדוֹל
מְאֹד, וְסוֹחֵר שֶׂהוּא בְּרוּם הַמַּעֲלָה מִמְּקוֹם רְחוֹק, מְכַרְיִזִים וּמְכִינִים
אֶת הַצְּבוּר לְבוֹא לְקַבֵּל פְּנָיו, וּמְכִינִים לוֹ מְקוֹם מְכַבֵּד, שְׂבוּ יוֹכַל
לְהַנִּיחַ וְלִשְׂטַח אֶת סְחוּרוֹתָיו, כְּדִי לְהִרְאוֹת לְכָלֶם אֶת טִיב סְחוּרוֹתָיו
שְׂהִבִיא מִמְּרַחֲקִים, וְאִם זֶה סְחוּרָה יִקְרָה מְאֹד וְשָׁנָה הוּן תּוֹעֲפוֹת,
כָּלֶם מִתְרַשְׁמִים וּמִתְפָּאֲרִים מִמְּנוֹ, וְשׂוֹאֲלִים וּמִתְעַנְיִים אִיךְ זָכָה
לְהִבִיא סְחוּרָה כָּל-כָּף יָפָה, וְכִמָּה זֶה עוֹלָה, וְשׂוֹאֲלִים עַל כָּל פְּרִט
וּפְרִט, אָבֵל אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, זֶה סֵתָם אָבְנִים וְעַפְרָ עֲצִים וְכוּ', שְׂאִין
בָּהֶם שׁוֹם עֲרֵךְ, אִיזוֹ בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה יֵשׁ לוֹ, כְּמוֹ-כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן
כְּשֶׁמִּסְתַּלֵּק אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם, וְהוֹלֵךְ וּבָא לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְנִשְׁמָתוֹ
עוֹלָה לְמַעֲלָה, מְכִינִים לוֹ מְקוֹם גְּבוּהָ, וּמְזַמְנִים אֶת כָּל הַצְּדִיקִים
שְׂיָבוּאוּ לְקַבֵּל פְּנָיו, וְלִרְאוֹת מָה הוּא הִבִּיא עִמוֹ: מִקְרָא, מִשְׁנָה,
גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, הַלְכוֹת, וְאַגְדוֹת, בְּרִיתוֹת, וְתוֹסְפּוֹת, מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים, וְעַל כָּלֶם מְסִירוֹת נַפְשׁ, שְׂמָסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵיּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כָּל
אֶחָד לְפִי בַחֲנִיתוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׂכַמָּה שְׂרַק לֹא שְׂבָרוּ

אותו, וְרַחֲקוּ אוֹתוֹ, וְנִתְקוּ אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, הוּא חֲזַר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי דִבַּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, בְּבַחֲיִינַת (שיר השירים ח, ז): "מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לִכְבוֹת אֶת הָאַהֲבָה, וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה, בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ" וְגו', וְהִפֵּךְ חֲשׂוֹכָא לְנִהוּרָא, מְרִירָא לְמַתִּיקָא וְכוּ', כֹּל זֶה חֲשׂוֹב מְאֹד לְמַעֲלָה, וְכֵלָם מִתְפָּאֲרִים עִמּוֹ, וְלִהְפֹּךְ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אִם אֵין לוֹ אֶת כָּל זֶה, אֲלֵא כֹּל הַחַיִּים שְׁלוֹ עֵבֶר עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, וְהִיָּה מְלֵא דְמִיּוֹנוֹת, וְשָׁמַיִם אֶת זֶה לְפָנָי כֹּל הַצְּדִיקִים, וְכֵלָם צוֹפִים וּמְסַתְּפָלִים עַל מַעֲשָׂיו הָרָעִים, וְעַל עֲוֹנוֹתָיו הַמְּגִנִּים, וְעַל דְּמִיּוֹנוֹתָיו שֶׁהִסְתַּוְּבַב בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, אֵין לְתַאֲרֵן וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַבּוֹשָׁה שִׁישׁ לוֹ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ 'לְגַנְב' בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדָרוֹת, לְהַתְּבוּדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְכֶם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְחִיָּשְׁבוּ אֶת דַּעְתְּכֶם, וְאִז טוֹב לְכֶם כֹּל הַיָּמִים.

רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְהִסְתַּכְסֵּף עִם הַשְּׁלֹטוֹן, כִּי אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים רַק עַל-פִּי הַחֹק, כֹּל מֵה שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים דְּרָף עוֹרְכֵי דִין וּבַגְ"צִים, וּבְיִדְאֵי שֶׁעָקַר הַבְּטַחְחוֹן שְׁלָנוּ זֶה רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מ.ב.) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ): "אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחְפְּזוּ" וְגו', 'אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם' מִפְּנֵי צִהְלַת סוֹסִים וְצִחְצִיחַ חֲרָבוֹת. 'אֵל תִּירָאוּ' מִפְּנֵי הַגַּפַת תְּרִיסִין וְשִׁפְעַת הַקְּלָגְסִין. 'אֵל תַּחְפְּזוּ' מִקוֹל קִרְנוֹת. 'אֵל תַּעֲרִצוּ' מִפְּנֵי קוֹל צְרוּחוֹת. "כִּי הַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַהוֹלֵךְ עִמָּכֶם", הֵם בָּאֵין בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל בְּשָׂר וָדָם וְאַתֶּם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם. פְּלִשְׁתִּים בָּאוּ בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל גְּלִית, מָה הָיָה סוּפוֹ? לְבַסּוֹף גָּפַל בְּחָרֵב וּנְפְלוּ עִמּוֹ, בְּנֵי עֲמוֹן בָּאוּ בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל שׂוֹכְרָךְ, מָה הָיָה סוּפוֹ? לְבַסּוֹף גָּפַל בְּחָרֵב וּנְפְלוּ עִמּוֹ, וְאַתֶּם אֵי אַתֶּם כֵּן, "כִּי הַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַהוֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לְכֶם" וְגו', זֶה מַחְנֵה הָאָרוֹן.

אֲשֶׁר לַג שַׁצַד — לַג שַׁצָּה בַּנְּחָל רַג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג שַׁצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַח אֶת שְׁנֵי הַמַּכְתָּבִים הָאֵלֶּה דְחוּף בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אֵל ...
גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד גְּחוּץ מֵהַלְעָשׂוֹת, זֶה הַבְּחִירָה מִשְׁלָמִים
רְעָה תַּחַת טוֹבָה וְכוּ', הַעֲקֹר עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז
תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג שַׁצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה לִפְנֵי כְּנִיסַת שַׁבַּת גּוֹדַע לִי שׁ... מְלַכְלַכְת בְּרִדּוֹ וּבְכָל
הַמְּקוֹמוֹת, וְזֶה הַשְּׂכָר שֶׁמְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּר לְדִיָּהֶם, עֲבוּר
הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָהֶם, עֲבוּר שְׁנַתְנוּ לָהֶם פְּרֻנְסָה וְכוּ'.

וְלִכֵּן תִּלְךְ עִמָּה עַד הַסּוֹף דְרָךְ עוֹרֵף-דִּין, וּבְשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא
לִוְתֵר, אִם הִיא חֲצוּפָה כְּזוֹ, תְּדַבֵּר עִם ... וְעִם ... שִׁיֵּצְאוּ מִהַדִּירָה
מִה שְׁיִוְתֵר מִהָר וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאֵמֵר לְצָרוֹתֵי דִי, כִּי אֵין

לי כָּבֵד כַּח לְמַחְלֻקוֹת חֲדָשׁוֹת, מְסַפֵּיק גֵּיהֲנוּם סְבִלְתִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
מִפְּנֵי חֲטָאֵי הַמְּרֻבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

לג שצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב דְּחוּף לְהַקְרִיא בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְהֶאֱבֹרָךְ
... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא הַשְּׂאִיר לִי הוֹדְעָה וְכוּ', שְׁמִשְׁפַּחַת ... מִחֲזִירִים
רָעָה תַחַת טוֹבָה, אַחַר שְׁמִסְרֵתִי אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוֹר שְׁלוֹם בֵּיתֶם, כִּי
הִלְכוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ הַרְבֵּה פְעָמִים, כִּי הִיא אֲשֶׁה רָעָה, וְהוּא הִיָּה בּוֹרַח
תָּמִיד לְמִקּוֹמוֹת הַמְטַנְפִּים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכוּ' וְכוּ', וּמִסְרֵתִי אֶת נַפְשִׁי
שְׁלֵא יִתְגַּרְשׁוּ, כִּי יֵשׁ לָהֶם יְלָדִים וְחָבֵל עֲלֵיהֶם, מִסְרֵתִי נַפְשִׁי וְגִדְלֵתִי
אֶת שְׁנֵי בְנֵיהֶם, וְהִיָּה לִי כֹל־כֹּף קָשָׁה אֲתֶם, שְׁלֵא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר,
אֲבָל הַפֶּל עָשִׂיתִי כְּדִי לְהַצִּיל מִשְׁפַּחָה, וְחַתְנָתִי אֶת הַבֵּן הַבְּכוֹר עִם
הַבַּת הַכִּי טוֹבָה שָׂרָק הִיָּתָה לָנוּ בְּבֵית־סֵפֶר וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׂאֵנִי עֲכָשׁוּ
מִקְבַּל חֲזָרָה, וְלִכֵּן תִּסְבִּיר לוֹ, כְּשֶׁאֲצַלְכֶם יְהִיָּה מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ,
אֲצַלְנוּ עֲדִין יְהִיָּה בְּאִמְצַע שַׁבַּת, כִּי אֲצַלְנוּ נִגְמַרְת שַׁבַּת כְּשֶׁאֲצַלְכֶם
יְהִיָּה חֲמֵשׁ בַּבֶּקֶר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, יִדְעָתִי וְגַם יִדְעָתִי כִּי אֲשַׁלֵּם מְחִיר
כְּבֹד וְקָשָׁה עַל הַסְדוּר, כִּי מֵאֵז שִׁיָּצָא הַסְדוּר, אֵין יוֹם שְׁלֵא יַעֲבְרוּ
עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְיִדְעָתִי גַם יִדְעָתִי, שְׂאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מֵה
הַסְדוּר "עַת רְצוֹן" יַפְעַל בְּעוֹלָם, כִּי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ אֶת הַסְדוּר, הוּא
יִצְטָרֵךְ מִרְצוֹנוֹ הַטוֹב לְבּוֹא אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה בְּרוּר, יְהִיָּה מֵאִיזוֹ
חִסְדֵי שֶׁהוּא וְכוּ', יְהִיָּה מֵאִיזָה מוֹצָא שֶׁהוּא — לִיטָאֵי סְפָרְדִי
וְכוּ', הַסְדוּר יִהְפֹּךְ אֶת רְצוֹן הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל־כֵּן לֹא בַחֲנָם

יִקַּח הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֶת עֲצָמוֹ עָלָי, וּכְדָאֵי שְׁתַּצְלַצֵּל אֵלָיו כָּבֵר
בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלִמְסֵר לוֹ אֶת מִכְתָּבוֹ, וְכֵן תִּסְבֵּיר לוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג שצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ שְׁצַלְצֵלְתָּ אֵלַי, כִּי
בְּאֵמַת כְּתוּב "שְׁמוּעַ בֵּין אַחֲיֵכֶם", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אֲנִי הִרְרָה
לְדַבֵּן שִׁישְׁמַע אֶת שְׁנֵי הַצְּדִידִים.

בְּאֵמַת לֹא הִיָּה צְרִיךְ לְכַתֵּב לְךָ, מֵאַחֵר שְׁכַתְּבָתָּ שְׁכֵמָה פּוֹחֲזִים
שְׁמָעוּ כָּבֵר אֶת הַסְּפּוּר, הִרִי זֶה רַק צֵד אֶחָד וְזֶה לְשׁוֹן-הֶרְעַ, אַף לְךָ
תִּשְׁאַל קִשְׁיוֹת עַל כֵּמָה רִיקִים...

אֶכְתֹּב לְךָ בְּקִצְרָה מְאֹד אֶת כָּל הַסְּפּוּר. מְשַׁפַּחַת ... הַבְּעַל בּוֹגֵד
בָּהּ, וְהוֹלֵךְ עִם גְּשִׁים אַחֲרוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, וְאֵין לוֹ שׁוּם בּוֹשָׁה
מִשׁוּם דְּבַר, כְּעֶסֶן גְּדוֹל, אֲשֶׁתּוֹ הִיא אֲשֶׁה רְעָה מְאֹד, הִיָּתָה מוֹרָה,
שְׁרַחֲמָתִי עֲלֵיהֶם מִחֲמַת שְׁרָצוֹ לְהַתְגַּרֵּשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְאֲנִי עֲשִׂיתִי
מִסִּירוֹת גִּפְשׁ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם-בֵּית, וּבְכִפְרֵט שִׁישְׁנָם יְלָדִים, וְחִבָּל
עֲלֵיהֶם. וְלִקְחָתִי אֵלַי לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית אֶת בְּנֵיהֶם, סִבְלָתִי מֵהֶם מִמֶּשׁ
מֵר מִמּוֹת, אָבֵל גְּדֻלָּתִי אוֹתָם אֲצִלִּי כֵּמָה שְׁנַיִם עִם אֲכָל, בְּגוּד, עִם
כֶּסֶף וּמָה לֹא, חַתְנָתִי אֶת הַבֵּן הַבְּכוֹר עִם הַבַּת הַכִּי טוֹבָה שֶׁל
הַבֵּית-סִפּוּר, מִמִּשְׁפָּחָה מְאֹד מְאֹד טוֹבָה וּמְכַבֶּדֶת, וְלֹא לִקַּח הַרְבֵּה
זְמַן, וְהִיא כְּתָבָה לִי מִכְתָּב שׁוֹבֵר לְכַבּוֹת, שֶׁהוּא מִתְעַלֵּל בָּהּ, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן [חֲסֵר], וְעַל זֶה תִּכְרֶף-יִמִּיד אַחֵר הַבְּרוּר כְּתַבְתִּי לָהּ חֵד
מִשְׁמָעִית, אִם הוּא לֹא מִשְׁתַּנֵּה וּמִתְקַן אֶת מַעֲשָׂיו, הוּא מְכַרַח
לְהַתְגַּרֵּשׁ, כִּי זֶה עוֹן כְּרִיתוֹת הַמַּעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְכַתְּבָתִּי

לֵה גַם בּוֹאֵת יִבְחֹן, שֶׁהוּא בְּאֵמַת חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אִם יוֹרִיד אֶת הַבְּלוּרִית וַיִּצְמִיחַ אֶת הַפְּאוֹת שְׁחַתָּךְ, אִז אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁחֹזֵר בּוֹ, וּבְזֶה נִגְמַר עִמִּי.

לֹא לָקַח הַרְבֵּה זְמַן, פְּתֹאֵם הָאֵמָּא שֶׁל הַבַּת מִתְקַשְׂרֶת אֵלַי, וּמִסְפֶּרֶת לִי שִׁבְתָּהּ בְּרַחֲמֵי אַחֲרֵי סִבְלָא שֶׁל שָׁנָה שֶׁקִּבְּלָה מִכּוֹת רִצְחָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן [חֲסֵרָה], וְכֹךְ הִתְעַלֵּל בָּהּ שָׁנָה שְׁלֵמָה, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק עוֹד אִים עֲלֶיָהּ מַה שְׂאִים, וְלִילָה אֶחָד בְּשַׁעֲהָ שֶׁהִתְאַסְפּוּ יוֹתֵר מִמָּאָה נְשִׁים בְּעָרֵב שְׁמֻחָה, עֲלָתָה עַל הַבְּמָה, וְסִפְרָה אֶת סְפוּרָה לְפָנַי כָּל הַנְּשִׁים מַה שֶׁבְּעֵלָה עָשָׂה לָהּ בְּעִזְרַת חֲמוּתָה הָאֲשֶׁה ... וְהַחֲמוּת צִלְצְלָה אֵלַי אַחֲר־כֵּךְ שֶׁהַכֹּל שָׁקַר. אֲמַרְתִּי לָהּ: תַּעֲמְדִי עַל הַבְּמָה עִם כְּלָתָךְ וְתִכְחִישִׁי אֶת הַכֹּל, וְתוֹךְ יוֹם הִתְקַפְּלוּ וּבְרַחוּ מְרֵב בּוֹשָׁה, וְלָקַחוּ דִירָה בְּמָקוֹם אַחֵר, וְכַמוֹכֵן לֹא לָקַח הַרְבֵּה זְמַן, וְהִתְחִילָה לְתַבַּע לְדִין אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר שֶׁפִּטְרוּ אוֹתָהּ, וְזָרְקוּ אֶת יְלָדֶיהָ, וְכֵן שָׁאַר שְׁקָרִים וְכוּ', וּפְתֹאֵם "אֲנִי בְּאִמְצָע", וּמְלַכְלַכְתָּ עֲלַי...

וְהִנֵּה, יְדִידֵי הַיָּקָר! לֹא הֵייתִי צָרִיף לְכַתֵּב לָךְ אֶת כָּל זֹאת, אֶלֶּא לְקַיֵּם: "וְהֵייתָם נִקְיִים מֵה' וּמִיִּשְׂרָאֵל", אֲמַרְתִּי לְהַעֲלוֹת אֶת זֶה עַל הַכְּתָב, כִּי הִקְיָן לְדַבְרֵי רוּחַ, אִינן טַעַם שְׂאֲנִי תְּמִיד אֶכְתֹּב וְאֶתְרַן אֶת עֲצָמִי, כִּי לְשׁוֹן-הַרֵעַ יוֹתֵר מִתְקַבֵּל, אִתָּה תִּפְרָסֵם אֶת הַסְּפוּר הַזֶּה, וְיֹתֵר מְזֶה תִּשְׁמַע מִמֶּנִּי" לְהַמוֹסְדוֹת ... גֵּרוּ יֵאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

לג שצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁלְקַחְתָּ אֶת הַיְשִׁיבָה בְּיַדֶּיךָ, וְאִתָּם

בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְכִכָּה תִזְכּוּ לְבָנוֹת יְשִׁיבָה יְצִיבָה וַחֲזָקָה, רְצִיחִי
לְהַכְנִיס עוֹד בַּחֲוָרִים בְּחֶדֶר הַגְּדוֹל בְּפָנִימִיָּה, כִּי כֵּן כָּלֵם יִהְיוּ בְּמִקּוֹם
אַחַד, הַעֲקֹר שְׂיֵהְיָה סֶדֶר וְנִקְיֹוֹת.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי
אִשָּׁה בַעֲלָה מְשִׂמְחָה, כְּמֵאֲמָרֵם ו"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.), וְלָכֵן אַתָּה צָרִיף
רַק לְשַׂמַּח אוֹתָהּ, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לָּךְ בֶּן צְדִיק קְדוֹשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג שְׁצֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֶדֶר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... שְׂיֵחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין בְּעִיָּה לְרַשֵּׁם לָכֶם מִכְתָּב מְתִי הַבֵּן בָּא וְלוֹמֵד כָּאֵן, רַק
תִּכְתְּבוּ לִי אֶת הַתְּאָרִיכִים, עֲשִׂיתִי אֶת זֶה לְכֹל הַבַּחֲוָרִים, אֵל תִּפְתְּרוּ,
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם.

בְּעֵנִין הַרְשַׁע תִּרְאִי לְפָרְסֵם אוֹתוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִפְּלוּ
מִפְּלָה אַחֲרֵי מִפְּלָה, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג ת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֶדֶר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לֵאט לֵאט זֶה מְסַתְדֵר, אֲבָל הוּא צָרִיף חֲזוּק, הוּא בָּחוּר טוֹב וּבַעַל שְׂכָל יִשְׂרָאֵל, אִף צָרִיף לְקִנּוּת הַרְבֵּה תְּמִימוּת, וְלִזְרוּק אֶת הַחֲכָמוֹת וְכוּ', כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵי אֶפְשֶׁר לְהַצְלִיחַ, רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַתְּמִימוּת וְהַפְּשִׁיטוּת, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּעִנְיָן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוּת, אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם פְּנִים עִם חֲכָמוֹת, כִּי צָרִיכִים לְסַלֵּק אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל וְהַחֲכָמָה לְגַמְרֵי.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת הַמַּכְתָּבִים לְיַעֲדֵם, כִּי מְאֹד מְאֹד נִצְרָכִים לִי, וּבַפְּרָטִיּוֹת הַמַּכְתָּבִים לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתַכְתֵּב לִי בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אִם קַבְּלָתָם.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תא

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֹּר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ נִפְלָא, יַעַן שְׂאֵתָה וּחְבִּרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִלְכְתֶם לְשַׁחַק עִם בְּחוּרִים חִלּוּנִים, וַיֵּשׁ לְכֶם שְׂפָה אִתָּם, וְלָכֵן בְּשִׁבִיל הַבְּרִיאוּת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכֵן בְּעִנְיָן תְּקוּן רוּחַנִי, שֶׁתִּלְכוּ יַחַד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְשַׁחַק עִמָּהֶם, וְכֵן לֵאט לֵאט תִּקְרְבוּ אוֹתָם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשׁ כְּבֹר קְבוּצָה שֶׁתִּקְבְּצוּם אֶצְלָם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְטוֹב שֶׁתִּקְבְּצוּ אוֹתָם יַחַד, וְאֵתָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּיַחַד תִּדְבְּרוּ עִמָּהֶם, וְתִשְׁפִּיעוּ עֲלֵיהֶם בְּמִתְקָה לְשׁוֹנְכֶם לְקַרְבֶּם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲבָל הַעֲקֹר לֹא לְהַפְגִּס בּוֹכוּחִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.
אֵל תְּשִׁית לִב אֵל שׁוֹם דְּבַר, תֵּאֱמִין לִי, שְׁגַם עָלַי מְדַבֵּר כָּל דְּבַר
אֲסוּר, וְשׁוֹפְכִים אֶת דְּמֵי דִיקָא אֲנָשִׁים שְׁעִשִׁיתִי עִמָּהֶם חֶסֶד כָּל
הַשָּׁנִים, מַה לַעֲשׂוֹת זֶה מֵעַקֵּר הַבְּחִירָה.

... גֵּרוּ יְאִיר, סִפֵּר לִי דְבַר, שְׁשִׁנִּיכֶם שְׁחַקְתֶּם בְּדוּר רְגֵל עִם
בַּחוּרִים חֲלוּנִים מֵעֲדוֹת הַמְזֻרָח, לְדַעְתִּי, זֶה צְרִיכָה לִהְיוֹת עֲכָשׁוּ כָּל
מְגַמְתָּךְ וְכָל תְּקוּנָךְ, שְׂתַכְנִיס אֶת כָּל הַמְרִץ שְׁלָךְ בְּתוֹךְ הַבַּחוּרִים
הָאֵלוּ וְתַחְזִירָם לְמוּטָב, אֲדַרְבֶּה תִּרְאֶה לָהֶם שְׁהִיִּת אֵלּוּף בְּכַדוּר רְגֵל
וְכוֹי, וְלִכֵּן תִּקְרָבֶם בְּחֻכְמָה גְּדוּלָה, פִּי כָּלֶם מוֹסְתִים מִהַסְמ"ך-מ"ם
הַרְשַׁע מְרָשָׁע, רַק תִּנְגֵן לָהֶם מַה כְּנוּפִית הָאֲפָרִים עוֹשֶׂה לְסַפְרָדִים,
שְׁמַנְצָלִים אוֹתָם, הֵם לוֹקְחִים אֶת הַשְּׂדוֹת שְׁשׂוּיִם מְלִיוּנִים, וְהֵם לֹא
מְקַבְּלִים כָּלוּם, וְלִכֵּן שְׁיִתְעוֹרְרוּ וְכוֹי.

תֵּאֱמִין לִי, מֵאַחַר שְׁעֵבֶר עָלֶיךָ מַה שְׁעֵבֶר וְכוֹי, אֲנִי רוֹאֶה שְׁשִׁישׁ
לְךָ עֲכָשׁוּ תִפְקִיד מָאֵד מָאֵד גְּדוּל, בְּמָקוֹם שְׁתִּהְיֶה בִישִׁיבַת "דְּמִשְׁק
אֲלִיעֶזֶר", תַּכְנִיס אֶת כָּל הַמְרִץ וְהַכֹּחַ וְהַחֻכְמָה שְׁלָךְ אִיךָ לְקָרֵב אֶת
הַנַּעַר שֶׁל יִבְנָאֵל, וְדִיקָא עַל־יְדֵי מִשְׁחַק בְּדוּר רְגֵל שְׂאִתָּה אֵלּוּף בְּזוּה,
דִיקָא עַל־יְדֵי דְרִיךְ זֶה נִזְכָּה לְקָרְבֶם וְלִבְנוֹת יְשִׁיבָה חֲדָשָׁה בְּשֵׁם "בֵּית
נִפְתָּלִי", פִּי יִבְנָאֵל נִמְצָאת בְּשֵׁבֶט נִפְתָּלִי, וְחֻבֵּל שְׁנִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
שְׁיִלְכוּ לְאַבוּד עַל לֹא דְבַר, רַק מִחֻמַּת הָעַרְב־רַב וְהַסְמ"ך-מ"ם
הַרְשַׁע, שְׁזָה כָּלֵל הָרַע־בְּנִים' שְׁלָהֶם הַמְשַׁרְתִּים אוֹתָם טוֹב טוֹב,

ועוזרים להעביר על הדת נשמות קדושות, ולכן ראה למסר נפשך בעבור זה.

המאחל לך שבת שלום...

לג תג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר מטות־מסעי, כ"ה תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אֶל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

כל השבוע רציתי לדבר עמך, אך לא יצא לפעל.

העקר בזה העולם לחבר רוחניות ונשמייות גם יחד, ואז לא תהיה לו שום חלישות הדעת וזה עקר השלום — כְּשֵׁשְׁנֵי הַפְּכִים מתאחדים (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן פ'), וזה נקרא איש שמימי, שמתחבר אש ומים גם יחד, ובגיי־אדם לא יודעים מהסוד הזה, ולכן הם נשברים ונכנסים בדכאון, ונשברים בגשמי וברוחני, ומי שזוכה להגיע אֶל דעת האמת הזה, אזי נתהפך אצלו הטבע להשגחה, החשף לאור הבחירה להדיעה, וזוכה להיות כפסא להקדשה, וחי חיים טובים ונעימים, מבחין חושבים שהאדם הזה אוהב מריבות ומחלקת וכו', אבל בפנימיות הוא צוחק מכלם, כי הוא דבוק רק בו יתברך, הרשם רק מבחין, מבפנים הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, ויודע שדבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחה המאציל העליון.

ולכן, ידידי היקר לי מכל! רק חזק והדבק עצמך בו יתברך, ואז תראה נעם וערבות להיות תחת צל כנפיו יתברך. ולכן מה צריכים להתבלבל, אין לנו רק אותו יתברך, ואשרי הנשמה המשתוקקת רק אליו יתברך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

לג תד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אחרי שאני מבין מה שעובר עליך וכו', תראה, לדעתי תכניס את כל המרץ שלך לקרב את הנער לצור מחצבתם, על ידי משחקי כדור רגל, כמו שאמה אלוף בכדור רגל, תסחב גם את ... גרו יאיר, וביחד תעשו אתם משחקים, ובתוך כך תתקרב אליהם, ותדבר אתם דבורי אמונה, וכך נפתח ישיבה חדשה בשם "בית נפתלי", פי יבנאל הוא בשבט נפתלי, וכך נזכה לקרב את כל הנער, ובפרט מעדות המזרח, ולכן מצוה ללכת ולקרב אותם ויקא על ידי משחקי כדור רגל, ותראה להם שאמה פן יכול, ומה ששחקת והיית שחקן וכו' בעת שהיית רחוק מהתורה, עכשו אתה יכול לתקן את זה.

את הפסך מהקפות אתה יכול להשתמש בשבילך ואל תדאג, אם רק תכניס את עצמך לעזר לקרב את הנער ביבנאל, תראה איך שיכנס לך שפע.

העקר תהיה שמח ותתחזק, ותתחיל לקבץ לעצמך שעורים בכל יום, קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, קצת מדרש, ואז תרגיש אחרת לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, עַל כָּל זֹגַג יֵשׁ הַרְבֵּה נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְחָבַל שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֵי הֶבְנוֹת, יֵשׁ לָךְ בְּעַל מַקְסִים, הוּא רַק שָׁבוּר בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ מִגְדֵּל הָאֲכֻזָּבוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ מִהֶעֱבוּדָה שֶׁהִשְׁקִיעַ אֶת הַנְּשֻׁמָּה בָּהּ, וּלְבִסּוּף רַחֲקוֹ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין אוֹתוֹ, וְאֶת צְרִיכָה לְרְאוֹת לְקָרֵב אוֹתוֹ, וְאִז תֵּרְאֵי שְׁיֵשׁ לָךְ בְּעַל אַחַר לְגַמְרִי. וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תֵּרְאֵי לְכַבֵּד אוֹתוֹ, וְתִגְבְּיָהּ אוֹתוֹ, וְהִבִּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה גֶן-עֵדֶן מִמֶּשׁ, חָבַל מְאֹד שֶׁהִבִּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה בְּמַתַּח בְּשַׁעַה שְׂאֵתָם זֹגַג כָּל-כָּף מִצְלַח, וְהִשְׁטָן רוֹצֵה רַק לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְלִכְן תִּהְיֶי אִשָּׁה חֲכָמָה, אִשָּׁה פְּקֻחִית, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז בתמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנְּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

יַעַן שֶׁהִשְׁבוּעַ יְהִיָּה רֵאש־חֲדָשׁ אָב, וְאִזּוּ נִכְנָסִים תִּשְׁעָה יָמֵי אַבְלוּת שֶׁל חֲרַבְּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, נִדְבַר מֵעַנִּין הַחֲרַבְּן, וּמָה אָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּר בְּנִינוּ.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מִוֶּהֶר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'): כְּשֵׁישׁ דִּינָיִם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי רְקוּדִים וְשִׁמְחָה יְכוּלִים לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּין; וַיַּעַן שְׂאֲנַחְנוּ עַכְשָׁו בְּשִׁלְשֵׁת הַשָּׁבוּעוֹת שֶׁל אָבֵל, בֵּין שְׁבַע־עָשָׂר בְּתַמּוּז, שְׂאִזּוּ נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוֹחֹת לִבֵּין תִּשְׁעָה בָּאָב, שְׂאִזּוּ חָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אִזִּי אֵין יְכוּלִים לְרַקֵּד וְלִשְׂרֹי, וּבִפְרָט שֶׁהִשְׁבוּעַ נִכְנָס רֵאש־חֲדָשׁ מִנְּחָם־אָב; שְׁמַתְחִילִים תִּשְׁעָה יָמִים חֲמוּרִים מְאֹד, עַל־כֵּן עָלִינוּ לְפִשְׁפֶּשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ מָה עָלִינוּ לְתַקֵּן כְּדֵי לְדַאֵג לְבְנֵינוּ. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מִוֶּהֶר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סו), שְׁכָּל אָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ חֻשְׁבוֹן פֶּן וְאוּלַי אָנִי חָיֵב בְּחֲרַבְּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּפֶן וְאוּלַי אָנִי מַעֲכָב בְּנִינוּ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל הֶעָבַר אֵין, כְּכָר חָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, עֲתָה עָלִינוּ לְרֵאוֹת שְׁלֵא נִהְיָה מְאֹלוּ הַמוֹנְעִים בְּנִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת קִיט:): לֹא חֲרַבָּה יְרוּשָׁלַיִם אֶלָּא עַל שְׁבוּז בָּהּ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. לָמָּה חֲרַבָּה הָעִיר יְרוּשָׁלַיִם? מִפְּנֵי שְׁבוּז וְהַקְּלוּ בְּכַבּוּדָם שֶׁל צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים. לְמַדִּים מִכָּאן גִּדְּל הָעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל בְּזִיוֹן תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. וּמַהֵיכֵן זֶה בָּא, וּמֵאַיִן זֶה מִתְחִיל? מַעֲמֵי אַרְצִים, אֲנָשִׁים מְגַשְׁמִים, בְּעֲלֵי עֲבֻרוֹת. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֵין אֶלְשִׁיף בְּרֵאשִׁית לז ב־ד): גְּמִירָא דְלִשׁוֹן הָרַע שְׁמַתְקַבֵּל. לִשׁוֹן־הָרַע כְּשֶׁמְדַבְּרִים — מִתְקַבֵּל. וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׁחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים, שְׁעוֹן לִשׁוֹן הָרַע הוּא חֲמוּר יוֹתֵר מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (יוֹמָא ט:): בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁנִי, שְׁלֹמְדוֹ אִזּוּ הֲרַבָּה תּוֹרָה, קִימוּ הֲרַבָּה מִצְוֹת, וּמִדּוּעַ חָרַב? מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, שְׁשָׁנָאוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינוּ, עַדִּין הַשְּׁנֵאת חֲנָם רוֹקֵדֵת בֵּינָנוּ, וְהִיא אֲשֶׁר גּוֹרַמַת לָנוּ לְכָל הַצָּרוֹת.

וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים שְׁיָמִים טְרוּפִים אֵלוּ מֵרֵאש־חֲדָשׁ מִנְּחָם־אָב עַד תִּשְׁעָה בָּאָב, שְׁיִתְהַפְּכוּ לְיָמִים טוֹבִים, הִתְקַרַח לָנוּ מִצְדָּנוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל כְּבוֹד תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, וְלִזְכּוֹר, שְׁכָּל אֵלוּ

שְׁמַדְבָּרִים עַל צְדִיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, יִקְבְּלוּ אֶת עֲנָשׁ הַחֲמוּר מְאֹד.

וַנִּתֵּן כַּמָּה דְגָמָאוֹת לְעֵנָן, כִּי כְדָאֵי לָנוּ אַחַת וּלְתַמִּיד לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה. פִּיּוֹם יֵשׁ גַּל שֶׁל חֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה, כָּלֵם מִתְעוֹרְרִים בְּתַשׁוּבָה וְכוּ', אָבֵל דְּבַר אֶחָד שׁוֹכְחִים, קוֹרְאִים עֲצָמָם בְּעֲלֵי תַשׁוּבָה, אֵיךְ מִי אוֹמֵר שְׂאֵתָהּ בְּעַל תַּשׁוּבָה, וּמִנֵּיִן שְׂתַשׁוּבַתְךָ נִתְקַבְּלָה בְּשָׂמַיִם? אוֹלֵי אַתָּה חַי בְּדַמְיוֹן? הַסִּימָן לָזֶה — אִם אַתָּה אוֹהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת סד): תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, צְדִיקִים אֲמַתִּיִּים הַסִּימָן לָזֶה, שֶׁהוֹלֵךְ לָהֶם בְּחַיִּים לְעוֹר לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, רוֹאִים צְדִיקֵי אֲמַת בְּטָלִים וּמְבַטְּלִים לְגַמְרֵי לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הֵם מוֹסְרִים נַפְשָׁם בְּעַבּוּר הַזּוּלָּת, וּלְבִסוּף גַּמְצָאִים אֲנָשִׁים שְׁפָלִים וּבְזוּיִים, שְׂאִינָם בּוֹחֲלִים בְּשׁוֹם דְּבַר, וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד צְדִיקִים, נֶגֶד תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. יְדוּעַ, שְׁזַכְרֶיהָ הַנְּבִיא אָמַר מוֹסֵר לְעַם יִשְׂרָאֵל: "חֲזָרוּ בְּתַשׁוּבָה, כִּי עוֹמֵד לְקָרוֹת אֶסוּן גְּדוֹל בְּעַם יִשְׂרָאֵל", וְהָיוּ רְשָׁעִים שְׂלֵא רְצוּ לְשִׁמְעַ בְּקוֹלוֹ, עַד שֶׁקָּם רְשָׁע אֶחָד, וּבִתּוֹךְ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הִכְהוּ לְרֵאשׁוֹנָה, וְקִפְצוּ עַל זְכָרֶיהָ רַבּוּי עַמֵּי אֲרָצִים וְהִרְגוּהוּ בִּתּוֹךְ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְדָמוֹ הָיָה רוֹתֵחַ וְלֹא שָׁקֵט, עַד שֶׁרְצָחוּ עָלָיו מֵאוֹת מֵאוֹת נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת וּטְהוֹרוֹת, עַד שֶׁאָמַר הַרוֹצֵחַ לְדָמוֹ שֶׁל זְכָרֶיהָ: "הַרוֹצֵחַ אַתָּה שְׂאֵהָרַג אֶת כָּלֵם?!" וְשָׁקֵט הָיָה, לְמַדִּים מִכָּאֵן מַה זֶה חֲמַרְתָּ הָעֵנָן לְזַלְזַל בְּכַבוֹד צְדִיק קְדוֹשׁ הַדְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּסְפַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֵיִזִיק מִקְּאֲמַרְנָא זי"ע, שֶׁהִרְשַׁע הָיָה שְׁסֻטֵּר לְזְכָרֶיהָ הַנְּבִיא, וְעַל יְדוֹ אַחַר-כֵּן נִגְרָרוּ כָּלֵם וְהִרְגוּ אֶת זְכָרֶיהָ, כְּבָר יֵרֵד לָזֶה הָעוֹלָם מֵאַתִּים פְּעָמִים בְּגִלְגוּל, וְסוּבַל סָבַל נוֹרָא מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁלְּבִסוּף נִתְגַּלְגַּל בְּאָבֶן, וְגִדְּל הִצְעַר שֶׁל נְשָׂמָה שְׁמַגְלִילָת בְּדוּמָם, קָדָם הָיְתָה בְּחַיּוֹת, בְּצִמְחִים וְכוּ', וְשׁוֹם דְּבַר לֹא הוֹעִיל, עַד שֶׁהִתְגַּלְגַּל בְּאָבֶן. יוֹם אֶחָד צְדִיק גְּדוֹל הִלֵּךְ וְהִחְלִיק עַל הָאָבֶן, וְשָׁמַע "אָבֶן מִקִּיר תִּזְעַק", אֵיךְ נְשָׂמָה צוֹעֶקֶת מֵאָבֶן — "תִּצְלֵל אוֹתִי, אֵינִי יְכוֹל", וְאָז עָסַק בְּתַקּוּנוֹ, וְעַדִּין לֹא יְכוֹל הָיָה לְתַקְּנוֹ וְכוּ', לְמַדִּים

מִכָּאן מֵה זֶה לְהִתְנַפֵּל עַל צַדִּיקִים תַּלְמִידֵי חַכְמִים. עֲלֵינוּ לָשׁוּב
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגַם בְּזִיוֹן תַּלְמִידֵי חַכְמִים.

יְדוּעַ, שְׁעַל הַטּוֹר יִשְׁנֵם שְׁנֵי פְרוּשִׁים, מִצַּד אֶחָד הַבֵּית-יוֹסֵף
מֶרֶן, וּמִצַּד שְׁנֵי הַבֵּ"ח — בֵּית חֲדָשׁ, הוּא הָיָה כָּל-כֶּף רֶם מְעַלָּה,
שֶׁהִבְעַל-שָׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ אָמַר, שְׁשָׁלְשִׁים יוֹם קָדָם הִהְסַתְּלִקוֹת שְׁלוֹ
קָרְרוּ אֶת הַגִּיהֵנוֹם, כִּי רָצוּ שֶׁהוּא יָבֹא וַיַּעֲלֶה אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת
הַנִּמְצָאוֹת שָׁם, כָּל-כֶּף גְּדוֹל הָיָה הַבֵּ"ח, הוּא הָיָה רַב גְּדוֹל, וְלָמַד
תּוֹרָה בְּדַבְּקוֹת אֲמֶת בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהִנֵּה רֹאשׁ הַקֶּהֱל וְרָפּוּ עַד חֲרָמָה
עַל לֹא דָבָר, וְהוֹצִיא עֲלָיו כָּל מִינֵי דְבָה וְשִׁמוֹת רָעִים, וְהִרְבַּ הַמְּשִׁיף
וְלָמַד, [בְּכָל עִיר לֹא חֲסִרִים עֲמֵי אַרְצִים, רְשָׁעִים וְכוּ'], רֹאשׁ הַקֶּהֱל
הִסִּית אֶת הַמּוֹנְעִים בּוֹרִים וְרִיקִים, עַד כִּדֵּי כֶּף שְׁפָלָם חָלְקוּ עֲלָיו,
וְהוּא הַמְּשִׁיף וְלָמַד תּוֹרָה בַּקְּדוּשָׁה וְטָהָרָה, לִילָה אֶחָד, אֲשֶׁתּוּ שֶׁל
רֹאשׁ הַקֶּהֱל פָּרְעָה לְלֶדֶת, וּבִימֵים דָּאֻז יָלְדוּ בְּבֵיתָהּ, וְהִנֵּה אֲזָלוּ הַנְּרוֹת
בְּבֵיתּוֹ, וְלֹא רָאָה וְכוּ', בְּכֵן מָה עוֹשִׁים? בְּעוֹדוֹ מְטַכֵּס עֲצָה, חָשַׁב
שֶׁבּוֹדָאֵי לְרַב יֵשׁ גְּרוֹת, כִּי יוֹשֵׁב וְלוֹמַד כָּל הַלֵּילָה, וּבִדְיוֹק בָּאוֹתּוֹ
לִילָה אֲזָלוּ הַנְּרוֹת אֲצֵל הַבֵּ"ח (בְּהִיוֹתּוֹ עָנִי וְאֶבְיוֹן). וְהִלֵּךְ רֹאשׁ
הַקֶּהֱל לְבֵית הַבֵּ"ח, וְרָאָה שֶׁחֲשׂוֹף שָׁם, הִלֵּךְ וּפְרָסֵם לְכָלֵם: אֲתֵם
אוֹמְרִים שֶׁהַבֵּ"ח גְּדוֹל בְּתוֹרָה וְלוֹמַד, רָאוּ חֲשׂוֹף בְּבֵיתּוֹ — הוּא יִשָּׁן
וְאֵינוֹ לוֹמַד וְכוּ'. בְּמָקוֹם לְהִתְעַסֵּק עִם אֲשֶׁתּוֹ שֶׁפָּרְעָה לְלֶדֶת, לֹא הָיוּ
לוֹ עֲסוּקִים אֲחֵרִים, רַק לְהוֹצִיא דְבָה עַל הַבֵּ"ח וְכוּ'. וְהִחְלִיטָה כָּל
הַקֶּהֱלָה לְנִדּוֹת אֶת הַבֵּ"ח מִהַקֶּהֱלָה וּלְסַלְקוֹ וְכוּ', וְנִתְּנוּ לְמִשְׁמָשׁוֹ
מִכְּתָב פְּטוּרִין וְכוּ', וְאָמְרוּ לוֹ, שִׁיתֵן אֶת הַמְּכַתֵּב בְּעַרְבֵי שַׁבָּת, אֲבָל
הַמְּשַׁמֵּשׁ שֶׁהָיָה אִישׁ כָּשֶׁר, לֹא הֵעִז לַעֲשׂוֹת כֶּף קָדָם הַשַּׁבָּת וְכוּ',
וְחָפָה עַד מוֹצָאֵי שַׁבָּת, וּבָא אֲז לַבֵּ"ח, וְאָמַר: תִּמְחַלּוּ לִי, שְׂאֲנִי צָרִיף
לְמָסַר לָכֶם מִכְּתָב פְּטוּרִין, אֲבָל תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁהֵעֲלִילוּ עֲלֵיכֶם עֲלִילוֹת
רְשָׁע וְכוּ', וּבִקְשׁוּ לִי לְמָסַר לָכֶם אֶת הַפְּטוּרִין לְפָנַי הַשַּׁבָּת, וְלֹא
רְצִיתִי לְהַפְרִיעַ אֶת שְׂמִחַת הַשַּׁבָּת וּבִאֲתִי רַק עֲכָשׁוּ. וְאָמַר לוֹ הַבֵּ"ח:
תּוֹדָה לָכֶם שְׁלֹא הַפְּרַעְתֶּם לִי אֶת שְׂמִחַת הַשַּׁבָּת, אֲנִי מְבָרְכְכֶם
שֶׁהִנְכַּד שְׁלָכֶם יִהְיֶה תַּלְמִיד חָכֵם כְּמוֹנִי. וְכֵן אָרַע אַחֲרֵי-כֶּף וְנִתְקַיְּמָה
בְּרַכְתּוֹ, וְאָלוּ אֵלָיו הַרְשָׁעִים שֶׁגָּרְמוּ לוֹ צַעַר, נִשְׂרָפוּ בְּתֵיחֵם, וְנִדְלְדְלוּ

וְנַעֲשׂוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים. זֶה סִפּוּר אֶחָד הַמְּלַמֵּד אוֹתָנוּ מֵה זֶה לְרֹדֶף צַדִּיק הַדְּבִיק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיָכוּל לְהַעֲלוֹת נְשָׁמוֹת מִגֵּיהֶנוֹם.

וְסִפּוּר נוסף: לְבַעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע הָיָה תַלְמִיד ר' מְנַדֵּל פְּרַמִּישְׁלָאן, שֶׁתָּמִיד הָיָה מִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְדְבִיק בּו יִתְבַּרֵךְ בְּשִׁמּוֹת וַיְחַוֵּדִים, וּבְעֵינֵיתוֹ הָיָה חֵיטְ שְׂיָרֵד לְחַיִּיו, וּבְזֵהוּ וְדָבָר עָלָיו כָּל דְּבָר רַע, וְרַבֵּי מְנַדֵּל שָׁתַק, וְלֹא עָנָה לְמַחְרָפוֹ דְּבָר, וְאָמַר: מוּטָב לְשִׁמְעַע בְּזִיוּנוֹת מִרְשָׁע מִרְשָׁע מֵאֲשֶׁר תּוֹלְעִים בְּקֶבֶר יֹאכְלוּ אוֹתִי. יוֹם אֶחָד בָּא הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע לְבַקְרוֹ, אָזִי עָשָׂה הַרְבֵּי סַעֲדָה גְדוֹלָה מְאֹד. וּבָא אֶל הַחֵיטְ וְאָמַר לוֹ: תַעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה, הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ וְתַלְמִידָיו הִגִּיעוּ אֵלַי, אֵל תַעֲשֶׂה לִּי בְּזִיוּנוֹת לְפָנַי כָּלֵם. וְהַחֲצִיף הַחֵיטְ פָּנָיו וְכוּ', וְאָמַר לוֹ הַרְבֵּי — לֹא אֶפְתַּח בַּעֲדֶךָ הַדַּלֶּת וְכוּ', וְהַחֵיטְ הִגִּיעַ בְּכָל אֶפֶן, וְהִסְתּוֹבֵב סָבִיב הַבַּיִת וְכוּ', עַד שֶׁמָּצָא חֲלוֹן קָטָן פְּתוּחַ, וְעָמַד שָׁם וְקָלַל אֶת הַרְבֵּי וְכוּ', שָׁאֵל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: מִיֵּהוּ זֶה וְאִיֵּזֶהוּ זֶה וְכוּ', וְעָנָה וְאָמַר רַבִּי מְנַדֵּל: יֵשׁ פָּאן חֵיטְ שְׂמַקְלֵל אוֹתִי בְּכָל יוֹם קָלְלוֹת נְמַרְצוֹת, וְאִינְנִי יוֹדֵעַ מֵה לַעֲשׂוֹת. עָנָה וְאָמַר לוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: אֲנִי מְקַנָּא בְּךָ, הַלְוֹאִי שֶׁהָיָה לִּי מִי שְׂיִבְזֶה אוֹתִי, אַתָּה יוֹדֵעַ לְאִילוֹ דְרַגּוֹת מִגִּיעִים עַל יָדֶךָ?! לְמִדִּים מִכָּאן כִּמָּה בְּזִיוּנוֹת צְרִיכִים לְסַבֵּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים.

יְדוּעַ שֶׁר' לוי יִצְחָק מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע הָיָה פֶּאָר יִשְׂרָאֵל, מְלַמֵּד זְכוּתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׂרַבְנוּ וְכוּ' אָמַר, שֶׁהוּא הַתַּפְּלִין שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִרְפּוּ אוֹתוֹ חֲנָם אִינְשֵׁי דְלֹא מַעֲלִי, וְדָבְרוּ עָלָיו כָּל דְּבָר אֲסוּר, עַד שֶׁהַחֲלִיטוֹ שֶׁבְּעָרַב שִׁבְתַּת יַעֲמִיסוּ אֶת כָּל מִשְׁלֹטָיו עַל עֲגֻלָּה וַיִּגְרָשׁוּהָ, וְהָיָה אֶחָד רֹאשׁ הַבְּרִיּוֹנִים שֶׁעָשָׂה אֶת הַתַּעֲמוּלָה נִגְדָּו וְכוּ', וְהוּא וְחַבּוּרָתוֹ גָּרְשׁוּ אֶת הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע לְאִיזָה כְּפָר וְכוּ', וּמָה הָיָה סוּפוֹ שֶׁל אוֹתוֹ בְּרִיּוֹן וְכוּ'? רַכֵּב עַל סוּסוֹ בְּגִאָוָה וְבוּז, שֶׁהַצְּלִיחַ לְבִזּוֹת אֶת הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי לוי יִצְחָק זי"ע, וְהִנֵּה הַחַל הַסּוּס לְהִשְׁתַּלְּלֵל, וְנִפְּל הַבְּרִיּוֹן לְאַרְצָן, וְהַסּוּס רוֹקֵד עָלָיו, וּמֵת מֵיָתֵה מְשֻׁנָּה מְאֹד בְּעֲנוּיִים גְּדוֹלִים מְאֹד.

וְכֵן יְדוּעַ עַל 'בַּעַל הַתְּנַיָּא' שְׁמָסְרוּ אֵיזָה 'רַב', וַיֵּשֶׁב בְּבֵית-סֵהֶר חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה יָמִים, תַּתְּאָרוּ לְעַצְמְכֶם 'בַּעַל הַתְּנַיָּא' הִיָּה צְדִיק קְדוֹשׁ, תַּתְּבוֹנְנוּ בְּסִפְרֵי, וְתִרְאוּ אֵיזָה גְלוּי אֱלֻקוֹת מַגְלָה, וְהִנֵּה אֶחָד הַנִּקְרָא 'רַב' מָסְרוּ לְשִׁטּוֹן, וְהִצְרִף לְשֹׁבֵת חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה יוֹם בְּבֵית-סֵהֶר רוֹסִי, וְלִבְסוּף הַשְּׁתַּחֲרֵר, וְלִכְּן עָשָׂה אֶת הַתְּנַיָּא חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה פָּרְקִים כְּנֶגֶד הַיָּמִים שֶׁשָּׁהָה בְּכֹלָא. וּמָה הִיָּה בְּסוּפוֹ שֶׁל אוֹתוֹ 'רַב'? שֶׁנַּעֲשָׂה שְׂכוֹר, הַתְּגַלְגַּל בְּרַחוּבוֹת בְּשִׁכְרוּתוֹ בְּבוֹיֹנוֹת עֲצוּמִים, וְהַמְשַׁפְּחָה הַתְּבִיִּשָׁה מְאֹד וְכוּ', וְאַחַר כִּמָּה שָׁנִים שֶׁל שִׁכְרוּת, יוֹם אֶחָד בַּהִיוֹתוֹ מִתְּגוֹלָל עַל הַרְחוּב בְּשִׁכְרוּת עֲזָה, בָּאָה חֲבוּרַת כָּלְבִים וּנְשִׁכוּהוּ וַיִּצָּאָה נִשְׁמָתוֹ. לְמַדִּים מִכָּאן מַהִי חֲמַרַת הָעֵנָן שֶׁל בּוֹיּוֹן תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְקַבְּלַת לְשׁוֹן הָרַע עַל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים.

וְכֵן יְדוּעַ, שְׁמוֹהַרְנִי ת' ו"ל תַּלְמִיד רַבְּנוּ ו"ל, סָבַל סָבַל נוֹרָא, מְסוּרוֹהוּ מְסִירוֹת עַל לֹא דְבָר, בְּשַׁעָה שֶׁהוּא רַק שְׂמַח וְשִׂמְחָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַתְּבוּדָה, וְכָתַב אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וַיַּחַד יַחֲוִידִים וְכוּ', וְלִבְסוּף אֲנָשִׁים שֶׁהוּא עוֹר לָהֶם — הֵם הַכְּנִיסוּהוּ לְבֵית-סֵהֶר, אֲנָשִׁים שֶׁנִּתְּבָרְכוּ מִבְּרֻכּוֹתָיו, שֶׁחָתַן יְלִדֵיהֶם, שֶׁפָּקְדָם בְּזוֹרַע שֶׁל קִיָּמָא, לְבְּסוּף הֵם גָּרְמוּ שֶׁהוֹלִיכוּ אֶת הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כְּרַבִּי נִתָּן בְּאֲזִיקִים בְּרַחוּב. וּבְתוֹ שֶׁל הַ'מוֹסֵר' רִקְדָה לְעַמְתּוֹ בְּשִׁמְחָה וּבְפָרִיצוֹת וְכוּ', וְר' נִתָּן לֹא יָכוֹל הִיָּה לְסַבֵּל אֶת הַבּוֹיּוֹן הַזֶּה וְאָמַר: תַּתְּפַּגְרִי כְּכֹלֵב בְּרַחוּב. וְכֵן הַכְּנִיסוּ אֶת ר' נִתָּן לְכֹלָא. בְּכֵן חָלְפוּ כִּמָּה שָׁנִים, וּבְאִיזוֹ חֲתָנָה הַחֲלִיקָה אוֹתָהּ בַּחוּרָה, וְשִׁבְרָה רַגְלֶיהָ וּנְפָחָה נִשְׁמָתָה בְּבוֹיֹנוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד.

לְמַדִּים מִכָּאן, אִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת קִיט'): לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם, אֲלֵא עַל שְׁבוּז בַּה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, עָלִינוּ לְהַזְהֵר בְּדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד. הִיָּה שְׁלֹשָׁה אֲדָמוּרִיִּים שֶׁקָּבְלוּ לְשׁוֹן הָרַע עַל ר' נִתָּן, וְעָשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְשַׁלַּח אֶת רַבִּי נִתָּן לְסַבֵּיר וְכוּ', עַל לֹא דְבָר, וּמָה אַרְעֵ לְבְּסוּף? שָׁנִים הַכְּנִיסוּ לְבֵית-סֵהֶר, וְאַחַד הַצְּרִף לְהַתְּחַפֵּשׂ לְאִשָּׁה וּבְרַח חוּץ לְמַדִּינָה וּמֵת מֵיָתָה מְשֻׁנָּה, וְאַחַר קָבַל

מכות רצח בבית-סתר וכו', למדים מפאן אפלו אדמורי"ם, אם אינם יורדים לעמק, שומעים רק צד אחד וכו', איזה עגש מקבלים.

ואספר לכם עוד ספור אחד, כדי להורות ולהנכח חמרת שנאת חנם, חמרת לשון-הרע, אשר בעבור זה סובלים צרות נוראות. אבי מורי שליט"א [יצ"ל], שלומד תורה ללא הפסק, דבוק בהקדוש-ברוך-הוא. יום אחד נטפל אליו שכן על לא דבר, ובזהו בבית-הכנסת בבזיונות גדולים, ואבי שליט"א [יצ"ל] שתק וכו', והוא הפה על הבמה והמשיך לבזותו וכו', ואבי שליט"א [יצ"ל] יצא מבית-הכנסת והלך לביתו. ולא ארוך זמן רב, ובנו של אותו שכן רכב על אופנים, ובא למולו רכב והרגו, אבי הכן מרב צער השתגע, רחמנא לצלן, ורץ ברחובות כחסר דעת, ואשפוזהו בבית משגעים. ואשתו לא חדלה לצלצל לאבי מורי שליט"א [יצ"ל] ואמרה: תמחלו לבעלי, הוא בא אלי בכל לילה בחלום ואמר לי: לכי ובקשי מהרב הזה סליחה וכו'. למדים מפאן חמרת הענין של בזיון תלמידי חכמים הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא.

ולכן היות שאנו נכנסים עכשו לראש-חדש מנחם-אב, ורצוננו שימים אלו יתהפכו לימי שמחה, בבנין בית-המקדש, אבל זה תלוי בנו: אם נעקר מאתנו את מדברי הלשון-הרע על צדיקים אמתיים, ולא נקבל את הלשון הרע, ובזה נתקן את מה שפגמו בהריגת זכריה הנביא, אשר אלפים שנה אנו סובלים גלות מפני שנאת חנם ששונאים זה את זה, ומי? אנשי רשע, אנשי פשע, שעושקים וגוזלים, הם מעזים פניהם לדבר על צדיקים הדבוקים באין סוף ברוך הוא! לכן עתה הוא הזמן לקבל על עצמנו שלא נקבל לשון-הרע מאלו רשעים אורזים שליחי הסמ"ך-מ"ם, שהוא גורם לכל הצרות הללו, ובזכות שנקבל על עצמנו לא לדבר לשון-הרע ולא לקבל לשון-הרע ובפרט על צדיקים אמתיים הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, בזכות זה נזכה לבנין בית-המקדש ולביאת משיח צדקנו, שבוא יבוא ויגאלנו גאלת עולם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק שְׁשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה הִתְחַזְּקוֹת, וּבִפְרָט לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, צְרִיכִים חֲזוּק יוֹתֵר מִכָּלם, בִּפְרָט בְּגִיל בְּר־מִצְוָה, הֵם יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִשְׁפִּיּוֹת דַּעְתּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֶתְּךָ צְרִיךְ לְרְאוֹת לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר.

כְּפִי הַנִּרְאָה, בְּעֵתִיד הַקְּרוֹב, אֲנִי לֹא אֶקַּח לְפָה שׁוּם בְּחוֹר, חוּץ מִ... גֵּרוּ יְאִיר, וְיֵשׁ לִי תִכְנִית לְפִתּוֹחַ יְשִׁיבָה קִטְנָה בְּיַבְנָאֵל, כִּי אֵין לִי כְּבֹר כַּחוֹת, וּבִפְרָט מֵה שֶׁעָבַר עָלַי לְאַחֲרוֹנָה, שְׂאֵלוֹ שֶׁגִּדְלָתִי וְכוּ', שֶׁיִּצְאוּ כָּל-כֶּף נִגְדֵי בְרִצִּיחָה, בְּלִי שׁוּם טַפַּת רִגְשׁ וְרַחֲמָנוּת וְכוּ', אֲזִ אֲנִי כְּבֹר לֹא מֵאֲמִין לְאֵף אֶחָד, וְאִם הַהוֹרִים לֹא רוֹצִים לְדַאֵג לִילְדִים שְׁלֵהֶם, זֶה הַבְּעִיָּה שְׁלֵהֶם, וְיֵשׁ דְּבוּר מְרַבְּנוּ ז"ל: "חֲסִידִים חֲדָשִׁים אֲנִי לֹא מַחֲפֵשׁ, הַלֵּוֹאֵי שֶׁהִישָׁנִים יִהְיוּ אֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים", וְאוֹתוֹ דְּבָר עִם הַבְּחוּרִים, כְּשֵׁאתֶם לְמִדְתֶּם פֶּה, אֲפֵלוֹ אַחֲר־כֶּף כָּלֶם הָיוּ מְסוּרִים כְּלָב וְנִפְשׁ, וְהַיּוֹם זֶה סֵתֶם חֲנוּיָה וְכוּ', וְכֵן מִפְּנֵי שֶׁהַהוֹרִים שְׂרוֹצִים וְכוּ', אֲבָל הֵם לֹא רוֹצִים בְּאֶמֶת וְכוּ', וּמֵאֲזִ שֶׁגִּיסְךָ הִלֵּךְ מִכָּאֵן אַחֲרֵי שֶׁהִשְׁקַעְתִּי בּוֹ כָּל-כֶּף הִרְבֵּה, אֲזִ אֲנִי רוֹאֶה, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהֵאֲמִין לְאֵלוֹ הַבְּחוּרִים כָּלוּם.

רַק חֲזוּק וְאֲמִץ, וְאֵל תִּפְחָד, אֶתְּךָ תִּמְשִׁיךְ לְהַחֲדִיר בְּהֵם הַתְּמַדָּה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וּמִי שֶׁיִּקְבֵּל — יִקְבֵּל, וּמִי שֶׁלֹּא — מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת?! הָעוֹלָם הַזֶּה זֶה בְּחִירָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂבוּחַר בְּטוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

זֶה טוֹב מְאֹד שְׁחוּשָׁשִׁים מ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אַחֲרַת לֹא הָיוּ דוֹחִים אֶת הַפְּגִישָׁה, כִּי אוֹתָךְ הָיוּ מְסַבְּבִים, וְ... גֵּרוּ יְאִיר, הִזָּה מְשַׁע אוֹתָם כְּדַרְכּוֹ, וְחֻכְמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲרִין צ.ה.): בֵּית דִּינָא בְּטַל דִּינָא; וְזֶה יוֹתֵר טוֹב לָנוּ כִּכָּה, כִּי הֵם סֵתָם שְׁקֶרְנִים, וְהֵם מְמִילָא לֹא רוֹצִים שְׁלוֹם, אֲלֵא הֵם רוֹצִים לְנַצֵּל אוֹתָנוּ, וְלְדַחֵף אוֹתָנוּ לַפְּנֵה.

הַבְּחוּר הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁלַח לָךְ עֲכָשׁוּ דְרָךְ דְּאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי לְמִסֵּר ל... גֵּרוּ יְאִיר, חֲמֹר לְהַדְפִּיס, אֲנִי מְקַוֶּה כְּשֶׁתִּהְיֶה בִירוּשָׁלַיִם, וְתַעֲזֹר לוֹ לְתַקֵּן אֶת הַמְּכֻנָּה שְׁלוֹ, שְׁגָם-כֵּן יִקְבַּל דְרָךְ דְּאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה לֹא עוֹבֵד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז בתמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּכִנְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב". הַזִּנְיָה עָלֶיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדֵּיהֶן, אָמֵן.

אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים עֲכָשׁוּ לְפָנֵי רֵאש־חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב, וְאָנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד, עַל אֵף שְׁיָמִים אֵלּוּ 'יָמֵי בֵּין הַמְּצָרִים' בֵּין

שְׂבָעָה-עֶשֶׂר בְּתַמוּז, שָׂאז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחֹת, לְבִין תִּשְׁעָה בָּאָב, שָׂאז חָרַב הַמִּקְדָּשׁ, שָׂאלוּ יָמֵי אָבֵל, אָבֵל מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָב עַד תִּשְׁעָה בָּאָב אֵלּוּ הַיָּמִים מְסַכְּנִים מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרֹט הַשָּׁנָה הַזֹּאת, שְׂמַצֵּד אֶחָד אֲנַחְנוּ מִחַכִּים עַל יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ, וַיִּבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּמַצֵּד שְׁנֵי צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׂלֹא נִהְיֶה מְאֹלוֹ מְעַכְבִּים אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן טז): הַעֲבֹר אֵין, בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ כְּכֹר חָרַב, וּמָה עוֹשִׂים עַכְשָׁו לְמַעַן בְּנִינוּ?!

אֶחָד מִיסוּדוֹת עִם יִשְׂרָאֵל זֶה צְנִיעוּת הָאִשָּׁה, לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּחוֹת עֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אֶחָרָא וְהַסְמ"ך-מ"ם רוֹצִים לְהִתְאַחֵז בְּאִשָּׁה יוֹתֵר מִכָּלֵם, כִּי הֵם יוֹדְעִים שְׂאִם הָאִשָּׁה תִּהְיֶה צְנוּעָה, אִם הָאִשָּׁה תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחָה וְעִלְיָזָה, וְתִכְבֵּד אֶת בַּעֲלָהּ וְתַחַנֵּן אֶת הַיְלָדִים לְקִדְשָׁה וְלִטְהָרָה וְלְאַמּוּנָה, אִז אֵין לָהֶם כְּכֹר מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי הָאִשָּׁה נִקְרָאת "עֲקֵרַת הַבַּיִת", עֲקֵר הַבַּיִת, וְלָכֵן מָה אָנוּ רוֹאִים? שֶׁהַסְטֵרָא אֶחָרָא וְהַקְּלָפוֹת וְהַסְמ"ך-מ"ם הָעֲקֵר לּוֹקְחִים עֲצָמָם עַל הַנָּשִׁים. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שְׂבַת ל"ג): אִשָּׁה דְעֵתָה קָלָה עָלֶיהָ; וְלָכֵן טַבַּע הָאִשָּׁה, שְׂמִקְלָה בְּדַבְּרִים, וּבְרַגַּע שְׂמִקְלָה — זֶה יְסוּד הַחֲרָבָן. עַל הָאִשָּׁה לְדַקְדַּק מְאֹד מְאֹד בְּעֵנֵן הַצְּנִיעוּת, וּלְהַחֲמִיר בְּכָל מִינֵי חֲמֵרוֹת בְּעֵנֵינֵי צְנִיעוּת, וּבְכָלֵל שְׂלֹא יִהְיֶה לָהּ שׁוּם מַגַּע וּמִשָּׂא וּמִתֵּן עִם גְּבָרִים! מְסַפְּרִים עַל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ ר' מְרֹדְכֵי שְׂרַעְבֵי זי"ע שֶׁהָיָה מְקַבֵּל גְּדוּל מְאֹד, כְּשֶׁפָּתְחוּ בִירוּשָׁלַיִם לְפָנָי לְמַעַלָּה מִשָּׂשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים אֶת הַתְּלִמוּד תּוֹרָה בְּשֵׁם יַעֲבֹץ לִילְדֵי עֲדוֹת הַמְּזֻרָח, וְסִפְרוּ לוֹ אֶת זֹאת, אִזִּי יֵצֵא בַחוּץ וְהַחֵל לְרַקֵּד, שְׂאֵלוֹהוּ: רַבֵּנוּ, לָמָּה תִּרְקֹד? וְעָנָה וְאָמַר: זֶה הַפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁפּוֹתְחִים גֵּן שִׁיחָה נִפְרָד לְבָנִים וְגֵן נִפְרָד לְבָנוֹת. לְבָנִים שִׁיחָה רַק מְלַמֵּד גְּבָר, וְלְבָנוֹת שִׁיחָה רַק אִשָּׁה גִּנָּת. עַד עַכְשָׁו לֹא הִקְפִּידוּ בְּגֵן יְלָדִים, וְאִשָּׁה הִיְתָה גִּנָּת הֵן לְבָנִים הֵן לְבָנוֹת. אִךְ מִגִּיל שְׁלֹשׁ צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד שְׂלֹא יִלְמְדוּ יַחַד בָּנִים וּבָנוֹת. מִגִּיל גֵּן שְׂמִכְנִיסִים בֵּן לְגֵן צְרִיף שִׁיחָה הֵגֵן נִפְרָד — בְּמִיחָד לְבָנִים, וּבְכֹר צְרִיף לְלַמֵּד עִמָּהֶם. וְהַבָּנוֹת צְרִיכוֹת גִּנָּת וְלֹא

גִּבֹר, חס ושלום. וְזֶה מַעֲקָרֵי הַצְּנִיעוּת, וְהַמְשִׁיף וְאָמַר: אַתֶּם יוֹדְעִים לְמָה בְּגִיל חֲמִשׁ־עֶשְׂרֵה שְׁשׁ־עֶשְׂרֵה הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה? כִּי כִשְׁלֹמֹדוֹ יַחַד בְּגֵן בְּגִיל שְׁלֹשׁ, וְהִיטָה גִּנְנַת, וְהִבְנִים וְהִבְנוֹת שְׁחָקוֹ יַחַד, וְאָז הָיוּ קִטְנֻטָּנִים בְּנֵי שְׁלֹשׁ וְאַרְבַּע, עֲכָשׁוּ בְּגִיל חֲמִשׁ־עֶשְׂרֵה שְׁשׁ־עֶשְׂרֵה עוֹלָה לָהֶם בְּזִכְרוֹנָם מֵה שִׁזְכְּרוּ מִגִּיל שְׁלֹשׁ, וְלָכֵן אָנִי רוֹקֵד כָּל־כֶּף — הַמְשִׁיף הַמְּקַבֵּל, שְׁסוּף כָּל סוּף עָשׂוֹ תִקּוֹן גָּדוֹל מְאֹד, שְׂבָנִים יִלְמְדוּ בְּגֵן נִפְרָד, וְגִבֹר יִהְיֶה הַמְּלַמֵּד שְׁלָהֶם, וְגַן נִפְרָד לְבָנוֹת, שְׂאֵשָׁה הִיא הַגִּנְנַת שְׁלָהֶם. לְמִדִּים מִכָּאן, מֵה נִקְרָאת קִדְשָׁה וְטָהָרָה, וְכִמָּה הַקְּפִידוֹ עַל עֲקָרֵי הַצְּנִיעוּת. וְלִצְעָרָנוּ הַרֵב, מָה אָנוּ רוֹאִים? הַדָּבָר הַרְאֵנוּ שֶׁהַעֲרֵב־רֵב בָּאוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שָׂרְצוּ לְעָרֵב בָּנִים וּבָנוֹת יַחַד, וְלֹא אָרָךְ זְמַן רֵב, וְהִסִּירוּ אֶת עַל הַצְּנִיעוּת, עַד שֶׁמְלִיוֹנִים מֵאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֶעֱבִירוּ עַל הַדָּת, וְהַכֵּל הָיָה רַק מֵאַחַר שֶׁהָיָה עָרְבוּב בֵּין בָּנִים וּבָנוֹת בְּגִיל שְׁלֹשׁ וְאַרְבַּע. וְלָכֵן כָּל־כֶּף הַקְּפִידוֹ הַצְּדִיקִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וּבְמִקּוֹם שֶׁלֹּא הַקְּפִידוֹ — תִּרְאוּ אֵיךְ שִׁיָּצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹר לָנוּ, בְּנֵינוּ קִהְלָה נִפְלְאָה, קִהְלָה קְדוֹשָׁה, חֲתַנּוּ אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צָעִיר, שֶׁלֹּא יָדְעוּ מֵה זֶה חֲטָא, בְּיָדָאֵי פֶה וְשֵׁם יֵשׁ עֲגַמַת נֶפֶשׁ, בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, אֲבָל כָּל דָּבָר דִּקְדָּשָׁה, שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוֹר הַקְּדָשָׁה, הַסֵּמ"ךְ־מ"ם לִוְחֵם כְּנִגְדּוֹ.

יְדוּעַ, שֶׁלִּפְנֵי מֵאָה שָׁנָה הָיָה חָרָם, בְּחֹר רֵיק מֵעַל גִּיל עֶשְׂרִים, אֲסוּר הָיָה לוֹ לָגוֹר בִּירוּשָׁלַיִם, בִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לְגִיל עֶשְׂרִים וְלֹא הִתְחַתֵּן, גָּרְשׁוּהוּ מִחוּץ לְחוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְכוּ', כָּל־כֶּף רֵבָה הִיטָה הַצְּנִיעוּת, וְכֵן גִּבֹר לְמִטָּה מִשְׂשִׁים אִם הִתְאַלְמַן, חַס וְשָׁלוֹם, הַכְּרִיחוּהוּ לְהִתְחַתֵּן. כָּל־כֶּף הַקְּפִידוֹ עַל הַצְּנִיעוּת.

וְהִנֵּה בִּיבְנֵי אֶלְלוֹ הַצְּנִיעוּת, וְלֹא בְּחִנָּם, שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹבֵד עָלֵינוּ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה בְּהִסְתּוֹת וּבְמִרְיָבוֹת. וְלָכֵן רָאוּ לְהַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל עֲנִין הַצְּנִיעוּת, לְאֵשָׁה אֲסוּר לְקַרֵּא לְגִבֹר בְּשֵׁמוֹ, הַמּוֹרוֹת תַּרְבִּינָה בִּירְאַת שָׁמַיִם, וְאִנִּי אִישִׁית אֶפְקַח עַל

הַבֵּית־סֹפֵר לְבָנוֹת, מֵה לּוֹמְדִים עִם הַבָּנוֹת: צְנִיעוּת, יִרְאֵת שְׁמִים,
 אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה מֵה שִׁישָׁאָר לָנוּ! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
 מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, אֲנֹא הַתְּאַחְדוּ יַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, בַּפֶּרֶט בַּיָּמִים
 אֵלוּ יָמֵי בֵּין הַמְצָרִים. תִּשְׁעָה יָמִים אָנוּ מִתְאַבְּלִים עַל חֲרַבַּן
 בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, מְרֹאשׁ־חֲדָשׁ אָב עַד תִּשְׁעָה בָּאָב, אֵלוּ הַיָּמִים הַכִּי
 חֲמוּרִים, אֲשֶׁה אַחַת אִם תִּקְבֹּל עַל עֲצָמָה שְׁתִּלַּךְ בְּצְנִיעוּת כְּפִי שִׁבַּת
 יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְלָכֵת, וְלֹא כְּאֶפְנֵת הַגּוֹיִים, אֲשֶׁר זֶה גָּעַל גִּפְשׁ,
 שְׂנָשִׁים אֵינָן מִתְבִּישׁוֹת לִילָךְ פְּרוּצוֹת עַל הַרְחוּב, שְׂזָה עוֹן חֲמוּר
 מְאֹד מְאֹד, וְאֵינָן יוֹדְעוֹת שֶׁהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַסְמָ"ךְ־מ"ם מְלוּה אֹתָן,
 וְאוֹי לְאִשָּׁה שֶׁהוֹלְכֵת בְּכַגְדֵי פְרִיצוּת, וְגְדוֹל עֲוֹנָהּ מִנְּשֵׂא. וּבַפֶּרֶט
 הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, הֵן צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת הַדְּגָמָא — לִילָךְ בְּגֵאוֹן
 בְּצְנִיעוּתָן, וְלֹא לְחִקוֹת אֶפְנֵת הַגּוֹיִים. תְּכַמְיֵנו הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים,
 שְׁבֹלֵק פָּחַד מְאֹד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בָּא בְּלַעַם וְנָתַן לוֹ עֲצָה: "אֱלֹהֵיהֶם
 שָׁל אֵלוּ שׁוֹנָא זְמָה", תִּפְקִיר אֶת הַבָּנוֹת, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְאִזּוּ יִהְיֶה
 כְּלִיוֹן לַעַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אַרְע, שְׁעֵשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף אִישׁ נִהְרְגוּ
 מִשְׁבֹּט שְׁמַעוֹן, וְהַפֶּל הָיָה מִכִּיּוֹן שְׁלֹא נִזְהָרוּ בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת. עַד
 שְׁפֹזְבֵי בֵת צוּר הַכְּשִׁילָה אֶת זְמָרֵי שְׁהָיָה נְשִׂיא מִשְׁבֹּט שְׁמַעוֹן, וְכָתוּב
 בַּזֵּהר, שְׁבֹלֵעַם נָתַן עֲצָה לְכֹזְבֵי שְׁתִּלַּךְ לְמִשָּׁה רַבְּנוּ לְהַכְּשִׁילוֹ,
 וְשִׂאֲלָה: מֵהֵיכֵן אֲדַע מִי זֶה מִשָּׁה רַבְּנוּ? וְעֲנָה לָהּ: אִם תִּרְאִי הַרְבֵּה
 אֲנָשִׁים הוֹלְכִים אַחֲרָיו, תִּדְעֵי שְׂזָה מִשָּׁה רַבְּנוּ, וְהִלְכָה וְטָעָתָה,
 וְנִכְנָסָה בֵּין שְׁבֹט שְׁמַעוֹן, וְרֹאֲתָה אֲנָשִׁים רַבִּים סָבִיב הַנְּשִׂיא, וְהִלְכָה
 וְהַכְּשִׁילָה אוֹתָם, וּמָה נִגְרָם? שְׁעֵשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף אִישׁ נִהְרְגוּ
 וְכו'. מָה אָנוּ רוֹאִים? אֲשֶׁה פְרוּצָה שְׂאִינָה דוֹאֲגָת עַל צְנִיעוּת,
 מְדַבְּרַת וּמְפַטְפֹטֶת עִם גְּבָרִים, לְבַסּוּף תְּכָשִׁיל אַחֲרִים, וּלְבַסּוּף
 שְׂנִיֵּיהֶם יִקְבְּלוּ אֶת הַעֲנֵשׁ בְּזֵה הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְלָכֵן צְרִיכִים
 מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, לֹא לְלָכֵת בְּגֵלוּי שְׁעָר, שְׂזָהוּ עוֹן
 חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, שְׁקָלְלָה בָּאָה בְּבֵית רַק מִפְּנֵי שֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכֵת
 בְּגֵלוּי שְׁעָר, וּכְבָר אֲמַרְתִּי לָכֵן וְכָתַבְתִּי לָכֵן, שֶׁהַנְּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת הֵיוּ
 מְגַלְּחוֹת לְגַמְרֵי אֶת הַשְּׁעָר, וּמִמִּילָא אֵינן לָהֵן מָה לְדָאָג, שִׁיתְגַּלְּה
 שְׁעָרָן. אַךְ אוֹי לָהּ לְאִשָּׁה שְׁתִּלַּךְ בְּגֵלוּי שְׁעָר רֹאשָׁה, אֲשֶׁר זָהוּ עוֹן
 חֲמוּר מְאֹד, וְגוֹרְמֵת לְחֹסֵר פְּרֻנְסָה, וְלִילְדֵיהָ שְׁלֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים וְכו'.

וכו'. וכן אשה צריכה לשמר מאד על צניעות הלבוש, צניעות הדבור, לא לדבר כל העולה על רוחה.

ועל כלם, אשה יכולה להצליח מאד מאד אם תדע איך להתחסר לבעלה, הלא לכל אשה יש טענות שבעלה מציק לה, ואינו מכבדה וכו' וכו', אבל אשה פקחית, תדע איך לרפש את לב בעלה. אם תמסר נפשה לכבודו וליקרו, אפלו שיהיה הכי קשוח — ישתנה לטובה. בודאי זה קשה, אבל פדאי.

האשה סובלת עם הילדים, רב שעות היום היא עמהם ומטפלת בהם וכו', והבעל אינו בבית, אם הבעל יושב ולומד בבית-המדרש, וכן מתפלל ערב, בקר וצהרים במגן, אשריו ואשרי חלקו, והאשה תקבל חלק פחלק מהשכר של למוד תורתו, כי כף אומרים חכמינו הקדושים (ברכות יז): גדולה הבטחה שהבטיח לנשים יותר מאנשים, שהשכר אף גדול יותר לאשה על ששולחת בעלה וילדיה ללמד תורה, ממתנה להם שישובו מלמודם; ולכן אם יש לאשה שכל ודעת לדעת איך לכבד את בעלה ולעשות רצונו, אז תכבש את לבו, ובודאי אין מדבר פה, חס ושלום, לעבר על פהו זה מהתורה, חס ושלום, אשר חכמינו הקדושים אומרים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? כל שעושה רצון בעלה, ובודאי אם הבעל קל גריק, ורוצה לעבר על רצון הבורא, אז, חס ושלום לה לאשה למלא רצון בעלה, שזה נגד רצון הקדוש-ברוך-הוא, אלא אימתי תעשה רצון בעלה? כשחפץ את רצונו? יתברך וכו'. ותשתדל תמיד לקבלו בסבר פנים יפות וכו', ואז פנים הפנים לפנים, שהבעל יכבד אותה, וזהו יסוד גדול בשלום-בית, אשה פקחית יודעת איך לכבש את לב בעלה, אבל אשה שוטה שמחכה לתשומת-לב מהבעל, אף פעם לא תקבל את זאת. היום הדורות כל-כף חלשים, שהגברים צריכים תשומת-לב רבה מהאשה מלהפך שהאשה צריכה תשומת-לב מבעלה. ולכן אשה פקחית מסייעת לבעלה, ונותנת לו תשומת לב, ומכינה לו מזונו וכו', ומכבדת ומיקרת אותו וכו', ואז אחר שתעשה כן, תוכל לבוא ולספר לבעלה כל העובר עליה, ובעלה יעזר לה.

וְלִכֵּן אֲבָקַשׁ אֶתְכֶם, הַיָּמִים הֵלְלוּ מְרֵאש־חֹדֶשׁ אֶבְרָהָם עַד תְּשֻׁעָה
 בְּאֵב הַיָּמִים גּוֹרְלִיִּים מְאֹד, כִּי־דוּעַ שֶׁהָאֲרִ"י ו"ל אָמַר, שֶׁעֲשָׂרִים
 וְאַרְבָּעָה אֶלֶף שְׁנֵהֲרָגוּ בְּשִׁבִיל חֹטָא בְּלָעַם הָרָשָׁע שֶׁנִּפְּלוּ בְּעֲרִיּוֹת,
 הִצְרָכּוּ לְהִתְגַּלְּגַל בְּתַלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, וְכִזְבִּי בַת צוּר שֶׁהִכְשִׁילָהּ
 אֶת זְמַרִי, הִתְגַּלְּגָלָה בְּאֶשֶׁת רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁהִיא עֲזָרָה לּוֹ לְהַקִּים
 עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף תַּלְמִידִים, כְּדֵי לְתַקֵּן מֵהַ שְׁגָרָמָה, וְלָמָּה נִפְטְרוּ
 כָּלֶם שׁוֹב? כִּי לֹא כָּבְדוּ זֶה אֶת זֶה, וְעַד הַיּוֹם אָנוּ סוֹבְלִים מֵהַסִּבָּל
 הַזֶּה, שְׂאִין מְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, כִּי חֲרַבְּנֵי־בֵית־הַמֶּקְדָּשׁ הָיָה עַל שְׁנֵאת
 חֲנָם, וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָן. בְּכֵן עָלִינוּ לַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם.

לְזֹאת אֲבָקַשׁ אֶת כָּל הַנְּשִׂיִם, נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, פַּעַם בְּשָׁבוּעַ
 תַּעֲשׂוּ לַיִל שְׂמֵחָה, בְּיָמִים אֵלּוּ אֲסוּר לְשִׁמְעַ מוֹסִיקָה, אֲכַל אֲתָן
 יְכוּלוֹת לְשִׁיר וְלִסְפֹּר סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲמוּנַת חֲכָמִים, דְּבוּרֵי אֲמוּנָה,
 וּבִזָּה תִתְאַחַדְנָה יַחַד, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר חָשׁוֹב מֵאַחַדוֹת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל,
 הִנֵּה הַסְּמ"ךְ־מ"ם וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְהַפְרִיד
 בֵּין נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְכַרְט עֲתָה, שְׁנִכְנַס חֹדֶשׁ אֶבְרָהָם, שְׂאָנוּ זְקוּקִים
 לְרַחֲמִים רַבִּים, שְׁלֹא יִקְרוּ אֲסוּנוֹת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מֵהִי הַהֲצֵלָה, מֵהוּ
 הַתְּקוּן לְהַצִּיל אֶת נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל? רַק אַחַדוֹת וְאַחַבָּה. אָנוּ רוֹאִים
 אֵילּוּ אֲנָשִׁים יֵשׁ בְּעוֹלָם כְּפוּיֵי טוֹבָה, שֶׁעֲשׂוּ לָהֶם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה
 טוֹבוֹת, וְאֵינָם מִתְבַּיְשִׁים לְצִאת נֶגֶד הַצְּדִיק וְלְדַבֵּר דְּבוּרֵי שְׁקָר וְכִזְבִּי.
 וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַבְדִּיל מִרְשָׁעִים כְּאֵלּוּ.

בִּימֵי מֹשֶׁה רִבְּנוּ הָיָה קִרְחָ וְעַדְתּוֹ, וּמִי הִסִּית אֶת קִרְחָ? אֲשֶׁתּוֹ.
 הִיא הִסִּיתָה אֶת בְּעֻלָּה נֶגֶד מֹשֶׁה, וְלִהְפֹּךְ מֵהָ אָנוּ רוֹאִים? אֲוִן בֶּן
 פֹּלֵת — אֲשֶׁתּוֹ הִצִּילָה אוֹתוֹ, וְלֹא נִתְּנָה לוֹ לִילָף עִם קִרְחָ וְעַדְתּוֹ.
 וְדַבֵּר זֶה אָנוּ רוֹאִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר, לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּח עֲצוּם לְמַנֵּעַ אֶת
 בְּעֻלָּה שְׁלֹא יִחַלֵּק עַל הַצְּדִיק, וְלֹאֲשֶׁה יֵשׁ כַּח אֲדִיר, כַּח עֲצוּם,
 לְהַסִּית אֶת בְּעֻלָּה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וְלִכֵּן עָלִיכֶן לְחַזֵּק אֶת בְּעֻלִּיכֶן
 בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאוּ בְּעֵינֵיכֶן בְּכַנֵּן בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ.
 כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, אֲזִי יִגְלֶה אֶת כָּל אִשָּׁה שֶׁעֲזָרָה לוֹ לְהִתְגַּלְּוֹת
 וְלִבּוֹא, אִשָּׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת, בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְעוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ לְלַמֵּד
 תּוֹרָה, הִיא הַמְּקַרְבֶּת אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִהְפֹּךְ — לְהַפֹּךְ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְלִכְּנֵן אֲנִי רוֹצֶה עִכְשָׁו לְתַקֵּן מַה שֶּׁקִּלְקְלוּ הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים, וּבִכְפָּרֵט בְּדוֹר הַפְּרוּץ הַזֶּה, שֶׁתְּהִיָּה צְנִיעוֹת מַחְלֻטֵת בְּקַהֲלָתְנוּ, שֶׁבְּגֵן בָּנִים יִהְיֶה רַק מְלַמֵּד וְלֹא אִשָּׁה בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, בְּגֵן בָּנוֹת תְּהִיָּה רַק גִּנָּנֹת וְלֹא גֹבֵר בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וְיִהְיוּ הַגְּנִיּוֹת נִפְרָדִים מְאֹד, וְלֹא יִשְׁחָקוּ יַחַד וְכוּ', כִּי כִפִּי יְרִידַת הַדּוֹרוֹת צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל עֲנִיָּן זֶה מְאֹד, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזִכּוֹת הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה וְהַצְּנִיעוּת וְהַשְּׁלוֹם-בֵּית שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ, שֶׁתַּעֲשִׂינָה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵנוּ לְבֵין בְּעֲלֵינוּ, וְאַתָּן צְרִיכִים לִהְיוֹת הַמִּתְחִילוֹת, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, שֶׁלֹּא אֲמַנּוּ הַתְּחִילָה עִם יַעֲקֹב, וּמִזֶּה יֵצֵא יִשְׁשֻׁכָּר, שֶׁמִּבְּנֵי יִשְׁשֻׁכָּר יֵצְאוּ יוֹדְעֵי עֲתִים בְּעֲלֵי בֵינָה, שֶׁחֲדָשׁוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְהִפְלִי מַחֲמַת שֶׁלֹּא הַקְּדִימָה אֶת יַעֲקֹב, וְלִכְּנֵן בְּזִכּוֹת זֶה שֶׁתִּכְבְּדֶנָּה אֶת בְּעֲלֵינוּ, וְהַעֲקָר לְטַפְטֹף לָהֶם אֲמוּנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה, בְּזִכּוֹת זֶה יִהְיֶה לָכֵן חֶלֶק בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. כִּי אָנוּ רוֹאִים בְּשַׁעֲהַ שֶׁהָעֶרְב־רַב עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, הַנְּשִׂים לֹא רָצוּ חֶלֶק בְּזֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וְלֹא רָצוּ לְמִסֵּר זֶהְבֵּן וְתִכְשִׁיטִיָּהֶן, וּבְזִכּוֹת זֶה שְׁלֵם לָהֶן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּחֲזָרָה, שֶׁרֹאשׁ חֲדָשׁ זֶהוּ חַג שֶׁל נָשִׁים, וְזָכוּ לְדַבְּרִים יָפִים. כְּמוֹ-כֵן בְּזִכּוֹת צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה תִּזְכֶּה שִׁיְהִיָּה לָהּ חֶלֶק בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֵלּוּ הַדְּבוּרִים הַמוֹעֲטִים יִכְפֹּסוּ בְּלִבְכֵּן, וְתִקְיֶמְנָה אוֹתָם.

הַהֶכְרַח לִי לְקַצֵּר, כִּי אֵינְנִי חָשׁ בְּטוֹב, אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכְּלָכֵן שֶׁתִּתְפַּלְלֶנָּה עָלַי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲנֶה לְתַפְלוֹתֵיכֵן, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְּעִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא על גבי פלא אם שולחים שליחות איך לא מקימים את זה, כי חזקה ששליח עושה שליחותו, ומה הוא הדבר שאשתך היתה סקרנית... אזי פתחה את זה?! כל יום וכל שעה שמתעכב אצלכם הדיסק, מתעכבת העבודה, וזה היה צריך להיות גמור על ראש השנה, אני לא מבין אותך.

בענין המקלחות, יש אחד שבמזיד שובר את זה, אם אתה יכול לעלות מי זה שמזיק — אודה לך מאד, כי כבר תקנו את זה כמה פעמים, ובכל פעם אחד שובר את זה, וזה עולה לנו כבר הון תועפות, עם כל זאת נסדר את זה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיה לך שלום-בית אמתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאחר שקרה מה שקרה וכו', כמה תקלות וכו', אזי החלטתי חד משמעית, שלא תהיה גננת לבנים, אלא מלמד, ואת תהיי הגננת, או העוזרת לגננת לבנות, ויש לנו מספיק תלמידות וכו', כי צריכים מאד מאד לשמר על הצניעות. ומספר מהרב הקדוש ר' מרדכי שרעבי ז"ל, כשפתחו לפני ששים שנה גן ילדים בעבור בנים נפרד מבנות בשם 'יעבץ', יצא ורקד, ושאלו אותו: לשמחה מה זו עושה? ענה ואמר: עינתי טוב למה בחורים בגיל חמש-עשרה שש-עשרה יוצאים לתרבות רעה, כי בהיותם בגיל שלוש שחקו יחד

בְּגֵן מְעַרְב, וְכִשְׁהִגִּיעוּ לְגִיל בְּגֵרוּת, אִזּוּ נִזְכְּרוּ וְכוּ', וְזֶה מֵה שֶׁהֶעֱבִיר אוֹתָם עַל הַדָּת. וְהָיִית שְׂאֵנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְעַמֵּד עַל הַמְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד חֶזֶק עַל הַחֲנוּף, מֵה שֶׁלֹּא עָשִׂיתִי עַד עֲכָשׁוּ, וְלִכֵּן הִחֲלֵטְתִּי חַד מִשְׁמָעִית, שְׂזֶה צָרִיף לְהָיִית נִפְרָד לְגַמְרִי, מִפְּנֵי מֵדַת הַצְּנִיעוּת, אֲקַנֶּה שְׁתַּבִּינִי, וְתִהְיֶה לְךָ עֲבוּדָה, וְתִהְיֶה מִהַעֲבוּדָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תֵּיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאֵיךְ שְׂאֵתָה מִסְתַּדֵּר בְּבֵית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּבִינּוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִסְתַּדְּרוּ אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְנִזְכָּה לְשִׁמְחָ בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תֵּיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֶזֶק אֶת עֲצֻמָּה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוּת הַיָּא הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַשְּׂמִיחָה יְכוּלִים לְהוֹלִיף אֶת הַמְחַשְּׁבָה אֵיךְ שָׂרָק רוֹצִים, וְזֶה אֲשֶׁר מְחַשְּׁבֵי אוֹתִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְתִכְנִס אֶת

הַשְּׂמֵחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְאֵל תְּדַחֵק עַל הַיְלָדִים, אֶתְּךָ תְּדַבֵּר אִתָּם רַק
מִשְׂמֵחָה וְאַמוּנָה, וְלֹא מִשׁוֹם דְּבַר אַחֵר, וְאִזּוֹ תִרְאֶה אִיךָ שֶׁהֵם יִחְזְרוּ
אֵלֶיךָ, וְאֵל הַשָּׂרֵשׁ, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ נִצּוּץ אֱמוּנָה, וְצָרִיכִים
לְהִרְחִיב אֶת הַנִּצּוּץ, עַד שִׁיְהִי לְהִבָּה גְּדוֹלָה.

בְּעֵינַי הַפְּרָנְסָה שְׁלֶךְ, אִם אֶתְּךָ רוֹאֶה שֶׁהִפְיָצְרָהּ מִצְּלִיחָה —
תִּמְשִׁיךְ בָּזָה, וְרַק תִּקְבַּל אֶת כָּלֶם בְּסִבֵּר פָּנִים שְׂמֵחוֹת וְיִפּוֹת, וְזֶה
יִמְשִׁיךְ לְךָ פְּרָנְסָה בְּשֹׁפֵעַ. וְרַבְּנּוֹ וְ"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֵלֶק
ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד — מִצְּלִיחַ.

בְּעֵינַי בְּתוֹךְ תַּחֲנִיחָה, יֵשׁ לָהּ נֶס גְּדוֹל שְׁלֹא נִפְלָה בְּפֶחַ, וְעַדִּיף בְּזִיוֹן
קָטָן עֲכָשׁוּ וְכוּ', מֵאֲשֶׁר בְּזִיוֹן גְּדוֹל שֶׁל גְּרוּשִׁין, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂאֵז
הִיָּה הָעֵינַי כְּרוּף בְּהִרְבֵּה עֲגָמַת נֶפֶשׁ, בְּכִסְפִּים, וְהַפְּסָדִים מְרַבִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, וְשִׁתְּשֶׁרָה אֶהְבָּה וְשִׂמְחָה בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּיד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּבְכָל יוֹם רְצִיתִי לְכַתֵּב לְךָ, אִךְ
טְרַדוּתִי הַמְרַבּוֹת הֵן אֲשֶׁר מְנַעוּנִי עַד עַכְשָׁו.

אֵינִי אֶתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנֶּס שֶׁהִיָּה לְךָ, הַבְּחוּר
הַזֶּה הוּא פְּשׁוּט לֹא נוֹרְמָאֵלִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, הוּא הַכְּנִיס לִי פֶתֶק,
שְׁעַדִּיף לוֹ לְמוֹת מְלֶהֱתַחַתָּן... כָּל-כָּף מְפַחֵד, כָּף כְּתַב לִי. הֵאֵם זֶה
נוֹרְמָאֵלִי?! וְלָכֵן שְׁלֹא יְהִיָּה לְךָ שׁוֹם צַעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ, פְּשׁוּט מִן
הַשָּׁמַיִם שֶׁמָּרוּ אוֹתְךָ שְׁלֹא תִפְּלִי בְּפֶחַ, הֵן אֲמַת שְׂאֲנִי יוֹדַע שֶׁהַכָּאֵב

גְּדוּל, אָבֵל זֶה יִתְרַפֵּא, אוֹי וְאֹבֹי הָיָה אִם הָיִית נּוֹפֶלֶת בְּפֶח יְקוּשׁ
כְּזֶה, מִי יוֹדֵעַ אִם אֶפְלוּ הָיִית יְכוּלָה לְצִאת מִזֶּה, וְלִכְן עָלֶיךָ לְתַת
תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְלִבְקֶשׁ שְׂמִיָּצִיא
לְךָ בְּחוּר טוֹב יֵרָא שָׁמַיִם, וְעַם כָּל הַמַּעֲלוֹת, שְׂיִהְיֶה שְׂמַח, וּמִשְׂמַח
אֶת אֲחֵרִים.

נָא וְנָא אֵל תַּעֲשֵׂי חֶשְׁבוֹן לְאַף אֶחָד, אֶתְּ לֹא צְרִיכָה לְחִיוֹת אֶת
הַחַיִּים שְׁלֹךְ בְּשִׁבִיל אֲחֵרִים, אֶתְּ צְרִיכָה לְרְאוֹת רַק מֶה שְׁטוֹב לְךָ,
וְאִם תְּמִיד תַּחֲשָׁבִי עַל כּוֹוֹן זֶה, אֲזוּ תַצְלִיחִי, אֶתְּ צְרִיכָה לְרְאוֹת רַק
מֶה שְׁטוֹב בְּעִבְרוֹךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ בְּקָרוֹב מְאֹד חֶתֶן מְצִיָּן, עִם מִדּוֹת
טוֹבוֹת, וְתַתְּחַתְּנִי כַּמָּה שְׂיִוֹתֵר מֵהֵר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תטו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר דְּבָרִים, כִּיז תִּמְוֵו הַזִּתְשִׁם"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּהִי עֲרֵכָה לְשׁוֹם בְּרִיָּה וּלְשׁוֹם דְּבָר, כִּי הָעֶרֶב תְּמִיד נִכְנָס
לְצִרוֹת, וְלִכְן מֶה לְךָ וְלְצִרָה הַזֶּה, אֵף פֶּעַם שְׁלֹא תְהִי עֲרֵכָה, וְאֲזוּ
תַצְלִיחִי.

בְּעִנְיַן הַמּוֹרוֹת וְכוּ', אֶתְּ צְרִיכָה לְבַחֵר מֶה שְׂהֵכִי טוֹב לְבֵית-
הַסֵּפֶר, וְאִם אֶתְּ מְרַגֵּיֶשׁה עַל אִשָּׁה אַחַת שְׂהִיא מְצַלַּחַת, תַּקְחִי אוֹתָהּ,
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַסְתַּפֵּל רַק מֶה שְׁטוֹב לְיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְזֶה קוֹדֵם לְכָל.

אֲשֶׁר לַג תִּטּוּ — לַג תִּיז בְּנַחֵל רְלֵא

רק תהיי חזקה, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז תראי את ההצלחה שתהיה לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביטה שאת וביתר עז, וששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, אם רק תפגסי ברצינות לחנוך את בנות ישראל באמונה ובצניעות, לא תפסדי, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשזוכים לחנוך את ילדי ישראל, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך הצלחה מרבה, וכן דירה משלך, ולא תצטרכי לגור בשכירות, ותהיה לך הצלחה גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

במצב כזה שאת נמצאת עכשו לא כדאי לנסע לשום נסיעות, את צריכה לשמר את הבריאות ועל ההריון, ואני יודע שזה יצער אותך, אבל עכשו את צריכה לשבת על מקום אחד, ולא לנסע.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תיח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בַּמִּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוּת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִדָּה
כָּל כֶּף יָפָה כְּמוֹ הַסִּבְלָנוּת, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁקוּנָה לְעֲצֻמוֹ אֶת הַמִּדָּה
הַזֹּאת, וְאִזּוֹ יַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי בְּאִמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אִי אֶפְשָׁר לְעֹבֵר
אֶת זֶה הָעוֹלָם, אֲלֵא עַל-יְדֵי מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, שְׁקוּנִים אֶת זֶה עַל-יְדֵי
אֲמוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׁמֵאֲמִין שְׁדָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ
נֹעֵשֶׂה מֵעֲצֻמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא לֹא יִשְׁבֵּר מִשׁוֹם
דָּבָר, כִּי אֲמוּנָה וְסִבְלָנוּת תְּלוּיּוֹת זוֹ בְּזוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל
(לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנח): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה זוֹכִים לְאַרְיִכוֹת אַפִּים,
שְׁהִיא מִדַּת הַסִּבְלָנוּת.

אֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוֹם עֲקִיצוֹת שְׁעוֹקְצִים אוֹתְךָ, סוּף כָּל סוּף אַחַר
הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׁיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים, אֵל תִּתְיַאֲשׁ מִשׁוֹם דָּבָר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ, שְׁבִזְכוּתְךָ
מִדְּפִיסִים כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", וּבְנוֹדָאֵי גַם יִשׁוּעַתְךָ תְּבוֹא,
הַעֲקָר רַק לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְשֹׂאֵל שׁוֹם קְשִׁיוֹת,
"כִּי צַדִּיק הוֹנִי"ה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו" (תְּהִלִּים קמח). "הַצּוֹר"

תָּמִים פָּעְלוּ כִּי כָל דְרָכָיו מְשֻׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר
הוּא" (דְּבָרִים).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֶת כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְנַסִּים בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה לֵב, סִימָן ג'): אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן,
הַיּוֹצֵר הַזֶּה אֵינוֹ בּוֹדֵק קְנֻקְנִים מְרוּעָעִים, שְׂאִינוֹ מְסַפִּיק לְקוֹשׁ עֲלֵיהֶם
אֶחָת עַד שֶׁהוּא שׁוֹבְרָם, וּמִי הוּא בּוֹדֵק? בְּקְנֻקְנִים יָפִים, אֲפִלוּ מְקִישׁ
עֲלֵיהֶם כַּמָּה פְּעָמִים אֵינֶם נִשְׁפָּרִים, כִּן אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה
אֶת הַרְשָׁעִים אֲלָא אֶת הַצְּדִיקִים, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יא, ה): "הַיְיָ הַצְּדִיק
יִבְחֵן", וּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית כב): "וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם", אָמַר רַבִּי
יוֹסִי בֶן חֲנִינְיָה, הַפְּשָׁטָנִי הַזֶּה בְּשַׁעַה שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַפְּשָׁטָן שְׁלוֹ יָפָה,
כֹּל שֶׁהוּא כּוֹתֵשֶׁה הִיא מְשַׁתַּבַּחַת, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְקִישׁ עֲלֵיהָ הִיא
מְשַׁתַּמְנֶת, וּבְשַׁעַה שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַפְּשָׁטָן שְׁלוֹ רָעָה, אֵינוֹ מְסַפִּיק
לְקוֹשׁ עֲלֵיהָ אֶחָת, עַד שֶׁהִיא פּוֹקַעַת, כִּן אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְנַסֶּה אֶת הַרְשָׁעִים, אֲלָא אֶת הַצְּדִיקִים, שְׁנֵאֲמַר: "הַיְיָ הַצְּדִיק
יִבְחֵן", אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מָשַׁל לְבַעַל-הַבַּיִת שֶׁהָיָה לוֹ שְׁתֵּי פְרוֹת,
אֶחָת כְּחָה יָפָה, וְאֶחָת כְּחָה רָע, עַל מִי הוּא נוֹתֵן אֶת הָעֵל, לֹא עַל
זֹאת שֶׁכְּחָה יָפָה?! כִּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֶת הַצְּדִיקִים,
שְׁנֵאֲמַר: "הַצְּדִיק יִבְחֵן". אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַמְּכַאֹב וְהַצְּרוּת וְהַיִּסּוּרִים שְׂאֵנִי עוֹבֵר אַרְבָּעִים שָׁנָה, בְּלִי שׁוּם
גְּזָמָא, וּבַפֶּרֶט בַּשָּׁנָה הַזֹּאת, אֵין יוֹם שְׂאֵין קָלְלָתוֹ מִרַבָּה מִחֲבֵרוֹ, בְּלִי
שׁוּם גְּזָמָא כְּלָל, בְּכָל פְּעַם נִפְתַּחַת נִגְדֵי חֲזִית חֲדָשָׁה, וְאֵנִי בְּתַמִּי
הוֹלֵךְ לְהַתְחַזֵּק וּלְבָרֵחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מִה יֵשׁ לְאָדָם לְהַפְסִיד בְּזֶה

הָעוֹלָם?! וְכִמוּ שֶׁאִמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קִהְלֵת ה'): "כִּפְאֶשֶׁר יֵצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עֵרֹם יָשׁוּב לְלֶכֶת כְּשֶׁבֵא, וּמֵאוּמָה לֹא יֵשֵׂא בְעַמְלוֹ שְׂיִלָּךְ בְּיָדוֹ", כִּי אִם הָאִמּוּנָה וְהַיְדִיעָה שֶׁאָדָם מֵאֲמִין וַיִּוְדַע, וּמִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֲמֵתֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, רַק זֶה מֵה שֶׁנִּשְׁאָר מֵהָאָדָם. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ עַל זֶה (קִהְלֵת רַבָּה, פְּרִשָׁה ה', סִימָן כב): תִּנְיָא כְּמוֹ שֶׁבֵא אָדָם בֶּן יֵלֶךְ, אָדָם בָּא בְּקוֹל, וְנִפְטָר מִן הָעוֹלָם בְּקוֹל, בָּא לְעוֹלָם בְּבִכְיָה, וְנִפְטָר מִן הָעוֹלָם בְּבִכְיָה, בָּא לְעוֹלָם בְּחִבָּה, וְנִפְטָר מִן הָעוֹלָם בְּחִבָּה, בָּא לְעוֹלָם בְּבִלֵי דַעַת, וְנִפְטָר מִן הָעוֹלָם בְּבִלֵי דַעַת, תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: כְּשֶׁאָדָם בָּא לְעוֹלָם יְדִיו הֵן קְפוּצוֹת, כְּלוֹמַר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שְׂלִי הוּא, אֲנִי נֹחֵלוֹ, וְכִשְׁהוּא נִפְטָר מִן הָעוֹלָם יְדִיו הֵן פְּשׁוּטוֹת, כְּלוֹמַר: לֹא נִחְלַתִּי מִן הָעוֹלָם הַזֶּה כְּלוּם, שְׂפָן שְׁלֵמָה אוֹמֵר: "כִּפְאֶשֶׁר יֵצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עֵרֹם, יָשׁוּב לְלֶכֶת כְּשֶׁבֵא וּמֵאוּמָה" וְגו'.

וּמִכָּל זֶה רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּנְיָח אֶת עֲצָמָךְ לִפְלֵ, כִּי יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְחֻבֵּל לְהִיּוֹת שְׁבוּר בְּדַכְּאוֹן וּבִיָּאוּשׁ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו): עֲצָה לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין הוּא לְהִשְׁכִּיל אֶת אַחֲרֵים; וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים, וְגַם לָךְ תִּהְיֶה הַתְּחַזְּקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תֵּכּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, כ"ח תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיְבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יַעַן שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לְרֵאש־חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב, וְאֵלּוֹ הַט' יָמִים הֵם חֲמוּרִים מְאֹד, עַד שֶׁאִסּוּר לֶאֱכֹל בְּשׂוּר בְּיָמִים אֵלּוּ, וְצָרִיכִים לְהַנְּזֹר מִכָּל מִיּוֹ

תַּעֲנוּגִים, כִּי יָמִים אֵלוּ הֵם הַתְּגַבְרוֹת יְמֵי אָבֶל, וְכָתְבוּ הָאֲחֵרוּנִים, שְׂאִין שׁוֹם הַתֵּר לְאָכֵל בְּשֹׁר אֶפְלוּ עִם סִיּוֹם, כִּי כְּדַאי הוּא בֵּית אֶלְקִינוּ שְׁנֹחֵרֵב, שְׁנֹסְגָף אֶת עֲצֻמָּנוּ לֹא לְאָכֵל בְּשֹׁר, וְלִכֵּן לֹא טוֹב אֵלוּ שְׁעוֹשִׁים דִּיקָא סִיּוּמִים, כְּדֵי לְאָכֵל בְּשֹׁר, וְכִבֵּר צִעְקוֹ עַל זֶה הַרְבֵּה צְדִיקִים, כִּי בְשִׁבִיל תַּאֲוֹת בְּשֹׁר לְאָכֵל בְּיָמִים אֲסוּרִים הָאֵלוּ, אֵין לַעֲשׂוֹת סִיּוּמִים. בּוֹדַאי סִיּוֹם מִסְכָּתָא הוּא דְכֵּר גְּדוֹל בְּיָמִים אֵלוּ, שְׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם מִתְפַּשֵּׁט, כִּי רֵאשֵׁי תַבּוֹת שֶׁל שְׁמוֹ הוּא: סִיּוֹם מִסְכָּת אֵין לַעֲשׂוֹת, וְלִכֵּן טוֹב לַעֲשׂוֹת סִיּוּמִים בְּיָמִים אֵלוּ, אָבֵל לֹא עַל מְנַת לְאָכֵל בְּשֹׁר, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַנְזֹר מֵאֲכִילַת בְּשֹׁר בְּיָמִים אֵלוּ.

וְהִנֵּה, זָכְרוּ הַיֵּטִב, אֲשֶׁר כָּל חֲרַבְּן-בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הָיָה, רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, שֶׁהוּא עֶזְרָא חֲמוּר מְאֹד, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲקֹר מֵאֲתָנּוּ אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת, כִּי זֶה הַכַּחַשׁ שֶׁל הַסְּמִ"ךְ-מ"ם לְזַרְע שְׁנֵאת חֲנָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה קוֹצְרִים אַחֲרֵי-כֵן רִשְׁעוֹת, וְזֶה עֶזְרָא חֲמוּר מְאֹד, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר מֵאֵלוּ הַרִשְׁעִים הַזּוֹרְעִים שְׁנֵאת חֲנָם, וְאַחֲרֵי-כֵן קוֹצְרִים רִשְׁעוֹת, וְכִבֵּר כְּתֵב הַכֶּהֱן הַגְּדוֹל, הַבַּעַל הַ"חֲפִץ חַיִּים" וְ"ל, בְּסִפְרוֹ "אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל" (פָּרָק א'): כְּתָבוּ הַפּוֹסְקִים עַל לֹא ד"לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיד בְּלִבְכֶּךָ", שֶׁלֹּא לִשְׂנֹא אָדָם בְּשֹׁר מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁנֵאֲמַר (וַיִּקְרָא יִט, יז): "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיד בְּלִבְכֶּךָ". וְלֹא הִזְהִירָה תּוֹרָה בְּלֹא זֶה, אֲלֵא עַל שְׁנֵאָה שְׁבִלֵב, אָבֵל הַמִּפְּהָ אֶת חֲבֵרוֹ וּמְחַרְפוֹ, אֵינוֹ עוֹבֵר בְּלֹא זֶה וְכוּ'. וְכִשְׁיִחֻטָּא אִישׁ לְאִישׁ, לֹא יִשְׁטַמְנוּ בְּלֵב וַיִּשְׁתַּק, אֲלֵא מְצוּהָ עָלָיו לְהוֹדִיעוֹ וְלוֹמַר לוֹ (בְּלִשׁוֹן רַבֵּה): לְמָה עֲשִׂיתָ לִּי כֵּן וְכוּ', וַיִּמְחָה הַדְּבָר מִלְּבוֹ. וְנוֹהֵג בְּכֹל מְקוֹם וּבְכֹל זְמַן, וְצְרִיף שְׁתַּדְּעוּ, אֲשֶׁר בְּכֹל אַחִיד, הוּא כָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל, וְכִמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת דְּרַבֵּי נֶחֱמָן, פָּרָק טז): אֵל תֹּאמַר לְזֶה יִשְׂרָאֵל, אֲנִי אוֹהֵב וְלְזֶה אֲנִי שׁוֹנֵא, לְאֶהֱבֵב אֶת הַחֲכָמִים וְלִשְׂנֹא אֶת עַמִּי הָאֲרָץ, אֲלֵא אֶהֱבֵב אֶת כָּלֵם וְשׁוֹנֵא אֶת הַמִּינִים, וְכֵן דָּוִד הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים קלט): "הֲלֹא מִשְׁנֵאִיד הַיְיָ אֶשְׁנֵא" וְגו'; וּמִיֵּן נִקְרָא הַכּוֹפֵר בְּתוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְהַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִית. וְאִם נִתְבּוֹנֵן הַיֵּטִב, וְנַעֲמִיק לְחַקֵּר תּוֹצְאוֹת הָעוֹן הַזֶּה, נִרְאֶה שֶׁהָאָדָם מִמְּשִׁיף עַל-יְדֵי עוֹן

זֶה רוּחַ טְמֵאָה עַל עֲצָמוֹ. דִּהְנֶה יְדוּעַ, דְּכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יְדוּ אֵיזָה מַצָּוָה, שׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ קְדוּשָׁה, וּמְמִילָא עַל-יְדֵי קִיּוּם כָּל הַמַּצְוֹת, נִתְקַדֵּשׁ כָּל גּוּפוֹ שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (בַּמִּדְבָּר טו): "לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹקֵיכֶם". וְלִהְפֹּךְ, עַל-יְדֵי עֲשִׂית הָעֲבֵרוֹת נִמְשַׁכֵּת רוּחַ הַטְּמֵאָה עַל אוֹתוֹ אֵיבֵר, וְכִמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּתוּבוֹת ה:): אֵל יִשְׁמִיעַ אָדָם לְאָזְנוֹ דְּבָרִים בְּטָלִים מִפְּנֵי, שֶׁהֵם נִכְוִים תַּחֲלָה לְאֵיבָרִים; שֶׁפּוֹנְתֶם, עַל-יְדֵי שֶׁמִּיעַתוֹ דְּבָרִים הָאֲסוּרִים, מִמְּשִׁיף עַל אָזְנֵי רוּחַ טְמֵאָה, וְעֵתִידִים לְהִיּוֹת נִכְוִים תַּחֲלָה לְאֵיבָרִים, וְכֵן כָּל אֵבֵר וְאֵבֵר שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יְדוּ אֵיזוֹ עֲבָרָה, נִמְשַׁכֵּת רוּחַ טְמֵאָה עַל אוֹתוֹ הָאֵבֵר. וְכָל זֶה בְּאֵבָרִים שֶׁאֵין הַנְּשִׁמָּה תְּלוּיָה בָּהֶם, אֵף שֶׁחֲסָרוֹנָם גָּדוֹל מְאֹד לְאָדָם זוֹלָתָם. אֵךְ מֵה גָּדוֹל הַחֲסָרוֹן בַּעֲת שֶׁנִּמְשַׁכֵּת רוּחַ טְמֵאָה עַל אֵבֵר כְּזֶה, שֶׁהַנְּשִׁמָּה תְּלוּיָה בּוֹ, כְּגוֹן: הַלֵּב, שֶׁכָּל חַיֵּי הָאָדָם תְּלוּיִים בְּלֵב, וְאִם יִחְסֹר, חֵס וְשָׁלוֹם, לְאָדָם הַלֵּב, אִזּוֹ כִּמְת נִחְשָׁב הוּא. וְאִם כֵּן עַל-יְדֵי הָעוֹן הַפֶּר הַזֶּה שֶׁל שְׁנֵאת חֲנָם שֶׁעָקְרָה תְּלוּי בְּלֵב, הֲלֵא מִמְּשִׁיף עַל לְבוֹ רוּחַ טְמֵאָה, וּבְאֲשֶׁר שֶׁהוּא הָעֵקֶר בְּחַיֵּי הָאָדָם, מִמִּילָא נִמְשַׁכֵּת עַל יְדוּ רוּחַ טְמֵאָה עַל כָּל אֵיבָרֵי הָאָדָם. וְלִכֵּן חוּץ מִזֶּה שֶׁהוּא עֲנֹשׁ רוּחָנִי עַל הָאָדָם, עוֹד מַעֲתֵד הָאָדָם לְבוֹא, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי עוֹן זֶה לְעַנְשִׁים גְּדוֹלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְת לֵב:): בַּעֲוֹן שְׁנֵאת חֲנָם, מְרִיבָה רַבָּה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, וְאִשְׁתּוֹ מַפְלֶת נַפְלִים, וּבְנָיו וּבְנוֹתָיו מֵתִים כְּשֶׁהֵם קְטָנִים; הֲרֵי רוֹאִים אָנוּ כְּמָה רַעוֹת גּוֹרֵם הָאָדָם לְעֲצָמוֹ, עַל-יְדֵי הָעוֹן הַפֶּר הַזֶּה.

וְלִכֵּן הִבָּה וְנִתְבוֹנָן אֱלֹו יִפְגַּע אָדָם אֶחָד בְּכִנּוּ הַקִּטָּן לְהַפְתּוֹ, הֲלֵא יִתְקוּטֵט וְיִרִיב עִמּוֹ וְיִשְׁנֵאָהוּ שְׁנֵאת מוֹת, וְאֱלֹו הוּא עֲצָמוֹ שֶׁגּוֹרֵם לָהֶם סִבַּת מוֹת, אֵינּוּ חוֹשֵׁשׁ לָזֶה כָּלֵל, וְאֵינּוּ מִתְבוֹנֵן עַד הֵיכֵן עוֹנוֹ מִגִּיעַ. אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, אֵיִה שְׁכָלוֹ וְאֵיִה דַעְתּוֹ, שֶׁבַעֲצָמוֹ גּוֹרֵם לְכָל זֶה.

וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד צָרִיךְ הָאָדָם לְהִזָּהֵר מִעוֹן זֶה, וּבְכָל רוּחוֹ וּנְפִשׁוֹ יִתְרַחֵק מִעוֹן זֶה, וְיִהְיֶה לוֹ טוֹב בְּזֶה וּבְבָא; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְקַחַת אֶת עֲצָמֵנוּ דִּיקָא בְּיָמִים אֱלֹו, לְשִׁמּוֹר עַל הָעוֹן הַחֲמוּר

מֵאֵד שֶׁל שְׁנֵאת חֲנָם, שְׁגוּרָם אֶת כָּל הַצְּרוֹת הַרְעוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
 סוֹבְלִים זֶה כְּבָר אֶלְפִים שָׁנָה, וְכִמָּה אָנִי מִחְדִּיר בֵּין בְּנֵי וְתַלְמִידֵי,
 יְדִידֵי וְחֻבְרֵי, אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בָּאוּ וְנִתְאָחַד יַחַד, וְנִאֲהַב אֶחָד
 אֶת הַשְּׁנִי, וְנַעֲזֹב אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם, שְׁזָה מֵה שְׁמַעְכֶּב אֶת הַגְּאֻלָּה,
 וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִרְאוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֵׁישׁ לוֹ קִהְלָה אַחַת
 שְׁאוּהֵבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׁנִי, שֶׁרַק בְּזִכּוֹת הַקִּהְלָה
 הַזֹּאת, שְׁיָבִיא לָנוּ אֶת גּוֹאֵל צֶדֶק, וַיִּגְאֹלְנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם, וְנִזְכֶּה כְּבָר
 לְבִנְיָן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אָנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, אֲנִי
 תֵּאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, שְׁהֵד'
 אַמּוֹת שְׁלָנוּ יִהְיֶה רַק מְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, רְאוּ גַם רְאוּ כַּמָּה
 אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים פֶּה מִהַסֵּמֶ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהוּא מִסִּית
 וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, זוֹרַע שְׁנֵאת חֲנָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 קוֹצְרִים רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת, "חֲבוּרַת הָאֶפְרַיִם", שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁהַכֶּל
 שְׁלָהֶם, אוֹי לְרָשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה, שֶׁהוּא צָרִיף לֵהִיּוֹת "הַרְכֵּב", וְהוּא
 לוֹחֵם נֶגֶד הַמַּקְוֶה, נֶגֶד הַתְּלַמוּד־תּוֹרָה, נֶגֶד הַבֵּית־סֵפֶר, נֶגֶד
 הַכּוֹלָלִים, נֶגֶד הַבֵּית־הַפְּנִסֵּת שְׁלָנוּ, בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת, אוֹי לוֹ מִיּוֹם
 הַדִּין, אוֹי לְרָשָׁע שֶׁיִּקְבֹּל חֲזָרָה כְּגִמּוּלוֹ, וְאִם זֶה לֹא מְסַפִּיק, יוֹצְאִים
 קוֹצִים וְחוֹחִים וּמִתְחַבְּרִים עִם הַרְשָׁע הַזֶּה לְהַצִּיק לָנוּ, וְלִכְּן אֲנַחְנוּ
 צָרִיכִים לְהִתְאָחַד בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, דִּיקָא בְּיָמִים אֱלוֹ, וְלִמְסַר
 אֶת נַפְשָׁנוּ שֶׁיִּהְיֶה בִּינֵינוּ אֲהָבָה, וְלִקְבֹּל עַל עַצְמָנוּ קְבֻלוֹת טוֹבוֹת,
 לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלָנוּ לְצַנִּיעוֹת, וְלִמְדוֹת טוֹבוֹת, וְאִין אַתֶּם
 יְכוּלִים לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמַחָה שֵׁישׁ לִי מִהַעֲנֵן שֶׁל "אָבוֹת
 וּבָנִים", שְׁמַתְקַבְּצִים בְּשַׁבַּת וְלוֹמְדִים שְׁעָה לְפָנֵי מְנַחָה, אֵיזָה נַחַת
 רוּחַ זֶה לְרְאוֹת אֶת הָאָבוֹת לוֹמְדִים עִם הַבָּנִים, וְכֵן הַכּוֹלָלִים: כּוֹלָל
 כָּל הַיּוֹם "אוֹר הַמַּאִיר", וְכֵן כּוֹלָל עָרֵב "אוֹר הַגְּנוּזִי", וּבְפֶרֶט הַיְשִׁיבָה
 "דְּמָשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", שְׁקִבְלָה תְּנוּפָה חֲדָשָׁה. וְכֵן כּוֹלָל "גִּיס" לְנָשִׁים,
 וְעוֹד יְדִינוּ נְטוּיָה לְעִשׂוֹת וְלִבְנוֹת כּוֹלָלִים, וְלַעֲזוֹר לְאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנו
 בְּכָל הַתְּחוּמִים, רַק דְּבָר אֶחָד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּהְיוּ מְאֻחָדִים,
 וְתַעֲזְרוּ לִי, וְאֵז תְּרָאוּ אֶל אֵיזוֹ הַתְּקַדְמוֹת נוֹכַח לְהַתְקַדֵּם, וְנִרְאֶה לְכָל

שונאינו ומתנגדינו, שפה תהיה "עיר ברסלב" במלא מובן המלה!
שלא נצטרף להתבייש משום קהלה בעולם. אנא אני מבקש מכם,
מתאחדו יחד, ותעזרו לי לבצע את חשקי ורצוני, ואז נזכה לכל
טוב אמתי ונצחי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תכא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר דברים, כ"ח תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה
מוציא את השליחות שלי, ואל תהיה בטלן, תפנס בקבוצה שלהם,
וכך תקרב את כלם להקדוש-ברוך-הוא, ונוכל לפתח "בית נפתלי",
וכדאי לך לעבר וללמד את כל הספור מהבעל תפלה (ספורי-מעשיות,
מעשה יב), איך שהבעל תפלה הלך עם אנשי העולם בחכמה עמקה,
והתלבש את עצמו בכל מיני לבושים, עד שהצליח לטהר את
העולם מפל הפתות, ולכן גם אתה לך בכחך זה והושע את ישראל,
ואל תהיה בטלן! אני מאוד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבצורה כזו
תצליח הרבה יותר ממה שתצליח עם אנשי שלומנו, כי אדרבה,
אם תצליח להפוך אותם לאוהדים וכו', וכן תפעל אצלם להניח
תפלין וכו', כל השם שלך והכבוד שלך יגבה פי אלה אצל אנשי
שלומנו, כי יראו שאתה פתאם פועל בצורה כזו שזה חמש-עשרה
שנה שאנחנו לא יכולים לפעל, לשבר את הקלפה ואת הטמאה פה
ביבנאל.

אני מוכרח להגיד לכם, שהבחורים בפרט, ובין תושבי המקום
בפרט, הם אנשים טובים מאוד, ובפרט מעדות המזרח שקפחו
אותם, אלא הבעיה העקרית היא, שהסמ"ך-מ"ם ביחד עם פנופיית

האפרים, הם אשר מסיתים נגדנו, והעקר על-ידי הסמ"ך-מ"ם, שהוא מסית את האפרים, ושמו שמים, איך יכול להיות, אחד שהוא צריך להיות "הרב", שהוא יהיה נגד היהדות, נגד מקנה, נגד תלמוד-תורה, נגד בית-ספר, ונגד כל הקדוש לעם ישראל, והוא נלחם אתנו, ואלו הרשעים הם המרחיקים את הנשמות ממנו יתברך, אוי להם ואוי לגנפם.

ודעת לנבון, שלבחורים אל תדבר שלילי וכי, אתה תדבר רק חיובי ותשחק אתם, ותכנס בקבוצה שלהם, ואתה תיצג את יבנאל.

אני מאד מקנה שתעשה את רצוני, ותצליח בשליחות. רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, כ"ח תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אחרי שחשבת הרבה, נראה לי שכן פדאי לשלח ל... מכתב דרך עורך-דין, אבל זה לא בא ממני, אלא מ... גרו יאיר, ומעוד שנים מאנשי שלומנו, כי אחרת היא לא תפסיק, אלו הרשעים לא מבינים, רק כשהולכים אתם דרך משפטים, ולכן פן פדאי שתהיה בקשר עם ... גרו יאיר.

אם אתה הולך לירושלים, תקח דיסק מהאברך ... גרו יאיר, למסר את זה ל... גרו יאיר, כי זה מאד מאד נחוץ לי.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנעבר סוף כל סוף על הכל.

בְּעֵינַי הַחַנוּף, רְצִינִי מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מֵהַיּוֹם וְהַלָּא אֵיוֹז מוֹרָה
 אֲנַחְנוּ מִכְּנִיסִים בְּבֵית-סֵפֶר, כִּי בַחֲנוּף אֵין שׁוּם סִנְטִימֵנְטִים, צְרִיכִים
 רַק לְקַחַת מַחְנִיכִים וּמַחְנֻכּוֹת, מְלַמְּדִים וּמּוֹרוֹת, יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי
 שְׁמוֹ, שֶׁהֵם מְנַהֲיִגִים אֶת בֵּיתָם עַל-פִּי דֶרֶךְ הַמְּסוּרָה לְנוּ מְדוֹר דוֹר,
 אֲנַחְנוּ לֹא נִכְנַע לְאָף רָשָׁע בְּעוֹלָם, בַּחֲנוּף אֵין פְּשָׁרוֹת, לְהַכְעִיס
 שׁוֹנְאֵינוּ אֲנַחְנוּ רַק נִגְדֵל לְקַהֲלָה עֲנֻקִית, הָעֶקֶר וְהַיְסוּד לְהַכֵּל הוּא
 לֹא לְהַתְחַבֵּר לְרָשָׁעִים בְּשׁוּם אִפְּן. וַיֵּשׁ לּוֹמֵר שׁוּז הִיתָה פְּנִינַת עֲשׂוֹ
 בְּשָׁעָה שְׁאֵמֵר לְיַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית לג, יב): "וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָּה וְאִלְכָּה
 לְנִגְדֵךְ", שְׁבָאָמַת זֶה קִשָּׁה לְהַבְּנָה, מַה כָּפֹל הַלְשׁוֹן? נִסְעָה וְנִלְכָּה,
 וּמַה הוּא וְאִלְכָּה לְנִגְדֵךְ, אֵלֶּא הַפְּרוּשׁ הוּא: שְׁעֲשׂוּ בְקִשׁ אֶת יַעֲקֹב
 'נִסְעָה וְנִלְכָּה', בּוֹא גֵלְךָ בְּיַחַד, וְנַעֲשֵׂה פְּשָׁרוֹת, וְאִזּוּ בְּרַגַע שֶׁהִיָּה
 מִסְּפִים עִמּוֹ, אִזּוּ הִיָּה מְגַלָּה אֶת פְּרִצוּפוֹ הָאֲמִתִּי, וְאִלְכָּה לְנִגְדֵךְ,
 הִיִּיתִי הוֹלֵךְ לְנִגְדֵךְ. כִּי זֶה דֶּרֶכְכֶם שֶׁל רָשָׁעִים, קִדְּם הֵם רוֹצִים שֶׁגֵּלְךָ
 אֲתָם בְּיַחַד בְּדֶרֶךְ פְּשָׁרְנוֹת, זֶה מִתֵּר וְזֶה מִתֵּר, וַיִּתְחַבְּרוּ יַחַד, וְאִזּוּ
 יָקוּם הָרָשָׁע וְיִלְךָ נִגְדׁ הַצַּדִּיק. וְלִכֵּן דֶּרֶךְ הָאֲמִתּוֹת הֵיא לְהַפְרֵד לְגַמְרֵי
 מִהָרָשָׁעִים, וְזֶה מַה שֶׁהַצְּלִיחַ דְּרָכֵי בִּיבְנָאֵל, כִּי בַהֲתַחֲלָה "הַרְבֵּ
 הַמְּקוֹמִי", יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רָצָה רַק שֶׁגֵּלְךָ בְּיַחַד, וְנִפְתַּח גֵּן מַעְרֵב
 בָּנִים וּבָנוֹת, וּכְשֶׁעֲמַדְתִּי חֲזַק עַל זֶה, שֶׁלֹּא רְצִינִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן,
 אִזּוּ גָלָה אֶת פְּרִצוּפוֹ הַטָּמֵא, שֶׁהֵלֶךְ נִגְדָנוּ עִם כָּל הַרְצִיחָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה. וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד לְשַׁפֵּר אֶת הַחֲנוּף אֲצִלְנוּ, פַּעַם בַּחֲדָשׁ
 לְדַבֵּר עִם הַמְּלַמְּדִים וְעִם הַמּוֹרוֹת, וְלְהַדְרִיף אוֹתָם אִיךָ מַחְנִיכִים אֶת
 בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלִי שׁוּם פְּשָׁרוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תכג.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר דְּבָרִים, כ"ח תַּמּוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּכַבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָךְ

גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל (שיחות-ה'ר"ן, סימן רסג, רסד): שְׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי לְהַכְשִׁיל אוֹתָם בַּעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת; וְעַל-כֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּחֲזֹר תַּכְף-וּמְיָד אֶל אֲשֶׁתְּךָ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה צוֹדֵק לְפִי דַעְתָּךְ וְכוּ', וְכוּ', אָבָל לְפִי דַעַת הַתּוֹרָה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת וּתְרֹן וּלְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ שְׁלָךְ וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנַשְׂיִיכוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ [תַּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת הַנְּשִׁים שְׁלָכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְעַשְׂרוּ]. וְלִכֵּן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ בַּעֲבוּר שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי אֵין זֶה דְרָךְ לְהַקְנִיט אֶת הָאִשָּׁה וְלִלְכֹת עִמָּה בְּיַד קָשָׁה, אֲפֹלוּ לוֹ יִצִּיר שְׁאַתָּה צוֹדֵק, אָבָל זֶה לֹא דְרָךְ, הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת וּתְרֹן בַּחַיִּים, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי, וְלֹא תִפְסִיד — לֹא בַעֲוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא בַעֲוֹלָם הַבָּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תכד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, כ"ח תַּמוּז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת בְּעֵלְךָ, וְאִף שְׁאַתָּה מְלֵאָה טַעֲנוֹת עָלָיו, אֵין זֶה יַעֲצֶה תְּמִיד לְרִיב עִם הַבַּעַל, וְאִף שְׁאַתָּה צוֹדֵקָת, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָמָה וְלֹא צוֹדֵקָת, כִּי אִם הָאִשָּׁה תִּשְׁפֹּךְ אֶת לְבָבָהּ עַל בְּעֵלָהּ, לֹא יִהְיֶה סוֹף לְטַעֲנוֹת וְהַמְעַנוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלַתְךָ לְדַבֵּר בַּעֲדֵינוֹת עִם בְּעֵלְךָ, וְאִם יֵשׁ לָךְ טַעֲנוֹת עָלָיו, אוּ דְרִישׁוֹת, תְּמִיד לְבַקֵּשׁ רַק בַּצּוֹרָה יָפָה, וְלֹא לְהַתְפַּרֵץ, כִּי אֵין זֶה דְרָךְ

כָּלֵל, וְאֵז תַּצְלִיחִי בְּשָׁלוֹם-בֵּית, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, כִּי הַכֵּל
תְּלוּי כַּפֵּי הַשָּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל הָאָדָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תכה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לַסֵּדֶר דְּבָרִים, כ"ח תמוז ה'תשס"ב.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבִיטֵר עוֹ, וְתִקְבַּע אֶת עֲצָמְךָ
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲפִלוּ קִצַּת דְּקִצַּת, כִּי כְמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת
כְּשֶׁהָאָדָם לֹא אוֹכֵל פֶּת שַׁחֲרִית וּפֶת עֶרְבִית, אֲזִי נִחְלָשׁ, כִּי הַגּוֹף
צָרִיךְ לְאָכֵל, וּכְשֶׁאֵינּוּ אוֹכֵל, אֵז הוּא מְרַגֵּשׁ חֲלָשָׁה, כִּךָּ כְּשֶׁהַנֶּשְׁמָה
לֹא טוֹעֶמֶת בְּכֹל יוֹם קִצַּת מְקַרָּא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמַרָּא, קִצַּת
מְדַרְשׁ, קִצַּת הַלְכָה, הִיא כְּבָר נִחְלָשֶׁת, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, וְכֹל אֵלוֹ
שֶׁהוֹלְכִים בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וְרַע וְמָר לָהֶם הַחַיִּים, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹּא
פּוֹתְחִים סֵפֶר, וְלִכֵּן הַנֶּשְׁמָה זּוֹעֶקֶת וְצוֹעֶקֶת: "אֲנִי רַעְבָּה, אֲנִי תֵן לִי
לְאָכֵל", אִךְ הָאָדָם אֵינּוּ שׁוֹמֵעַ אֶת זֶה, רַק מְרַגֵּשׁ חֲלָשָׁה גְּדוּלָה
מְאֹד.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּיְדֶיךָ, וּבְכֹל יוֹם תִּלְמַד
כַּמָּה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שֶׁתִּסִּים בְּכֹל
שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְתִגְרַס פְּרָק אֶחָד מִשְׁנֵיּוֹת, וְדַף
אֶחָד גְּמַרָּא, וְיִקְצַת מְדַרְשׁ מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְעַל כָּלֵם הַלְכָה, שֶׁמֵּאֹד
מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבְּנֵינוּ וְ"ל עַל דְּבָר זֶה, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵינוּ וְ"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן,
סימָן כט), שֶׁפֶל יְהוּדֵי מַחֲבֵב לְלַמַּד הַלְכָה בְּכֹל יוֹם.

זְכוּר תִּזְכֹּר מַה שֶּׁאָמַר רַבְּנֵינוּ וְ"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סימָן כג): הִרְחַמְנוּת
שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה הַכֵּל רוֹאֵין, וּבְשֶׁבִיל זֶה הַכֵּל רוֹדְפִין אַחֵר הָעוֹלָם
הַזֶּה, כִּי רוֹאֵין כְּשֶׁהָאָדָם רַעֵב וְצָמָא וְכִיּוֹצֵא, קָשָׁה לוֹ מְאֹד, וַיֵּשׁ
רַחֲמָנוּת גְּדוּלָה עֲלֵינוּ, וְכֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִרְם וְיַחֲף, יֵשׁ רַחֲמָנוּת גְּדוּלָה

עָלִיו, אָבֵל מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵינַיִם, וְרוּאָה גִדְּל הַרְחַמְנוֹת שֵׁישׁ עַל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי שֵׁם בְּעוֹלָם הַבָּא נִמְצְאִים בְּנֵי־אָדָם שֶׁהוֹלְכִים עֲרָמִים מִמֶּשׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כָּלֵל, כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּשְׁהָאָדָם עֵרֶם בְּלֹא מִלְבוּשׁ, אֲזִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּץ נְדָבוֹת עֲבוּרוֹ, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ קִאֶפְטִין, אָבֵל בְּעוֹלָם הַבָּא מִי שֶׁהוֹלֵךְ עֵרֶם, אִי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עָלָיו כָּלֵל, כִּי שֵׁם אֵין מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוֹת, כִּי אֵיזָה מִלְבוּשׁ הוּא צְרִיךְ?! הֲלֹא הוּא רַק מִלְבוּשׁ שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלִזְהָ אֵין מוֹעִיל שֵׁם רַחֲמָנוֹת, אָבֵל מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי, הוּא יְכוּל לְרוּץ לְהִצְדִּיק, וְלִקְחַת אֶצְלוֹ אֵיזָה מִלְבוּשׁ לְהִתְלַבֵּשׁ עִצְמוֹ. וְכֵן אָמַר: בְּעוֹלָם הַבָּא מִנְחִין כְּמָה בְּנֵי־אָדָם בַּחוּץ, וְהֵם צוֹעֲקִים בְּקוֹל מַר: "תָּנוּ לָנוּ מָה לֶאֱכֹל", וּבֹאִין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים לָהֶם: "הֲרִי לָכֶם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה אֲכָלוּ וְשָׁתוּ", וְהֵם מְשִׁיבִים: "לֹא, לֹא, אֵין אָנוּ צְרִיכִים אֲכִילָה זֹאת, רַק אָנוּ צְרִיכִים אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שֶׁל תּוֹרָה וְעֲבוּדָה". וְכֵן מִנְחִים כְּמָה בְּנֵי־אָדָם עֲרָמִים בַּחוּץ, וְהֵם צוֹעֲקִים גַּם־כֵּן מֵאֵד: "תָּנוּ לָנוּ בְּמָה לְהִתְפַּסּוֹת, וּבֹאִין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים: "הֲרִי לָכֶם מִלְבוּשִׁים". וְהֵם מְשִׁיבִים: "לֹא, אֵין אֵלוֹ מִלְבוּשִׁים וְצְרִכִים לָנוּ כָּלֵל, רַק אָנוּ צְרִיכִים מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם". עָנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: "אֲשַׁרְי מִי שֶׁזּוֹכֶה לֶאֱכֹל כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְלִשְׁתּוֹת אַחֲרֵי־כֵן אֵיזָה קְפִיטְלָךְ תִּהְיֶה, וְלְהִתְלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מִצְוֹת"; וְלִכֵּן תַּכְנִים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַיֵּטֵב אֶל לִבְךָ, וְאֵז הַכֵּל יִלְךְ לְךָ כְּבוֹר כְּמוֹ שֶׁצְרִיךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ לְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּדְאָג אֶפְלוֹ כִּשְׂאֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, תּוֹכַל לְבוֹא לְקַבְּרִי

לְהַתְּפַלֵּל, וְאֲנִי אֲשַׁמַּע אוֹתְךָ, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל לְעֹזֹר לְךָ, אַתָּה לֹא תִשָּׂאֵר לְבַד, וְכָל מִי שֶׁעָשָׂה לִי פֶעַם טוֹבָה, מְלַמְעֵלָה אַחֲזִיר לוֹ טוֹבָה, וְלִכְּנֹן אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְדַאֵג, הַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, וְתִקְבַּע אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲפִלּוּ קִצַּת דְּקִצַּת, כִּי כְמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּשֶׁהָאָדָם אֵינוֹ אוֹכֵל פֶּת שְׁחָרִית וּפֶת עֲרִבִית נִחְלָשׁ, כִּי הַגּוֹף צָרִיךְ לְאֹכֵל, וְכִשְׂאֵינוֹ אוֹכֵל אִז הוּא מְרַגֵּשׁ חֲלָשָׁה, כִּי כְּשֶׁהִנְשָׂמָה לֹא טוֹעֲמַת בְּכָל יוֹם קִצַּת מְקַרָּא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמַרָּא, קִצַּת מְדַרְשׁ, קִצַּת הַלְכָּה, הִיא כְּבָר נִחְלָשְׁתָּ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה. וְכָל אֵלּוּ שֶׁהוֹלְכִים בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וְרַע וְמָר לָהֶם הַחַיִּים, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹּא פּוֹתְחִים סֹפֵר, וְלִכְּנֹן הִנְשָׂמָה זוֹעֶקֶת וְצוֹעֶקֶת: "אֲנִי רַעֲבָה, אֲנִי תָן לִי לְאֹכֵל", אִךְ הָאָדָם אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אֶת זֶה, רַק מְרַגֵּשׁ חֲלָשָׁה גְּדוּלָּה מְאֹד. וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְּךָ, וּבְכָל יוֹם תִּלְמַד כְּמָה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שֶׁתִּסְיַם בְּכָל שְׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', וְתַגְרֵס פָּרָק אֶחָד מְשֻׁנּוֹת, וְדַף אֶחָד גְּמַרָּא, וְקִצַּת מְדַרְשׁ מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְעַל כָּלֵם הַלְכָּה, שֶׁמְאֹד מְאֹד הוֹהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל דְּבַר זֶה, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵינוּ ז"ל (שִׁחוּת-הַר"ן, סִימָן כ"ט): שֶׁפֶל יְהוּדֵי מְחִיב לְלַמֵּד הַלְכָּה בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַטוֹב מִכֶּם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתִבְיֵנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ,

אָפּשָׁר לֵג תַּכַּח בְּנַחֵל רַמָּה
וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, וּבְזוֹה יִגְדַּל שְׁכַרְכֶּם בְּשָׁמַיִם, וְזוֹה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
אֲצִלוּ בְּשָׁמַיִם.

רְצִיתִי מְאֹד אִם אֲפָשֶׁר לָךְ לְקַחַת עַל עֲצָמְךָ בְּחֻדְשֵׁי הַקְּרוֹבִים
אֶת הַנְּהַגַּת כּוֹלֵל ג'ס, הֵייתִי מְאֹד שְׂמֵחַ, כִּי ... תַּחֲיָה, שְׁהִיְתָה עַד
עַכְשָׁו מְנַהֶלֶת, לֹא מְרַגֶּשֶׁה טוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הִיא צְרִיכָה מְמַלְּאֵת
מְקוֹם, רַק לְרֵשֶׁם מְתִי כָּל אַחַת בָּאָה, וְאִם הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּסִדְרָן, וְלְרֵשֶׁם
אֶת הַשְּׁעוֹת שֶׁהַנְּשִׁים שָׁמָּה, כְּדִי שְׁנוּכַל לְשַׁלֵּם לְכָל אַחַת מֵה שְׁמַגִּיעַ
לָהּ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ,
וְנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תַּכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְתַחֲיָה לָךְ פְּרֻנְסָה טוֹבָה וְקָלָה, וְהַפְּרֻנְסָה
בָּאָה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

בְּזוֹה שְׁעִשִׁית קִיטְנָה, אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, וְתַשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זוֹה,
הַעֲקָר רַק לְמַסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא בּוֹדָאִי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תכט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

איני יודע מה אתה צריך כל-כך להתבלבל וכו', ההחלטה שלי היא ככה, מגיל בר-מצוה עד גיל חמש-עשרה, ילמדו אצלך, זה נקרא ישיבה קטנה "בית שלמה", מגיל חמש-עשרה ומעלה, אם הם טובים בדרך ארץ ויראת שמים, הם יבואו לכאן אלי, ואם לא ישתפו אתך פעלה, הם יכנסו לישיבת "דמשק אליעזר", אל תתפעל משום ברירה שבעולם, פה אני בעל-הבית, ולא יהיה איש כל הישר בעיניו יעשה, ולכן אל תפחד, לא הורסים שום דבר, ולא בונים שום דבר, כל אלו שמדברים, שינדברו מה שהם רוצים, אם אחד רוצה ש... גרו יאיר, ילמד עם בנו הפרטי, הטוב בעיניו יעשה, אנחנו לא יכולים לעשות לזה שום דבר, ויאחזו כל אחד דרכו, אבל הוא ישלם על זה מחיר כבד, כי פשיבוא לעשות שדוף, שידאג לעצמו, תאמין לי, לאחר המקרה המזעזע עם המשפחה וכו', לאחר שהשקעתי בהם כל-כך הרבה שנים של שלום-בית וכו', שרצו להתגרש מאות פעמים, ובפרט שגדלתי את שני ילדיהם, והשקעתי בהם את כל הנשמה, ודאגתי לגדול לחתן אותו וכו', ומה לא עשיתי בשבילו וכו', ועכשו הם יוצאים נגדי בבזיונות ועלבונות כאלו וכו', אני כבר לא מאמין לאף אחד בשום פנים ואופן, יהיה מי שיהיה, ולכן אתה אל תתבלבל משום ברירה שבעולם, אתה נשאר הראש ישיבה של הישיבה קטנה, ואני מבטיח לך את זה אישית, תמשיך לחנך את התלמידים כפי שאתה מבין, וכפי שאני אנוחה אותך, ואל תתפעל מאף אחד, מי שלא רוצה לשלח את הבן שלו אליך, יש לו ברירה אחת, או שהבן שלו יסתובב על השדות,

וַיִּקְטֹף עֲשׂוֹבִים וְכוּ' (כְּמוֹ שְׁנֵי הַבַּחֲוִירִים שֶׁזָּרְקָתִי מִפֶּה), אוֹ שְׂיִלְכוּ לִישִׁיבָה אַחֲרַת, אוֹ שְׂיִכְנְסוּ לִישִׁיבַת "דַּמָּשֶׁק אֶלְיָעֶזֶר".

יותר מזה לא צריך לענין אותך, אתה צריך רק לדאג לשנתים האלו, מגיל שלש-עשרה עד גיל חמש-עשרה, שלומדים אצלך, ומי שמתחצף, שיצא וימצא לעצמו ישיבה, אני בא בעוד שבוע, ואני אעשה סדר, לא יהיה יותר הפקר, כמו שעשיתי סדר בישיבת "דַּמָּשֶׁק אֶלְיָעֶזֶר", זה לא יתכן ששהורים יתנהגו כמו קלים וריקים ופוחזים, ואת בניהם ירצו שיהיו צדיקים יראי השם, זה לא הולך כך, הבן מחקה את האבא, מה שהוא רואה מהאבא, כך הוא עושה, ולכן צריכים חד משמעית להיות חזקים, עד גיל חמש-עשרה לומדים אצלך, ומעל גיל זה או שבאים פה, או שילכו לאיפה שהם רוצים, ואתה אל תתפעל.

עכשו עלי לומר לך, גם לי עלו מחשבות כאלו הרבה פעמים — מה לי ולצרה הזאת? אף כבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:): "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד" — אלו מלמדי תינוקות. אדם חוטא בר מינן, ובפרט כשמרבה לחטא, רחמנא לישזבן, איך יכולים לתקן את זה? אשר על כל חטא צריכים לצום כל-כך הרבה צומות, ומי יש לו כח לכל זה? והנה חכמינו הקדושים אומרים: "ומצדיקי הרבים פכוכבים" — אלו מלמדי תינוקות, בזה שמלמדים תינוקות של בית רבן, אז ממשיך עליו צדקות כמו פוכבים, הינו כמו שאי אפשר לספר את הפוכבים, כמו שכתוב (תהלים קמו): מונה מספר לפוכבים לכלם שמות יקרא, פי רק הקדוש-ברוך-הוא יכול לספר מנן לפוכבים, ולתת שם לכל אחד ואחד, כך הקדוש-ברוך-הוא מוחל עוונותיו של כל אדם שמלמד תינוקות של בית רבן, אפלו שיש לו חטאים לאין ספר כמו הפוכבים, הקדוש-ברוך-הוא מצדיק אותו; ולכן כפי זה כדאי וכדאי כל היגיעות והטרחות שיגיעים עם התלמידים, ואפלו שבין כך סובלים מהם עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, חרופים וגדופים כמוני, זה ארבעים שנה, עם כל זאת כפי קלקול מעשי וכו', אני

שִׁמַּח לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַרֵּב יְהוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹלֵי אֲבֹנֶה
בְּזִכְוֹתָם, וְלִכֵּן כְּדַאי כָּל הַטְּרַחָה.

וְעַל-כֵּן רָאָה, אֲהוּבֵי, תַלְמִידֵי, יְקִירֵי! קַח גַּם אֶתָּה אֶת זֶה
בְּחֻשְׁבוֹן, שְׂאֵתָה מְלַמֵּד אֶת הַתַּלְמִידִים לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְתַקּוּן נַפְשָׁךְ,
וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל הָעֲלֻבוֹנוֹת, וְהַבְּזִיווֹנוֹת, וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים, לֶךְ בְּתַקְרָף
וְעוֹ, תַחֲזִיק אוֹתָם מִגִּיל בְּרִ-מְצוּנָה וְעַד גִּיל חֲמֵשׁ-עָשָׂרָה, וּמִי
שֶׁמֵּתַחֲצָף, שֶׁהַהוֹרִים שָׁלוּ יִדְאָגוּ עֲבוּר יְשִׁיבָה בְּשִׁבְלֹו, וְזֶה אֲנִי
אוֹמֵר לֶךְ חַד מִשְׁמַעֲיִת, וְאֶתָּה יְכוּל לְהַרְאוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְמִי
שְׂאֵתָה רוֹצֵה, וְזוֹ הַחֲלָטָתִי.

חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גַם
אֲנִי סִבְלַתִּי וְגַם סוּבַל, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִחֲזִיק מֵעַמֵּד.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד
לֹא לְקַנּוֹת אוֹפְנוּעַ, וְלֹא לְנִסְעַ עַל אוֹפְנוּעַ, כִּי זוֹ סַכָּנָה גְּדוֹלָה מְאֹד,
וְאַל תִּהְיוּ חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם, וְרַב רַבִּי הָאֲסוּנוֹת וְחֲאֲנוֹת דְּרָכִים נַעֲשִׂים
עַל-יְדֵי רוֹכְבֵי אוֹפְנוּעַ. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲלִין י'): חֲמִירָא
סַכָּנָתָא מְאִיסוּרָא; וּמוּבָא בְּסִפְר "כֶּף הַחַיִּים" (סִימָן תד, סְעִיר קָטָן ח'),
שָׂרֵב הַנוֹסְעִים בְּאוֹפְנִים אֵינָם בְּנֵי תוֹרָה, עֵינֵן שָׁם; וְלִכֵּן בְּנִדְאֵי שְׁלֹא
רְאוּי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְנִסְעַ בְּאוֹפְנוּעַ. וּמִסְפָּר, אֲשֶׁר אֲבָרַךְ
מִירוּשָׁלַיִם שָׂאֵל אֶת הַצַּדִּיק "הַסְּטִיפְלָר" זי"ע, הָאֵם טוֹב לְרַכֵּשׁ
לְעַצְמוֹ אוֹפְנִים, כְּדִי לְהַגִּיעַ מִדֵּי יוֹם מִבֵּיתוֹ שֶׁבְּשִׁכּוּנָה מְרַחֲקָת

לכולל ששם למד, והאברהם הוסיף, שעל-ידי שימנע מלנסע באוטובוסים ינצל מכם מכולות, מבטול זמן, וכן שמירת העינים וכו', וענה לו בזו הלשון: "אין זה מדרך תלמיד חכם לנסע על אופנים" (מובא בספר פניני ה"קהלות יעקב"). הרי שלכם לפניכם, שאסור בשום פנים ואפן לתלמיד חכם לנסע לא באופנוע ולא באופנים. וכיום שהדרכים פל-פך מסכנות, אשרי מי ששומר את ילדיו לא לנסע על אופנים, פי כבר קרו מקרים מוזעזעים, שילדים נדרסו למות, ורחמנא לצלן.

חסדי השם יתברך, שקהלתנו גדלה, ולכן רציתי לבקש מכל אלו אנשי שלומנו שבמקצועם חובשים וכו', שיראו לחדש את הרשיון שלהם בעניני עזרה ראשונה, ושיהיו מחברים אל מגן דוד אדם, כי אני רוצה לבנות "חברת הצלה" בקהלתנו, שעל כל צרה שלא תבוא וכן על כל שמחה, כגון: יולדת, שנוכל תכף-ומיד להריץ אותם אל מרכז רפואי הסמוך, וזה בכלל פקוח נפש [חסר].

העקר תראו שהד' אמות שלנו יהיה מקום של תורה, כי אין לו להקדוש-ברוך-הוא אלא ד' אמות של הלכה, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם שיהיה המקום שלנו מקום תורה, פי (ברכות ח.): מיום שחרב בית-המקדש, אין לו להקדוש-ברוך-הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד; ולכן אני רוצה שאצלנו ישנה הקדוש-ברוך-הוא, ולכן תמסרו את נפשכם, שהקהלה שלנו תהיה רק קהלה של תורה, וכל אחד יקבע עתים לתורה, בלי יוצא מן הכלל, אפלו מעט דמעט.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תלא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי, לסדר דברים, ראש-חדש מנחם-אב ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... נרו יאיר.

לַנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׂאֵתָה מְכַנִּיס בִּי, בְּזֶה שְׂאֵתָה מְשַׁחַק בְּדוּרְגָל עִם הַנְּעַר פּוֹרְקֵי הָעֵל, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵת כָּלֵם תַּחֲזִיר בְּתַשׁוּבָה, אִם תִּכְנִיס אֶת כָּל הַמְרִץ, וְלָלַכְתָּ אִתָּם כְּפִי הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל שְׁלָהֶם וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהַנְּעַר וְגַם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הֵם נֶחֱמָדִים וְשִׁקְטִים מְאֹד, לוֹיֵלָה הַכְּמֹר הַנִּקְרָא בְּלַע"ז "הַרְבֵּ הַמְּקוֹמִי", הֵיוּ כָּלֵם חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה, רַק הַרְשַׁע הַזֶּה מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ וְנִגְדָ כָּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ בּוֹשֶׁה וְחִרְפָּה לְדַבֵּר כָּכָה, אֲבָל זֶה הַמְּצִיאוֹת, וּבְשִׁבִיל זֶה רֵאשֵׁי הָעַרְב־רַב הִקְיֵמוּ אֶת הָרַבְנוּת הָרַע[ע]אשִׁית, כִּי לוֹיֵלָה הִרְעֵ-בָנִים הָאֵלוּ, אֵף פַּעַם לֹא הֵיוּ מַעֲבִירִים עַל הַדַּת אֶת עֲדוֹת הַמְזַרְח, כִּי הֵם מְלֵאִים אֲמוּנָה יוֹתֵר מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲשֻׁכְנָזִים, כִּי אֲצֹל הַסְּפָרְדִים הָאֲמוּנָה בְּתוֹךְ הַדָּם, עִם כָּל זֹאת הֵייתִי מוֹנֵעַ לָךְ בְּכָלֵל לֹא לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ, וּבְכָלֵל לֹא לְהַתִּיחַס אֵלָיו כָּלֵל, וְלֹא לְדַבֵּר וּלְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ הַטָּמֵא, אַתָּה רַק תְּדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִהַתּוֹרָה, מִהַתְּפִלָּה, מִהַצְדִּיק וְכוּ' וְכוּ', וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה פְּרוּפִיל נְמוּךְ, וּכְדַאי שְׂתִלְמַד תּוֹרָה אֲפִלוּ בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָךְ, וְאֲנִי אוֹמֵר לָךְ, לוֹיֵלָה בְּאֵת לְהַעוֹלָם רַק בְּשִׁבִיל זֶה הִיָּה כְּדַאי, וּכְדַאי שְׂתִקַּח גַּם אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא הַחֲבֵר הַכִּי טוֹב שְׁלָךְ, וְרַק הוּא מְכִיז אוֹתְךָ, וְתִתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, הוּא נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב יְרוּד, וְאַתָּה נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב יְרוּד, וְטוֹב מְאֹד שְׂתַחֲזְקוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי.

הַעֵקֶר רֵאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַע נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה, וְזֶה יִשְׂמַח אוֹתְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשֵׁי-חֹדֶשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַיְהוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, יַעַן שְׂאֲנַחֲנו עִכְשָׁו בְּבֵין הַמְצָרִים וְכָל הַצָּרוֹת שֶׁעִם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, עֲלֵיכֶם לְהִכְנִיס הֵיטֵב הֵיטֵב בְּלִבְכֶם אֶת הַדְּבוּרִים הַלְלוּ שְׂאוּמֵר לָכֶם. אוֹלַי זֶה כּוֹאֵב, אֲבָל רוֹפֵא כְּשֵׁרוּצָה לְרַפֵּא חוֹלָה, הוּא בָּא עִם סִפִּין וְחוֹתֵךְ אֶת מְקוֹם הַפֶּצַע, וְיוֹצֵאת הַמַּגְלָה וּמְנַקֶּה, וְהַעוֹמֵד מִן הַצֵּד נִדְמָה שֶׁהַרוֹפֵא רוֹצֵחַ, שְׂחוֹתֵךְ בְּשֵׁר חֵי וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁבֵּר דַּעַת מִבֵּין שְׂאִין רַחֲמָן מִמֵּנו, כִּי מִשְׁפִּיל לְהִבִּין שְׂאֵם לֹא יַעֲקֹר אֶת הַמַּגְלָה, כָּל הַגּוֹף יִתְמַלֵּא רַעַל וְזִמּוֹת.

הִיָּה יְהוּדֵי שֶׁהוֹזְמִין אֵלָיו כַּמָּה אוֹרְחִים שֶׁהָיוּ רְשָׁעִים אֲרוּרִים, וּבֵין מְנָה לְמְנָה כִּשֶׁהִבְעַל-בֵּית טָרַח בַּעֲבוּרָם לְהִכִּין לָהֶם הָאֵכֶל, הַבְּעִירוּ אֵשׁ תַּחַת הַשְּׁלֶחֶן, וְצַעֲקוּ "אֵשׁ אֵשׁ, וְהַחַל לְבַעַר הַבַּיִת וְכוּ', וּבֵין כֶּף הַלְכוּ וְשִׁפְכוּ דְלָיִים וְעִזְרוּ לְהַצִּיל מֵעַט מִטְּלִטְלִים וְכוּ'. בָּא הַיְהוּדֵי מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת וְאָמַר: אֵילוֹ אוֹרְחִים טוֹבִים הָיוּ לִי, אֲלֵמְלֵא הֵם לֹא הָיָה נֹצֵל פְּלוֹם, לְפָחוֹת הַצִּילוּ לִי כַּמָּה כְּלֵי זָהָב וְכֶסֶף וְכוּ', בָּא אֵלָיו חָכָם אֶחָד, שֶׁהִפִּיר אֶת אַנְשֵׁי הַבְּלִיעַל וְאָמַר: טַפֵּשׁ, אֲלֵמְלֵא הֵם בְּכָלֵל לֹא הִיָּתָה גַעֲשִׂית שֶׁרָפָה וְכוּ'. כְּמוֹ-כֵן וְכוּ' שְׂמַחִים הָיוּ שֶׁשְׁחָרְרוּ יְהוּדֵי מֵהַכְּלָא, אֲבָל בַּר דַּעַת מִבֵּין — שׁוֹטִים, אֲלֵמְלֵא אַנְשִׁים אֵלוֹ בְּכָלֵל לֹא הָיָה נִכְנָס לְכָלֵא וְכוּ', וְזֶהוּ אֶסוֹן שְׁנֵאת חֲנָם שֶׁמִּפִּיל יְהוּדֵי בְּכָלֵא, וְעַד הַיּוֹם אָנוּ סוֹבְלִים מִשְׁנֵאת חֲנָם הַמַּעֲפֶכֶת אֶת בְּנֵי בֵית-הַמִּקְדָּשׁ, וְעֲלִינוּ לְתַקֵּן פָּגָם זֶה וְלֵאמֹר כָּל יְהוּדֵי, וְלִרְאוֹת לְסַיֵּעַ לוֹ וְלְהַרְבוֹת בְּאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת, וְאוֹי לְאָדָם שְׂגוּמַל רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְכוּ', שֶׁשְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר עָלָיו, שְׁלֵא יִמִּישׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ, וְלִכֵּן הִבָּה נָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה, אִם יֵשׁ אֲצִלְנוּ שְׁנֵאָה זֶה נִגְדָה זֶה, כִּי אֵלוֹ הַרְשָׁעִים שֶׁמִּצְעָרִים אֶת הַצִּדִּיק וּמְכַפִּישִׁים שְׁמוֹ, יִשְׂאָרוּ לְדַרְאוֹן עוֹלָם, וּדְבָרִים אֵלוֹ זְכָרוֹ הֵיטֵב.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹכָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצִּדִּיק בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְשִׁמְחָה, כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (סַפֵּר-

המדות, אות שמחה, סימן טו): כְּשֶׁתִּשְׂמַח אֶת הַצַּדִּיק, תּוּכַל לַעֲבֹד אֶת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה, וּבְסִימָן ט"ז מוּבָא: מִי שֶׁמְפָרְסֵם אֶת הַצַּדִּיק
— זֹכֶה לְשִׂמְחָה, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשֶׁת־חֲדָשׁ מִנְחָם־אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

לְדַעֲתִי, עֲכָשׁוּ תַתְחִיל לְהַבִּין מִרְחוּק אֶחָד מִנֵּי הָאֱלֹף אֲלֵפִים
וּרְבָבוֹת וּרְבָבוֹת וְכוּ' וְכוּ', מֵה זֶה נִקְרָא צְרוֹת וְיִסּוּרִים, שֶׁצַּדִּיק צָרִיף
לַעֲבֹד בְּזֶה הָעוֹלָם יוֹם יוֹם, שְׂעָה שְׂעָה, רַגַע רַגַע, לְכֵן לֹא בַחֲנָם
שָׂאֵלוּ הַצַּדִּיקִים הַדְּבוּקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, מוּכְנָים כָּל רַגַע
לְמִסֵּר אֶת נַפְשָׁם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר לָנוּ הַקְּטַנִּי עָרֶף הַפְּגוּמִים
וְהַמְּשֻׁמִּים, מְלֵאִים תְּאוֹת וּמְדוֹת רְעוֹת, אֵין לָנוּ אֲפִלּוּ מִשָּׁג מֵה זֶה,
וְלָכֵן תַּתְחִיז בְּאֵמוּנַת חֲכָמִים, וְזֶה יִטְהַר לָךְ אֶת הַמַּח, וְתִדַע אֵיךְ
לְהַתְנַהֵג, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא),
וְכִדְאֵי מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֶצְמָךְ אֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי עַקֵּר
הַרְפוּאָה זֶה אֵמוּנָה, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן ה'), שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׂאֵדָם סוּבָל, זֶה רַק מַחְמַת
חֲסִרוֹן אֵמוּנָה, וְלָכֵן אִם תַּתְחִיז בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה
בְּעֶצְמוֹ יָבִיא לָךְ אֶת הַרְפוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

וְעַקֵּר הָאֵמוּנָה צָרִיף לְהִיּוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, שְׂאֵין לָךְ שׁוּם
דְּבָר רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא. וְתְחַדִּיר בְּעֶצְמָךְ תְּמִיד אֵמוּנָה
פְּשוּטָה, שֶׁבְּכָל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה שָׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְתְמִיד תַּחֲשׁב
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תַּחֲשׁב מֵאֲשֶׁתְךָ וּמִילְדִידְךָ כָּלֵל, רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ תַחֲזִיחַ חַיִּים טוֹבִים וְחַיִּים אֲמִתִּיִּים. וְכָבֵר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ

הקדושים (תמיד לב.): הַרוּצָה שְׂיַחֲיָה — יָמוּת, וְהַרוּצָה לָמוּת — יַחֲיָה; הַיְנוּ, מִי שֶׁרוּצָה לַחַיּוֹת חַיִּים נִצְחָיִים, וְלַחַיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צָרִיךְ לַחַיּוֹת לְגַמְרֵי מְבַטֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ וְלָמוּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִי שֶׁרוּצָה לַחַיּוֹת, מְסַכֵּן, הוּא צָרִיךְ לַחַיּוֹת בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', אֲקַנְיָה שֶׁתִּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, כִּי פֶשׁוּט קָשָׁה לִי עֲכָשׁוּ הַכְּתִיבָה, אָנִי יְכוֹל לְהַגִּיד לָךְ רַק דְּבַר אֶחָד, שְׂאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׂאִתָּה הוֹלֵךְ בִּיחָד עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּהְיֶה חֲזַק עִמּוֹ לְקַרֵּב אֶת הַנֶּעַר בִּיבְנָאֵל, כִּי זֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי, וְיַעַן שְׂאִתָּה מִשְׁחַק כְּדוֹרְגָל, תִּרְאֶה לְשַׁחַק אִתָּם יַחַד, וּכְשִׂיחֶיָה לִי פְּנָאִי, אֲכַתֵּב לָךְ בְּאַרְיִכוֹת מַה זֶה כְּדוֹרְגָל דִּיקָא, אָבֵל לַעֲת עֵתָה צֵא מִהֵיאֻשׁ שְׁלָךְ וְהַדְּפֹאֹן שְׁלָךְ, וְתִרְאֶה לְקַרֵּב אֶת הַנֶּעַר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַפֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

תִּרְאֶה רַק מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִדַּע שֶׁזֶה רַק אֶחָד מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, וְדְבַר זֶה אָנִי לֹא יְכוֹל לְהַסְבִּיר לָךְ, וְאִפְלוּ לֹא תִרְצֶה לְחַלֵּם, שְׂיִכּוֹל לַחַיּוֹת דְּבַר כְּזֶה, עִם כָּל זֹאת אָנִי חֲזַק, וּמְחֻזֵּק מִעֲמֵד, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יְכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתִי, וְאֲנִי אֲמַשִּׁיף לְחֲזַק אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל.

הִיָּה כְּדָאִי לִי כָּל הַמְּכַתֵּב הָאָרְךָ שֶׁכְּתַבְתָּ לִי, שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִדְעֵתִי שְׂיֵשׁ יֵצֵר הָרַע וְשִׁגְעוֹן וְטְרוּף הַדַּעַת כְּזֶה שֶׁל מִשְׁחַק כְּדוֹרְגָל, עַד כְּדֵי וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁהָאַרְכָּת לִי בַּמְּכַתֵּב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִחָה שְׂאִתָּה זוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל עָרֵב בְּכוֹלֵל "אוֹר הַגְּנוּז".

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, שְׁהָאָדָם 'גּוֹנֵב' שְׁעָה בַּיּוֹם וּבַפֶּרֶט לְעַת עָרֵב וְלוֹמֵד תּוֹרָה, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּשְׁקְדוּ בַשְּׁעָה הַזֹּאת בְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְזֶה יִחְיֶה אֶת כָּל הַמַּעֲט לְעַת שְׁלָכֶם, וְגַדְל הַשָּׂכָר שְׁמַקְבְּלִים עַל לִמּוּד הַתּוֹרָה, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַקֵּר הַשָּׂכָר הוּא שָׂכָר רִוּחָנִי, שְׁמַאִיר עַל הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻקְמַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְכֹל שְׁהָאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ גְּלוּי אֱלָקוֹת, כִּי הַתּוֹרָה מְכַבֶּסֶת אֶת הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְאָמְרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְנַחוֹת ק"י): כָּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, אֵינוֹ צָרִיף לֹא עוֹלָה וְלֹא חֻטָּאת, לֹא מְנַחָה וְלֹא אָשָׁם, כִּי הַתּוֹרָה מְכַפֶּרֶת בְּעֲצָמָהּ. וְלֹא רַק זֹאת, אֲלֵא אָמְרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וְרוּשְׁלָמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, פָּרָק ד', הַלְכָה ח'): כִּיּוֹן שְׁקַבְּלָתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֻטָּאתֶם מִימֵיכֶם. וְלִכֵּן תִּתְמִידוֹ בְּכּוֹלֵל הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוּב אֶתְכֶם, וְתִרְאוּ נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזִכּוֹת הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ 'לְגַנְב' מִפְּעַם לְפַעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְכַתֵּב ל' ... גְּרוֹ יְאִיר, אֲלֵפִים ש"ח עֲבוּר אַרְוֹן-הַקֶּדֶשׁ וְכֵן אֲלֵף עֲבוּר הַשִּׁישׁ, סָךְ הַכָּל שְׁלֹשֶׁת-אֲלֵפִים ש"ח, זֶה דְּחוּף לְעַכְשָׁנוֹ, כִּי צָרִיכִים לְהַזְמִין אֶת זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תלו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ב' מנחם-אב ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אם תוכל לבקש את הבחורים לנקות את המקלט עוד עכשו
בצהרים, כי מאד מאד נחוץ ש... גרו יאיר, יעבד שם היום בענין
השמל.

דברתי עם ... גרו יאיר, הוא אומר שממשיך לעשות את
המטות בעבור הבחורים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לג תלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר דברים, ג' מנחם-אב
ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, יען שיש לה עסק עם צביר עם
מורות וכדומה, שלא תפחדו מאף אחד, תעשי כפי מיטב הבנתך
שאת מבינה, וכפי שאת יודעת מה שטוב לבנות, העקר מה שאנחנו
צריכים לדאג, שיהיה טוב לבנות, ראי לדאג שיהיו לנו מורות
בעלות יראת שמים ולא יותר מזה, וזה כבר העקר, אם יש יראת
שמים יש הכל, אם אין יראת שמים אין כלום, ולכן צריכים לעמד
חזק מאד מאד לקחת רק מורות יראות שמים. ולכן אני מאד מבקש

אוֹתָךְ, שָׁאֵל תִּתְפַּעֵלִי מֵאֶף אֶחָד, תַּעֲשֵׂי כְּפִי שָׂאת מְבִינָה, אֵת בַּעֲלַת
הַבַּיִת וְזֵהוּ זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תלח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מְכֶם, וְלֹא רֵאִיתִי אֶתְכֶם, וְלָכֵן אָנִי מֵאֵד
מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת, כִּי בַּבַּיִת שָׁאִין שָׁם
שְׁלוֹם, אִזּוֹ הַסְטֵרָא אַחֲרָא בַּבַּיִת, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל
הַשְּׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה
זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי כְּשֶׁאִשָּׁה בְּהֶרְיוֹן הִיא צְרִיכָה לִהְיוֹת
בַּמַּעַקֵּב שֶׁל רוֹפֵא מְמַחָה, וְלָכֵן הֵייתִי מְיַעֵץ לְשִׁנְיֶכֶם שֶׁתְּלַכוּ בְּיַחַד,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִלְדִי בְּקַלּוֹת,
וְאַתָּה ... גְּרוּ יְאִיר, תַּעֲזֹר לְאַשְׁתְּךָ, וְתִלַּף אֶתָּה לְרוֹפֵא, כִּי אִשָּׁה בָּעֵת
הַהֶרְיוֹן הִיא בְּפֶתַח גְּדוֹל מְאֹד, וְתִקְּמִים בְּזֶה מְצוּהַ גְּדוֹלָה מְאֹד. וְרַבְּנוּ
וְ"ל הַקְּפִיד עַל שְׁלוֹם-בַּיִת יוֹתֵר מִהַכֹּל.

רְאוּ שְׁנֵיכֶם לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

אֲשֶׁר לַג תֵּלֵט — לַג תַּמ בַּנַּחֲל רִנּוּ

לַג תֵּלֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם־אָב
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתֹּאֲרֶנָּן לִי קֶצֶת כֶּסֶף ל... גֵּרוּ יְאִיר, כְּדִי
שְׁיִהְיֶה לוֹ לְקִנּוּת חֲמָרִים, הוּא רוֹצֵה כְּבֹר לְהִתְחִיל לְעֵבֵד, אֶהְיֶה לָךְ
אֲסִיר תּוֹדָה, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁמֵתֶעֱכָבִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם־אָב
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִם נִשְׁאָר כֶּסֶף עוֹד מִמָּה שְׁנִשְׁאָר מְכוּלָל ג"ס, תִּתֵּן ל... כִּי קִנְיָה
חֲמָר לְסַפְסָלִים, וְתִקַּח מִמֶּנּוּ קְבֻלָּה.

נָא וְנָא תִּרְאוּ לְכַבֵּד אֶתְךָ אֶת הַשָּׁנִי, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה
שְׁיִהְיֶה, אִף פָּעַם אֵל תְּרִיבוּ, כִּי הַמְּרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית,
וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מָאד מָאד מְוֹפְוֹחִים וּמְמִרְיָבוֹת, כִּי בְּבֵית שְׁיֵשׁ שְׁלוֹם
— שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוֹת
טְהֵרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, שְׁנֵה מָאד מָאד נְחוּץ לְשִׁנִּיכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם
שְׁעוֹר בְּסִדְר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", כָּל יוֹם קֶצֶת, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
יִפְגְּסוּ בְּכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׁהַעֲצֹבוֹת וְהַדְּפֹאוֹן יִתְפַּשְׁטוּ עֲלֵיכֶם.

חֲזִקוּ וְאִמְצוּ מָאד מָאד, וְאֵז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לג תמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, תגיד לגיסך שיכול לעשות את העסק, והוא יצליח מאוד, ויבקש תמיד ממנו יתברך, שלא יפשל בצדקה לאנשים שאינם מהגנים, כי צריכים הרבה תפלה על דבר זה, רבנו ז"ל אמר לאחד מאנשי שלומנו שנוכנס לעסקים, אם הוא יקבל על עצמו ויתן חמש מכל הכנסותיו לצדקה, הוא יצליח. וקיים את זה בשלמות והתעשר.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי תראה עוד הרבה נחת מכל יוצאי חלציה, רק אתה ואשתך תהיו בריאים, וירחיב לכם הקדוש-ברוך-הוא ברוחניות ובגשמיות גם יחד, ונזכה לשמע בשורות משמחות מכם תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לג תמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאוד שמחתי לשמע שאתה עוזר בענין בגינת המקוה וכשרותה, אין מלים להודות לה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעמד לימיני ותעזר לי.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: בְּעֵינַי פְּרָנְסָה "נֶאֱהָר בְּטַחוּן", וְגַם עַל בְּטַחוּן צְרִיכִים הִרְבֵּה עֲבוּדָה, אֲבָל בְּטַחוּן תְּלוּי בְּאַמוּנָה. יֵשׁ מֵאִמֵּר הַחֲכָם "אִם תִּפְקִיד בְּיַד אֱלֹקִים כָּל עֲנִינֶיךָ, תִּגִּיעַ אֶל גְּתִיב הַטּוֹבָה".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחִנּוּן, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיחַ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק שְׁנֵיכֶם בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה הָעֶקֶר, כִּי עַל-יְדֵי אֱמוּנָה אָדָם מִתְרַפֵּא לְגַמְרֵי מְכַל הַחֲלָאִים וְהַמְקָרִים רְעִים. יֵשׁ מֵאִמֵּר הַחֲכָם: "הַכְּפִירָה תִּתְחִיל בְּדַמוּת נִקְדָּה שְׁחוּרָה, כָּל מָה שְׁתוֹסִיף תִּשְׁחִיר הַלֵּב כְּלוּ", וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מְכַל מִינֵי דַמְיוֹנוֹת וְהַבְּלִים, רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז מִתְרַפְּאִים מֵהַכָּל.

נָא וְנָא תִּכְנִסוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכָּל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּכְפִי שְׂיִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בִּידְעוֹת אֱלוֹ, אִז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן ה'), אֲשֶׁר כָּל מָה שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל, הוּא רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן אֱמוּנָה; וְרוֹאִים בְּחַיִּישׁ, שְׁכָל אֱלוֹ שֶׁהֵם עֲצָבָנִים וְסוֹבְלִים עַל הָעֲצָבִים, הַכָּל זֶה רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן אֱמוּנָה, שְׁזֶה מִתְבַּטָּא שֶׁהוּא עֲצָבָנִי. כִּי רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה): מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה, יֵשׁ לוֹ כַּח הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמָח, הֵינּוּ אֲרִיכַת אַפִּים, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ; וְלִכֵּן, הָעֶקֶר לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת הַכָּל, וְהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִתְבַּטָּאת עַל-יְדֵי הַדְּבוּר,

כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהִלִּים פט): "אוֹדִיעַ אֶמּוֹנֶתְךָ בְּפִי", שְׂצָרִיכִים לְדַבֵּר הֶרְבֵּה מֵאֶמוּנָה, כְּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מד); וְכֵן צְרִיכִים הֶרְבֵּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית.

וְלָכֵן רָאוּ 'לִגְנֵב' עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לָכֵם לְנַצַּח.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּמְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָ וְאֶתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם, אִיךָ שְׂאַתֶּם מְסַתְּדִירִים יַחַד, וְזוֹ כָּל הַשְּׂמִחָה שְׁלִי, תִּרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאֵל תִּקְנִיטוּ זֶה אֶת זֶה, וְאִזּוֹ תִּהְיֶה לָכֵם הַצְּלָחָה בְּבֵית. זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְלָכֵן צְרִיכִים לְחַטֹּף בְּזֶה הָעוֹלָם הֶרְבֵּה מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וַיֵּשׁ מֵאִמֵּר הַחֶכֶם: "אֲנַחְנוּ מֵהָאֵל, וְאָנוּ שְׁבִים אֵלָיו לְמַחֵר". וּכְשִׂמְחָדִירִים דְּבַר זֶה הַיֵּטֵב בְּלֵב, אִזּוֹ אֵין זְמַן לְרִיב.

בְּעִנְיַן הַיֵּלֵד כְּדָאֵי לְקַחַת אֶת הַמְּשֻׁחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָ וְאֶתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּעֵינַי הִבְרַמְצוּהָ, כְּדֹאֵי לְהִזְמִין אֶת כָּלֶם, וּמִי שְׂיָבֹא יָבֹא, מִה אַתֶּם צְרִיכִים לְדַאֵג וּלְהִתְבַּלְבֵּל, הֲרֵי הִפְרַנְסָה זֶה רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִכֵּן לְמַה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְהִכְנִיֵס אֶת הַבֵּן שְׁלָכֶם בְּאֵרוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן אַתֶּם תִּזְמִינוּ אֶת כָּלֶם, כִּי לְדַעַתִּי, כְּשֶׁזֶה בְּמִרְכָּזוֹ, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם יָבֹאוּ כָּל הַמּוֹרִים וְהַמּוֹרוֹת, וְהַעֲקָר תַּחְתּוֹזְקוּ, וְאֵל תִּפְתְּחוּ מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וַיֵּשׁ מֵאֲמַר הֶחָכֶם: "הַבְּקָשָׁה מִהַנְּבִרָאִים חֲסָרוֹן אֲמוֹנַת הַמֵּאֲמִין".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תמו.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְתִכְבְּדוּ וְתִיָּקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֵז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים וְנִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הַצְּלָחָה בְּבֵית צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַלְּשׁוֹן, לֹא לְדַקֵּר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי בְּחֶרֶב לְשׁוֹנוֹ, כִּי אָמַר הֶחָכֶם: "הַלְּשׁוֹן אֶחָד מִהַחֲרֻבוֹת". וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְדַקֵּר אֶת הַזּוּלָּת בְּלְשׁוֹנוֹ, וּבְזֶה מְצַלִּיחִים בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנְנָא, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהַפְסִיק לְהִתְוַכַּח, וְאִז תִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה, וּכְמֵאמֶר הַחֲכָם: "הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ יֵצֵר לָנוּ שְׁנֵי אֲזִנִּים וְלִשׁוֹן אַחַת, כְּדֵי שְׁנַשְׁמַע יוֹתֵר מִמָּה שְׁנֹדְבָר". וּבְאַמַּת רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח), אֲשֶׁר כָּל הַצְּרוּת בְּאוֹת רַק עַל-יַדֵּי פִגְם הַדְּבוּר; וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה): "רוּחַ סִעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ", כָּל הַרוּחַ סִעָרָה נַעֲשֶׂה רַק עַל-יַדֵּי הַדְּבוּר; וְלִכֵּן רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְלֹא לְדַקֵּר אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי עִם חֶרֶב הַלִּשׁוֹן.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּגּוּרוּ בִּיבְנֵאֵל, כִּי שֵׁם הוּא מְקוּמְכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנְנָא, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבְכַפְרֵיט שְׂאִתָּה מְחַתֵּן אֶת הַבַּת שְׁלֶךְ, שְׁזָה גַם בְּתוֹךְ גַּם, פְּלֵאֵי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִין בַּעַל הַגַּס מַכִּיר בְּנִסּוֹ, וְלִכֵּן תַּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשִׂה עִמָּךְ, שְׂאִתָּה כְּבָר אוֹחִז פֶּה, וְאֵל תְּדַאֵג, וְנִשְׁמַע

אָשֶׁר לַג תַּמַּט בְּנַחֵל רַסַּג
וְנִתְבַּשֶּׁר אֶצְלֶךָ תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת. רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי אֲטַפֵּל בְּזֶה, אֲבָל צְרִיכִים סְבָלְנוֹת וְחֻכְמָה, וְלֹא יְכוּלִים
לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה.

נָא וְנָא, תִּכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע
לְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר
הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְכַפִּי
שֵׁיכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בִּידֵיעוֹת אֱלוֹ, אִז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרִי,
כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'), אֲשֶׁר כָּל
מֵה שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל הוּא רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה; וְרוֹאִים בְּחֹשׁ,
שְׁכָל אֱלוֹ שֶׁהֵם עֲצָבָנִים וְסוֹבְלִים עַל הַעֲצָבִים, הַכֵּל זֶה רַק מַחֲמַת
חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, שְׁזֶה מִתְבַּטָּא שֶׁהוּא עֲצָבָנִי, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה): מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה, יֵשׁ לוֹ כַּח הַגָּדֵל
וְכַח הַצּוּמָח, הֵינּוּ אַרְיֵכַת אַפִּים, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְשַׁבֵּר
אוֹתוֹ; וְלִכֵּן, הַעֲקָר לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
יִזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת הַכֵּל, וְהֵאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִתְבַּטָּאת עַל-יְדֵי הַדְּבוּר,
כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים פט): "אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי", שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר
הַרְבֵּה מֵאַמוּנָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
מד); וְכֵן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית.

וְלִכְּנָן רָאָה 'לְגַנְב' עַל-כָּל-פְּנִימֵי חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבְרָא עִמּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְאִז טוֹב לֵךְ לְנַצַּח.

הַמַּאחֵל לֵךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנּוּן, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

יַעַן שֶׁהוּא חוֹלָה וְכוּ', וְרוֹצֵה לְתַת לְכֶם חֲצִי מִהַחֹב, תִּקְפְּצוּ
עַל זֶה, כִּי עוֹד מַעֲט גַם אֶת זֶה לֹא תִקְבְּלוּ וְכוּ', כִּי כָּבֵד לֹא יִהְיֶה
מִמִּי לְקַבֵּל, וְדִי לַחֲפִימָא.

הַעֲקָר רָאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, שְׂאִין עוֹד דְּבַר
יָפָה כְּמוֹ שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה גָרִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְאָמַר
הַחֲכָם: "אִין לְאָדָם שְׂמִיחָה שְׁלֵמָה, כִּי אִם עִם אִשְׁתּוֹ וּבְנָיו". וְלִכְּנָן
תְּשֻׁמְחוּ יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרִכְכֶם תְּמִיד.

הַמַּאחֵל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנּוּן, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מַה מְאֹד גְּדוֹלָה שְׂמִיחָתִי שְׂאִתָּה מִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
תְּאֲמִין לִי, שְׂעַכְשׁוּ הוּא הַזְּמַן. וְכָבֵד אָמַר הַחֲכָם: "כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף
מַצְטָרֵף אֵל הַמְּזוּן דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, כִּכָּה הַנְּפֶשׁ תַּצְטָרֵף אֵל שְׁלֵמוֹתָהּ

תְּדִיר", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח'): כְּמוֹ שֵׁשׁ מְזוֹנָא דְּגוּפָא, בֵּין יֵשׁ מְזוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא; וְכְמוֹ שֶׁהַגּוֹף צָרִיךְ בְּכָל יוֹם לֶאֱכֹל, כֵּן הַנִּשְׁמָה צָרִיכָה מְאֹכֵל רוּחָנִי בְּכָל יוֹם, שֶׁהֵם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלִכֵּן תִּתְמִיד עֲכָשׁוּ בֵימֵי הַנְּעוּרִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' מִנְחָם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, הִנֵּה עוֹמֵד לְפָנֵינוּ יוֹם מְאִים מְאֹד, יוֹם גּוֹרְלִי, מְצַד אֶחָד הַצֵּעַר גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁצָּרִיכִים לְהִכִּין אֶת עַצְמָנוּ לְיוֹם צוּם עַל חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֲכַל מְצַד שְׁנֵי הַכֹּל תְּלוּי בָנוּ, אִם נִשְׁתַּדֵּל שְׁלֹכַל הַפְּחוֹת בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ תִהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וַיַּעֲזְרוּ אֶחָד לְשָׁנִי, אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת, שֶׁבְזָכוּתָנוּ יִבְנֶה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק כְּפִי הָאֲהֲבָה וְהָאַחַדוֹת, וְנִשְׂרַף אֶת הַשְּׂנֵאֵת חָנָם וְהַגּוֹזְעוֹת הָאֲרוּרָה, שֶׁנִּדְבָּקָה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְנוּ.

יְדוּעַ לְכֻלְכֶם, מַה שֶּׁעָבַר עָלֵי בְּשָׁנָה זוֹ, צְרוֹת מְשֻׁנוֹת, מְסִירוֹת וְרַדִּיפּוֹת אַכְזָרִיוֹת, וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם, וְהִכִּי כּוֹאֵב, מִמִּי כָל זֶה הִיָּה? מֵאֲנָשִׁים שֶׁהִתְגּוֹרְרוּ בֵּינֵינוּ, שֶׁזֶה פְּשוּט מִפְּחִיד אֶל אִיזוֹ הַתְּדַרְדְּרוֹת בְּנֵי אָדָם יְכוּלִים לְהַתְּדַרְדֵּר, לִגְנוֹב וּלְגַזֵּל לְאוֹר הַיּוֹם, וְעוֹד לְתַבַּע אֶת הַנְּגִזָּל וְאֵת רַבּוֹ לְמִשְׁפָּטִים, דְּבַר כְּזֶה מְאֹד מְאֹד גְּדִיר. וְכֵן לְמִי שֶׁעֲזָרְתִּי בְּשְׁלוֹם-בֵּית, וְחַתְּנָתִי אֶת בְּנֵיהֶם, שִׁיתְּהַפְּכוּ כָל-כֶּף לְרוֹדְפִים וּלְשׁוֹנָאִים, וְלְמִסִּיתִים וּמְדִיחִים. וְכֵן אֶת מִי שֶׁגִּדְּלָתִי מִגִּיל צָעִיר, וְחַתְּנָתִי אוֹתָם, שִׁיתְּהַפְּכוּ כָל-כֶּף בְּהֶסְתוֹת פְּרוּעוֹת, וּבְכָל מִינֵי עֲלִילוֹת רָשָׁע וְשָׂקָר, עַל זֶה לֹא דְמִיתִי וְצִפִּיתִי.

וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּרְאוּ מֵה לְפָנֵינוּ, הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִנֵּה בְּעֶזְרֵי לְהַקִּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה, בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה. וְזִכִּיתִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לַחֲתֹן מֵאוֹת זוּגוֹת בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת, וְכֻלָּם רוֹצִים לְהַפְּנֵס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, אֲךָ לַעַת עֲתָה עֲדִין אֵין דִּירוֹת, וַתְּהַלֵּה לְאֵל, הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ מִתְקַיְמִים בְּגַם בְּתוֹךְ גַּם, כִּי חוֹתְרִים תַּחֲתָנוּ מְאֹד. וּבְכָל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁרַק שִׁיךְ לְקַהֲלָה, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ מְסִית וּמְדִיחַ וּמוֹסֵר וְכוּ', אֲבָל לֹא יִצְלִיחַ, כִּי יתְקִים אֶצְלִי וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל (ישעיה נד, יז): "כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח, וְכָל לְשׁוֹן תִּקְוֹם אֲתָךְ לְמִשְׁפָּט תִּרְשָׁיעִי" וְגו', וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא תוֹלְדוֹת): אֲתָה מוֹצֵא יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים לְפָנַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, רְאֵה הָאִיךָ הָעֶכְבוֹ"ם מִשְׁתַּעְבְּדִין בְּנוּ, אֵין לָהֶם מְלָאכָה אַחֲרֵת, אֲלֵא יוֹשְׁבֵין וּמִתְעַצְצִין עֲלֵינוּ, שְׁנֹאֲמַר (איכה ג'): 'שְׁבַתְּם וְקִיַּמְתֶּם הַבִּיטָה אֲנִי מִגְּיֵנְתֶם', אָמַר לָהֶן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵה הֵן מוֹעִילִין, גּוֹזְרִין עֲלֵיכֶם גְּזֵרוֹת וְאֲנִי מִבְּטָלִין וְשׁוֹכְרִין, שְׁנֹאֲמַר 'אֲנִי מִגְּיֵנְתֶם'; וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, מֵה שְׁקוּרָה בְּיַבְנָאֵל, קוֹרָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמֵה שְׁקוּרָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, קוֹרָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכְּנָן לְכָל הַפְּחוֹת בְּדֵי אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֻחָדִים יַחַד, בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, בְּמֵה שֶׁרַק יְכוּלִים, בְּמִצִּיאַת דִּירָה וְכוּ', עֲזָרָה בְּסִפִּית וְכוּ', עֲזָרָה נְפִשִׁית וְכוּ', כִּי סוֹף כָּל סוֹף מְסַתְּפָלִים עֲלֵינוּ מֵהַשְּׂמִים, וְלִרְאוֹת אִיךָ אֲנַחְנוּ מִתְנַהֲגִים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תַּמְלוּ וְחוּסוּ כְּכָר עַל שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרַךְ, וְתַעֲשׂוּ לְמַעֲנֵה, וְתִתְאַחְדוּ יַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְלֵהוֹצִיא אֶת הַקְּנָאָה וְהַשְּׂנָאָה מֵהַלֵּב, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשָּׁנִי, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, אִם תִּהְיֶה בְּעוֹלָם קְהֵלָה אַחַת מְאַחֲדָת וּמְגַבֶּשֶׁת וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשָּׁנִי, שְׁנֹזְכָה שְׁעַל-יְדֵי הַקְּהֵלָה הַזֶּה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה. וְלִכְּנָן בּוֹאוּ וּנְרָאֵה שֶׁהַקְּהֵלָה הַזֶּה תִּהְיֶה הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ.

גַּא וְנָא, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִמְצֵא בֵּינֵינוּ אֶחָד שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂיִכוֹת עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, וְכֵן עִם כְּנוּפִית הָאֲפָרִים, רְשָׁעִים אַרוּרִים, שְׁעֲלִיהֶם נֹאֲמַר (ישעיה נז, כ): "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכֵל", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וַיְקָרָא):

יְהַרְשָׁעִים בַּיָּמִים נִגְרָשׁ, מִה הָיָם הַזֶּה טִיט וְרַפֶּשׁ עַל פִּיּוֹ, כִּי הַרְשָׁעִים סְרִוּתֵיהֶם וְסִרְחוּנָם עַל פִּיהֶם; יוֹמָם וְלַיְלָה רַק יִסִּיתוּ וַיִּדְיָחוּ נִגְדָנוּ עַל לֹא דָבָר, וַיּוֹשְׁבִים וְחוֹשְׁבִים עָלֵינוּ עֲצוֹת אֵיךְ לְהַצִּיק לָנוּ, אָבֵל הֵם לֹא יוֹדְעִים אֲשֶׁר (תְּהִלִּים ב): "יּוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק" וְגו', כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל אֶת כָּל רְצוֹנָנוּ וְכִסּוּפָנוּ לְכַנּוֹת פִּה עִיר עַל שֵׁם רַבָּנוּ וְ"ל, וְלֹא יוֹעִיל לְרַשָּׁעִים הָאֵלוּ כְּלוּם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ, שְׁגַם בֵּין נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ תִּהְיֶה אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת, כִּי יָדוּעַ שֶׁהָאֲרִיז"ל רָצָה לְהִבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה, אָבֵל כְּשֶׁפָּרְצָה מִחֲלָקֶת בֵּין נָשִׁי תַלְמִידָיו, זֶה גָּרַם שֶׁתִּבְטַל כָּל הַתְּכָנִית שְׁלוֹ, וְלְכַסּוּף גַּם הוּא הָיָה צָרִיךְ לְהִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיוּ מְרִיבוֹת בֵּין נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדֵי שְׁגַם אִתְּם לֹא תִכְנְסוּ בְּמְרִיבוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּינֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה בְּיַחַד לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, בְּכַנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׁיִכְנֶה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם-אָב. ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יִשְׁיַבַת "דַּמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל תַּלְמִיד שְׁלוֹמֵד בִּישְׁיַבְתָּנוּ, אִם רַק יַעֲבֹר עַל הַכְּלָלִים, נִזְרַק אוֹתוֹ מִהַישְׁיבָה, כָּל הַהַצְּלָחָה שְׁלָנוּ בְּמִשְׁךְ חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנִים שְׁאַנְחָנוּ פִּה בְּיַבְנָאֵל, שְׁאִין לָנוּ עֶסֶק עִם אֶף אֶחָד, וְאַנְחָנוּ לֹא הִצְקָנוּ לְאֶף אֶחָד, וְלֹא גִרְמָנוּ שׁוּם צַעַר וְנִזְק לְאֶף אֶחָד, וְאַנְחָנוּ לֹא מְסַכְסְכִים עִם אֶף אֶחָד, וְלֹא שׁוֹנְאִים אֶת אֶף אֶחָד, רַק יֵשׁ פִּה רָשָׁע מְרָשָׁע שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַ"רַב הַמְּקוֹמִי", הוּא מְסִית וַיִּמְדִּיחַ נִגְדָנוּ אֶת כָּל הַתּוֹשְׁבִים, וְאַנְחָנוּ שׁוֹתְקִים וְלֹא עוֹשִׂים שׁוּם דָּבָר, וְלָכֵן אֲנִי מְזַהֵר שְׁאֵף בַּחוּר לֹא יִסְתַּכַּל עַל הַפְּרָצוּף שְׁלוֹ, וְלֹא

יְהִי־לֹו שׁוֹם עֶסֶק אֲתוֹ, כִּי בְּרַגַע שְׁאַחַד יִתְעַסֵּק אֲתוֹ, אֲנִי אִישִׁית אֲסַלְקוּ מִהִישִׁיבָהּ. וְלִכֵּן אֲנִי מִזְהִיר אֶת כְּלִכֵּם, מִהִיּוֹם וְהִלְאָה אֲנִי אֲעַמַּד עַל זֶה חֲזוֹק, פֶּה בְּאֲנִי רַק לְלַמַּד תּוֹרָה וְלִהְקִים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְזוֹ הַתְּכָלִית שֶׁל הִישִׁיבָהּ, לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם מְרִיבֹת וּמַחְלָקֹת. כִּי תִהְלֶה לֹאל, הִקְהֶלֶה שְׁלֵנוּ לֹא מְעַרְבֶת בְּשׁוֹם מַחְלָקֹת, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים רְחוֹק מִהַרְשָׁע הַנִּ"ל, וְלִכֵּן גַּם אֲתֻכֵּם אֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׁלֹא יְהִי־לָכֶם שׁוֹם עֶסֶק אֲתוֹ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנַצְלִיחַ לְהוֹצִיא תַלְמִידִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַמַּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּנְדַּר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַצּוֹם שֶׁל תִּשְׁעָה בָּאָב, יַעַן שְׂאֵת בְּהַרְיוֹן, וְאֵת מַרְגִּישָׁה חֲלָשָׁה מְאֹד, אִם אֵת יְכוּלָה לְמַשֵּׁךְ עַד אַחַר חֲצוֹת — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִזּוּ רַק תִּשְׁתִּי נוֹזְלִים, כִּי בְּעַת הַהַרְיוֹן צְרִיכִים לְשִׁתּוֹת הַרְבֵּה, וְאִם גַּם זֶה יְהִי־לָךְ קֶשֶׁה, אֵת יְכוּלָה לְאַכֵּל, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתּוֹכְלִי לַעֲבֹר אֶת הַצּוֹם בְּקִלּוֹת, וְתַלְדִּי בְּקִלּוֹת.

הַמַּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּנְהַ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁבִישִׁיבָה שְׁלֵנוּ לֹא יְהִי־בַחֲוֹר

אֵלִים, וְשֵׁלָא יִתְחִיל עִם אַף תּוֹשֵׁב, וְכָל שְׂכֵן לֹא עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם,
 כִּי בְמִקּוֹם לַעֲזוֹר לִי זֶה רַק יִזְיַק לִי, וְהַבְּחוּרִים לֹא עוֹשִׂים לִי טוֹבָה,
 שְׁמֵתַחֲחִילִים עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי אֲדַרְבָּה, תִּתְגַּבֵּר עָלַי הַמַּחְלָקֶת יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר, וְכִמּוֹ שִׁדְדוּעַ בַּעַת הַמַּחְלָקֶת עַל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, הֵיוּ אֲנָשִׁים
 שְׁהָיוּ קְרוּבִים לַמַּלְכוּת כְּמוֹ הִירֵשׁ בָּעַר, וְאָמַר לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל: אִם
 אַתָּם נוֹתְנִים לִי רְשׁוּת, תוֹךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת הַמִּתְנַגְדִּים שְׁלַכְּכֶם
 לֹא נִמְצָאִים, וְהוּא הֵיךְ יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה דְרָךְ הַמַּלְכוּת,
 וּמוֹהֲרַנ"ת ו"ל לֹא הִסְפִּים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, מִשְׁנֵי טְעָמִים: קִדְּם כָּל
 הוּא לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת הַרוֹדֵף, וְהַמִּתְנַגֵּד שְׁלוֹ הַנְּרֹדֵף, וְהַדְּבָר הַשְּׂנִי,
 שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְגַּבֵּר יוֹתֵר הַמַּחְלָקֶת, וְיֵצֵא שֵׁם רַע בְּעוֹלָם כְּאֵלוֹ
 אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵת זֶה אֲנִי כֹבֵר לֹא רוֹצֵה, אוֹתוֹ
 דְּבָר עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הוּא מַחְפָּה שִׁיִּרְדְּפוּ אוֹתוֹ, כְּדִי שֶׁהוּא יִלְכָּלֵךְ
 "אוֹתִי" בְּכָל הַעֲתוּנִים, וּבְכָל הַפְּלִי תַקְשָׁרֶת, וְלִכְּנֵן מִי שְׁמֵתַחֲחִיל אוֹתוֹ
 פְּשׁוּט מְבֹזֵה אוֹתִי, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וּמִזְהִירְךָ
 לְהִזְהִיר אֶת הַבְּחוּרִים, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם עֶסֶק אוֹתוֹ כָּלֵל, וְאֵל תִּלְמָדוֹ
 פְּשָׁטִים מִתוֹךְ דְּבָרֵי, זֶה רְצוֹנִי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב תְּשַׁעָה בְּאֵב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ

בְּעִנְיַן הַצּוּם אִם תִּרְגְּשִׁי חֲלָשָׁה גְדוֹלָה אֶת יְכוּלָה לְשִׁתּוֹת, כְּדִי
 לֹא לְאַבֵּד נוּזְלִים, וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד בַּעַת הַהֲרִיוֹן, וְלִכְּנֵן יֵשׁ לְהַקְל
 לְנָשִׁים הַרוֹת בְּחֻדְשֵׁים הָאַחֲרוֹנִים, וְאִם כֹּבֵר לֹא תוֹכְלִי, אֲזוּ מִתָּר
 לְאָכֵל, אֲבָל הַעֲקָר לֹא לְהִטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ צוּם קָל...

לג תנז.

בעזרת השם יתברך, מוצאיתשעה באב ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

אתם יודעים שהיום היה יום צום, ועקר הצום היה בשביל חרבן בית-המקדש שנחרב בשביל שנאת חנם, ולכן כמו שאסור לשנא את שום בר ישראל, כך אסור שתהיה שנאה בין זוג, פי הקדוש-ברוך-הוא מאד מאד מקפיד על דבר זה, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי סנהדרין, פ"ק ג', הלכה ו'): אשה כבעלה ובעל כאשתו; ואמרו (סנהדרין עו'): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדרין בגויה ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאם סמוך לפרקם, עליו הפתוב אומר: "וַיִּדְעַתְּ פִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ"; ואמרו (בבא מציעא נט'): לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו; ואמרו (תנא דבי אליהו רבה, פ"ק ט'): איזו היא אשה כשרה העושה רצון בעלה; ואחד צריך את השני, כמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד, ט'): "טובים השנים מן האחד, אשר יש להם שכר טוב בעמלם", כי אם יפלו האחד יקים את חברו, ואלו האחד שיפול ואין שני להקימו, וכך צריכה להיות דרכם של זוג, שתפים שלמים בחיים, הרי עובר משברים על כל אחד בחיים, פעם הבעל יש לו חלישות הדעת ונשבר, אז האשה צריכה לחזק אותו ולעודד אותו ולשמח אותו, ופעם האשה יש לה חלישות הדעת ונשפרת, אזי הבעל צריך לחזק אותה ולעודד אותה ולשמח אותה, וחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, פ"ק ט'): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה; ולכן ראו מה לפניכם, אתם זוג כל-כף נפלא, ולמה שיהיו ביניכם אי הבנות, ולמה אתם צריכים להשכר מכל דבר, אדרבה, אתם צריכים לחזק את השני, ולדון אחד את השני לכף זכות, ולא לעשות ברגז אחד עם השני, כי זו עצת הסם"ך-מ"ם, כמובא בדרברי רבנו ז"ל (שיחות-ה"ן, סימן רסג): שמיניח

אֶת עֲצָמוֹ עַל אֲרֻכּוֹ וְעַל רַחְבּוֹ הַבֶּעַל-דָּבָר, לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בֵּין הַזּוּג,
כְּדִי לְהַכְשִׁילֵם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת; וְלִכְן רָאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם תָּמִיד,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּזִכּוֹת זֶה, וְתִרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת,
כִּי אִם יֵשׁ שְׁלוֹם-בַּיִת — יֵשׁ הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּנַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא וְאַתְחַנּוּן, " מְנַחֵם-אֵב
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת הַמַּכְתָּב, אֲנִי מִקְנֶה שְׂתַחֲלֵק לְכֻלָּם אֶת הַמַּכְתָּב
שְׁלָהֶם.

אֲתָה יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת הַמַּכְתָּב, וְלִשִׁים שֵׁם אֶת "תּוֹךְ הַנַּחֵל"
שֶׁל פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וְאִם יֵצֵא לִי, אֶכְתֹּב עוֹד מַכְתָּב כָּלְלִי.

רַק חִזַּק וְאַמֵץ, וְתוֹדִיעַ לִי כֹל דְּבָר קָטָן מֵה שְׂקוּרָה בְּקִהְלָה,
כְּדִי לַעֲמֹד חִזַּק, וְלִשְׁמֹר שֶׁלֹּא תִהְיֶה שׁוֹם פְּרָצָה, חַס וְשְׁלוֹם, צְרִיכִים
חֻכְמָה וְסִבְלָנוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּנַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא וְאַתְחַנּוּן, " מְנַחֵם-אֵב
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת כָּל הַמַּכְתָּבִים מִמֶּךָ.

חפּי עַד שְׁאֲנִי אָבוֹא, וְאִזְ נִדְבַר. הָעֶקֶר רָאִי לְהִתְחַזֵּק זֶה יַעֲבֹר וְכוּ', אֶל תִּשְׁכַּחֲתִי שְׁהֵיָה צוּם וְכוּ', וּמֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה הַצּוּם, וְזֶה מִשְׁפִּיעַ וְכוּ', וְלִכֵּן רָאִי לְהִרְגֵעַ, כִּי הַפֶּל יַעֲבֹר.

נָא וְנָא אֶל תִּכְנָסִי בְלַחֲץ, חֲבֵל עַל הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים וְכוּ', תִּתְאַזְרִי בְּסִבְלָנוּת וְאִזְ תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הַחַיִּים לֹא קָלִים בְּכָלֵל, לְכֹל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַקְּשִׁיִּים שְׁלוֹ, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ מוֹדֵעַ לְצָרוֹת שֶׁל הַשָּׂנִי, וְלִכֵּן תִּתְאַזְרִי מֵאֵד בְּמֵדַת הַסִּבְלָנוּת, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תס.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁמַיִם יִתְפַּדֶּךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, " מִנְחַם־אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ,

אִיךָ תוֹפֵס הַיָּצֵר הַרַע אֶת הָאָדָם? הוּא מוֹסִיף עַל הַצּוּרִי, וּמִמֵּילָא אָדָם לֹא יְכוּל לַעֲמֹד בְּזֶה — אִזִּי נִשְׁפָּר. וְהֵנָּה כִּף תַּפְס אוֹתוֹ, כְּדָגְמַת הַנִּחַשׁ שֶׁפָּתָה אֶת חֲנוּהָ, וְהוֹסִיף עַל הַצּוּרִי וְכוּ', אִשָּׁה לֹא מַחֲיֶבֶת לְלַמֵּד תּוֹרָה, רַק הַלְכוּת שֶׁשִּׁיכּוֹת אֵלֶיהָ, כְּגוֹן: דִּינֵי נִדָּה, דִּינֵי שַׁבַּת, דִּינֵי כַּשְׁרוּת הַמְּאֻכְלִים וְכוּ', דְּבָרִים בְּסִיסִיִּים בִּיְהוּדוּת וְלֹא יוֹתֵר, אִשָּׁה לֹא מַחֲיֶבֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, רַק בְּבִקְרָ לֹמֵר בְּרִכּוֹת וְכוּ', וְאִם הִיא רוֹצֵה יְכוּלָה לְהִתְפַּלֵּל שְׂמוֹנֵה־עֶשְׂרֵה וְכוּ', אֲבָל לֹא בְּתוֹר חַיִּיב. וּבְרַגַע שֶׁתִּדְעֵי דְבַר זֶה, כְּבָר לֹא תִפְלֵי בְדַעְתְּךָ כָּלֵל, אִם תּוֹכְלִי לֹמֵר תְּהִלִּים — מֵה טוֹב, אֲבָל לֹא לְהִשְׁבֵּר. אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְהַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה לְאִשָּׁה זֶה הַצְּנִיעוּת, לְלַכֵּת בְּבִגְדִים צְנוּעִים, וּלְכַסּוֹת אֶת

אֲשֶׁר לַג תּסָא — לַג תּסב בְּנַחַל רַעַג

הַשְּׁעָרוֹת, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁמוֹרִידָה לְגַמְרִי אֶת הַשְּׁעָרוֹת, כְּמוֹ שְׁנוֹהֲגוֹת הַנָּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת, שָׂאז אֵין עֲלֵיהֶן שׁוֹם דִּינִים.

בְּעֵנִין הַיְלָדִים שֶׁל בְּעַלְךָ, אֶת צוֹדְקָת, אֶת צְרִיכָה לְבוֹא בְּהַבְנָה עִמוֹ, אָבֵל לֹא לְהַשְׁבֵּר בְּשִׁבִיל זֶה, וְלֹא לְרִיב בְּעֵנִין זֶה.

בְּוֹדָאֵי כְּדָאֵי לְקִנּוֹת מְזוֹרְנִים חֲדָשִׁים כְּמָה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר וְכוּ'.

הַעֲקָר רַק שְׁלוֹם-בֵּית, שְׁוָה מְשָׁרָה אֶת הַשְּׁכִינָה בְּבֵית. וְרַבְּנוּ וְ"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), שֶׁהַבְּעַל-דָּבָר שׁוֹבֵר אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי לְהַכְשִׁילָם בְּעֵבְרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלִכְן תְּגוּרוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּסָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וְאַתְחַנּוּ, י' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, נוֹלְדוּ לְבִתִּי הַצְּעִירָה ... תְּחִיָּה תְּאוּמִים: בֶּן וּבַת, לְפָנַי חֲצִי שְׁעָה, וְלִכְן אֶצְטַרֵּךְ כְּבָר לְדַחוֹת אֶת הַנְּסִיעָה שְׁלִי עַד שְׁבוּעַת הַבָּא, הִינּוּ עַד אַחֵר הַשַּׁבַּת הַבָּאָה, אֶהְיֶה אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר אַחֵר שַׁבַּת.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג תּסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר עֵקֶב, י"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו

נְצַח.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית, עַל הַזְכוּת
שְׁאַתֶּם עֲכָשׁוּ מְכַנְיָסִים אֶת בְּנֹכֶם ... גֵּרוֹ יֵאִיר לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּי רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ, וַיִּגְדֵּל לְאֵילָנֵי
רְבָרְבִי, וַיְהִיָּה תוֹרָה וַיִּגְדֵּלְהָ אֶצְלָכֶם תָּמִיד.

תֵּאֱמִינוּ לִי, שְׁאַנִּי אֶתְכֶם בְּנֶפֶשׁ וּבְרוּחַ עֲכָשׁוּ בְּשִׂמְחַתְכֶם,
וּמִתְפַּלֵּל לְהַצְלַחְתְּכֶם וּלְהַצְלַחַת הַבֵּן.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרִפְת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְבִבִית...

לַג תִּסַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ עֲקֵב, י"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית עַל יוֹם
הַכְּנוּסָךְ לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְקַחַת אֶת
עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִהְיֶה יָרָא שְׁמִים גְּדוֹל מְאֹד, וְתִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתוֹרָה
הַקְדוֹשָׁה, כִּי זֶה חַיִּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ, וְתִקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְלַכַּת לְמַקְנָה
בְּכָל יוֹם קֹדֶם הַגַּחַת תְּפִלִּין, וְאֵז תּוּכַל לְהִתְפַּלֵּל בְּמַחֲזִין גְּקִיִּים, וְהוֹרִיךְ
יְרוּי מִמֶּךָ רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה.

אֲנִי מִשְׁתַּחֲוֶה עֲכָשׁוּ בְּשִׂמְחַתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִפְת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְבִבִית...

לַג תִּסַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ עֲקֵב, י"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אַתּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי, שְׂזֻכִּיתֶם לְסִים מִסִּכַּת קְדוּשֵׁין בְּעִיּוֹן בְּסֶדֶר הַכוֹלָל, וּבּוֹדָאֵי אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּעַת הַסִּיּוּם, וּכְפִי הַנִּרְאָה נַעֲשֶׂה אֶת זֶה אוֹ בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי הַבָּא, אוֹ בְּיוֹם רְבִיעֵי הַבָּא, וְזֶה אֲנִי אוֹדִיעַ לָךְ אַחֵר הַשְּׂבֵת, הַשְּׂמֵחָה שְׁלִי עִם הַכוֹלָל שְׁלָךְ, זֶה לֹא נִתֵּן לְהַסְבִּיר, וְאַתָּה מִמָּשׁ מַחֲיָה אוֹתִי, כִּי כָּל חֲפָצֵי יוֹרְצוֹנֵי, שְׂיִהְיֶה הַד' אַמּוֹת שְׁלַנּוּ מְקוֹם תּוֹרָה, וְכֵן בְּעַנְיָן "יְשִׁיבֵת בֵּין הַזְּמַנִּים", זוֹ הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד נִזְכָּה לְרֵאוֹת פֶּה עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְחֻסֵּד, זֶה נִרְאָה כְּמוֹ חֲלוּם, אָבֵל זֶה יִתְגַּשֵּׁם, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תסה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֶדֶר עֶקֶב, "ג מנחם-אב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵרַב טְרֻדוֹתֵי הַרְבּוֹת בְּעֵתִים הַלְלוּ, לֹא הָיָה הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁכַּל מִי שֶׁרַק רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מְשֶׁהוּ לְמַעַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִתְעוֹרְרֵת נִגְדוֹ הַתְּנַגְדוֹת, וּבְכַפְרֵט אִם זֶה עַל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, אֲזוֹ הַסְּמ"ך-מ"ם עוֹמֵד לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבוֹ לֹא לְהַנִּיחַ שְׂיִתְבַּצֵּעַ, וְצְרִיכִים רַק חֲכָמָה וּמְסִירוֹת נַפֶּשׁ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב): כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר קוֹל דְּקָדְשָׁה, נִתְעוֹרֵר כְּנִגְדוֹ קוֹל הַבְּרָה דְּסֵטְרָא אַחְרָא; וְלִכֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וּלְמַעַן הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, אֵל תְּרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), שֶׁהַבְּעַל-דְּבַר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם שְׂיִהְיוּ מְרִיבוֹת בֵּין זּוּגוֹת צְעִירִים, כְּדִי לְהַכְשִׁיל אוֹתָם בְּעֵבְרוֹת, וְלִכֵּן רְאֵה לְשַׁמֵּר מְאֹד לֹא לְהַתּוֹכַח עִם אֲשֶׁתְךָ.

אם היא היתה יודעת מה אתה עושה ומה אתה פועל לקרב רחוקים אליו יתברך, היתה עוזרת לך בחפץ לב ובשמחה רבה, אך מסכנה, היא לא יודעת את מעלתך בשמים, שכל פונתך היא רק לקרב רחוקים אליו יתברך, ולכן עצתי אמונה, רק להתחזק בו יתברך, ותראה לכבוד וליקר את אשתך, וסוף הכבוד לבוא, שהכל יתהפך לטובה.

רציתי מאד אם אפשר שאתה ואשתך תשבתו שבת הבאה פרשת ראה ביבנאל, ואז הכל יתהפך לטובה, כי אני בטוח, שאשתך רוצה רק את הטוב ממך, אבל היא לא יודעת את גדל נפלאות הפעלות שאתה פועל לקרב רחוקים, ואם היתה יודעת, לא היתה מונעת ממך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר עקב, ט"ו מנחם-אב ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם על יום נשואיכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתרוו רב נחת דקדשה מפל יוצאי חלציכם, ויהיה תורה וגדלה מצויים על שלחנכם תמיד, ותחיו ביחד באהבה, אהנה ורעות.

... גרו יאיר! מאד אבקש אותך להזמין עוד עכשו גם ב"היכל-הקדש", כי אין כבר פלום, ואין מים חמים במקנה, וכן דברתי עמך למעלה במנין התימנים, אני רוצה לרצף כמו שיש בהדירה שלי, עם הדבקה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צְרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי אֵין עוֹד מִצְנָה גְדוֹלָה מִלְּהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁנֵה
בָּא לְאָדָם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן אֵי אֶפְשֶׁר
לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה, אֶלָּא עַל-יַדֵּי מַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְעַקֵּר הַמַּסִּירוֹת נֶפֶשׁ הוּא
כִּי טִבֵּעַ שֶׁל הָאָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, כִּי רַבּוּ שֶׁל
הָאָדָם הוּא מִכַּח הָעֶפֶר, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, וְלִכֵּן
רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵה לֹא קָל, עִם
כָּל זֹאת אִם תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזוּ תִרְאֶה אֶל אֵילוֹ
מִדְּרָגוֹת תִּגִּיעַ, וְעַקֵּר הַדְּרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, שְׁלֹא תִהְיֶה בְּצִמְאוֹן רוֹחָנִי,
כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עו), כִּי מִי שֶׁעֲצוּב,
הוּא תָּמִיד צָמָא, וְאֵינוֹ מְרַנֵּה אֶת נַפְשׁוֹ, וְהוּא לֹא יִכּוֹל לְתַת עֲצָה
לְנַפְשׁוֹ, כִּי יֵשׁ לוֹ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּרְגִּיל
אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמַּאֲמֵר הַזֶּה בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן" (חֶלֶק
א', סִימָן עו), וְלוֹמֵר עֲלֶיהָ אֶת הַתְּפִלָּה בְּ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת" (תְּפִלָּה פב),
וּמִמֶּשׁ תִּרְגִּישׁ חַיִּים אַחֲרַיִם, כִּי כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ, זֶה רַק
בְּעֵנְיֵינִים הָאֵלוֹ, כִּי אָדָם צְרִיף לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת שִׂמְחַ בְּחֶלְקוֹ,
וְלִהְסַתְּפֵל רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהַסְתְּפֵל עַל שׁוֹם בְּשֶׁר וְדָם,
אֲנִי מְאֹד מִקְנֶה שְׂתַצִּית אוֹתִי, וְאֲזוּ תִרְגִּישׁ חַיִּים חֲדָשִׁים לְגַמְרִי.

אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה תִּקְבַּל מִרַבְּנּוּ ו"ל מֵה שֶׁהוּא אָמַר לְמוֹהֲרַנ"ת
ו"ל: "מַעֲט גַם-כֵּן טוֹב", כִּי אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁרַב הִירִידוֹת שֶׁל
בְּנֵי-הָאָדָם, שֶׁהֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת הַרְּבָה, וּכְשֶׁרוֹאִים שְׁלֹא הוֹלֵךְ לָהֶם,
הֵם לֹא עוֹשִׂים כְּלוּם, וְלִכֵּן 'תְּפַסְתָּ מְרַבָּה לֹא תְּפַסְתָּ', וְאֵל תִּרְצָה

שׁוֹם דְּבַר, רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבַר, וּכְבֹר אָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): אֵל תִּבְקֶשׁ גְּדֻלָּה לְעִצְמוֹךָ וְאֵל תִּחַמַּד כְּבוֹד יוֹתֵר מִלְמוּדָךְ עֲשֵׂה, וְאֵל תִּתְאַוֶּה לְשִׁלְחָנָם שֶׁל מַלְכִים, שִׁשְׁלִיחָךָ גְּדוֹל מִשְׁלִיחָנָם, וּכְתִרְךָ גְּדוֹל מִכְתָּרָם, וְנִאֲמָן הוּא בְּעַל מְלֹאכְתְּךָ, שִׁישְׁלָם לָךְ שֹׁכֵר פִּעֲלֹתְךָ; וַיֵּשׁ מֵאֲמַר הַחֶכֶם: "פֶּתֶר, פֶּתֶר, אֵלֹהִים הִנֵּה נוֹדֵעַ לְכָל אָדָם הַצְּרוֹת וְהַתּוֹגוֹת, הַחֲרָדוֹת וְהַרְעוֹת אֲשֶׁר תַּחֲתֶיךָ, אֶף-עַל-פִּי שְׂיִמְצֹאוּךָ בְּשׂוֹק מִשְׁלָךְ בֵּין הָאָבִיבִים, לֹא יִקְחוּ אוֹתְךָ, וְלֹא יִרְיֹמוּךָ מֵעַל הָאָרֶץ". וַיִּזְכֹּר כָּלֵל זֶה, פִּי תִצְטַרְךָ אֶת זֶה לְכָל הַחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר אֵיזֶה בְּחוֹר מְכֻנְיָסִים בְּיִשְׁיבָה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה אֲצִלְנוּ מוֹסֵד לְשִׁקוּם בְּרִיאוֹת נַפְשִׁי, אֲנִי צָרִיךְ רַק בְּחוֹרִים טוֹבִים, אֲנִי לֹא מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל מַה בְּכָךְ, רַק בְּחוֹרִים טוֹבִים וְרַצִּינִיִּים שְׂרוּצִים לְלִמּוּד, וְכָל אֵלֹהִים שְׂיִוְצְאִים מִכַּפַּת הָרֶב ... גֵּרוֹ יְאִיר, אַתֶּם יְכוּלִים לְקַחַת אוֹתָם, עַד שֶׁאֲתִישֵׁב אִם לְהִבִּיא אוֹתָם אוֹ לֹא, אֲבָל מִבְּחוּץ בְּשׁוֹם פְּנִים שֶׁלֹּא תִקְחוּ בְּגִיל צַעִיר, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַסְתַּכְסֵּף עִם הַחֶק בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן.

הַעֲקֹר צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר שִׁיְהִיָּה נְקִי בְּיִשְׁיבָה, בְּפָרֵט עֲכָשׁוֹ, שֶׁבָּאִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה אוֹרְחִים, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְרִאוֹת שְׂגֵם הַחֲצֵר תִּהְיֶה נְקִיָּה, וְעַל כָּלֵם — תִּרְאוּ לְלִמּוֹד אֶתֶם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וּמִי יִתֵּן שִׁילְמוֹת הַתְּלִמִּידִים "שִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש", כָּל הַיְ"ג חֲלָקִים שְׂיִצְאוּ עַד עֲכָשׁוֹ, וַיֵּשׁ עוֹד לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרִים חֲלָקִים שְׂצָרִיכִים לְצֵאתָ, שֶׁרְשָׁמוֹ הַתְּלִמִּידִים.

יען שהבחורים טוענים שהם צריכים כסף לנסע לציון רבנו ז"ל, אז תעשו אתם תנאי, אם הם יוכלו לקום לתפלה, אז הם יכולים לצאת פעמים או שלש בשבוע להפצה, כי אני מאד מאד רוצה שכל הבחורים יבואו לראש השנה הבא עלינו לאומן, וכן כדאי להפיץ עכשו המון קונטרסים, כי עם ישראל צמאים לדבר השם, וצריכים להכניס את כל המרץ בהפצה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר עקב, ט"ו מנחם-אב ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

הנה שמעתי שאתה לוקח את הדירה של האברך ... גרו יאיר, ואתה יודע שהוא השקיע שם כבוד כמעט עשרת אלפים דולר, ולכן תעשה תנאי כפול עם הבעל-הבית, שאתה לא לוקח את הדירה עד שלא יחזיר לו את הכסף, כי למה שיאבד את הכסף על לא דבר, ושמעתי שהוא החזיר כבוד לכל מי שחזר בו, ולכן תעשה את החסד עם האברך הנ"ל, ותקים את רצוני, והקדוש-ברוך-הוא ימלא את משאלות לבך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר עקב, ט"ו מנחם-אב ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני שמח, שקבלת על עצמך להיות מחנכת בבית-הספר שלנו במסירות נפש, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא ימלא כל משאלות לבך לטובה, ותהיה לכם פרנסה, ועוד תראי

הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, כִּי בְּזִכּוֹת שְׂמַחַנְכִּים אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן מִתְּנֵה גְדוּלָה לְמַחְנֻכָּת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וְאִיךָ שְׂאֵת מְכִינָה אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׁנָּה הַבְּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה עִם
הַבֵּית-סֵפֶר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהֲיָה לָךְ הַצְלַחָה גְדוּלָה
מְאֹד, וְנִזְכָּה לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה וְצַנִּיעוּת בְּבָנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲזֹר לָנוּ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהֲיָה גַם לָנוּ נַחַת מִיַּלְדֵינוּ.

רְאֵי רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתַרְוֵי נַחַת מִכָּל
הַיְלָדִים שְׁלָךְ, בְּזִכּוֹת זֶה שְׂאֵת עוֹזְרַת לִי לְחַנֵּךְ אֶת הַבָּנוֹת עַל טְהָרַת
הַקְדָּשׁ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב, ט"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּכִנְגָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִתְאַחַד יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְשׁוּם דְּבָר

שבעולם לא יוכל להפריד ביניכם, כי זה כל הענין של הסמ"ך-מ"ם לעשות פרודים בעם ישראל, וכל הפח של הטמאה זה רק "הפרד ומשל", ובזה הסמ"ך-מ"ם הרשע ממחה גדול, זה עשרים וחמש שנה שהוא מפלג ומפורר ומסית ומדיח, בין תושבי יבנאל אחד על השני, אנחנו צריכים לשמר מאד מהטמאה הזו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן טו): במקום מריבה שם השטן; ולכן היום הזה שהוא חמשה-עשר באב, שפבר מתחילה להאיר הארת ראש השנה, כמובא (בני יששכר מאמרי תמוז, אב, מאמר ד', אות ד'), כי הם בדיוק ארבעים יום קדם בריאת העולם, שהיה בכ"ה באולול, ובראש השנה יום הרת עולם, אז נברא האדם, ולכן פבר זמן להתעורר בתשובה, ועקר התשובה לשוב על עוונות שבין אדם לחברו, שזה הכי נחוץ, כי אם אדם יעשה את כל התשובות שבעולם, לא יועיל לו לתקן שום תקון מה שפגם נגד חברו, עד שירצה את חברו.

ובזה פרשתי בספרי "חוק נתן" על המועדים: מה הקשר בין חמשה-עשר באב, לבין יום הכפורים? אמרו חכמינו הקדושים (תענית ל:): אמר רבן שמעון בן גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל בחמשה-עשר באב וכיום הכפורים, בשלמא יום הכפורים משום דאית ביה סליחה ומחילה וכו'. אלא חמשה-עשר באב מאי היא? אמר רב יהודה אמר שמואל: יום שהתרו שבטים לבוא זה בזה. מאי דרוש (במדבר לו): "זה הדבר אשר צנה הו"ה לבנות צלפחד" וגו', דבר זה לא יהא נוהג אלא בדור זה. אמר רב יוסף אמר רב נחמן: יום שהתרו שבט בנימין לבוא בקהל, שגאמר (שופטים כא): "ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה". מאי דרוש? אמר רב: ממנו, ולא מבנינו; ויש להבין מה הקשר בין שניהם, עד שאמרו חכמינו הקדושים: לא היו ימים טובים לישראל בחמשה-עשר באב וכיום הכפורים; אלא חכמינו הקדושים אומרים (יומא פה:): עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו; נמצא, שביום הכפורים אז השמחה הכי

גְּדוּלָה, שְׁמוֹחִים לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָעוֹנוֹת, וְאֵין עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, וּכְמֵאמָרָם ו'ל (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק א'): יָמִים יוֹצְרוּ וְלוֹ אֶחָד, זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא שְׂמֵחָה גְּדוּלָה לְפָנַי מִי שְׂאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם, שֶׁנִּתְּנָו בְּאַהֲבָה רַבָּה לְיִשְׂרָאֵל, מְשֻׁלוֹ מְשַׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה? לְמַלְךָ בְּשֵׁר וְדָם, שֶׁהָיוּ עֲבָדָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ מוֹצִיאִין אֶת הַזְּבָלִים וּמְשַׁלִּיכִים אוֹתָם כְּנֶגֶד פֶּתַח שַׁל מְלֶךְ, וּכְשֶׁהִמְלִיךְ יוֹצֵא וְרוֹאֶה הַזְּבָלִים, הוּא שְׂמֵחַ שְׂמֵחָה גְּדוּלָה. לְכָף גְּדָמָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁנִּתְּנָו הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְשִׂמְחָה, וְלֹא זֹו בְּלִבָּד, אֲלֹא בְשִׂעָה שֶׁהוּא מוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אֵין מִתְעַצֵּב בְּלִבָּבוֹ, אֲלֹא שְׂמֵחַ שְׂמֵחָה גְּדוּלָה, וְאוֹמֵר לָהֶם לְהָרִים וּלְגַבְעוֹת, לְאַפִּיקִים וּלְגִּזְאוֹת, בּוֹאוּ וְשִׂמְחוּ עִמִּי שְׂמֵחָה גְּדוּלָה, שְׂאֲנִי מוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל; וְלִכֵּן יוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, אֲבָל אִזּוֹ מִתְפַּפֵּר רַק עוֹנוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, מֵה שְׂאֵין בֶּן בְּחַמְשָׁה-עָשָׂר בָּאֵב, אִזּוֹ הִתְרוּ שְׂבָטִים לְבוֹא זֶה בְּזֶה, שֶׁעָשׂוּ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם, הִינּוּ שִׁתְּקֵנוּ אֶת הָעוֹנוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ, שֶׁאֶחָד מִחַל לְשֵׁנִי, עַד שֶׁהִתִּירוּ לְבוֹא זֶה בְּזֶה, וְכֵן הִתִּירוּ אִזּוֹ אֶת שְׂבָט בְּנִימִין לְבוֹא בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן בְּחַמְשָׁה-עָשָׂר בָּאֵב הַשְּׂמֵחָה כָּל-כָּף גְּדוּלָה, שְׂאִזּוֹ גִּתְּכַפְּרִים הָעוֹנוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ, וְזֶה הַקָּשֶׁר שְׂאֵמֵרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: 'לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל בְּחַמְשָׁה-עָשָׂר בָּאֵב וּכְיוֹם הַכַּפּוּרִים'. כִּי בְיוֹם הַכַּפּוּרִים מִתְּכַפְּרִים עוֹנוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, וּבְיוֹם חַמְשָׁה-עָשָׂר בָּאֵב מִתְּכַפְּרִים עוֹנוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ, כִּי אִזּוֹ מִתְּפִיִּסִים זֶה עִם זֶה, וְלִכֵּן הִשּׁוּי יַחַד 'לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל בְּחַמְשָׁה-עָשָׂר בָּאֵב וְיוֹם הַכַּפּוּרִים', כִּי שְׁנִיָּהֶם הֵם זְמַן שֶׁל כַּפֶּרֶת עוֹנוֹת, וְלִכֵּן אֵין עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, כְּשֶׁמְכַפְּרִים אֶת עוֹנוֹתֵינוּ.

וּבְזֶה נִבְיִן גַּם אֶת הַקָּשֶׁר, מֵה שְׂאֵמֵרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ל:): יוֹם שְׂבִטֵל הוֹשַׁע בֶּן אֵלֶה מְחַצּוֹת שֶׁהוֹשִׁיב יְרֻבְעָם בֶּן נֹבֵט עַל הַדְּרָכִים, שֶׁלֹּא יַעֲלוּ יִשְׂרָאֵל לְרֶגֶל, וְאָמַר: לֹא יִזְהָ שִׁירְצוּ יַעֲלוּ; כִּי יְרֻבְעָם בֶּן נֹבֵט מֵנַע אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְעֵלוֹת לִירוּשָׁלַיִם לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, כְּמֵאמָרָם ו'ל (ירוּשְׁלַמִי, עֲבוּדָה זְרָה, פְּרָק א', הִלְכָה א'), גִּאוֹתוֹ שֶׁל יְרֻבְעָם

בֶּן נִבְט דְּחַתוּ מִהָעוֹלָם, כִּי הוּא פָּתַח שָׁאם יַעֲלוּ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לִירוּשָׁלַיִם, אֲזוּ רַחֲבָעִם בֶּן שְׁלֵמָה יִהְיֶה מְלֹךְ, כִּי הוּא מְלֹךְ בִּירוּשָׁלַיִם, וְלִכְּנֵן לֹא יִכְבְּדוּ אוֹתוֹ, וּמִפְּנֵי גְאוּתוֹ הִלְךְ וַעֲשָׂה שְׁנֵי עֲגָלֵי זָהָב, וְשֵׁם מַחְסוּמִים עַל כָּל הַדְּרָכִים שְׁמוֹבִילוֹת לִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא הִנִּיחַ אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לַעֲלוֹת לְרַגְלֵי לִירוּשָׁלַיִם. וּבַחֲמֹשֶׁה-עָשָׂר בָּאָב אֲזוּ בָּא הוֹשַׁע בֶּן אֱלֹהִים, וְשָׁבַר אֶת כָּל הַמַּחְסוּמִים וְהַמְּחִיצוֹת, וַיּוֹכְלוּ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לַעֲלוֹת לִירוּשָׁלַיִם לְרַגְלֵי. וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי, חֲגִיגָה, פָּרָק ג', הִלְכָה ו'): עַל הַפְּסוּק (מִהֲלִים קַכְב, ג): "יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׂחַבְרָה לָהּ יַחֲדָיו", עִיר שֶׁהִיא עוֹשֶׂה כָּל יִשְׂרָאֵל לַחֲבָרִים וְכוּ', בַּשְּׁעָה שֶׁשָּׂם עָלָיו שְׂבָטִים; וְכֵן אָמַר הַתַּנָּא (אֲבוֹת פָּרָק ה'): מֵעוֹלָם לֹא אָמַר אָדָם צָר לִי הַמָּקוֹם שְׂאֵלִין בִּירוּשָׁלַיִם; נִמְצָא, שִׁירוּשָׁלַיִם מִחֲבַרְתָּ אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד, שֶׁשָּׂם עוֹלִים לְרַגְלֵי, וּמֵאַחַר שֶׁבַחֲמֹשֶׁה-עָשָׂר בָּאָב שָׁבְרוּ אֶת כָּל הַמְּחִיצוֹת שֶׁעָשָׂה יְרֻבָעִם בֶּן נִבְט שְׁלֹא יוֹכְלוּ לַעֲלוֹת, וְהָיוּ פְרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַעֲכָשׁוּ בַחֲמֹשֶׁה-עָשָׂר בָּאָב כָּלֵל יוֹכְלוּ לַעֲלוֹת לִירוּשָׁלַיִם לְרַגְלֵי; וְלִהְתְּאָחַד יַחַד, וְלִכְּנֵן זֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, שֶׁנַּעֲשָׂה אַחֲדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלִכְּנֵן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְלִהְזַכִּירְכֶם שֶׁעָקַר הַצְּלַחַת קִהְלַתְנוּ — שְׂאִין לָנוּ שׁוּם שְׂיִכּוֹת אֶל הַסֵּמ"ך-מ"ם וְגִנְדָא דְלִיָּה, וַיֵּשׁ לָנוּ אֶת הַתַּקְנוֹת שֶׁלָּנוּ בְּקִהְלַתְנוּ, וְאַנְחֵנוּ נַעֲמַד עַל זֶה חֲזַק בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, הֵן שֶׁהַד' אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה רַק מְקוֹם תּוֹרָה, כִּי כֹּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ת'): מִיּוֹם שֶׁחֲרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֲלֵא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הִלְכָה בַלְבָּד. וְהֵן הַחֲנוּךְ שֶׁל יְלָדֵינוּ, שֶׁיִּהְיֶה עַל טְהַרַת הַקְּדָשׁ, בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כִּפִּי שֶׁקְּבָלְנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּמֵאֲבוֹתֵינוּ, בְּלִי זִיז כְּלִשְׁהוּ, וְהֵן בְּעִנְיַן צְנִיעוּת הַנָּשִׁים, הֵן בְּבָגְדִים וְהֵן בַּתְּגַלְחַת וְכוּ', וְהֵן בְּכִשְׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים לֶאֱכֹל בְּשׂוֹר רַק מִשׁוּחַט פְּרָטִי, וְלֹא לְקַנּוֹת בְּשׂוֹר מְכַל הַבָּא בִּידוֹ, אֲפֹלוּ שִׂישׁ עַל זֶה הַכְּשָׁרִים, כִּי לַצְּעָרָנוּ הַרְבֵּה, זֶה בְּנֻדָּאֵי טְרָפוֹת וּנְבָלוֹת, שֶׁמַּעֲכִיר אֶת הַדָּמִים, רַחֲמָנָא

לִישׁוֹנוֹ, וְכֵן בְּשָׂאֵר הַמוֹצְרִים, שִׁיְהִיָּה רַק הַכָּשֶׁר טוֹב מִבֵּית־דִּין יִרְאֶי הַשָּׁם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! תִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם לְמִי הֵם מִתְחַבְּרִים, כִּי בְּעֵתִים הֵלְלוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַנֶּעֱר, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְבִקְשׁ בְּכָל יוֹם רַחֲמִים בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי עַל דְּבַר זֶה צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, כָּל אֱלוֹ שִׁצִּיתוֹ אוֹתִי, חַתְּנוֹ אֶת הַיְלָדִים, וּכְבָר רוֹאִים נִכְדִים, וַיֵּשׁ לָהֶם הַרְבֵּה נַחַת, וְאֱלוֹ שְׁלֵא רָצוּ לְצִיַת רַק בְּרַחוּ, רְאוּ לְאִיזָה שְׂאוֹל הֵם נִפְלוּ, וְהַאֲמַת עַד לְעֲצָמוֹ.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן, כִּי כֹּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים, פְּרָשָׁה טו), עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים טו): "וַאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ הַיְיָ הַיְיָ עֵת רְצוֹן"; אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר חַלְפָתָא, עֵתִים הֵם לְתִפְלָה, וְאִימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין, וּמִי שֶׁמִּתְּפַלְלִין בְּמַגְנֵן בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שִׁימְחִלוּ לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלָקוּט בְּלָק, רְמֵז תשעא): 'מַה טוֹבוֹ אֱהִלְךָ יַעֲקֹב מִשְׁפָּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל, כְּנַחֲלִים נְטִיּוֹ וְגו'. מַה טִּיבָן שֶׁל נַחֲלִים אֲצִל בְּתִי כְּנִסִּיּוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת? אֲלֵא מַה נַחֲלִים הֵלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כֹּף בְּתִי כְּנִסִּיּוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת, בְּנֵי־אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן מְלֵאִים עוֹנוֹת וַיּוֹצֵאִין מְלֵאִין מַצּוֹת. 'כְּגוֹנוֹת עָלֵי נֶהֱר' אֱלוֹ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת, שְׁמוֹצִיאִין מִלְּבָן חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת וְהַשְׁפֵּל, וּמְלַמְדִין אוֹתָן לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִיהֶם שְׁבִשְׁמִים. וְלָכֵן רְאוּ לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל וּלְבֵית־הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד, וְלִהְבִּיא אֶת הַיְלָדִים אֶל יְשִׁיבַת "בֵּין הַזְּמָנִים", וְעַל־יְדֵי־זֶה תִתְּבָרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

יַעַן שֶׁעֲכָשׁוּ הֵם יְמֵי חַפְּשָׁה, וּבָאִים פַּה לְיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַמוֹן תִּיְרִים, תִּרְאוּ לְקִים אֶת דְּבַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק א'): וְהַיְיָ מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת דְּרַבִּי נְתָן, פָּרָק ג'): כִּי־צַד מְלַמֵּד, שְׂאָם נָתַן אָדָם לְחַבְּרוֹ כָּל מַתְּנוֹת

טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם וּפְנֵי זַעֲמוֹת וּכְבוּשִׁים בְּאַרְץ, מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב
 כָּאֵלֹה לֹא נָתַן לוֹ כְּלוּם, אָבֵל הַמִּקְבֵּל אֶת חֲבֵרוֹ בְּסִבְר פָּנִים יְפוֹת,
 אֶפְלוֹ לֹא נָתַן לוֹ כְּלוּם, מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב כָּאֵלֹה נָתַן לוֹ כָּל מַתָּנוֹת
 טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם. וְכֵן אָמַר הַתָּנָא (אָבוֹת פָּרָק ד'): הָיִי מְקַדִּים בְּשָׁלוֹם
 כָּל אָדָם. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת קִיא.) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית
 ט:): "וּלְבַן שְׁנַיִם מִחֻלָּב", טוֹב הַמִּלְבִּין שְׁנַיִם לַחֲבֵרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ
 חֻלָּב, שְׁנֵאמַר: "וּלְבַן שְׁנַיִם מִחֻלָּב", אֵל תִּקְרֵי לְבַן שְׁנַיִם אֲלֵא לְבוֹן
 שְׁנַיִם, כִּי כְּשֶׁמִּקְבְּלִים אוֹרַח בְּחִיּוּף וּבְשִׁמְחָה, זֶה מְכַנֵּס בּוֹ הַרְגָּשָׁה
 מְאֹד טוֹבָה; וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 שְׁתִּקְדַּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדֵינוּ, וְנִזְכָּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת
 מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלֹ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּעֲג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר עֲקֵב, י"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּזֶה
 שְׂאֵתָה מְקַרֵּב אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, כִּי הֵם מְאֹד מוֹסְתִים מִהַסְּמִיךְ
 מ"ם הַרְשָׁע, דְּבַר זֶה אֵין אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יִרְצָה לְהֶאֱמִין, וְאֵינוּ מְסַגֵּל
 לַחֲשֵׁב, אֵיךְ רָשָׁע כִּזֶּה יְכוּל לְהִיּוֹת חוּטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּים, זֹ
 בּוֹשֶׁה וְחֹרְפָה אֶפְלוֹ לְדַבֵּר מְזֵה, וּמְכַל שִׁפְן לַחֲשֵׁב מְזֵה, אָבֵל לְצַעֲרֵנוּ
 הַרֵב, זֹ הַמְצִיאֹת הַעֲגוּמָה, וְאֵין מֵה לַעֲשׂוֹת, וְלָכֵן אֵין עֲצָה אַחֲרַת,
 אֲלֵא לְהִתְחִיל לְדַבֵּר אִתָּם כְּפִי הָרֵאשׁ שְׁלָהֶם, וְצָרִיךְ לְהִתְלַבֵּשׁ בְּכָל
 מִינֵי לְבוּשִׁים, כְּדִי לְקַרֵּב אוֹתָם לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי חָבֵל מְאֹד
 שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִלְכוּ לְאִבוּד, זֶה עוֹן מְאֹד מְאֹד חָמוּר לְרַחֵק אֶפְלוֹ
 נְשָׂמָה אַחַת, כִּי בּוֹשְׂמָה אַחַת תְּלוּיִים כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְלָכֵן אוֹי לְאוֹתָהּ

בוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה לְאָדָם שְׁמֵרְחֵק אֶפְלוּ נְשָׂמָה אַחַת מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְפֹךְ אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁמֵקָרֵב אֶפְלוּ נְשָׂמָה אַחַת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 וְלִכֵּן רָאָה גַם רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְקָרֵב אוֹתָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לג תעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כְּפִי שָׁאֲנִי רוֹאֶה הֵהוּא הוֹלֵךְ בְּאֵלִימוֹת עִם אִשְׁתּוֹ,
 וְלֹא יְכוּלִים לְהַחֲזִיק אִשָּׁה עִם אֵלִימוֹת, וְזֶה דְבַר פְּשׁוּט, וְלִכֵּן כַּמָּה
 שְׁלֹא פִתְבַּתִּי לוֹ, וְהִסְפַּרְתִּי לוֹ, שְׁצָרִיכִים לְלַכֵּת עִם אִשָּׁה בְּעֵדִינּוֹת,
 וְהוּא לֹא רָצָה לְקַבֵּל אֶת זֶה, עֲכָשׁוּ הוּא צָרִיךְ לְאָכַל אֶת זֶה, מָה אֲנִי
 יְכוּל לַעֲשׂוֹת, אֲנִי אֶת שְׁלִי עָשִׂיתִי, וְחָבַל מְאֹד מְאֹד.

בְּעִנְיַן בִּתְךָ תַּחֲנִיָּה, כְּדֹאֵי לְבַדֵּק עִם רוֹפֵא וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְיָה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְתַהֲיֶיָה בְּרִיאָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
 רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

בְּעִנְיַן גְּרוּב רְחוּקִים שְׂאֵתָה עוֹסֵק, מָה אָמַר לָךְ! אֵין עוֹד דְּבַר
 יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, שְׁכָל נְשָׂמָה וְנְשָׂמָה שְׁמֵקָרְבִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה
 חָשׁוּב שֶׁם לְמַעַלָּה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל,
 יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּעֲהָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי עֵקֶב, י"ז מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְהַהֲכַרְחֵה לְהַגִּיד לְךָ, שְׁזֶה בְּחֹרֵף נִפְלָא מְאֹד, וְהַלְוֵאִי שְׂיֵצֵא מִכַּח אֶל הַפַּעַל.

רַק תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּעֲוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי עֵקֶב, י"ז מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׁאַתָּה מְרַחֵב אֶת דִּירְתְּךָ, וְיִהְיֶה לְךָ עוֹד שְׁתֵּי דִירוֹת לְהַשְׁפֵּרָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

עֲכָשׁוּ קַבְּלָתִי מִכְּתַב מֵהַבַּת שֶׁל ... תַּחֲיָה, וְהִיא מְעַנִּינָת וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְבָרֵךְ עִם אֲשַׁתְּךָ אִם אַתָּם מוֹכְנִים, וְאִז אֲנִי יָכוֹל לְדַבֵּר עִם בְּנֵךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

"זְכְּרוּ נִפְלְאוֹתַי", אָדָם צְרִיף תָּמִיד לְזִכֹּר בְּנִפְלְאוֹתַי וְיִתְבָּרֵךְ שְׁעֵשֶׂה עִמּוֹ, כִּי עַל־פִּי־רַב אַחֵר הִישׁוּעָה הוּא שׁוֹכַח, וּמִזֶּה בָּא שְׁאַחֲר־כֶּף חוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק וּבוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, וְעוֹזְבִים אוֹתוֹ, וְלִכֵּן

גַּם אַתֶּם זָכְרוּ אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַעֲוֹלָם אֵל תִּשְׁפָּחוּ אֶת זֶה, וְאֵז מִמִּילָא לֹא תִצְטַטְּכוּ לְבָרַח, וְלֹא תִרְצוּ לְבָרַח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

לג תעז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרוּ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר עֵקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מָאד מָאד לֹא לֵהִיּוֹת בְּכַעַס וּקְפֻדוֹת אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, כִּי בֵּית שְׁהֶאֱשָׂה וְהִבְעֵל רַבִּים בִּינֵיהֶם, הֵם מְגַרְשִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה מִשְׁמָה, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן רסג), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין זוּגוֹת צְעִירִים, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בַּעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, כִּי כְּשֵׁי שְׁלוֹם-בֵּית, אֵז גָּרִים כִּיחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשָּׁנִי, וְנִשְׁמְרִים מִהַחֲטָא, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם תְּחִזִּיקוּ מֵעַמֵּד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׁלֹא יִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֵי הֲבָנוֹת וּמַחְלָקוֹת וּמְרִיבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשָּׁטָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים מָאד מָאד לְשָׁמֵר לֹא לְרִיב, לֹא לְהִתְנַפֵּחַ, כִּי חָבֵל שֶׁתִּשְׁבְּרוּ אֶת הַבֵּית, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי כָּל מְרִיבָה מִתְחִילָה עִם וְכוּחַ קָטָן, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה רִיב רְצִינִי, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ אֶת עַצְמְכֶם מָאד מָאד מִמַּחְלָקוֹת בַּבֵּית, וּכְבֹר אָמַר הַחֶכֶם: "קֶשֶׁה הַמַּחְלָקוֹת, כְּמָה קִלְלוֹת וְכְמָה תְּקִלוֹת תְּלוּיוֹת בָּהּ", וְאַנְחֵנוּ רוֹאִים בְּחַיֵּשׁ שֶׁבְּרַגַע שֶׁנַּעֲשֶׂה רִיב וְאֵי הֲבָנוֹת בֵּין הַזּוּג, יִהְיֶה מִמֵּי שְׁיִיחָה, הֵן מִהִבְעֵל, וְהֵן מִהֶאֱשָׂה, כְּבֹר נַעֲשֶׂה בְּרַגְזוֹ וְיוֹצֵא מִזֶּה תְּקִלוֹת, וּבָאִים לִידֵי קִלְלוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְזֶה מֵר מָאד מָאד, וְזֶה גוֹרֵם אַחֲרֵי-כֵן לְהִרְבֶּה קִלְקוּלִים, וּמְעַרְבִים אֶת הַהוֹרִים, וְלִכְלֵם יֵשׁ צַעַר גְּדוֹל מָאד, וְלִכֵּן תְּהִיוּ פְּקָחִים, מָה אַתֶּם צְרִיכִים אֶת כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוּ, תֵּאָחֲבוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשָּׁנִי, וְתִתְּאוּ אִיךְ

שֶׁהַשְׂכִּינָה תִשָּׂרָה בֵּינֵיכֶם, כִּי אִם הִבְעַל וְאִשְׁתּוֹ אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּמִכְבָּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְעוֹזְרִים אֶחָד לַשְּׂנִי, אֹז הַבְּרָכָה מִצִּוְיָה בְּבֵית, וְאֵל תֵּאבּוּ וְאֵל תִּשְׁמְעוּ אֶל מִי שְׂאוֹמֵר אַחֲרָת, כִּי אֵין רוּחַ טְהוֹרָה נִמְצָאת בּוֹ, כִּי יְדוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וּפְעַם יֵשֶׁב בְּשִׁלְחָנוּ אֶחָד שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, וְרַבְּנוּ ו"ל הַכְּרִיז לְפָנָי כֵּלָם: "מִי יֵשׁ לוֹ חֲצָפָה שְׂיִהְיֶה לוֹ הַרְהוּר רַע בְּשִׁלְחָנִי", וְקָם וְעָמַד וַיֵּצֵא, עַד שְׂאֶחָד מִבֵּין הַמְּסֻבִּים קָם וְהִלֵּךְ אַחֵר רַבְּנוּ ו"ל וּבָכָה, וְהִבְטִיחַ לוֹ, שֶׁהוּא כָּבֹד יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם-בֵּית עִם אִשְׁתּוֹ, רוֹאִים מָזָה אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁלֹא רָצָה לְשַׁבֵּת בְּשִׁלְחָנוּ עִם אִישׁ שְׂאֵין לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְצִיַּת אוֹתִי, וְלֹא תִפְסְדוּ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְלֹא הֵייתִי בְּבֵיתִי לְדַבֵּר עִמָּךְ.

קָדָם בְּעֶנְיָן ... אָנִי רוֹאָה שֶׁהַשְּׂדִים לְקַחוּ לְעֲצָמָם אִיוֹם חֲדָשׁ, שְׁפָל דְּבַר מַה שְׁקוֹרָה בֵּיבְנָאֵל, מִי הַכְּתָבַת הַרְאִשׁוֹנָה לְהַפְחִיד וְלְהַכְנִים בְּלַחֲץ? "... וְלִכֵּן לְדַעְתִּי, תַּעֲשֶׂה סוּף וְקֶץ לְאִיוֹמִים הָאֵלֶּה, וְהֵייתִי מַצִּיעַ לָךְ, אִם יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ דְּרֶךְ לְדַבֵּר אוֹ עִם מַפְקֵד תַּחְנַת מִשְׁטֶרֶת טְבָרְיָה, אוֹ עִם ... הַחוֹקֵר, אוֹ עִם שְׂנִיָּהֶם בְּיַחַד, וְלִסְפֹּר לָהֶם, שְׁלֵאֲחֲרוֹנָה כֹּל מַה שְׁקוֹרָה מוֹרְחִים אֶת זֶה עֲלֶיךָ.

וְאִם תִּצְטַרֵּף עוֹרֵף-דִּין, גַּם אֵין לָךְ בְּרָרָה, כִּי אָנִי רוֹאָה שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים כֵּיִם נִגְרַשׁ הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכֵל, הֵם רוֹאִים שְׁלֹא יְכוּלִים לְתַפֵּס אוֹתִי, אֹז הֵם רוֹצִים לְקַחַת אוֹתְךָ, הַעֲקֹר אֵל תִּפְחַד, וְאָנִי חוֹשֵׁב

שְׁפַעַם וּלְתַמִּיד אַתָּה צְרִיף לְהַעֲמִיד עַל הַמָּקוֹם אֶת כָּל הָעֲנָנִים שֶׁל הָאִיּוֹמִים.

אֹדוֹת הַמָּקוֹה, בְּוֹדָי שְׁמַעְתָּ שְׁהַרְשָׁעִים הַפְּסִיקוּ אֶת הָעֲבוּדָה וְכו', אֲבָל אֲנִי מְקוֹה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַנִּי אֲמַשִּׁיךְ, וְיִפֹּל עֲלֵיהֶם פַּחַד.

אֲנִי אֶהְיֶה אִתְּךָ עוֹד בְּקֶשֶׁר מְחָר בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם, רַק תּוֹדִיעַ לִי אִם הִרְשַׁע מִתְכַּנֵּן לְבָנוֹת אֶת הַמְדַרְכָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תְּדַאֵג! יֵשׁ פְּתָגָם עֲמָמִי עַל מָה שְׁאוּמְרִים בְּסֵדֶר הָעֲבוּדָה שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים: "וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר", עַד "וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה", נוֹפְלִים שְׁבַע פְּעָמִים כּוֹרְעִים... אַתָּה חוֹשֵׁב שְׁבוּזָה שְׁהַבְטִיחַ שְׁיִקְנֶה מִסֶּךָ אֶחָד לְפָנָי וְאֶחָד לְשֵׁם, וְיִשִּׁימוּ אֶת זֶה עַל הַשְּׁלֶחֶן, וְרַק יִפְתָּחוּ אֶת זֶה לְפָנָי, וְאֲנִי אֲדַבֵּר, וְאַתָּם כְּבָר תִּשְׁבוּ שָׁם, וְתִסְתַּפְּלוּ עַל הַמִּסֶּךָ, וְתִרְאוּ אוֹתִי וְתִשְׁמְעוּ אוֹתִי... עַל זֶה צְרִיכִים לְהַגִּיד "חֲלָמָא טָבָא חַזִּית", "חֲלָמָא טָבָא חַזִּית", טָבָא לְהוּי וְכו' וְכו'.

וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה צְרִיף לְהַחְלֹשׁ, אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מָה עוֹבֵר עָלַי, וּמָה עָבַר עָלַי בְּשָׁבוּעִים הָאֲחֵרוֹנִים, הֵייתָ מִבֵּין שְׁאַתָּה עֲדִין לֹא מִבֵּין כְּלוּם. כִּי כִּף מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד עִם כָּל מִינֵי גְסִיווּנוֹת, לְרֵאוֹת אִיךָ יִחַזִּיק מֵעַמֵּד, וְלִכֵּן כִּלְיָךְ מִכָּל הַשְּׁמוּעוֹת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ בְּעֶצְמְךָ כִּמָּה יִגִּיעוֹת וּטְרָחוֹת טְרַחַת כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי, עַד שֶׁהַתְּחִיל

לעבד, ואיך הם יכולים כבר לשים על השלחן שלי, ולתלות גם בבית-הכנסת אצלכם, וכבר יראו וישמעו, האם זה לא מצחיק?!

ולכן תוציא את החלישות הדעת מלבך, ונאנחנו נשארים אתך ולא עוזבים אותך.

העקר ראה להדביק את מחך ומחשבתך רק בו יתברך, ואז תחיה בעולם החרות, בנדאי אני הולך בין הטפות, כי אני לא רוצה להיות רטב... וזו הדרך הכי מצלחת, שאומרים לכלם: 'כן'. וכך התנהג רבנו ז"ל, שלכלם אמר 'כן', וכל אחד חשב שהוא נצח את רבנו ז"ל, ולבסוף הוא עשה כמו שהוא רצה.

ולכן שלא תחלש דעתך מכל מה שאומרים לך, כי הכל תלומות ודמיונות, ואתה יודע שזה לא הולך פל-כף קל.

רק חזק ואמץ כל ימי חיך, ואז טוב לך כל הימים, וצריכים להתאזר עם מדת ההתחזקות, כי אף פעם לא יודעים, ולא יכולים לדעת מה המחר יכול להביא, ולכן צריכים להתחזק מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תפ

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-החדש אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים! הנה עכשו נכנס חדש אלול, חדש הרחמים והסליחות, ומנהג עדות המזרח, שקמים לסליחות כל חדש אלול, וכן מנהג אצל בני אשכנז לתקע בשופר בכל בקר אחר התפלה, והכל כדי לעורר אותנו בתשובה, כמו שקתוב (צמוס ג, ו): "אם תקע שופר בעיר, ועם לא יחירו", ודרשו

על זה חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי, סימן ז'): אמר הקדוש-ברוך-הוא: בראש השנה אני דן את עולמי, ובו ביום הייתי צריך לגמור את הדין, ולמה אני תולה עד עשרה ימים? כדי שיעשו תשובה עוד. ולמה עוד בה עשירייה? כדי שיעשו תשובה, ושבה והיתה לבער, שאם עשיתם תשובה באלו הימים, אפלו יש בכם כמה עוונות אני מבערם ומזכה אתכם, ואם לא עשיתם בהם תשובה, הוו יודעים שדיניכם מתפסק ביום הכפורים, ולא עשיתי בכם אלא אתם עשיתם בעצמכם, למה? שפך התקנתי לכם, שתהיו תוקעים בשופר בראש השנה, כדי שתהיו חרדים מתקיעת השופר להתקין עצמכם לתשובה. עין שם; וראים מזה, שתקיעת שופר מעוררת את העם לתשובה. וכן פסק הרמב"ם (פרק ג' מהלכות תשובה, הלכה ד'): אף-על-פי שתקיעת שופר בראש השנה גזרת הפתוב, רמז יש בו כלומר: "עוררו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק, אשר לא יועיל ולא יציל, הביטו לנפשותיכם, והיטיבו דרככם ומעלליכם, ויעזב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה"; לפיכך צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כלה כאלו חציו זכאי וחציו חייב, וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב, חטא חטא אחד, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כלו לכף חובה, וגרם לו השחתה, עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כלו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה, שנאמר: "וצדיק יסוד עולם", זה שצדיק, הכריע את כל העולם לזכות והצילו, ומפני ענין זה נהגו כל בית ישראל להרבות בצדקה ובמעשים טובים, ולעסוק במצוות מראש השנה ועד יום הכפורים יותר מכל השנה, ונהגו כלם לקום בלילה בעשרה ימים אלו, ולהתפלל בבתי כנסיות בדברי תחנונים ובכבושין עד שיאור היום. עין שם; ונוהגים כלל ישראל להתעורר כבר מראש-חדש אלול, פי אז הקדים לנו הקדוש-ברוך-הוא חדש אחד של רחמים וסליחות, שנפשפש במעשינו, ונתקן את דרכנו, ונזכה להדבק בו יתברך.

ולכן באו ונתעורר דיקא עכשו מחדש, ונבלה כל יום ויום עם מעט טוב אמתי ונצחי, כי רק זה מה שישאר מאתנו, וכשבר ישראל זוכה ונכנס לבית-הכנסת להתפלל שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, אז גורם שעשועים גדולים בכל העולמות. ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; וכן אשרי האדם שזוכה לחטף בכל לילה לומר סדר תקון חצות, שעל-ידי-זה נעשה יחוד גדול בכל העולמות, ואשרי מי שיכול להתבודד אז אליו יתברך, כי עקר ההתבודדות הוא בלילה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב, וסימן נד), שאז הזמן הכי טוב להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, שאף אחד לא מבלבל אותו. אבל גם באמצע היום יכולים לחטף, פה חמש דקות, ושם חמש דקות, שיחה בינו לבין קונו, לספר להקדוש-ברוך-הוא כל מה שעובר עליו.

וכן מה טוב ומה נעים כשזוכים ללמד בכל יום קצת חמש ורש"י עם התרגום, באפן שיזכה לסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום. ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום כמה פרקים משניות, שזה מה שישאר ממנו לנצח, מכל שפן מי שזוכה לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, על-ידי-זה הוא הורג את היצר הרע שלו. ועל פלם — דף גמרא רש"י ותוספות, זה חיות לנשמה.

כלל ישראל נוהגים בחדש אלול להתחיל לסיים את ספר התקונים, והוא זכוף גדול לנשמה, אשרי מי שזוכה לסיים את זה בחדש אלול, וזה לא הרבה, אם לומדים ארבעה או חמשה דפים זוכים לגמור את כל ספר התקונים בחדש אחד.

ועל פלם, שצריכים ללמד הרבה הלכה, ובפרטיות אלו שחזרו בתשובה, הם צריכים מאד מאד להתמיד בלמוד הלכה, כדי לדעת מה בן לעשות, ומה לא לעשות, ומה טוב ומה נעים לכל בעל תשובה ללמד בכל יום על-פל-פנים קצור שלחן ערוך, כדי שיבדע את עקרי הדינים מה עליו לעשות, ואי אפשר לחזור בתשובה בשום

פְּנִים וְאַפֵּן, אִם לֹא יוֹדְעִים הֶלְכָה, וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שיחות הַר"ן, סימן כט): שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מַחְיֵב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הֶלְכָה.

וּמָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲבָל אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד לֹא לְהִשְׁחִית, חֵס וְשָׁלוֹם, צִיּוּד שְׁלֹא שֶׁיֵּךְ לָנוּ, וְכֵן לֹא לְהִזִּיק אֶת אַחֵרִים, כִּי אֵין עַל זֶה מַחִילָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשֵׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲכָשׁוּ קַבְּלֹתִי דְיוֹחַ שְׂאֵתָה מִתְּנַהֵג עִם אֲשֶׁתְּךָ כְּמוֹ פְּרֵא אָדָם, וְאֵתָה נוֹתֵן לָהּ מִכּוֹת רִצָּח, עַד שֶׁסָּפַק שֶׁשְׁבַרְתָּ לָהּ עֵצָם בַּגֵּב, וְלִכְּן לִדְעַתִּי, יַעַן שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל לְהִשְׁתַּלֵּט עַל עֲצָמְךָ, אֵתָה מִכְרַח לְהִתְגַּרֵּשׁ, כִּי אָנִי לֹא רוֹצֶה פְּרֵאֵי אָדָם וְכוּ' שֶׁיִּסְתּוֹכְבוּ כָּאֵן בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְכִנְרָאָה שֶׁהַפְּגָם הַבְּרִית הוֹרֵס לָךְ אֶת כָּל הַמַּחֲזִין, וְאֵין לָךְ יִשׁוּב הַדְּעַת, וְלִכְּן עַד שְׁלֹא תִפְיֵס אוֹתָהּ, וְתִרְאָה שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם, אָנִי רוֹאֶה שְׂיִהְיֶה פֶה גַט, וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבַר.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁכָל וְדַעַת...

לַג תִּפְּבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֵין שֵׁם שׁוֹם עֲצָה רַק לְהִתְגַּרֵּשׁ, כִּי אִם הוּא פָּרָא אָדָם
וְנוֹתֵן מִכּוֹת רִצָּח לְאִשְׁתּוֹ, אֵין תִּקְנָה לְחַיָּה בְּעֶזְרַת אָדָם לְתֵת לוֹ
לְחַיּוֹת עִם אִשְׁתּוֹ.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכֹל דְּבַר
שֶׁצָּרִיכִים רַק חַזוּק.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּפְּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

פֹּה תִקְבְּלוּ עוֹד כַּמָּה דְפִים וְעֵדִין לֹא גִמְרָתִי, אַתֶּם תִּמְשִׁיכוּ בֵּין
כָּף לְתַקְתֵּק אֶת זֶה, וּכְשֶׁתִּגְמְרוּ תִשְׁלַחוּ אֶת זֶה כְּדִי לְהַגִּיעַ, וּלְדַעֲתִי,
זֶה יִהְיֶה סֶפֶר נִפְלָא מָאד, וַיִּהְיֶה מָאד מָאד נִצְרָךְ לְכֹל הַמְקַרְבִּים
הַחֲדָשִׁים.

רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח מָאד מָאד עַל נַעַם חֻלְקָכֶם, עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל
שֵׁם חֻלְקָכֶם וְגוֹרְלָכֶם, שֵׁיִשׁ לָכֶם חֵלֶק בְּהַמְשַׁכַּת גְּלוּי אֱלֻקוֹת. זָכְרוּ
הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שְׂאַתֶּם מִתְקַתְקִים, זֹו זְכוּת מָאד מָאד
גְּדוּלָּה, שְׂאַתֶּם עוֹזְרִים לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם,

וְלַהֲחֲדִיר אַמוּנָה פְּשוּטָה בְּמֵאוֹת אֲלֵפֵי יְהוּדִים, לְחֻזְקָם וּלְעוֹדְדָם
וּלְאַמְצָם וּלְשִׁמְחָם, וּלְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר אֶת מַה שְּׁעוֹבֵר הַיּוֹם עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט עַל בְּנֵי
הַנְּעוּרִים. וְהַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים הֵם מְחִיִּים וּמְחַזְּקִים אוֹתָם. וַיֵּשׁ אַנְשִׁים
לְמֵאוֹת וְאַלְפִים וּרְבֻבוֹת, שְׂכָל הַחַיּוֹת שְׁלָהֶם זֶה רַק מֵהַסְּפָרִים הָאֵלּוּ,
וְהַכֹּל מִתְבַּצֵּעַ רַק עַל יְדֵיכֶם, וְלָכֵן רְאוּי לָכֶם לְשִׁמְחָ מְאֹד מְאֹד עַל
נַעַם חֻלְקְכֶם, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁנִּפְלָה בְּיַדְכֶם.

מִמִּילָא אָנִי צְרִיף לְעֵבֵר כָּל מִינֵי צְרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת,
מִשְׁפָּטִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה עֲנִינְ שְׁלִי, אֲבָל אַתֶּם אַל תְּבַלְבְּלוּ אֶת עֲצַמְכֶם
מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלַי. וְלֹא כְּדֹאֵי שֶׁתִּתְעַרְבוּ בְּזֶה, וְרַבְּנוּ ז' לֵאמֹר:
"יֵשׁ עֲנִינְ שְׁנַתְּהוּפּוֹ הַכֹּל לְטוֹבָה". וְלָכֵן תְּדוּנוּ אוֹתִי לְכַף זְכוּת כִּי
מֵרַב צְעָרֵי מִמָּה שְּׁעוֹבֵר עָלַי, אָנִי בְּלַחֲץ מְאֹד גְּדוֹל, לַחֲץ תְּמִידִי.

אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁ... גְּרוּ יְאִיר, בְּרַגְזוֹ, אֲבָל הוּא לֹא מִבִּין שְׂבִינְ כִּף עֵבֵר
עָלַי שְׂבוּעַ מְאֹד קָשָׁה, הוּא הַזְּהִיר אוֹתִי לֹא לְחַתֵּם חוֹזָה עִם הַקְּבָלָן,
עַד שֶׁיִּהְיֶה מְסֻדָּר דְּרָף עוֹרֵף-דִּין, וְעַד שֶׁהוּא יִבְקֵשׁ רְשׁוֹת, וְהוּא לֹא
קוֹלֵט שֶׁהַסְּכוּם הוּא פְּעוּט, וְלֹא כְּדֹאֵי לְלַכֵּת לְעוֹרֵף-דִּין, וּמִכָּל שְׂפָן
וְכָל שְׂפָן לֹא לְבַקֵּשׁ רְשׁוֹת, כִּי בּוֹדֵאֵי לֹא יִתְּנוּ רְשׁוֹת, כִּבְאֲשֶׁר יִתְּגַלֶּה
שְׁנַתְּנוּ צוּ הַפְּסָקַת עֲבוּדָה, וְאַתְּמוֹל עַל-יְדֵי הַשְּׁתַּדְּלוֹת רַבָּה מְאֹד,
אָמְרוּ בְּפִרוּשׁ שֶׁיַּעֲלִימוּ עֵינַי, וְשֶׁנִּגְמַר אֶת זֶה מַה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר.

וַיֵּשׁ עוֹד הַרְּבֵה דְּבָרִים, שְׂאָנִי לֹא יְכוּל לְכַתֵּב עַל גְּבֵי הַפְּתָב מַה
שְּׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֲנִינְ יִבְנָאֵל, אֵילוּ רְדִיפוֹת וּמַחְלָקַת. מִי הִיָּה מְאַמֵּין,
שְׂאָחַד שְׂקוּרָא אֶת עֲצָמו "רַב", שֶׁהוּא טְמֵא מְטֵמָא, רְשַׁע מְרֻשָּׁע,
שֶׁהוּא יִמְנַע מִלְּבַנּוֹת מְקִנָּה טְהוּרָה לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד יִלְף וַיְמַסֵּר.
לֹא שׁוֹמְעִים דְּבָרִים כְּאֵלּוּ, וּלְצְעָרֵי הָרַב כָּל הַחֲצִיִּים יוֹרִים רַק בִּי.
וְהִנֵּה גַם בְּאוּמָן יֵשׁ לִי מְקוֹם ד' אֲמוֹת שְׁלִי, זֶה שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה שָׁנָה,
וְעַכְשָׁו הַרְשָׁעִים עָשׂוּ כָּל מִינֵי תְּרַגְּלִים לְהוֹצִיא אוֹתִי גַם מִשָּׁם, וְגִדְּל
הַצְּעָר שְׁעֵבֵר עָלַי אֵי אִפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְחֻסְדֵי הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ
שְׂפַעְלָתִי, שְׂעַל-כָּל-פְּנִים יִשְׂאָר בְּיַדִּי לְעַת עֲתָה הַד' אֲמוֹת הָאֵלּוּ.

וּמִכָּל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ אַתֶּם צְרִיכִים לְהַבִּין שְׂאָנִי בְּלַחֲץ תְּמִידִי,

וְלִכֵּן תְּדוּנוּ אוֹתִי לְכַף זְכוּת, וְאַתֶּם תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֹלֵיזִים עַל גַּעַם חֻלְקֵכֶם, וּבְזְכוּת זֶה תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהִילָדִים שְׂלָכֶם רַק יִצְלִיחוּ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: מִמִּי שָׂאֵנִי מִקַּבֵּל לוֹ אֲנִי נוֹתֵן. וּבְיַדֵּי יַחְזִיר לָכֶם רַבְּנוּ ז"ל עִם הַרְבֵּה נַחַת מֵהִילָדִים, וְשִׁפְלָם יִצְלִיחוּ בְּלִמּוּדִים, וּבִירְאֵת שָׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לג תפר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחַזֵּק וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי זְכוּתָךְ גְּדוּלָה בְּשָׁמַיִם, שְׂאֵתָה וְרַק אֵתָה מִחֲזִיק אֶת הַיְשִׁיבָה, וְלוֹלֵא אֵתָה, לֹא הִיָּתָה לָנוּ יְשִׁיבָה כָּל-כָּף יָפָה, וְזוֹ רַק הַתְּחִלָּה מֵה שְׂיָהִיָּה לָנוּ עוֹד, וְלִכֵּן אֵתָה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, כִּי כָּל מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה, וּבְפִרְט אֵתָה, שְׂאֵתָה זוֹכֵה לְהַחֲזִיק אֶת הַיְשִׁיבָה, אֵינִן לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר אֶת זְכוּתָךְ, וְלִכֵּן אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאֲנִי כּוֹתֵב הֵן לְרַב ... וְהֵן לְרַב ... שְׂיִשְׁתַּפּוּ אֵתָךְ פְּעֻלָּה, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל, שְׁעוֹד אֶחָד יֵעֹזֵר לָךְ, כְּדֵי שְׁלֹא יִפֹּל כָּל הָעַל עֲלֶיךָ.

אֵינִן מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מֵה שְׂאֵתָה טוֹרוּחַ בְּשִׁבְלִי, בְּזְכוּת זֶה יֵעֹזֵר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֲנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לג תפה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול
ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתראה לשתף פעלה עם ... גרו
יאיר, כי אתה יודע כמה יזע ודם ומסירות נפש הוא משקיע בלישיבה
ובבחורים, וכן בנקיון. ואם לא משתפים אתו פעלה, אזי הוא נשבר
לגמרי, ולא יכולים שכל אחד ימשך לכוון אחר, אתם צריכים
להתייעץ יחד, כי אם לא תעשו את זאת, במו ידכם תהרסו את
הלישיבה, חס ושלום. ולכן תתייעצו ביחד, ולא שכל אחד יעשה מה
שהוא רוצה, כי אתם חותכים את הענף שאתם יושבים עליו.

המאחל לך שבת שלום...

לג תפו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול
ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתשמר על כבוד אשתך, ואוי
ואבוי אם אתה תגביה עליה יד, כי אני מבטיח לך שאז תתגרשו.
מי שמגביה יד על אשתו הוא רוצח, ואין על זה שום מחילה, וזה
מנהג כותיים וגויים, אבל לא של יהודי, ואני לא יודע איפה ראית
את זה, ומפל שפן לא לנשף, כי מי נושף אם לא כלב... וכלב
מכניסים בכלוב.

אֲשֶׁר לַג תַּפּוּז בְּנַחֵל רִצַּט

וְלִכְּנָן תִּזְכֹּר מְאֹד שְׁזוּ הַפְעַם הָאֲחֵרוֹנָה, אִם רַק תִּתְעַלֵּל בְּאִשְׁתְּךָ
וְתִתֵּן לָהּ מַכּוֹת, אִזּוּ יִבֹּאוּ הָאֲחִים שְׁלֵה וַיִּשְׁבְּרוּ לְךָ אֶת הַעֲצָמוֹת,
וַיִּפְתְּחוּ עֲלֶיךָ תִּיקִים וּבְצֹדֵק, וּלְבִסוּף תִּתְגַּרֵּשׁ.

וְלִכְּנָן רְאֵה לְצֵאת לְהָר וּלְצַעֵק הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִהְיֶה לְךָ טְהֻרַת הַמַּחְשְׁבָה וְשִׂתְהִיָּה רְגוּעַ, וְלֹא פָּרָא אָדָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַג תַּפּוּז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׁלֹא תִהְיֶה הַצְּלָחָה
בְּיִשִּׁיבָה, אֲלֹא אִם תִּהְיֶה בְּיַנִּיכְכֶם אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, הִינּוּ בִּינְךָ לְבֵין הָרַב
... וּבֵין הָרַב ... וְלִכְּנָן תִּרְאוּ לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, וְרַק כְּכֹה
נִבְנְהָ יִשִּׁיבָה מְצֻלַחַת.

בְּאִתִּי לִיְדֵי הַחֲלָטָה, שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא יִכְנָסוּ לְיִשִּׁיבַת
"דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר" בְּחֹר שֶׁהוּא פְּחוֹת מְאֹרְבֵּעַ-עֶשְׂרָה וְחָצִי, אֲפִלוּ יוֹם
אַחַד לֹא יִתְקַבֵּל לְיִשִּׁיבָה. וְכֵן שׁוּם בְּחֹר שְׁגֹר בְּיַבְנָאֵל, שְׁלֹא יִישֵׁן
בְּפִנְיַמְיָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן.

אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שֶׁהָרַב ... יִלְמַד עִם כָּל הַבְּחוּרִים שֶׁהֵם מְגִיל
אַרְבַּע-עֶשְׂרָה וְחָצִי עַד שֶׁשׁ-עֶשְׂרָה. וְהָרַב ... שְׂיִלְמַד עִם הַבְּחוּרִים
מְגִיל שֶׁשׁ-עֶשְׂרָה וּמַעְלָה. וּבְשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא לְהַכְנִיס אִיזָה בְּחֹר
מִבְּחוּץ, שְׂרוֹאִים שֶׁהוּא מְעַרְעֵר בְּנַפְשׁוֹ, אוּ סוֹבֵל אִיזוּ מִחֻלָּה, וְאֲנִי
עוֹמֵד עַל זֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד. בְּחוּרִים שֶׁהֵם לְמַעְלָה מְגִיל עֶשְׂרִים

ושפתים, אין להם מקום בישיבה, ואת הכלל הזה אני רוצה שתהיו חזקים מאד, ואם לא, אני לא צריך ישיבה, בכלל לא.

אלו הם הבחורים שאני רוצה שתכניסו אותם, שהם מעל גיל ארבע-עשרה וחצי, ובשום פנים ואופן לא להכניס למטה מגיל זה, ואני מאד מאד מקפיד על זה, ואם ההורים מתעקשים, שישלחו את ילדיהם לבני-ברק לישיבה.

גם אלו שכבר באו מבחוץ והם למטה מגיל שש-עשרה, שיצטרפו עם הילדים האלו. אבל צריך לשמור מאד מאד על קדשה ועל טהרה, ודי לחכימא.

המאחל לך שבת שלום...

לג תפח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

אני מאד מבקש אתכם, שבנכם ... גרו יאיר, שישאר אצל הרב ... גרו יאיר, עד שיהיה בדיוק בגיל ארבע-עשרה וחצי, אז יעלה לישיבת "דמשק אליעזר", לפני-כן אנחנו לא יכולים לקבל שום תלמיד אפלו יום אחד, ואם הבן שלכם לא ירצה, אז תצטרכו לחפש בשבילו ישיבה בבני ברק, כי אנחנו לא יכולים בשום פנים ואופן לשבר את הסדר, ואני מקנה שתבינו וכה נצליח להחזיק את הישיבה, ואם הבחורים שיגיעו בגיל שש-עשרה, ויצטינו ב"דמשק אליעזר", אז גגיעו אלי.

המאחל לכם שבת שלום...

לַג תַּפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאַחַר שְׂאֲנֵי רוּאָה שְׁנַעֲשֶׂה בְּלִבּוֹל גְּדוֹל, שְׁיֵשׁ בַּחֲוָרִים שְׁבוֹרְחִים אֵל "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", אֲזֵ עֲשִׂיתִי תַקְנָה חֲדָשָׁה, וְזֶה יִשְׁאַר חַד מִשְׁמַעִית, כָּל בַּחֲוֹר שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה בַר־מִצְוָה אֲצֵל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, יַעֲלֶה אֲלֵיךְ, אֲפֹלוּ בְּאֲמִצַּע הַשָּׁנָה, אֲצֵלְךָ יִלְמְדוּ עַד גֵּיל אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה וְחֻצִי, וְכָל אֱלוּ שֶׁהִגִיעוּ אֵל הַגֵּיל הַזֶּה יַעֲלוּ אֵל "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר" עַד גֵּיל שְׁש־עֶשְׂרֵה, וְאֲזֵ מִי שְׁיִהְיֶה מְצִיָּן הוּא יָבוֹא לְכָאן, אַחֲרַת אֲנִי לֹא יְכוּל לְקַבֵּל אוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וְלִכֵּן הַחֲלָטָתִי שֶׁהַבַּחֲוָרִים הָאֱלוּ יַעֲלוּ אֵל "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", וְאֱלוּ הֵם: ...

וְאֲצֵלְךָ יִשְׁאַרוּ, אֱלוּ הַבַּחֲוָרִים: ...

וְזֶה אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲמִד עַל זֶה חֲזָק, וְכִף תִּהְיֶה הַצְּלָחָה בִּישִׁיבָה.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...!

לַג תַּצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁאַתָּה תִלְמַד עִם כָּל הַבַּחֲוָרִים שֶׁהֵם מְגִיל אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה וְחֻצִי עַד גֵּיל שְׁש־עֶשְׂרֵה, הֵן מִיבְּנֵאֵל, וְהֵן אֱלוּ שֶׁמְחוּץ

לִיבְנָאֵל. וְתַחֲדִיר בָּהֶם הִרְבָּה יִרְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, וְתַקַּח אוֹתָם לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד שְׁיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיהֶם, וְשִׁיְהִיו עוֹבְדֵי הַשֵּׁם וְיִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לג תצא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָא־שִׁיחָדֶשׁ אֱלוֹהִים ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵמִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד רְצִיתִי אִם אַתָּה יְכוֹל לְקַחַת צְנוּת בַּחוּרִים שְׁיִלְכוּ עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וְיַעֲזֹרוּ לוֹ לְשִׁים אֶת הַשְּׁלֻטִים עַל הַבְּתִימִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁבְּכֹל בֵּית מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה שְׁלֵט.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁשׁוּם בַּחוּר שֶׁגֵּר בִּיבְנָאֵל מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִישֵׁן בְּפִנְיַמְיָה, אֲלֵא שְׁיִלֵךְ לִישֵׁן בְּבֵיתוֹ, אֶת הַפְּנִימְיָה אֲנִי צָרִיף לְבַחוּרִים מִבַּחוּץ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה עִכְשָׁו לְבָנוֹת יְשִׁיבָה שֶׁל אַרְבַּע־מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְיִהְיֶה מְחַלֵּק לִישִׁיבָה קְטַנָּה, שְׁזֶה "בֵּית שְׁלֵמָה", מְגִיל אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה וְחֲצִי עַד גִּיל שְׁש־עֶשְׂרֵה, שְׁהֵרָאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלֵהֶם יִהְיֶה הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וּמְגִיל שְׁש־עֶשְׂרֵה עַד גִּיל חֲתַנָּה, שְׁיִהְיֶה בִישִׁיבָה גְדוֹלָה "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", וְהֵרָאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלֵהֶם יִהְיֶה הָרַב ... וְזֶה רְצוֹנִי, וְאִם אַתָּה צָרִיף עֲזָרָה תִּכְתֵּב לִי, וְאֲזוֹ נִשְׁתַּדֵּל שְׁאֲחַד יַעֲזֹר לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַג תַּצַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטְעָר עַל מַה שֶּׁקָּרָה, וְאֲנִי כָּבֵד כּוֹתֵב לּוֹ מִכְתָּב, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכֵּי טוֹב.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּלְךָ לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ אִתָּם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּצְלִיחַ לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעוֹלָם.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּצַּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, עִם הַרְשִׁימָה שֶׁל הַתְּלִמִּידִים, וְגַם כִּתְּבָתִי לְכֹל אֶחָד מִכְּתָב, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכֵּי טוֹב.

... גֵּרוֹ יֵאִיר, יֵשׁ לוֹ טַעֲנָה עֲלֶיךָ, שֶׁבְּגִלְלָךְ הוּא צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְשֵׁלֶם חֲזָרָה שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי שָׁקֶל, וְאֵין לוֹ אֶת זֶה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְבוֹא אִתּוֹ בְּהִסְדֵּר, כִּי חֲבַל שְׂיִהְיֶה רִיב וּמַחְלָקָת בֵּינָנוּ.

אָנִי מָאָד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ רְפוּאָת הַגּוּף, וְיֵאִיר לְכֶם מְזֻלְכֶם תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכֶם, שֶׁבְּשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן אָנִי לֹא יְכוּל לְקַחַת אֶת בְּנִיכֶם עַד שְׂיִגִיעַ לְגִיל שִׁשְׁ-עָשָׂרָה, וְחָבַל שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי כָּל פַּעַם מִכְתָּבִים, כִּי אָנִי כָּבֵר זְקֻנָתִי וְאֵין לִי כֹחַ לְטַפֵּל בִּילְדִים קְטַנִּים, וּבְרָגַע

אֲשֶׁר

לג תצו — לג תצו

בַּנְחָל

שה

שִׁיגִיעַ לְגִיל שֶׁש־עֶשְׂרֵה, אָנִי אֶקְבֵּל אוֹתוֹ בְּחֶפְזָ לֵב, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּבְּיֵנו אוֹתִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאֵל תִּדְחֶקוּ אֶת הַשְּׁעָה, וְזֶה טוֹב יוֹתֵר לְיֵלֵד שְׂיֵהִיָּה שָׁמָּה, וְאֲנִי רוֹצֶה שִׁילְמַד בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֶלִיעֶזֶר", וְכֵן הוּא יִגְדֵּל וַיִּהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מְמֻנוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל הַעֲמוּדִים שֶׁל הַדָּף קָשָׁר, אֲבָל לְצַעֲרֵי הַרֵב, יֵצֵא רִיק, וְלִכֵּן תִּשְׁלַח אֶת זֶה עוֹד פַּעַם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ עִם הַיְלָדִים שְׁלֶךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, מִזְמַן רְצִיתִי לְהַגִּיד לָךְ אֶת זֶה, אֲבָל רְאִיתִי שֶׁאַתָּה כָּל־כֶּף מִתְעַקֵּשׁ רַק עַל הַשְּׂדוּף הַזֶּה, אֲזִי לֹא רְצִיתִי לְהַגִּיד לָךְ, אֲבָל כִּינֵן שֶׁאַתָּה מַעֲלָה אֶת הַנוֹשָׂא, אָנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שִׁישׁ מַה לְחַשֵּׁשׁ, וְדִי לְחַכְמָא.

לְדַעֲתִי, אִם בְּנֵךְ יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בַּיָּדִים, וַיְהִיֶּה יִרְא שָׁמַיִם, יֵשׁ לִי כַּמָּה הַצָּעוֹת טוֹבוֹת בְּשִׁבְלֹו, רַק שְׂיִתְחַזֵּק וְגַם אִתָּם תִּתְחַזְּקוּ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תַּצַּח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי רוֹצֶה שְׂתִזְרַק אֶת הַבְּחוּר תַּכְף־וּמֵיךְ, אֵין אֶצְלִי חֲכָמוֹת, אִם הוּא חֲצוּף אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת בִּישִׁיבָה שְׁלֹנוּ, וְזֶה חֵד מִשְׁמַעִית, וְאֲנִי אֲגִיד אֶת זֶה גַם לְרַב ... וְגַם לְרַב ... וּבְכֻלֵּי רְצִיטִי שְׁמַה־יּוֹם וְהִלָּאָה אִתָּה תִּהְיֶה אַחֲרָאִי לְקַבֵּל בַּחוּרִים, אוֹ לְהוֹצִיא בַּחוּרִים, בּוֹדְאִי צְרִיכִים חֲכָמָה וּבִינָה יִתְרָה אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם בַּחוּרִים, מֵצַד אֶחָד לְלַכֵּת בְּתַקִּיפוֹת, אֲבָל מֵצַד שְׁנַי לְלַכֵּת בְּאַהֲבָה, אֲבָל עַל עֲזוֹת אֵין שׁוֹם הַצְּדָקָה, וּמוֹהֲרֵנ"ת ו"ל אֲמַר פֵּעַם: אֶת הַכֹּל רַבְנוּ ו"ל יְכוֹל לְקַבֵּל, אֲבָל לֹא עוֹ פָּנִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תַּצֹּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִרְאֶה לְשִׁתֵּף פְּעֵלָה עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים שְׂתִהְיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה טוֹבָה וּמִצְלַחַת, אֲנַחְנוּ מִכְרָחִים לְשִׁתֵּף אִתּוֹ פְּעֵלָה, כִּי יֵשׁ שִׁיחָה מִמוֹהֲרֵנ"ת ו"ל, אֶת הַכֹּל רַבְנוּ ו"ל יְכוֹל לְקַבֵּל, חוּץ מִעֲזוֹת פָּנִים. וְלָכֵן יֵשׁ בַּחוּר בְּעַל עֲזוֹת

פָּנִים שְׁלֵא רוּצָה לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה, וּבִפְרֵט בְּעִנְיַן הַנִּקְיוֹן, וּבִפְרֵט
פְּרִטְיוֹת בְּעִנְיַן הַמְדוּת וְהַטְהָרָה וְכוּ', הוּא מְכַרַח לְצֵאת, הַיְשִׁיבָה
שְׁלֵנוּ זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט. וּכְכֹל שִׁיחָה לָנוּ מְקוֹם נָקִי וּמְסֻדָּר וּבַחוּרִים
בְּעֵלֵי דְרָף אֶרֶץ, זֶה בְּעֵצְמוֹ יִהְיֶה כַח הַמְשִׁיבָה לְמִשְׁךְ עוֹד בַּחוּרִים.
הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּק.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֻדְר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"ב.
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר,
תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".
לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

צָר לִי לְהוֹדִיעַ לָךְ, פִּי הַיְשִׁיבָה שְׁלֵנוּ זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט, וְאִם
בַּחוּר הוּא עוֹ פָּנִים, אֵינִן לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת אֲצִלְנוּ, וְלָכֵן לֹא יוֹעִיל שׁוֹם
דְּבָר, מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה מִי שְׁלֵא יְכוּל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בַּיְשִׁיבָה שְׁלֵנוּ,
אֵינִן לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת פֹּה, שִׁילָךְ וַיִּתְפֹּשׁ לוֹ יְשִׁיבָה אַחֲרַת, וְזֶה אַתָּה
צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת הַמָּסֵר לְכָל הַבַּחוּרִים, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, רַק תְּתַמִּיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה וְאִז טוֹב לָךְ פֶּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּקָּא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֻדְר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"ב.
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחָיו
נִצַּח.
לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּיָדַי אֲנִי רוֹצֵה שְׁתֵּהִיָּה לְךָ פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעַ וּבְכָבוֹד, אֲכַל אֲיַנִּי יוֹדֵעַ אֵיפֹה אַתָּה גָּר, נָא לְכַתֵּב לִי בְּדִיּוּק, כִּי אִם זֶה סְמוּךְ לַמְּקוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים, אֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שִׁיפְתָּחוּ שָׁם יַעֲסֹק, מִפְּנֵי טַעְמֵי הַצְּנִיעוּת, וְדִי לְחִכְמָא, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ מְאֹד מְאֹד, אֲכַל אִם זֶה בְּאִמְצַע הַמּוֹשְׁבָה אֵין לְךָ מֶה לְדַאֵג, רַק שִׁיְהִיָּה בְּשֶׁר שֶׁל הַשְּׁחִיטָה שְׁלָנוּ, שְׁאַנְחָנוּ מְאֹד מִקְפִּידִים לְאֹכַל בְּשֶׁר רַק מִשְׁחִיטָה פְּרָטִית.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

זו לא טענות, כִּף צָרִיךְ לִהְיוֹת כְּתוּב, כִּי הַסֵּפֶר "נַחַת הַשְּׁלַחֵן", הוּא בְּנוֹי עַל תּוֹרַה אַחַת בְּ"לְקוּי־מוֹהַר־ן", הֵינּוּ שְׁהֵרַב מְטַשְׁעֵהֶרִין וְ"ל לְקַח אֶת תּוֹרַה א' בְּלְקוּי־מוֹהַר־ן, וְעַמָּה פֶּרֶשׁ שְׁלֹשָׁה חֲלָקִים מִשְׁלַחֵן עֲרוּף, אֲרַח חַיִּים, יוֹרֵה דַעָה, אֶבֶן הַעֲזוּר. וְזֶה סֵפֶר חֲדוּשׁ מְאֹד אֵיךְ שְׁעַם תּוֹרַה אַחַת בְּלְקוּי־מוֹהַר־ן, הוּא יְכוּל לְפָרֵשׁ בְּדַרְךְ נִפְלְאָה שְׁלֹשָׁה חֲלָקִים מִהַשְּׁלַחֵן עֲרוּף.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה הַיּוֹם לְגַמֵּר כְּבוֹר אֶת הַסֵּפֶר, וְלְשַׁלַּח לָכֶם, וּכְשִׁיגְמֵר תִּשְׁלַחֵנוּ לִי לְהַגִּיָּה. רַק תִּמְשִׁיכוּ לְהַדְפִּיס עוֹד כְּרֵךְ וְעוֹד כְּרֵךְ מִסְפָּרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְכֵן יִתֵּר הַסֵּפָרִים, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם בְּזָכוֹת זֶה, שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר וְ...
גְּרוּ יָאִיר.

פֹּה תִקְבְּלוּ תִצְהִיר מִהַבְּנֵק שְׁאֲשֵׁמִי שְׁלָמָה, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְבָרֵר עִם
הַחֲבָרָה מֵה קוֹרָה, וְלָמָּה מִבְּקָשִׁים פְּעָמִים?! אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר, בֵּין כֶּף יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת לְהוֹצִיא אֶת ה"הִנְהַגוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה",
וְחָבֵל עַל כָּל יוֹם, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן לְהַפְיִץ אֶת זֶה, וְאֲנִי מְקַנְהָ
שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

עִם כָּל זֹאת אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל זְכוּתְכֶם בְּזְכוּת
הַרְבֵּים, כִּי זוֹ זְכוּת הַרְבֵּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם
הַתְּפִשֵׁט עַל זֶה לְאָרְכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תִצֵּא, ג' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל-פְּלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בֵּיבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב". הַזְּנוּ"ה עֲלִיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעָה וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים עֲכָשׁוּ בְּחֻדֶשׁ אֱלוֹל, חֻדֶשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת,
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ חֻדֶשׁ אֶחָד לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עַל אֲשֶׁר
חָטָאנוּ כָּל אֶחָד-עֶשֶׂר חֻדָּשׁ, וְעֲלִינוּ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה קֹדֶם כָּל זֶה מְזֵה.

דורשי רשומות אמרו: אלו"ל ראשי תבות: וישאלו איש לרעהו
 לשלום, חדש אלול אז הוא הזמן שאחד צריך להשלים עם חברו;
 אנחנו באים ביום ראש השנה, הוא יום הדין, ומבקשים מהקדוש-
 ברוך-הוא סליחה: "תסלח לנו, רבנו של עולם, עברו שנים-עשר
 חדשים שעשינו מה שעשינו, תמחל לנו", והקדוש-ברוך-הוא אב
 הרחמן ומוחל לנו, אבל הדבר הראשון ששואל אותנו: איך אנחנו
 עם זולתנו, איך אנחנו עם חברינו, איך אנחנו עם השלום-בית
 שלנו?! "וישאלו איש לרעהו לשלום" ראשי תבות: אלו"ל. נתנו
 לנו אחד-עשר חדשים לתקן מה שפגמנו בהם, בודאי כל אחד צריך
 לבקש מהשני סליחה, אחרת איך יוכל לבוא ולבקש סליחה
 מהקדוש-ברוך-הוא, הקדוש-ברוך-הוא ישחק ממנו: "אתה גנבת
 מיהודי, דברת עליו כל דבר אסור וכו', ועתה אתה מבקש ממני
 סליחה?! לך קדם תבקש סליחה למי שגרמת עול" וכו', כואב הלב
 לדבר, אבל זו עבדה! אנחנו רואים מה שקורה היום, לאנשים
 נעלמה הבושה והחרפה, אינם מתביישים, הצדיק מסר נפשו
 בעבורם, בשביל השלום-בית שלהם, הצדיק מסר נפשו בעבור
 ילדיהם, חתן את ילדיהם, עזר להם במה שרק רוצים, ובכל זאת
 זמנו היקר בעבורם, ולבסוף אינם מתביישים ומדברים עליו כל דבר
 אסור, ואם לא מדברים את זאת פתוח, אזי חושבים כל דבר אסור
 ומתהררים, אומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין קי): כל המתהרר
 אחר רבו פמהרה אחר השכינה, אדם חושב שיכול לרמות את
 הקדוש-ברוך-הוא, אבל הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן ויודע כל מה
 שאדם חושב, ומפל שפן מה שמדבר, ומפל שפן וכל שפן מה
 שעושה, היום המציאו ודיאו, שיכולים לשבת מסוף העולם לראות
 ולשמע. פעם כשהיו אומרים דבר כזה לאדם, היה צוחק. לפני מאה
 שנה כשהרכב הראשון יצא, ספרו אחד לשני בעירות הקטנות
 בכפרים, שהיום יש רכב שנוסע בלי סוסים, וכלם שחקו — לא
 יתכן דבר כזה! ואמרו: בודאי דמיון הוא וכו', אף אחד לא רצה
 להאמין לזה, כי דבר שלא רואים, אין רוצים להאמין בזה.
 כשנתפשטו הרכבים החלו להאמין בזה, כי ראו בעינים שיש רכב,
 ובו דלק ונוסע ללא סוסים וכו'. לפני חמש שנים, אם היו אומרים

לְאָדָם: אַתָּה יְכוֹל לְטַיֵּל בְּרַחוּב וּבְכַבֵּיִשׁ, וְאַתָּה יְכוֹל לְדַבֵּר
בְּפֶלֶא-פֹּזֵן, אֵינְךָ צָרִיךְ לְהֵיטֵב מִחֵבֶר לְשׁוֹם דָּבָר וְכוּ', הֲיֵה שׁוֹחֵק
מִזֶּה, וְהַיּוֹם לְכָל אֶחָד יֵשׁ פֶּלֶא-פֹּזֵן, וַיִּשְׁנֶם אַנְשִׁים שֵׁישׁ לָהֶם כַּמָּה
פֶּלֶאפֹּנִים, אַךְ יֵשׁ לָהֶם בְּעֵינָה אַחַת, שֵׁישׁ לָהֶם רַק שְׁתֵּי אֲזִנִּים וּפֶה
אֶחָד, אַךְ אִם הָיוּ לָהֶם יוֹתֵר אֲזִנִּים וּפִיּוֹת, הָיוּ מְקַשְּׂרִים לְכָל פֶּה
וְאֲזֵן פֶּלֶא-פֹּזֵן אַחֵר.

אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): למה אדם רחוק
מהקדוש-ברוך-הוא? כי אין לו ישוב הדעת. איזה ישוב הדעת רבנו
ז"ל אומר? אדם איננו קולט שעברו אחד-עשר חדשים מראש
השנה תשס"ב, ונותר לנו עוד חדש אחד חדש אלול, ועוד מעט
יהיה ראש השנה תשס"ג, מה עבר עלינו בשנה זו? שכחו פלם,
ולמה? כי לא נגע לנו, עד שלא דורכים על רגל עצמו, זה לא נוגע
ללבו של אדם, שומעים דברים נוראים ומזדעזעים וכו', נהרגו יותר
משבע-מאות איש, ונפצעו אלפים וכו', פציעות נוראות, נותרו ללא
ידיים ורגלים וכו' וכיוצא קשות, נותרו יותר מארבע-מאות יתומים
ואלמנות, ואין מי שיידאג להם, אנשים שפלו ילדיהם, נסו לערף
קניות וכו', ולא שבו. האם שמתם לב, שהכל נגזר בראש השנה
תשס"ב מה יקרה כל השנה? אבל מי שיש לו ישוב הדעת אמתי,
יודע שרחמנא לישיבון, רחמנא לצלן, זה יכול לקרות גם לנו, אז
יש לו ישוב הדעת אחר. במקום לצער את הצדיק ולדבר עליו כל
דבר אסור, חס ושלום, צריכים לבקש ממנו סליחה. ישנם רשעים
ארורים שעוד יקבלו את עונשם כפל כפלים, הקדוש-ברוך-הוא
מחפה ומחפה ומחפה, יש לו החשבונות שלו, אבל לבסוף גבה
דילה, לבסוף גובה את שלו. אם חכמינו הקדושים אומרים: כל
המהרהר אחר רבו, כמהרהר אחר השכינה, מה זאת אומרת מהרהר
אחר השכינה? שאדם מהרהר אחריו יתברך, אינו שם לב מה עשה
באחד-עשר חדשים אלו, כל אשר חשב, דבר ועשה הפל מקלט,
בזה העולם אנו רואים וידיאו מצלמה, רואים בארץ ישראל מה
שקורה בארצות-הברית, לפני חדשים היו אומרים לכם שיהיה כך,
הייתם מתלוצצים וכו', ומפל שפן בעולם העליון, כל מה שאדם

עוֹשֶׂה אֶף בְּחַדְרֵי חַדְרֵים הַפֶּל נִקְלֵט וְנִרְשָׁם, כָּל מֵה שְׁאָדָם חוֹשֵׁב
וּמְדַבֵּר וְכוּ', וְלִמְעֵלָה בְּשָׂמַיִם יֵשׁ וַיְדִיאֵו כְּזֶה שְׁלֵא יִוְכְלוּ לְהִמְצִיא
פֶה בְּאַרְצָן, כִּי לִמְעֵלָה יוֹדְעִים גַּם מֵה אָדָם חוֹשֵׁב, כִּי פֶה בְּאַרְצָן
נֹאמֵר, שְׂאִין אָדָם יוֹדֵעַ מֵה בְּלָבוּ שֶׁל חֲבֵרוֹ.

וְהִנֵּה נִתְּנוּ לָנוּ חֹדֶשׁ אֶחָד בְּשָׁנָה לְהִרְהַר בְּתַשׁוּבָה, לְהוֹדוֹת
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשֵׂינֵינוּ וּלְתַקְנָם, בְּרֹאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה
צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵהַצְּדִיק שְׁמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּעַבְוֵרֵינוּ, דְּבַר וּדְבַר
וְחִזֵּק וְשִׂמַח אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׁנָה, וְעֲלִינוּ לְהַכִּיר לוֹ טוֹבָה. רָשָׁע אֶחָד,
מְרַשַׁעַת אַחַת יְכוּלִים לְהַפְּךָ הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ, וְזֶה מַעֲקָרֵי הַבְּחִירָה,
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, מֵצַד אֶחָד נִתֵּן לָנוּ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַצְּדִיק, שְׁמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּעַבְוֵרֵינוּ, דּוֹאֵג לָנוּ, מְחִזֵּק
וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ. וּמֵצַד שְׁנֵי, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְתַלְבֵּשׁ בְּגַבְלָה סְרוּיָחָה עִם
פֶה גְדוֹל וְכוּ', אוֹ בְּאִיזָה פּוֹחַז וְרִיק, שְׁעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְתַעֲבִים וּפְיוֹ
פְתוּיָח, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (יוֹמָא פּג:): סִימָן לְכָלֵב שׁוֹטָה — פְּיוֹ פְתוּיָח,
וְהוּא מְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, וּפְלֵא עַל גְּבֵי פְלֵא, שְׂמֵאֲמִינִים לְכַנֵּי-אָדָם
כְּאֵלוֹ.

אֲנִי מְכַרַח לוֹמֵר לָכֶם וּלְסַפֵּר לָכֶם, זֶה לִי כְּכַר אַרְבָּעִים וְשֶׁבַע
שָׁנִים, שְׁזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ו"ל, וְאֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
גְּדֹל הַנְּסִיווֹנוֹת, שֶׁהָיוּ לִי לְהַשְׂאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל, הָיוּ גְדוֹלֵי עוֹלָם,
שְׁזָכוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה, הָיָה צְדִיק אֶחָד קְדוֹשׁ וְטָהוֹר
שֶׁדַּבֵּר אֵתִי שְׁאֶעֱזֹב אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל, וְהֵייתִי אֹז כְּכֵן שֶׁשְׁעֶשְׂרָה
שְׁבַע-עֶשְׂרֵה סֵךְ הַפֶּל, וְהִנֵּה צְדִיק קְדוֹשׁ שֶׁהָיָה מְפָרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם
(לֹא אֲזָכִיר שְׁמוֹ מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ), וְכֵן שְׂאָר רַבָּנִים חַכְמֵי תּוֹרָה יִגְעִים
בְּתוֹרָה אֶהְבוּ אוֹתִי, כִּי רָאוּ שֶׁלְּמַדְמֵי תּוֹרָה, וְהֵייתִי מִתְמִיד, וְהֵם רָצוּ
לְרַחֵם עָלַי, וְהִסִּיתוּ אוֹתִי לְעֹזֵב אֶת רַבְּנוּ ו"ל. וְאָמַר לִי אֲבֹא
שְׁלִיט"א [וְצ"ל]: "תִּרְאֶה מִי אוֹמֵר לָךְ לְעֹזֵב וְכוּ' — אוֹלֵי תִשְׁמַע
בְּקוֹלִם?! " הַיּוֹדְעִים אֲתֵם אִיזָה נְסִיווֹן זֶה?! לֹא בְּרַל וּשְׁמַרְל וְזָרַח
וְרִיקִים וּפּוֹחַזִּים אָמְרוּ לִי לְעֹזֵב אֶת הַצְּדִיק, אֶלֶּא רַבָּנִים גְּדוֹלִים שֶׁהָיוּ
שְׁקוּעִים בְּתוֹרָה, וְאֲבֹא שְׁלִיט"א [וְצ"ל] שֶׁהָיָה גָּאוֹן גְּדוֹל אָמַר לִי:
"לְמָה אֵינְךָ מְצִיֵּת אוֹתָם?! " וְעֲנִיתִי לְאֲבֹא: "אֶף אִם תּוֹרִיד לִי

מלאכים מן השמים, חתיכות אש תוריד לי לחדר, וכלם יאמרו לי לעזוב את רבנו ז"ל, אגרש אותם ולא אקבל דבריהם". והנה היום כל פוזז קל וריק פוער פיו הטמא, וכבר מתבלבלים ומתפתים אחריו וכו'. כותב לי אברהם שהוא בעצמו למד אצלי, ומסרתי את כל כלי בעבורו, חתנתי אותו, והיום יש לו שתי בנות, במשך הזמן עד עכשו רצה להתגרש מאשתו, ואשתו רצתה להתגרש ממנו כאלף פעם, משך כשלוש שנים, הרי בכל יום היו מוכנים להתגרש, ואני מסרתי נפשי על שלום ביתם, והיום כתב לי מכתב, וכך אמר: אני מסתובב עם בן אדם שיש לו קשיות עליכם, וגם בי נכנסו קצת קשיות... אז אני רואה שלריך יגיעי וכו' וכו', אין זאת אלא שהקשיות באים מהעוונות וחטאים וכו', פה בארץ יכולים לראות בוידאו מסוף העולם ועד סופו מה קורה, וכן לשמע יכולים מקצה העולם עד קצה אחר, כך הוא בשמים, כל מה שאדם עושה בחדרי חדרים — הכל רואים בשמים, וכל מה שמדברים זה עם זה הכל נשמע ומקליט, אומרים חכמינו הקדושים (חגיגה ה:): "ומגיד לאדם מה שחוו" (עמוס ד, יג), אפלו שיחה קלה שבין איש לאשתו מגידים לו ביום הדין.

הנה חלפו עלינו אחד-עשר חודשים וכו', האם הנה לנו פעם אחת ישוב הדעת — מה עשה הצדיק בעבורנו, מה עשה בעבור ילדינו? ! רחמנא לישזבן, מה שקורה היום עם הנער, עם אברכים, עם נשים, ההפקרות, הפריצות והזנהמה זה בלתי נתן להסביר.

אתמול בלילה בארבע לפנות בקר חזרו שני מפיצים לארצות-הברית, ומספרים לי שהיו רחמנא לישזבן, ביותר מחמשה-עשר מקומות הכי מזדמנים בעולם, ואת מי מצאו שם? בחורי ישיבה, אברכים עם פאות ארכים, בנות בית יעקב, ונפלה עליהם בושח וחרפה וברחו משם, וספרו המפיצים ששאלו אותם: תאמרו לנו, עד מקום זה הגעתם להפיץ? הלא תמצאו אותנו בשכונות החרדיות וכו'?! ושאלו אותי המפיצים: מה היינו עונים להם? ואמרתי להם, תאמרו להם כך: רבנו ז"ל שלח אותנו אליכם למסר לכם פמה ספרים, שתחזרו בתשובה, ותברחו מהמקום המזדמנה. רבנו ז"ל

לא אמר לנו לבוא אליכם לבית-הפנסת, אלא למקום המזהם שאתם נמצאים בו... לגבי מה אני מספר לכם את הספור הזה? ביבנאל ילדיכם מחסנים בקדשה נוראה שאין בשום מקום וכו', יבנאל הוא מקום מקדש מכל העולם כלו, ולא בחנם שיש לנו כזה סמ"ד-מ"ם רשע מרשע החותר תחתנו, יש לי יהודי צדיק, שבנה מקנה בקבול שבאינדיה, וכן בספרד, ובמרוקו, ובכל חלקי אוקראינה, ברוסיה, בקליפורניה, אין מקום כמעט שלא היה, אצל ריפורמים הזמינוהו לבנות מקנה וכו' וכו', וקדם שבא ליבנאל — הזהרתיו: תדע, שתגיע למקום כזה שיפריעו לך, וענה לי: אין דבר כזה! הייתי במקומות הכי רחוקים, ועניתי לו: בוא וראה מה יקרה כאן. ושבוע שעבר הודה לי ואמר: אני מכרח לומר לכם, שהגעתי למקום הכי קשוח מכל העולם, ואל תדאגו אעבר על כך גם כן.

הנה מוסרים אותנו במאד מאד, אני משפץ את המקנה וכו' בכל החמרות, ואני בונה עוד מקנה, כי אין מספיק בעבור כלם, כי קהלתנו גדלה וגדלה וכו', אינני חושש מאף אחד וכו' וכו', ובעזרת השם, נצליח להתגבר על הסמ"ד-מ"ם הטמא הזה, שהוא מתפאר שעושה לנו את כל הבעיות, אבל אינו משאיר 'עקבות', שלא יעלו עליו וכו'... ולכן אבקש אתכם, שלא יהיה לכם שום קשר עם הרשע מרשע הזה ואשתו זרש וכו', ותדעו שהמקנה שממול, שהוא בהשגחת הסמ"ד-מ"ם, הוא פסול לגמרי וכאמבטיה גרידא. עכשו אני מדבר בחדש אלול לפני הקדוש-ברוך-הוא, הרשע הזה רודף אותנו חמש-עשרה שנה, וחותר תחתנו. פתאם סללו לנו כביש וכו', ליד מוסדות הלמוד שלנו, היודעים אתם מדוע? כי נרשמו חלק מילדינו לבית-ספר 'נפתלי' וכו', והם חוששים שנקח את המבנה הזה של בית-ספר וכו'. אבל אל תדאגו, לבסוף עוד נקח את זאת, יש שם מבנים יפים מאד ממוגנים עם דשאים וכו', והנה נפלה עליהם אימתה ופחד, ולכן הלכו וסללו לנו כביש.

לזאת אבקש אתכם, מי שאוהב אותי ורוצה בטובתי, שישים שלט מפח, וישים את זאת מכל הצדדים, ואני מבטיח על זה חלק עולם הבא שלי, הם הכפישו את שמי וכו', ולממשל לא אכפת

כָּלֵל, וְעַל-כֵּן אָנוּ נִמְלֵא אֶת כָּל יִבְנְאֵל עִם שְׁלֹטִים: "יִבְנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב". וְמִי שָׁאִינוּ עוֹשֶׂה כְּזֹאת, בְּסִימָן שֵׁשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת עָלַי, וְעַל-כֵּן אֲבַקְשׁוּ שְׁיִלַּף לְמָקוֹם אַחֵר. זְכֵרוּ הֵיטֵב, כָּל אֱלוֹ שְׁנִכְנְסוּ לְגוֹר בְּיִבְנְאֵל — לֹא הִפְסִידוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֲזָרָם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֲשׁוֹת יָרִים אֲבִיוֹן, יֵשׁ בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַרְבֵּה שֶׁהֵם חֲזֻקִים בְּאֱמוּנַת חֻכְמִים, וְאִינָם מִתְבַּיְשִׁים לִזְמַר אֶת הָאֱמֶת, שְׁלֹא הִיָּה לָהֶם פֶּעַם מָה לֶּאֱכָל, וְגָרוּ בְּדִירָה שְׁכוּרָה וְכוּ', וְהַיּוֹם יֵשׁ לָהֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְדִירָה וְיִלְדִים, וְיֵשׁ כְּאֵן שֶׁקֵּט נִפְשֵׁי נִפְלֵא וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, בְּוֹדָאֵי יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה לְתַקֵּן, וְאֲנִי מוֹדֵעַ לָזֶה, וְאֶתְקַן הַכֹּל.

וְהִנֵּה נִתְּנוּ לָנוּ חֹדֶשׁ אֱלוּל, חֹדֶשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת לְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ מִה עָשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה. קָם עָלֵינוּ רָשַׁע מְרָשָׁע, שְׁגָב אוֹתָנוּ בְּמִלְיוֹן שֶׁקֶל — זֶה מָה שָׁאֵנוּ יוֹדְעִים, וְיֵשׁ לוֹ הַחֲצָפָה הַנּוֹרָאָה לְתַבַּע אוֹתִי לְמִשְׁפָּטִים וְכוּ', וְכֵן אֲשֶׁתּוֹ, שְׁעוֹד תִּרְאוּ בָמוֹ עֵינֵיכֶם אֶת עֲנָשׁ שֶׁיִּקְבְּלוּ מֵהַשָּׁמַיִם, אֵף שִׁיקַח עוֹד זְמַן, אֲבָל לְבִסוּף יָבוֹאוּ עַל עֲנָשׁ, וְאֵיךְ יִתְכַּן שִׁיעֵלָה לָכֶם אֵיזָה סִפְקֵי שְׁאוּלֵי הֵם צוֹדְקִים? הִיִּתְכַּן?! לֹא אֶכְפֵּת לִי שִׁידְבְּרוּ עָלַי וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, שֶׁכָּכֵל שְׁמִדְבָרִים עַל הַצְּדִיק, כֵּן זוֹכֵה לְחַבֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר סִפְרִים, וְאֶכְּן זְכִיתִי לָזֶה. אֲבָל אֲנִי מֵרַחֵם עֲלֵיכֶם, כִּי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סִנְהֶדְרִין קי:): כָּל הַמִּהְרָהר אַחֵר רַבּוֹ כְּמִהְרָהר אַחֵר הַשְּׂכִינָה, וְלְבִסוּף יִקְבֵּל עֲנָשׁ, כִּי בְּרַגַע שְׁנִכְנְסִים לְאָדָם סִפְקוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּאוֹתוֹ רַגַע מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ קִלְפָה שֶׁהִיא מְלֹוָה אוֹתוֹ, עַד, שֶׁרַחֲמֵנָא לְצִלָּן. פּוֹגַע בּוֹ אֵיזָה מַחְבֵּל וְנִסְפָּה. כָּל כְּדוֹר יֵשׁ לוֹ הַכְּתָבָת, כָּל מְטָעַן חֲבֵלָה יֵשׁ לוֹ הַמְּטָרָה, רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן. עֲבָרָה עַל עִם יִשְׂרָאֵל שָׁנָה קִשָּׂה מְאֹד, כְּמָה מְאֹת יְתוּמִים נוֹתְרוּ, וְאִישׁ אֵינוֹ שֵׁם עַל לֵב וּמְדוּעַ?! וְהִנֵּה עָתָה בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, חֹדֶשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, נַעֲשֶׂה חֲשׁוֹן הַנֶּפֶשׁ, כְּמָה עֲגַמַת נֶפֶשׁ גְּרַמְנו לְצְדִיק, הָאֵם שְׁמַעְנוּ לְשׁוֹן-הָרַע עָלֵינוּ, חֵס וְשְׁלוֹם?! חֲלָפוּ אַחַד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים קָשִׁים מְאֹד לְעַם יִשְׂרָאֵל, מִי יוֹדֵעַ אִם אֵינָנו אֲשֵׁמִים בְּזֶה שְׁמַעְנוּ לְבִזּוֹת אֶת הַצְּדִיק, וְלֹא עָשִׂינוּ דְּבָר, נַהֲנִינוּ לְשִׁמְעַע לְשׁוֹן-הָרַע עֲסִיסִי עַל הַצְּדִיק,

חס ושלום, מאיזה ריק ופוחז וקל וליץ, ומי יודע אם לנו אין חלק בכל הפגועים הללו, שנרצחו במיתות משנות ואכזריות אנשים, נשים וטף, ומלבד זאת, רחמנא לישזבן, אין שבווע שלא יהיו כמה לירות ומחלות וחקלאים רעים, הגה ביום חמישי הזה ילד יורד מהטנדר, והחל להקיא, ונפל על הארץ ונפטר, אשה צעירה לא היתה חסרה דבר, התעלפה ונפטרה, או אברך שסבל מהמחלה הממארת ונפטר, לכן באו נחזר בתשובה שלמה, נזהר לא להרהר אחר הצדיק, צדיק שמסר נפשו בעבורי, הלא את כל חיי אני חייב לו! אתם חושבים שזה כל-כף קל לי להתעסק בעסק הרבים, להדפיס את ספרי רבנו ז"ל למליונים ספרים בשנה, נכנסתי בחובות, ואני עושה זאת בחפץ לב, ומדוע? כי אני יודע מיהו רבנו ז"ל, ומה רבנו ז"ל עשה בעבורי, אזי מה שלא אעשה בשביל רבנו ז"ל, עדין זה כלום, ואלף ואפרסם את רבנו ז"ל בכל העולם כלו, אני רוצה להביא מליון יהודים דיקא מעדות המזרח לציין רבנו ז"ל, ולא אנוח ולא אשקט עד שאזכה לזה, רבנו ז"ל מתנה לכל עם ישראל וכו', ולא יתכן לומר שקבוצה זו אינה שיכת לרבנו ז"ל וכו' וכו'. אמרתי ואמר, אינני מפחד כלל וכלל מאף אחד! ולמה אני מוסר נפשי כל-כף? כי אני יודע מה רבנו ז"ל עשה בעבורי! מדת הכרת טובה אין יפה הימנה, ואין מגנה מכפיות טובה וכו' וכו'.

הגה בלכם יודעים את הטובות שקבלתם אצלי, שמסרתי נפשי בעבורכם, ובפרט ביבנאל, אני מבטיחכם, שפה תהיה עיר גדולה על שם רבנו ז"ל, ואף שנראה כחלום, אבל החלום הזה יתגשם. ולכן אבקשכם, החזיקו עצמכם ביחד ותבקשו סליחה זה מזה, אינני מכריח אף אחד לגור פה, למי שיש טענות שיצא, אינני מחזיק אף אחד בכח, ישנן שתי יציאות לצאת — או דרך הפנתר מלמטה, או דרך עפולה מלמעלה, ומי שרוצה לצאת שיצא מאיזו יציאה שנוחה לו וכו', אבל זאת אבטיחכן, על כל משפחה שתצא, תפנסנה עשר אחרות, בונים עתה דירות חדשות, והכל בעבורנו, כל צמרת יבנאל זה בעבורנו.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, אָנוּ בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֹאת מִזֶּה, אָנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה וּמְאַחֲדִים בְּאַחֲדוּת אַחַת וְכוּ', וְלֹא יִתְכַּן שְׁתַּקּוּם אִיזוֹ נֹכַלֶּת שְׁתַּדְּבַר כָּל דְּבַר אֲסוּר, וְתִקְבְּלוּ דְבָרֶיהָ, אַבְל אֲנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ'. מִי שֵׁישׁ בִּידוֹ כֶּסֶפִּי גְזוּלָה, שְׁיִשִּׁיבֶם תַּכְף-וּמֵיז, מִי שֶׁהִקְנִיט אֶת חֲבֵרוֹ שְׁיִבְקֵשׁ סְלִיחָה וְכוּ', עֲתָה צְרִיכִים שְׁיִקְיָם בָּנוּ: "וְיִשְׁאַלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם", וְתִחַלְהוּ שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית, צְרִיכִים לְחַיּוֹת יַחַד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, יִשְׁנֶם בְּעָלִים קָשִׁים וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ מְזֵה, אִךְ בְּיָדַי בְּרִיב צָרִיךְ שְׁיִהְיֶה שְׁנֵי צְדָדִים, וְלִכֵּן הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן לְהַתְחִיל בְּשָׁלוֹם-בֵּית, בְּיָדַי הַבְּעַל צָרִיךְ לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְכֵן הָאִשָּׁה תְּכַבֵּד אֶת בְּעָלָהּ, חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּמוּרָה טו:): אִשָּׁה כִּינּוּן שְׂאִין תְּבוֹאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ — מֵיָד צוֹעֲקָת; בְּיָדַי יֵשׁ הַיּוֹם קָשִׁי פְּרֻנְסָה, וְזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית מְבַקְשִׁים שְׂכַר דִּירָה אֶלְפִים דוֹלָר לְחֹדֶשׁ, וְיִשְׁנֶם אַבְרָכִים שֶׁהִתְחַתְּנוּ עִכְשָׁו, וְאִין לָהֶם לְשָׁלֵם זֹאת, וְאִין לָהֶם אִיךְ לְחַיּוֹת וְכוּ', וְכֵן בְּכָל חֻלְקֵי הָאָרֶץ קָשָׁה מְאֹד מִבְּחִינַת פְּרֻנְסָה, אַל תִּטְעוּ אֶת עַצְמְכֶם, וְכִי בְּאַשְׁדּוּד יִהְיֶה לָכֶם טוֹב יוֹתֵר? בִּירוּשָׁלַיִם! וְכוּ', הַפְּרֻנְסָה הִיא בִּיָּדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם אָדָם יִבְקָשׁוּ יִתְבַּרַךְ, אֲנִי יִקְבַּל פְּרֻנְסָה הֵיכֵן שְׁיִהְיֶה, וְאִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִזַּר עַל אָדָם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה, אִזּוֹ הֵיכֵן שְׁיִהְיֶה, וְאִיזָה עֵסֶק שְׁיִפְתַּח, לֹא יִצְלִיחַ בְּזֶה. וְלִכֵּן אַל תִּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִשְׁמָה עַל יִבְנָאֵל, חַתַּנְתִּי זִוגוֹת צְעִירִים וּמְסִיתִים אוֹתָם — תַּעֲזֹבוּ אֶת יִבְנָאֵל תַּעֲבֹרוּ לְעָרִים אַחֲרוֹת, וְשֵׁם תִּמְצְאוּ עֲבוּדָה, מִי אָמַר כִּזֹּאת?! וְכוּ' וְכוּ'.

הִנֵּה אָנוּ בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, הִבֵּה נָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וְנִתְקַן כָּל אֲשֶׁר פְּגַמְנוּ, וְהַעֲקֹר שְׁעָלֵינוּ לְתַקֵּן — שְׁצַעֲרֵנוּ אֶת הַצְּדִיק אַחַד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, וְאַפְלוּ הִרְתַּרְנוּ אַחֲרָיו, כִּכָּר נִקְבַּל עֲנֵשׁ וְכוּ', כִּי הִמְתַּהַר אַחַר רַבּוֹ שֶׁמְסַר נַפְשׁוֹ בְּעַבְרוֹ — יִקְבַּל עֲנֵשׁ חֲמוּר, וְלִכֵּן עֲתָה הוּא חֹדֶשׁ הַתִּשׁוּבָה, וְהַעֲקֹר לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ.

כִּמָּה אֲנִי מְדַבֵּר עִמָּכֶן בְּעֵינֵי צְנִיעוּת, וְעַדִּין לֹא מוֹעִיל.

הַסְטִיפְלוּ הִיָּה גִיס שֶׁל ה'חֲזוֹן-אִישׁ', וְכִשְׁבָּאוּ מֵאִירוּפָה לְבִנְיָ-

בְּרַק הָיָה לוֹ בְּנוֹת קַטְנוֹת, וְרָצָה שְׁתַּלַּכְנָה בְּצַנִּיעוֹת, אֲזַי הִלְבִּישָׁן
 בְּשִׂמְלוֹת אֲרָכוֹת, וְאִשְׁתּוֹ הִקְפִּידָה, מֵה אָתָּה עוֹשֶׂה מֵהַבְּנוֹת צְחוּק
 וְכוּ', וְאָמַר: כֹּךְ אֲנִי רוֹצֶה, בְּנוֹתֵי תִהְיֶינָה מְשֻׁנוֹת מְאַחֲרוֹת וְתַלְכְּנָה
 בְּצַנִּיעוֹת, וְהִרְבַּנִּית לֹא יִכְלֶה לְסַבֵּל וְכוּ', וְכָל הַסְּבִיבָה לְעֵגָה וְשִׁחְקָה
 וְכוּ', וְאִזּוֹ נִכְנְסָה לְאַחִיָּה הַ'חֲזוֹן-אִישׁ' וּבִקְשָׁה: תִּגִּיד לְבַעְלִי שְׁלֹא
 יִגְזִים וְכוּ', וְשָׁאַלָה הַ'חֲזוֹן-אִישׁ': בְּמָה? אָמְרָה, כִּי הַבְּנוֹת הוֹלְכוֹת
 אַרְבֵּי וּמְשֻׁנָּה וְצוֹחֲקִים מֵהֵן וְכוּ', וְעָנָה לָּהּ: אֵת יוֹדַעַת מִי מְשֻׁנָּה?
 אֵלֹו שְׁלֹא הוֹלְכוֹת עַל-פִּי הַתּוֹרָה.

וְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן גַּם-כֵּן, מִמִּי אֶתֶּן צְרִיכוֹת לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּיַבְנָאֵל?
 מִפּוֹרְקֵי עַל, מִחֻלְלֵי שַׁבָּת, אוֹכְלֵי בֶּשֶׂר שְׁפָנִים וּגְמָלִים, רַחֲמָנָא
 לְצִלָּן? ! מֵאוֹכְלֵי דְבָר אַחֵר? ! וְכִי מֵהֶם עָלִינוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ? ! עָלִינוּ
 לִילֵךְ בְּגִיטָא וּבְגָאוֹן עִם הַצַּנִּיעוֹת שְׁלֵנוּ. אִשָּׁה הַהוֹלֶכֶת בְּקִרְחַת, הִיא
 תִּהְיֶה בְּטוֹחָה שְׂיִהְיֶה לָּהּ יְלָדִים טוֹבִים, הִילָדִים תְּלוּיִים בְּאִשָּׁה, אִם
 הָאִשָּׁה רָעָה — הִילָדִים רָעִים, אִם הָאִשָּׁה צַדִּיקָה, הִילָדִים טוֹבִים,
 הַכֹּל תְּלוּי בִּידֵי הָאִשָּׁה, הָאִמָּא קוֹבַעַת, הִיא עֹקְרַת הַבַּיִת, אִם הִיא
 הוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת, אִין רוֹאִים שְׁעֵרוֹתֶיהָ, אִזּוֹ יֵשׁ בְּרָכָה בְּבַיִת, כֹּךְ כְּתוּב
 בַּזֵּהָר, וְאֵלֶּךְ טַפְשִׁים יְכוּלִים לְדַבֵּר נֶגֶד זֶה, אֲבָל הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ נִשְׁאַר
 בְּצַדִּיקָתוֹ, שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (נְשֵׂא קַח): קָלְלָה תָּבוֹא עַל
 אִשָּׁה שְׂרוֹאִים שְׁעֵרוֹתֶיהָ וְכוּ', וְהַיּוֹם יֵשׁ אֶפְנָה אֲצֵל חוֹלְנִים,
 שְׁהוֹלֶכֶת הָאִשָּׁה בְּקִרְחַת בְּלֹא כְּסוּי רֹאשׁ, וּמִתְגַּאֶה בָּזָה, וְאִנּוּ בְּשִׁבִיל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְּבַיֵּשׁ? ! וְהִנֵּה יְבוֹאוּ נוֹכַל וְנוֹכֶלֶת וַיַּעֲשׂוּ צְחוּק
 מִזָּה? ! אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין, וְאוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה, מֵה נַעֲנֶה בְּיוֹם
 הַדִּין? ! וְהִנֵּה בְּשִׁבִיל פּוֹחַז אֶחָד שְׁנוּטֵל סְמִים, וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂי נֶאֱוָף
 מִגְּנִים וְכוּ', וְהוּא יְדַבֵּר עָלַי, אֶתֶּן תִּקְבְּלָנָה דְּבַרְיִי? ! הִיתְכֶן? ! סִלְחוּ
 לִי שְׂאֲנִי צְרִיךְ לְדַבֵּר עַל כֹּךְ, בְּיוֹם הַדִּין וְכוּ'. הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ הַזְּדֻמְנוֹת
 לְתַקֵּן מֵה שְׁשִׁמְעֵנוּ לְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק, שְׁנִהְיֶינּוּ מֵהִלְצִנּוֹת שְׁדַבְּרוּ עַל
 הַצַּדִּיק, בְּחֻדֵשׁ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת נַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִם אִנּוּ
 רוֹצִים יְלָדִים טוֹבִים וּמְצַלְחִים.

הַדָּבָר הַרְאִישׁוֹן רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, הֵן אָמַת שֵׁישׁ בְּעֵלִים קָשִׁים, אָבֵל הַכֹּל יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', וְהִזְהָרוּ וְהִתְחַזְּקוּ בְּאִמוּנַת חַכְמִים וְכוּ', וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶן, אִם יֵשׁ בְּעֵינֶיךָ וְכוּ', תּוֹדַעְנָה לִי וְכוּ'. הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ בְּנוּיָה עַל יְסוֹד אֶחָד: אִמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינָנו מִפְּחָדִים מֵאֶף אֶחָד, רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, תְּחִזְּקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאִז תֵּרְאוּ אֶל אֵילֵי דְרָגוֹת וְאֶל אֵיזָה חֶסֶד וְיִשׁוּעוֹת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יָבִיא לָכֶם. הַרְבֵּי רַבֵּי זֹשָׁא שָׂאל אֶת אַחִיו: תֹּאמַר לִי, אַחֵי הַקְדוּשׁ, לְמָה יֵשׁ אֶצְלְךָ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מוֹפְתִים וְיִשׁוּעוֹת? וְעָנָה וְאָמַר: כִּי הִכְנַסְתִּי בְּאַנְשֵׁי אֶהְרָבָה גְדוּלָה בֵּינֵיהֶם... וְזֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיס בֵּינֵיכֶם, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַצְּלַחְתִּי, אָבֵל הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינּוּ יְכוּל לְסַבֵּל אֶת קְהֵלְתָנוּ, קְהֵלָה שְׂאִין בָּהּ גּוֹזְעֻנוֹת, אֵין הַבְּדִלֵי עֲדוֹת, כְּלָנוּ יְהוּדִים וְרוֹצִים לַעֲזוֹר זֶה לְזֶה, וְלִסְיַע לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתֵּרְאוּ לְצִאת לְהַפִּיץ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ עַל-יְדֵי הַקְּמִיעוֹת, מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ קְמִיעַ — לֹא יִפְגַע וְכוּ', וּבְנֻדָּאֵי מִי שֶׁעוֹשֶׂה מְזֵה לִיצְנוּת — יָבֹוא עַל כָּף בְּדִין וְחֶשְׁבוֹן, וְיִשְׁלַם עַל כָּף מַחִיר כְּבֹד מְאֹד. וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בְּחֹדֶשׁ הַרְחֻמִים וְהַסְּלִיחוֹת, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, מַה יֵּשׁ לָכֵן לְהַתְּבַיֵּשׁ, תִּלְכַּנְהּ בְּכַבִּישׁ הַרְאִשִׁי בְּגֵאוּהָ וּבְגֵאוּן עִם הַצְּנִיעוּת שְׁלָכֵן, יִבְנֵאל זֹו עִיר בְּרִסְלָב! אֵל תִּכְנַסְנָה בּוֹפּוּחִים עִם אֶף אֶחָד, אֵין יוֹתֵר וּפּוּחִים, בֵּית-סֵפֶר נִפְתָּלֵי יִהְיֶה שְׁלָנוּ! אָבֵל זֶה תְּלוּי רַק בְּכֵן, אִם תִּתְאַחַדְדוּ יַחַד, וְתִאְהַבּוּ זֶה אֶת זֶה, תֵּרְאוּ לְאֵילֵי יִשׁוּעוֹת נְגִיעַ. וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, תִּנְצַלְנָה אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, 'תִּגְנַבְנָה' כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִבְקֵשׁ עַל הַבְּעַל שֶׁתְּהִיָּה לוֹ פְּרֻנְסָה, לְבַקֵּשׁ עַל עֲצֻמְכֶן שִׁיְהִיָּה לָכֵן כַּח, לְבַקֵּשׁ עַל הַגְּדִלִים שִׁיִּצְלִיחוּ, אֵינְכֶם יְכוּלוֹת לְתַאֵר וְלִשְׁעַר גְּדִל הַמַּעֲלָה וְכוּ', חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, יֵשׁ פָּחוֹת מִשְׁלֹשִׁים יוֹם, וְתִבְקֵשְׁנָה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל צְרֻכְכֶן, וְאִז תֵּרְאִינָה אֶל אֵילֵי יִשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא אֶתְכֶן, וְתַעֲשׂוּ לִיל שְׂמֵחָה בְּכָל לִיל שְׁלִישִׁי, וְאַקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁבֻזְכוֹת שִׁיְהִיָּה לָכֵן יָשׁוּב הַדַּעַת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה, וְתִתְחַרְטְנָה שְׂשֻׁמְעָתָן לְשׁוֹן-הָרַע וְקִבְּלָתָן לְשׁוֹן-הָרַע, וְשִׁמְעָתָן לְטְמָאִים וְטְמָאוֹת וְתִתְחַרְטְנָה עַל זֶה, בְּזֻכוֹת זֶה נִזְכָּה לַפְּעַל יִשׁוּעוֹת

גְּדוּלוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרֵנוּ וְאֶת כָּל עַם
יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִהְיוּ פְּגוּעִים, וְנִזְכָּה לִישׁוּעוֹת וְלִנְחָמוֹת.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ג' אָלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי רוֹצֵה שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִהְיֶה הַמְּשַׁגֵּיחַ דִּיקָא, כִּי מֵאֵז שֶׁהוּא
נִכְנָס לַתְּמוּנָה, וְהוּא נֶעֱשֶׂה מְשַׁגֵּיחַ בִּישִׁיבָה, כָּל הַישִׁיבָה מְסֻדְרֵת
וְנִקְיָה לְהַפְּלִיא פְּלֵא פְּלֵאִים, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ אֶת זֶה.

אַתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁבְּחוּרִים לֹא מְבִינִים שְׁפָה אַחֲרֵת, אֲלֹא
לְלַכֵּת אִתָּם בְּיַד חֲזָקָה, אֵין מַה לַעֲשׂוֹת, אֲנִי רוֹאֶה אֶת זֶה פֶּה
בִּישִׁיבָה אֲצִלִּי, כַּמָּה מַגִּידֵי שַׁעוֹר וְכַמָּה רְאִישֵׁי יְשִׁיבוֹת שֶׁהִבֵּאתִי, אֵלוֹ
שֶׁהִלְכוּ בְּיַד קִלְזָה, לְבִסּוּף הַצְּטָרְכוֹ לְבָרַח בְּבִזְיוֹנוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין
מַה לַעֲשׂוֹת, הוּא מְכַרַח לְהִשָּׂאֵר מְשַׁגֵּיחַ, כִּי הוּא מְחֻזֵּק אֶת
הַבְּחוּרִים בְּדֶרֶךְ נִפְלְאָה מְאֹד, אֲנִי רְצִיתִי שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִלְמַד עִם
הַבְּחוּרִים עַד גִּיל שִׁשְׁ-עֶשְׂרֵה, וְאַתָּה תִּלְמַד עִם הַבְּחוּרִים עַד גִּיל
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם, כִּי יוֹתֵר מִגִּיל הַזֶּה אֲנִי לֹא רוֹצֵה שֶׁיִּלְמְדוּ בִישִׁיבָה,
אֲלֹא שֶׁיִּלְמְדוּ בְּכוּלָּל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְיִישְׁנוּ בְּקִרְוֹאֲנִים, אֲנִי
מְקַנֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ד' אלול ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, שהנה אתמול התחילו ללמד בתלמוד תורה, ויש לנו צנות של מלמדים שמוסרים את נפשם בעבור הילדים, ולכן אני מבקש, שאף אחד לא יתערב מה שקורה בתלמוד תורה, יש מנהל, ואם יש איזו טענה שיפנו אליו. וכן התחיל הפולל באפן נפלא מאד, וזה מלא מקיר לקיר, והתחילו ללמד בהתמדה גדולה, ולכן אני מבקש, שאף אחד לא יתערב מה שקורה בפולל, יש ראש הפולל, אם יש איזו טענה שיפנו אליו. וכן בישיבה "דמשק אליעזר", חלקתי את זה לשני חלקים, מגיל ארבע-עשרה וחצי, עד גיל שש-עשרה, להם יש מגיד שעור אחד. ומגיל שש-עשרה עד גיל עשרים ושנים, יש מגיד שעור אחר. ואני מניתי את ... גרו יאיר, למנהל ומשגיח על הישיבה, ואין לאף אחד זכות ודעה להתערב, הוא ממנה ממני. אני לא אפן שיהיה יותר הפקר פה.

ולכן אני מאד מבקש, שאף אחד לא יתערב, אלא איש על מחנהו ואיש על דגלו, כל אחד שילך לעסקיו, ולא יכניס את האף במקום שהוא לא צריך. וכן בבית-ספר יש לנו מנהלת, אם יש איזו טענה שיבואו למנהלת, אבל לא למורות. וכן בפעוטון ובמעון יש לנו מנהלת, אם יש למישהו טענה שיבוא למנהלת, ולא אל המטפלות.

חסדי השם יתברך, שהקהלה שלנו גדלה, ונכנסות משפחות חדשות, רק יתרחב עם דירות, ותראו כמה עשרות ומאות משפחות יכנסו פה. ואני מבקש חד משמעית, מי שלא נראה לו המקום פה

"יבנאל עיר ברסלב", שיצא וילך מהיכן שבא, אני לא קראתי את אף אחד, ולא מכרית את אף אחד לגור פה, ושיצטרף לקהלה, כל מי שרוצה — ברוך הבא, אבל להחליש את אחרים, את זה אני לא אהן.

נא ונא אנחנו עכשו בחדש אלול, חדש התשובה והרחמים והסליחות, ודורשי רשומות דרשו: אלו"ל ראשי תבות (קהלת א, יג): "וינתתי את לבי לדרש, ולתור בתחמה על כל אשר נעשה תחת השמים" וגו'. עכשו בימי אלול הוא הזמן של ישוב הדעת, מה עשינו כל השנה, אחד-עשר חדשים?! לצערנו הרב, אנחנו עדים, שיותר משבע-מאות אנשים ונשים וילדים נרצחו וימתו מיתות משנות, ונשארו יותר מאלף יתומים ויתומות, וכמה אלפי פצועים וחולים נשארו בעלי מומים. האם לא הגיע הזמן שנישב את עצמנו על מה באה לנו הצרה הזאת?! הרי הכל בא רק מחמת שנאת חנם וגזענות, שאחד לא יכול לסבל את השני, אחד אוכל את השני חי, אחד אינו מפרגן לשני, הוא מלא קנאה על זולתו, ולכן הגיע הזמן דיקא בחדש הזה שנתחזר בתשובה שלמה, כדי שנכין את עצמנו על ראש השנה יום הדין, שאז דנים את האדם מה יקרה אתו כל השנה, כמאמרם ו"ל (ראש השנה ח): מראש השנה נדון מה יהיה בסופו; מתחילת השנה כבר דנים מה יקרה עם האדם עד סוף השנה, בראש השנה דנים על התקציב, כמה יהיה לו כל השנה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י): כלשם שמזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, כך חסרונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה; ולכן צריך לפל עלינו פחד אימה ויראה עכשו בחדש אלול בחדש התשובה, איך יש לנו זמן לריב אחד עם השני?! בשעה שנכנס ליום הדין הנורא, ומי יודע מה ואיך דונו אותנו בראש השנה, ולכן הדבר הראשון מה שאנחנו צריכים לראות — להשלים אחד עם השני, שזה מה שדורשי רשומות דרשו: אלו"ל ראש תבות (שמות יח, ד): "וישאלו איש לרעהו לישלום", בחדש אלול צריכים להשלים אחד עם השני, ולבקש סליחה אחד מהשני, כי אם יש בינו פסג גנבה וגזלה, הוא צריך לשלם את זה, כי איך נבוא בראש

הַשָּׁנָה בְּיוֹם הַדִּין לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ סְלִיחָה וּמַחִילָה וּכְפָרָה, בְּשַׁעֲהַ שְׂאֲנַחֲנוּ שׁוֹנְאִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּבְשַׁעֲהַ שְׁיֵשׁ בְּיַדֵּינוּ כִּסְפֵי גִנְבָה וּגְזֻלָּה?! הֲאֵם אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּתְרַן?! הֲרִי חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא קָמָא ג.): כֹּל הָאוֹמֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּתְרַן הוּא, יִתְרוּ חַיָּו; כִּי אֶצְלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד חָשׁוּב שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלָא יִמְצֵא כִּסְפֵי גִנְבָה וּגְזֻלָּה בְּיַדֵּינוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְהִתְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה הַעֲמֻקָּה שְׂאֲתֶם יִשְׁנִים, וְזֶה נַעֲשֶׂה עִכְשָׁו עַל-יַדֵּי תְקִיעַת שׁוֹפָר שְׂאֲנַחֲנוּ תוֹקְעִים בְּמִשְׁךְ כָּל יְמֵי אֱלוֹל, וְהוּא עַל דְּרָךְ שְׂכַתְבֵּי הַרְמַבְּ"ם (פָּרָק ג', מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הַלְכָה ד'): עוֹרוּ יִשְׁנִים מִשְׁנַתְּכֶם וּנְרַדְמִים הַקִּיצוּ מִתְרַדְמַתְּכֶם, וּחֲפֹשׂוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם וּחֲזְרוּ בְּתְשׁוּבָה וְזָכְרוּ בּוֹרְאֵכֶם, אֱלוֹ הַשׁוֹכְחִים אֶת הָאֲמַת בְּהַבְּלֵי הַזְּמַן, וְשׁוֹגִים כָּל שְׁנַתְּם בְּהֶבֶל וְרִיק, אֲשֶׁר לֹא יוֹעִיל וְלֹא יִצִּיל, הַבֵּיטוּ לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם, וְהִיטִיבוּ דַרְכְּכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם, וַיַּעֲזֹב כָּל אֶחָד מִכֶּם דַּרְכּוֹ הַרְעָה וּמַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר לֹא טוֹבָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר מֵדַת הַדִּין פְּרוּסָה עַל כָּלֵם, וְכִלְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲלֵינוּ, וְאַף אֶחָד מֵאֲתָנוּ לֹא יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵל יֵאמֶר הָאוֹמֵר, שֶׁכָּבֵר חֲזֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁיֵשׁ לוֹ כִּפָּה לְבָנָה, וְהַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּבִגְדֵי יְרוּשְׁלָמִי... כִּי עַל כָּל חֲטָא וְעוֹן, וְעַל כָּל הַרְהוּר רַע, צְרִיכִים לִפְלַע הַרְצָפָה בְּפִשׁוּט יָדַים וְרַגְלַיִם, וְלִדְפֹק עִם הָרֵאשׁ עַל הַרְצָפָה, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עֲצָמוֹ, וְלִבְכוֹת בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת פֶּן וְאוּלַי יִזְכֶּה שְׁיִמְחִלוּ לוֹ, אָדָם שְׂכַח מַה הוּא עָשָׂה, אֵיךְ הוּא נוֹלָד וְכוּ', וְאֵיךְ שִׁטְמָא אֶת עֲצָמוֹ בְּחֲטָאֵת נַעוּרִים, וְהַתְּנַעַל בְּכָל מִינֵי זְהֻמוֹת וְלִכְלוּכִים, חֵי כְמוֹ חִיָּה בְּלִי שׁוֹם בּוֹשָׁה, וְעִכְשָׁו הוּא מְחַפֵּשׁ כְּבוֹד? אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה, אֵיךְ אֲנַחֲנוּ לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְחַלֵּק עַל הַצְדִּיק, וְלִדְבַר עֲלֵינוּ כָּל דְּבַר רַע, וְלִקְבֵּל עֲלֵינוּ לְשׁוֹן-הַרַע, בְּשַׁעֲהַ שְׁסַרְחוֹן מַעֲשֵׂינוּ עֲדִין נוֹדֵף, וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן, שְׁנַקְשֶׁר אֶת עֲצָמֵנוּ עִכְשָׁו בִּימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים אֶל הַצְדִּיק הָאֲמַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁהָ. וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דְּרָשׁוּ: אֱלוֹל רְאֵשֵׁי תְבוֹת

(במדבר י, כט): "לִיכָה אֲתָנוּ וְהִטְבְּנוּ לְךָ", שְׂדֵבוּר זֶה אָמַר מֹשֶׁה רַבְּנוּ לְיִתְרוֹ, שָׂאֵם הוּא יָבוֹא אִתּוֹ יִיטִיב לוֹ; וְזֶה שִׁיף לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, אִם הוּא רַק יָבוֹא אֶל הַצְּדִיק, וְיִלָּךְ בַּדְּרָכָיו, הוּא רַק יִיטִיב לוֹ.

וְלָכֵן בָּאוּ וְנִתְחַזַּק יַחַד, וְנִתְאַחַד עִם הַצְּדִיק, וְנָכִין אֶת עַצְמֵנוּ לְבוֹא אֶל רַבְּנוּ וְ"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִקְּיֵם אֲצִלָּנוּ (ויקרא כו, ח): וְנִפְלוּ אִוִיבִיכֶם לְפָנֵיכֶם לְחֶרֶב", רֹאשֵׁי תִבּוֹת אֱלוֹ"ל, כִּי דִיקָא בַּחֲדָשׁ הַזֶּה אִם נַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה אֲמַתִּית, כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ יִפְלוּ תַחַת רַגְלֵינוּ, וְיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי. אַבָּל הַעֲקָר תְּלוּי כָּפִי הָאֵהָבָה וְהָאֲחֻדוֹת שְׁתֵּהִיָּה בֵּינֵינוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁתַּצְּיִתּוּ אוֹתִי, וּתְקִימוּ אֶת מֶה שִׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֲתֶכֶם, וְאֲזוּ יִשְׁמַע הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת תְּפִלָּתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ה' אֱלוֹל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, הַהוֹרִים צוֹדְקִים, לֹא יְכוּלִים לְהִלְחִיץ אוֹתָם לַעֲשׂוֹת חֲתֻנָּה תוֹף כְּמֵה שְׁבוּעוֹת, כִּי הֵם לֹא רְגִילִים לְדַבְּרִים כְּאֵלֶּה, וְלָכֵן תִּנְיִחַ אֶת זֶה אַחַר הַחֻגִים, וּבִסְבִיבוֹת פְּרִשְׁת לַךְ-לְךָ אֲנִי אֵהְיֶה בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וּבִיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה אוֹר לַח' חֲשׁוֹן אֲנִי עוֹשֶׂה סְעֻדַת הַלוּלָא לְכַבוֹד אֱמִי, עֲלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, וְלָכֵן אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת בְּמִשְׁף הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה, אֲזוּ מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, שְׂאֲזוּ אֲנִי אוֹכֵל לְהַצְטַרֵּף לְשִׁמְחָה שְׁלֵף, אִם זֶה יִהְיֶה בִּיבְנָאֵל.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,

אֲשֶׁר לַג תִּקַּח — לַג תִּקַּט בְּנַחֵל שָׁכָה

וְרָאָה לְהִתְחַזֵּק וְתִלְמַד הַרְבֵּה בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא
מְרוּגָע לְנַפְשָׁךְ, כִּי כָּל הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ רַק בְּשִׁבְלֶךְ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ
סֵדֵר, וְאִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה אֵתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲסוּר לְרִיב עִם הַהוֹרִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי, רַק צְרִיכִים לְהִסְבִּיר
לָהֶם שְׂאֵתָה מְכַרַּח כְּבָר לְהִתְחַתֵּן, מִפְּנֵי תִקּוּן נִשְׁמַתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִצָּא, ה' אֵלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּנִדְאֵי הַהוֹרִים צוֹדְקִים, לֹא יְכוּלִים לְהִלְחִיץ אוֹתָם שְׂתַהַיָּה
הַחֲתָנָה עוֹד לְפָנֵי הַחֲגִים, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה תִּכְּפֹּי-וּמִיד אַחֲרֵי
הַחֲגִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלִיחָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְיִהְיֶה
לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת נִחְתָּרוּת לַהוֹרִים, כִּי מִצְוַת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה
חֲמוּדָה שְׂבִיחַ-מִוֹרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ו'), וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר בָּהֶם, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּקַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִצָּא, ה' אֵלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְתִשְׁתַּדְּלֵי שְׁמִצְדָּךְ יְהִיָּה
שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתִכְבְּדֵי אֶת בְּעֵלְךָ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֹר לְלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ
דַּרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תקי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֵלוּל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ
יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶצְלָנוּ הַעֲקֹר רַק לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמוֹ רַק אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְאִם יְהִיָּה לָךְ רְצוֹן בְּשִׁבִיל זֶה, אֲזוּ תְצַלִּיחַ אֶצְלָנוּ מְאֹד, אֲבָל
אִם לֹא יְהִיָּה לָךְ, אֲזוּ חֻבַּל עַל הַזְּמַן.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּקִרְוֹב מְאֹד תִּוָּכַל לְהִתְחַמֵּן לְשֵׁם
שָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַפְנֵנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִךְ
קל"ה יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסֵדֶר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת כְּרִךְ קל"ו לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קֹלָה

- ג פֶּתַח דְּבָר פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה הַקְדָּמָה
- יא לֵב קַעֵב לֵב קַעֵב
יבִהִיר, שְׁהַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל
לְמוֹד שְׁלֵחַן עֲרוּךְ, וַיִּזְרֵז הַדְּפֹסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וַיְלַהֲוֹצֵיא כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ,
אֲשֶׁר זֶה חָשׁוּב אֲצֵלוֹ יוֹתֵר מִהַפֵּל.
- יב לֵב קַעֵג לֵב קַעֵג
יג יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁמִקְבֵּץ קְבוּצַת בַּחֲוָרִים גְּדוּלָה לְעֶסֶק בְּח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, וְלִלְמַד "שִׁיחֹת-מוֹהֲרָא"ש", וַיִּפְּלִיג בְּמַעֲלַת סִפְרֵי "אֲשֶׁר
בְּנַחֵל", שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ מִמֶּשׁ.
- יג לֵב קַעֵד לֵב קַעֵד
יד יֵאָחַל לְנִמְעָנָת שְׁתַּפְּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְכַדְּבָרֵי ר' אַבְרָהָם בֶּר'
נַחְמָן ז"ל, שֶׁאִם מִתְעַקְּשִׁים בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — פּוֹעֲלִים.
- יג לֵב קַעֵה לֵב קַעֵה
יד בִּקְשׁ לְחַתֵּם לוֹ עַל צ'ק בְּעֵבֹר תְּשֻׁלוֹם לְחַרְסִינּוֹת וְכוּ'.
- יד לֵב קַעֵו לֵב קַעֵו
טו בִּקְשׁ לְשַׁחֲרֵר אֶת הַבַּחֲוָרִים, שֶׁיַּעֲזְרוּ לְפָרֵק אֶת הַקְּרָמִיקָה.
- יד לֵב קַעֵז לֵב קַעֵז
טז יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַמְדַפֵּיס אֶת סִפְרֵיו, וּבִפְרֹט "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה
עַל הַפֵּל.
- טו לֵב קַעֵח לֵב קַעֵח
טז יוֹרָה שֶׁהַבֵּית יִתְנַהֵג בְּקִרְשָׁה וְטְהָרָה, וְאֵז יִרְאוּ נִפְלְאוֹת.
- טו לֵב קַעֵט לֵב קַעֵט
טז יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.
- טז לֵב קַפ לֵב קַפ
טז יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְאֵז זוֹכִים לְנִסִּים נִגְלִים.

תִּכְן הָעֲנִיִּים

- טז **לג קפא**
 ירחיק מן היאוש, וילעזר הרבה ב"אשר בנחל", ושם ימצא מרגוע
 לנפשו.
- יז **לג קפב**
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקם על שלום-בית, ועל
 צניעות, ולהזהר מהסמ"ך-מ"ם הרשע, מסית ומדיח, ולהרבות כבוד
 שמים ב'בנאל עיר ברסלב' שנבנית לתפארה!
- יח **לג קפג**
 יעורר על שמירת שבעת הגרות: עינים, אזנים, החטם והפה. שעל-ידי-
 זה נמשך לאדם מחין נקיים.
- יט **לג קפד**
 יורה לשמח על נעם חלקו, ולדבר עמו יתברך, שזו הצלחה נצחית.
- יט **לג קפה**
 יודה על עזרת הנמצא, ויאחל בזכות שיאיר עליו מלך הכבוד, ויזכה
 להיות דבוק בו יתברך.
- כ **לג קפו**
 יאחל קדשה וטהרה בזכות העזר לבנית המקנה.
- כא **לג קפז**
 יאחל שמחה והתמדה והתבודדות עמו יתברך.
- כא **לג קפח**
 יאחל הריון קל, ויעורר על תפלה והתבודדות.
- כב **לג קפט**
 יבהיר שהעקר להתחזק בכל מה שעובר, ולא להתפעל מפל הרשעים
 אשר יפלו מטה.
- כב **לג קצ**
 יחזק על מדת השמחה, וכמו שהבטיח מוהרנ"ת ז"ל לאחד: אם תהיה
 שמח, לא תהיה רואה פני גיהנום.
- כג **לג קצא**
 יעורר על הדבור אליו יתברך.

- כג **לג קצב**
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיַּעֲזֹר עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.
- כד **לג קצג**
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיֶּאֱחָלוּ מְצִיאת הַזּוּיג בְּקִרְוֹב, וַיַּעֲזֹרוּ עַל שְׂמִחָה
 וְהַתְּבוּדוֹת.
- כד **לג קצד**
 יוֹדָה עַל הַעֲזָרָה, וַיֶּאֱחָל לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן בְּקִרְוֹב.
- לג קצה**
 יַעֲזֹר עַל לְמוֹד בְּסִדְר־דְּרָךְ־הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.
- כה **לג קצו**
 יַעֲזֹר עַל סִדְר־דְּרָךְ־הַלְמוּד וְח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.
- כה **לג קצז**
 יַעֲזֹר עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְהַתְּבוּדוֹת.
- כו **לג קצח**
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיֶּאֱחָלוּ מְצִיאת הַזּוּיג, וַיַּעֲזֹר עַל הַפְּצַת אוֹר
 רַבְּנוּ ז"ל.
- כז **לג קצט**
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִחָה וְהַתְּבוּדוֹת וְכַבּוֹד הָאִשָּׁה.
- כז **לג ר**
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן שֶׁסָּגַר עַל דִּירָה, שְׂמִישָׁהּ אַחַר שֶׁם יָד עַל זֶה, וַיִּזְרְהוּ לְחֹזֶר
 בּוֹ מִזֶּה.
- כח **לג רא**
 יַחֲזֹק וַיֶּאֱמַץ שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְכוּדָאֵי יַעֲזֹרֵם הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ.
- כח **לג רב**
 יוֹרָה לֵילָף בְּעִבּוּר צְדָקָה לְמִשְׁפָּחָה אַחַת בְּמִצְוֵקָה, וְזֶה מִמֶּשׁ גְּמִילוּת
 חֶסֶד הַכִּי גְדוּלָה.
- כט **לג רג**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְתָרֵם לְאִיזוֹ מִשְׁפָּחָה שְׁנִכְנְסָה
 לְמִצְוֵקָה, וְזֶה מִמֶּשׁ פְּקוּיֵם נֶפֶשׁ, וְכָל הַמְרַבֶּה יִתְבַּרֵּךְ מִן הַשָּׁמַיִם.

- כט** **לג רד**
 יִזְרָה לְשֵׁלֶם אֶת הַחֹב שָׁנַתָּן, כִּי אֵינוֹ רוֹצֵה לְהִשָּׂאֵר חֵיב לְאֵף בְּרִיָּה.
- ל** **לג רה**
 יֵאָחַל נְסִיעָה טוֹבָה, וּבִזְכוּת שֶׁהִנְמַעְנַת מִשְׁמֶשֶׁת אֶת רַבְּנוּ ו"ל תִּזְכֶּה לִילָדִים יִרְאֵי הַשֵּׁם.
- ל** **לג רו**
 יִחְזַק מְאֹד עַל מִדַּת הָאֱמוּנָה, אֲשֶׁר רַק עַל יְדֵה אֲפֹשֶׁר לְעִבֹר עַל כָּל נְסִיווֹת הַחַיִּים, וְעַקְרָה עַל-יְדֵי הַדְּבֹר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה מְגִלָּה אָדָם שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה.
- לב** **לג רז**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקֶּם לְהַפִּיר בְּטוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה עִמָּנוּ רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁרַק עַל-יְדֵי עֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְלִמּוּד סִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים יְכוּלִים לְעִבֹר אֶת נְסִיווֹת הַחַיִּים הַקָּשִׁים מִנְּשֵׂא, וְכֵן רַק כִּפְאֶשֶׁר סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל שְׁגוּרִים עַל פִּיו, אֲזִי יְכוּל לְהַשִּׁיג בְּרַבְּנוּ ו"ל, וְאֵין יְכוּלִים לְהִטְעוֹתוֹ בְּכָל מִיָּנִי דְמִיוֹנוֹת, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מְטַעֵה מְאֹד — אָמַר רַבְּנוּ ו"ל, וְלָכֵן רָאוּי לָנוּ לְגַלוֹת אֶת הָאֱמֶת הַזֶּה שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וּבְזֶה שֶׁמְגַלִּים אֶת רַבְּנוּ ו"ל, מְגַלִּים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַתְּכֵלִית שֶׁלְשֶׁמָּה הִגְעָנוּ לָזֶה הָעוֹלָם, לְגַלוֹת לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְכֻלָּם יִתְחִילוּ לְדַבֵּר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ.
- מד** **לג רח**
 יִזְרָה לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף בְּמִזְל טוֹב, וּבִעֵת שֶׁיִּגִּיעַ אֲרֻצָּה יִשְׁבְּרוּ צִלְחַת.
- מד** **לג רט**
 יִיעֵץ אוֹדוֹת הָאֲחוֹת מֶה לַעֲשׂוֹת, וְכֵן אוֹדוֹת הַדִּירָה.
- מה** **לג רי**
 מִכְּתָב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל מְעַדַת הַתִּימָנִים, בּוֹ יִשְׁבְּחֶם עַל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לוֹ שֶׁעָשׂוּ מִנְּיָן גִּפְרָד, וַיִּבְקָשׁם לְהַתְּאָחֵד יַחַד, וּלְהַתְּפַלֵּל כִּפִּי הַנִּסְחָ שְׁלָהֶם, וַיִּסְפְּרֶם שֶׁבְּרַצּוֹנוֹ לְשַׁפֵּץ אֶת הַבַּיִת-הַנְּכֻסֵּת שִׁיְהִיָּה מְכַבֵּד מְאֹד.
- מו** **לג ריא**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְשְׂרֶם עַל פְּרוּזִיקֹט שֶׁל דִּירוֹת חֲדָשׁ שֶׁנִּפְתַּח, וְכֵן תּוֹשְׁבִים מְקוֹמִים שֶׁחִפְצִים לְמַכּוֹר דִּירוֹתֵיהֶם, וַיְכוּלִים לְרַכֵּשׁ דִּירָה בְּמַחִיר זוֹל, וְזוֹ הַזְּדַמְנוּת פֹּז, כִּי יַבְנָאֵל תְּהִיָּה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֶא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ. וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֶלֶק בְּזֶה.

מז **לג רבי**

מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם לקבל את כל משפחה ומשפחה שנכנסת לגור ביבנאל בסבר פנים יפות, ולהתענין מה אפשר לעזור, יען שנכנסות עתה בכל שבוע משפחות חדשות, ויעוררם על אהבת חנם, ועל חנוף הילדים אשר הם בבת עיננו, ועל תפלה והתבודדות.

מט **לג ריג**

יספר סדר נסיעתו מהמקומות הקדושים באוקראינה, אצל רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, והרב מקוריץ, והמגיד ממעזריטש וה"תולדות יעקב יוסף" והרב הקדוש מברדיטשוב.

נ **לג ריד**

יחזק אחד שישתיר את התקרבותו לרבנו ז"ל, כדי שלא להרבות עליו מחלקת, והעקר לצית את עצות רבנו ז"ל, כגון: התמדה בתורה הקדושה, תפלה כראוי והתבודדות, שזה אפשר בכל מקום ובכל חסידות, ולא צריך להתבלבל כלל.

נא **לג רטו**

מכתב לחלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם על הנקיות, פי כאשר נקי בגשמיות נקי גם ברוחניות, ויעוררם על למוד ח"י פרקים משניות.

נב **לג רטז**

יבהיר, אשר כל מי שעוסק בצרכי צבור, מדברים עליו ועורכים בקרת על הנהגתו, אך העקר לבטל עצמו אליו יתברך.

נג **לג ריז**

מכתב המלצה לעזר לאברך בעל משפחה שנמצא במצוקה כספית.

נד **לג ריח**

יעץ לצאת עם איזה אברך לחוץ לארץ, ויאחל נסים נגלים מאתו יתברך, וירגיל לדבר אליו יתברך.

נד **לג ריט**

מכתב לחלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם על התמדת התורה הקדושה, ודרך ארץ, ולשמר על הסדרים, ולהקפיד על הנקיין, ומי שלא יעמד בזה, יצא מן הישיבה.

- לג רכ** נה
 ייעץ לבחור שלא יהיה בָּרֶרן, ואז בּוֹדַי ימצא את זוגו, ויעוררו על התמדת התורה הקדושה ועל כבוד אב ואם, ולהתחזק בעצמו ולחזק אחרים, ולדבר אליו יתברך.
- לג רכא** נו
 מכתב לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אחדות ואהבה, כי כל הסבל שעם ישראל סובלים זה מחמת פרוד הלבבות, וכן לשמור על השלום-בית, שענין זה היה עקר גדול מאד אצל רבנו ז"ל, ויעורר על הדבור אליו יתברך בכל יום, אשר זו הצלחה נצחית שאין לתאר כלל, ולהקפיד לבוא לבית-הכנסת בלבוש הולם במעיל ובכובע עליון, ולהתפלל במנין, אשר אין למעלה מזה.
- לג רכב** סג
 יאחל שבקרב יכנסו לדירתם, והעקר להתחזק להיות בשמחה, אשר מרחבת את הדעת.
- לג רכג** סד
 יבהיר, אשר להתחזק זו אחריות גדולה מאד, ולא 'משחק ילדים', ויורה לקחת עצמו בידיו ולהתראץ.
- לג רכד** סז
 יורה איזה סכום כדאי לשלם על שכירות דירה ביבנאל, ויאחל שלבסוף יזכו גם לדירה משלהם, העקר לא להתפחד ולהיות חזקים.
- לג רכה** סח
 יורה שלא להתפחד כלל, ולא לשים לב ממה שאומר כל רופא אליל, ובעזרתו יתברך יזכו לעבור על הכל בשלום.
- לג רכו** טה
 יחזק הנמענת שלא להתפחד כלל, ומי שרצה לעשותה רע, יפל בנפילה גדולה, ויחזקה על מדת השמחה, וסוף הכבוד לבוא.
- לג רכז** סו
 יעורר שלא להתפחד משום דבר כלל, אלא להיות חזקה מאד, ואז תזכה לנסים נגלים.
- לג רכח** סז
 ירגיל לדבר אליו יתברך, ולהתודות לפניו, ועל-ידי-זה השם יתברך

מוחל על העוונות, וכן העקר לקיים מצוות, כגון: שמירת שבת וכשרות המאכלים וכו', ואז זוכים למחילת עוונות.

לג רכט סז

יבקש להקפיד על נקייון הקומה השלישית, ולסדר את הצריף, כי זהו כבוד בית-הקנסת.

לג רל סח

יורה לשמר על התלמידים בישיבה שיקפידו על הנקייון והסדר, כי לא יתכן אחרת.

לג רלא סח

מכתב פללי לאנשי שלומנו די בכל אתר ואתר, בו יבשרם על גדול המקום, ורבות האוכלוסייה ביבנאל עיר ברסלב, ולראות שלא יפקיעו מחירי הדירות, וכן יבקש לעזור בבניית המקוה, ויעזור על הפצת ספרי רבנו ז"ל אשר רק זה יקרב את הגאולה.

לג רלב עא

יעזור על שלום-בית, ואז טוב להם כל הימים.

לג רלג עא

יחזק שלא להשבר משום דבר, ויורה לשמר על הבריאות ולא לזלזל בזה, ויאחל רפואה שלמה.

לג רלד עב

מכתב פללי לבחורי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם על התמדת התורה הקדושה, אשר רק זה מכניע את היצר הרע, וכן לצית את המגידי שעורים, ולשמר על נקייון המקום, כי כל חפצו להקים ישיבה לתפארת של בחורים יראי השם וחושבי שמו.

לג רלה עד

יעזור ווג על שלום-בית, ולמחל זה לזה, ועל-ידי-זה יראו ישועות גדולות.

לג רלו עד

יבהיר, אשר אם רוצים ישיבה רצינית, צריכים שהראש ישיבה יהיה לפני ואחרי הצהרים, ולא רק כשעה שעתים, ולכן צריך לטכס עצה מה לעשות.

- לג רלז עה
 יוֹרָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיֶּחֱלֹ שְׂכָר מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעֵבוֹר זֶה, וְהֶעֱקָר
 שְׂיִהְיֶה לוֹ הַרְבֵּה נַחַת.
- לג רלח עה
 יִיעֵץ אוֹדוֹת קְנִיַת אִיזוֹ דִּירָה בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר הִדְבָּר כְּדָאי בִּיּוֹתֵר, וַיִּשְׁבַּח
 הַנִּמְעָנִים עַל גְּדֹל זְכוּתָם בְּהִדְפַּסֵּת סִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל, וַיֶּחֱחַל לָהֶם נִסִּים
 נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- לג רלט עו
 יִיעֵץ אוֹדוֹת אֵיזָה שְׂדוּף לְאַחֹת, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית.
- לג רמ עז
 יִשְׂמַח שֶׁהַנִּמְעַן מֵצֵא דִירָה זוֹלָה יוֹתֵר, וַיֶּחֱחַל הַצְּלָחָה גְדוֹלָה וּבֵיַת וַעֲד
 לְחֻכְמִים, וַיַּעֲזֹר הֶעֱקָר עַל אֲהָבָה וְהַבְּנָה הַיְדוּדִית.
- לג רמא עה
 יִחֲזַק מְאֹד שְׁלֵא לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הַצֵּעֵר, וְלִהְפָּנֵס בְּזֻכּוֹי הַרְבִּים, וְלִהְחַדִּיר
 בְּאַחֵרִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִהְפִּיץ לָהֶם אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַשִּׁיכִים אֲלֵיהֶם,
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.
- לג רמב עט
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק וְלִידַע, שְׁפָל מֵה שְׂקָרָה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְלֹא לְדָאָג כָּלֵל, וְלֹא
 לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֵף אֶחָד.
- לג רמג עט
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹמוֹ דְבָר, וּבְפָרִט שְׂזוּכָה לְתַקוּנוֹ בְּזֶה
 שֶׁהִתְחַתֵּן, וְהֶעֱקָר לְהַפִּיץ קוּנְטְרָסִים ו"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" מֵה שְׂיִוֵּתֵר לְבַחֲוִירִים,
 וְכֹל הַמְזוּכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל דָּו.
- לג רמד פ
 יִבְהִיר, שֶׁהֶעֱקָר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִצַּיֵּר תְּמִיד בְּדַעְתּוֹ
 שְׂאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.
- לג רמה פ
 יִיעֵץ לְבֹן הַנִּמְעַן מֵה לַעֲשׂוֹת וְאֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְכֵן יוֹרָה אוֹדוֹת הַתַּאֲרִיף
 לְחִתְנָה שְׁלֵא לְהִתְעַקֵּשׁ, אֲלֵא כְּפִי שְׂרוּצָה הַצֵּד הַשְּׂנִי.

- פא** **לג רמו**
 יחזק על מדת הסבֵּלנות, ולמוד בספר "אָרְךְ אַפִּים", שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הַחַיִּים
 הוֹלְכִים בַּצּוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.
- פב** **לג רמוז**
 יאַחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדַת הַבֶּן, וַיֵּאחַל לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת
 הַשֵּׁם.
- פב** **לג רמח**
 יוֹרֵה לְתַלּוֹת אֶת הַמַּכְתָּב כְּלָלִי בְּבֵית-הַפְּנִסָּה, וְכֵן בְּיִשְׁבִּיבָה וּבַכּוֹלָל.
- פג** **לג רמט**
 יוֹדֵה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ בְּיִשְׁבִּיבָה, וַיִּבְהִירוּ שְׁכָל רְצוֹנוֹ בַּחּוּרִים טוֹבִים
 עוֹבְדֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.
- פג** **לג רנ**
 יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְעַל הַדְּפֶסֶת וְלִמּוּד שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל"
 אֲשֶׁר שֵׁם יִמְצֵא מְרַגְעֵ לְנַפְשׁוֹ.
- פד** **לג רנא**
 יוֹדֵה לְנִמְעָן שְׁלַקַח אֶת הַיִּשְׁבִּיבָה בְּיָדוֹ, וְאֲשֶׁר כָּלֵם מְעַרְיָכִים אוֹתוֹ מְאֹד,
 וַיּוֹרֵהוּ אֵיךְ לְנַהֵג עִם הַתַּלְמִידִים בְּיַד רַכָּה, וַיִּלְהַחֲדִיר בָּהֶם לִמּוּד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר יָקֵז נֶשְׂאָר לְאָדָם לְנֹצַח.
- פה** **לג רנב**
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן שְׁעֵבֵר עַל אִסּוּר יְחוּד, וְנִתְפָּס בְּהַרְהוּרִים רַעִים, וַיּוֹרֵהוּ
 לְשׁוּב תַּכְף בַּתְּשׁוּבָה, וְלִנְסֵעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל לְתַקֵּן מַעֲשָׂיו.
- פה** **לג רנג**
 יִיעֵץ לְנִמְעָנָה לְהִשָּׂאֵר בְּבִנְיָאֵל, כִּי אִם לֹא כֵן, תִּדְרָדֵר בְּרוֹחַנִי וּכְגִשְׁמִי.
- פז** **לג רנד**
 יוֹרֵה לְנִמְעָן לְעֹזֵב אֶת הַיִּשְׁבִּיבָה, וַיִּלְהַכְנִיס עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 וַיִּקְרַב אֲנָשִׁים מִבַּחוּץ וְלֹא בַּחוּץ הַיִּשְׁבִּיבָה, וְשֵׁלָא יַעֲבֹד בְּמָקוֹם עֲבוּדָה
 עִם נָשִׁים, כִּי רַע וְיָמֵר יִהְיֶה חֶלְקוֹ.
- פז** **לג רנה**
 יִבְקֹשׁ לְזַרְזוֹ אֶת עֲבוּדַת הַרְצוּפָה, וְהַעֲקֹר לְרֵאוֹת לְגַמֵּר עִם הַמַּקְנָה מֵהַ
 שְׁיֹתֵר מֵהַר.

- לג רנו** פח
 יוֹרָה לְשִׁתְּף פְּעֵלָה עִם פְּלוּנֵי שֶׁהוֹכִיחַ גִּישָׁה מִיַּחַדְתָּ לְבַחְוֵרִים, וְכִף יוֹכְלוּ
 לְהַגְדִּיל אֶת הַיְשִׁיבָה לְמֵאוֹת, וְהִסוּד יִהְיֶה אִיתָן וְחֹזֵק.
- לג רנז** פט
 יְבִהִיר, אֲשֶׁר הִסְמִ"ךְ-מ"ם לֹא יִצְלִיחַ בְּזַמְמוֹ לְהֵרֵס אֶת הַקְּהָלָה, וְהַפֵּל
 יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- לג רנח** פט
 יִבְיַע רְצוֹנוֹ לְטַפַּח אֶת הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל הַתִּימָנִים, וְלִהְזַמֵּין לְשֵׁם
 אַרְוֶן-קֶדֶשׁ וּבִמְהֵרָה וְכוּ', שִׁיְהִי הַמְּקוֹם מְכַבֵּד.
- לג רנט** צ
 יוֹרָה לְהַזְמִין אַרְוֶן-קֶדֶשׁ בְּזִרְיוֹת, הֵיּוֹת שֶׁ... חֲפִץ לְהֵרֵם בְּעֶבּוֹר זֶה, וְכֵן
 יִבְיַע חֲפָצוֹ לְסַיֵּם עִם הַרְצוֹן לְמִקְוֵה מַה שִׁיֹּתֵר מֵהָר.
- לג רס** צא
 יוֹרָה עַל כְּנִיסַת אֵיזוֹ מִשְׁפָּחָה לְגוֹר, וְיִקְנֶה שְׁבָקָרוֹב תַּתְרַבֵּה הַקְּהָלָה
 וְאֲנָשֶׁיהָ, וְכִף תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הָאֲפָרִים לֹא יוֹכְלוּ לְהִתְנַבֵּל לָהּ.
- לג רסא** צא
 יִיעֵץ אֹדוֹת בְּצוּעַ אֵיזָה נְתוּחַ.
- לג רסב** צב
 יַעֲוֹר עַל הַתְּמַדָּת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָט ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזָה
 תַּקוּן גְּמוּר, וּמִצִּילִים אֶת הָאָדָם מִן הַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית שְׁנַפֵּל אֵלָיו.
- לג רסג** צג
 יְבִהִיר, שֶׁפֵּל עִסְקָנוּ לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְלֹא לַתֵּן לְרָשָׁעִים דְּרִיסַת
 רָגֵל.
- לג רסד** צג
 יִבְקֹשׁ לְרָשָׁם אֶת הַיְלָדִים בְּבֵית-סֵפֶר, עַל מְנַת שְׁהִרְשָׁעִים יִירָאוּ וּיִפְחָדוּ.
- לג רסה** צד
 יַחֲזֹק עַל מִדַּת הָאֱמוּנָה, שֶׁעַל יָדָהּ אֵין מִתְפַּחְדִּים מִשׁוּם דְּבָר, וְזֶה מְבִיא
 שְׂמֵחַת הַחַיִּים.
- לג רסו** צד
 יוֹרָה לִילֵךְ אֶל רוּפָא מִמְּחָה אֲשֶׁר יֶאֱבֹחַן אֶת הַבְּעִיָּה, וְלֹא רוּפָא פְּשוּט
 שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאָלוֹ, וַיֵּאֱחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

- לג רסז** צה
 יִבְהִיר לְמִנְהֶלֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, שֶׁרַק בְּיָדָהּ נִמְסָרָה הַהֲנָהֳלָה, וּכְפִי שֶׁהִיא
 מְבִינָה בֶּן תַּעֲשֶׂה וְכוּ'.
- לג רסח** צו
 יוֹרָה לְחֹשֶׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְלִכְרַח רַק אֵלָיו וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה
 כָּלֵל.
- לג רסט** צו
 יִשְׁמַח עַל שֶׁהִנְמַעַן הוֹגָה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וַיּוֹרָה לְהִתְחַתֵּן מִה שִׁיּוֹתֵר
 מֵהֵר, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה יְסוֹד גְּדוֹל אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל.
- לג ער** צז
 יִחֲזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִדְבַר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וַיִּרְחִיק מִדְּבוּרֵי
 לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת, שֶׁזֶה גוֹרֵם לְכָל הַצָּרוֹת.
- לג רעא** צח
 יִדְבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְחֹשֶׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִצֵּת שְׂרַע וְמֵר לִכְרַח רַק
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִיְחַד יְחִוּדִים קְדוּשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִפְשׁוּ תְהִיּוּ דְבוּקָה בְּחֵי
 הַחַיִּים.
- לג ערב** צט
 יַעֲוֹר עַל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת,
 וְלִהֲתַפְלֵל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא.
- לג רעג** צט
 יוֹרָה לְאִיזָה בְּחֹרֵר לְעֹזֵב אֶת הַיְשִׁיבָה לְמִשְׁךְ חֲדָשׁ, וְאִם יִשְׁתַּנֶּה וַיִּצִּיתָ,
 יִקְבְּלוּהוּ חֲזָרָה, וְאִם לֹא — לֹא.
- לג רעד** ק
 יִצַּע אֹדוֹת אִיזוֹ בְּעֵינָהּ, וַיּוֹדָה לְנִמְעָנֶת עַל עֲזָרָתָהּ בְּמַעֲוֹן, וַיֵּאחַל לָהּ
 הַרְחֵבָה בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי.
- לג ערה** ק
 יוֹרָה לְקָרֵב אִיזָה בְּחֹרֵר אֲמֵרִיקָאֵי שְׂאֵמֹר לְהַגִּיעַ לְלִמּוּד בִּישִׁיבָה.
- לג רעו** קא
 יוֹרָה לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִחְזֹק אֶת הָאִשָּׁה שֶׁלֹּא תִפְחַד.
- לג רעז** קא
 יוֹכִיחַ בְּחֹרֵר, שֶׁאִם לֹא יִשְׁתַּנֶּה וַיִּקַּח עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, יִגְרַשׁ מִן הַיְשִׁיבָה.

- קב **לג רעח**
 ישֶׁבַח בְּחוּר שְׁלוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה, וַיִּחְזְקוּ וַיֵּאֱמָצוּ, אֲשֶׁר אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאֹדָם
 לְנֹצַח רַק הַתּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שְׁעוֹסֵק בָּהֶם.
- קג **לג רעט**
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּעֶסֶק עִם הַרְבִּים צְרִיף לְסִבֵּל, כִּי יֵשׁ בְּקֶרֶת מִצַּד הַסְּבִיבָה,
 וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה וְלִהְיוֹתִיק מִעֲמָד.
- קד **לג רפ**
 יִחְזַק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר, כִּי אַחַר הָרַע יָבוא הַטּוֹב, וְלִבְסוּף יִסְפְּרוּ הַכֹּל
 בְּשִׂמְחָה.
- קו **לג רפא**
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הָעוֹסֵק בְּקָרוֹב בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
 אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- קה **לג רפב**
 יוֹרָה לְהִתְאַרֵחַ בְּאֵיזָה מְקוֹם, וְלִדְבַר שֵׁם מְגֹדֶלֶת הַצַּדִּיק וְכוּ', וַיִּשְׁמַח
 מְאֹד עַל יְרִידַת הַמְּחִירִים בַּמַּפְלָת, וְכֵף יִהְיֶה נֹחַ לְכֹלֵם.
- קז **לג רפג**
 יִעֲצֵץ בְּעֲנֵן קְנִיַת הַדִּירָה, וַיּוֹרָה הָעֲקֹר לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, אֲשֶׁר רַק
 זֶה יִשְׁאֵר מֵאֲתָנוּ.
- קח **לג רפד**
 יִרְגִיעַ בְּעֲנֵן הָאִשָּׁה, שְׁכַשְׁיָבוֹא יִתֵּן לָהּ בְּקַבּוּק יֵינ, וְכֵן יוֹרָה לְהַכְנִיס
 אוֹרְחִים, וְזֶה יוֹעִיל לְבַעֲיָתָהּ.
- קט **לג רפה**
 יוֹרָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פט, וְלוֹמַר
 עַל זֶה הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי-תְפִלוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לְמַצִּיאַת הַזּוּג.
- קכ **לג רפו**
 יִבְקַשׁ לְקַבֵּל אֵיזָה בְּחוּר שְׁמַגִּיעַ מִחוּץ לְאַרְץ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְלִהְיוֹנִסוּ
 לְיִשִּׁיבָה וְלִקְרָבוּ.
- קכא **לג רפז**
 יוֹרָה לְנַמְעֵן שְׁקַבֵּל אֶת הַבְּחוּר בְּשִׂמְחָה.
- קכב **לג רפח**
 יוֹרָה לְחַזֵּק אֶת הָאִשָּׁה, וְלִהְיוֹצִיא מִדַּעְתָּה כֹּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנֶּאֱמָר שְׁנַכְנְסוּ
 לְמַחָה, וְהַעֲקֹר רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

- קח **לג רפט**
 יחזק הנמען שנוכנס לדכאון, ויעורר לבוא להתפלל בבית הכנסת ויקא,
 ולצאת מעצמו.
- קט **לג רצ**
 יורה לחזק את אשתו, כי בבית ששרויה השמחה, הברכות והישועות
 מצויות.
- קט **לג רצא**
 יורה לצאת מהדירה, אשר הרוחות רעות שורות שם, וכן טמאה גדולה,
 ולעבור לדירה אחרת.
- קי **לג רצב**
 ירחיק מן העצבות והמרירות, ולקנות את מדת הסבלנות, שזוכים
 על ידי אמונה.
- קי **לג רצג**
 יחזק על מדת השמחה אשר היא רפואה לכל בין בגשמי ובין ברוחני.
- קיא **לג רצד**
 יורה על בדיקת התפליון, וכן שנייחם, ועל ידי זה ישמרהו השם יתברך.
- קיא **לג רצה**
 ירחיק מן הצער, אשר היצר הרע מושכו לשם, והעקר להתחזק עם
 התורה 'אומרה', שהיא למצא בעצמו נקודות טובות, ולדון עצמו לכף
 זכות.
- קיב **לג רצו**
 יורה לברח אליו יתברך, וללמד תורה, אשר היא מוציאה מפל
 הדמיונות.
- קיב **לג רצז**
 ישבח חרושי התורה של הנמען, ויאחלו שינקה תמיד לחדש בתורה
 הקדושה.
- קיג **לג רחצ**
 יורה לצאת מן הדירה, אשר שורות שם רוחות רעות ומזיקים, והעקר
 יזהיר על טהרת המשפחה, שנה חמור מאד מאד.
- קיג **לג רצט**
 יאחל רפואה לבן, וייעץ אודות איזה שם לקראו.

תִּכְנֵן הַעֲנִינִים

- לג ש קיד
יִרְחִיק מִן הַפֶּחַד, כִּי פְלוֹנֵי לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ דְּבָר, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּמַדַּת
הַשְּׂמֵחָה.
- לג שא קיד
יִבְקֹשׁ לִידַע מַה קוֹרָה עִם כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְיִקְוֶה שְׂיִהְיֶה גְמוּר כְּפִי
שְׁהַבְטַח.
- לג שב קטו
יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שֶׁקִּבֵּל דַּעְתּוֹ, וְיֵאֱחָלוּ שְׂיִזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל,
וְיִהְיֶה לָהֶם רַק טוֹב.
- לג שג קטו
יִחְזַק הַנִּמְעָנָת שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא זְוִיג הַגּוֹן כְּפִי שֶׁרָשׁ נִשְׁמָתָה, רַק שְׁלֹא
תִדְאָג.
- לג דש קטז
יִזְרֶה לִילָף אֶל רוֹפֵא מִמֶּתָה, וְיֵאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
- לג שה קטז
יִיעֵץ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּעִנְיַן הַהִתְחַיְבוּת, וְהַעֲקֹר שְׁלֹא לְחַיּוֹת חַיִּים מְרוּרִים.
- לג שו קיז
יִחְזַק מְאֹד לְהוֹדוֹת לְפָנָיו תִּתְבַּרֵּךְ עַל הַטּוֹב שֶׁנָּתַן, שְׂזוֹכָתָה בְּבַעַל טוֹב
וְכוֹי, וְהַעֲקֹר לְהַשְׁמֵר מִעֲצָבוֹת וְלַעֲבֹד עַל גְּדֻת הַשְּׂמֵחָה.
- לג שז קיח
יִיעֵץ אוֹדוֹת לְקִיַּחַת תְּרוּפוֹת וְכוֹי, וְכֵן בְּעִנְיַן הַבֵּן יוֹרֶה לְשַׁכֵּר מִלְּמַד פְּרִטִי
שְׂיִלְמַדוֹ כְּפִי יִכְלָתוֹ.
- לג שח קיח
יִזְרֶה עַל שְׁלוֹם-בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזוֹכָתָה כָּל הַשְּׂפַע.
- לג שט קיט
יִזְרֶה לְהַמְתִּין לְבוֹאוֹ, שֶׁהוּא יִרְאֶה אֶת הַבְּחוּר וְיִתְרַשֵּׁם, כִּי כָּבֵד גְּבוּרָתָה
הַנִּמְעָנָת כְּמָה פְּעָמִים, וְהַעֲקֹר לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל, וּבּוֹדָאֵי תִרְאֶה נְסִים
נִגְלִים.
- לג שי קיט
מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְמָה לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל שְׂזוֹכֵינוּ
לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא סוֹד נִעְלָם מִכָּל הַעוֹלָמוֹת, וְאֲנַחְנוּ קְטַנֵּי

הַעֲרֵךְ זְכִינוּ לְהַתְּוֹדֵעַ מִגְדֻלָּתוֹ, וְלִהְיֵיעַ עַל יָדוֹ לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדָיו? ! וְלִכֵּן מִנַּח עֲלֵינוּ הַחֹב לְהִתְקַרֵּב מִחֲדָשׁ אֶל רַבְּנוּ וְ"ל בְּכָל פֶּעַם, וְלִלְמַד הַרְבֵּה סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְלַחְזֵק אֶת אֶת הַשְּׂנֵי בְּעֲצוּמָתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת, שֶׁזוֹ נִקְדַּת הַרֵב, נִקְדַּת הַחֵבֵר, וְנִקְדַּת עֲצֻמוֹ. וְהַעֲקָר הוּא לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ וְ"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

לג שיא קכז

יִזְדָּה לְנִמְעָן שֶׁמִּשְׁקִיעַ בְּעֵינָיו הַהוֹרְאוֹת קָבַע, כִּי עִמָּה בּוֹנָה מִקְּוֵה גְדוּלָּה, וְזֶה נַחוּץ מֵאֵד.

לג שיב קכח

יִזְדָּה לְהִתְמַיֵּד בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", אֲשֶׁר שָׁם יִמָּצָא מְרֻגָּע לְנַפְשׁוֹ, וְיִבְהִיר, אֲשֶׁר הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה שִׁמְחָה.

לג שיג קכח

יִקְוֶה לְבָנוֹת פֶּה בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וַיֵּאחַל פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע וְרֻבּוֹי צְדָקָה וְחֶסֶד.

לג שיד קכט

יִבְקֹשׁ לְנִמְעָן לְקַחַת לִיָּדָיו אֶת הַסֵּדֵר שְׁלִישִׁי בִּישִׁיבָה, וְלִדְבַר עִם הַבְּחוּרִים בְּעֵינָיו הַתְּחִזְקוֹת וְשִׁמְחָה, וַיִּזְרְהוּ לְחִזֵּק אֶת אֲשֶׁתוֹ עַל אֲשֶׁר קָרָה, שֶׁהִכַּל לְטוֹבָה.

לג שטו קכט

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁמִּשְׁקִיעַ בִּישִׁיבָה, וַיִּזְרְהוּ לְהַמְשִׁיךְ לְשֹׁמֵר עַל נִקְיוֹן הַמְּקוֹם וְשִׁישְׁמְרוּ הַבְּחוּרִים עַל הַסֵּדְרִים.

לג שטז קל

יִבְקֹשׁ לְדוּחַ אֶת קוֹרוֹת הַיּוֹם, וַיִּזְרְהוּ לְהִתְחַזֵּק עַל אִף הַמְּנִיעוֹת, אֲשֶׁר מִטְּרֵתוֹ לְהַגְבִּיר אֶת הַחֶשֶׁק לְהַמְשִׁיךְ לְפַעַל בְּכָל דְּבָר שֶׁבִּקְדָּשָׁה.

לג שיז קל

יִשְׁדַּל בְּחֹר צְעִיר לְהַכְנִס לְמִסְגֶּרֶת הַישִׁיבָה, וְלִהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבִתְפִלָּה, וְלִקְנוֹת לְעֲצֻמוֹ שֵׁם טוֹב.

לג שיח קלא

יִזְהִיר שְׁלֵא לְהַעֲסִיק אֶת הַבְּחוּר שֶׁגִּרַשׁ מִן הַישִׁיבָה, כִּי זוֹ פְּשׁוּט סִפְנָה רוּחָנִית.

לג שיט קלא
 יוֹרָה לְבַחֲוֹר שְׁסָרַח לְצֵאת תִּכְוֵן מִן הַיְשִׁיבָה וְכוּ', וְאִם יִשְׁתַּנֶּה יֵשׁ עַל מֵה
 לְדַבֵּר לְהַשִּׁיבֹו.

לג שכ קלא
 יִרְגִיעַ מִלְמַד שֶׁהַהוֹרִים בְּכָל־לַיִוֹת מְרַצִים מִמֶּנּוּ מְאֹד, וְאֵל יֵשִׁים לֵב לְאָב
 אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, שְׁמֵלְאֵי טְעָנוֹת, וְזֶה מִפְּאֵת שְׁבָנִים אֵינֹו מִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה.

לג שכא קלב
 יוֹרָה לְאֶחָד מִצְּנוֹת הַיְשִׁיבָה, שְׁנֹטֵל הָעֲנִינִים לְיָדָיו, וּמֵאֵז הַיְשִׁיבָה
 הַשְׁתַּנְּתָה לְטוֹבָה, וַיִּחְזַק יָדָיו לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ, וּבְיָדָיו יִצְלִיחַ מְאֹד.

לג שכב קלב
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן שֶׁלֹא יִזְרַק כְּסָפִים לְהִיכֵן שְׁלִבֹו חֲפִץ, וְלֹא לְהַפְנֵעַ לְשׁוּם
 בְּרִיָה כָּלֵל, אֶלֹא לְדַאֵג לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ.

לג שכג קלג
 יוֹרָה לְהַתְּנִידוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ עַל חֲטָאֵי הָעֵבֶר, וְכֵן מוֹצִיאִים אֶת הָעוֹנוֹת
 מִהַעֲצָמוֹת, וְכֵן לְקַרֵב בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּקוּן הַכִּי
 גָּדוֹל.

לג שכד קלד
 יוֹרָה לְנִמְעָן רַק לְעוֹר לוֹ לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ וַ"ל, וְלֹא לְהַצִּיץ
 וּלְהַסְתַּכֵּל אֶצֶל אַחֲרִים.

לג שכה קלד
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְבַחֲוֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִחְזַקֵם לְהַרְבּוֹת כְּבוֹד
 שְׁמֵי:ם, וּלְנַצֵּל הַזְּמַן הַיָּקָר לְלַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵג אֶת
 הַיִּצָּר הָרַע.

לג שכו קלה
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקֵם עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְלִשְׁמֹר
 עֲצָמָם מִמַּחֲלָקָת, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה,
 גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְהַלְכָה, וַיּוֹרָה לְהַשְׁמֵר הֵיכָן קוֹנִים דִּירָה, כִּי יֵשׁ בְּתֵימִים
 שְׂשׂוּדִים וְרוּחוֹת נִמְצָאִים שָׁם, וְזֶה גוֹרֵם לְצָרוֹת.

לג שכז קלה
 יִחְזַק הַנִּמְעָן שֶׁבְּקָרוֹב יִזְכֶּה לְהַתְּחַתֵּן, וַיַּעֲזֹרוֹ עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָרוֹת,
 וְלַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת.

לג שכח קלט
 יִרְגִיעַ אִם, שְׁמָצְאוּ אֶת הַגִּנְבִּי, וְהוֹסֵר הַחֹשֶׁד מִבְּנֵהוּ, וַיִּבְהִיר כַּמָּה תְּפִלוֹת
 צָרִיכִים בְּעֵתִים הֵלְלוּ, שֶׁהֵלְדִים יִהְיוּ מִצְּלָחִים.

לג שכט קלט
 יִחֲזַק אֶת הַבֶּן, שֶׁנִּחְשַׁד עַל גְּנֻבָה, וַיִּזְרְהוּ לְקַבֵּל הַבְּזִיוֹנוֹת בְּאַהֲבָה, וַיִּכְבֵּר
 מִצְאוֹ אֶת הַגִּנְבִּי, וַיִּחְזְקוּ לְהַשְׁמֵר מִמַּחְבְּרִים רָעִים, וְלִהְיוֹת תְּפִלִּין וְלִהְתַּפְּלֵל
 בְּמִנְיָן.

לג של קמ
 יוֹרֵה הַעֵקֶר לְלַמֵּד אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל טְהֵרָה וְאַמוּנָה, וְזֶה תִּקּוֹן עַל הַעֵבֶר,
 וְלִגְבֵי הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, הַעֵקֶר לְהַרְבּוֹת בְּכִיּוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁיִּהְיוּ
 קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים.

לג שלא קמא
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַמָּא, וַיִּזְרְהוּ לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה, אֲשֶׁר הִיא תִּצִּיל
 מַמּוֹת. וַיִּזְדֶּה עַל דְּבוּרֵי הַחֲזוּק.

לג שלב קמא
 יַעֲזוּר עַל הַדְּבוּר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה מִמְשִׁיף הַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
 יָדָיו, וְעַל כָּלֵם לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלֵּכָה, כִּי מִי שֶׁחֲזַר בְּתַשׁוּבָה, צָרִיף לְהִיּוֹת
 בְּקִי בְּהַלְכָה.

לג שלג קמב
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׁחוּטֵף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל
 לְנִשְׁמָה.

לג שלד קמב
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָנָה שְׁזַכָּתָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיְבוֹדְאֵי פְעֵלָה שֵׁם
 מֵה שְׁצָרִיכָה.

לג שלה קמג
 יוֹרֵה שְׁלֵא לְדַאג־בְּעִנְיַן הַקִּיטְנָה, אֲלֵא יִבְקַשׁ מִכַּמָּה נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
 לְקַחַת אֶת זֶה עַל עֲצָמָן, וַיְבִינְתִים הַנִּמְעָנָה תִּצְבֹּר כַּחוֹת לְשָׁנָה הַבָּאָה.

לג שלו קמג
 יִחֲזַק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְלִהְכָרִיחַ עֲצָמוֹ לְבוֹא לְשִׂמְחָה, כִּי טֹבַע הָאָדָם
 לְמִשְׁךְ עֲצָמוֹ אֶל הַצַּעַר, וְהַעֵקֶר לְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ
 בו.

לג שלז קמה

מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו ידבר על רשעת הסמ"ך-מ"ם שהכשיל את הקהלה באסורים רבים: טהרת המשפחה, ערוב, פשרות המאכלים, ולכן צריך להתרחק ממנו כמו שבורחים מאש, והדבור עליו איננו בגדר לשון הרע, כי הוא בכלל 'מסית ומדיח'. ויעורר מאד על אחדות ואהבה וגמילות חסדים.

לג שלח קמו

ייעץ בענין ההנהגה בבית המדרש וכו', וכן בענין הפצה.

לג שלט קמו

ישבח הנמצא שמחזיק את הישיבה ביד רמה, ויבקשו שפחור שאינו מצית לפללים, לשלחו הביתה.

לג שמ קמח

מכתב פללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם לקחת עצמם בידים, ולקנות מדות טובות, וללמד הרבה "ספר המדות", כי המדות הן עקר האדם. ויעורר על התמדה בח"י פרקים משניות בכל יום, שזה הורג את היצר הרע.

לג שמא קנ

יורה למנהלת בית הספר איך להמשיך עם תכניות הלמודים, וירגיעה שהכל יסתדר, ועם סבלנות יכולים לכבש הכל.

לג שמב קנ

מכתב פללי לבנות התיכון, בו יאחל להן הצלחה בהמשך, וישבחן על הנחת רוח שגרמו לו שלמדו הלכות ומדות טובות, ומלאו עצמן באמונה אשר זה ילזה אותן לכל החיים. ויעוררן לשמור על הצניעות אשר זה עקר החן של בת ישראל, ובזכות זה יזכו עם ישראל להנאל.

לג שמג קנב

יורה לקנות את הארון קדש מה שיותר מהר, כדי שהבית הפנסט לתימנים יהיה לתפארה, ויחזק ויעודד שלא להשבר כלל משום דבר, ולהתחזק במדת השמחה, אשר על ידה עוברים על הכל.

לג שדמ קנג

יורה להודות לפניו תפירה על כל הטוב שגמלו: אשה טובה וילדים נפלאים, ובזה צריך להתחזק ולשמח יותר מהכל.

- לג שמה** קנג
 יפליג במעלת תפלה והתבודדות לבקשו יתברך כל מה שצריך, ואז יראה נסים ונפלאות שיעשה עמו הבורא יתברך שמו.
- לג שמו** קנד
 יפליג במעלת הדפסת "אשר בנחל" אשר מי שיהיה לו חלק בזה, יראה ישועה מן השמים.
- לג שמוז** קנד
 יאשר קבלת הבן לישיבתו, ויאחל לו הצלחה רוב נחת.
- לג שמח** קנה
 יוכיח הנמען שמכה את אשתו שיראה לשנות דרכו הרעה תכף-ומיד, אחרת יכרח להתגרש, ולא יועיל לו מאומה.
- לג שמוט** קנה
 יורה לנמען להודות לפניו יתברך, שיש לו כבוד דינה משלו, ואינו צריך להתגורר אצל אחרים, והעקר לזכר היטב את החסדים שהשם יתברך עושה עם האדם בכל רגע.
- לג שנ** קנו
 ישמח מאד בהתפתחות הישיבה, ויקנה להרחיבה למאות בחורים, וכן יביע רצונו לפתח מדרשה לבנות, וכך יוכל לבנות בתים נאמנים בישראל.
- לג שנא** קנז
 יאחל רב נחת מהילדים, ויעורר על למוד בכלל, פי רק למוד התורה זה אשר נשאר מהאדם לגצח נצחים.
- לג שנב** קנז
 יורה להזהיר את הילדים שיהיו ממשמעים, ויתנהגו כשורה, ואז יוכלו ללמד בישיבה במנוחה ובנעם.
- לג שנג** קנח
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יעוררם להחזיק מעמד בתוך כל הצרות שעוברות, כי זו עקר גדלת בר ישראל שאינו נשבר כלל, והעקר לבקשו יתברך, שיזכה תמיד להיותו מקרב לצדיק האמת, ולא יהיה אף פעם מאלו החולקים, חס ושלום, ומשלמים רעה תחת טובה, שאין מדה רעה הימנה. ויעורר מאד על שיחה בינו לבין קונו, ועל התמדה בתורה

הַקְדוּשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, וְהַלְכָה, אֲשֶׁר רַק זֶה נִשְׁאָר לְאָדָם
לְנִצַּח נְצָחִים.

לג שנד קסא

יִיעֵץ אֹדוֹת הַשְּׁדוּף, וַיִּפְלִיג בְּמַעַלַת הַדְּפַסַת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר הַסֵּפֶר
הַזֶּה נִכְתָּב בִּישׁוּעַת הַשֵּׁם, וַיֵּאחַל בְּזָכוֹת זֶה בְּגִי חַיִּי וּמְזוֹנֵי רוּיָחִי.

לג שנה קסא

יֹרְהָ שְׁלֵא לְדָאג אֹדוֹת הַקִּיטְנָה, כִּי יִתֵּן אֶת זֶה לְכִמָּה מִשְׁפָּחוֹת לְקַחַת
אֶת זֶה עַל עֲצָמָן, וְהַעֲקֵר שְׁהַנְמַעְנַת תְּצַבֵּר כַּחוֹת לְשָׁנָה הַבָּאָה.

לג שנו קסב

יִבְקַשׁ שְׁפָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יָבוֹאוּ לְמַגְרֵשׁ בְּלֵב יִבְנֵאל, כְּדִי לְהִרְאוֹת
נוֹכָחוֹת, אֲךָ לֹא לְהַתְגַּרוֹת בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן עִם הַמִּשְׁטָרָה.

לג שנוז קסב

יֹרְהָ לְתַן אֶלֶף דּוֹלָר לְסוֹפֵר בְּעֵבוֹר הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיַּחֲזֵק שְׁלֵא לְהַתְפַּחַד
כָּלֵל, וּבְזָכוֹת שְׁעוֹזְרִים לוֹ, יִזְכּוּ לְרְאוֹת נִסִּים.

לג שנח קסג

יֹרְהָ לְנַמְעַן שְׁצוֹבַע אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיַּחֲזִקוּ וַיֵּאמְצוּ.

לג שנט קסג

יִשְׁמַח לְשִׁמְעַת הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה, וַיֵּאחַל שְׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּנִקְלָה, הַעֲקֵר לְשִׁמּוֹר
עַל הַבְּרִיאוֹת.

לג שס קסד

יֹרְהָ לִילֵף עִם עוֹרְף־דִּין, כְּדִי שְׁלֵא יוֹכְלוּ לְנַצְחוֹ וְכוּ', וַיִּבְהִיר בְּעֵינָיו
הַבֵּית-סֵפֶר, אֲשֶׁר יֵשׁ מְנַהֲלַת אַחַת, וְלֹא צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת כָּל הַסְּמִכוֹת.

לג שסא קסה

יֹרְהָ שְׁלֵא לְתַן לְבַחְוִרִים זָרִים לִישׁוֹן בְּפָנִימִיָּה, וַיִּשְׁבַּח לְנַמְעַן, שְׁמֵאֵז
שְׁלַקַח אֶת הַיְשִׁיבָה בְּיָדוֹ, הַכֵּל הַשְּׁתַנָּה לְטוֹבָה.

לג שסב קסה

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחֲזִקֵם עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, אֲשֶׁר
זֶה סוֹד הַהַצְלָחָה, וּפְהָ בִּיבְנֵאל תְּקוּם "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוּכָן הַמְּלָה,
קְהֵלָה שֶׁל לּוֹמְדֵי תּוֹרָה וּמִתְבוֹדְדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרֵאֵי הַשֵּׁם
וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וּמִתְעַנְּגִים עַל זֵיו הַשְּׂכִינָה.

- לג שסג** קסז
 יוֹדָה לְנִמְעָן שְׁמִשְׁקִיעַ בְּתַלְמִידִים, וּשְׁכָרוּ לֹא יִקְפַח מִן הַשָּׁמַיִם.
- לג שסד** קסח
 יִחְזַק שְׁלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
 זֶה הִצְלִיחַהּ נִצְחִית, שְׁאִין לְתַאֲר כָּלֵל.
- לג שסה** קסח
 יִיַעֵץ בְּעֵינָן לְתֵן הַרְצָאוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לַעֲשׂוֹת עוֹד תַּלְמִידִים
 אֶל הַקְּדוּשָׁה.
- לג שסו** קסט
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְהַתְּפִיל בְּשַׁבַּת עִם מַנִּין הָאֲבָרְכִים, וְשִׁיחֲזִיקוּ עִצְמָם
 בְּיַחַד, וְיִתְחַזְּקוּ בְּצוּתָא עִם דְּבוּרֵי רַבְנּוּ ז"ל.
- לג שסז** קע
 יִבְהִיר לְנִמְעָנָת שְׁרַצוֹנוֹ לְהִצְיִילָהּ מִכָּל מִינֵי רִיקִים שְׁחַפְּצִים לְנִצְלָה,
 וְהַעֲקֵר לְזָפוֹת לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לג שסח** קעב
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יִחְזַקְם. עַל אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, אֲשֶׁר כָּל
 הַחֲרָבִן הִיָּה מִפְּאַת שְׁנֵאת חָנָם, וְיִתְנֶה צַעֲרוֹ מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
 מִהַסְּמִ"ךְ-מ"ם וְגִגְדָא דְלֵיָה, וּבְתוֹךְ חַיּוֹת טוֹרְפוֹת כְּאֵלוֹ בְּנֵה קְהֵלָה יָפָה
 וְקְדוּשָׁה, רְאוּיָה לְשַׁבַּח, וּבָה מוֹסְדוֹת לְתַפְאָרָה: פְּעוּטוֹן, גְּנִים, בֵּית-סֵפֶר
 לְבָנוֹת, תַּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, יְשִׁיבָה קְטַנָּה, יְשִׁיבָה גְדוֹלָה, תִּיכוֹן לְבָנוֹת,
 כּוֹלָלִים נְפְלָאִים, וְאִם-כֵּן אֵין זֶה פְּלֵא כָּלֵל וְכָלֵל שְׁהַסְּמִ"ךְ-מ"ם עֵינָיו
 לְטַשׁ וְשָׁנְיוֹ חֲרַק עַל הַתְּפַשְׁטוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּמַמְדִים כְּאֵלוֹ, וְעַל-כֵּן מוֹנֵעַ
 וּמַעֲכָב בְּכָל דְּרָךְ אֲפֹשְׁרִית, אֲךָ לֹא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ, וְיַפֵּל בְּנִפְיָה אַחַר נִפְיָה.
- לג שסט** קעו
 יִשְׁמַח עַל הַבְּשׂוּרָה הַמְּשַׁמַּחַת, וְיִבְהִיר בְּעֵינָי צִיּוּרֵי צוּרוֹת וְכו'.
- לג שע** קעו
 יִיַעֵץ בְּעֵינָן עֲשִׂית נְתוּחַ, שְׁהַעֲקֵר לְשִׁמּוֹר מַה שְּׂאוּכְלִים, וְאִז יִתְכַּן וְיִוְכְלוּ
 לְהַתְּרַפָּא בְּלֹא הַנְּתוּחַ, וְיַעֲזֹר עַל מַדַּת הַשְּׁמִיחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.
- לג שעא** קעז
 יִבְהִיר לְנִמְעָן שְׁנַעֲשֶׂה מוֹרָה הוֹרָאָה, שְׁמִפְּאַת כָּל הַטְּרָדוֹת שֵׁישׁ לוֹ
 מִהַקְּהֵלָה וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁל כָּל גּוֹרְמֵי הַטְּמָאָה, אִי לְכַף הַעֲמִיד בֵּית-דִּין,
 שְׁהֵם יְדוֹנוּ, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְבוֹא אֵלָיו עִם כָּל דְּבַר קִטָּן וְכו'.

- לג שעב** קעח
 יאות לקחת את בן הנמען אף רק אחר כ"א אב, שאז הוא שב
 לארצות-הברית, ויוכל לשמרו ולטפל בו.
- לג שעג** קעט
 יבהיר להורים, שכל זמן שלא יקבל אשור מראש הישיבה שבנם מצית
 לפללים וכו', לא יוכל לקבלו.
- לג שעד** קעט
 יבקש את הנמען שיהיה ממנה על צביעת הבית-הפנסות, ולא יקבל
 דעות מפל המי ומי, ויבקשו לסיים את הצביעה.
- לג שעה** קפ
 יודה לנמען שדואג לספרים חדשים בעבורו, ויחזקו שלא להשבר
 משום דבר.
- לג שעו** קפ
 יורה לגלות לבחורה על איזו מחלה שיש לו, שלא יהיה מקח טעות.
- לג שעז** קפא
 יחזק שלא לפל משום דבר, אשר זו גדלת בר ישראל, שזוכה להתחזק
 מעמד על אף כל העובר עליו.
- לג שעח** קפא
 יחזק על מדת השמחה, אשר היא רפואה לכל.
- לג שעט** קפב
 ישבח הנמען העוסק בישיבה, וקדם אותה להפליא, ויורהו לעזר למצא
 שדוף לאיזה בחור.
- לג שפ** קפב
 יביע רצונו לשפץ את בית-הפנסות למעלה עם ארון-קדש ורצוף חדש
 שיהיה לתפארת. וייעץ אודות מקום הבר מצוה לבן.
- לג שפא** קפג
 יורה להתחזק ולהודות לפניו יתברך על הבעל שנתן לה, ולהשתדל
 לדנו תמיד לבך זכות.
- לג שפב** קפג
 יחזק על מדת השמחה, ולמסר נפשו ממש בעבורה, כי היא רפואה

לכל, ויעורר על תפלה והתבודדות, ולהתפלל במגן ערב ובקר וצהרים,
ולהתמיד במקרא, משנה, גמרא, מדרש והלכה.

לג שפג קפה
אחל בריאות לרך הנולד, ויפגס בכריתו של אברהם אבינו בעתו
ובזמנו.

לג שפד קפה
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על חזרה אמתית
בתשובה, הינו למסר נפשנו שהמח יהיה דבוק בהשם יתברך, כי זה
עקר אכלנו בימי 'בין המצרים', שאנו רחוקים מעמו יתברך, ולכן עלינו
לחזר בתשובה ביתר שאת ועז, כיצד נדע שבאמת נתקבלה תשובתנו?
אם יש לנו אהבת ישראל אמתית, ואנו מרחמים על כל אחד ואחד
מנשמות ישראל, סימן שחזרנו בתשובה באמת ובתמים. וזה כל הלמוד
של רבנו ז"ל שמחזיר בנו התחדשות חדשה תמיד נתחדש בכל פעם
מחדש, ואף ששוברים ומשפילים אותנו, אנו קמים שוב ושוב ועוזרים
לזולת ומרבים במצוות, נשמה כזו תשובה מאד בשמים, וזו נקראת
חזרה בתשובה.

לג שפה קצה
יבקש לדעת מה היה פסק הדין אצל ... כדי שיוכל לחיכם לקיים את
הפסק.

לג שפו קצה
יבקש הנמנע להיות נוכח בבית-הדין באיזה דיון במקום דין אחד, היות
שאחד מבני הדין הוא קרוב משפחה של אותו דין, ואסור לו לפסק
הלכה בענין.

לג שפז קצו
ייעץ בענין איזה עורך-דין לקחת וכו', ויבהיר אילו צרות יש לו דיקא
ממי שעשה לו כל-כף הרבה טובות, הוא משלם רעה תחת טובה...

לג שפח קצו
יבהיר שדברים כאלו יוכל לדבר עמו רק פנים אל פנים, ויחזקו ויעודדו.

לג שפט קצו
יבהיר, למה חפצו שילך דיקא האברך ... ויחזק ויעודד.

- לג שצ** קצז
 ייעץ אודות איזה פרויקט, ויאחל שיהיה לו בית משלו, ולא יצטרך לגור בשכנות.
- לג שצא** קצח
 ישמח על שילדי הנמען לומדים בישיבת "דמשק אליעזר", ויאחל להם הצלחה, ויעורר ללמד המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד, ולומר על הנה התפלה בלקוטי-תפלות, לפחות פעם בשבוע, וזה יועיל לנשמתו.
- לג שצב** קצט
 יבקש להראות תכנית ל... איך לעשות את הספסלים במקנה וכו', כי רצונו מאד שייגמר מה שיותר מהר.
- לג שצג** קצט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם לעשות כל מיני פעולות שבעולם לשמור על אחדות ואהבה, ולהתרחק משנאת חנם, ולהיות משיבים טובה, ולא משיבים רעה תחת טובה, אשר זו מדת קרח ועדתו.
- לג שצד** רג
 יבקש לשלח את שני המכתבים במוצאי שבת וכו', כי הם נחוצים מאד.
- לג שצה** רג
 יורה לילך עם פלונית בחמרה גדולה, היום שמשלמת רעה תחת טובה, ולהעביר את הענין לעורך-דין.
- לג שצו** רד
 יתנה צערו, על שאחר שמסר נפשו בעבור איזו משפחה, וגדל את ילדיהם וחתן אותם, ועשה שלום-בית בין ההורים וכו' וכו', מקבל רעה תחת טובה, ויבהיר, שידע גם ידע, שישלם מחיר כבוד אחר שזכה להוציא את הסדור "עת רצון", שהסמ"ך-י"מ"ם לא ינוח ולא ישקט, ויצא כנגדו מאד מאד.
- לג שצז** רה
 יספר איזה ספור מצער מאד לנמען, על מנת לקיים: "והייתם נקיים מה' ומישאֵאל". ולכן צריך לשמע גם את הצד הזה, ולא רק צד אחד.
- לג שצח** רו
 ישמח על שהנמען נטל את הישיבה לידינו, והצוות באחדות אחת, ויעורר על שלום-בית, ויאחל בן צדיק.

- לג שצט רז
 יורה לפרסם את הרשע, והשם יתברך יפילו מפלה אחרי מפלה, ונזכה
 לבנות עיר על שם רבנו ז"ל.
- לג ת רז
 ידבר אודות איזה בחור, שראוי שיקנה את מדת התמימות, וישליך את
 החכמות, וכך יצליח, ויבקש למסר את המכתבים ליצדם.
- לג תא רח
 יורה לילך לשחק עם כמה בחורים פורקי על, ודרך כך לקרבם לצור
 מחצבתם.
- לג תב רט
 יבהיר לאחד, שעבר מה שעבר, עקר תקונו מעתה לקרב אחרים
 לעבודתו יתברך, והיות שיש לו גישה לבחורים צעירים פורקי על, יראה
 לקרבם אליו יתברך.
- לג תג רי
 יבהיר, אשר עקר השלום כששני הפכים מתאחדים — הינו לחבר
 גשמיות ורוחניות גם יחד.
- לג תד ריא
 יבקש מאחד שעבר עליו מה שעבר, שיכניס את כל מרצו לקרב את
 הנער לאביהם שבשמים, וכך יפתח ישיבה חדשה "בית נפתלי" וכו'.
- לג תה רבי
 יורה לזוג להשלים ביניהם, כי על כל אחד עובר נסיונות, והעקר לדעת
 להעריך את מה שקבלו, ולדון זה את זה לכף זכות.
- לג תו רבי
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם לתקן את המענות, ומאחר שחרב
 בית-המקדש, צריכים מעתה לפשפש במעשינו, ולראות לתקן לדאג
 לבנינו. וידבר מחמרת בזיון תלמידי חכמים, אשר כבר אמרו חכמינו
 הקדושים לא חרבה ירושלים אלא על שבזו בה תלמידי חכמים, ויתן
 הגמאות לתלמידי חכמים וצדיקים קדושי עליון, שבזו אותם וחרפו
 והשפילום אינשי דלא מעלי, אף לבסוף נענשו המבזים ענש קשה.
- לג תז ריט
 יחזק מלמד תינוקות העוסק בעבודה קדושה מאד מאד, וישבחו ויפארו
 על הסבלנות.

- לג תח** רכ
יבקש לעזור ל... לתקן את המכונה, כי אינו יכול לקבל דאר אלקטרוני,
שיוכל להכין חמר לרפוס.
- לג תט** רכ
מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזק על מדת הצניעות, אשר זה
העקר אצל האשה, ויזהיר מאד מאסור יחוד, ויורה לדון את הפעל לכף
זכות, ולידע שהיא מתחלקת שוה בשוה עם שכר למוד תורתו, ויעורר
על שמחה ואמונה ואמונת חכמים, אשר בזכות זה יהיה להן חלק
בבנין-בית-המקדש.
- לג תי** רכו
יזכיר הנמען שהתרושל בשליחותו, ויבקשו לעקב מי שובר את
המקלחות וכו', ויאחל שלום-בית אמתו.
- לג תיא** רכז
יקפיד על הצניעות, שלא תהיה גננת לבנים אלא מלמד, ואפלו בגיל
רך בשנים יהיה הכל נפרד, אשר זו מדת הצניעות השלמה.
- לג תיב** רכח
ישמח לשמע מהנמען, שמסדר פראוי, ויאחל שלום-בית והכנה הדנית.
- לג תיג** רכח
יחזק על מדת השמחה אשר מרחבת את הדעת.
- לג תיד** רכט
יחזק אשה על איוז אכזבה, ויבהירה, שהיה זה לטובה גדולה, והיא
נצלה מצרה צרורה.
- לג תטו** רל
ירחיק מלהיות ערב, אשר הערב תמיד נכנס בצרות, וייעץ בענין לקיחת
מורות לבית-הספר.
- לג תטז** רלא
יחזק שלא להשבר משום דבר, והעקר לתנוף את בנות ישראל באמונה
ובצניעות, וזה חשוב מאד אצלו יתברך.
- לג תיז** רלא
יורה שלא לנסע במצב העכשווי, אלא לשמר על הכריאות.

- לג תיח** רלב
 יחזק מאד על מדת הסבלנות, אשר על ידה עוברים את העולם בשלום.
- לג טיט** רלג
 יבהיר, אשר את כל אחד בזה העולם מנסים בנסיונות קשים ומרים, והעקר להחזיק מעמד, וזו עקר גדלת בר ישראל, שאינו נשבר כלל.
- לג תכ** רלד
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם בימי בין המצרים להתרחק משנאת חנם, אשר זה היה הגורם לחרבן, ועם ישראל טובלים מן העון הזה כבר אלפים שנה, ובזכות אהבת חנם, נזכה להגאל.
- לג תכא** רלח
 ישבח הנמען שעוסק בקרוב רחוקים, ובפרט מתושבי המקום שבחלקם אנשים תמימים, רק השפיעו מהם את היהדות, ואין דבר יותר גדול מלהשיבם לצור מחצבתם.
- לג תכב** רלט
 יבהיר, אשר אלו הרשעים אינם מכינים אלא כשהולכים עמהם ביד קשה, וייעץ אילו מורות לקחת העקר שיהיה החנוף על טהרת הקדש, כי זה היסוד בעם ישראל, והילדים שלנו הם בבת עינינו, ובזה אין עושים פשרות.
- לג תכג** רמ
 יורה לזוג להשלים ביניהם, ובפרט שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על שלום-בית וכבוד האשה.
- לג תכד** רמא
 יורה לאשה להשלים עם בעלה ולדונו לכף זכות.
- לג תכה** רמב
 יורה לקבע עתים לתורה, אשר היא מזון לנשמה, וזה מלווה את האדם לעולם הבא, אשר שם מסתובבות נשמות יחפות וערמות ורעבות, שאין להן לבוש של תורה והרחמנות עליהן גדולה מאד.
- לג תכו** רמג
 יבטיח, שכל מי שעשה לו פעם טובה, ישיב לו טובה מלמעלה, ויחזק על מדת השמחה, וקביעת עתים לתורה.

- לג תכז** רמד
 ישבח זוג שיש ביניהם אהבה והכנה הדדית, ויבקש את האשה לקחת
 הנהגת כולל ג"ס, ויחזקה ויאמצה.
- לג תכח** רמה
 יאחל פרנסה טובה וקלה, ויודה על הקיטנה שעשתה.
- לג תכט** רמו
 יבהיר למגיד שעור אילו בחורים ילמדו בכל פתה, ומי רשאי לבוא
 אלו ומי נשאר ב"דמשק אליעזר".
- לג תל** רמח
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יזהירם, שלא יקנו אופנוע, אשר זה
 מספן מאד, ויודה העקר שהד' אמות שלנו יהיה מקום תורה והלכה.
- לג תלא** רמט
 ישבח הנמען שמחזיר בתשובה את פורקי העל, ויפליג בזכותו.
- לג תלב** רנ
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יתנה צערו על השנאת חנם
 שפושטת בעם ישראל, ולכן יבקש ויעורר להרבות באהבת הבריות,
 ולגמל טובות לאחרים, ולא רעה תחת טובה, ובנה נדבך אחר נדבך
 לבנין בית-המקדש.
- לג תלג** רנב
 יחזק מאד על אמונת חכמים, ולהרגיש מה הצדיקים סובלים בזה
 העולם, וכן יבהיר מהי אמונה באין סוף ברוך הוא.
- לג תלד** רנג
 יפליג במעלת הלומד תורה הקדושה, אשר ממשיך על עצמו גלוי
 אלקות.
- לג תלה** רנד
 יורה להזמין את הארון-קדש והשיש.
- לג תלו** רנה
 יבקש שהבחורים יקנו את המקלט, פי נחויץ ש... יעבד שם בענין
 החשמל.

- לג תלו רנה
 יורה למנהלת בית-הספר לנהג כפי הבנתה, ולעשות מה שטוב לבנות,
 ולקחת רק מורות יראות שמים.
- לג תלח רנו
 יעורר על שלום-בית, ואהבה הודית, אשר רבנו ז"ל הקפיד על כך יותר
 מהכל.
- לג תלט רנז
 יבקש לארגן את הכסף לקנות חמרים, כדי שיתחילו לעבוד.
- לג תמ רנז
 יעורר על כבוד הודי ושלום-בית, פי אז השכינה שורה בבית, וכן ללמד
 הלכות טהרת המשפחה אשר זה חמור מאד.
- לג תמא רנח
 ייעץ אודות העסק, ויורה לבקשו יתברך, שלא יפשל בצדקה לאנשים
 שאינם מהגונים.
- לג תמב רנח
 יודה לנמען שעוזר בבניית המקנה וכשרותה, ויבהיר מאמר רבנו ז"ל
 שאמר: 'בענין פרנסה נאהר בטחון'.
- לג תמג רנט
 יחזק על אמונה פשוטה לידע שהכל לכל מאתו יתברך, וכל מה שאדם
 סובל זה רק מחמת חסרון אמונה.
- לג תמד רס
 יעורר על כבוד הודי ושלום-בית.
- לג תמה רס
 ייעץ אודות הבר-מצוה את מי להזמין וכו'.
- לג תמו רסא
 יבהיר, אשר עקר ההצלחה בבית זה שמירת הלשון, ולא לרקר זה את
 זה.
- לג תמוז רסב
 יורה לזוג להפסיק להתנבם, ואז יזכו להצלחה, פי כל הצרות באות
 על-ידי פגם הדבור.

- לג תמח רסב
 ישמח בשמחת הנמנען שמחתן את בתו, ויזרהו לתן תודה והודאה לפניו
 יתברך על החסד הנפלא הזה, אשר זה נס בתוך נס.
- לג תמט רסג
 יורה להכניס עצמו באמונה לידע אשר הפל לכל אלקות גמור הוא, ואז
 כל החיים ישתנו לגמרי.
- לג תנ רסד
 ייעץ בענין איזה חוב לקבלו תכף וכו', ויחזק על שלום-בית והבנה
 הדרית.
- לג תנא רסד
 ישבח הנמנען שמתמיד בתורה הקדושה, אשר היא המאכל לנשמה.
- לג תנב רסה
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אחדות ואהבה, ולהוציא את
 הקנאה והשנאה מהלב, ולעזר זה לזה, ואם תהיה לכל הפחות קהלה
 אחת בעולם מאחדת ומגבשת, נזכה על-ידי הקהלה הזו תהיה הגאולה.
- לג תנג רסז
 מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יבקשם לשמור על
 הכללים והתקנות, ומי שלא יעמד בזה, יגרש מן הישיבה, כי כל
 מגמתנו ללמד תורה, ולהרבות כבוד שמים ולהתנהג בדרך ארץ,
 ולהקים בתים נאמנים בישראל.
- לג תנד רסח
 ייעץ לאשה מעברת מה לעשות בצום תשעה באב.
- לג תנה רסח
 יזהיר את הנמנען שבישיבתו לא יהיה בחור אלים וכו', אשר ילך
 בתקיפות עם הסמ"ך-מ"ם, כי אין זו דרכו, וזה רק נרבה את המחלקת.
- לג תנו רסט
 ייעץ למעברת מה לעשות בעת הצום.
- לג תנז ער
 יפליג במעלת שלום-בית, שבני הזוג הם שתפים, וכך אחד מחזק את
 השני, והעקר לדון זה את זה לכף זכות, ולראות לחיות באהבה הדרית.

- לג תנח** רעא
יבְקַשׁ לְהוֹדִיעוּ מִכָּל הַקְּדוֹרוֹת בְּקִהְלָה, וְלִשְׁמֹר שְׁלֵא תִהְיֶה שׁוּם פְּרָצָה.
- לג תנט** רעא
יִרְגִיעַ שְׁלֵא לְהַפְגִּס בְּלֶחֶץ וּלְהַתְּאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.
- לג תס** ערב
יִבְהִיר, אֲשֶׁר כִּף תּוֹפֵס הַיָּצָר הָרַע אֶת הָאָדָם — שְׁמוֹסִיף עַל הַצּוּרִי, וְאִז אָדָם אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲמֹד בְּזֶה וְנִשְׁבֵּר, כְּדָגְמַת הַנְּחָשׁ שֶׁפָּתְהָ לְחֹהָ, וְלִכְן אֵשֶׁה אֵינָה מְחַיֶּבֶת לְלַמֵּד תּוֹרָה, רַק הַלְכוֹת הַשְּׂיִכּוֹת אֵלֶיהָ, כְּגוֹן: גְּדָה, שֶׁבֶת, פְּשָׁרוֹת, צְנִיעוּת וְכו'.
- לג תסא** רעג
יִסְפֵּר, שְׁעָלִיו לְדַחוֹת אֶת נְסִיעֶתוֹ, כִּי בְתוֹ יִלְדָה תְּאוּמִים.
- לג תסב** רעג
יֵאָחַל "מְזֵל טוֹב" לְהַפְגִּס הַבֵּן בְּעַל מְצוּוֹת, וְיִתְפַּלֵּל לְהַצְלַחַת הַבֵּן.
- לג תסג** רעד
יֵאָחַל "מְזֵל טוֹב" לְבַחֲוֹר הַבֶּרֶם־מְצוּנָה, וְיִבְרַכּוּ שְׂיִהְיֶה יִרְא שְׁמַיִם גְּדוֹל, וְיִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לג תסד** ערה
יִשְׁבַּח הַנִּמְצֵן שְׂזִכָּה לְסִיִּם מְסַכֵּת קְדוּשֵׁין בְּעֵינָן, וְיִבְיַע רְצוֹנוֹ לְהַשְׁתַּתֵּף בְּסִיִּים שְׂיִהְיֶה בְּשָׁבוּעַ הַבֵּא.
- לג תסה** רעו
יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁרַק רֹצֵה לַעֲשׂוֹת מַשְׁהוֹ לְמַעַן הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּבָר מִתְּעוֹרְרֶת נִגְדוֹ הַתְּנַגְדוֹת, וּבִפְרָט עַל דְּבַר רַבְּנוֹ ז"ל, הַסֵּמ"ך־מ"ם מֵינִיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְךָ וְלִרְחֹב לְמַנְעַ וְלַעֲכָב שְׁלֵא יֵצֵא לַפְּעַל.
- לג תסו** רעז
יֵאָחַל רַב נַחַת וְתוֹרָה וּגְדֻלָּה יִהְיוּ מְצוּיִים עַל שְׁלִחָנָם, וְיִבְקַשׁ לְהַזְמִין גֹּז לְהִיכַל־הַקֹּדֶשׁ, כִּי אֵין מִיָּם חַמִּים בְּמַקְנָה.
- לג תסז** רעח
יִחֲזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר אֵין מְצוּנָה גְדוֹלָה מִזוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, אֶלָּא עַל־יְדֵי מְסִירוֹת נַפְשׁ.

- לג תסח** רעט
 יורה למשגיח לברר היטב אילו בחורים מכניסים לישיבה, פי העקר
 אצלו רק בחורים טובים ורציניים ולא סתם ארחי פרחי.
- לג תסט** רעט
 יורה לנמען שקונה את הדירה של איזה אברך, שהוא כבר השקיע
 בקנייתה, שיעשה תנאי עם הבעל-הבית, שיחזיר את הכסף לאתו אברך.
- לג תע** רעט
 יורה לנמענת שקבלה על עצמה להיות מחנכת בבית-הספר, ויברכה
 בפרנסה בשפע וברב נחת.
- לג תעא** רפ
 יורה לאחת ממורות בית-הספר שנטלה על עצמה את התפקיד, ויחזקה
 שלא להתפחד משום דבר.
- לג תעב** רפ
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אחוה ורעות, ולהזהר
 מאד מהסמ"ך-מ"ם, שכל כחו זה 'הפרד ומשול', ויפליג במעלת יום
 חמשה-עשר באב, שזה יום שמחה גדולה שהתירו את שבט בנימין
 לבוא בכלל ישראל, והתרו השבטים לבוא זה בזה, ויבהיר הקשר בין
 ט"ו באב ליום הכפורים.
- לג תעג** רפה
 ישבח הנמען שמקרב את תושבי המקום, אשר הם מוסתים מהסמ"ך-
 מ"ם, ויחזקו להמשיך בפעלו לקרבם אליו יתברך, פי חבל שגשמות
 ישראל ילכו לאבוד.
- לג תעד** רפו
 ישתתף בצער הנמען בענין פלוני שהולך באלימות עם אשתו, אשר
 בודאי מכרח להתגרש בעקבות זה, ויפליג במעלת קרוב רחוקים.
- לג תעה** רפז
 ייעץ אודות איזו הצעת שדוף, ויורה להתפלל לפניו יתברך.
- לג תעו** רפז
 יאחל הרחבה ברוחני ובגשמי, וייעץ אודות הצעת שדוף להמשיך
 הלאה, והעקר לזכר נפלאותיו יתברך.

לג תעז רפח
 יוֹרָה לְבַעַל וְאִשָּׁה לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבִקְפֻדוֹת, כִּי עַל-יְדֵי מְרִיבָה הַשְּׂכִינָה
 מְגַרֶשֶׁת מִן הַבַּיִת.

לג תעח רפט
 יִיעֵץ מִה לַעֲשׂוֹת בְּכָל מִיַּי הָאֲשָׁמוֹת שָׂא, וְלֵאֵלוּ גוֹרְמִים לַפְּנוֹת.

לג תעט רצ
 יִבְקֹשׁ שְׂלֵא לִפְל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְלֹא לְהִתְיַחַס לְכָל הַשְּׂמוּעוֹת כָּלֵל
 וּכְלָל.

לג תפ רצד
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יַעֲוֹרְרֵם בְּחֻדָּשׁ הַתְּשׁוּבָה לְשׁוֹב
 אֶל הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׁנֵה סוּד הַשׁוֹפָר לַעֲוֹרֵר אוֹתָנוּ מִהַשְּׁנָה,
 וּלְפַשְׁפֵּשׁ בַּמַּעֲשִׂים וּלְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיֵן,
 וַיִּקְבִּיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה בְּכָל חֻלְקֵיהָ וּמְכַמְנִיהָ.

לג תפא רצה
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן שְׂמִתְנַהֵג בְּבַיִת כְּפָרָא אָדָם, וְאִם לֹא יִשְׁתַּנֵּה יִכְרַח לְהַתְגַּרֵּשׁ.

לג תפב רצה
 יִבְהִיר, שְׂאִם הַנִּמְעָן מִתְנַהֵג כְּחֵיהַ רְעָה, אֵין לוֹ תִקְנָה אֶלָּא לְהַתְגַּרֵּשׁ.

לג תפג רצה
 יִפְלִיג בַּמַּעֲלַת הַמְכִינִים לְרַפּוּס, אֲשֶׁר זְכוּתָם גְּדוּלָה בְּשָׁמַיִם, וְרֵאוּי לְהֵם
 לְשִׂמְח בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עֲרֹךְ לְמַעֲלָתָם.

לג תפד רצז
 יִחֲזֹק יְדֵי הַמַּשְׁגִּיחַ, שְׁבִזְכוּתוֹ הַיְשִׁיבָה מִשְׁגִּשְׁגַּת וּפּוֹרְחַת, וַיּוֹדֶה לוֹ עַל
 הַטְּרַחַה הַגְּדוּלָה, וַיֵּאחֲלוּ כָּל טוֹב.

לג תפה רחצ
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְשִׂתֵּף פְּעֻלָּה עִם הַמַּשְׁגִּיחַ, אֲשֶׁר עֲמַל קְשׁוֹת לְהַצְלִיחַת
 הַיְשִׁיבָה.

לג תפו רחצ
 יִקְפִיד עַל בַּעַל שְׂמִגְבִּיָּה יָד עַל אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר הוּא כְּחֵיהַ רְעָה מִמֶּשׁ,
 וַיּוֹרְהוּ לְצֵאת לְהָר וּלְצַעֵק הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְזָכוֹת לְטַהֲרַת הַמַּחֲיִין.

- לג תפז רצט
 יבקש לצות הישיבה להיות באחדות אחת, אשר רק כף יצליחו לרומם
 את הישיבה לפסגות גבוהות.
- לג תפח ש
 יורה לכן להשאר אצל הרב ... מפאת גילו הצעיר, ורק אחר-כך יוכל
 לבוא אליו.
- לג תפט שא
 יורה מאיזה גיל להפנס לישיבת "דמשק אליעזר" וכו', ומי שיצטיין שם
 יוכל להמשיך אצלו.
- לג תצ שא
 יורה ללמד עם התלמידים יראת שמים, ולקחת אותם מדי פעם לקברות
 צדיקים, העקר שיצליחו, ויהיו עובדי השם וחושבי שמו.
- לג תצא שב
 יבהיר, אשר בפנימיה יישנו רק בחורים מחוץ ליבנאל, ואלו שגרים
 במקום יישנו בביתם.
- לג תצב שג
 יחזק שלא לפחד משום ברירה, והעקר לקדש שם שמים ברבים.
- לג תצג שג
 יורה להסתדר באיזה ענין כספי, ולבוא להסדר, שלא יהיה ריב
 ומחלוקת.
- לג תצד דש
 יאחל רפואת הנפש והגוף, העקר להתחזק, כי גדול אדונינו ורב
 להושיע.
- לג תצה דש
 יבהיר, שאינו לוקח ילדים מתחת לגיל שש-עשרה, וזה אצלו עקרון,
 ולכן קדם שילוף הבן ללמד ב"דמשק אליעזר", ואחר-כך ימשיך אצלו.
- לג תצו שה
 יבקש לשלח שוב את הדף קשר, ויאחל הצלחה עם הילדים.
- לג תצז שה
 ייעץ אודות איזה שדוף, ויחזק שיש לו הצעות נוספות.

לג תצח שו

יורה לסלק בחור חצוף, אשר אין מקומו בישיבה. וינחה איך להתנהג עם הבחורים, מצד אחד בתקיפות, ומצד שני באהבה, אך לעזות אין שום מקום אצלנו.

לג תצט שו

יורה לשתף פעולה עם המשגיח, פי העקר להקים ישיבה של בחורים מקדשים שם שמים, בעלי דרך ארץ, מדות טובות, יראי שמים וקדושים. וטהורים.

לג תק שז

יבהיר שאין מקום בישיבתנו לבחור עז פנים, וישלף וימצא לו מקום אחר.

לג תקא שז

ייעץ אודות עסק לפרנסה, אך שיהיה במקום טוב, ולא סמוך למקוה של הנשים מטעמי צניעות.

לג תקב שח

יבהיר מהות הספר "נחת השלחן". ויעורר להמשיך להדפיס עוד ועוד "אשר בנחל", אשר זה עולה על הכל.

לג תקג שט

יפליג במעלת ההדפסה, ויקוה להתגבר על המניעות בהוצאת הספר "הנהגות ראש השנה".

לג תקד שט

מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקן בחדש אלול להשלים זו עם זו, ולפשפש במעשים איך עברה השנה, ולשים על לב, שעל הכל השם יתברך בא בחשבון צדק, וכל הקורות במשך השנה, הכל נגזר כבר בראש השנה, וכאשר באים לבקש סליחה מאתו יתברך, צריכים לבדק תחלה אם אין לנו סכסוך עם זולתנו, ואם אנו נקיים ב'בין אדם לחברו', ויתנה צערו ממה שסבל כל החיים, וכן שקמו אינשי דלא מעלי כנגדו, אך יקבלו עונשם מן השמים, ויזהיר מאד על כבוד הצדיק ואמונת חכמים, ולבדק עצמנו שמא שמענו בזיון הצדיק ולא מחינו, אשר מקבלים על כך ענש כבד, ויפליג במעלת הפצת אור רבנו ו"ל, ולהביא מה שיותר יהודים לאומן לראש השנה, ויעורר על צניעות,

תַּכְּן הָעֲנִינִים

ועל-ידי החזרה בתשובה וחרטה על העבר, נזקה לפעל ישועות בראש השנה.

לג תקה שכ
 יורה כיצד לילך עם הבחורים, מצד אחד ביד חזקה, ומצד שני באהבה, וייעץ להשאיר את המשגית ... אשר הוא מצליח מאד עם הבחורים.

לג תקו שכא
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם, שאף הורה לא יתערב בעניני התלמוד תורה, ולא יתחב אפו במה שאינו צריק, וכן הוא בבית-ספר ובפסעוטון, המנהלת היא הקובעת, ואם יש איזו טענה, לבוא ולדבר אתה.

לג תקז שכד
 ייעץ אודות חתנה לעשות אחר החגים, ויחזק על התמדה בתורה הקדושה וכן בשו"ת "אשר בנחל", ולהקפיד מאד על כבוד הורים.

לג תקח שכה
 יפליג בענין כבוד אב ואם, אשר היא חמורה שבחמורות.

לג תקט שכה
 יעזר על שלום-בית ואהבה הדרית.

לג תקי שכו
 יבהיר, שבישיבתו העקר רק ללמד תורה, ולהדבק בבורא יתברך שמו, ואם זה רצון הבחור, יצליח מאד מאד, ואם לאו, אז חבל לו על הזמן.

הספר הקדוש הזה נדפס

לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה

של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות

לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא

עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יארץ השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא

מעליא עד לביאת גאו"צ בב"א

המברכים ומאחלים

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יחנא שפרה בת סאסיא

הקדוש ברוך הוא ישלח לה
רפואה שלימה רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד
בכל איבריה ובכל גידיה ובכל
טיפי דמיה.

בזכות שנדבו להדפסת הספר הקדוש הזה לזכותה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירו רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדה בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם זאב בן חיה רבקה

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבינו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים

טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב

לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ותזכה לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך וירוו

מימנה הוריה רוב נחת דקדושה

אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא

רבנו של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך

והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על

כל יושבי תבל ארציך וידע כל פעול כי אתה פעלת

ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה

באפו הוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו

וברחמים אמן ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת שפרה
מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה מרים, ישראל
אריה בן שפרה מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן חנה,
ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת חיה גולדה,
מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רויזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, דוד בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה
בת לאה, רחל פייגא בת לאה, חנה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל, מאיר צבי בן
יפה שיינדל,

ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו
הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואתם השלימה

של

כ"ק מורנו ורבנו הגה"צ

ר' אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

וזוגתו הרבנית

יחנא שפרה בת סאסיה תחי'

יאריך השי"ת ימיהם בטוב ובנעימים.

ולזכות

חיים בן לאה, שושנה בת מרים

וילדיהם, אליעזר שלמה, נחמן נתן ומלכה,

הקב"ה יתן להם סיעתא דישמיא בכל אשר יעשו

ויצליחו ברו"ג ויזכו לבית משלהם ביבנאל בלי

חובות, מתוך בריאות ושמחה.

יהי רצון שיזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים

טובות לעבודתו יתברך ויזכו לרוות רב נחת

דקדושה מילדיהם ולהיות מקורבים ומקושרים

לכ"ק מורנו ורבנו מוהרא"ש שליט"א בזה ובבא,

אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
שלום בן חנה, חנה בת רחל,
ואלה בת ציאלה
לבריאות פרנסה ושלום בית.
רחל בת אלה לזרע של קימא בן זכר,
שרה בת לזיווג הגון
אבי בן אלה לזיווג הגון הצלחה בריאות ופרנסה

ולזכות מרדכי בן חנה נטלי בת תמרה
בריאות שלום בית והצלחה
עמית ועדן בת נטלי להצלחה
משה בן חנה זיווג הגון בריאות ופרנסה
יצחק בן חנה לזיווג בריאות ופרנסה והצלחה
הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם
ויזכה להם פרנסה בשפע ובנקל
ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות
לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק', אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

גרשון בן אסתר

וורדה בת זיזל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם

ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו

יתברך ולהתקרב לרבנו הק'ורכישת בית טוב ביבנאל

בלי חובות, אמן.

והילדים, מלכה, חנה זיזל, ואסתר

הקב"ה יעזור שיהיה להם מידות טובות ולהתחתן

בגיל צעיר עם זיווגם ההגון בריאות הנפש ורוו מהם

הוריהם רוב נחת דקדושה, אמן.

ולזכות ההורים משה בן לאה אסתר בת חנה

בקב"ה ישלח להם רפואה שלימה ואריכות ימים

ויזכו לנחת ושמחה מיוצ"ח, אמן.

ולזכות אלכסנדר אברהם בן אסתר

ולאה בת אסתר

וכל יוצ"ח

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
החפץ בעילום שמו
הקב"ה ישלח לו רפוא"ש
ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו
וחמשת חושיו בלי שום
רופאים ורפואות והכל
מעל דרך הטבע לגמרי
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
פנחס אליהו בן יעל
שיוושע בכל מה שצריך
ברוחניות וגשמיות
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס
לע"נ האשה הצדקנית
מרת רבקה זנין בת סעידה
לועיז ע"ה
נפטרה בשם טוב
ולע"נ מרת אליז בת שרה
ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
פסח בן חנה
שיוושע בכל מה שצריך
ברוחניות וגשמיות
ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגא
זיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ר' אלחנן אילן בן שמחה שיחי'
ורעייתו תחי'

הקב"ה יעזור שיזכו לישועה שלמה
בפרנסה ולצאת מהחובות
ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד
במתנת חינם בלי אחיזת דין כלל,
אמן.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בןמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי בל-חפציי-
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
ה נסביהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ו יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ח אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יפרוני
ט כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
י בל-אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
יא בשרי ישכן לבטח: י בל-לא-תעזב נפשי לשאול
יב לא-תתן חסידך לראות שחת: יג תודיעני ארח
יד חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחֲשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשִׂאֲנֵתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נִהַפְךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֵתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֵתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצְא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֲזָבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטְחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבָנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבּוֹ:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עֵרֶשׁ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חָנּוּן רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֵתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ-אָוֶן לּוֹ יֵצֵא לַחֹץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחֲתִי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִרְעֵתִי כִּי-חֲפָצָתָ בִּי כִּי לֹא-יִרְעֵ אֹיְבֵי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קַרְח: ^ב כְּאֵיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן גַּפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג צִמָּאָה גַּפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאָה פָּנַי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה כְּאֹמֵר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיִה אֲלֶהֶיךָ: ^ה אֱלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | גַּפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶךְ
 אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵנִ: ^ו מִהַתְּשִׁתּוּחַ חַי | גַּפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 גַּפְשֵׁי תִשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שִׁבַּחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהִי בְלַחֲץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחַחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמִנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכָּתָם בְּשִׁלַּח
 שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנֵנִי: ^ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעַלֵי אֶזְרָא וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ^ה בְּלִי־עֵז וּבְלִי־עֹז יִרְצוּן וַיִּכְוֶנּוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֶזְרָא סָלָה: ^ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כַּפְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ^ח הִנֵּה | יִפְּיֵעוּן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עֵזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנֵי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשֹׁרְרֵי: ^{יב} אֶל־תִּתְרַגְּם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: ^{יג} חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לְעָרֵב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יַנִּיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֹדָה וְאֶרְנֵן לְבִקְרָה חֶסֶדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם עַר-לִי: יח עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֶסֶדֶי:

עז א לַמְּנַצֵּחַ עַל-יְדוּתוֹן לְאַסַּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי *
 אֱלֹ-אֱלֹהִים וְאַעֲעֻקָה קוּלִי אֱלֹ-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם עָרַתִּי אֶדְנִי דָרְשָׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הִנָּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִיטָה רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזָתָה
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֶדְבַּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּלִּילָה
 עַם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּתְּפֵשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֶדְנִי וְלֹא-יִסִּיף לְרַעוֹת עוֹד: ט הָאִפֶּס לְנַצַּח
 חֶסֶדְךָ נָמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בָּאֵף רַחֲמֵי סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרָה מַעֲלָלֶי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלָא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹדָה: טז גְּאֻלָּתְךָ בְּזֹרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
 יז רָאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תְּהוֹמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּנִלְגַל הַאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְכָהּ
 וְשִׁבִּילָהּ בַּמַּיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִיתָ כַּעֲזָן עַמָּה בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶר וְדֶר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲזִל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אָלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ: ה זָרְמַתֶּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 בְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאִפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלִמְנוּ לְמֵאֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶהָה:
 י יָמֵי־שָׁנֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהַבֶּם עָמַל וְאוֹן כִּי־גַז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עַז אִפְךָ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנַּחֵם עַל־עֲבָרֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֶל־
 עֲבָרֶיךָ כְּעֶלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ-לוֹ וּמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
 נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרִשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
 תָּמִיד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי
 דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
 יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם:
 יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
 יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּנְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחָם שָׂבַר:
 יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
 בְּכַבֵּל רָגְלוֹ בְּרָזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
 בְּאֲדָבְרוֹ אִמְרַת יְהוָה צָרְפַתְהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירָהוּ מִשְׁלַל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַל בְּכָל-קִנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוּ יַחֲכִימוּ: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מְצָרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מֵאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ
מְצָרָיו: כה הִפֵּךְ לִבָּם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אַחֲרָיו אֲשֶׁר בָּחַר-בוּ: כז שָׁמוּ-
בָּם דְּבָרַי אֲתוּתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשָׁד וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת-
מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת-דִּנְתָּם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
עָפְרָדָעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב
פָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גְּפִנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁפֹּר עַץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָפָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מְצָרִים בְּעֲאֲתָם כִּי-נִפֵּל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּ וְאִשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּצִוִּית נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֲקָיו וְתוֹרָתוֹ יִנְעֲרוּ הַלְלוּתָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשפח ימיני: ו תדבק לשוני | להפי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בניבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכוח עמו נגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם מפלטים
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: